DELICIAE QUORUNDAM POËTARUM DANORUM COLLECTAE ET...

Frederik Rostgaard, Henrik Albertsen Hamilton, ...

Digitized by Google

6
21-c
35
6
42 A
24
BIBLIOTECA NAZIONALE VITTORIO EMANUELE
liotheca
oll. Rom.
t. Jesu
21-a-16
21
d
19
Digitized by Google

Digitized by Google

DELICIÆ POËTARUM DANORUM.
Collectore
FRIDERICO ROSTGAARD.

CA NA
R
VITTORIO EM

Digitized by Google

DELICIÆ QUORUNDAM POËTARUM DANORUM

COLLECTÆ

ET IN

II. TOMOS

DIVISÆ

A

FRIDERICO ROSTGAARD.

LUGDUNI BATAVORUM.

Apud JORDANUM LUCHTMANS.

MDCXCIII.

Digitized by Google

Digitized by Google

Illuſtri atque Excellentiſſimo
VIRO
WILHELMO WORMIO,

SACRÆ REGIÆ MAJ. DANIÆ ET NORWEGIÆ &c.

CONSILIARIO STATUS, JUSTITIÆ ET CANCELLARIÆ;
IN
SUPREMO JUSTITIÆ TRIBUNALI
JUSTITIARIO;
HISTORIOGRAPHO ET BIBLIOTHECARIO REGIO.

Vir Illuſtris.

AFfectus Tui, & meritorum in me magnitudo non patitur me diutius ſilere, ſed

Digitized by Google

ſed jubet quaſi, quocunque demum modo, publica quadam compellatione grati erga Te animi debitæque obſervantiæ ſigna exhibere. Siquidem vero meum qualecunque ingenium proprios adhuc fructus ferre non adſvevit; in aliorum ſcriptis colligendis, ut Pietatis in Patriam ſpecimen aliquod darem, curæ nonnihil collocandum eſſe, eundemque laborem illuſtri Tuo Nomini conſecrandum exiſtimavi. Quemadmodum enim Delphicus Apollo craterem illum aureum à Senatu Romano miſſum non aſpernabatur,

Digitized by Google

utut non ex opibus ærarii, ſed ex auro à pluribus privatis collecto eſſet conflatus; ita hoc munuſculum, quod colligendo non ſcribendo meum eſt, quin faventi animo ſis excepturus, non permittit me dubitare illa omnibus notiſſima Tua humanitas. Et accedet hoc titulis tuis, ſi *Poëtarum* hiſce *deliciis*, Parentibus & defenſore orbis, Tu, Danorum ingens Apollo, patrocinium Tuum non denegaveris. Sed nec ullum ego, niſi talem tantumque Patronum ad defendendas inermes Muſas elegiſſe debui, neque præter Te alium,

Digitized by Google

qui verus es orborum Parens, Literarum fautor, ſtator, Patriæque delicium. Vale, Vir illuſtris, & hinc eruditione Tua, illinc conſiliis ſaluberrimis amorem Regis Auguſtiſſimi, Patriæque & omnium bonorum laudes in longos annos promereri perge, & me favore Tuo complecti nunquam dedignare.

Illuſtris Tui Nominis

Cultor devotiſſimus

Scrib. Lugduni Batavorum Ipſis Id. Maji, ſtylo Gregoriano. 1693.

FRIDERICUS ROSTGAARD.

Digitized by Google

FRIDERICUS ROSTGAARD
S. P. D.

Cùm uniuſcujuſque propemodum gentis in Europa cultiori, *Germanorum*, *Belgarum*, *Gallorum*, *Italorum*, *Hungarorum* & *Scotorum* principes Poëtas in unum collectos, & longâ ſerie (XVIII volumina minoris formæ ſunt) diſpoſitos cernerem, magnopere miratus ſum, in Dania nullum adhuc exſtitiſſe, qui, in utilitatem eruditi Orbis pariter ac in honorem Patriæ, eundem ſibi ſumſiſſet laborem; & dolui elegantiſſimorum carminum, magnorumque horum Parentum vices, ad quorum famam oblivione obruendam multum feciſſe videbatur, quòd ipſi à publicandis fœtibus ſuis dum viverent modeſtè abſtinuerint: neque jam diutiùs, quæ Patriæ utilia eſſent, optanda, ſed ipſi mihi, quantum privato liceret, pro virili promovenda putavi.

Placuit ergo à prima retro origine, unde ex ſcriptis alicujus apud nos geſtæ rei memoria altius repeti poſſet, quid Dani mei in arte Poëtica præſtitiſſent, penitius inſpicere: Ubi tum prima ſe mihi obtulit Poëſis illa Danorum vernaculo ſermone nata, quam ante Chriſti Nativitatem ſummo flore viguiſſe, omnes hiſtoriæ Danicæ periti ſatis ſuperque norunt. Et dignum eſt memoratu, HIARNONEM quendam in hac arte excellentiſſimum, factâ inſcriptione in Tumulum Regis FROTHONIS III. qui circa tempora AUGUSTI vixit, regium Diadema promeruiſſe: atque ita, ut verba eloquentiſſimi SAXONIS

GRAMMATICI huc transferam, *Epitaphium Regno repenſum, imperiique pondus paucarum literarum contextui donatum.* Senſum inſcriptionis idem SAXO in hæc verba tranſcripſit:

FROTHONEM, *Dani quem longum vivere vellent,*
Per ſua defunctum rura tulere diu.
Principis hoc ſummi tumulatum ceſpite corpus
Æthere ſub liquido nuda recondit humus.

Erat autem non vulgaris, ſed maximi artificii & abſtruſiſſimæ eruditionis illa Poëſis; de cujus laude multa lectu digna habet doctiſſimus Dominus MAGNUS OLAVIUS in Iſlandia olim Paſtor, quem adfert in notis ſuis ad Saxonem STEPHANIUS pag. 12. Alium deinde habitum, ſed poſt longum temporis tractum, antiqua illa lingua Danica [quæ in libris quidem vivit, & apud Iſlandiæ incolas, quamvis non ita pura, adhuc hodie in uſu eſt] & cum lingua Poëſis, induit, ſibique adeo diſſimilis evaſit, ut eandem hodierna Dania vix peritè pronunciare nedum intelligere poſſit. Medio ævo vernaculam noſtram Poëſin ſepultam ſomno fuiſſe credo. Sed ſuperiori & hoc noſtro maximè ſeculo tam feliciter evigilavit, ut manifeſtè ſatis appareat, hodiernos Poëtas, & inprimis, qui adhuc vivunt, in Parnaſſo non tam ſomniâſſe, uti dicunt, quàm ab Apolline & toto Muſarum choro poſt multas vigilias & inſomnes noctes ita edoctos eſſe, ut majeſtatem Danicæ Poëſeos contra vernaculam quamlibet aliam maſculè valeant defendere.

Jamque recurrendum ad Latinæ Poëſeos in Dania initium, & illius temporis evolvendos ſcriptores credebam, quô, latinô ſermone cum ſacris Chriſtianis in Daniam introductô, illius ſtudio

ſtudio ingenia ſe applicuerunt, & ſublimiora moliendo in Romani Phœbi caſtris felici ſatis ſucceſſu militare cœperunt. Ibi inter primos occurrebat ſupra laudatus SAXO GRAMMATICUS, qui ante quingentos annos ita ſcripſit, ut ab omni poſteritate propter ſummum ingenii acumen & dictionis tam vorſæ quam proſæ majeſtatem maximis laudibus ſemper fuerit ornatus; Unum hoc de illo judicium GERHARDI JOHANNIS VOSSII ex Lib. II. de Hiſtor. Latinis apponere lubet: *Quod ad Saxonis dictionem, tantæ hujus eſt elegantia, ut ætatis illius captum planè excedat; imò cum antiquiorum & noſtri ſeculi plurimis certet.* Qui plura cupit, legat STEPHANIUM in Prolegomenis ad Saxonem. Nec ab re futurum puto, ut de vena hujus Poëtæ Danici benevolus Lector judicare poſſit, adducere locum ex libro 7. Hiſtoriæ Danicæ in vita SIGARI, ubi Regia Virgo SYGNE à duobus procis, altero virtute animi, altero oris ſpecie claro, ſimul ambita fortem formoſo præfert, atque ita canit:

Hic candoris inops primâ probitate relucet,
Vultum vigore metiens.
Nam damnum rigidæ redimit mens ardua forma,
Mendamque vincit corporis.
Corde micat ſpecies, facies feritate juvatur,
Ipſo rigore præcluis.
Hæc candore beat mentum, ſed mente colorem
Morum ſeverus arbiter.
Huic precium non forma facit, ſed fortior auſus,
Armiſque parta claritas.
Aſt illum capitis decor approbat, & nitor oris,
Vertexque crine fulgidus.

 Sordet

Sordet inane decus formæ, confunditur in ſe
Fallax decoris dignitas.
Diſparibus ſtudiis, ſpecies virtuſq; reguntur,
Hæc perſtat, illa deperit.
Importat vitium vacuus color, hunc levis anni
Fluxus gradatim diſſipat.
Aſt probitas meliore loco ſua pectora firmat,
Nec lapſa prorſus excidit.
Exteriore bono vulgaris fallitur aura,
Rectique normam negligit.
At mihi cenſurâ virtus potiore probatur,
Spretâ decoris gratiâ.

Circa idem tempus vixit ANDREAS SUNONIS Archiepiſcopus Lundenſis & Poëta clarus, cui hiſtoriam ſuam SAXO dedicavit. Secuti ſunt longa ſerie, qui ſtudium hoc elegantiſſimum intercidere non ſunt paſſi, quin potius magis magisque illud nativo ſplendori reſtituere allaborârunt.

Sed longè fertiliſſimum fuit, quô vivimus, & proximè præcedens ſeculum, quippe quæ, ut in omni literarum genere, ita vel maximè in Poëſi magnorum ingeniorum copioſiſſimam in Dania viderunt meſſem, quæ non modò æquævis reliquarum gentium ſcriptoribus æquiparari ſuo jure poſſunt, ſed etiam antiquis illis Romanorum Poëtarum principibus palmam ſubinde dubiam facere videntur.

Neque jam ulterius quærenda mihi fuit materia, ſed potius, quos præcipuè Poëtas colligendos ſumerem, deliberandum videbatur. Et, ut rem fatear, nolui ad antiquiora ſecula dilabi, ſiquidem, quæ illis ſcripta temporibus erant, ea vel ab aliis collecta, & ab interitu jam tum vindicata,

cata, vel, ſi minutiora fuerunt, in totum diſperſa & deperdita; Atque adeò circa recentiorum temporum Poëmata corroganda verſari antiquius duxi; ut quibus rerum noſtrâ Patrumve memoriâ geſtarum hiſtoriæ ſparſim intextæ ante oculos legentium ponuntur: quinimo credidi poſteritatis quodammodo intereſſe, ut quæ de maximis AUGUSTORUM Daniæ rebus glorioſiſſimè geſtis, Honori Heroum, & aliis occaſionibus multis adeò eleganter ſcripta eſſent, antequam nimis diſſiparentur, in unum corpus congregata conſervarentur, & ad ventura ſecula tranſmitterentur.

Sed obſtabat adhuc ipſa bonorum copia, & non horreo meſſis, ſed meſſi horreum defuit; nimirum non minorem Poëtarum numerum, qui Latinam, quàm qui Danicam Poëſin excoluerant, definiveram, & quicquid uſquam ab illis ſcriptum reperire mihi licuit, congeſſeram.

Et quoniam perſuaſus eſſem animum pluribus intentum in ſingulis plenè obeundis non ſemper partibus ſuis ſatisfacere, & ſatius eſſe parvum penſum abſolviſſe, quàm in medio vaſti operis ſubſtitiſſe; ſepoſitis ad tempus, &, qui vernaculâ linguâ inclaruerunt, Poëtis, & nonnullis illorum, qui Latinos verſus ſcripſerant, pauciſſimos tantùm, ſed qui jam demortui eſſent, [BORRICHIUM poſt mortem primùm adjeci] & quorum plurima carmina me habere crederem, in unum corpus colligendos ſelegi, & ſub titulo, quem præfert hoc opuſculum, reliquorum Europæ nobilioris Poëtarum numero, ſed non abſque doctorum in Dania Virorum conſilio & aſſenſu adjiciendos putavi; de quibus non dubito, quin

æquo Lectori ſe non minus ſint probaturi, quàm erudito Orbi jam dudum percogniti fuerunt.

Verumenimvero ſi reliquorum etiam noſtratium Poëmata Latinæ his adjungere voluiſſem, in immenſum creviſſet opus, adeoque hoc ſpecimine initium feciſſe, & aliis augendi poteſtatem reliquiſſe, ſatius duxi; minimè autem eô ſenſu, quaſi illorum, quæ hîc non inſeruntur, Poëmatum dignitas & elegantia minor eſſet, quàm ut cum his comparari poſſent: quamvis enim inter optimos Poëtas numerandos ſperem, quos heic in lucem profero, tamen illis ſimiles & ante in Dania vixiſſe, & adhuc florere, ſuorumque ingeniorum radios, adinſtar magni illius Mundi luminis, latiſſimè diffundere, imò olim naſcituros eſſe, non minori cum laude Patriæ, quàm rei veritate prædicare & prædicere ſuſtineo.

Neque aliô magis fine beati BORRICHII *Diſſertationem de Poëtis Danis*, inter Diſſertationes ejus de Poëtis Græcis & Latinis ultimam, ad calcem hujus præfationis ſubjunxi, quàm ut unô intuitu celebriores Poëtas Danos, & ſimul, quos hæ DELICIÆ exhibent, ipſoBORRICHIO excepto, cernere, & de ſcriptis illorum Poëticis Magni Poëtæ judicium [quod ſemper eruditiſſimus Anglus *Thomas Blount* in opere ſuo elegantiſſimo, quod de Scriptoribus cenſuras eruditorum continet, in partes vocavit] legere poſſes; Et ad illam etiam, ubi in vita ſingulorum de ſtylo & ſcribendi genio cenſura in medium proferenda foret, Lectorem remittemus.

Sunt autem, quos heic publicamus Poëtas, hi Sex, qui omnes hoc ſeculo vixerunt:

To-

PRÆFATIO.

Tomo primo continentur

HENRICUS ALBERTIUS, Hafnienſis. *vixit.* 1610.

JOHANNES HOPNERUS, Hafnienſis. *obiit.* 1675.

CHRISTIANUS AAGAARD, Viburgenſis. *obiit.* 1664.

Tomo ſecundo.

VITUS BERINGIUS, Viburgenſis. *obiit.* 1675.

HENRICUS HARDERUS. Flensburgenſis. *obiit.* 1683.

OLAUS BORRICHIUS, Cimber. *obiit.* 1690.

Et horum carmina, quotquot uſquam vel typis excuſa, vel æri inciſa, vel in cippis ſepulcralibus exarata, vel inter ſchedulas manuſcriptas latentia *ἀνέκδοτα* invenire mihi contigit, omnia, quâ potui diligentiâ, congeſſi; Neque enim majora Poëmata, quàm quæ commodè inſeri poſſent, condiderunt.

Ordinem in illis diſponendis quod attinet, talem obſervare conſtitueram, ut, qui prior ex vita deceſſerat, priorem ſemper obtineret locum, ſed propoſitum mutare ea præcipuè de cauſa coactus ſum, quod interdum Poëtæ, qui præmitti deberet, carmina quædam ex Patria tranſmittenda præſtolarer, quam moram Typographo minus lucroſam ſolari aliter non potui, quàm ut illius loco alium Poëtam, non habitâ ordinis ratione, extraderem.

Quæ de cujuſque vitâ haberi potuerunt, carminibus præmiſi.

Quo-

Digitized by Google

Quoniam verò ſunt, quæ de ſingulis adhuc dicenda eſſent, paucis ſic habe:

Et quidem primùm de HENRICO ALBERTIO; quòd ex Poëmatis ejus nonnulla, nimirum quæ Borrichius *de Poëtis* recenſet, inter Delicias Poëtarum Germanorum Parte prima, pag. 176. ſeq. reperiantur. Quô fine, ego certè non video, nam in Elencho auctorum, quorum ſcripta illo Tomo comprehenduntur, nomen ipſius ſatis rectè apponitur, quòd ſcilicet fuerit Danus. Ego ejus Poëmata ut Dani, Danis heic poſtliminio vindicatum eo, dum ipſius *Muſaam adoleſcentiæ Venerem*, ex quâ pauca illa, de quibus diximus, deprompta fuerant, tecum, benigne Lector, communico. Illum autem libellum, Giſſæ ſub initio hujus ſeculi impreſſum & in Dania vix reperiendum, & fortè nec *Borrichio* viſum, Dni. BALTHAZARIS MENTZERI, in Academia Giſſenſi Mathematum Profeſſoris celeberrimi, & mei nuper hoſpitis exoptatiſſimi ſummæ humanitati debes: Is enim, quod Avo ipſius ipſe Auctor obtulerat, exemplar dum mihi dono dedit, ſuæ Bibliothecæ quàm publicæ utilitati invidere maluit.

Sed &, ut in tranſcurſu hoc moneam, idem quod ALBERTIO, obſervavi C. ERASMIO MICHAELIO LÆTO, itidem Poëtæ Dano, contigiſſe; nam idem Collector inter Germanos illius carminum ſpecimen propoſuit Parte III. pag. 823. ſeq. errore an amore, non dixerim. Si ſcripta LÆTI noviſſe deſideras, *Borrichium* adi.

II. De JOHANNE HOPNERO; quòd prolixior ille Panegyricus, qui *Chriſtianus Auguſtus* inſcribitur, nunquam ante hac typis fuerit exſcriptus.

III. De

III. De CHRISTIANO AAGAARDO; quòd ejus Vita à Filio ipſius Viro admodum Reverendo, doctiſſimo Dno *Severino Chriſtiani Aagaard* ſit concinnata. Eam autem non minus, quàm Carminum AAGAARDI magnam partem, ne dicam omnia, quæ vel ab Hæredibus impetravit, vel inter ſuas chartas ſervata protraxit, Vir maximè Reverendus & Celeberrimus Dominus PETRUS TERPAGRIUS, SS. Theologiæ apud Ripenſes Lector, Amicus magnopere colendus, mecum humaniſſimè communicavit.

IV. De VITO BERINGIO; quòd illa duo carmina, quæ, dum in vita ipſius quæ ſcripſit recenſeo, nondum à me reperta eſſe dixi, tandem ſe commodò obtulerint, ita ut inter cætera, quamvis poſteriore loco, compareant; & quòd in vita ejus, dum verba ipſius BERINGII & quæ ſequuntur ex Programmate Academico deſcribo, non obſervaverim nomen Patris & annum emortualem, quod utrumque Lector fortè ſcire optaret, nuſquam reperiri: Atqui potuiſſem, ut alibi à me factum, diverſo literarum charactere ea in parentheſi interſerere; quoniam verò neglectum eſt, & Lectori tamen aliquo modo ſatisfacere vellem, quomodo rem juvare potes, inter errata reperies.

V. De HENRICO HARDERO; quòd de vita ipſius, cùm carmina ejus typographo traderem, nihil adeò compertum habuerim. Pauca poſtea per literas edoctus ſum, quæ, ſimplici ſtylo adumbrata, heic, ſi placet, legas:

HENRICUS HARDERUS in hanc vitam ingreſſus eſt Anno 1642. Beato *Borrichio* perſuaſum fuit, ipſum Hafniæ eſſe natum, quem fortè ſecutus

cutus

cutus *Henningius Witte* in Diario ſuo biographico, ubi pag. 129. Part. II. de hoc noſtro loquitur; Sed ſi illis fidem adhibemus, quibus neceſſitudo cum ipſo fuit, *Flensburgi*, quod Cimbriæ meridionalis oppidum eſt nobiliſſimum, primùm vitales auras hauſit; & hanc ſententiam ipſe Auctor, omni teſte major, confirmare ſatis perſpicuè mihi videtur, ubi inter Epigrammata lib. II. num. 31. *Flensburgum* ſæpius *urbem ſuam*, & cives *Municipes ſuos* appellat. Interim videre mihi videor, quid *Borrichium* huc deduxerit: nimirum ab infantia propè apud Hafnienſes degit, quippe decennis admodum puer, Anno 1652. *Hafniam* venit, ibique in literis & liberalibus artibus porro erudiendus, Magiſtrorum curæ continuò commiſſus eſt. Ut autem in viam redeamus, honeſtiſſimis Parentibus HARDERUS noſter eſt editus; Pater ejus fuit CLAUDIUS HARDERUS, cui in aula Auguſtiſſ. Regis FRIDERICI III. glorioſiſſimæ memoriæ, munus obtigerat Regias veſtes cæteroſque ornatus Margaritis ex arte diſponendis reddere ſplendidiores. Superatis ab HENRICO noſtro, quæ primitiis ſtudiorum aſſignantur, ſubſelliis, ſupremæ tandem claſſi in illuſtri Hafnienſium Schola alumnum dedit, ibique ſub auſpiciis magni Viri, & promovendis juniorum commodis nati, Mag. *Georgii Hilarii*, non indignus tanto Præceptore diſcipulus aliquamdiu militavit, quemadmodum ex Epigrammate ipſius 67. lib. II. benignus Lector edoceri poteſt; donec ab eodem dignus æſtimaretur, qui inter cives Academicos nomen ſuum tutò profiteretur. Circa Annum hujus ſeculi 63. in Prædio Inſulæ Fyoniæ *Finſtrup* formandis

dis

Digitized by Google

dis Nobilium Juvenum ſtudiis præfectus fuit. Quòd autem *Finſtrupii* ſubſtiterit, & familiæ *Schultzianæ* cliens etiam fuerit, concludere licet ex Epigram. 25. 26. 27. libri II. Poſtea ipſum in Angliam profectum eſſe, & Danico apud Angliæ Regem Oratori *Chriſtophoro Lindenovio* â ſecretis fuiſſe conſtat. Anno autem 1670. impetratâ ab illuſtri *Lindenovio* diſcedendi veniâ, Angliam reliquit, ut ipſe teſtatur in carmine ad eundem Generoſiſſimum *Lindenovium*, quod videas ad Num. 80. lib. III. Denique finitâ peregrinatione illuſtriſſimo Comiti *Nicolao Friſio* ſtudiorum moderator adjungitur.

Et hæc quidem ſunt, quæ de Vita HARDERI mihi innotuerunt. Scripta ejus plura non vidi, quàm quæ heic eduntur. *Libri Epigrammatum* ſemel antehac fuerunt impreſſi; *Poëmation de Hafnia liberata*, ad exemplum, quod poſſidebat *Borrichius*, & fortè avtographum erat, deſcriptum, jam primum prodit. Quid de HENRICO HARDERO judicaverit *Borrichius* vide ſis in Diſſertat. ejus de Poëtis. Obiit *Harderus* Hafniæ Anno 1683. d. 8. menſis Januarii. Oſſa ejus, in templo Divi Petri, in Tumulum paternum illata ſunt. Vivat tanti ingenii Fama.

VI. De OLAO BORRICHIO; quòd præter illa ſcripta, quorum in Vita ſua ipſe mentionem fecit, meritò nominandæ eſſent præfixæ tot noſtratium libris, ex decreto Regio, cenſuræ; quippe quarum ſingulæ ut incredibili artificio ſingulorum librorum ſcopum exhauriunt, & ſummâ ſermonis puritate, eâdemque mirificè variâ Lectori ſe commendant, ita maximopere optandum eſſet, ut omnes aliquando in unum faſcicu-

ſciculum collectæ typorum miniſteriò æternæ fierent.

Hæc nimirum, benigne & cordate Lector, de hiſce POËTARUM DELICIIS in anteceſſum monenda duxi; in quibus colligendis ſummâ non famæ tantùm, ſed & meritorum gloriâ illuſtres Viri, ipſe beatus BORRICHIUS, qui præter alia ſuorum carminum tam ineditorum, inter quæ *Amagria Vindicata*, quàm editorum, maximam partem mihi tradidit, nec non CASPARUS BARTHOLINUS Magni illius THOMÆ filius, & OLIGERUS JACOBÆUS, aliique Hafnienſis Academiæ Profeſſores Nobiliſſimi Excellentiſſimi, itemque Amicorum nonnulli magnam mihi opem præſtiterunt: quemadmodum etiam celeberrimus ille Chilonienſis Academiæ Polyhiſtor MORHOFIUS non pauca tranſeunti ſuppeditavit, & clariſſimus atque doctiſſimus TERPAGRIUS, quem ſupra nominavi, dum hic apud exteros vivo, multa prorſus tranſmiſit.

Quòd ſi igitur ad Te, benevole Lector, ex hâc mea opellâ aliquid vel voluptatis redundare vel emolumenti poterit, æquum eſſe cenſeo, ut mecum unà his tam benignis adjutoribus debitas grates perſolvas.

Vale Lector, & collectarum DELICIARUM æquum, laboris noſtri benignum te præbe Cenſorem. Scribebam Lugduni Batavorum ipſis Id. Maji, ſtylo novo. M D C XCIII.

DE POETIS DANIS

Ex Diſſertationibus

OLAI BORRICHII

De Poëtis Græcis & Latinis.

§. IN Danis nec Heroicorum temporum *Scaldros, Runaſque* & literata rhythmis ſaxa intuebimur, quo labore defuncti alii; nec HIARNUM ex Poëtâ Regem, quod ipſi cum Phrynicho Attico commune; nec SAXONEM GRAMMATICUM quinto abhinc ſeculo non minùs carminis, quàm hiſtoriarum, & ſanguinis gloriâ illuſtrem; nec ANDREAM SUNONIS, Lundenſem olim Archiepiſcopum, clarum Hexaëmeri Epici ſcriptorem, nec denique KAMINTUM, Epiſcopum Aarhuſienſem vetuſtum, cujus exſtat Regimen contra peſtilentiam, metro expreſſum; ſed continebimus ſtylum intra noſtram, patrumque, & ſubinde avorum memoriam, attacturi non niſi celebriores, qui publicis inclaruere monumentis. Hos inter, ratione inſtituti ordinis primus exſplendeſcit CHRISTIANUS AAGAARDUS: Reg. quondam Communit. Hafnienſis Præpoſitus, & poſtea Rector gymnaſii Ripenſis, ditiſſimæ, & puriſſimæ venæ Poëta; quem ſi alterum dixeris Vidam, (ſcriptorem ipſi familiariſſimum) à vero non aberraveris: ita ubique dictione caſtus fuit, & diſertus, inventionis opportunæ argutiis ſubtilis, ſchematis bene natis creber, judicio in antiquorum ſcriptis firmato circumſpectiſſimus. Nihil cultius, caſtigatiuſque *Threnis* ejus *Hyperboreis*, in

Digitized by Google

in obitum Auguſti Regis, Chriſtiani IV. quorum principium:

Excedit ſors læva modum: geminantia Regum
Funera conſpicimus miſeri, viduumq; tiarâ
Corpus, & exſangui pallens Rectore tribunal.

Sed & *epos Homagio Frider. III.* dicatum omnium laudes provocat. In *elegiis* eidem promptus calor, nec minus gratiæ. Teſtis *acclamatio* Saxoni *Stephanii* annexa; teſtes *elegi* ad cunabula Salvatoris enarrati:

Dum procul excelſi pignus venerabile cœli
Naſcitur, & proprium mater adorat onus;
Paſtoreſque ſtupent clamata bovilia tanto
Nixu, atque infantis conſcia tecta Dei....

§. HENRICUS ALBERTIUS Hafnienſis (quem neſcio cur Poëtis ſuis annumerârint Germani) de *Sapientia* & *Veritate*, *Symbolo Regis Chriſtiani IV. Ducibus Holſatiæ*, *Armamentario Hafnienſi*, aliis, *elegos* ſcripſit non humillimi ſpiritûs: nec ſine ſapore *Anagrammata* ejus in Accilium *Brahe*, Enwaldum *Cruſe*, Conr. *Aſlacum*, Leon. *Metznerum*, Gell. *Saſceridem*, Jan. *Gruterum*. Unum hîc epigramma ejus apponemus, honori *Gruteriano* inſcriptum:

Dimidiata dies fulget, Pyroiſque ſuprema
Fert Hyperionidem per tabulata poli:
Quis novus hic claror? quos ſentio pectore motus?
Mercurius venit, magne Grutere, tuus.
O quot ſermonis de te dat edulia! quanti
Promus honoris adeſt, promus amoris adeſt!
Quàm cupidè guſto! quàm dulcis mattya ſucci!
Talia vix Juno miſcet honora Jovi.
Vos Heliconiades, jam veſtri claudite rivos
Nectaris: hoc nectar dulcius amne venit.

Nec

Nec plebeja eſt vena IOHANNIS AMERINI, Ripenſis, cujus *lyrica* iterum legi digna ſunt, *ecloga epica* de bello Dano-Suecico ſubinde ſatis incaleſcit.

§. BERTILUS CANUTIUS AQUILONIUS, Præpoſ. Ingelſted. præter alia opera, de *Altitudine Danicâ*, de *Perfectione Danicâ*, de *Danica lingua cum Græcâ miſtione*, de *miſtione cum Latinâ*, *præter epiſtolas* ad genium Lipſii exaratas, *ſimilitudines Atticas*, *luſus juveniles*, *declamationem polemicam*, *introductionem ad Poëticam Danicam*, *Manes Horatii*, ſcripſit *odarum libros duos*, *poëmatum plures* varii argumenti, in quibus plurima *epigrammata Græca*, multa *Latina*. Exſtat quoque *epicon* ejus in memoriam Reginæ Annæ Catharinæ; exſtat aliud epicon trecentorum verſuum uno die effuſum. Sed quis ſperabit in omnibus parem ἀκείβειαν? Sunt hîc roſæ plures, ſunt ſpinæ nonnullæ: ad ſummam; in magnis glorioſi habentur conatus, licet non ſemper reſpondeat eventus. Opportunè ipſe ad Momum:

Ingenium culpas; jam nullum ad priſca venire,
Venaſque, ut mundo deficiente, mori.
Sit novus Auguſtus Mæcenateſque reſurgant,
Accreſcant Acci, mox redeatque Maro.

§. CASPARUS, & THOMAS, BARTHOLINI, nomina in decus & immortalitatem literarum nata ad hanc etiam deſcenderunt Aganippen, ut adſtruerent exemplo ſuo, non eſſe uſquam eam ingenii magnitudinem, quæ non poſſit reliquas lauros ſuas hac laureolâ reddere illuſtriores. Præcipuè tamen intra elegos ſeſe continuere, & epigrammata; genus argutum, incitatumque, quod

&

& otia diſtinguit honeſtiſſimè, & nullam reliquis ſtudiis remoram objicit. Legitur, laudaturque Caſpari *faſciculus Carminum*, & nata Muſis obſtetricibus, *epigrammata extemporalia*; leguntur Thomæ *Carmina* varii argumenti, eâ cupiditate, ut ſemper augeant relegendi deſiderium, ita in omnibus certat cum ingenuitate nitor, & cum gratiâ acumen, non illud mordax, ſed lætum, lectum, liberale. Utque ex unâ alterave fimbriâ judicemus de texto, ecce quàm maſculum eſt quàm efficax illud in Auguſtæ Reginæ, Sophiæ Amaliæ effigiem epigramma!

Æmula cœleſtis ſunt hæc pia Numinis ora,
Quæ Juno credit, vel velit eſſe ſua.
Hæc ſuperos, regit illa ſuos Amalia Cimbros,
Imperio certent, utraque forma Dea eſt.

Quàm plena eruditi ſalis alluſio in epigrammate, quô D. Matthiæ *Foſſio* applaudit, cùm Archiepiſcopo *Svaningio* parentaret:

Immortalis Olor *variis demerſus in undis*
Sydera jam, facili Numine, celſa petit.
Pervolitet quanquam Patriamque orbemque perennis,
Aſtra tamen pennâ candidiore placent.
Sat cecinit terris. Illi pæana canentes
Dicamus laudes, te præeunte, pias.
Anſeribus fulmen, placidus venit inter Olores
Foſſius, *ut* Cygni *prædicet ora ſui.*

§. Vitus Bering, Hiſtoricus Regius, epigrammatum nitorem ad illud extulit faſtigium, ut aſſurgere ulteriùs vix adeo ſit mortalis induſtriæ. Videbis & elegos ejus teretes, animoſos, fulgidos; & quoties libet, cothurnis incedentes, ita cujusvis argumenti onus hoc plectro fortiter

ſuſti-

HEINRICI ALBERTI
HAFNIA-DANI.
M U S Æ A
ADOLESCENTIÆ
V E N U S.

Juvenilis error dedecus gignit minus.

Digitized by Google

Digitized by Google

SERENISSIMO ET POTENTISSIMO PRINCIPI,

CHRISTIANO QUINTO,

ELECTO DANIÆ, NORVEGIÆ, WANDALORUM, GOTHORUMQUE REGI,

Duci Sleſvigæ, Holſatiæ, Stormariæ, & Dithmarſiæ,

Comiti in Oldenburg & Delmenhorſt,

Domino meo Clementiſſimo,

Hoc ſubjectiſſimi obſequii, æternæ obſervantiæ Monumen

LIBENS MERITO

Dico, Cenſecro,

Humillimus cliens

HENRICUS ALBERTIUS
Hafnia-Danus.

PRÆSCRIPTIO
DEDICATORIA.

CUJUS *enim* GLORIOSISSIMI NOMINIS *corollas, lauro & auro contrà cariores, lubentiùs ad Muſæ hujus ædiculæ ſuſpenderem poſtes? Non equidem quaſi triumfatum Pompejo cuipiam iturus, quum jam primum in Famæ caſtris aleam ancipitis Martis ſubeam; nec Bacchi orgia inducturus, quum ille Heliconii Regis & gregis conſortio excludatur: ſed lætitiæ in præſentiarum documenta daturus clariſſima.*

Hinc tantâ ſolemnitatis pompâ fores lætæ vireſcunt; *Hinc* fronde nitent poſtes: & longos erexit janua ramos.

Gratulor ſcilicet mihi gaudio delibutus maximo, illuxiſſe diem divino deſtinatam vadimonio, quâ meis ſtudiis ea voti felicitas competit, ut quale quale debitæ & promiſſæ obſervantiæ monumentum erigere poſſint, in templo S. T. C. Honori unanimibus patriæ ſuffragiis conſecrato. Tu enim ipſus es, qui ſub flore vernantis adhuc ætatulæ, tàm amœnam amœniſſimarum virtutum oſtendis ſegetem, tàm lucidos lucidiſſimæ prudentiæ mittis radios, tàm dulcem dulciſſimæ clementiæ ſpiras auram, ut meliorem & digniorem, cui ſubmiſſis faſcibus Danici regni deferant imperium, ſe invenire non poſſe ſubditi meritò putent; ſi vel ipſi Septentrioni, imò Soli quærendum dabunt.

Et quis tantâ temeritatis nebulâ circumſeptus, qui aliarum cogitationum ſalo fluctuare, aut hîc in dubitationis vado hærere velit? O feliciſſime Pater Patriæ, CHRISTIANE *IV. tuâ curâ fit, ut nemini hic ullus à regiâ optimæ ſpei viâ deflectendi relinquatur locus. Tu Filium tuum, ſucceſſorem tuum (utinam poſt Neſtoris annos) non*

Digitized by Google

non Cambyſis impietate ad ſcelus prais; non ei Caligulæ injuſtitiâ ad majeſtatis contemptum feneſtram patefacis; non Sardanapali ebrietate ad luxum facem præfers; non Xerxis ignavia ad authoritatis neglectum habenas laxas: ſed pietatis zelo alter Joſua, juſtitiæ gloriâ alter Ariſtides, temperantiæ cultu alter Julius Cæſar, fortitudinis excellentiâ alter Alexander hæc æternæ dulcedinis præcepta inſtillas:

Tu regere imperio populos, *ô Gnate*, memento.
Hæ tibi erunt artes, pacíque imponere morem,
Parcere ſubjectis, & debellare ſuperbos.

O felicem ſubolem tanto parente! O felicem parentem tantâ ſubole! Feliciſſimum, feliciſſimum regnum, ad cujus gubernacula perpetuâ ſerie tales reges evehuntur. Sed quid limen tantæ majeſtatis inarticulatâ voca libo, quum non ſat dapſilis eloquutulis facundiæ copia in hac prætextâ ad ipſa adyta aditum promovere poſſit?

Tu potiùs CELSISSIME PRINCEPS.

PATRIS GAUDIUM,
MATRIS DELICIUM,
PATRIÆ CORCULUM,

Tu potiùs hilari vultu hujus libelli januam tui nominis amicimine ſplendentem, tui tituli geſtamine lætantem, tuæque potentiæ coramine florentem ingredere: & totius domus alveo receptus Faventiæ fulcra labaſcentibus parietinis ſuppone, Clementiæ lucem angulis tenebricoſis infer, & omnia divino Majeſtatis fulgore comple.

Sic, ſi qua Famæ fides; Jovis incluta proles Hercules non aſpernatus eſt humiles Molorchi ſubire attegias: Sic Herculis æmulus Theſeus pau-

 per-

percula Hecales hoſpitio excipi non renuit: Sic ipſe Jupiter ſceptri gravitate relictâ mapalia Æthiopum inhumanorum viſitavit.

Cur ideò non ſpem bonam defæcato conciperem animo, ſimilem C. T. gratiam, quam glorioſisſimâ hæreditate in te derivas me illuſtraturam? Non enim ſacco ſeu modio, ſed horreo, imò trihorreo Diviſſimi tui majores eam in avum proavumque meum, qui ad Reip. Regiæ clavum ſedêre, clementiſſimè contulerunt: imò ejus Nectar & Ambroſiam cottidie adhuc parens ejusdem onere & honore perfungens toto animi alveo corporísque ſinu excipit.

Pro quibus ingentis beneficentiæ meritis quid aliud promittere poſſum, quàm quod Ulyſſes Alcinoo, munera mentis S. T. C. imperiis intentiſſima? Quid aliud referre poſſum, quàm totius vitæ curricula ad terminos ultimi ſpiritus vadata? Accipe ergo, ut vela orationi removeam, planâque, quid velim, palmâ oſtendam; Accipe, Clem. Princeps, *tantæ ſubjectionis & obſervantiæ Symbolam, hanc Muſæam Adoleſcentiæ meæ Venerem, Pericula Poëtica, quorum jucunditate graviora ſtudia quaſi embammate quodam condio & ſuſtento. Totus enim (hoc melior mens averruncet) in Poëſeos non ſum ſtadio, ſed ſalebroſi itineris aſperitatem talium diverticulorum amœnitate levare, neſcio quis jure incilet.*

Licet autem Sereniſſ. Princeps, *hæc mea Venus magis extemporaneæ feſtinationis calore, quam induſtriæ colore ſit depicta, tamen de S. C. T. gratiâ ne hilum ſe ambigere poſſe certiſſimè putat. Cur itaque longioris orationis ſyrma induat? Cur diutiùs eam moleſtias creare permitto? Retraho.*

Finem

Finem facio, nec plura ſuperaddo, niſi ut S. T. C. cum Florentiſſimo Daniæ, Norvegiæ, &c. Imperio, Sereniſſimisque S. C. T. Parentibus & totâ Regiâ domo Deo ter Opt. ter Max. religioſiſſimè ex imis animi penetralibus commendem.

Scripſi in celeberrima Academia Gieſſæ ad Lanum. Anno 1610. die 14 Martii.

LECTORI BENIVOLO ET PHILOMUSO.

Ita te bona Scæva in hoc ducat proſcenium, mi Lector; ita Candida mens oculos aperiat ad luſtrandam hanc Adoleſcentiæ meæ Venerem, ut mihi nulla cupido magis in votis gliſcat, quàm favorem & gratiam tuam expalpare. Quo autem materiæ & verborum poppyſmo id effectum dabo? An ex Poëſeos præconio famam aliquam his puerilibus conducam? An domeſticum teſtem agam, horúmque ex verſiculorum laude Poëtæ titulum quendam petere ſtudebo? Certè delenificis hujuſmodi factis magis tuam inclementiam & odium, quàm Faventiam præſtolarer? Quid agam? novas fabellas ſermone Mileſio ad te conferre, aurésque benivolas lepido permulcere ſuſurro, etſi per voluntatem libet, tamen per tempus minimè licet. Perfectionem opuſculi Typographus urget, meámque negligentiam ſuarum operarum diligentiæ impedimenta adferre clamitat. Quid in tanta feſtinatione ſciti in publicum proferre queam? Eſto facilis, hæcque paucula de duplici præſcriptione & verſiculis ipſis. propter temporis importunitatem in meliorem partem interpretare.

Præſcripſi titulum: MUSÆAM ADOLESCENTIÆ VENEREM.

ADOLESCENTIÆ: quia quæ hic offero Hebéo imò pleraque ſcholico adhuc carcere incluſus, in ipſo vernantis ævi limine feci.

MUSÆAM VENEREM, non quod iſtorum tanta ſit elegantia & pulchritas, ut cum viliſſimâ iſtius Divæ poſſint comparari pediſſequâ: Imò

Imò jure de iis dici valet, quod apud Plautum Adelphaſium de ſervo & adoleſcente ait:

Ita ſunt turpia, credo ecaſtor, Venerem ut ipſam è fano fugent.

Nihilominus tamen ita appellare volui, quia tanta cum voluptate & animi gaudio ea ſum meditatus, ut licet in ipſiſſimæ Veneris Gynæceo vixiſſem, defæcatiorem vix habuiſſem animum. Et cur aliter? Si non pauci juvenculorum, quamprimùm per ætatem poſſunt, fœdiſſimæ Libidini, Ebrietati, Aleæ, Murciæ, litent, & in tantorum vitiorum colluvie virtutem & voluptatem ſe invenire putent; cur ego non ex Muſæo cœtu meam eligam Venerem, cui dicere poſſim: *tu mihi ſola places*, quoties gravioris ſtudii dominatio concedit.

Sed forſan inquies? Quum nulla ſit iſtorum pulchritudo, cur ea conſpectum tanti Principis ſubire mandaſti? cur tanti Monarchæ filium tantilli opuſculi nomen eſſe voluiſti? Habe cauſam. Quemadmodum Herculis fanum, quod Romæ olim habebatur, nec muſcæ involabant, nec canes penetrabant: ita animum induco, ſplendorem tam illuſtris Nominis oculos Momorum, qui nimis curioſâ curâ aliena curant, carpendi alis quôvis involant, cerbereo calumniæ rictu quodvis adlatrant, facilè præſtincturum, ne huc propiùs accedere ſuſtineant.

De favore autem, quam apud Ser. ejus Celſ. inveniant, nihil hæreo. Præcoces quidam ſunt fructus, qui tamen magnatum menſis inferri, & gratiam feſtinationis mereri ſolent: Ita & hæc ſub manu ſata & nata nequaquam à S. E. C. repudium latura, virtus à Potentiſſimo Parente

 pro-

Digitized by Google

propagata (quo neque ipſa Humanitas Humanior, neque Clementia Clementior) frequenti nictu & nutu indicat & demonſtrat.

Sic utriuſque præſcriptionis, tituli & dedicationis ratione redditâ, paucis ipſorum quoque verſuum mentionem faciam.

REGIA CLIO ferè Hafniæ nata eſt, quum pôſt biennium Miſenâ in patriam reverſus, tot egregia facinora lætus viderem.

ANAGRAMMATA maximâ ex parte in itinere Heidelbergenſi, quod Elegiaco metro exſcripſi, confecta ſunt. Quî enim otium iſtud non otium pulchriùs eluderem, quàm curâ hac non curâ?

CÆTERA ante & poſtillà. Multa conſumſit Vulcanus, multa verſantur adhuc intra penetralia Veſtæ: *Panegyris de Joh. Bap.* Hafniæ meditata, & ipſo die Johannis in Regiâ Academiâ melitata, & alia. Quid autem de iis dicam, quæ in præſentiarum propono, an ad guſtum tuum erunt? Vereor ne potiùs ad nauſeam. Nullo venuſtatis ſale ſunt adſperſa: nullo eruditionis aceto tincta, nullâ murrhinæ Poëticæ muriâ condita. Quid me fiet? In Muſicis his caſtris Campidoctoris Famæ, non Marte favente, pugnavi; verborum foſſam non æquo pede tramiſi; à Decentiæ capellâ jaculum torquere non rectè orſus ſum. Et quid me fiet, inquam? An victus cogar ſcripta mea propriâ delere linguâ? Benivolentiorem ſententiam adfer, quiſquis eris, ô judex. En uno verbo: VENIAM peto. Solam precor reſpice adoleſcentiam. *Agnoſce, ignoſce.* Volo in liberali hac palæſtra ventilare prius, poſtideà velitari: donec ad veram ſeriámque pugnam armis decretoriis pro ætate tranſeam? Sicne veniam a

te

te conſequor docte judex? conſequor non ſecus ac fœminæ olim famoſæ, quæ ad evitandas legum pœnas lenocinium, & culpam apertè profiteri apud Ædiles ſolebant? Noſti, pro candore tuo, gallinas ova quædam ſubventanea edere, parituras mox vera: ita interdum fas eſſe, præſertim juvenculis, ingenii aliquem inanem excludere fœtum. Nam quid ab hac ætate perfectum unquam profectum? non tantùm poſſumus errare, ſed debemus, quia homines ſumus, & homines adoleſcentes. Igitur audere non dedecet, & ſi quæ dicta ſunt juveniliter pro indole accipiuntur. Volens nolens cogor filum abrumpere, & ſilentii caſtra ingredi, ita urget Typographi Hoc age. Finio igitur, & hoc viatico ad te meum libellum, mi Lector, mitto:

Parvule ſinceros viſure libelle Poëtas,
Sit comes ad dextram ſpongia denſa manum,
Pumex ad lævam: purgabit ſpongia, pumex
Expoliet, tandem non ita turpis eris.

SALVE ET VALE BENIVOLE ET Philomuſe Lector.

ELENCHUS CONTENTORUM IN HOC OPUSCULO.

REGIA CLIO.

SORTILEGIA LYCOPHRONTICA.

ELEGIARUM FASCICULUS.

AMICA MNEME.

ODARUM ET PARODIARUM PUGILLUS.

AD

AD OPTIMÆ SPEI ADOLESCENTEM

HEINRICUM ALBERTIUM.

ALBERTI, amice Apollini atque Gratiis,
Ecquid tuis dignum rependam verſibus
Verè aureis? verſus dabo contrà meos?
Sic ipſe vis quidem, tuo ſed vis malo.
Verſus mei nam ferrei imò plumbei
Haud comparentur ritè verſibus tuis.
Nî Glaucus alter ultrò haberi quærites.
Quin vera fari ſi licet ſicut licet,
Nil inveniri verſibus dignum eſt tuis,
ALBERTI, amice Apollini atque Gratiis.

JANUS GRUTERUS.

AD EUNDEM.

Perge HENRICE *valens laudes cantare bonorum;*
Perge; nec Aonii pars eris ima chori.

Gregorius Horſtius Med. D. Illuſtr.
Princip. Lud. Landgr. Haſſiæ
Archiater, & Prof. in Incluta
Gieſſa.

AD EUNDEM.

Μουσάων θεράπυσιν ἀγαυὸς καρπὸς ὀμαρτεῖ,
Πάρτε σοφοῖς γλυκερὴ χάρις, εὔκλειή τε παρ' ἄλλοις,
Οὐδένα γάρ τ' ἀγέραστον ἀφῆκαν πώποτε μοῦσαι,
Τοῦτο γέρας καί σοι, Ἀλβέρτε, δή ρ' ἐπίκειται

Digitized by Google

Πάγκαλον, ἢ χάρις ἠδὲ κλέος· Τί δὲ κάλλιον εἴη
Ανδρὶ κεν, ἢ κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἀρέσθαι;
Αμφότερον μετέπειτα δέ σοι μέγαν ὄλβον ἐπάξει.
Καί τι γαρ' ὃς Μουσέων ἕπεται ἱεροῖς ὑποφήταις.

CHRISTOPHORUS HELVICUS Hebrææ linguæ in illuſtri Gieſſena Profeſſor exarabat amoris ergò.

AD EUNDEM.

USU CELEBRIS INTRA.

Multi Pierios petunt honores,
Fingunt carmina verſibus trecentis,
Et *cudunt* Anagrammatum maniplos,
In Claſſes quoque dividunt pudendas,
Pudendas nimis & minùs legendas,
Queis inertior haud inertia ipſa,
Nec ineptior ipſa ineptitudo eſt;
Quæ nec unius æſtimentur aſſis,
Quas non uncia quáſque non ſelibra
Dignetur precio unius talitri;
Quando ſenſus abeſt abéſtque forma
A tanto metagrammatum furore:
Sed Te, Melpomenes diſerta proles
Multos vincere judico Poëtas,

Quando

Quando ſenſus ineſt ineſtque forma
In tuis Anagrammatum tabellis,
Uſu ſcilicet hic & arte doctum
Exemplum Genio bono dediſti.
Uſu nitere & arte, qui CELEBRIS
Vis INTRARE Heliconios receſſus:
Uſu nitere & arte, qui perennes
E Lauru virides petis corollas.

CONRADUS BACHMANNUS,
Poët. & Hiſt. Prof.

AD EUNDEM.

HENRICUS ALBERTIUS.
HERCULES IN ARTIBUS.

Sic macte Diligentiæ
HEINRICE *fac feliciter:*
Sic macte clavâ Strenuæ
I monſtra perditum fera:
Et HERCULES IN ARTIBUS
Felicior vocaberis.
Non Omphalæ ſervo jugo
Cupidinis catenulâ
Adſtrictus ex virilium
Te ſubtrahas conſortio.
Puellulæ Hippocrenides,
Themis, Minerva, Suadáque,
Præfulciant negotiis
Apollinis majoribus
Conſique clarioribus
Genii tui valentiam.
Anne indicant hoc paginæ

Pau-

Digitized by Google

Fauſto exeuntes alite.
Quas flore Gratiæ novo,
Novo juventa nectare,
In hortulis Adoreæ,
Perennitatis amnibus,
Cingit, rigat, tam bellulè!

CLAUDIUS PLUMIUS
Hafniâ-Danus.

HEN-

Digitized by Google

HENRICI ALBERTI
HAFNIA-DANI
REGIA CLIO.

AD (1)

SERENISSIMUM ET POTENTISSIMUM PRINCIPEM,

DN. CHRISTIANUM IV.
DANIÆ, NORWEGIÆ, WANDALORUM, GOTHORUMQUE REGEM AUGUSTISSIMUM &c.

IUSTITIÆ columen, veræ pietatis
aſylum,
O *Rex*, qui duplicis fers diadema
throni.
Hæc *adoleſcentis* cape prima pericula *Muſa*,
Quæ celebrat laudes officioſa tuas.
Non ita Parrhaſiam magnes ſe vertit ad Arcton,
Nec Clytie Phœbi ſedula ſpectat equos:
Ut mea Te ſpectans veneranti Pieris ore
Mox ſe regali ſentit ab igne trahi.
O illi niteas Heſice ſplendente favoris,
Et lucem Charitum ferre Phlegonte velis.
Quam leviter metuens tenebras, faucemque
Charybdis
Det Pſyllos Scyllis, Anguigenáſque Notis.

(2) AD

(2) AD ILLUSTRISS. PRINCIPEM
ANNAM CATHARINAM
Daniæ & Norvegiæ Reginam.

En mea Muſa ſuum tibi fœtum, *dia Virago*,
Conſecrat, illius fida Leuana mane.
Sit Statilinus ei proles tua, pectore regem
Quæ ſpirat, patris ſpes, patriique ſoli.
Cur dubitem? veſtri Virtus celeberrima ſceptri,
Quæ Lucina fuit, ſuadet habere fidem.

---

(3) FLORENTISSIMO PRINCIPI
CHRISTIANO V.
Electo Daniæ & Norvegiæ Regi, Invictiſſimi Chriſtiani IV. Filio.

Ante novem brumas genitrix infantis abortæ
Hæc ad Agenoream noſtra Camena tulit:
Cui mutilam potius ſubolem mœſtiſſima ſiſtam?
Cujus tutrices conciliabo manus?
Tu *ChrIſtIanIade ChrIſtIane* favore clientem
Suſcipe, clementes cardine verte fores.
Nuda venit, myrtis tege, Paſitheæque ſub alis
Conde, quibus vili ſede levetur humi.
Lapſa venit ſcopulis, opobalſama profer amoris;
Pharmaca lætitiæ da, macilenta venit.
Sic ait; & quid, ait Phœbus, non vellet? amavit
Magnus Avus Muſas, cum Patre Gnatus amat.

(4) RE-

REGIARUM VIRTUTUM MONILE. (4)

* C LEMENTIA. *
* H UMANITAS. *
* R ELIGIO. *
* I USTITIA. *
* S APIENTIA. *
* T EMPERANTIA. *
* I NTEGRITAS. *
* A MOR. *
* N OTITIA ARTIUM. *
* V ERITAS. *
* S EVERITAS. *

CLEMENTIA. (5)

Ut, quibus affulget radiis, fert dona caloris
Sol Hyperionides de locuplete penu:
Sic animi tribuat clementis regia dona
Rex, quibus aſpectus lucet honore ſui.
Symbolon hinc pulchrum, *Regis clementia cuſtos*,
Cæſaris Aurelî Suada diſerta tulit,
Et Leo Magnus ait, *Regis clementia virtus*,
Quæ ſimiles reddit ſola beata Diis.
Ergo Diis ſimilis, *Rex clementiſſime*, cunctos
Clementi auxilio, præſidioque juvas.
Tardus es ad pœnas, velox ad præmia, judex
Ipſe doles, quoties cogeris eſſe ferox.
Non tamen à facie triſtem permittis abire,
Sed miſeris alter Veſpaſianus ades.

Solis

Solis vis calor eſt, tua vis Clementia, *cuſtos*
Hæc regni, *virtus*, Rex, tua ſemper erit.

(6) HUMANITAS.

Juſtinianus ait: Non virtus principis extat
Humanitate dignior.
Quam ſi ſubjectis nolit præſtare, videtur
Indignus eſſe gratia.
Hæc etenim virtutis apex & gloria partem
Divinitatis poſſidet.
Nec quis homo perfectus homo, cui candida
Humanitas non perpolit. (mentem
Ille homo rex hominum verus, quem dirigit æ-
Favoris hæc ſub faſcibus. (quis
Te regit eja, ſuum *Rex humaniſſime* regem,
Illamque ſedulò regis.
Sic homo Rex hominum Deitatis parte beatus,
Quid non regas tutiſſimus?

(7) RELIGIO.

Luce, vigore, ſalute, gubernum, corpus, Olym-
Sol, cor, Relligio, ſuſtinet, armat, alit. (pum,
O populum ſanctum, cui cælitus igne Prome-
Vivificat verum relligionis opus! (theus
Relligionis opus conſervas, *optime Regum*,
Noſque animas firmâ relligionis ope.
Sæviat igne Ætnæ Turci Furialis Enyo,
Illa ſub his vivat, ceu Salamandra, pyris;
Pugnet atrox Elephas Loioli robore Martis,
Illa ferum cornu Rhinocerotis agat.
Tybride quid tentas Tigris? quid acinace Turca?
Veráne Relligio pupula dextra Dei?

(8) Ju-

JUSTITIA. (8)

Aureus eſt oculus, facies eſt aurea puræ
Justitiæ, juſtos aurea fama manet.
Hæc reliquas nutrit virtutes Nectare cœli,
Quæ fulcire thronum Regis in orbe ſolent.
Hæc ut Ariſtidem te, *Rex juſtiſſime*, laudat.
Quâ ſine rex ſuperûm Jupiter eſſe nequit.
Sic majeſtatis ſupremâ tolleris alâ,
Nomine deque tuo Gloria tanta refert:
Per quem deſcendens Aſtræa reliquit Olympum,
Per quem diva Themis, Evnomieque vigent,
Nomine *Chriſtjanus*, re *Chriſtjaniſſimus* heros
Aurea ad ora Dices, quod regit, omne regit.

SAPIENTIA. (9)

Non ita monſtrat iter Tegeæi dextra vialis,
Per varios ſectum tramitis orbe locos:
Non ita naucleros Helice regit æquore vaſto,
Cum furit hinc Aquilo, cum furit inde Notus:
Ut populi regem Sapientia rebus in arctis,
Cum dubias turbas ſubdita turba movet.
Hunc rapidis plumat præceps audacia pennis;
Huic volat ad Stygium dira Libido latus;
Huic alacris vibrat torvam Petulantia frontem;
Huic comes it nebulis Fraus adoperta caput:
Omnibus excantat mentem Phlegethontia Circe
Vipereis philtris, omnibus arma placent.
Quis Labyrinthæis Rex his exire lacunis
Monſtret, quem Sophie non docet ipſa viam?
Nullus:& hoc cenſes, *Rex*, qui ſapienter ad omnes
Res populi, ſceptrum dirigis arte tuum.
Hinc eſt exul Eris regnis & Martia Mola,
Templa tenet Jani clauſa tenace ſera.

Pax

Pax at ubique manet patriæ ſub partibus una,
Una manet pietas, & manet una Fides.

(10) TEMPERANTIA.

Clamitet Ætnæo madidus Polyphemus ab antro:
Sacrifico Ventri, maximus ille Deus.
Pomponius dicat, *vivendi cauſa palatum.*
Donec erit rumen nil mihi rumor erit.
Obſcœnas agitet cœnas pinguiſſimus ille
Sus Epicuréæ Sardanapalus haræ.
Sed tu miraris merito ſtultiſſima corda,
Rex pie, qui vitam ſobrietate foves.
Nam quæ laus tanti luxus poſt fata ſuperſtes?
Quæ laus in tumulo Sardanapale tuo?
„ Hæc habeo quæ edi, quæque exſaturata Libido
„ Hauſit, ſed facťu digna relićta jacent.
O dignum regem, quem flamma voraret Averni?
O tumulo tanti carmina digna bovis!

(11) INTEGRITAS.

Ut rutilat fulvi radiis Carbunculus auri:
Sic vitæ INTEGRITAS ſplendet amićta fide.
Hunc Deus Aronis decorare monile ſecundo
Ordine præcepit, ceu ſacra Fama docet.
Scilicet INTEGRITAS debet decus eſſe regentis
Semper amans primas à Pietate vices.
INTEGRITATE nites *Rex* & Pietate coruſcas,
Haud ſcio num Phœbus clarior eſſe queat?

(12) AMOR.

Fortia ſunt magnæ regni munimina gazæ,
Fortia ſunt junćtis fortibus arma viris.

For-

Fortior aſt Amor eſt, Amor inſuperabilis ille,
Civium Amor, regis murus & una ſalus.
Ecce Saloninus teſtis, teſtisque Micipſa,
Cimbriaci orbis Amor, *Rex bone*, teſtis ades.
Cujus enim in gremio dubites requieſcere tutus,
Tutus ab infeſta vi, ſcelerisque manu?
Sicut apes regem: ſic te venerantur amantque,
Quos regis imperii ſub ditione tui. (gnæ
Namque imitaris eum penitus, qui mente beni-
Eſt vacuus charas cuſpidis inter aves.
Macte tui populi ſic vivere cinctus amore;
Vincit amor gazas, armaque vincit amor.

NOTITIA ARTIUM. (13)

Artibus inſtructus princeps celebratur ab omni,
Qui minus arte valet, floret honore minus.
Nonne Neoclides equitando in arundine longa,
Neglectis aliis, fabula nota fuit?
Nonne leves muſcas figendo Dommitianus
Stultitiæ cunctis lucida ſigna dedit?
Quid Xerxes luſu maris? Heliogabalus hoſtis
Durus araneolis? venit utrique probrum.
Gloria magna tibi, *Rex*, *artis adorea cuncta*,
Quam mens, quam mentis Perſica dextra regit.
Danica regna probant regem te munere mentis,
Artificem manibus Danica regna probent.

VERITAS. (14)

Lydius ut verum limâ lapis indicat aurum,
Quem ſub gemmifero procreat amne Tagus:
Sic hominis veras virtutes arguit alma
Filia, Alethosyne, Temporis atque Jovis.

Illa latere nequit civis ſtellantis Olympi,
Tecta patris clypeis illa perire nequit.
Hunc tibi Sapphirum Sophie & Conſtantia collo
Suſpendunt, *ô Rex*, *Regis imago boni.*
Verus es, & vero quod aberrat tramite veri
Non ſinis in vero corde tenere locum.
Scis, cum mens voci, ſcis, cum cor conſonet ori,
Dulcius haud Orphêi poſſe ſonare lyram.

(15) SEVERITAS.

Quomodo ſit princeps, *Princeps* CHRISTJANE,
Innuis exempli dexteritate tui. (ſeverus,
Non adigis cultrum ſontis furibundus in ora,
Claudius ut fecit deteriore nota,
Sed velut Auguſtus ſuſpiria pectore ducis,
Cum fuerit triſtis litera danda reo.
Non ſecus ac oleo per nodos roboris arctos
Herculis invicti clava peruncta fuit:
Juſtitiæ flictus oleo clementia tingit,
Cum reſecas regni putrida membra tui.
Non igitur mirum quod gloria majeſtatis
Tanta tuæ, laudis vecta triumfet equis.
Non igitur mirum, quod non ſiet angulus, in quo
Non tui amor præſens, & metus abſque metu.

---

(16) IN SYMBOLUM PIISSIMUM Piiſſimi Regis CHRISTIANI IV.

REGNA FIRMAT PIETAS.

Fulcit Atlas humeris regnum radiantis Olympi,
Fulcit Atlas firmo Danica regna pede.

At

Digitized by Google

At quis Atlas? Atlas cœleſti major Atlante
Perpetuis *Pietas* accumulata bonis.
Hac aſtante nequit non incluta Dania ſtare.
Dum ſtabit cœli mole gravatus Atlas.

In Idem. (17)

Regna pius firmat rex, ô felicia regna!
Fulcit ubi *Pietas*, firma columna, thronum.

IN EFFIGIEM REGIAM (18)

CHRISTIANI IV.

Phœbe tuos oculos bifidâ ſine frontis ab arce
Pingi: Suada tui fac decus oris erit.
Adde Numæ juſtas Themis inſuperabilis aures:
Fer Jovis a facie cætera, Atlante ſate.
Sed quis Apellei valet hæc animare coloris
Peniculo? tantum quis dabit autor opus?
Quisque ſuum monſtrat: nec abeſt inſignis Apel-
Quam facili currit ducta calore manus! (les:
Miſcentur partes: fulgens fit imago Pyropis,
Dic cujus Clio ſi potes? atque potes.
Qui ſplendore Themin Phœbéo veſtit & ornat,
Qui Clarias Suadæ Nectare replet aquas,
Virtutis magna qui majeſtate coruſcat,
Maximus Arctoi rexque paterque ſoli,
CHRISTJANUS QVARTUS nulli Pietate ſecun-
Chriſtjanâ, vultus ſic gerit ora ſui, (dus
Quæ Themis aure, oculis Phœbus, quæ Suada la-
Corpora præcellens omnia ſolus habet. (bellis

(19) In Eandem.

Aſpicis hanc faciem? Danorum cernis Achillem:
Aſpice res geſtas: te Neſtora cernere dicas.
Sic viridi ſpirat Rex tantus pectore Achillem,
Cum tamen anticipet ſapiendo Neſtoris ævum.

---

(20) IN EICONA ILLUSTRISSIMÆ DANORUM REGINÆ

ANNÆ CATHARINÆ.

Cujus adeſt animæ ſpirabile flore labellum?
Forſitan ex Charitum Mnemoſidúmve (choro?
Non aliunde: illis omni ſociata ſub ævo
Sic os, ſic oculos *Anna Cathrina* gerit,
Anna Cathrina, Charis, Princeps, Regina, Camena,
Munera cui Pallas, Juno, Venusque ferunt,
Exteriora Paris ſequitur cum Zeuxide frontis.
Quam regit heroo plena pudore Venus:
Interiora *Bonæ* miratur gloria *mentis*,
In qua cum Sophie, Juno, Minerva ſedent.
Exteriora notant ſic interiora, perennant
Hæc virtute ſacra, Zeuxidis illa manu.

---

(21) AD CELSISSIMUM ET FORTISSIMUM REGEM

CHRISTIANUM IV.

Dum tuus in teneras ſe ſaltibus erigit auras
Inque ſinum glomerat crura decenter equus,
Quam

Quam celeri flectas illum moderator habenâ,
Miratur quiſquis novit id artis opus,
Non aliter credo geſtavit Bellerophonta
Gorgonei fontis Pegaſus autor equus.
Tu ter vincis eum, ter vincit Pegaſon ejus
Iſte tuus, patrii ſumme Monarcha ſoli.
Tu melius freno placidæ ſcis Pallados uti.
Nec cupis à cœli tundere ſede Jovem.
Sed potiùs ſuperûm ſuper aſtra receptus amore;
Proxima Perséis ſigna tenere tholis.

AD REGEM ET REGINAM UNA EQUITANTES. (22)

Quis neget eſſe Deos, quibus eſt commiſſa poteſtas
Regnorum forti frena tenere manu?
Sol velut æthereo fulget portatus Olympo,
Inter & auricomas aurea luna faces,
Haud aliter Thracio, *Rex maxime*, vecte Caballo
Reginâ ſplendes concomitante tuâ.
Tu glomeras orbes, illa orbes orbibus addit,
Sic quoque Sol gyros, ſic quoque Luna facit.
Utque duos æthræ, ſtellarum ſidera, reges,
Pompæ circumeunt ordine quæque pari.
Sic vos nobilium comitatur turba virorum:
Hic præit, hic ſequitur conveniente loco.
Scilicet in cœlis Phœbus deus eſt, dea Luna,
Scilicet in terris tu deus, illa dea.

Digitized by Google

(23) DE REGIA METROPOLI DANORUM,

HAFNIA,

PATRIA SVAVISSIMA NOVIS VALLIS CIRCUMDATA.

Nunc ſeges eſt ubi Troja fuit, nunc altera ſurgit
Troja ſub Arctoo conſpicienda polo.
Mœnia Neptunus fecit, Didymæus Apollo
Valla; quis hic Trojam non videt eſſe novam?
Nec ſolum fecêre, ſed & defendere gaudent,
Cum Muſis intus doctus Apollo regit,
Cum Tethy & Nymphis extra Neptunus oberrat
Hoſtiles arcens nocte dieque manus.
Exulet hinc veſana cupido, libido, voluptas:
Hic habitet Pallas Eurynomesque Trias:
Non hic intret equus nocituro ſulphure Martis,
Exeat at Sophies dotibus aucta cohors.
Sic honor & Pietas maneant, ubi Troja reſurgit,
Troja ſub Arctoo conſpicienda polo.

---

(24) IN NOVUM COLLEGIUM ACADEMIÆ HAFNIENSIS

à CHRISTIANO IV.

ÆDIFICATUM.

Palladio tecto manſerunt Pergama tecta,
Semper & à Graiis inſuperata viris.
Per rimas penetrat Diomedes junctus Vlyſſi,
Et rapit has tantæ proſperitatis opes.

Pal-

Palladium *Primus* primum *Chriſtjanus* in urbe
Hafniaca poſuit, Pergameamque domum,
Quâ tectum ſatrapis conſervaretur Aoni
Sub Phœbi ſigno, ſub Themidosque tuba.
Chriſtjanus Quartus, Parnaſſi fida columna
Vidit ut hanc ævi dente rapace teri,
Ne per parietinas vulpes de gente Suitæ
Conficerent aditus vique, doloque ſibi,
Pergama Palladio ſtruxit nova ſumtibus amplis
Qualia non unquam Dania tota tulit.
Quis queat hoc patriæ vivo Hectore damna pa-
Prævidet exitii providus ipſe locum. (rare?
Vivat Jo vivat Neſtor, fortiſſimus Hector,
Chriſtjanus patriæ gloria, Vivat Jo.

AD (25)

CHRISTIANUM IV.

MUSARUM EVERGETAM.

Amphitryoniades non tantùm ſedulus armis
Defendit Clarias ex Helicone Deas;
Sed quoque nodoſæ quamplurima robore clavæ
Fortis ab infecta monſtra fugavit humo.
Hinc ſibi Muſagetæ meruit cum nomine laudes,
Quas alis dudum ſplendida Fama gerit.
En, Rex ſumme, tuas etiam ſuperaddidit illis,
Qui procul à Muſis Suitica monſtra fugas.
Muſagetæ titulis Alcide major haberis
Quam latè Cadmi regnat honora ſoror.
Hinc tua ſtet celebris Cadmæja, Muſagetamque
Te beet æterna proſperitate Deus.

Digitized by Google

(26) IN BIBLIOTHECAM INSTRUCTISSIMAM ACADEMIÆ HAFNIENSI DONATAM

A

CHRISTIANO IV. MUSARUM PRÆSIDIO FIRMISSIMO.

O Salvete pio ſacrata volumina zelo,
Quæ vario fovit Theologia ſinu.
O ſalvete faces, quas diæ legis ab igne
Succenſas animis ſubdidit ampla Themis.
O ſalvete libri, quos ex Hippocratis arte
Tranſtulit in medicam, ſtrenua cura ſcholam,
O ſalvete reperta Sophûm, quæ flore beavit
Uranie, ſuperûm rore venuſta Sais.
Salveat æternum qui vos huc contulit heros,
Cujus in æternum cuncta referte decus.

(27) DE EADEM.

Omnia doctrinæ monumenta perennia junctim
Continet hæc pluteis Bibliotheca novis.
Quis dedit? Auguſto rex indole major avita,
CHRISTJANUS QUARTUS, Dania culta, tuus.
Auguſtus Romam, *Piſiſtratus* auxit Athenas,
Bibliothecarum munere quiſque gravi.
CHRISTJANUS Danis opus hoc regale Camenis
Donavit: dono cedat uterque ſuo.

(28) URA-

URANIE DE (28)

HOROLOGIO HAFNIENSI Academiæ oblato.

Hoc qui fecit opus, *Ziebenius* autor, Olympi
Remigio mentis per loca fecit iter:
Mercurium, Venerem, Martem, cunctaſque pla-
Hoſpitii vidit ire, redire viis. (netas
Ut vidi, Famæ ſacravi protinus illum,
Fama ſuis cecinit munera tanta tubis.
Hoc opus *Hafniacis* qui jam conceſſit *Athenis*
Claret honore ſoli, claret amore poli,
Claret amore poli CHRISTJANI GRATIA QUARTI,
Hinc clarum claro reddit honore ſolum.
Quisquis es, ô magni ſpectator *Amoris*, *honoris*
Hunc oculo, iſtum animo perſpice, clarus eris.

AD CHRISTIANUM IV. (29)
REGEM DANIÆ.

Chriſtjanos inter, rex *Chriſtjaniſſime*, reges,
Invictos inter, Rex *invictiſſime*, Danos,
Fridrici ſuboles, pacis prædivitis hæres,
Dania te gaudet, gaudet *Nortvegia* patre,
Anglia te affinis, te affinis *Scotia* amore,
Saxoniæque domus rutata affinis honore,
Cum *Brunonigenis*, *Holſatorumque Dynaſtis*,
Proſequitur, fratrem *Moſchovia* magna vocaſſet,
Si conceſſiſſet fratri trux Atropos annos.
O te felicem, cujus ſub ſanguine vivunt

Digitized by Google

Tot gentes Virtutis honore, ſalutis amore,
Chriſtjanos inter, Rex *Chriſtjaniſſime*, reges,
Invictos inter, rex *invictiſſime*, Danos,
Fridrici ſuboles, pacis prædivitis hæres.

(30) DE TORMENTO ÆNEO à SERENISS. REGE FACTO.

Machina ſulphureas dum mittit ahenea glandes;
Dædala quam Regis fecit ab arte manus.
Diſſultant fremitu, ſtrepitu, crepituque remotæ
Valles, terrificos tacta dat aura ſonos,
Non ſecus ac Euri Zephyrique ruente tumultu,
Murmure miſcentur climata celſa poli.
Perculſi Steropes Brontesque tremore; Pyra-
Hac novitate rei territus ecquid! ait. (cmon
Ecquis in orbe poli Jove major Jupiter ortus?
Ecquis in orbe deus fulmina tanta parat?
Talia de cœli non mittit Jupiter axe.
Talia Vulcanus non fabricare poteſt.
Aſtitit, & ridens dixit Caducifer Hermes
Panicus unde timor? ſolvite corda metu:
Fixus Apollineis Ephialtes occidit armis,
Othum Dianæ tela dedére neci.
Hæc *Rex Danorum* celeberrimus ordinat hoſti
Non ſuperis, ſuperûm numine cuncta regit.
Arma regat Pietas, Pietatem fortiter arma
Defendant, *Felix rex pius atque potens.*

(31) IN ARMAMENTARIUM NOVUM, QUOD EST HAFNIÆ.

Hic adamantæis intus conſtricta catenis
Bellona, arma ſui fratris omiſſa premit.
Hic

Hic jacet infrendens trux dentibus ira, cruentas
Hic Eridos Ate ſauciat ungue genas.
Non datur egreſſus, non ulla potentia fertur;
Pax oleâ ſervat cincta virente foras.
Incluſit virtus, Virtus *Chriſtjania*, cujus
Empyreis radiis Danica regna micant.
Faxit Jova potens cœlique, ſolique, ſalique,
Exitus ut cauſas haud reperire queant.
Sic non fax, ſed pax, non crux, ſed lux pia regnet,
Danorumque hoſtes terror & error agant.

DE NOVO PORTU (32)
Regiarum Navium Hafniæ.

Continet Hipponæ ſtabulum prælustre caballis,
Aurea Miſniacæ Dreſda Smaragdus humi:
Aurea Cimbriaci lampas ſic Hafnia regni,
Durateis ſtabulum Tethyos ornat equis.
Id Ducis, hoc Regis monumentum, Saxone jun-
Danus in æternos ſcit celebrare dies. (ctus

AD POTENTISSIMUM REGEM (33)
De Portu ſuarum Navium.

Dorida cum viſit, Rex invictiſſime, navis,
Exiit è portus quæ ſtatione nova.
Mox circumſiliunt Nymphæ Nereides illam,
Cum Tritone ſuo mater aquoſa præit.
Scilicet ad littus Portuni tendere gaudent,
Qui patrias ſervat, celſe Monarcha, rates.
Scilicet inter eas cupiunt colludere, Martis
Hinc, illinc Cereris tegmina dante domo.

Digitized by Google

(34) DE REGIA ARGO.

Vidit ut Oceani Neptunus ſcindere campos
Argoam curſu deproperante ratem,
Convocat extemplò fœcundum Tethyos agmen,
Ocyrhoën, Panopen, Cæruleamque Thetin
Quid Dodonææ video, inquit, terga carinæ?
An nova Phryxéæ vellera quæret ovis?
An novus eſt Jaſon, quem ſic beat ardua Pallas?
Quid præſaga novi mens tua Tethys alit?
Illa refert, Argo Danorum regia forſan
Eſt tibi viſa, etiam viſa, marite, mihi?
Sic eſt! Vos Nymphæ mirandam cernite molem
Forſitan hæc olim commeminiſſe juvet.
Dixit, & aſſenſu mox Oceanitides omnes
Plauſerunt, plauſus Carbaſa plena tulit.

---

(35) IN HORTUM FLORENTISSIMUM REGIÆ MAJESTATIS.

Deſine mirari; quæ cernis, ô hoſpes, amixit
Chloris flore, Venus rore, decore Charis.

(36) In Eundem.

Vidit ut hunc, Florâ comitante, Favonius hortum,
Conjuga quid cenſes? hic habitemus? ait.
Grata marite jubes, retulit, quia diſcere poſſum
Hinc hortos ſimili fronde novare meos.

(37) Ad

AD (37)

HORTI DOMINUM

CHRISTIANUM IV.

Ingredere, Ingredere ô tua, Rex, viridaria lætus
Horarum vertit cardine ſecta fores.
Xyſta polit Zephyrus, denſat topiaria Chloris,
Ut ſint adventu cuncta venuſta tuo.
Quà greſſus ponas alabaſtri pandit honores
Flos Veneris, Daphne tollit in alta caput.
Turba Napæarum pinnis applaudit ab undis,
Grex volucrum pennis, dulciſonisque modis.
Ingredere, ingredere ô tua, rex, viridaria lætus,
Ut flos, ſic tuus hîc flore vireſcit honos.

AD (38)

SERENISS. PRINCIPEM

CHRISTJANUM V.

Inſpice Danarum rerum tutela, ſalusque,
Quod ſpeculum donat Muſula noſtra tibi.
Nonne vides celebris celeberrima facta parentis,
Quæ poſuit regnis non peritura ſuis.
Pauca vides non cuncta vides, ſed multa videbis
Cum venit ſtudiis aura petita meis.
Nam quis cuncta poteſt hac præſentare papyro?
Nemo, licet Smyrnæ Daphnide cinctus eat.
Hæc igitur blanda precor adſpice & accipe fronte
Fronde favent alii, tu mihi fronte fave.

(39) AD

Illuſtriſſ. Principem ac Dn.

JOHAN. GEORGIUM, DUCEM SLESVICI ET HOLSATIÆ, ACADEMIÆ GIESSENSIS RECTOREM MAGNIFICENTISS. 1609.

Legibus obſequium cum nos præſtare moneres
Auſonio Princeps ſuaviter ore potens.
Cum grege Mnemoſidum Chariteïa triga favebat
Ipſe meum video, dixit Apollo, Linum,
Reſpicienſque tuæ fratrem qui proximus auri
Stabat, & hinc, inquit, tu quoque pondus habes.
Macte ſacrum germen regalis ſtirpis, & omnes
Omni mactabis laudis honore tuos.

(40) *Ad Illuſtriſſimum Principem*

Dn. JOACHIMUM ERNESTUM DUCEM SLESVICI ET HOLSATIÆ &c.
Acad. Gieſſenæ Rectorem Magnificentiſſ. 1610.

Mulſa Camenarum, dulcis melligo Minervæ,
Cujus amas artes, Ægida cujus amas,
Tu cum fratre tuo Gieſſenſes donec Athenæ
Florebunt, patriæ flos peramœnus eris.
Fertile ſemen ibi tanti jeciſtis honoris,
Quod ſemen? Virtus. Indéne magna ſeges?
Magna ſeges, quam non ſolùm metet Haſſia, verum
Cimbria: ſed ſi non utraque ferre queat?

Quid fiet? ſua tunc Cæi ſoror horrea pandet,
Horrea ſub quinis ædificata plagis.
Cimber & Haſſus ovet, reſonet clariſſima Fama
Inter: habet ſegetes, Haſſia ſemen habet.

AD UTRUMQUE. (41)

Quis novus hic Caſtor? quis Pollux? & quibus aſtra
Tam nova virtutis ſigna ſub axe nitent?
Vos ô Cimbrorum ſanguis, vos eſtis, & ecce
Sidera veſtra nitent, gloria veſtra micat.
Oebalis ex ovis illos, vos omine fauſto
Protulit ex altis regius ortus Avis.

FINIS.

Digitized by Google

HENRICI ALBERTI
HAFNIA-DANI
SORTILEGIA
LYCOPHRONTICA,
SIVE
ANAGRAMMATA.

Digitized by Google

SERENISS. ET POTENTISS.
PRINCIPI
CHRISTIANO IV.
DANIÆ, NORVEGIÆ, WANDALORUM, GOTHORUMQUE REGI &c.

Domino meo clementiſſimo.

VADE Camena rogo, patriæ florentis ad oras,
Qua Nerêi muris Dania cincta jacet.
Vade patri patriæ, regi de regibus orto,
Trade Lycophroniis carmina facta modis.
Quid video? quare lacero procedis amictu?
Cur non in nivea cornua fronte geris?
Cur non veſtis adeſt Getulo murice tincta?
Cur non Mileti vellere texta chlamys?
En neque te lavit miſeram Permeſſide lympha,
Nec ſubolis pluma terſit amica Venus.
Denique cum facilis via ſit minus, impare greſſu
Præfixum tangas vix niſi clauda locum:
Quid refert: habitu claudus Vulcanus agreſti
Sæpe Panomphæum crus trahit ante Jovem.
Vade, vale, ſuperi præſentes indice fauſto
Monſtrabunt ubi Rex inveniendus erit:
Si regat illuſtrem dicendo jura Senatum,
Annuet ex templi culmine diva Themis:
Si Clario dignos cœtu meditetur honores,
Lætiſono plauſu nuntia Pallas erit.
Si fortaſſe premens animoſi terga Caballi
Creſcentis luſtret ſedulus urbis opes:

Cer-

Digitized by Google

Cernas, ipſe Phlegon, Pyroêis, Eous & Æthon
Ut varios gyros, Sole regente, trahant.
Scilicet oſtendent, quanto rapiantur amore,
Subdere regali fervida colla jugo.
Si quoque Durateis peragrans Neptunia mannis
Æquora ſejunctam viſere tentet humum.
Innumero numero ludentes adſpice Nymphas
Inter equos, ſalſas tramitis inter aquas.
Vade, Vale, faciem cum veneris ante petitam,
Ne majeſtatis fulgure cincta time.
Sis ſine Cordolio, Chariteja dextra favoris,
Dum mitis capiet, lucida ſigna ferat.
Copia ſi fandi dabitur, brevitatis habenis
Dirigere eloquium præmeditata velis.
Sic ne erres ſupplex, animi reverentis honore
Præmiſſo, placidis ora reſolve ſonis.
Maxime Danarum rerum Rex autor & auctor
Paceque pacis Eros, Marteque Martis Eris.
Ecce Lycophroniæ tentata pericula curæ,
Curâ adoleſcentis inferiore, fero.
O cape, nominibus tot tanto nomine nomen
Si dones, laus eſt nominis una tui.
O cape, luminibus tot, tanto lumine, lumen
Si cumules, lux eſt luminis una tui.
O cape, nil aliud voti ſonat ordo datoris,
O cape; ſi capias illicò compos erit,
Illicò, ſi renuas, donis Aganippidos impos,
Impos erit Phœbi, Pallados impos erit.
O cape, *Venator virtutis, captor Honoris*,
Eja capis, patriis caſſibus eja capis.
Sic ſatis eſt, noſtri ſic maxima janua voti
Clavibus Euphroſynes jam reſerata patet:
Sed tibi pro tanto quænam ſit gratia facto?
Major, Apollineæ quam queat eſſe Lyræ:

Hæc

Hæc tamen addit ovans ſubmiſſæ pignora men-
 Qui me regalem juſſit adire thronum: (tis.
Quantus is eſt,& quantus erit,tuus eſt,tuus omni,
 Si licet, articulo temporis eſſe velit.
Nil niſi laus, tua laus ejus fluitabit ab ore,
 Donec Lethæo pocula fonte bibat.
Interea tecum Phœnicis compleat annos,
 Atque Sibyllinas *Anna Cathrina* dies.
Soſpite te ſuboles vigeat quoque ſoſpes, & olim
 Cum ſeniore ſenex Danica ſceptra gerat.
Juncta tuis aſtet ſemper victoria caſtris
 Inque coronatis alta triumfet equis.
Hunc age Muſa modum ſequere & veneranter
 Sic erit optatæ cauſa peracta viæ. (abito,

---

(43)

CHRISTIANUS QUARTUS,

DEI GRATIA, REX DANIÆ, NORWEGIÆ, WANDALORUM, GOTTORUMQUE, DUX SLESEVIGÆ, HOLSATIÆ, STORMARRIÆ ET DITMARSIÆ, COMES IN OLDENBURG ET DELMENHORST.

REX DATUS A CHRISTO, VIRTUTIS AMATOR ET AUTHOR,
AONIDUM THEMIDOSQUE MERUS SERVATOR AMORQUE,
GNAVUS ALEXANDER, DAVID GREGIS ALTER AMICI,
EGREGIE LENIS SOLON, IN LAUDE BEANTE.

(44)

Digitized by Google

(44) EIDEM.

CHRISTIANUS QUARTUS, REX DANIÆ ET NORTWEGIÆ, PATER PATRIÆ.

IN TE DEGUNT VERA AURA, NOTA QUIES,
PER TE ARX PIA CHRISTI SERVATA.

Romulidûm quondam Domini, Grajûmque Monarchæ
Cùm cuperent vitæ noſcere dona ſuæ,
Cortinas veteris, devota mente, Sibyllæ,
Et tripodas Clarii conſuluêre dei.
Pythones valeant: quantus ſis, optime Regum,
Scire cupis? nomen conſule, certus eris.
In te nota quies vera, in te Flaminis *aura*,
Et Sophiæ *degunt* Caſtalidumque bona:
Arx Chriſti felix *per te ſervata* manebit,
Inque Tua ſtabit Dania ſarta manu.
Roma ſuos taceat, taceat quoque Græcia Reges,
Tu major fama, major honore viges.
O vigeas precor & videas, ut Danica terra
Arbitrio vireat facta beata tuo.

(45) EIDEM.

CRISTIANUS. SAT IN CURIS.

Nonne *ſat in curis*, Chriſti qui templa gubernat?
Qui fovet Aonias ex Helicone Deas?
Nonne

Nonne *ſat in curis*, patriam qui legibus ornat?
Qui leges Helicen judicat eſſe ſibi?
Nonne *ſat in curis*, qui regnat, Marte ſilente?
Qui Themidem paci copulat abſque ſago?
Hercle *ſat in curis*, nullo minor Hercule, nullo
Pol Polluce minor jure putandus erit.
Talis es, ô Regum ſuboles, Rex maxime, rerum
Danarum, patriæ maxima pompa tuæ.
Herculei capias igitur ſudoris honores,
Ut Pollux nautis, gratus amore bonis.

EIDEM. (46)

CHRISTIANUS REX DANIÆ.

REX IN DANIA ES UT CHARIS.

Sol oculus mundi, quo major luminis orbe
Præminet in regno ſidera cuncta Iovis,
Hoc melior recreat fœcundo lampadis igne
Quicquid humus gremio fertiliore fovet.
Sic *Chriſtjanicolum* Rex *Chriſtjaniſſime Chriſtjan.*
Quo majore tuum creſcit honore decus,
Hoc melior ſis, hoc ſis indulgentior, hoc ſis
Gratior in populum, gratior inque Deum.
Sic magnum quodcunque bonum capit altius augmen,
Participanſque ſui ſic manet omnebonum:
Sic *Rex in Dania ut Charis es*, Charitëia lampas,
Luce beans quicquid patria clara tenet.
Hinc quiſnam poterit dignas tibi dicere grates?
Nemo, licet melicis ebrius extet aquis.
Sic Solis pro luce Deo neque gratia dici
Digna poteſt: Ejus gratia tota tibi.

(47) *Illu-*

(47) *Illuſtriſſ. & Reverendiſſ. Principi, Dn.*

UDALRICO, DIVI FRID.
DANORUM REGIS FILIO, DUCI SLESVICI ET HOLSATIÆ, EPISCOPO BüTZOVIÆ &c.

Sæpe mihi dubiâ verſatur opinio mente
Unde tuum nomen, Dux generoſe, fluat?
Hic *Alaricus* ait, placet huic *Huldricus*, at illi
Udalricus, ubi Tevtona lingua valet.
Evcharium dicit, cui ridit Suada Pelaſga:
Roma *Favorinum*, cui favor ipſe favet.
Sancta Paleſtinæ quos ornat adorea vocis,
Johannem potius ſignificare volunt.
Sit quodcunque velit; tam pulchris non niſi pul-
Omina nominibus convenienter eunt. (chra
O ego ſi digno poſſem peragrare cothurno
Talia! quam cupidè mens animata foret!
Quando tot Heroes ſuperes virtutibus Heros,
Quando tot Charitum dona beatus alas,
Ut repleas Famæ ſplendoribus ultima Thules,
Ut faveant laudi numina cuncta tuæ.
Nonnihil audebo: tu cerne pericula, quæ ſub
Orbe tui clypei parvula Muſa facit.

(48) HULDESRICUS.

DULCIS HERUS.

D*ulcis herus* Themidos, Phœbi, Pietatis, Hone-
Dulcior eſt mulſo, nectare, melle, favis. (ſti,
Cum

Cum celebrent talem Charitum Te Triga Dynaſtam,
Nectare, melle, favis, dulcior an quid eris?

ALARICUS. (49)
LAUS ACRI.

Immenſum ſubdit virtuti gloria calcar:
Hinc *acri laus* eſt ſubſtituenda viro,
O *Alaricum alacrem* ſtadio in virtutis ad aſtra
Fac ſociæ tollant, cantor Apollo, Deæ.

FAVORINUS. (50)
FAVOR SINU.

Phoſphorus ut lucet, luces Bonitate ſerenus,
Inque tuo *Favor* eſt, Dux venerande, *Sinu*,
Ille Favor ſummâ faciat te laude perennem,
Perpluat in dignos largiter ille Favor.

GRATIANUS. (51)
GRATA UNIS.

U*nis Grata* Deo, populo gratiſſimus *unis*
Grata, Deus vitam det, populuſque decus.

JOANNES. (52)
EN JASON.

Cum Sociis Colchas abiens Pagaſæus Jaſon,
Aurea Phryxéæ vellera cepit ovis.
En, Dux magne, decus dum quæris, es alter *Jaſon*
Et tantum tanti nominis omen habes.

Fallor?

Fallor? an, extincto Virtutis fortiter hoſte,
Complebit regnum Laus pretioſa tuum?

(53) EVCARIUS.

JUS E CURA.

J*us* venit *è cura*: Juris defenſor & Æqui
Æſtuet in curis, nocte, dieque piis.

(54) VDAALRICUS.

LAUDI CARUS.

L*audi carus* agis dignum, *Dux optime*, laude,
Quis te laudandum deneget eſſe Ducem?

---

(55) *Celſiſſimo Principi, Dn.*

CHRISTIANO V.

CHRISTIANI IV.

DANORUM REGIS FILIO.

CHRISTIANUS QUINTUS, ELECTUS
REX DANIÆ, NORWEGIÆ, DUX
SLESVICI ET HOLSATIÆ.

VIRTUS LEXQUE SINUNT AD VIREIS REGNA, JEHOVA
SIC DUCENTE, HIC SOL AXE SALUTIS EAT.

(56) AD

AD (56)

MAGNIFICÆ GENEROSITATIS, AMPLITUDINIS, ET PRUDENTIÆ HEROES, REGNI DANICI SENATORES.

Magnanimi proceres, Danatis corcula regni,
Pythones patriæ, præcelſi Regis Atlantes,
Quos Pietas animi melioris alumna coronis
Virtutum decorat, quos ſanguis honorat Avorum,
Quos Themidos dulces Prudentia format ad (uſus,
Et variæ laudat ſolers pollentia Suadæ,
O Mæcenates Aganippidos Hippocrenes:
Huc faciles oculos, faciles huc flectite mentes,
Empyreis radiis ſoliti veſtite Favoris
Tempora, curarum paulùm procedite circo,
Et precor Auguſti tabulas deponite Conſi,
Quid precor? ipſa Themis quoties defrenat habe- (nas,
Spontè peragratis bifidi viridaria Pindi
Feſſa Meduſæo recreantes pectora mulſo.
Scilicet Aonio Panacæa madulſa liquore
Stillat Apollineis è crinibus: ô Felicem,
Felicem populum ſucci quem Nectare tingit!
Ergo igitur tritas iterum cum viſitis oras,
Intuitu veſtrum libate parumper honorem,
Quem Clarii primo recubans in limine montis,
Cum decimus nondum pulſarat ſeptimus annus,
Cœpit acu tenera tenuiſſima pingere Muſa,
Muſa nec Hebéo, ſcholico nec carcere miſſa.
Dum loquor ecquis adeſt? ecquid circumvolat aures? (campum?
Quæ ſtrepitante putrem ſonitu cavat ungula Phœ-

Phœbus adeſt, panſis adſiſtit Pegaſus alis,
Fronte micans oculos tollit ſplendore coruſcos,
Ora lavat ſpumis rigidos vexantia frenos,
Pectora rauca ſonant, ita creber anhelitus urget.
Quid video? lætis ſequitur quadriga veredis,
Clara nitens auro, flammaſque imitante Pyropo:
Per juga Chryſolithi ſtantes ex ordine fulgent.
Quid nova pompa notat? quid vult Pataræus Apollo?
Quos vehet hic currus Vulcani munere major?
Fallor? an Aonides Parnaſſi culmine mittant?
Fallor? an invitet Muſæos Phœbus in hortos
Vos ô regalis ſpectamina digna Senatus?
Ergo agite illuſtres tanto ſplendore quadrigas
Scandite: cuique ſuam commonſtrat Gloria ſedē,
Cuique caput roſeo Chloris perfundit odore,
Et lemniſcatis decoret Pandora corollis.
Tu prior Eois ſceptrum venerabile conchis
Accipe, *Friſigena* palmaris adorea *ſtirpis*,
Accipe, ſubmiſſis dat faſcibus ipſus Apollo;
Jamque præit ſolidâ gravitatis imagine clarus,
Pegaſei motis parent calcaribus armi.
Eja ſequuturi talem cognoſcite ſortem.
Hirpinis Atavis generoſi pondere veſtro
Quadrijuges gaudent, greſſus gaudente tolutim
Hinnitu glomerant, & per criſpata jubarum
Ornamenta citi thalamo demiſſa Favonî
Blanditer aura ſalit, ſpargitque per arva tepores.
Ante rotas Horæ blando poppyſmate mulcent
Tergora vectorum, violaſque roſaſque Cythéres
Orbita preſſa genit, quarum ſaturantur odore
Naiades, Dryades, Satyri, pictæque Napéæ.
Quid ſi vos tanto de majeſtatis Olympo
Repentem per humum velletis cingere Muſam
Ful-

Digitized by Google

ſuſtinuit. Epica attigit, ſed parciùs, &, more ſuo, magnificè, niſi quòd in longiuſculo opere ſpiritus ſubinde tantillum laſſaretur. Elegi autem ad ultimum vitæ terminum floridi, ſententiiſque denſi, nuſquam fatigato impetu. Quin & lyrica dulcedine, & nervis mixtiſſima. Nec hoc tam debebat lectioni multæ, quàm illuſtri genio in ſententias & acumina ſponte efflореſcenti, quibus & epiſtolæ ejus, & inſcriptiones, immò verò lætior illa converſatio quotidiana largiter inundabant. Meditata quin etiam ſcriptio ſoluta non poterat non ubique fateri Poëtam, immò cum *Drepanii Pacati* Panegyrico de conceptionum ſublimitate contendere. Acceſſit decor corporis ἀξιοθριάμβευτος, & corpori par animus, digniſſimum hoſpitium, ex quo Apollo frequentiùs concionaretur. Præter opera alia, ſcripta Poëtica reliquit varia, præcipuè nata honori domûs Auguſtæ, & placandis amicorum deſideriis, quæ utinam ſollicitiùs corrogarent Hæredes, ederentque, nè propagandæ meritò ad ſeram poſteritatem tanti Viri gloriæ non ſatis invigilâſſe viderentur. Quot Principum? Heroumque imagines hodieque epigrammatis ejus coruſcant, quot metra ejuſdem peregrinantur in exteris Regionibus? quot inter familiares ſparſa oculos adhuc, animoſque morantur? quibus omnibus tandem imminebit oblivio, niſi eorum æternitati typis proſpectum fuerit. Multum verò debet illuſtris Umbra curæ Ampliſſ. Viri *Th. Bartholini*, quâ effectum, ut legantur plures elegiæ ipſius inter carmina Bartholiniana, ſperentque legitimè immortalitatem. Sed quid illæ niſi ſitim excitant cæterarum? Hîc unum duntaxat ſignabimus

Digitized by Google

bimus epigramma, quod effigiem illuſtriſſ. Dn. Vice-Cancellarii Ovidii Julii comitatur:

Nomina, Roma, tua, & magnorum fata Qui-
Et quicquid virtus contulit una tibi, (ritum,
Partimur tecum Dani, noſtroque ſub axe
Nomen, & immenſum Julius omen habet:
Qui nexus, & pacta foris, & mutua Regum
Fœdera, nativâ conciliata fide,
Atque domi cunctos in ſe collegit honores,
Ingenio tanto, conſiliiſque pares: (nactus.
Quæque ingens laus una Viri eſt, moderamina
Integraque invictâ Regna tuenda manu,
Non domuit totum, ſed juvit moribus Orbem,
Cæſareoque aliquid nomine majus habet.
Hic nil, Brute, tibi eſt: Vitiis intactus & ira,
Et cœlo, & mundo judice, ſemper erit.

§. Huc referrem CLAUDIUM BORRICHIUM, fratrem, *heröico*, *elegis*, ſed inprimis *lyrico* expeditum, & cotem quondam ingenii Beringiani, niſi eum à curâ Parnaſſi ad Sionis delitias munus ſacrum deflexiſſet. PETRUS BORRICHIUS Herculem Xenophontis heröico Græco expreſſit non ſine Venere. Eſt & TYCHONI BRAHEO, illuſtriſſimo Mathematico, ſuus inter Poëtas locus, id quod non tantùm inſigni elegiâ in Uraniam, ſed & alterâ in ſeceſſum ſuum è Patria declaravit, cujus primordium:

Dania, quid merui? quo te, mea Patria, læſi
Crimine, quòd rebus ſis inimica meis?

JOHANNEM FRANCISCI Rip. Medic. P. P. præter ſingularem Muſices ſcientiam vatibus inſerit liber Carminum Friderico II. Regi Daniæ olim inſcriptus; nec minùs carmen de admirandâ oculorum fabricâ. HENRICUS HARDE-

RUS,

RUS, Hafnienſis, heröici carminis gloriâ paucis hodie cedit, ut quem nec in inveniendo copia deficit, nec facultas in eloquendo. Argumento eſt non modò ejuſdem *Hafnia arctiori obſidione liberata*, ſed & recentiores ejus *Panegyrici Epici* & *elegiaci*, ita nervis & ſpiritu colligati, ut clarè manum Apelleam fateantur. Nec minùs artis, ingeniique eſt in *tribus* ejus *Epigrammatum libris*; ex quibus hîc tantùm producitur Goliathi epitaphium:

Ille Palæſtinis Dux formidabilis armis,
Non veritus cœlo bella movere gigas
Hîc jaceo, pars trunca mei, non igne triſulcò
Non mihi fulmineo contigit enſe mori:
Frons fuit exitio, lævi perfracta lapillo,
At, niſi cùm perii, frons mihi nulla fuit.

§. PETRUS HEGELUNDIUS, Epiſc. Ripenſis non modò in enarrandis Phil. Melanchthonis epigrammatis verſatus eſt piè & eruditè, ſed in ſcenico etiam genere felix, *Suſannam* repræſentando decorum artis mirè cuſtodiit. JOH. HOPNERUS, Hafnienſis, Licent. Juris, otium ſuum inter Muſas ſeveriores, inprimis poëticas, nullo emolumenti, ſed uno honeſtatis intuitu glorioſè conſumpſit; in *elegis* ejus, quos illuſtri aliquâ occaſione provocante, ſæpe, & facile exprompſit, omnia plena jucunditatis, & Veneris. In *Heröicis* vis adhuc major, plus curæ, & ponderis; ex quibus hîc ex *Propemptico* ipſius in I. *Picartum*, inſignem Aſtronomum Pariſienſem, qui apud nos hyemem impenderat obſervationibus cœli, & cometæ tum noviſſimi, pauca adjiciemus:

Diique, Deæque omnes, quibus eſt pelagique, ſolique
Temperiem curare labos, atque aëris alti,
Jam cohibete minas . . . & circa finem:
Si ſapis, ô Miles, tantum violare caveto,
Per ſe equidem placidum, ſed ſi commoveris iram,
Fulmine munitum Jovis, & vibrante Deorum
Armatum terrore Virum; nè fortè cruenti,
Cujus habet ſecum fumantem ſulphure crinem,
In caput ipſe tuum cieas portenta Cometæ.

§. IOHANNI IANI, Viburgio, Præpoſ. Mönenſi, quoties libuit, naſcebantur elegi in ipſis propemodum labris, nec illi aut exſucci, aut otioſis farcti ſine calce harenis, ſed venuſti, candidi, & liberè fluentes. Conſulatur elegia, quæ ita infit:

Majus adeſt iterum, pars fortunatior anni,
Et redit è latebris Flora venuſta ſuis.

Nec aliud perſuadet ejuſdem *Pax Redux.* ANDREAS KRAGIUS, Profeſſ. Publ. Hafn. ita ex diſciplinâ Rameâ accuratè reſolvit Horatium de Arte Poëticâ, ut ſomniâſſe ipſum in bicipiti vertice non dubitemus, quanquam opuſcula, quæ in hoc genere concinnavit ipſe, oſtendere hodie non liceat. JOHANNES LAURENBERGIUS, Profeſſ. Soranus, quo erat ingenio ubique experrecto, & verſatili, jam *epigrammata* ſcripſit, jam *carmina Græca*, quæ Homericis æquiparanda, jam *Latina*, quæ Juvenali germaniſſima. Procudit & *Satyras* idiomate Megapolitano, ſed illas acerbiſſimè ſuaves, & ſuaviſſimè acerbas. Quin *Epithalamium* circumfertur *Satyricum* linguâ Danica exaratum, quod ipſi attribuit vulgaris opinio, in quo crebræ, & ingenio-

ſæ

ſæ punctiunculæ. Sed ex latinâ ejus Satyrâ , quæ mores ſeculi ſatis mordaci perfricat aceto, illa ſola hîc recognoſcemus, quæ temere jurantibus exprobrat:

Septem Tiſiphonas, & bis ſex ora Megaræ,
Milleque Cerberei fauces, & colla moloſſi,(nus;
Et quicquid pallens nunquam conſpexit Aver-
Hac jurat, caligas qui nondum puſio ſumpſit;
Et cui mollis adhuc animus dignôſſe negavit
Angues Eumenidum, aut recidivi pondera ſaxi:
At quos judicii gravitate peritior ætas (runt,
Imbuit, hi numerum ad digitos ſubducere nô-
Quot piceas habeant Acherontis flumina
guttas.

JOH. LAURENTIUS, Canonicus Ripenſis, Ripenſium Epiſcoporum ſeriem, vitamque tetraſtichis comprehenſam edidit, opuſculum induſtriæ non pœnitendæ.

§. C. ERASMUS MICHAËLIUS LÆTUS, Prof. Hafn. avorum memoriâ inter cultiſſimos habebatur Poëtas, & hodieque non inter incultos; futurus haud dubiè cultior, ſi diutius lambere fœtus ſuos maluiſſet, quàm frequentiùs parturire. Fuit enimvero ab ingenio paratiſſimus, & adyta diſciplinæ hujus perveſtigavit omnia, promptus etiam faciliſque propemodum ad uſque extemporalitatem. Hinc tot operibus adhuc famam ſuam, decuſque tuetur. Superſunt *De Rebus Danicis* libri XI, *De Re Nauticâ* libri IV, *De Republicâ* Noribergenſium libri IV. *Colloquiorum Moralium* libri IV. *Margareticorum* libri X. ut *Bucolica* ejus, & *alia varia* prætereamus. Sanè *Philippus Melanchthon*, vir gravis, & Poëta ipſe, adeoque cenſor minimè inficiandus, non dubi-

tavit in epiſtolâ ad Frider. II. Daniæ Regem, in Eraſmo Læto *venam uberem, ſplendidumque* laudare *carmen*, adeoque Auguſto, *de tanto universa Dania ornamento* gratulari. Vel ſola ejus *Margaretica*, quorum initium:

Alberti Sueonum fremituſque, ac prælia Regis,
Magnanimoſq; Duces, excitaq; gentibus arma,
Fortunæq; dolos canimus, populumq; ferocem,
Conſertamque manu pugnam; quo Dania bello
Impoſuit rigidis haud mollia vincula Gothis,

fatentur impetum planè poëticum: ita ſagaciter invenit, diſtribuit, eloquitur, variat, ut aſſurgere ultra, illâ præſertim tempeſtate, pauciſſimis conceſſum fuerit.

§. THOMAS LUNDIUS, Eccleſiaſtes Helſingor. memoriæ juniorum conſulturus univerſas latinæ Grammaticæ præceptiones metris illigavit, non inficetis illis, ſed ut neceſſe eſt in ſpinoſo adeo arvo, nonnunquam tortis, coactiſque. ZACHARIÆ LUNDIO, Notarum in Aulâ Regiâ Friderici III. Magiſtro dexterrimo nihil tam erat in proclivi, quàm verſus, iſque non plebejæ monetæ, ſed dulcis, candidus, ſonorus. Juvenilis diligentiæ ſpecimen jam diu verſant, laudantque eruditi, aſſociatum Carminibus Syndici Gedanenſis Vincent. *Fabricii*. Sed quæ maturior ætas procudit, ut longè plura ſunt, ita longè limatiora, digniſſima, quæ in Soſiorum manus quàm primùm deveniant. Neque enim temere in his ſacris perſpicaciorem invenias *Lundio*, ita erat non modo ingenii ad omnia prompti, judiciique acerrimi, ſed & infinitæ propemodum lectionis, indulgente quantamlibet librorum copiam illuſtri bibliothecâ *Seefeldianâ*. In quâ

natæ

natæ ipſi ſunt luculentæ in Heſiodum notæ, ut cætera hîc non attingamus.

§. ANDREAM LYMVICUM, Prof. Hafn. Poëtam declaravit illa vaſtiſſimi corporis, & roboris Navis Suecica, Magelôs / quæ cùm ſuperiori ſeculo in pelago nuſquam inveniret parem, Danis ſtimulos admoventibus, in cœlum aſcendit; cujus feſtinato itineri *Lymvicus* carmine prælusit. LAURENTIUS MATTHIADES Jonæ prophetiam epico reddidit, non indocto. JACOBUS MATTHIADES pleraque libri primi Saxonis Grammatici metro reddidit. PETRI MEHRNERI, Acad. Hafn. Sub-biblioth. verſus, quos & multos fudit, & non ſine arte, dum florebat ætas, habitiores erant, ingraveſcente ſenio, de aridiori alveo teſtabantur. BERNHARDO MEJERO, ſacerd. Hafn. feliciter ceſſit *Comœdia ſacra*, cui nomen *Lampades*: filio autem ejuſdem, JOANNI MEJERO, Rectori Rip. & meo olim Præceptori, vivaciſſimus erat in his ſacris calor, multa lectio, firmum judicium. Rapiebatur magis ad elegos, in queis nihil uſquam proletarium, aut ſtridens; quoties tamen argumenti gravitas ad epos invitavit, oſtendit ſe oneri ſufficientem. Inerrat adhuc ſenſibus meis nobiliſſima ejus *Concio heroica*, qua evocatis in ſacellum Ripenſe doctiſſimis quibuſque urbanorum, vicinorumque, ita depexit *Herodem* illum, infantibus Bethlehemiticis infeſtum, ut pudendam Tyranno infamiam crearet, ſibi gloriam perpetuam. Sed & ejuſdem *Manes Uldarici* Principis latè Poëtam declarant, & *elegi in Saxonem* Grammaticum.

§. JOHANNES MEURSIUS, Prof. Soran. præter Lycophronem, Phædrum, Theocritum,

Plautum, Æſchylum, Sophoclem, Euripidem, quos emendatiùs loqui docuit, poëmata ſcripſit varia, in quibus ars cum ingenio de præſtantiâ contendit. CHRISTOPHORI LUDOVICI MUNTHENII, Prof. Poëſ. Hafn. memoria adhuc ſalva eſt, & honorata, non ob lucem modò Arati Phænomenis allatam, ſed & ob Παρεκβολὰς Poëticas. JOHANNIS OLAVII, Eccleſiaſtæ Randruſ. *Epigrammata* reſplendent candore, gratiâ, acumine. *Epica* ejus inſurgunt magnificè, *elegi* audent feliciter, ſucco ubique & ſanguine pleni. Et niſi cœleſtium cura clariſſimum hoc ingenium ad alia ſtudia maturè abſtraxiſſet, haberet Arctos noſtra, quod Euro, Notoque fortiter opponeret. In fidem dictorum ſiſtimus poëma ejus gratulatorium iterato Frid. III. homagio nuncupatum; ſiſtimus tot acclamationes Academicas, epigrammata, ex quibus unicum hîc allegabimus, honori Jacobi *Matthiæ* Epiſc. Aarhuſienſis dedicatum:

Vir Divine, Diis quo nil vicinius Arctos
Hæc videt, ô famæ ſe ſuperantis honor!
Da veniam, laurus in te conſumpſimus omnes,
Et tua jam virtus nomine pæne caret.
Si loqueris, delubra ſtupent, ſi carmina ſcribis,
Ruſtica jam Clio diſplicet ipſa ſibi;
Nil ſupereſt ſuadæ; tua gloria poſſidet omnem,
Nil ſupereſt Muſis; utraque palma tua eſt.
Sis tibi tu pretium: noſtri hæc infamia ſecli eſt,
In famam laurus non habuiſſe tuam.

Condidit & vernacula metra pari dexteritate.

§. JACOBUS-HENRICUS PAULLI, etiam Apollini gratus eſt, ita frequenter, feliciterque ſudavit

ſudavit inhac palæſtrâ. Docent id *Epigrammata* ejus *promiſcua*, docet *carmen in Bibliothecam Wolferbytenſem*, docet *Homagio Friderici III. dedicatum poëma*, ut *alia* ex occaſione nata hîc tranſeamus. JOHANNI ISAACIO PONTANO, Helſingorenſi, Hiſtor. Regio Muſæ omnes faverunt, etiam Poëticæ. Exſtat *heröicum* ejus *honori Gruteriano* inſcriptum, exſtat aliud, quod mitram Doctoris Petro Bornio gratulatur, utrumque ſani coloris. Sub finem Bornium ita alloquitur:

Ergo quod ſuper eſt, Aſtræa nobile culmen
Scande libens, atque hinc tumidi ludibria vulgi
Deſpicito, & varios hominum componito motus,
Inflammato bonos, & refranato furentes;
Ædifica nomen Themidos. Sic auguror aut mox
Falciferi exſurgent rurſus felicia ſecla,
Aut ſenſim ad terram è ſuperis Aſtræa redibit.

Ut mirari ſubeat, cur olim in frequenti doctorum Batavorum convivio, cui *Heinſius*, *Rutgerſius*, *Grotius*, aliique magni nominis Viri intererant, diu circumlatus ſit ille verſiculus:

Dic quid id eſt, quod majus erit, quò pluria demas?

tandemque reliquis tacentibus, cum omnium applauſu reſponſum:

Pontano demas carmina, major erit.

Niſi forſan, vergente in ſenium ætate, ut fit, aridior viſus ſit, aut in epigrammate, quò inclinabat *J. Frid. Gronovii* ſententia, frigidulus.

§. ERICUS ERICIUS PONTOPPIDANUS, Epiſcopus Nidroſ. Poëſin juveni dilectam nè in ultimo quidem ſenio colere, ejuſque dilatare pomœria deſiit, ſpectatus in hoc foro alacris,

Digitized by Google

quotieſcunque argumentum ſacrum, profanum, varium invitaret. Admonent tot ejus *Bucolica*, & *Epigrammata ſacra*, admonet *Polyhymnia Danica*, *Syſtema Poëmatum*, *decantata verſibus Aquila*, *Paraphraſis metrica in Cebetis tabulam*, Ἐπινίκιον *Græcum de Victoriâ Davidis & Chriſti*, *Apollinaris Coronatio*, *Panegyris in Coron. Friderici III. Centuria miſcellanea epigrammatum*, *Aucupium Selandicum*, alia, & noviſſimè *Res terrâ, marique feliciter geſtæ à Chriſtiano V.* Auguſto noſtro. HENRICI RANTZOVII, Proregis Cimbriæ *Aula*, *Heroës*, *Epigrammata* ſuâ ſe commendant facilitate, & prudentiæ civilis floſculis exuberant. Quàm circumſpectè Phaëthonteos ſocios alloquitur?

Adſpicis ut Phaëthon rapido Jovis occidat igne,
Nil mirum: punit corda ſuperba Deus.
Hic veros habuit Clymenem, Meropemq; parentes,
Jactavit Phœbo ſe tamen eſſe ſatum.
Quin etiam conſcendit equos, Soliſq; quadrigas,
Atque ſuis impar viribus urſit opus &c.
Qui fueris, hic eſſe velis, ſublimia vites:
Ultra qui ſortem non ſapit, ille ſapit.

§. Quid loquar rotundos illos JOH. RHODII elegos, in gratiam amicorum fuſos, ſed iniquo fato poſt fata diſperſos? quid JANI SADOLINI de Regibus, & Urbibus Daniæ epigrammata, atque Poëma de Coronatione Chriſtiani IV? quid GEORG. THEOPH. SADOLINI elegidia in memoriam Chriſtiani IV? quid JOH. SASCERIDIS Prof. Haf. carmina ſacra librorum novem? quid Threnodiam NIC. SASSII in obitum Uldarici Principis? quid poëma FRID. SEVERINI de miraculis, quæ in tempus Nativ. Chriſti inciderunt?

Digitized by Google

runt? quid Cleopatram metricam I. THOMÆI STEGE, quid metricam ejus deſcriptionem Rerum Heroicarum Chriſtiani Quarti; quid *epigrammata* NIC. THEOPHILI? quid *Tranſitum* CHRISTIANI TIDSTADII? in quibus omnibus nec artem, nec adeo genium deſiderabis. Latiùs ſe ſe diffudit NICOLAUS PORTA TRYGONIUS, tum in *Elegiacâ illâ Proverbiorum Salomonis paraphraſi*, tum in Odis ſuis, anagrammatis, epigrammatis, plus tamen ubique conatuum attulit, quàm beatæ & vividæ amœnitatis. Nihil interea verius, quàm illud ejuſdem:

Tranſit homo, tranſit favor, atque pecunia
tranſit.
Tranſit & humanæ conditionis honos.

§. ERASMUS VINDINGIUS, Prof. Hafn. & Regius in Aſtrææ tribunali Conſiliarius, maluit communiendæ auctoritati juſtitiæ inſeneſcere, & nodos in jure Patrio diſſolvere, quàm diu nodis, numeriſque adſtringere ſermonem, futurus cæteroquin inter Artis Anteſignanos, quod non modò Commentariis Euripideis, ſed & Græco, quoties viſum, & Romano poëmate, eoque ſplendido teſtatum reddidit. Docet id liquidò ᾨδὴ ejus ἐπιτάφιος in funere Auguſti Regis Chriſtiani Quarti. Quàm appoſitè claudit elegos ſuos in Saxonem *Stephanii*?

Sparge roſas, florem violarum, necte coronas
Saxoni & Stephano, Patria, ſparge roſas.
Inſcribatur opus ſaxis, & plena perennent
Laudibus æternis hæc monumenta tuis.
Sculpe opus in ſaxis, ſcriptoribus adde Coronas;
Conveniant rebus nomina clara ſuis.

Clarus quoque in hoc theatro filius, PAUL. VINDINGIUS, & ipſe Prof. Hafnienſis; nec minùs, affinis ejuſdem OLIGERUS JACOBÆUS, & is Publ. Profeſſor. Clari olim gemini ANDR. WELLEJI, hic *Græco verſu*, ille *idylliis*. Nec inferior SEVER. WELLEJUS, præſertim elegiaco. HIERON. WEITZIUS, Prof. Soran. natalem Chriſtiani Principis veneratus eſt carmine eleganti. ADAM FRID. WERNER, Not. Publ. epigrammate valuit & latino, & Teutonico. WILLICHII WESTHOVII, Com. Palat. Canon. Lund. opera metrica plura exſtant, *poëmata*, *epigrammata*, *emblemata*, *homiliæ poëticæ*, *melydria*, alia, in quibus tamen non raró frequentior ſcandendi montis ardui impetus ſcandentis aſſiduitate refrixit, ſubinde tamen ſic ſatis recaluit, ut in emblemate canis fœnili incubantis:

Incubat arctato fœni canis hirta maniplo,
Ac depaſturos nequiter arcet equos.
Hinc patet invidiæ nimiùm crudelis imago,
Privat ſorte alios, quâ nequit ipſa frui.

§. PETRUS WINSTRUPIUS, Prof. olim Hafn. ſed poſtea Lundenſis Epiſcopus magni nominis, & meriti Theologus, luſit juvenis vario vincti ſermonis genere, inprimis tamen epigrammatis, quibus paullatim ſenior tantum adjecit, ut in volumen denique ſpiſſum deſineret induſtria. In quo illam propemodum ſolus laudem meretur, quòd nihil invium eſſe paronomaſiæ oſtenderit, quem hactenus fontem acuminum parciùs aperuere cæteri, ſive quòd minùs maſculum crederent, & ſæpe propiorem coacto, ſive nè inter faſtidita æſtimaretur, eandem crebriùs tun-

tundere incudem. Non libet hîc plures trutinari, ne ultra inſtitutum excreſcat commentariolum: alioquin laudandus mihi adhuc eſſet TRUGILLUS ASLOVIUS cui *Proſodiam Græcam* & *ſalve Noricum* debemus; AURELIUS BENTZONIUS, cui ſuaves elegos; JANUS BERGENDALINUS, cui *Pia Otia*; CLAUD. CHRIST. BRAMENSIS, cui Scandiæ præconium; ANDREAS BREMERUS cui librum Poëmatum; JOHANNES FRID. CERVINUS cui *metricam orationem* in Natalitia Salvatoris; JONAS COLDINGENSIS, cui carminum libellum; OL. FIELCHIUS, cui *Συγχαίρειν Epicum*, & *metricas*, idiomate latino, & Danico *conciones*; ARNOLDUS DE FINE, cui *elegos de Incendio Bergenſi*, & aliis; P. FLEMLOSIUS, cui eclogam de eclipſi ſolari; CLAUDIUS FRISIUS, cui integram *verſuum retrogradorum* ſylvam; HENR. GARDER, cui poëma de *Strenis*; HALVARDUS GUNARIUS, cui paraphraſin metricam Euangeliorum Dominicalium, & varia alia; MAGNUS GUNTZOVIUS, cui *Bucolicon Bethlehemiticum*; JACOBUS HASEBARDUS, cui epithalamia, GEORGIUS HUBERUS, cui *epigrammata*, & *Acta publica* in carmen induta; PAULUS KYSIUS cui *Ωδὴν ἐπιγραμματικήν*; JACOBUS JACOBI, cui expreſſum carmine *Chronicon judaicum*; JANUS DION. JERSINUS, cui Heroicon de *officiis diſcipulorum*; P. KONGSBACH, cui ſynopſin Religionis Chriſtianæ metricam? MICH. LEIGH, cui Epigrammata; JOHANNES PRATENSIS, cui elegos; REGELIUS REGELII, cui varia poëmata; ELIAS

RESENIUS, cui *metricam* de Nativit. Chriſti *orationem*; PAULUS RUTINGIUS, cui *anagrammata*; HENRICUS VALENSBECH, cui *metricum* Obſidionis Hafnienſis *Diarium*; JACOBUS WOLFIUS, cui *Tragœdias*; ſed infiniti operis eſt percenſere univerſos.

§. Quin & rhythmorum Danicorum nitor eò ſe uſque hodie evexit, ut cum quavis Europæâ linguâ de ſuavitate & gratiâ audeat contendere. Balbutiebant olim vernaculi numeri in PETRI LOLLII, ſive Legiſtæ proverbiis, in Cantilenis Heroum ANDR. WELLEII, in Artificiis Vulpinis SCHOPPERI, in Satyris JOHANNIS SCANI, & SEVERINI TVILLINGII, in Eclogis Virgilianis Danico rhytmo expreſſis à PETRO JANI RIPENSI, immò ſubinde in ſacris Eccleſiæ Cantionibus: verùm ex quo ANDREAS CHRISTIANI ARREBOE non modò pſalmos Davidis metris Danicis feliciter illigavit, ſed & Hexaëmeron *Bartaſii* majeſtate dictionis noſtratis propemodum vicit, cœpere erectiora quædam ingenia excutere intentiùs Silenos hos Alcibiadis, & admirari noviſſimè latentes in hac linguâ divitias. Utque certis præceptis in poſterum munirentur Poëtæ noſtri, effecere JOHANNES MICH. CORVINUS Heptachordo ſuo, & Rhythmologiâ Danicâ, SEVERINUS PAULLI GOTHLANDUS Proſodiâ vernaculâ, ERICUS PONTOPPIDANUS, & PETRUS SEPTIMIUS aliis atque aliis additamentis. Splendor advocatus eſt numeris non modò ex Rhetorum ſchematis, & acuminum gratâ varietate, ſed obſoletæ quoque voces elimatæ iterum, more Italorum (quibus ii demum magnifici rhythmi, qui

pluri-

Digitized by Google

plurimum ex *Dante* accerſunt, contra Galli nihil adeo hodie debere volunt ſuo *Ronſardo*) quin & Belgarum hyphen à Scaldris noſtris invitatum decentiſſimè ſe accommodavit. Primus ab *Arreboënſi* in publico cum applauſu ſurrexit SEVERINUS TORCHILLIUS, cujus dictio in Aſtræâ Danicâ non cothurnata quidem, ſed nativa, ſuavis, candida. Hunc non tam facilitate, quàm coloribus, & robore ſupergreſſus eſt ANDREAS BORDING, firmavitque etiam in Aulâ patrii carminis majeſtatem. Supervenit JOHANNES WILHELMIUS, & is in Hexaemero ſuo graviter diſertus. Excitavere alios horum encomia, qui his partim alis, partim ſuo remigio glorioſè adhuc auras circinant: in quibus hodie eminent THOMAS KINGO, Epiſc. Fion. JANUS SEHESTED, MATTHIAS WORMIUS, ANDREAS CLAUDIANUS, CLAUDIUS LUNDIUS, HENRICUS GERNERUS, alii, quorum opera immortalitatem ſibi juſtè pollicentur. Inter Poëtrias Danicas jam olim celebris erat illuſtris Tychonis BRAHÆI SOROR, & hodie DOROTHEA ENGELBRECHTIA Bergenſis, à ſacri carminis facilitate & nitore commendatiſſima. Et de Poëtis illuſtrioribus hactenus.

Digitized by Google

COLLECTORI GRATULANTUR PATRONI ET AMICI.

Florentiſſimo civi, Amico dilectiſſimo,
D N. FRIDERICO ROSTGAARD
Cùm *delitias Poëtarum Danorum* publicaret.

Ergone quæ ſparſis volitârunt carmina membris,
Neſcia fortunæ (ſors ita dura) ſuæ,
ROSTGAARDE, Hafniaci decus, & nova gloria Pindi,
Colligis, & fato nobiliore beas?
Macte inſperato, quo nil generoſius, auſu!
Quo Patriæ in laudes ſanctiùs ire nequis.
Hæc pietas, hæc priſca fides, hæc Dia voluptas,
Detrahere inſtanti ſemicremata rogo:
Vidiſti Hippolitos variis in curribus actos
In mortem celeres præcipitare rotas;
Vidiſti nullum, quæ noſtri incuria ſecli eſt,
Siſtere cornipedes, & revocare gradus;
Unum te opponis: ne tantum injuria poſſit
Temporum, & hæc Patriæ lumina obire vetas;
Hoc meritum, ROSTGAARDE, tuum eſt, ut Patria reddat
Et ſine nube dies, & ſine morte decus.

OLAUS BORRICHIUS.

30. Julii. 1690.

EIDEM.

I.

Per Te Danorum revireſcit gloria Vatum,
Quæ jacuit tacito ſemiſepulta rogo,

Sed

Sed Te poſteritas ipſis his Vatibus addet,
Cumque tuo illorum nomine nomen erit.
Dumque vident illi, docto Te vindice, lucem
Ipſa Tibi præfert Calliopéja faces.
Quò patriæ pietas, quò Te rapit ardua virtus
Ibit & ipſe comes non periturus honos.
Ætatem ingenio viciſti, vota tuorum
Felici reditu mox quoque vince, vale.

2.

Poſcuntur vario multum diverſa palato,
Deliciasque ſibi quilibet ipſe ſtruit.
Te paſcit, tineas quod jam paſcebat inertes,
His gaudes epulis deliciisque frui.
Eſca tamen docto non eſt ſpernenda palato,
Quam cerebro *Phœbus præferat ipſe* Jovis,
Ex his deliciis *notus, ſemperque futurus*
Delicium Muſis, deliciumque mihi.

HECTOR GOTTFRIED MASIUS.

AD EUNDEM.

Quam non Auguſti Mæcenatesque dediſſent
Tu patriis vitam Vatibus ergo dabis?
Macte novis cœptis ROSTGARDI! Si data quer-
Servato quondam cive corolla fuit; (na
Laurea ſervatis veniet Tibi Vatibus, & Te
Muſa mori, Divos cum facis, ipſa vetat.
BORRICHII Aoniis ducetur fama triumphis,
Æternum Patriæ Pieridumque decus.
Quod non BERINGUS, quod non AAGARDUS, & omnes
Quos cumulas, nomen? quas meruere faces?
Miran-

Mirantur Vatum ſeptem nova regna triones.
Indice Te tantas Dania novit opes,
Doctior has orbis, venientia ſecula diſcent;
Ille tuas curas laudat, & iſta tuas.
Arctoo latè dominentur frigora cœlo:
Pectora Phœbéo ſed tamen igne tument.
Non tantum Heſperidum poma aurea carpimus hortis:
Aurum etiam nobis ex Aquilone venit.

Scr.
D. G. MORHOFIUS.

EIDEM.

Plorabant abſconſa diu, neglectaque paſſim
Per loculos miſerè, velut orba parente, jacebant,
Cœleſti quondam quæ flatu fuſa ſubinde
Carmina vulgarant Arctoi lumina Phœbi.
Aſt rigidæ fatum ſortis miſeratus iniquum,
Cui genus & genius, mens gens, decus artis & ortus
Pectus avens ſtudiis inflammavere ſacratum,
ROSTGAARDUS, *noſtri jam gloria magna Lycæi,*
Proferet in lucem, mundo viſenda daturus,
Venturæ fauſto præludens omine famæ.
Quid ceſſas? liceat quod ſentio dicere, vellet,
Priſca foret ſi Roma, ſuis adſciſcere Danos
Civibus (ô magni jus factum!) ſponte Poëtas.

JOH. NICOLAUS HERTIUS J. U. D.
& Prof. Publ.

Giſſæ Nonis Martii
MDCXCII.

Nobi-

Nobiliſſimo
Dno. ROSTGAARDO
Româ Gieſſam miſit.

CRedidit ignarus Boreæ tacuiſſe Poëtas,
Et dulce Arctoos dececiniſſe melos.
Sed caput extollit *Danorum* ſanguine cretus,
Et decus & Patrii ſtirps generoſa ſoli.
Vis, *inquit*, Danos, vis Cimbros noſſe Poëtas?
Vis ubi ſceptra metri ſcire Minerva vibrat?
Talis in Hafniaco ſedes fixere Lycéo
Flectere quam docuit, turba, Thalia modos,
Omnes judicium laudent, mirare laborem
Eſdreæ ſimilem, gens recutita, novum.
Utpote inexhauſti feliciùs arte metálli
Texere *Maſoram* ſe didiciſſe probat.
Sacra Poëtarum variis diviſa ſub umbris
Qui nectit mœſto metra dicata rogo.
Nobile opus, ſimul & *ſacrum*, nam jure vocari
Sepes, quæ Themidi *ſacra*, *profana* nequit!
Sors non una Viris ideò eſt, non una libellis,
Arcum carminibus tendere Apollo ſolet. (tas
Quæ, meminiſſe pudet, Scaldris, quæ triſtior æ-
Contigit, & tantis ſecla inimica Viris!
Hoſne mori voluit triſtemq; redire ſub orcum
Sors, quia ROSTGAARDUS tunc ſine luce fuit?
Sic *Dano Dani* laurum connectite, & omnes
ROSTGAARDO viridi cingite fronde caput,
Nam, ſorde abjectâ, ſervare *Poëtica* mella
Nemo, *Poëta* niſi, judicioſe, poteſt.

J. STEINBOCK. *Danus.*

EIDEM

EIDEM.

Viderat Arctous Vatum jam ſcripta ſuorum
Phœbus, inhumanis fata abolere rogis,
Nempe, Poëtarum quæ fœcundiſſima, quæque
Nunc Helicon Muſis omnibus alter erit
Dania, poſt mortem divinis Vatibus orba eſt,
Nullaque defunctos poſthuma fama legit.
Hippolyti Medicus quis erit mihi carminis, in-
quit,
Colliget in ſolido quis mea membra libro?
Cerno vetuſtatem lacerâſſe volumina Vatum,
Hincque illinc letho victima ſæva jacent.
Impia & in Vatum gemina eſt injuria manes,
Si meus abſque omni vindice cœtus erit.
Eſtne, cruentatas partes qui corpus in unum
Contrahet, eſtne Auctor qui mihi tantus erit?
ROSTGARDUS *Danæ lectiſſima portio gentis*
Lugdunum Phœbi numine plenus adit:
Illum animat, Vatumq; illi commendat amorem.
Quos mundo illuſtres Dania celſa dedit.
Hicque amor exercet curis ingentibus illum,
Et ſtudium in Muſas jam vocat omne ſuum.
Edita ſub Batavo ſic Laurus Danica cœlo
Tam nitidis naſci gaudet amatque typis.
Sicque domi genitos peregrina puerpera verſus,
Ut mundo adſueſcant his placeantque, polit.
Gratia ROSTGARDI *eſt, Danæ nova gloria*
Illeque Pierias nil amat ante Deas. (gentis:
Vita Poëtarum cupit eſſe perennis, & inde
Porro Poëtarum fama perennis erit!
Delicias Vatum qui famæ exordia fecit,
Delicium Patriæ grande erit ipſe ſuæ.

Quem-

Digitized by Google

Quemq; immortalem Patriæ facit eſſe Poëtam,
Illum immortalem quisque Poëta facit.

LUDOVICUS HENRICIUS PONTOPPIDANUS

Eccleſ. Cathedr. Aarhuſienſis Paſtor Primarius, Canonicus & Præpoſitus.

EIDEM.

DAnia tolle caput, tibi fama cacuminat aures,
Et de te ſolito plus cupit ore loqui.
Tinnula de patriis quid vulgat vatibus, ut ſis
Mundi delicium, Cimbrica Cyrrha, novum.
Mars & Apollo ſuis ineunt pia fœdera lauris,
Et gemini ſtudium, Dania, grande Dei es,
Cœleſtes patriâ certant de laude Patroni,
Et cauſam faciles ambo clientis agunt.
Dania, deſvetum longo tibi tempore Martem
Aſpicis, atque hoſpes pax tibi læta fuit.
Luſtra aliquot ferro, taboque, viriſque, carebant,
Quos ſtimulat demens ad nova bella furor.
Aula Caledonium Martis migrabat in orbem,
Cladibus hic fruitur ſanguinolenta ſuis.
Urbibus atque aris comites venere ruinæ,
Pro regnis bellant hinc gener, inde ſocer.
Dum totam triſtis diſcordia turbat Iërnem,
Auxiliiſque auget, Gallia, damna ſuis,
Terrarum exuvias perituris claſſibus æquor
Cernit, & incenſas ſtrage cruentat aquas.
Bellorum tantâ dum tempeſtate Gradivus
Affligit muros, Arx Lemericha, tuos.
Dania, jam tanti auxilium fatale tumultûs
Te vocat ad partes Marſque, ſaluſque pias.

Inde

Inde ſalutiferas ad caſtra Britannica turmas
Mittis, & hæc laudis maxima palma tuæ eſt.
Invadunt Cimbri gladiis victoribus arcem,
Et Vurtenburgus Dux tibi, Cimber, erat.
Per mundum Dani nunc gloria militis omnem
Ambulat, hocque decus, Marte favente, geris.
Quæque ſolet Martis præcedere fama triumphos,
Hæc te Phœbæa jam quoque laude præit.
Nam te Phœbus amat, multoque Helicone coro-
Ipſaque Parnaſſi culmina Cimber adit. (nat,
Multus Apollo tuos jam circum tempora vates
Carminis irradiat nobilitate ſui.
Laurea divinos inter diviſa Poëtas
Floruit, & laudis præfica penè ſuæ eſt.
Flaccida facta ſuos prope funeſtabat honores,
Præſidiumque optat, fama miniſtra, tuum.
Irrita ſæpe, premunt mors & convitia vates,
Immoritur tacitis Muſa ſepulta libris.
Donec adorandus defunctis vatibus author
Advenit, ingeniis altera vita ſacris.
Demere qui noſtris natales verſibus umbras
Vellet, & in lucem Sol pius eſſe novam.
Collo opus illuſtri, magnoque authore Poëſis
Noſtra ſuæ famæ reſtituenda fuit.
Nempe ferat cœlum ſi non cervicibus Atlas,
Stelliferi rueret machina tota poli.
Ille humeris geſtat fluitantis in æthere molis
Corpus, & aſtriferi eſt vita ſaluſque globi.
Inclyta qui patriæ vates ſunt ſidera noſtræ,
Jam lapſura ſuo ſunt ſibi viſa choro.
Jam formidabant venturæ fata ſenectæ
Et caſum Laurûs exequiaſque ſuæ.
Ecce Deo plenus patriæ ſe vatibus Atlas
Obtulit, æterno dignus honore coli,

Digitized by Google

ROSTGAARDUS patrii exemplum venerabile re-
Portitor hic regni, noſter Apollo, tui, (gni
Conſecrat edendis immenſum verſibus aurum
Poſtque Poëtarum carmina ponit opes.
Plaudite jam vobis hederæ poſt funera Danæ,
Nunc vates famæ jus Aquilonis habent.
Jam paſſi ſuperant tenebrarum ſceptra Poëtæ,
Admittuntque ſuam nomina ſancta diem.
Cimbrica jam mundi ingreditur facundia circum,
Et Danos numeros cuncta theatra ſtupent.
Fama Poëtarum jam terras ſalva per omnes
Sed, ROSTGARDE, tuo munere ſalva volat.
Vivas! & meriti pleniſſima gaudia tanti,
A multum gratâ poſteritate feras.
Pro modulo ingenii reddam tibi præmia noſtri,
In laudem famæ vox ero parva tuæ.
Non poſſum plenis tibi nomina ſolvere velis,
Oceanum tantum non mea navis adit;
Hic calamus tibi linter erit, per littora curret
Atque oras famæ naviget ante tuæ.
Vormius Arctoi qui gloria maxima Phœbi eſt,
Ad Belgas cujus tantus ab æde venis,
Ille tuis laudem referet virtutibus omnem,
Cum reducem mox te Dania noſtra videt; (nos,
Mars & Apollo ſuos, duo Numina amantia Da-
Hæc duo ROSTGARDI Numina nomen ament.
Privatam patriæ laurum jam quilibet adfert.
Ambo ROSTGARDO publica Laurus erunt.

Randruſii Cimbrorum
16. Januarii 1693.

JOHANNES OLAVIUS.

EIDEM

FOrtè renaſcentem Zephyrus tepefecerat or-
bem,
Floraque purpureas ſolverat alma comas,
Et reſonant virides Philomelæ queſtibus umbræ,
Vocalique ſtrepit garrula rana lacu:
Cynthius ut ſolus mediâ eſt propè luce repertus
Candida gramineo membra levare toro;
Et volucrum ambroſiis vacuus dare cantibus au-
Et, quæ Caſtalio fonte ruebat, aquæ. (res,
Innuit; aufertur; molli oppreſſuſque ſopore,
Morpheos, occluſô lumine, regna videt.
Illico ſucceſſit trias intemerata Sororum,
Candidulô geſtans ſcripta polita ſinu:
Conſiſtunt tacitæ, fandi molliſſima captant
Tempora, poſt ſomnos evigilante Deo;
Ilicet evigilat; placidæ duo lumina frontis,
Fulgor ut Eoo miſſus ab axe, nitent.
Et prior: ô Charites, Charites, ſalvete; ſed ecquod
Marmoreô teritis pollice, dixit, opus?
Subriſere Deæ, ſimul oblatiſque libellis,
Has Tibi delicias Dania, Phœbe, dedit.
Dania? reſpondit, nobis hæc Dania mittit?
(Et ſimul argutum tradere juſſit ebur.)
Nec mora; dulciſonam docuit reſonare poëma,
Quod dederat quondam Cimbrica vena, chelyn.
Vanus ero memorans, quis tunc volucreſq; feraſ-
Qualis & invaſit frigida ſaxa calor, (que,
Ipſe velit Phœbus, totus vertatur in aurem,
Sic venus exhibiti carminis illa placet.
Verſus & ad Divas; at tandem dicite, cujus
Munere tam vegeti eſt copia facta metri.
Audiit: hanc totam laudem ſibi vendicat unus
ROSTGAARDUS, Dani floſque decuſq; ſoli;

Is

Is Vatum ſparſos artus collegit, & almâ
Carmina funeribus proxima luce beat:
Forſitan & quondam non inferiora daturus,
Has Tibi primitias ſi placuiſſe videt.
Non ſe, non tenuit Phœbus; ſurrexit, & ultro
Occupat amplexu Numina terna ſuo:
Atque diu niveis cupidè cervicibus hærens,
Baſia mille dedit, baſia mille tulit.
Veſter, ait, tanto Phœbus pro munere, Veſter,
Dum celſus ſteterit Pindus & Hæmus, erit.
Finiit. abſcedunt. Dius mox ordo, Camœnæ
Ter ternæ, Domini voce jubentis adeſt.
Quæritur, an quicquam Divini carminis aures
Attigerat, nuper Phœbo animante lyram?
Nempe nihil, dicunt, niſi ſi levis aura vel Echo
Fortè quid ad noſtros miſerit uſque lares.
Ergo iterum doctis fidibus nova jungere metra
Cynthius; & liquidos ſaxa referre ſonos;
Dulcis & attonitas propè dementare puellas
Muſica, cœleſti Muſica digna choro. (ſtro,
Subſtitit. Et fas eſt, ROSTGAARDO præmia no-
Qui dedit hæc nobis otia, demus, ait:
Ite piæ mentes, roſeis date Nomina ſertis,
Nomina narciſſi candidiora nive.
Et ſemel hæc audiſſe ſat eſt; exquiritur omnis
Litera tam clari Nominis, omnis apex.
Excipiuntque notas cerâ; (ceram ſibi nuper
Floribus hyblæis dia pararat apis)
Sex ſibi Calliope, ſex Clio ſumpſit, at ordo
Non niſi tres reliquus, nomina tota Viri.
Itur ad areolas & odoræ Chloridis herbas;
Pollice virgineo lilia rupta cadunt;
Balſama cum violis, hyacinthis, iride, caltha,
Laurus, & Idaliæ, germina verna, roſæ;

*** Et

Digitized by Google

Et crocus & nardus, myrtis quoq; juncta myrica,
Præbebant charis florida ſerta notis.
Inde revertuntur (ſed queis niſi terna corolla
Non nectenda fuit, præripuere gradum)
Inde, inquam, redeunt; prout acceſſereq;, cunctæ
Ante ſuum Phœbum nomina pulchra locant.
Ille coronatas ter denas treſque videndo
Literulas, avido lumine verba legit:
IS SANE FIDI FULCRIS GRADIATUR HONORIS; ‡ (erunt?
Rostgaardi hæc noſtri nomina, quærit,
Sunt, inquit Clio; nam quas modò cuique dediſti,
Has Tibi, non alias, reddimus ecce notas.
Ergo, ait, omen habent Friderici nomina? pulchrè.
Mactemus votis omina læta novis.
Is ſanè fidi fulcris gradiatur honoris.
Fulcrum labe caret, fine carebit honos.

‡ FRIDERICUS ROSTGAARD JOHANNIS FILIUS
Κατ᾽ ἀναγραμματισμὸν hunc verſum genuit
IS SANE FIDI FULCRIS GRADIATUR HONORIS.

Amico ſuaviſſimo
Hoc quicquid eſt intemerati candoris monumentum
P.
Laurentius Thura.

Lugd: Batavorum pridie Id.
Maji MDCXCIII.

EIDEM

EIDEM
Sylvam Poëtarum Danicorum edenti.

QUid mirum gelidô triſtes Helicona ſub arcto
Muſæ cum doleant obriguiſſe gelu,
Laurusubi creſcit, geſtanda corona Poëtis
Quâ fieret, Danis ſylvula nulla fuit.
Danorum quondam Vati diadema dabatur;
Vatibus at cur jam nulla corona datur.
Ingrati nimiùm, quis, marmora veſtra politô
Carmine qui tandem condecorabit, erit?
Dum ſinitis Vatum documenta rubigine perdi,
Et lacerata nimis ſcripta polita jacent.
Hoc doluiſſe vident ex Danis omnibus unum
Muſæ, quod fieri non ſine laude ſinunt;
Ipſe politus homo quemvis ferrugine Vatem
Danorum ROSTGAARD *quippe perire vetat,*
Dum mirè natos, queis fiunt ſerta Poëtis,
Flores ſollicitâ colligit ipſe manu,
Dumq; aliis ſua ſerta parat, cingantur & ipſi
Tempora, queis Vatum lilia Flora lege,
SYLVA POETARUM *jam ſparſos collige flores*
Et ſertum ROSTGAARD *quô redimatur erit.*

GREGORIUS ZIMMER.

EIDEM.

CElta, Italus, Scotus cum Pannone Teuto, Batavus
Jactet *Delicias* ordine quisque ſuas.
Enumerent alii Divino ſtemmate Vates,
Cunctaque Apollinei nomina celſa chori:
Et ſua, quæ numeret, fert Dania Lumina Vatum,
Et ſua, quæ jactet, Numina Danus habet.
Ut patet ungue leo: ſcriptis ſic fama Virorum
Proditur, & pretiô ſtatque caditque ſuô.

Perlege *Delicias*, genuit quas Patria, Lector,
Daniaci dices ſanguinis eſſe Deos.
Quot numeres chartas, divæ tot flumina mentis;
Quot verſus, Veneres tot numerare licet.
Nil tineis dignum, blattæ nil dentibus aptum:
Deliciæ Pindi nomen & omen habent.
Haud ſecus ac frondes ventis ſparguntur in auras,
Et lacerantur ovis viſcera dente lupi,
Arctoa hæc Pallas jacuit, miſerabile viſu,
Per loca mille truci dilacerata modo,
Et pedibus calcata gemens, damnata tenebris
Cimmeriis, turpi ſquallida tota ſitu,
Donec ab interitu Muſam malè reſpirantem
Miſſa polo Medici vindicat arte manus:
Reddita Muſa ſibi Victrix de morte triumphat
ROSTGAARDI doctâ ſubvenientis ope:
Cernere nulla licet veteris veſtigia formæ,
Et dolor, & ſordes, & ſitus omnis abeſt.
Jamque novo incedit Danorum Pallas amictu,
Omnibus & tinctâ murice veſte placet.
Digna libro facies, ROSTGAARDI digna labore,
Dote hac, non aliâ grata futura Procis.
Delicias Patriæ pandenti Patria ſurge,
*Delicio*que tuo præmia digna refer.
Donec erunt, Boreæ memorant qui facta, Poëtæ,
Nobile ROSTGAARDI nomen ad aſtra ferent.

CHRISTOPHORUS de HEMMER.

Lugd: Batav: d. 1. Maii 1693.

EIDEM.

Phœbéæ luces, Arctoi ſidera cœli,
Et clari Martis fulmina ſumma Dei, (ras
Quòd radios ſpargant, & cunctas lumina in o-
Diffundant, vaſtum quà patet orbis iter,

Hoc

Hoc Tibi debetur, ROSTGAARD *Celeberrime*; *alumnos*
Obſtrictos meritò Martis & Artis habs
Addiderant Ducibus decus immortale Poëtæ,
Sed ſine Te vanum nomen, inerſque decus,
Ille æternus honos aliquot poſt luſtra periret,
Et tegerentur humo fama ciniſque ſimul:
Noſtri quæ fuerant nempe admiratio ſecli,
Venturi poſſent hæc abolere dies,
Sparſaq; quæ volitant in præſens carmina ubi- (*que*,
Hæc in conſpectu nuſquam aliquando forent.
Sed probibes, mergiq; vetas tot nomina Vatum,
Et tot Hyperboreûm nomina celſa Ducum.
Per Te poſteritas olim ſeriquæ nepotes,
Ætas quæ vidit noſtra, ſtupore legent,
Pendentes dubii, magnis Ducibuſne Poëtæ
Præſtiterint, magnis Vatibus anne Duces?
Annorum Danais bellum tot inane fuiſſet,
Ni prudens Ithacus ſuppeditaſſet opem,
Annorum Danis ſtudium tot inane fuiſſet,
Ni ſuccurriſſes Sedulitate Tua:
Tu minor ætate es vernans juvenilibus annis
Illo, ſed major laudis honore manes,
Ille urbem Danaos tantùm perrumpere fecit,
Aſt orbem Danos *Tu peragrare facis*.

J. SCHUMACHER.

AD EUNDEM.

ΔΩΔΕΚΑΣΤΙΧΟΝ.

DANIA, terrarum non ulli laude ſecunda,
Inſcribi Vatum gloria prima meret,

 Vivat

Vivat BORRICHIUS! quantùm vel ſidera lunæ,
Concedant Muſæ carmina cuncta tuæ.
Divina æternùm BERINGI vena perennet,
Nec Lethes unquam flumina nigra bibat.
HOPNERI, dum cedrus erit, digniſſima cedrô
Carmina inauratis ſtent relevata notis.
Quid loquar AAGAARDI numeros? quid ſtructa cothurnô
Metra, Maronæis aſſimilanda modis?
Quid lepidas, HARDERE, tuas memorabo Camœnas?
Argutô effugiunt fata rogumq; pede.
Nota ſatis noſtro, nec erunt ignota futuro
Orbi tantorum nomina magna Virûm.
Hoc opis eſt, ROSTGAARDE, tuæ; Tu nomina tanta
Aſſeris, & fatô poſſe perire vetas.
VINDICE te Vatum noſtrorum gloria vivit;
VINDICE te Vatum patria vivit, ovat.
DANIA vivit, ovat; grateſque habitura decentes,
Quintuplicem laurum te meruiſſe putat.
Nempe, quòd hæc ſine te patriæ monumenta periſſent,
Omnis in unum te jure redundat honos.
Quot rediviva facis ſummorum carmina Vatum,
Tot laurô viridi carmina digna facis.

IN NOMEN EJUSDEM.

FREDERICUS ROESTGAARDUS DANUS.

Anagramma

FER RADIOS, DECUS SURGET AD URNAS.

Cimmeriis dudum in tenebris mutâq; ſub umbrâ
Pulſabat blandam Calliopeia lyram.
Uſque nec, erranti diſſciſſâ veſte, Thaliæ
In lucem nitidô fas erat ire pede.
Æternâ toties oblivia nocte parabant
Condere Pierii lumina magna poli.

Non

Non ederæ, non laurus erat; quod cingere Va-
Tempora deberet ſtemma, papaver erat. (tum
Nunc iterum illuſtrat Parnaſſi culmina Phœbus,
Clarior & Muſis incipit ire dies;
Pindo diffugiunt tenebræ; citò quippe refulſit,
Irradians Vatum nomina, grande jubar.
Tu jubar es, Tu dexter ades, ROESTGAARDE, novâque
Semianimes Muſas vivere luce facis.
Tu ſolem *radioſ*que re*fers*, Vatumque ſub æthram
Tollis obumbratum, ſplendidus ipſe, caput.
Macte! animi egregii *radios* circum*fer* in orbem
Non mortale tibi *ſurget* abinde *decus*.
Magnô incrementô ſemper tibi *ſurget ad urnas*
Uſque *decus*; nec enim finiet urna decus.
Scilicet ex urnis *decus* inclyta *ſurget* ad aſtra,
Donec inoffenſô ſtes ſuper aſtra pede.

G. BUHR.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΗΝΣΙΟΣ

Σπουδαιοτάτῳ καὶ Φιλομαθεστάτῳ

Ἀνδρὶ

ΦΡΙΔΕΡΙΚΩ ΡΩΣΤΓΑΡΔΙΩ

Τῶν ἐν τῇ Δανίᾳ περιβοηθέντων

Ποικίλων Ποιήματα

Συλλέξαντι καὶ Ἐκδόντι.

Πολλὰ τυραννίζων Πεισίστρατος ἔρδεν Ἀθήναις
Πένθιμα, Μούσαισι πολλὰ δ' εὐχόμενα·
Ὃς τυφλόν τε καὶ Θαπτόμενον Σμυρναῖον Ἀοιδὸν
Εὖ μάλ' ἀναστήσας λαμπρὸν ἔθηκε φάος.
Πατρίδι καὶ Μούσαις, ΡΩΣΤΓΑΡΔΙΕ, πλείονα ῥέξεις.
Καὶ πάσαις Χάρισι πλεῖον εὐχόμενα.

*** ἀ   Οὐδ

Οὐδὲ γὰρ ἐκ σκοτίων ἀνορύσσεις μοῦνον Ὅμηρον,
  Κράτιστον δ' ὅμιλον, τὸν φιλέει Ἑλικών.
Σὺ κοσμησαμένων Δανίης πολὺ πατρίδα γαῖαν,
  Βληθέντων μοίρας ἀλλὰ βέλει στυγερῷ,
Ὡς ἀγαθὸς Δαίμων Μούσας, οὐδ' αὐτὸς ἄμουσος,
  Μὴ φθίνεσθαι ἐᾷς, Συμπολίτας τε σέβεις.
Ἐξ ἀΐδαο πυλῶν ἀνάγεις μελετήματα κρυπτὰ,
  Ἀθάνατόν τε δίδως ὀλλυμένοισι βίον.
Τὰς τοιάσδε χοὰς Σὺ τέοις πατρίοισιν Ἀοιδοῖς
  Σὺν χάριτι πολλῇ νερτερίοισι φέρεις.
Ἔστ' ἂν ὕδωρ τε ῥέῃ, καὶ δένδρεα μακρὰ τεθήλῃ,
  Ἠελίου τ' αὐγὴ Ἀρτέμιδός τε φάνοι·
Ἔστ' ἂν πνεῦμα σφοδρὸν δεινοῦ Βορέαο πνεύσῃ,
  Τοὔνομ' αἰενάως πνεύσεται σοῦ Βορέας.
Καὶ σφισιν εὐεργήσαντι Δανίη χαρίεσσα
  Οὔποτε παυσομένην σπείσεται μνημοσύνην.

ΑΛΛΩΣ.

Χαῖρε Ξεῖνε παρ' ἄμμι φιλήσεαι, πάντας Ἀοιδοὺς
  Οὓς κεν ἱερανίζεις ἄμμιν Ὑπερβορέους.
Σοί τινα δώσουσι Βαταοῦοι ξείνια δῶρα,
  Ἀγλαά σφι πρότερον δῶρα χαριζομένῳ;
Γῆ Βαταουιά σε καὶ σὰ χαρίσματ' ἐν ὠλενίαισιν
  Ἀζομένη γε θυμῷ ἀμφοτέραισι κυνεῖ.

Eadem Latinè ad verbum reddita.

Invisus Dominus Piſiſtratus urſit Athenas,
  Idem ſed Muſis gratus & ille fuit:
Smyrnæum vatem dum cæcum dumq; ſepultum
  Eruit, eximium fecit & eſſe jubar.
Quod Patria & Muſæ, Charites optentque quod
  Rostgardi, mirâ ſedulitate facis. (unum,
Scilicet haud ſolum tenebris educis Homerum,
  Aſt Heliconéi lumina multa jugi.
Tu, quondam viguit queîs Dania, patria tellus,
  Queîsque ſuum dempſit Parca ſevera diem,
Horum ne pereant Muſæ, quas deperis ipſe,
  Ipſe bonus Genius proſpicis: atque tuos
Deve-

Devenerans cives, & ab Orco ſcripta reducens;
His vitam æternam, quæ periêre, facis.
Has nempe inferias patriis Tu vatibus infers:
Gratia ſtat de Te manibus illa pio.
Dum fluat unda igitur proceraq; palma vireſcat;
Et Phœbi & Phœbes lumina clara micent:
Aëra dum vehemens Borealis ſpiritus inflet,
Efflabit Boreas nomen & uſque Tuum.
Grata ſuo benefactori quoque Dania, nunquam
Ceſſatura Tui muneris eſſe memor. (eſt

Aliter.

Salve, Hoſpes, noſtrum nunc experiaris amorem;
Qui nobis vates promis Hyperboreos.
At Tibi quæ Batavi tali hoſpite munera digna
His pro muneribus reddere poſſe putes?
Orbis Te Batavus Tua donaque ſuaviat ulnis
Amplexa ambabus, *Delicias*que fovet.

EIDEM.

DAnia quos peperit ſiſtuntur adorea ſecli!
Sed peperit, non eſt ſat peperiſſe, parit!
Parturit! ingeniis excellit Dania: fallor?
An dedit hîs cœlum? an fertiliora ſolum?
Parturit! En partus, Muſis & Apolline dignus!
Quem fovet in gremio Calliopœa ſuo:
Ingenium cujus laudes adolevit ad omnes,
Quemque ſui Virtus dejerat eſſe Virum.
TU *Charitum ſplendor!* ROSTGARDI *tantus haberis,*
Qui monſtras inter nos habitare DEOS:
Qui monſtras orbi nondum periiſſe Marones,
Hîc etiam Pindi clara fluenta bibi.

Spes & amor Patriæ! decus immortale procaris.
Macte! Tui ſimiles Patria ſæpe cupit.

C. D. FRIEDENREICH.

EIDEM.

Non ſecus ac Colchis membratim jacta per agros
Abſyrti fratis corpora ſparſit humi,
Sparſa per Aonios lacerataque carmina campos
Quis tandem fida carmina legit ope?
Hæc Pietas, ROSTGARDE, tua eſt, pulcherrime rerum,
Nomen inexſtinctum qua Pietate paras.
Quanta tibi reddent illi monumenta libelli
Et famæ, & clari nominis, ipſe vides,
Dumque manent Scripta hæc pariter tua fama manebit,
Et loca laudabunt quà patet orbis iter.
Perpetui fructum cæpiſti nominis, idque
Quo nequeat reddi munere majus, habes
Rara quidem Pietas, quam non fortuna gubernat,
Conſpicuum Virtus hîc tua ſiſtit opus,
Dum laceras Muſas, ſparſoſque recolligis artus;
Dumque jubes fato nobiliore frui
Si cui ſit pretium Pietas tam rara petitum,
Non ex difficili fama petenda tibi eſt.

JOH. WADSON.

HEN-

HENRICI ALBERTII HAFNIENSIS CARMINA.

Quibus in Prima Editione Titulus eſt:

MUSÆA ADOLESCENTIÆ VENUS.

Digitized by Google

Digitized by Google

VITA

ALBERTII.

DE Henrico Albertio *pauca adeò commemorare poſſum. Hafniæ ſub finem ſeculi decimi ſexti nobili loco natus eſt. Pater ipſi fuit* Christianus Albertius *Urbis Hafnienſis Conſul. Majores ejus magni Nominis in Patria fuiſſe, vel ex his Auctoris ipſius verbis in Dedicatione Poëmatibus ipſius præfixa ad Sereniſſimum Daniæ Regem electum Chriſtianum Quintum, Quarti filium, abundè conſtat:* Cur ideo, *inquit*, non ſpem bonam defæcato conciperem animo, ſimilem Celſitudinis Tuæ gratiam, quam glorioſiſſima hæreditate in Te derivas, me illuſtraturam? non enim ſacco ſeu modio, ſed horreo imo trihorreo Diviſſimi tui majores eam in avum proavumque, meum, qui ad Reipublicæ Regiæ clavum ſedere, clementiſſime contulerunt: imo ejus Nectar & Ambroſiam cottidie adhuc parens ejuſdem onere & honore perfungens toto animi alveo corporiſque ſinu excipit.

Neque multum dubitaverim, quin fuerit hic Albertius *ex familia illius* Petri Albertii, *qui Anno* 1482. *Bibliothecam ſuam inſtructiſſimam Academiæ Hafnienſi dono dedit; de quo*

legato

Digitized by Google

legato videri poteſt PETRUS RESENIUS *in In*ſcriptionibus Hafnienſibus, *ubi de Bibliotheca publica agit. Fratrem habuit* ALBERTUM ALBERTIUM, *ut ex carmine* 149. *videbis. Juventutem ejus in ſtudiis & liberalibus ingenuoque homine dignis artibus ſeriò excultam fuiſſe, vel inde patet, quòd juvenis admodum doctus fuerit, & decimo ſeptimo ætatis anno coram publico Profeſſorum Hafnienſium conſeſſu de* JOHANNE BAPTISTA *metricè declamaverit; quod ipſe in carmine ad eoſdem Profeſſores, ſub Num.* 86, *teſtatur, & in alio carmine ad Senatores Regni Danici ſub Num.* 56. *his verbis confirmat*:

Quem Clarii primo recubans in limine montis,
Cum decimus nondum pulſarat ſeptimus annus,
Cœpit acu tenera tenuiſſima pingere Muſa---

Ex Præceptoribus, quos fortè plures habuit, unum ipſe nominat PETRUM PETRÆUM, *cujus honori carmen* 133. *inter anagrammata ſacrum eſt. Anno* 1609. *in Academia Cattorum, quæ Giſſæ ad Lanum eſt, vixit, & Diſputationem quandam Phyſiologicam* de Principiis ſeu Cauſſis Rerum Naturalium externis *ſub præſidio* JOHANNIS ARNOLDI DE FINE, Hafnienſis Dani, *habuit; quam Patri ſuo dedicavit. Honori ejus ſuper hac erudita velitatione ſcripſit elegans carmen* CLAUDIUS PLUMIUS, Danus, *Juris in Academia Hafnienſi deinceps Profeſſor, quod Diſputationi ſubnexum, & carminibus* ALBERTII *ultimo loco adjectum. Magno honore, dum Giſſæ degeret, omnes eum proſequebantur, quippe quem cum Profeſſores & Doctores publicis encomiis, quorum quædam in fronte illius Poëmatum leguntur, ornarent, tum alii eligerent, cui ſcripta ſua dedicarent;*

dicarent; inter quos eſt JUSTUS *quidam* WARICHIUS, *qui Diſſertationem* de Loco & Vacuo *præter alios etiam* HENRICO NICOLAI ARCTANDRO *&* HENRICO ALBERTIO Hafnienſibus Danis *conſecravit; &* RHANUTIUS *ille* GHERUS, (JANUM GRUTERUM *hunc eſſe affirmat* GEORGIUS KÖNIGIUS *in ſua Bibliotheca ad utrumque nomen*) *qui tum aliorum tum Poëtarum Belgicorum* Delicias *collegit, earumque Tertiæ Parti nomen hujus Noſtri præfixit: Audit illi* Poëta elegantiſſimus, ac univerſæ Germaniæ (*ubi tum ſubſtitit*) delicium; *Et præclarum eſt, dignumque heic apponi, quod de illo ibidem tulit judicium:* Mores certe, ac ſtudia, *inquit*, ita oppidò facta ſunt ab humanitate ad humanitatem, à Muſis ad Gratias; ut Te omnes animæ non vulgares à minima ad maximam diligant, magnificent, amplectantur.

Scripta ALBERTII *plura non vidimus, quàm quæ Poëmata iteratâ editione heic tecum, benigne Lector, communicamus: quamvis enim in præfatione iiſdem præfixa* Panegyrin de Johanne Baptiſta, *&* Iter ſuum Heidelbergenſe, *itemque plura* alia *ligato ſtylo ſe ſcripſiſſe dicat, nihil tamen illorum adhuc videre contigit. Interim conſtat, ipſum dictam illam Panegyrin valde juvenem ſcripſiſſe: ita enim Profeſſores Hafnienſes inter Anagrammata Num.* 86. *alloquitur:*

Quum recolens Muſa puerili fata JOHANNIS
Auderem patriæ pluteos vexare cathedræ
Obſequio veſtris addictus juſſibus omni.

Prodierunt autem Carmina ALBERTII *prima vice Giſſæ in forma, quam vocant, octava, ſub Auctoris ipſius auſpiciis, ante* LXXXIII *annos, nimi-*

Digitized by Google

nimirum M D C X. *Cur illis titulus* Muſæa Adoleſcentiæ Venus *præponatur ex Præfatione* ALBERTII *liquet. Nos ea prout accepimus, & eodem ordine Lectori offerimus; Menda quidem, quæ tollenda erant ſuſtulimus; Singulis carminibus ſuas notas numerales ad latus affiximus, & in Indice, qui ad calcem primi Tomi invenietur, ſecus, quàm ab Auctore factum, libuit Cognominum, utpote notiorum, rationem habere, ut Tibi, humaniſſime Lector, commodius inſerviremus. Quod ſi ſcire cupias, quô ſingula tempore ſcripta ſint, ex Auctoris Præfatione ad Lectorem edoceberis. Unicum* ALBERTII *carmen, conſulto an fortuito ab ipſo omiſſum, & ad finem Diſputationis* JOHANNIS ARNOLDI DE FINE de Phyſicæ ſubjecto *à me repertum, ſi placet, heic legas:*

Ad Doctiſſimum Dnum Reſpondentem
JOANNEM GUILIELMUM
LANDSIDELIUM
HOENBURG. WESTRIACUM.

Sic ſoboles Phœbi, charitum nutrite papillis
Macte novis armis, ſub DOCTI umbone MAGISTRI
Barbariæ Martem Sophiæ depellito caſtris.
Victor eris; referens Doctrinæ ſacra brabéa,
Quæ ſoror Enceladi ſuſpendet in arce Minervæ
Pieridum Sectis totum miranda per ævum.

deproperabat
HENRICUS ALBERTIUS
HAFNIA-DANUS.
Anno 1609. menſe Junio.

Judicium Doctiſſimi Dni BORRICHII *de Poëmatibus* ALBERTII *vide ſis in Diſſertatione ejus de Poëtis Danis ad nomen* ALBERTII, *quam poſt Præfationem noſtram reperies. Vale & fruere.*

HEIN-

Digitized by Google

Fulgidulis radiis, quos ſpargit ab arcibus altis
Frontium amœnarum divina Faventia rectrix?
Tunc nec Erythræi maris ignea grana, nec ipſos
Quos Arabes Crœſis poliunt curaret elenchos.
Sed ſubitò veſtri legeret veſtigia greſſus
Ad ſummos apices Heliconis amabilis, ut quos
Lingua catenatos tenet Herculis aure vacivâ.
O quas cantet ibi grates! quas carmine laudes
Dulciſono reſonet! Vivat valeatque per annos
Alitis unigenæ Reverenda corona Senati
Daniaci, per quem patriæ pomœria terræ
Incrementa ferunt atque ornamenta viciſſim
Phœbo, Pace, Dice, florente, vigente, valente.
Annuit eja Charis lævo omine, *Muſula gaude*
Sparge roſas, violas, & candida lilia ſparge.
Terna Deæ laticis Nyſæi cymbia liba,
Spica Ciliſſa lavet crines? levis abnue Mome.

DOMINO (57)

CHRISTIANO FRISIO

In Borreby &c. Daniæ Cançellario ter maximo.

CHRISTIANUS A FRIS.
TU IN SACRIS FARIS.
IN SACRIS ARS FUIT.

Item.

CHRISTIAN A FRIS.
ARS ACRIS FINIT.

Prima Deo Pietas, patriæ tribuenda ſecunda
Eſt ab iis, rerum qui moderamen habent.
Ergo, Magne ſenex, Te terque, quaterque beatum
Jure vocat Phœbus, Gratia, Suada, Themis.

Robore conſilii non ſolum patria fulcis
    Regna velut cœli culmina fortis Atlas:
Eſt tibi cura Dei, cordi eſt tibi gloria Chriſti,
    Sæpius *in ſacris ars* tua prona *fuit*.
In ſacris faris, cum Chriſto ſæpe loquendo.
    Ars acris finit, quam colis, omne grave.
O decus! ô regni immortalis adorea noſtri!
    Non metues Lacheſin cum ſicelice ſua.
En germana ſoror Cæi, Enceladique patentes
    Vecta per Heſperidum Memnonidumque pla-
Ære ſonante tuas tollit ſuper æthera laudes, (gas
    Et quanto potis eſt vocis honore canit:
Friſius æternum vivat bene, & utilis uſque
    Sit ſuboli Japeti, ſit ſubolique Jovis.

(58) EIDEM.

CHRISTIANUS FRISIUS.

FRUI SCIS ARTIS NISU.
HINC STRUIS FAS VIRIS.
CHRISTI SANUS VIR FIS.

Scilicet eſt aliquid veris Juvenilis Amorem
    Mnemoſidum ſacris attribuiſſe choris.
Scilicet hoc cuivis magnos aſpirat honores,
    Etſi vel ciceris, vel nucis emptor erit:
Sed majori illis Zephyro, quos vidit oriri
    Ilithyïa patrum nobiliore ſatu.
Sic, ô Friſigenûm Sanguen præluſtre dicavit
    Te Nymphis Clarii prima juventa jugi.
Jam dum res patriæ curas & legibus ornas,
    Scis artis niſu commodiore *frui*.
Hinc fas omne Deo, juſtumque *viris ſtruis* omne
    Hinc ſanus Chriſti fis vir & aſtra meres.

Suada

Suada tibi, Pithoque favet, Pimplæa, Themiſque,
Pulcher Acerſecomes, Mercuriuſque favet.
Curia Te gaudet, gaudet te Academia, gaudet
Præſide te, magni Regis honora domus.
Applaudit virtus, applaudit Paxque, Saluſque,
Aurea libertas, relligioque Dei:
Ilia rumpuntur Momo: livoris ab ore
Murmure cum multo lacrima multa cadit.
At tu Fortunæ largâ bonitate beatus
Auxilio Danos Conſilioque præis.

EIDEM. (59)

CHRISTIANUS FRISIUS CANCELLA(R)RIUS.

HIC NUNC LAUS ES, TURRIS FISA CLARIIS.

Phœbe mihi narra, Muſis cur tanta voluptas
Sit ſub Daniacis figere tecta plagis?
Qui Cancellorum ſecreta ſacerrima ſeptis
Clauſa regit, *Friſius* num facit ille? facit.
O facis egregiè, Parnaſſi Scipio montis.
Virtutis templum, *Relligionis apex*.
Patronum varias mundi reperire per oras,
Qui te præcellat, Calliopæa nequit.
Nunc igitur *Clariis laus es turriſque* Deabus
Fiſa hic, Hafniacos quà Thetis ambit agros.
Eja redire facis Saturnia ſecula, peſſum
Quæ ſubière nigras in Phlegetontis aquas.
Eja fugas aliâ Pandoræ pyxide fraudes,
Eja polo revocas cum pietate Themin.
Quid te fiet? opus tantæ Virtutis in omni
Laudis ſede canant ex Helicone Deæ.

Inſtituantque novum *Friſii* de nomine templum,
Templum quod nunquam Mulciber igne pe-
Cujus at in Pario conſcribat marmore grata (tat,
Mnemoſyne aureolis patria geſta notis.
Huc quotquot crines merſerunt Phocidos undis,
Heſperidum ex hortis florea ſerta ferent,
Quæ capiens dextrâ Phœbus plaudente ſonabit:
Friſius orbis honor, Friſius orbis amor.
O decus Euboici ter dignum germine Glauci!
Sic eris Orcinæ ſarcina ſera rati.

---

(60) DOMINO

STENONI BRAHE

In Knudſtrup / Regni Danici Senatori
Magnifico,

STEINO BRAHE.
OH ARS BENE IT.

Si quis, qui gazas exornat Pallados arte,
Doctus & altus erit, Doctus & altus eris.
Fidere Fortunæ rebus, ſtultiſſima res eſt:
Nam quæ noſtra facit, non facit eſſe diu.
Nempe dat, atque levis quæ ſunt donata repoſcit,
Ut qui hodiè Crœſus, cras miſer Irus eat.
Fidendum potius Virtuti & Pallados arti:
Omnis terra artes nutrit alitque bonas.
Invigilet Muſis, cui rem Fortuna negavit:
Oh it ad Attalicas *ars bene* ſortis opes.
Hæc infortunî portus; poſſeſſio ſumma;
Hæc baculus vitæ, ſubſidiumque viæ.

Hanc

Digitized by Google

Hanc Bellona nequit vaſtare, juvante Gradivo,
Nec manibus furtim ferre Laverna ſuis:
Hanc nequit Ætnæis Vulcanus tollere flammis,
Nec ſorbere ſuis fluctibus unda maris.
Nauiget Anticyras Fortunæ fiſor, at artis
In Famæ curru ſidera celſa petat.

DOMINO (61)

MANDERUPIO PASBERG
In Hagiſholle / Illuſtri Regni Danici Senatori.

MANDERUPIUS PASBERG.
MENDAS PURE PURGABIS.

Eunomie multum tibi, Pasberg inclute, debet,
Quod ſtudio tanto Jura bonumque foves:
Gorgonei multum debent tibi numina fontis,
Quæ veluti præſes Phœbus amore colis.
Hinc quod munus? onus reddunt, nil munera cu-
Ex onere hoc veniet non periturus honos.(ras,
Tu patriæ *mendas purè purgabis*, honeſtis
Conſiliis Regi Conſus & ore Fides.
Ipſa Dice tanti ſtet firma columna laboris,
Sublevet & gnatam Iupiter ipſe ſuam.
Gloria parjetibus mundi ſuffixa trabali
Pendebit clavo nominis inde tui.
Dic mihi, Pasbergi, tantóne vireſcit ab agro
Meſſis honos oneris, meſſis honoris onus?

(62) DOMINO

BREIDONI RANTZOVIO
In Rantzouholm &c. Senat. Regn.
Dan. & Vicario Regis Magnifico.

BREIDO RANTZOVIUS TOPARCHA IN RANTSOVHOLM, SERENISSIMIQUE ET INVICTI REGIS DANIÆ ET NORVECIÆ CHRISTIANI QUARTI VICARIUS.

DO PATRIÆ ZELUS VIRTUTIS, ET ORDINO JURA
OMNIBUS: HINC ARIS EA VENA CONGERO CHARA,
QUÆ CHRISTI MERITIS CIVIQUE INSINT ET IN ARIS.

---

(63) DOMINO

HENRICO BELOVIO
In Spötterup &c. Regni Sen. Magnifico.

HENRICUS A BELOV.

HERCULES VI BONA.

Herculeam Herculeo geſtans ſub corpore mentem,
Seu Marte ſit clariſſimus,
Doctâ ſeu Pallados arte.

Herculei

Herculei Herois Spartam cum laude gubernat
Sapienter atque ſedulò,
Digniſſimus Herculis ortu.
Talis es & tanto tituli celebrandus honore,
Vi fortis *Hercules bona*,
Pars Regi Henrice Senatus.
Hinc tibi ſigna tholo virtus ſuſpendit eburno,
Supponit aureas Charis
Culto Cadmeïde natas.
Herculeo Herculeam geſtans ſub corpore men-
Henricus à Belov ſibi (tem
Vires bonitate paravit.

DOMINO (64)

AURELIO WITFELDT

In Oddersberg / Regni Danici Senatori
& Cancell. Magnifico.

AURELIUS.

LAUS JURE.

*A L*ma Themis juſti ſtans judicis ante tr*I*buna *L*
V *A*na fugit quærens omnia *V*era ſib *I*
*R*eſpectat la*V*dem: nam laus eſt ju *R* is in us *U*,
E t juſtis *S*ummum fert ſin *E* fine decu *S*.

AURELIUS. (65)

VIR VALES.

V*ir* virtute *vales*, virtute valente valebis.
Qui virtute valet Nobilis ille vir eſt.

Digitized by Google

(66) EIDEM.

AURELIUS WITTFELDT.
DE VIRTUTE LAUS FLUIT.

Alitem Abantiadæ fontem ſculpſiſſe caballum
Calce ferunt vates, unde remanat aqua,
Quam quicunque bibit, Phœbo fundente, repletur
Doctrinæ Ambroſia, Nectareoque thymo.
Scilicet hic fons eſt *Virtus*, quam divite venâ
Summus Adamigenis miſit ab axe Deus.
Cujus qui guſtat ſvaviſſima pocula, laudis
Mulſa fit, ac Argis ſidera ſcandit equis.
Sic ne eſt *Aureli*, tu ſcis cultiſſime? Sic eſt,
De virtute fluit laus, honor atque decus.
Hac plenus decoras albi ſacra germina campi,
Hac plenus doctis doctus adeſſe potes,
Doctis perdoctus, claris perclarus, honoris
Sic in honore ſuper, ceu ſuper aſtra Phanes
Temporis egreſſus Lyncéa luce notaſti,
Te Jano, Hiſtoriæ ſtat patefacta domus,
Dania teſtis adeſt, cujus monimenta ſepulta
Cimmerio rapuit mens tua docta lacu.
Jam vivant reges, & eorum perlita Cedro
Facta, nec ulla dies hæc abolere queat.
En ideo Laudis fluvios Aquilone ſecundo
Ante tuos virtus efficit ire pedes.
Quàque premis terram ſurgit roſa, ſurgit odore
Idalio replens teque, tuúmque caput,
Quod precor, ut ſtillans æterno melle ſalutis
Neſtoreas vibret, corde vigente, comas.

(67)

DOMINO (67)

HENRICO RAMMELIO

In Beckeſkou &c. Regni Sen. Magn.

HENRICUS A RAMEL.
HUC SIREN, MEL, ARA.

Themis loquitur.

Huc miſerum *Siren*, Legum *mel*, *ara* bonorum,
Atque vicem noſtram ceu geris, uſque gere.

EIDEM. (68)

HENRICUS RAMELIUS.
HERCULEUS IN ARMIS.

Item:

HEINRICUS RAMELIUS.
HIC VIRENS MUSALI RE.

Somnifero placidum ramo, ferulâque ſoporem
Intulerat membris nox taciturna meis.
Talia cum veniens Morpheus oſtenderet intra
Meningos, habitu verſicolore, tholos.
Stare mihi ad poſtes Panthei, ac inter ahenos
Ægypti fratres eſſe ego viſus eram.
Cynthius in medio reſidens cum Pallade læta
Cultorum cecinit de bonitate melos.
Artis amatores dignè laudabat; at Artis
Et Martis celebro lumina, Pallas ait.
Phœbus adhæc, ubi ſunt cultores Martis & Artis?
O vix tale tibi dia Minerva decus?

Illa, quid ô memoras? inquit, quot continet alma
Dania, quos ornat Martis & artis honor?
Dicite Tyndaridæ, (præſentes namque fuerunt)
An ego vera loquar? præmia digna feram.
Non ego vaſa Numæ, non Thuſcum fictile, non
Saturni, aut Cretes vile dicabo focis; (æs
Nec tantum faciam vobis Veſtalibus urnis,
Argento poclum nec meliore dabo;
Aurea dona feram, faciam ſit ut aurea vobis
Barba, ter ambibunt fulva metalla caput.
Dixerat: & ſubitò viſi ſub imagine ſomni
Ledæi ſtatuæ per tabulata loqui.
Dania Phœbéas colit artes, Ægida jungens
Artibus, hinc famâ Pallas utrâque viges.
Exemplùmne rogas, *Henricus* talis amatur
Ramelius Danici fida columna ſoli.
Herculeus validis hic eſt bellator *in armis*
Hic eſt *Muſali re* ſtudiòque *virens*.
Finierant, Pallas cum dicere viſa, tabellas
Accipe, ſurge, citis excipe cuncta notis:
Ecce repentè papyrus adeſt, pagelláque nigro
Mellonis graphicè vomere aranda datur,
Miletique habitû genitæ Cadmëides atro,
Sub digitis viſæ ſunt volitare meis,
Muſa Gradive fave: Muſæ favor atque Gradivi
Quæſo fove, fovit quæ mihi noctis ebur.

(69) EIDEM.

HEINRICUS RAMELIUS.
CHARUS IN JURE MILES.

Quod fuit in caſtris Graiûm Nereïus heros,
Contra Trojani pergama celſa ſoli,

Hoc

Hoc es in Aſtréæ ſacris, Generoſe Rameli,
Injuſti contra bella profana gregis.
Charus ut ille fuit miles virtute Pelaſgis,
Injure es *charus miles* & arte vales.
Alma Thetis fabri Iovialis ei arma paravit,
Alma Themis Sophiæ contulit arma tibi.
Fallor, an Æacides nunc alter es? ergo reſurgat
Mœonides alter, qui tua facta canat.

DOMINO (70)

GEORGIO FRISIO

In Kraſtrup &c. Regni Danici Senat. Magnif. & Norvegiæ Proregi.

GEORGIUS FRIS.
RIGORES FUGIS.
GEORGIUS A FRIS.
SIS FAVOR GREGI.

Sola Diis homines æquat clementia dia,
Cui genitrix pietas, cui ſoror alta Fides.
Hanc pius Aureljus Romanus Cæſar amavit,
Cui meritum nomen Philoſophia dedit.
Hanc pater Auguſtus coluit, Leo Magnus honore
Affecit, Titus ſemper in ore tulit.
Hanc quoque *Friſiaci* laus ſtemmatis ardua ſer-
Conſiliis Regi dum cumulatus ades. (vas,
Nam *Fugis* injuſtos cane pejus & angue *Rigores*,
Afflictis facilis, ſupplicibúsque bonus.
Macte animi, Virtus quem de meliore metallo
Fecit! & Aonio *ſis favor* uſque *gregi*.
Sic occet ſerò fatales Atropos annos,
Sic ſubeas nitidi gemmea tecta poli.

 (71)

(71) DOMINO

ACCILIO BRAHE

In Elwid &c, Regni Dan. Senat. Magnif.

ACCILIUS DE BRAHE.
LAC HABES VI CEDRI.
SIC RE DULCIA HABE.

Mel ſine felle datur nulli: cui præbet amara
Mitis Eduſa prius, dulcia ſcire poteſt.
Sic quicunque Dices ſapidum lac ſugere gaudet
Ducet amaritie pocula miſta prius.
Hoc tu feciſti, Charitum cultiſſime cultor,
Qui gentem mentis nobilitate polis.
Hinc lac habes, Themidos quod preſſit Muſa pa-
Candidius nivibus, Leucothoæque genis, (pillis
Hinc lac habes illo magè dulce, quod æthera pin-
Fluxit ab uberibus, cœlica Juno, tuis; (gens
Hinc lac habes fluxû lactis divinius illo,
Pavit Amalthéæ quo pia cura Jovem;
Hinc *lac habes* famæ *vi Cedri*, ſecula nulla
Quod videant maculæ corripuiſſe notas.
Sic re dulcia habe, dulci digniſſime vitâ,
Ut faveas Pylius, ſorte favente, ſenex.

(72) EIDEM.

ACCILIUS BRAHE.
HIC LIBER A CASU.

Nil *Fortuna* poteſt Stygio vel milite cincta,
Quum validas virtus promit ad arma manus;
Auſu-

Aufugiat, valeat, comitante ſatellite ſectâ,
Brahiadæ à caſtris caſtra movere decet.
Liber hic à caſu, virtutis in arce locavit
Præſidium, quo depulſa Acheronta petat.
Hic leges, aras, hic jura tuetur & æquum,
Regis & invicti regia facta regit.
O ter felicem cui virtus duxque coméſque,
Quem bona cuncta beant, quem mala cuncta timent!

DOMINO (73)

PROEBERNO Gyllenſtiern

In Woßborg &c. regni Senat. Magnif.

PROEBERNUS.
RE PERBONUS.

Si ſub vulpe latens animi bonus eſſe videbor,
Hoc ſatis eſt, mundi turba proterva putat.
Ebibat Helleborum! Bonitas conſiſtit in actu:
Hypocritæ ſpecies criminis eſt ſpecies.
Tu bonus es *Præberne* imò *re Perbonus* ipſa.
Non aliis fumi venditor eſſe potes,
Perbonus ô maneas, patriæque perutilis: ut te
Vtque tui ſimiles Danica regna colant.

Digitized by Google

(74) DOMINO

HENRICO Lyche

In Oſſuergaard / &c. Regni Senat. Magn.

HENRICUS LYC(H)E.
HIC RE LYNCEUS.

Quum propter genus & genium Virtutis & ar-
Te Rex conſiliis vellet adeſſe ſibi, (tis
Calliope atque Themis, Phœbo ſub judice, lites
Has agitaverunt: ſic ait ipſa prior:
Lynceus hic heros eſt *re* Martíſque Dicéſque;
Jure igitur Martis ſit decus, atque Dices.
Calliope retulit: ſicut viret integra Daphne,
Hic eſt arte *virens*, Pegaſeáque *chely*.
Pegaſeis igitur promotor honoribus adſit,
Et capiet curis præmia digna ſuis. (tronus,
Tum Phœbus: cultor Muſæ, Themidóſque pa-
De Muſæ & Themidos lumine lumen erit.
Taléne *Lychiadæ gentis* generoſa voluptas,
Henricus patrio gaudet adeſſe throno?
Adſit Jo! donec qui cætera cuncta dedêrunt
Addiderint Pylii tempora læta Ducis.
Applauſere deæ dicentes: Lumen adeſſe
Alterutri magnum, majus utríque decus.

(75)

DOMINO (75)

ÆSCHINO Brock

In Eſtrup &c. Regni Senat. Magnif.

ÆSCHINIUS BROCH.
ES CHARIS HIC NUBO.

Terrigenûm mentes quanto ſplendore coronet
Clara Themis Charitum conſociata choro;
Æſchine teſtis eris cœlique ſolique voluptas,
Æſchine Brochiadæ ſumma columna domûs.
Nam cum Pandoræ tetris impleta venenis,
Pyxis abegiſſet numina cuncta ſólo;
Tu Themin inventam ſic blanda voce petebas:
Es Charis, aut Charitum de grege, *nubo* tibi.
Hinc quicquid rari primo ſervavit ab ævo
Maxima ter centum clavibus arca Jovis,
Sponte tui intravit cordis puriſſima templa,
Ut fieres terræ delicia atque poli.
Unde ſciam quæris? non ſolùm vita fatetur,
Sed quoque votivum nominis omen habet.

DOMINO (76)

OLAO Roſenſpar

In Skarolt / regni Senat. Magnific.

OLAUS ROSENSPAR.
EN SOL SUPRA ORAS.

SOL

SOL ORNAS SUPERA.
POL ORNAS SERVAS.
EN SORS PAR SALVO.
SOLERS PAR NOVAS.
O LAUS ROS PARENS.

Ut decorat ſuperos cœleſtis fornicis ignes
Munere Lemniaci vectus Apollo fabri,
Tu *ſupera exornas* ſuperi *Sol* jura Senatûs
Conſilii donis, Fortis Olae, tui.
Pol ornas, ſervas, Themidos venerabile numen,
Párque novas ſolers quum renovare licet.
En ita tè *ſalvo par ſors* conſtanter obumbret,
Antennáſque tuas aura ſecunda ferat;
En Sol alter eris *ſupra oras* cognitus omnes,
Quà Matuta venit, quàque recurrit equis,
Sol, radiis famæ qui ramos arboris ortæ
Stirpe Roſensparia, dulce fovere queat.
O *Laus* Mnemoſidum, Charitum *Ros*, Magne Themiſta,
Qui ceu charus amas jura paterna *parens*.
Dignus es, ut cingant Horæ tua tempora ſertis,
Quæ Phæbo imponunt egrediunte domo.
Quid video? veniunt? jam te nil Sirius igne,
Nil poterit pluviis ſtella nocere Capri.
Sirius ipſe caprum perimens livore coruſcum,
Splendoris pereat vi ſuperante tui.
Ecce boves ipſi fugiunt Titanis, eaſque
Seriùs ut videas Parca piata jubet.
Nam virtute vales, quo Glauci germine ſumto;
Cerbereas Danacen quis dabit ante fores?

EIDEM. (77)

OLAUS A ROSENSPAR.
O ROSA LAUS PARENS.

Eſt roſa flos Veneris, Cythereos nata per hortos,
Flos niveo vincens omne colore genus.
Huic meritò totus planum ſimilaris ad unguem
O *Roſa* Nobilium blandula, Olae, virûm:
Sicut enim candet tacitarum vellus aquarum,
Sicut flos Paphiæ, ſicut & albus olor.
Haud aliter ſtudiis animus tibi candet Honeſti,
Candet amore boni, relligione, fide.
Nec poſtrema tenet laudis ſubſellia virtus,
Quæ primo ponit patria ſacra gradu.
Scilicet hujus habes etiam ſub pectore curam,
Quod læto ſentit Dania tota ſinu.
O *Roſa*, *laus*! O fide *parens!* O gloria quanta
Hinc tibi proveniet, fama docebit anus.

EIDEM. (78)

OLAUS DE ROSENSPAR.
SALUS RES PRONA DEO.

Qui cupit ex humili ſuſtollere tramite pectus
Salutis ad faſtigium,
Non delubra petat, non Ethnica numina, tanto
Negotio præfulciat:
Tendat ad aſtra manus, feriat prece ſidera ſæpe,
Opiſque pondus ſentiat.
Nempe *ſalus res prona Deo*, datur omnibus, illam
Qui diligenter expetunt.

Ex-

Expetis æterno, Vir Cordatiſſime, voto,
Et accipis quod expetis.
Accipe quod voto, pietate, labore, mereris;
Nemo invidebit invidus.

---

(79) DOMINO
CHRISTIANO Holck
In Suenſtrup / Regni Danici
Senatori Magnifico.

CHRISTIANUS.
CHARIS INTUS.

Te quoque, regalis membrũ præluſtre Senatûs,
Holchiadum ſplendor, Muſula noſtra canet?
Muſula, quæ nondum blandis ſemota papillis
Mnemoſynes, metuit ponere ſola pedes:
Te, quem nec Phœbus cumularet laudibus æquis
Voce canens, menſam quâ canit ante Jovis.
Hanc tamen haud rigidus placidâ complectere mente
Dum de Chriſtjani nomine pauca movet:
Nomine, quod tanto tibi convenit ominis auſo,
Quanto quod Domino Romula turba dedit.
Chriſtjanus Charis intus erit, metagrammatis arte,
Litterulis variâ ſi licet ire viâ.
Quàm pulchrum nomen! quàm pulchri nominis omen!
O dignum tanto nomen & omen hero!
Intus in ore tuo reſidens *Charis* aurea dictat
Verba, quibus Pitho vellet amica loqui,
Intus in arce animi regnans *Charis* aurea curat
Conſus ut ad nutum ſis maneáſque Dices.

Intus

Intus in æde tua degens *Charis* aurea, fronte
Et virtute piâ tèque tuòſque fovet.
Quæ *Charis* illa? *Charis*, magni quam Rector (olympi
Sub caſti miſit gaudia digna tori.
Hæc eſt quarta *Charis* cultu gravitate, pudore
Conjuga Rachelæ conſpicienda fide.
Pieris hæc decima eſt Suadelæ dotibus aucta,
Doctrinam ſuperans, docta Corinna, tuam.
Hæc Venus eſt formæ miro candore ſecunda,
Præcedens albis Laödamian equis.
O te felicem, cui linguam, pectus & ædes
Dirigit egregio talis honore *Charis*,
Neſtor ut eloquio, ſapienti ut pectore Calchas,
Utque tuæ gentis ſis venerandus Atlas.

DOMINO (80)

ENVALDO Kruſe

In Hielmitzlöffgaard / Regn. Sen. Magnifico.

ENEVALDIUS CRUSE.
SERVA DEUS IN LUCE.

Dum tua jam variis vaſtatur vinea tauris,
Dúmque furunt multi per tua prata ſues;
O *Deus in* verbi nos *ſerva luce* ſacrati,
Quis non victor erit, luce micante tua?

EIDEM. (81)

ENUAALDIUS CRUSE.
LAUDE VIRES CANUS.

C*ruſiadum*, Euſebiæ, *Themidos*, Virtutis, *Athena*,
Gloria, *Promotor*, cultor, *alumne*, decus.

Neſto-

Digitized by Google

Neſtoreos annos, Parcarum lege favente,
Curriculo vitæ tangere, magnus honos:
Magnus honos illis, qui cum virtutibus annos
Amplificant, aliis res mala, nullus honos.
Magnus honos igitur niveis circumvolat alis
Te, ſacro Sophiæ concomitante choro.
Nam tibi Cygnéo maturam vellere frontem
Veſtit in eximio læta ſenecta gradû.
Laude vires canus, præclarus Laude virebis,
Nec Clothûs densâ nube nigratus eris.
Condiet Eunomie te laudis aromate dulci,
Et virtus Famæ ponet inantè fores.

---

(82) DOMINO

SIGVARDO Beck

In Förßlöff &c. Quæſtori Regio.

SIVARDUS.
ARDUUS IS.

A*rduus is*, pietáſque præit quaſi Fanus honoris
Subſequitur celeri gloria digna gradû.

(83) EIDEM.

SIEGVARDUS.
DURAS VIGES.

D*uras* atque *viges*, Pulchri durante vigore,
Atropos hæc nunquam forfice fila ſecet.

(84)

Digitized by Google

DOMINO (84)

ANDREÆ Sinkler

In N.N.N.

ANDREAS SINCLER.
INCLARES ARDENS.

Si quis, qui veræ flagrat virtutis amore,
Nobilis eſſe poteſt; Nobilis eſſe potes.
Sicut enim præſtans adamas ſplendeſcit in auro,
Sic virtus inter Nobilitatis opes.
Nempe tibi hæc, heros auguſto ſtemmate nate,
Mens animi dictat de meliore luto,
De meliore luto quam finxit Dædala Pallas,
Pallas amicitiis ſemper adaucta tuis.
Inclares ardens zelo pietatis & æqui,
Non ſecus ac fotus Mulciber igne novo;
Inclares ardens famæ melioris honore,
Non ſecus ac Eos, quando reſurgit aquis:
Hinc te florentis Fortunæ rivus inaurat,
Hinc tua laus ſolium ſcandit ad uſque Jovis,
Gorgoneæque ſinu geſtata viraginis, omnes
In ſtirpem radios ſpargit agitque tuam.

DOMINO (85)

JOACHIMO HüEBNERO,

TEUTONICI ORDINIS IN DANIA CANCELLARIO AMPLISS.

JOACHIMUS HüEBNERUS.
HIC MUSA REBUS VENIO.

Nobilis Aſtréi *Joachime* patrone Laboris,
Quem titulo decorat Juridicina ſuo.

Dum

Digitized by Google

Dum Themidos bifidâ profers librata bilance
Conſilia, & Danis Teutona jura regis.
Dúmque locis aliis legati munere fungens
Verba Periclæo fuſa tenore facis: (tur,
Verba quibus mirè Regéſque, Ducéſque moven-
Verba, quibus vires Suada diſerta parat.
Fortè rogas cujus tituli gaudere cothurno,
Et quid de ſtudii dicere laude queas?
Verte tuum nomen, Pallas mihi dictat in aurem:
Quæ legis, hæc tripodis vincere crede fidem.
Quid legis? *Hic rebus venio* fidiſſima *Muſa*:
Sicne potes de te dicere jure? potes.
Macte tuo titulo, quem Muſa novena ſalutat
Dœmonium Muſæ, Dæmoniúmque Dices.

---

(86) AD

MAGNIF. REVEREND. CLARISS. CONSULT. EXPERIENT. ET DOCT.

DNN. PROFESSORES

Academiæ Regiæ, quæ eſt Hafniæ
Danorum.

Mnemoſyne quoties animi penetralia pandit,
Et veteres gratâ præſentat imagine curas,
Neſcio per quales Charitum ſe Triga latebras
Inſinuans mecum pariter miratur aperta,
Et (mage quod miror) pariter rimatur operta.
Jam quoque præteritos dum volvo revolvo Favores,
Quos Suppromus Amor veſtræ virtutis ab imis
Porrexit cellis mihi, *mellitiſſima corcla*
Euſebies, *Themidos*, *Meditrinæ*, *Philoſophiæ*,
Protinus Euphroſyne demiſſam vellicat aurem:
Sic-

Digitized by Google

Sicne ſuis meritis hic ſuggrundaria ponent?
Quin potiùs pergas buſtum tumulúmve merere.
Taliter & mentem primo formavit in æſtû
Quum recolens Muſâ puerili fata Johannis
Auderem patriæ pluteos vexare cathédræ
Obſequio veſtris addictus juſſibus omni.
Quid facerem? volui monumentum & pignus
Ferre clientelæ vobis cupienter ad Aras (honoris
Ingenii votis calamos ac ſcrinia poſco,
Et tripodes votis oracula congrua jungunt
Nominum amabilium; Sed fallax Scæva parato
Parebat, nec vos iſtis veneratus adivi
Myrtileos ocres & Hyantia paſcua Nicri.
Nunc calidæ tandem linquunt penetralia Veſtæ
Inque ſinum fugiunt Muſæo rore madentem
Veſtrarum Charitum: vacuas concedite ſedes
O Academiæ patres, quos Pallade dextrâ
Danigenæ gentis ſummus conſcripſit Achilles,
Ille pater patriæ, quo quo florente, perennè
Floreat Euſebie, Themis & Meditrina triumfet,
Poplica res creſcat, res priva vigeſcat. O illum
Vobis, vos illi, mihi utróſque reſervet Iova;
Si placeam vobis, illique mihique placebo.

DOMINO (87)
PETRO JOHANNI WINSTRUPIO
SS. Theologiæ Doctori & Profeſſori in Academia Hafnienſi, totiùſque Sielandiæ Superattendenti digniſſimo.
PETRUS JOANNIS WINSTRUPIUS.
TU VERNAS UT PINUS PURI SIONIS.

Pinus ut in denſis ſurgit pulcherrima ſilvis,
Pinus ut arboreas tollit in alta comas.

Pi-

Digitized by Google

Pinus ut eſt lignum, ratibus quod commodat (uſum,
Pinus ut æternâ floriditate viret:
Sic veræ doctor pietatis, Epiſcope Chriſti,
Gloria Pieridum, Relligionis apex;
Sic in Chriſtiadum ſurgis pulcherrimus agris;
Sic niveum niveo tollis honore caput;
Sic à Te ſibi fert Eccleſia commoda multa;
Sic vireas felix, hic & in arce poli.
Scilicet *ut puri tu vernas* alta *Sionis*,
Pinus terrigenis utilis atque DEO.

(88) EIDEM.

PETRUS VINSTRUPIUS.
INSTRUIS PURE PUTUS.

Inſtruis Hevigenas *putus purè* arte ſalutis.
O quam divinum nominis omen habes!

---

(89) DOMINO
JOHANNI PAULI RESSENIO
SS. Theol. Doctori & Profeſſori ibidem.

JOHANNES PAULI RESENIUS.
VIR PLANE JESU NOHE SANIS.

Pinge mihi Paulum: pinxi. jam pinge Johannem
Zachariæ ſubolem: pictus & ille nitet.
Jam ſimili varios confunde calore colores,
E tribus ut facies emicet una viris. (dis
Adſpice: Thariadæ mentem, mentémque Davi-
Finge; animum juſti denique finge Nohæ.
Fictum

Digitized by Google

Fictum eſt: nunc hilari profer ſermone Thalia,
Cujus in hac tabula fulget imago viri?
Nónne ſacrâ princeps eſt Doctor in arte Johannes
Reſſenius, patriæ pompa ſecunda ſcholæ?
Sic eſt, is Paulus ſtudio, pietate Johannes,
Vir planè Jeſu cœlica verba docens.
Is *Nohe ſanis*, Chriſto qui credere gaudent,
Voce David dulci, Thariadéſque fide.
Sancte Vir, ô tanto ſis ſemper ab omine lætus,
Hoc optat virtus, optat Apollo tibi.

EIDEM. (90)

JOANNES RESENIUS.
O NE VIS INANES RES.

Non mundana placet tibi gloria, *res & innnes*
Ne vis ô magni gloria magna viri!
Prudens ter prudens is, qui cœleſtia tractat;
Demens ter demens, quem rapit orbis honor.

DOMINO (91)

CONRADO ASLACO
SS. Theol. Doctori & Profeſ. ibidem.

CONRADUS ASLACUS.
SULCA CORDA SANUS.

Hafniaci vigilans Heliconis ocelle, ſupremi
Myſta Dei, Cliûs Uraniæque nitor.
O Conrade, tui quis non monumenta laboris
Ad ſtatuas famæ vermiculata videt?
Uranie genium tibi demonſtravit Olympi,

Naturæque vices Muſa docere dedit.
Jam *ſulcas ſanus* patefacti vomere verbi
Corda, ut Evangelii meſſis abunda cadat:
Jámque ſupinatas oſtendis numine glebas
Cœleſti Zephyro, qui pietate calet.
Quid majora canam? cunctis in rebus es Argus,
Cui ſomnum Panos fiſtula nulla feret;
Hafniaci vigilans Heliconis ocelle, ſupremi
Myſta Dei, Cliûs, Uraniæque nitor.

(92) EIDEM.

CONRADUS ASLACUS.
DUC NOS CARA SALUS.

Duc nos cara ſalus, Paradiſi quæ colis hortos,
Inter delicias divitiáſque tuas.
Tu potes infirmum corpus curare ſalubri
Temperie, ut peſſum peſtifer Auſter eat;
Tu facis, ut noſtras optata Lubentia mentes
Incolat, & triplici Robore cincta Charis.
En umbrata genas intactâ veſte Juventus
Téque, tuáſque ſibi ſemper amicat opes:
Te colit annorum ſeries, quibus ambedit artûs,
Ne ſpoliet dulci luce nefanda lues.
Duc nos cara ſalus quocunque ſub axe feramur
Aslacíque tui ſis ſine fine memor.

(93) EIDEM.

CONRADUS ASLACUS.
LAUS SACRA DUC NOS.

Virtutis precium Laus; Laus fax mentis honeſtæ:
Felix cui præfert Laus animoſa facem!

Felix

Felix, quem ſacræ Laudis divina voluptas
Virtutis ſummum ſub penetrale vehit!
Duc nos ô ſacra laus, vitâ placeamus ut ipſa,
Mortéque felices ſimus honore novo.

DOMINO (94)

LEONHARDO METZENERO,
J. U. Doctori, Conſiliario aulico & Profeſſori ibidem.

LEONARDUS METSENERUS,
DURA SOL MENTE SERENUS.

Sit Fortuna tibi comes, & ſit amica Minerva,
Sit tibi dux Phœbus, ſit tibi ſerva Charis.
Sit tibi Mercurius conſultor, Jupiter ultor,
Eunomiéque quies, Eunomiéque labor.
Sic aulæ & Muſis *dura ſol mente ſerenus*,
Ut terræ & nitido Cynthius ipſe polo.

EIDEM. (95)

LEONARDUS METZENERUS.
ZELUS ORE MENTE DURANS.

Tu ſuboles Themidos verè es: nam nomine teſte
Mente boni *durans zelus* & *ore* tenes.

Digitized by Google

(96) DOMINO

JONÆ CHARISIO

J. U. & Med. Doctori Conſil. aulico.

JONAS CHARISIUS DANUS JURIS UTRIUSQUE, MEDICINÆ, PHYSICÆQUE GNARITATIS DOCTOR.

VOS AD JUS DUCIT CHARIS, INSTAT HYGEA DOCETQUE,
SANARE INQUIRIS, PRAVO INIMICUS ERIS.

(97) EIDEM.

JONAS CHARRISIUS DANUS, JURIS ET MEDICINÆ DOCTOR.
COR DO CHRISTO, JUS VIRIS, SANARE ADNITENS VI MEDICA.

Sicut in Heſperio Chloris lepidiſſima campo
Omnia non uno ſerta colore facit:
Sic neque mundus iners mentem complectitur unam,
Sed ſequitur proprii quiſque caloris opus.
Hic ſinit impoſito tundi ſe calce Vacunæ;
Hujus amor Martis bellica ſigna ſequi:
Huic nimium cordi Midæ ſunt fulva talenta;
Hunc trahit illecebris Cypria Virgo ſuis.
Hoc cultore viget Pomona, Hippona, Priapus,
Sacra Pales, Bacchus, Delia, Flora, Ceres.

Sed

Digitized by Google

Sed nihil ex iſtis mea mens miratur amátve,
Dum ſequitur multo nobiliora bona.
Sanare adnitens medica vi morbida membra,
Cor ego *do Chriſto*, *Júſque* perenne *viris*.
Hæc ſi, dante Deo, facio dum munere vitæ
Perfruor, an curem quicquid Erinnys agat?

DOMINO (98)

THOMÆ FINCHIO,

Medicinæ Doct. & Prof. ibidem.

THOMAS FINCHIUS MEDICINÆ DOCTOR.

IN CHRISTO FIDEM CONDO HIC EAT MUSA.

Abſque timore Dei tumidum Doctrina venenum.
Nil valet artis honos abſque timore Dei.
Condo Fidem in Chriſto, Chriſto duce & auſpice Chriſto
Hic eat ad Clarias *Muſa* ſalubris aquas,
Hic Meditrina ſibi facilem componat Hygejam,
Uraniéque ſuum ſedula tentet opus.
Nam Sophiæ genitrix pietas eſt enthea virtus,
Quíque pius, facili cuncta labore poteſt.

Digitized by Google

(99) DOMINO
GELLIO SASCERIDÆ
Medicinæ Doctori & Prof. ibidem.

GELLIUS SASCÆRIDES.
SALUS ÆGRIS DE CELIS.

Ampla *ſalus ægris de celis* provenit altis,
De medicis etiam provenit ampla ſalus:
Quiſquis habes animæ rationem, corpore læſo,
Arjete ſæpe precum limina tunde poli.
Mox quoque ſe pandet Medicinæ janua: Nemo
Talis Agenoreæ fruſtra erit ante fores.

(100) EIDEM.

GELLIUS SASCÆRIUS.
ALIUS CELSUS ÆGRIS.

Sis *Ægris alius* Phœbéo munere *Celſus*,
Et tuus ante alios celſiùs exſtet honos.

---

(101) DOMINO
M. JOHANNI ERASMO
Phyſices Prof. ibidem & Philoſ. facult. Decano ſpectabili 1608.

JOANNES ERASMUS.
MUSA SERENA SONI.

Pallada ſub cerebro, Sophiam ſub pectore geſtas
Clare vir, éſtque tui *Muſa ſerena ſoni*:

Hinc

Hinc cerebro Pallas, Sapientia pectore ſpirans,
Oréque Muſa tibi tanta tropæa parant,
Barbarie ut victâ, doctiſſimus ipſe Magiſter
Imponas doctis nomina docta viris.

DOMINO (102)

M. JOHANNI JOHANNIS
Profeſſori ibidem.

JOHANNES JOANNIS.
EJA HONOS IN ANNIS.

Magna decent magnos, annis virtutéque magnos
Magnus honos magno non ſine jure decet.
Eja tuis magnus, præclare Magiſter, *in annis*
Non magnis, virtus hoc facit, exſtat *honos.*
Perge docende, boniſque favendo ad Neſtoris annos,
Sic, auctis annis, creſcat adauctus honor.

DOMINO (103)

M. CHRISTIANO JOHANNIS
Profeſſ. ibidem.

CHRISTIANUS.
HIC ARS INTUS.

H*ic ars intus* adeſt, ubi ſedulitatis in armis
Marte labor præſtans excubat ante fores.

Digitized by Google

Quæ CHRISTJANE gravent te nunc in laudis arena,
Artem deviĉtam Marte laboris habes.

---

(104) DOMINO
M. CHRISTIANO LONGIMONTANO
Matheſeos Profeſſori ibidem.

CHRISTIANUS LONGIMONTANUS.
HIC ARS NON MULTIS NOTA NUGIS.

Ætherias tentare domus ſtellantis Olympi,
Quem juvat, ac animo pervolitare polos,
Altiùs ille ſuum, Peligno teſte Poeta,
Creditur humanis exſeruiſſe caput,
Hoc ſtudium ſtatuam linguâ radiante Beroſo
Inter Athenarum mœnia clara dedit.
Tu ſimili ſurgis maĉtandus honore Mathéſis,
CHRISTJANE Hafniacæ florida palma ſcholæ;
Tu triſtes hyadas rabiémque videre Notorum
Ante potes, quàm de fornice lapſa ruat;
Argeſtes, Zephyrus, Boreas, Rex Æolus ipſe,
Stellarúmque cohors cognita mente tibi;
Mente, cui *multis non nota* ſcientia *nugis*,
Ars quam Gorgoneis ebria tingit aquis.
Hîc ab Anaxagoræ caſu ſemotus acerbo
Quas dabit, invenies, culta Mathéſis opes.

(105)

Digitized by Google

DOMINO (105)

M. WOLFGANGO RHUMANNO
Profeſſ. ibidem.

WOLFGANGUS RUMANNUS.
AGNUS FUNGOR, UNUS LUAM.

Chriſtus loquitur.

A*gnus* ego patiens divino munere *fungor*
Motus amore mei, patre volente, gregis.
Unus iniqua *luam* totius crimina mundi
Verberibus, vinclis, ſanguine, morte, cruce.
Quiſquis Adamigenûm fieri cupis incola cœli,
Sis horum ſummâ cum pietate memor.

EIDEM. (106)

WOLFGANGUS.
GNAVUS FULGO.

G*navus* ego *fulgo*, gnarus fulgére laborans;
Qui gnavus, gnarus fulgur honoris habes.

DOMINO. (107)
M. HERMANNO NICOLAO
Prof. ibidem.

HERMANUS NICOLAI.
ANIMO LENI CHARUS.

C*harus* es eximiâ Muſarum dote Magiſter,
Leni animo charus charus amore boni.

Digitized by Google

Non Junonis avem ſequeris; quo quæſo colore
Pingére te melius conſcia fama queat?

(108) In

ejuſdem Nuptias cum lectiſſima
Nimfa Maria Petria.

HERMANUS NICOLAI.
ANIMO LENI CHARUS.

MARIA PETRIA.
MARITA RE PIA.

Nil *animo leni* cœpiſti *charus* amari,
Nomine, *réque* tibi eſt illa *marita pia*.

(109) IISDEM.

HERMANUS	MARIA.
AN HERMUS;	AMARI.
NICOLAUS.	PETRIA.
LAUS ICON.	PERITA.

P*etria* quæ ſplendet jam ſponſa *perita* Minervæ
Digna eſt *Maria Amarier*.
Nónne *Hermanus* amet? Sic. Fallor, *an* huc fluat *Hermus*,
Et *Icon laus* tori cluat?
Hoc *Niclaus* avet, versóque binomine præfert;
Verare fac me Jupiter.

(110)

DOMINO (110)

M. CANUTO BESCHE

Prof. ibidem.

CANUTUS BEESCHE.
ACUTUS NEC HEBES.

Cos acuit ferrum, cos exſors ipſa ſecandi;
 An ita quæ neſcis, docte Canute, doces?
O minime! vixti diſcendo ſemper *Acutus*,
 Jam *nec-hebes* Sophiæ mira reperta doces.
Pergere perge: tuum quivis ita laudet acumen:
 Diſcipulos acuis, Doctor acute tuos.

DOMINO (111)

M. JOHANNI CANUTIO

SSp. Fionicæ Diœceſeos.

JOANNES CANUTIUS.
TU VINCAS OS INANE.
SONA CANTU IN JESU.

Quum tibi promeritum nomen titulúmque Magiſtri
 Cum Sophie Phœbi turba novena daret,
Tu doctrinæ armis *vincas os* fortis *inane*
 Barbariæ, dixit, matre jubente, Charis.
Dixit & adduxit te mox Pietatis ad ædes,
 Ut ſineret voto pondus ineſſe rogans.

Illa ſalutatum cum perluſtraſſet ad ungues
Applaudens manibus talia verba tulit;
Sacra *ſona cantu* ſacrato *in* nomine JESU,
Sacrum Evangelico germine paſce gregem.
Sic verè vincas mundi fœdiſſima monſtra,
Sic placeas vero, qui dabit aſtra Deo.
Finiit; & Spartæ munus donavit honeſtæ
Cujus adornares relligione decus.
Hoc facis ardenti zelo, venerande Magiſter,
Ut facias, faciat qui facit omne, diu.

---

(112) DOMINO

M. JOHANNI BANGIO

Paſtori Eccleſiæ ad SS. Hafniæ.

JOANNES BANGIUS.

EN SINU BONA AGIS.

Omen habet nomen, Chriſtorum, *Jane*, ſacerdos,
Quod tibi Baptiſmi ceſſit in amne datum.
Nam dum ducis oves ad paſcua læta Jehovæ,
En agis ex imo non *bona* pauca *ſinu*.
Quâ ratione tuas melius ſe ferret ad ædes,
Cœlite proſperitas irradiata face?

DO-

Digitized by Google

DOMINO (113)

M. OLAO COCCIO,

Paſtori Eccleſiæ ad D. Nicolaum
ibidem.

OLAUS.
OLAUS.

Chriſtum qui docet ore, corde ſervat,
Echo dic quis is eſt Olaus? *ô laus*
O *laus* Euſebies nitens Olae.
Sis ſemper quod es; éſne *Olaus? ô laus.*

PARENTI PIENTISSIMO (114)

CHRISTIANO ALBERTIO

Conſuli Regiæ Metropolis Hafniæ
Danorum.

CHRISTIANUS ALEBERTIUS.
RITE SIS CHARUS LUBENTIA.

Gratia quæ grates ſatis, ô pater optime, dignas
Pro meritis poterit voce referre tuis.
Tecum habitat zonis Aglaïa læta recinctis,
Germanáſque ſuas juſſit adeſſe mihi.
En benefactorum flores ſubmiſſa Thalia
Tinctas obſequii lacte virere facit:
En hilaris gratæ proponit pignora mentis
Euphroſyne, capies pignora, quæſo, pater:
Quod mihi per*charus ſis ritè lubentiâ* amoris,
Gratia cui grates nulla referre queat.

(115) EIDEM.

CRISTIANUS ALEBERTIUS.
ABS SACRIS VERE NIL TUTI.

Abſque *ſacris verè nil tuti* tota miniſtrat
Machina mundanis conſolidata bonis;
Sacra Dei, turres, arces, munimina, muri,
Parma, chlamys, clipeus, caſſida, ſacra Dei.
Horribili furias trux Turcus acinace ducat,
Heluo trux hominum frendeat ore Sathan.
Nos ſacræ turris ſepti munimine, Chriſti
Sub clipeo tuti ſtabimus abſque malis.

(116) EIDEM.

CHRISTIANUS ALBERTIUS.
LAUS SACRIS RITE NUBIT.

Tuta ſalus tutæ tutâ Pietatis in arce,
Tuta guberna tenet, tuta tropæa parat.
Ritè ſacris ſtudiis *Laus* incluta nubit, & iſta
Laude ſalus floret, laúſque ſalute manet.

(117) EIDEM.

CHRISTIANUS ALBERTIUS
VIRTUS CHARITAS LIBENS.

Quid Charitate filio,
Parentis extet charius?
Quid Charitate dulciùs?
Quid Charitate pulchrius?
Quid Charitate optatiùs?
Quid Charitate amantiùs?

O Cha-

Digitized by Google

O Charitas parentium
Tagi metallis charior,
Et melle Hymetti dulcior,
Veneris puello pulchrior,
Cunctis bonis optatior,
Cunctis bonis amantior,
O charitas virtus libens
Flore roſis Faventiæ,
Vige cedris Volentiæ,
Flore, vige, roſis, cedris,
Faventiæ, Volentiæ
O charitas virtus libens.

Præceptoribus ſuis meritiſſimis.

DOMINO (118)

M. DANIELI MENIO

Rectori Septemviralis cis Albim
Athenæi.

DANIEL MENIUS.
DELIUS IN AMNE.

Neſcio quem memorant figmenta poëtica Phœbum
Regia Caſtalii ſceptra tenere gregis;
Illius imperio Parnaſſi culmina ſubdunt,
Atque Aganippæas Bellerophontis aquas.
Ficta valete: piis hic ſtat ſchola dedita Nimſis,
Quà ruit in Myſios piſcifer Albis agros.
Hîc Helicon verus, verus Parnaſſus habetur,
Hic Hippocrenes flumina vera fluunt.

Quis

Quis niſi tu, *Meni*, gerit altâ mente gubernum
Inque Meduſæo *Delius amne* cluit?
Ipſe viam monſtras Heliconea templa petenti,
Vel ſcalam præbes, quâ ſuperare queat.
Quanta tuis humeris incumbant plauſtra laborum,
Quis niſi qui vidit commemorare poteſt?
Plus ſudoris habes illo, qui Siſypha ſaxa
Luctanti volvit per juga celſa manu.
Nec toties tumidam Lernæ qui contudit hydram
Amphitryoniaden ingemuiſſe puto,
Quam te, dum peragens Phœbéum munus honeſtas
Cum melicis medicas, luce micante, Deas:
Haud rude donari tamen hoc in agone laboras,
O verè Ardalidum Delius eſſe potes!

(119) EIDEM.

Cæſariem promitte, nitentem demete barbam,
Alter & *in* clario *delius amne* cluas.

(120) EIDEM.

INVENI MEL DAS.

Quum petit Ennéi populatrix ales Hymetti,
Omne genus florum, quod zephyritis habet,
Singula delibat, ſed quæ dulciſſima tantum
Colligit, unde paret fertile mellis opus:
Sic tu, Phœbicolûm fidiſſime Rector, ab omni
Flore legis pueris dulcia mella tuis.
Ipſemet *inveni*, *mel das* prædivite cornu,
Quali vix proprium paſcit Apollo gregem.

Extruis

Extruis inde favos, mulſúmque medulla favorum
Pegaſeo Phœbi miſta liquore facit.
O quàm dulcacidos mulſum dat Nectaris hauſtûs!
Non ſuperis tales ipſe coronat Amor:
Et tamen Ambroſiam doctrinæ largiter addis;
Scilicet ut pellas cum ſitis igne famem.
Quis te ita non coleret, qui nutris jugiter omnes
Melle, favis, mulſo, Nectare & Ambroſiâ?

EIDEM. (121)

MENS DIVA LENI.

Herculeos *leni* Jovæ *mens diva* labores,
Quos variis offert dura Juventa modis.

DOMINO (122)

M. MICHAELI RACHELMANNO
Conrectori ibidem.

MICHAEL RACHELMANUS.
HINC MELLE CHARA MUSA.

Solis ad exemplar Lunæ componitur orbis,
Diſcipulæ juſtas quæ gerit uſque vices.
Hinc, vir docte, *micans* es *clarè luna*, tuique
Solis ad arbitrium cuncta potenter agis.
Quis Sol ille? Dei donum pulcherrima virtus;
Hanc colis, hanc audis, hanc reverenter amas:
Hæc Lydius lapis eſt, hæc eſt cynoſura ſerena,
Cujus, ceu Phœbi luna, nitore micas.
Tu quoque Miſniacis decus immortale Came-
Non inconcinnè Luna vocatus eris; (nis,

Hæc

Digitized by Google

Hæc varios ſumit reparando cornua vultus:
  Sic tu, dum ſcholicum fers onus atque jugum.
Nunc blandâ exſtirpas vitiorum ſemina voce,
  Nunc dictis addit pœna paterna fidem.
Cuncta prius mitis tentas; pus atque venenum
  Continuâ Pœon ſedulitate fugas.
Cætera quid memorem? *ſalve* clariſſima *Luna*,
  Quæ puerûm tenebras irradiare vales.

(123) EIDEM.

MICHAEL RACHELMANUS.

Anacreon.

HINC MELLE CHARA MUSA.

Novenſiles ſorores
Hebraicos honores,
Ciceronicos lepores,
Pelaſgicos amores,
Tuæ dedêre Suadæ,
Suadæ cor eruditum
Sophiæque Margaritum.
Hinc melle chara Muſa
Tuam regit loquelam,
Suam tegit querelam,
Propter rudes querelam,
Quos Murciæ ſub antris
Clauſos tenet Vacunus;
Deterrimus Vacunus,
Pauperrimus Vacunus;
Vacunus oſor artis,
Vacunus anſa Martis:
O Melle chara Muſa
Tuum fove Magiſtrum

Tuum

Tuum move Magiſtrum
O Muſa chara melle.

DOMINO (124)

M. HENRICO MEURERO

Subrectori ibidem.

HEINRICUS MEURERUS.
HEM RE VERUS IN CURIS.

Laudibus effertur pro ſedulitate Cleanthes,
Nec curas Umbri denſior umbra tegit;
Vidit eum Phœbe ducentem Acheloia pocla,
Vidit eum Sophies ducere Phœbus aquas.
Hic verſare molas piſtrini nocte ſolebat,
Pieridum verſans, Pieris ipſe, die.
Scilicet haud aliter, Sàidos Meurere ſacerdos,
Nocte diéque ſoles ferre laboris onus.
Jam pueros ſolvis. quos à virtute juventa
Abduxit morum deteriore bolo:
Jam qui non Afræ fuit oris & indolis Afer
Fert lucem ingenii dexteritate tui.
Hem ſic *in curis re verus*, nonne Cleanthi
Proximus & Plauto, culte Magiſter, eris.

EIDEM. (125)

HEINRICUS.

Hic eſt arte *virens* artes qui percolit uſu:
En hic arte *uris*, Muſicus *hinc* ne *vir es*.

(126)

(126) MEURERUS.

Murus erat Grajis olim generoſus Achilles
E re Muſarum *murus* in arte viges.

---

(127) DOMINO

M. ABRAHAM OCUMMERO
Paſtori Eccleſiæ Miſnenſis
ad Afram.

ABRAHAMUS CUMMERUS.
MUSARUM CURAM HABES.

Quid jam Miſniacâ venerande Magiſter in urbe
Tractes, en animi lumine cerno mei.
Herclè Vacunalis non ſtas ad limina templi,
Herclè tibi Bacchus non rigat imbre caput.
Non ideò ætherias natum te lucis in auras
Mercurius vidit Mnemoſidumque pater.
Non ideò fovit lallantem Pallas in ulnis,
Et fixit roſeis oſcula Suada genis.
Non ideò Lini genitrix Amathuſidos ultra
Axes, ſtravit iter templa tibi ante Jovis.
Sed quia vir eſſes cœleſti germine Chriſti
Qui nutriret oves Pieridúmque greges.
Hoc opus, hic labor eſt tuus, ô doctiſſime Abrha-
Abrhamo curis nomine parque pio. (me
Ducis Adamigenas ad ſacri paſcua verbi
Muſarum curam Muſicus auctor *habes*. (ctam;
Fallor? an Abrhami peragas id ad uſque ſene-
Fallor? An hoc votum Muſa Deúſque probent?

DO-

Digitized by Google

DOMINO (128)

GEORGIO BELZARO

Med. Doct. Miſnæ Hermundurorum.

GEORGIUS BELZAR MEDICINÆ DOCTOR, MISNÆ.

Cor Medici gregis à zelo ardenti bona ſume
Zelus virtutis præmia digna meret.

GENEROSO ET ILLUSTRI (129)

DOMINO

COMMENSALI ET COLLEGÆ,

De remediis contra corrupt. Rerump. diſputant.

GUILIAELMUS LUDOVICUS A FREIEBERG,
LIBER BARO IN JUSTINGE ET OEPINGE.

Diſtichon Anagrammaticum, cujus literæ numerales, quæ notato tempore non habent pares, annum indicant.

MVSA LABORE VIGIL SVB DVRI LVCEO LITE,
EGREGII PIVS IN FINE BEANTE REGO.

(130)

(130) NOB. JC. Dn.

JANO GRUTERO,

Bibliothecario Palat. &c.

JANUS GRUTERUS.
GRATUS IN VERSU.
TER ARGUS IN USU.

Fortè per Aonios ſpatiabar alacriter hortos,
Ponè ſequebatur Momus hiante labro,
Quúmque Trias Charitum properè ſpexiſſet euntem,
Muneribus mactis obvia fecit iter.
Obtulit Euphroſyne tua dia pericula, peplo
Mnemoſynes, Sophiæ ſcripta decente manu.
En ait, exemplar veteris præluſtre nitoris!
Perlege; perlectum mentis in ære nota.
Cum legerem, Momus naſum ducebat aduncum
De facie cupiens te quoque noſſe virum.
Mox aderat, rutilis tabulâ ſplendente Pyropis,
Effigiêi pandens Calliopeja tholos:
En hic eſt *Janus Gruterus gratus in* omni
Verſu ter dixit, ter reſonante lyrâ.
En hic eſt omni *ter* prudens *Argus in uſu*.
Ter dixit, Neſtor, ter Charis inquit, erit.
Interibi Momus crepat omnibus inteſtinis
Fitque ſuæ Matris verſus in oſſa lapis.
Tunc ſibi tunc placuit Phœbi grex totus & ille
Dum placet ipſe ſibi tanta, Grutere, facis.

(131)

Digitized by Google

DOMINO (131)

NICOLAO BACHENDORPHIO
Med. D. Heidelbergæ.

NICOLAUS MATTÆI BACHENDORPIUS
ARTE CLUIS PÆON, BONUS HIC ID AMAT.

Arte venit victus, venit arte Lubentia vera
Arte venit famæ laus, favor arte venit.
Euſebie, Meditrina, Themis, ſe rite colentes;
Laude, favore, bonis; mactat, honorat, alit.
Tu pietatis amor, Niclae, Themiſtos ocellus,
Præcipuè *Pæon* ſedulus *arte cluis*.
Propter *id* omnis *amat bonus hic* te pectore læto
Omnibus ínque locis ſemper amatus eris.
Propter id aureolis te laus circumvolat alis
Teſtatura ſonans: quod venit arte venit.

DOMINO. (132)

M. TANCREDO LÆLIO
Conſanguineo peramando.

MAGISTER TANCREDUS LÆLIUS DANUS.
DUM SANAS DULCIS ARTE GALENUS ERIT.

Es Sophus, æternam Sapientia rara coronam
Crinibus impoſuit, Tancred honore, tuis.

Es

Es Medicus Medicina tibi deſpondet Hygejam;
Quo magis Æſclapi filia digna foret?
Accipe divinam (pater exhibet ipſe) puellam,
Quas geſtat, dignâ dote miniſtrat, opes.
Ecce Draco tibi fert Epidaurius artis acumen
Nodoſúſque manum ſponte bacillus init.
Difficiles morbi ſalebras medicamine vincas
Nodoſam ſolvas dexteritate luem.
Ecce tibi ſerpens etiam venit, ecce vetuſtæ
Folliculum geſtit deſpoliare cutis.
Non aliter læſis expugnes noxia membris,
Et revoces vires ad meliora novas.
Nec criſtatus abeſt ſtrepitanti voce maritus
Excubias noctis Gallus obire ſatus.
Scilicet hanc ſuperes ſtudio vigilace, ſalutans
Titanem, quoties Nerea linquit equis.
Nil reſtat: ſanâ feliciter utere dote,
Dum ſapas, dulcis arte Galenus erit.

---

(133) DOMINO

PETRO PETRÆO

Rectori ſcholæ Nicopingenſis, ſuo olim in paternis ædibus præceptori.

PETRUS PETRÆIUS.
JESU PER TE PARTUS.

P*er te* ſum *partus, Jeſu* dulciſſime frater,
Sanguine ſum partus mortéque, Chriſte, tua
Me ſerva partum contra Phlegetontis alumnos,
Jeſu, ſis *rupes*, ſis mea *petra*, precor.

NU-

NUPTIIS DOMINI (134)

GEORGII NICOLAI HAMMERI
Malmogienſis.

Diſtichon, cujus Hexameter Sponſi & Sponſæ per Anagrammatiſmum continet nomina, pentameter annum, quo nuptias Hafniæ celebraverunt.

GEORGIUS NICOLAI HAMMERUS.
CHRISTINA PETRI MUNCH.

LIS PERGRATA MIHI HUC; VIN ME?
HOC GRATISSIME CUR NON?
Nos In aMore par I neCte benIgne DeVs.

Decas Anagrammatum (135)

Theſéo ſuo Fideliſſimo,

CLAUDIO PLUMIO
J. U. Cand.

CLAUDIUS PLUMIUS DANUS.
IN LUDI PLAUSU DUC MUSAS.

I*n ludi plauſu duc Muſas*, optime Ductor,
Ductor in Aſtréæ magne future choro.
Quum ludus plaudit, Muſis ſine crimine ductis,
Egregiè Themidos amplificantur opes.

Tunc ea tam ſuavi te voce ſalutet ovantem,
Pieridum ductor, jam mihi Doctor, have.

(136) JUS PLANUM DAS DULCI USU.

J*us planum dulci das uſu*, candide Theſeu,
Uſus ſit juris dulcis, id opto, tibi.
Cur ita non fuerit? das dulcia, dulcia habebis,
Dulcia ſugit apis, dulcia donat apis.

(137) MUNDAS JUS DULCI PLAUSU.

J*us mundas dulci plauſu*, tua nomina furtim
En tegit implicitis hoc anagramma notis.
O quàm vera tegit, tu jus Rationis in amne
Mundas, applaudit Suada, Minerva, Themis.
Balſama Suada parat, tingit Jove nata Minerva,
Peplum quo terges fert Themis alma ſuum.
Non ego mirabor ſi jus candore Cayſtri
Præniteat cygnos, dexter Ocelle, tibi.

(138) INCLUDI PLAUSU SUDAMUS.

I*ncludi plauſu ſudamus*, Gloria Calcar
Virtutis: Virtus Gloria ſumma manet.

(139) DIUS CLUAS, LAUDUM PINUS.

O tu Caſtaliæ ſemen genitricis, in agrum
Quod laudis ſevit cultor Apollo ſuæ,
Quàm niveo lactis te proluit imbre Thalia
Quàm fovet ætherio ſancta calore Themis.
Quin mirer, Claudi, ſi forte vocabere *laudum
Pinus*, cum creſcas firmiter hoc in agro?
Quid mirer, ſi forte *cluas* in Pallade *dius*,
Quum faveant divûm numina tanta tibi?

DULCIA NUM VIS? PLUS SUDA. (140)

Vendit Labori Jupiter omnia
Servata quanquam vectibus æneis
Ærario clauſit, Draconum
Sive recondidit inter alas.
Phryxéa quidnam vellera ovis tulit
Auro micantis? Nonne labor tulit?
Et Herculi quid tot tropæa?
Nonne labor dedit atque ſudor?
O quiſquis es *num dulcia vis* tibi?
Suda: labores *plus* referent boni,
Quam quæ *pigros tradit Laverna*
Dira Vacuna, Laverna Diti.

SALUS UNDIS APUD CLIVUM. (141)

Non ſatis eſt leviter guſtaſſe Aganippidos undas
Et Pindi primum ſcandere poſſe gradum.
Nempe *Salus undis apud* altum maxima *clivum*
Aurati ſolii ſede micante ſedet.
Hic tibi detergat ſudorem linteo Honoris,
Détque *ſalus* feſtas exhilarare dies.

PALLADIS MUNUS USU DUCIS. (142)

Pallas es ingenuis, Claudi cultiſſime, curis,
Pallas in eximio laudis honore ſapis.
Quid tibi pro galea? pietas: pro Gorgone? virtus.
Pro clipeo? bifidum jus ſine fraudis ope.
Utere tam firmis armorum viribus: *uſu*
Sic *ducis munus Palladis* ante Themin.

Digitized by Google

(143) CUPIDUS LAUDIS ALUMNUS.

Et quis ita Anticyris caput inſanabile geſtat,
Audeat ut dites temnere laudis opes?
Quis velit igniculos Naturæ extinguere lymphis,
Quas Stygiis hauſit ſæva Megæra vadis?
Ducimur inſtinctu Naturæ laudis ad arcem;
Laus optata ſacras cardine verte fores:
En, petit actutum *cupidus* te *laudis alumnus*,
Intrato Claudi, janua quanta patet!
Hà quid ego video! laudis redamatur amator,
Semper habens meritum Laudis in æde locum.

(144) PUDICUS LAUDIS ALUMNUS.

Dicebam, Plumi, *cupidus* tu *laudis alumnus*:
Dicebas cupidum ſperno *pudicus* ero.
Scilicet infami notat ambitione cupido
Laudis ubi decorat Fama pudicitiam.
O caput aureolum! cum te pudor aureus ornet,
Cujus honor non ſit cujus amorve tibi?
Te niſi totus amo, niſi te ſincerus honoro,
Cur ſit Honor Muſis, cur ſit Amórve meis?

(145) TRIGA

Anagrammatum in nomen ejuſdem.

I.

CLAUDIUS PLUMIUS, HAFNIENSIS DANUS.

AD MUSAS IN SPE, FANI NIL DULCIUS USU;

In fano Muſas nemo profanus amat.

(146)

II. (146)

CLAUDIUS PLUMIUS DANUS.
LAC DIVINUM PULSU SUDAS.

Strenua cum *pulſu* ſtudii per ſepta cerébri
Vadit, Amice potens ſtrenuitate, tui.
Lac ſubitò *ſudas divinum,* quod Themis urnâ
Concipit Aoniâ, Fama quod inde bibit.
Fama bibens miro capitur dulcedinis æſtu
Et latices tanti Nectaris uſque cupit.
Arripe Plumiaden tecum ſuper æthera Fama,
Illum Laude riga, te quoque lacte riget.

III. (147)

I CLUAS DIU DUPLUM SANUS.

Nunc igitur menti reſidens ſententia calcar
Addit & externas urget adire plagas?
Scit Fidius, Sancus ſcit, ſcit Didymæus Apollo
Quàm malè disjungi corpora noſtra feram:
Sed quid? diviſis amor unus, & una manebit
Mens, ut & abſentes, quæ regat, una fides.
*I ſanúſ*que *cluas duplum diu* amore perenni
Quo, Lacheſis ducit ſtamina, cunque, tibi.
Dulichio comitata Duci per ſaxa, per ignes
Auxilium Pallas conſiliúmque tulit.
Te comitatus herus cœli, comitante Phalangis
Angelicæ cœtu, proſperitate regat.
I, ſta, vive, vale, nunquam jace amice; precatus
Téque valente valet, téque jacente jacet.

(148) *SUO*

FRIDERICO SEVERINIO.

FRIDERICUS SEVERINI.
IN CURIS FIDE RE VERIS.

Ut facis, *in curis re veris fide* potenter:
Stirps, robur, gazæ, fallere ſæpè ſolent.

---

(149) *FRATRI SUO GERMANO*

ALBERTO ALBERTIO.

ALBERTIUS.
RITE ALBUS.

Pectore, fortunâ, mento, ſis *Albus*, id opto,
Sic *Albus ritè* candide frater eris.

---

(150) *SUO*

PAULO MENIO.

PAULUS MENIUS MISENENSIS.
LAUS IN MUSIS PENUM INESSE.

O quid Pieridum lepidiſſime pulle Dearum,
O quid agis cordis portio Paulle mei!
Te pater Aonia forſan Pimpleïde tingit,
Tinxit ut Æaciden in ſtygis amne Thetis,

Vel

Vel tinctum celſas Heliconis tollit in arces,
  Ut tergat matris Calliopeja peplo.
Sic eſt! ipſa tibi reſerat Charis orgia Pindi,
  Ipſa Meduſæi dona miniſtrat equi.
Num tamen Henricum memori ſub pectore ſer-(vas
  Quem Fidius ſummo luſtrat amore tui.
O ter dulce caput, quantus ſis ejus in imâ
  Mente animi, novit Sancus & alta Fides.
Non ſecus illius flores in pectoris agro,
  Quàm vel in Actæâ Palladis arbor humo.
O ſi Dædaleos alarum ſtringere remos
  Poſſet, & Ennéis artibus eſſe celer,
Haud propius Phœbi rutilas ſe ferret ad ædes,
  Haud ſereret Cereris munus in arva ſoli,
Te, te, mox peteret volucri velocior Euro
  Imprimerétque tuis oſcula mille genis.
Oſcula, quæ talem nobis augeret in uſum
  Quinta parte ſui Nectaris alma Venus.
Sed quia Triptolemi non fas conſcendere cur-(rum,
  Remigiíque vetat Dædalus arte frui,
Accipe quod mittit veri teſtamen amoris
  Hoc Anagramma, tui nominis omen habens.
Maxima *laus*, fructus ſtudiorum maximus eſt *in*
  Muſis omniferum ſemper *ineſſe penum*.
Unde queat promi theſauri copia, quanta
  Præcellat cunctas, quas habet Hermus, opes.
Tale penum quondam te patria grata vocabit,
  Si pergas cœptam continuare viam.
Eja probè pergis palmas pariture perennes,
  O Phœbi proles, Pieridúmque penu.

Digitized by Google

(151) *SUO*

ABRAHAMO MENIO.

ABRAHAM MÆNIUS.
IN ARA MUSAM HABE.

Fruſtrà adeas amnes Aganippidos Hippocrenes,
Fruſtrà Mnemoſidas ex Helicone voces,
Ni tibi monſtret iter Pietas, aditusque recludet,
Ni votis animi congrua fata ferat.
Gnavus *Muſam* quæris? *habe* pietatis *in ara*:
Hinc Abrahame petis, hinc Abrahame capis.

---

(152) *SUO*

JOHANNI BURCARTO,

JOANNES BURCARDI.
VIBRAS IN CANDORE.

Candor amicitiæ gluten, quo juncta nec ullis
Rimis nec carie, florida ſemper, hiet.
Candor amicitiæ tutor, tutamine cujus
Vim Cotti ſpernat Centimanique Gygis.
Sic Sancus ſancit, ſic albo condita panno
Fida Fides fidit, ſpéſque relicta monet.
Sance, fides, & ſpes, ſpes pyxidis heroina,
Nónne meum Janum candidus ambit honos.
Sanxiſtis, fido, ſpero, Burcharde faveto,
In candore vibras, Cordis imago mei.

Digitized by Google

CANDIDISS. MEO (153)

STERNENBECIO.

CASPARUS STERNENBECIUS.
BENE SINCERUS, PAR CASTUS.

Siquid amicitiæ decorat venerabile fœdus,
Certè ſincero pectore candor erit,
Candor amans caſtos morum ſine labe pudores,
Conjungens mentes, conſtituénsque fidem.
Si quis amicitiæ faciem depingere gaudet,
Idéæ pingat ſigna venuſta tuæ.
Tu *benè ſincerus par*iter quoque *caſtus* amore
Eurialum, Actoriden, Pirithoúmque refers.
Sim tuus Hyrtacides, donec quatit Æacus urnam,
Æacidéſque tuus, Cecropidésque tuus.
Sis Pollux, ego ſim Caſtor, Caſpare fidelis,
Ut ſimiles illis ſecula noſtra ferant.

EIDEM. (154)

CASPARUS STIERENENBECHIUS.
HìC UT SAPIENS RES BENE CURAS.

Qui ſtudet à Sophiâ laudis portare coronam,
Multa pati debet, multa moleſta feret.
Abſtineat Veneris Bacchique cupidine prudens,
Martius abſtineat Martis amore fero.
O te felicem, Caſpar, qui *res benè curas*
Hìc vel*uti ſapiens*, nomine teſte tuo.
Nomine quid? nomen tam felix continet omen,
Teſte tuâ vita, Pallade teſte tuâ.
Hinc olim patriæ, ceu fulgida ſtella, coruſces,
Quando in Gorgoneo flumine lotus eris.

(155) NOB. Dn.

W. HENRICO à Weingarten/ Rhenano:

WOLFGANGUS HEINRICUS A WEIIN-GARRTEN.

LAUS GENERI GNAVO VIRTUS EN U-NICA FRUGI,

VInea sIC botros præſtet aManDa tIbI.

---

(156) NOB. Dn.

GEORGIO ERNESTO WORM à Woer Dano, in Galliam abeunti.

GEORGIUS ERNESTUS WORM á WOëR DANUS.

EGREGIUS VERA MUSA ô STRENUUS UNO DURO.

Gieſſa vale, dicis, dicturus Gallia ſalve,
 Splendide Wormiacæ Nobilitatis honos.
Sic validus dicas vale inclita Gallia, ſalvus
 Sic ſalve dicas, Dania grata, precor:
Plura quidem vellet Muſæa viatica Phœbus
 Ferre meus chartis, fautor amice, tuis.
Stant volucres manni pedibuſque repagula pul-
 Cum ſociis etiam tempus abire monet. (ſant
Hoc precor hoc opto ſupremum, quando redibis
 Te tali excipiat Danica terra ſono:
Egregius vera muſa ô ſtrenuus uno
 Duro! cum redeas, quid niſi charus eris?

DOMINO (157)

M. JOHANNI ARNOLTI DE FINE Dano,

Præceptori Nob. Wormi ornatiſſimo.

Diſtichon cujus hexameter hoc:

JOANNES ARNOLTI DE FINE HAFNIENSIS DANUS.

Pentameter hoc:

JOANNES ARNOLTI DE FINE HAFFNIENSIS, continet nomen.

Linea finis honos, ſana en fidendus in arte.
Fani linea, honor ſtans ſine fine fide.

---

(158)

JOH. LAUR. BLIX ISOPEDIO: Norwego: SS. Theol. Candidato.

VI. *Anagrammata diſticho ordine incluſa ex nomine hoc:*

L A U R E N T I U S.

In te laurus ineſt, lauru laus uniter, in re
Lautus, vir en altus nites lauru.

(159) EIDEM.

JOANNES LAURENTIUS BLIX ISOPEDIUS.

LAUS NON LEVIS PIO INDIES EX ARTIBUS.

Factum bonum quòd arte tingis Jane te!
Laus non levis pio indies ex artibus.
Quâ laude tu mactaberis doctè pius,
Pieque doctus laude qua mactaberis?
O æviterna laude! Laudis in choro,
O æviterne Candidate, gratulor!

(160) EIDEM.

Jane Paleſtinæ præſignis adorea Pẽthûs,
Cui callere dedit ſtudii melioris Apollo
Quod gremio latium, quod Pantechnéa Pelaſga
In prægnante ſinu gnavis præſervat alumnis?
An tibi conveniens vis ſymbolon? ecce recondunt
Symbolon ipſa tui myſteria nominis amplum,
Quod trepidis numeris trimeter deducit jambus:
Laus non levis pio indies ex artibus: (aptè.
Symbolon anné placet? placet & tibi convenit
Es pietatis amans: pietatis & artis honores
Perpetuò creſcunt tibi germine laudis in hortis.
Utibilem quondam magni ſudoris opellam
Navaſti pueris, fingendo corcula parva
More Epicharméo, reſerando Muſica tempe:
Nunc quoque Krabbigenæ virtutis ocellulus
Flos adoleſcentum, genii melioris imago, (ille
Te

Te ſibi Phœnicem ſequitur veneratur amátque
Venturus patriæ quondam generoſus Achilles:
Hæc ars, hæc laus eſt, à qua Pellacia ſortis
Nunquam deturbet tua facta, piiſſima facta
Jane Novenſilium gratiſſima palma ſororum.

---

(161)

HENRICO ARCTANDRO HAFNIA-DANO.

HEINRICUS NICOLAI ARCTANDER.
EN HIC IN DOCTRINA CLARA VIR ES.

Dum lucra Atlantiades, vacuos dum Murcia ſoles,
Dúmque ſuis donat ſuavia pæta Venus.
Tu, ſpretis aliis, luſtras Parnaſſia caſtra,
Arctander docti docta propago patris,
Scilicet, ut ſacres excultum nomen in arce
Signat ubi niveo lacte Moneta viam;
Scilicet, ut tandem tibi patria talia cantet:
Doctrina in clara en hic vir es eja veni?
Sæpè mihi blandâ dixit Polyhymnia voce,
Adſpicis Arctandrum, noſter alumne, tuum?
Pinge Menedemum, pingebam; finge ſodalem
Illius; finxi, mox ait, ecce quis eſt?
Adſpexi: faciémque tuam miratus adeſſe,
Proh! dixi; vincit ſedulitate duos:
Laudo nec invideo: cur illis invidus eſſem,
Quos ita Latoides ex Helicone videt?

(162) *NOB.*

HERONI MAUR. à CLOSTER
Friſio, amico jucundiſſimo.

HERO MAURITIUS à CLOSTER.
AMORE RECTI SOLA VIRTUS.
AMOR à VIRTUTE, HIC SOLERS.

S*ola* hominis *virtus recti* conſiſtit *amore*,
Quo Charites hominum, quo meret aſtra Dei.
Hic amor à ſolâ *ſolers vitute* remanat,
Scilicet huic rectum recta dat omne Themis.
Sic Charites hominum meret, & meret æthera cœli
Qui colit hanc; *Hero* tu colis; ergo meres.

---

(163)

ANDREÆ BROITZEMIO
Brunswigio LL. Studioſo.

ANDREAS BROITSEMIUS BRUNSWIGUS.
GRATUS DEO UNA MUSIS IN URBIS REBUS.

Ante oculos animi Chriſti præpone favorem,
In ſtadium quiſquis proſperitatis abis.
Hanc tuus aureolis tactus calcaribus almæ
Virtutis metam, tangere gaudet equus.
Felicem metam, felix Broishemie, tangit,
Quùm de te talis fama ſub axe volat.

Eja

Eja Deo gratus, muſis edoctus & *unà*
Magnus conſilio *rebus* in *urbis* apex.
Tunc ego te voti concentu proſequar hujus,
Pirithoi Theſeus lætus amore mei. (ſalve,
Urbis amor, Dei amor, Muſarum amor inclite
Urbs & Muſa ſoli, det Deus arva poli.

---

(164)

CHRISTIANO HENTSMANNO MISNENSI.

CRISTIANUS HENTSMAN MISENUS.

INTUS ANIMUM SANANS CHRISTE ES.

C*hriſte animam es ſanans intus* per pharmaca verbi,
Me ſàna verbo, ſic ego ſalvus ero.

---

(165)

NICOLAO ROSBACHIO.

NICOLAUS ROSBACHIUS MûLENBERGA-MISNICUS.

SIS CORCULUM, SIM CURO, BINAS NE HABE LINGUAS.

Quid Nicolae candide
Cultor Minervæ provide
Novem Dearum floſcule,
Apolliníſque ocellule;

Quid

Quid in tuo chartaceo
Animi manens teſtatio
Arabo campo vomere
Qui raptus eſt ab anſere?
Sis corculum, ſim curo, ne
Binas habe linguas: vide
Quid indicet nomen tibi.
Fac omen afferat mihi.

---

(166)

CHRISTIANO CANUTI.

CHRISTIANUS CANUTI.
IS UT CHARIS IN CANTU.
TU CHARIS IS IN CANTU.
TU CANIS UNIT CHARIS.
CHARIS CANTUI INTUS.

Dic Erato: ſtudii jam cujus aduſtulat ardor
Chriſtjanum noſtrum? deſidiæne litat.
Ut charis in cantu trahit *is* diſcrimina vocum,
Saltat ad illius Muſa novena mele.
Quid Canute novi? quàm laudem voce mereris?
Tu charis in cantu is? macte favore novo.
Anteà dicebam tibi *tu canis* & *charis unit!*
Poſt hàc dicam *intus cantui* es ipſe *charis*.

(167)

Digitized by Google

(167)

JOANNI HASSO, N.N.

JOANNES HASSUS.
JHESU NOS SANAS.

Nullus Apollo poteſt depellere ſpicula lethi,
Jheſu nos ſanas, eſt tua certa ſalus.

---

(168)

JOANNI FREISTEN.

JOANNES FREISTEN.
OS IN FRÆNIS TENE.

Os infrene parit triſtiſſima damna loquaci,
Os infrene Duces perdit opéſque ducum.
Quiſquis habes fibras auræ melioris & auri,
Infrenis teneas os, ita ſalvus eris.

FINIS.

Digitized by Google

HEINRICI ALBERTI
HAFNIA-DANI
ELEGIARUM
FASCICULUS.

Digitized by Google

AD NOB. ET CONS. (169)

JANUM GRUTERUM.

Caſtra petit Famæ, primo mea Pieris auſû,
Quem colat Ajacem, quo duce tuta cluat?
Porrice tu clipeum magni *Grutere* favoris,
Ut ſub eo firma ſe ſtatione clepat.
Es Telamoniades, doctrinæ balthea ſervas,
Nec rigido gaudes Hectoris enſe frui;
Viciſti, vidit placidum victoria Phœbum;
Non alium Æaciden tanta tropæa manent.
O ſerò tali nox ſera ſereſcat Honori,
Ut creſcat Muſis hoc in Honore Favor.

AD EUNDEM. (170)

Si mihi Myrtileâ blandi quid fecit in urbe
Vertumni dubiâ ſors vice læta ſoror;
Si mihi Acerſecomes donavit munera grata,
Quum colerem Muſas, quas Nicer ambit aquis:
Obtulit hæc Sophies cornu de divite, promſit
Pallados ex arcis Gruteriana Charis.
Salve Heliconiadum, Suadæ, Themidóſque Smaragde,
Quem gerit in niveâ Phœbus Apollo manu;
Salve Sol Charitum, Sol Pallados auree ſalve,
Sol ſalve hiſtoriæ, Romuléæque lyræ.
O ter ſancta dies, quo ſanctus Sancus amoris
Grata tui voluit ferre *Grutere* juga!
Tunc oculo blando Veneris me vidit ab æde
Jupiter & Nerêo tradidit aſtra patris.

Talia

Talia Lethæis non ſunt mergenda fluentis;
 Talia Mnemoſynes ſunt reſeranda ſacris.
Quod feci; factum teſtatur Epiſtola præſens,
 Quam cape, quam veri pignus honoris habe.
Pignus honoris habe, cujus ſervabo valorem
 Mortis ab ingluvie, dum mihi vita manet.
Juro Jovem lapidem! niſi te conſtanter honeſto,
 Telemachus veluti Neſtora, Battus ero.
Scilicet hoc ſtudii mandant ſeptemplicis artes,
 Quas Hermes tanti cordis in arce regit.
Philologus melior? Criticus quis acutior? & quis
 Barbariæ victor plura brabéa tulit?
Teſtis adeſt Tacitus, teſtis Saluſtius, illis
 Quanta ſalus, tacitus, qui legit, anne legat?
Nequaquam tacitus; ſed pleno gutture laudans
 Te melicas medicis applicuiſſe manus.
Se necat à Seneca mendarum Cerberus exſul,
 Quem pepulit cerebri vis generoſa tui:
Non ita calce madens Acheloidos unda refervit,
 Non novat extinctos Pallas amica focos:
Ut refricas doctis radiante colore calorem
 Erga tot doctos, qui periere ſitu.
Quid memorem plures, quibus es Podalirius alter?
 Quid proprii Martis docta reperta canam?
Non mihi tanta Thalia favet, non tantus Apollo,
 Ipſa reperta ſuæ ſemina laudis alunt.
En hinc doctrinæ Clarios quot in horrea fructus
 Memnonidum Heſperidum fama per arva vehit.
Ecquid ad hæc dicam? quibus hos tibi gratuler auſus?
 Et quibus auſpiciis gratuler ipſe mihi?
O ter ſancta dies, quo ſanctus Sancus Amoris!
 Grata tui voluit ferre *Grutere* juga!

Sic

Sic quoties de te ſermones cædere poſſum
Lætitia antepotens vociferare volo.
Sic quoties placido laxos intendis amores
Protelo crenæ, Palladiæque manûs,
Concelebrabo tuum nomen,ter amabile nomen,
Jane animi fibris illatebrate mei;
Jane novenſilium Dictator ſumme per orbem,
Cui præfert faſces officioſa Sais.

AD DOMINUM (171)

NICOLAUM BACHENDORPHIUM,
Med. Doctorem, Practicum Heidelbergæ,
ante decennium in paternis ædibus
Præceptorem, nunc hoſpitem
colendum, in die Natali
1608.

Pieridum lampas, felicis cultor Hygejæ,
Cor Sophiæ, Suadæ Laus, Charitúmque decus,
Hæc eſt illa dies, celebrat quam cœtus Olympi,
Quam Stygio plorat turba dicata lupo:
Hæc eſt illa dies Niclai nomine clara,
Quâ roſeam in lucem crederis eſſe ſatus.
En niveis mannis Panacæa ſacrata triumphat,
Quódque foves illam te Meditrina fovet.
En genitrix rerum Natura ſuperbit honora,
Quod Genii tanti ſis fabricatus homo,
Aoniíque cupit palmaria puncta Senatus,
Quæ capit & ſigno Nobilitatis ovat.
Ecce Minerva, Charis, Muſæ, Venus, omnia quotquot
Numina ſunt pariter gaudia læta ferunt:

Inſti-

Digitized by Google

Inſtituúntque tui ſub fornice nominis aras
    Portantes gratâ grata holocauſta manu,
His adſtat Cœi germana tubâque ſonante
    Laudibus accumulat vota tenore pari.
Sed ſuperi quantùm gaudent, Clariſſime Pœon,
    Inferni tantùm quòd ſapis alta dolent.
Tænarias implet raucis ululatibus ædes
    Cerberus ex triplici gutturis orbe ſonans,
Et Libitina ferox ſervâ comitante phalange
    Præ mœrore nigrum ſe lapidem eſſe cupit.
Diminui fiſcum Phlegetontis navita cernens
    Excruciat miſeris anxia corda modis.
Ad littus dormit, nec adeſt, quem deferat ultrà
    Manales lapides, & minùs æra meret.
Sutilis ignavo ferians in margine ripæ
    Rimis & carie ſolvitur ipſa ratis.
Nam quum Morta acuit morborum cote ſecu-
    Pæoniâ facis, ut rurſus hebeſcat, ope. (rim,
Hoc illos in te tam magnâ concitat irâ,
    Hoc facit, ut prædæ nil ſupereſſe putent.
Quid tandem incipies animam quum flaveris
    Pertæſus terræ percupidúſque poli? (olim
Hoc tibi natali pro munere, munere vili
    Verſiculis paucis Calliopeja canet.
Non Acherontæas volet illam ferre per undas
    Ad nemus Elyſium, nave tremente, Charon,
Sed poſt fata ſuis etiam de finibus hoſtem
    Trudet Avernicoli tota caterva Ducis.
At nihil hæc moveant ſine remige nave palude
    Tangas ætherii ſancta vireta loci.
Flumen erit privum, quod te mœrore colentes
    Fletus efficient mobilitate levi.
Priváque navis erit, quam condet Cynthius arcus
    Ex cornu, gnaram matre regente manum.

Mnemo-

Mnemoſides ipſæ nectant ex arte rudentes,
Materiam quarum ſtridula chorda dabit:
Asclepi baculus malum vertetur in altum;
Pro remis Chiron fortia tela feret:
Candida de propriis contexent carbaſa peplis
Ops, Ægle, Panace, Pallas, Hygeja, Salus.
Pergameíque Dei baculum qui nexibus ambit
Pro Borea ſerpens ſibila multa vomet.
Sic ubi permenſus fluvios, Aquilone ſecundo,
Videris Orcinæ limina dira domûs,
In Citharâ ſeptem pulſa diſcrimina vocum,
Quam tibi propterea Melpomenéa dabit;
Mox placata tuo, velut Orpheï carmine, ſalvum
Conductum ad ſacros præſtet Erinnys agros.
Junctus ibi Hippocrati ſedeas, manéſque miniſtræ
Supponant pedibus gemmea ſcamna tuis.
O te felicem Doctor damnate Galeno,
Cui donent ſuperi talia fata Dii!
Quid mirum lateas, ſi ſemper ſortis in umbrâ
Conjuge cum caſtâ progenieque pia?

PERGRAPHICO JUVENI, (172)

CASPARO STERNENBECIO

A. C.

Care Aganippæis, ô mi Caſpare puellis,
Non minùs ac aliis, quas Witeberga fovet,
Ille ego, quem Pindi Pallas conjunxit in alto
Monte tibi, *Menius*, cujus Apollo cluit,
Hæc tibi tranſmitto tenui conſcripta Minervâ,
Hinc ubi Myrtileos Neccarus ambit agros;
Hinc

Hinc ubi fax Sophiæ Godfredus, ſumma Themiſtos
Gloria, prælucet juris utríque viæ.
Hinc ubi Calliopes adamas Gruterus ocellus
Eunomiæ, veterum geſta notanda refert,
Hinc ubi Pæonias explanat Schmetius artes,
Schmetius Aoniæ Phoſphorus ille ſcholæ.
Cur fortaſſe rogas? ne non tibi priſtina ſigna
Conſtent affectus, quem vetus auget Amor.
Non etenim faciet veſtris ſemota Camenis
Terra, licet fuerim vectus adúſque Getas,
Ut Dea, quæ Fidii vinclis conſtringit amantum
Pectora, in hac animi ventilet arce facem,
Phœbe veni teſtis; ſi quid crepat avia vero
Muſa, cui tradas, Siſyphe, pondus ero!
Cum Dea Præneſtis lætis moderatur in undis
Theséæ interdum candida vela ratis,
Ante meos oculos verſaris imagine gratâ,
Próque tuâ lætus pocla ſalute bibo.
Et Phlegetontæo quamvis Ixionis orbe
Volverer, aut Tityi dilacerarer ave:
Non tamen ex animi vellem te mittere capſis,
Aut memores curas depoſuiſſe tui.
Tantus amor tantus nos ignis jungit & unit,
Uniet uſque, ferox dum Libitina ſinit;
Ingenioſus amor fraudis nil conſcius atræ,
Gemmea cui virtus mater, Apollo pater.
Ille quidem primo nanus, ſed creſcere raptim
Cœpit, ut in ſylvis cum fera Veſta furit.
Iſta rubos primùm depaſcitur acris, at aucta
Flabris Æolidum creſcit & aſtra petit.
Nec prius abſiſtit quàm quum Feronia cernat
In cineres atras omne abiiſſe nemus:
Sic amor, ô Caſpare, tuæ ſuaviſſime mentis
Sic ſibi ſubjecit córque animúmque meum.

Si

Si pauliſper adhuc tecum Fortuna dediſſet,
Optatos Miſnæ continuare dies,
Vix Niſus nomen, vix nomen haberet Oreſtes,
Vix quoque Damonis gloria ſalva foret.
Quid jam? jam quamvis abſentes corpore ſimus,
Præſentes ſimus principe parte tamen.
Charteolum veniens viſam te ſæpe per æquor,
Méque per alternas viſe, reviſe, vices.
Sic anagramma tui quod mitto nominis omen
Te miti mitem fronte tuliſſe legam.
Sic fortaſſe legam num ſint rupta ilia Momo,
Qui me dentatâ carpere voce ſolet.
Quid curo nugas, tibi ſi bene, ſi reliquíſque,
In tabulis animi quos mihi ſcripſit amor?
Vivite vos omnes, florete, vigete, valete
Et tu cunctorum ſtella ſerena vale.

AD CL. VIRUM. (173)

GEORGIUM BELZARUM,

Med. Doctorem & Phyſ. ordinar. Miſenæ, in die Natali. 1607.

Miſerat hoſpitio vector Nepheleïdos Helles
Heliadum, Tauri ſigna ſub alta patrem,
Quum Pindi clarias animatus viſere Nimphas
Corriperem quà fert ſemita trita viam.
Tunc ego Medéæ cupii frenare colubros,
Quos fecit magicis artibus ipſa ſibi;
Tunc ego ferratis volui calcaribus armos
Pungere pennigeri Bellerophontis equi;
Tunc ego Triptolemi, vel Oſyridis ire Dracænis
Optavi nitidi per tabulata poli;

Ut ſubitò, timidos Aquilone juvante volatus,
Adſpicerem templi Phœbe ſacella tui,
Pieridúmque meam dextris conjungere poſſem
Dextram, & Caſtalio fonte rigare caput.
Sed cita vota tulit zephyrus ſtridentibus alis,
Oceanique plagis diripienda dedit.
Tendat iter pedibus, per ſaxa, per avia rura,
Qui mannis, curru, remigióque caret.
Sic ego cogebar nullo comitatus amico,
Per longas properè deproperare vias.
Acris eram curſu, quali Schœnëida vincens
Regis aquæ pronepos dulce peregit iter:
Et tamen haud metam tango; caput amnibus ab-(dit
Cynthius, & fuſcis Heſperus exit equis.
Quid faciam? laſſus gelidum divertor in antrum,
In quo Cres vicit luſtra ſopore decem.
Mox ibi ſomnus iners ramo feruláque ſoporem
Induxit membris, nocte ſilente, meis.
Non tamen ille fuit ramus, quo pocula mortis
Jaſidæ infundens lumina ſolvit atrox,
Ut (miſerum dictu) cum puppis parte revulsâ,
Cúmque gubernaclo piſcibus eſca foret.
Intrabam tacitæ per eburnea limina noctis,
O quot oberrabat cæca figura modis!
Nullus ibi Pyroeîs fulgorem naribus efflat,
Cimmeriis tenebris cuncta ſepulta jacent.
Nullus ibi reſonis criſtati cantibus oris
Leucothoæ roſeos evocat ales equos:
Nullus ibi canis eſt, canibúsve ſagacior anſer,
Qui requiem raucâ voce fugare poteſt.
Rivus aquæ Lethes ſaxo tantùm exit ab imo,
Qui riguis lymphis molle papaver alit,
Et flores alios, quorum de lacte ſoporem
Eumenidum genitrix accumulare ſolet,

Hic,

Digitized by Google

Hîc, dum me placidis ſomnus complectitur alis;
Ante oculi fertur talis imago fores.
Quâ ſua ſunt Marti, Veneríque dicata tropæa,
Ætherii textis æmula texta poli.
Panthéi ad poſtes germanos inter ahenos
Ægypti, placidè degere viſus eram,
Somnia pituita, qui purgatiſſima fingunt,
Viſa nec admittunt irrita ferre Notos.
Maxima pilarum Pollucis pila nitebat
Caſtoris ad fidum conſpicienda latus.
Hîc mihi comparent, non quas in vallibus Idæ
Priamides vidit cæcus Amore, Deæ
Verùm quas vidit quondam præceptor arandi,
Pervigil Aſcræas quum ſequeretur oves.
Prima Terapnéos comitata pediſſequa fratres
Aſtitit ex Pindi Mnemoſynéa jugis,
Aſtiterat, ſubitóque novenſilis ordo ſororum
Subſequitur clarii ſpiſſa corona chori,
Cor micat, in fibras tremulis erronibus actum,
Sanguinis in venis vena citata ſalit; (hæret
Stat coma quaſſa metu, capite horreo, faucibus
Lingua, nec ore ſuum vox agit officium.
Interibi placidis ſpirant utrinque ſuſurris
Cygnigenæ, & Phœbi turba ſatelles heri
Una mihi viſa eſt, ita blandâ dicere voce:
O hoſpes ſalve, ſiccine lente jaces?
Pone metum non hæc feralis pompa ſenatûs,
Sed quæ Parcarum puncta ſequeſtra vetat.
Quid veniat, doctura venit te, ſurge repentè,
Auriculiſque avidis imbibe noſtra mele.
Orta dies cœlo eſt ſolemni ſacra *GeorgI*
Natali, nondum ſit licet orta dies
Jam Tithonéo Matuta reverſa cubili
Lampum cœlorum ſub laqueare vehet.

Digitized by Google

Lux iterum ſurget ſeclis in ſecula lapſis,
Quâ ſatus Aonidum maximus Aſter erat.
Inſignis pietate, fide, curâque medendi
Belzarus Miſnæ providus Hippocrates.
Exiluit vacuas auris vox miſſa per ædes,
Auditóque mei contremuêre ſinus.
Nunc ego ſic tacito celabam gaudia voto
Vos Tutelares hoc celebrabo loco,
Si reſpondebit facto non fictile dictum,
Nec ſcribentur aquis irrita vota ſali.
Sed quid ago? hic panes ego piſces ſomnio? quid-
Quippe nihil ſomno vilius eſſe poteſt! (ni?
Fari ita viſus eram cum pagina viſa venire,
Et calamus digitis ſe inſinuare meis. (plex
Jámque Hippocrenes Aganippidos ordo novem-
Orditur numeris fundere miſta mele.
Jam ſociant reſonis dulciſſima carmina nervis,
Et lætis animant tinnula fila lyris.
Salve, ter ſalve Doctor, clariſſime Doctor,
Natali nobis, ô celebrande die!
Scilicet haud Phœbo dilectior alter in urbe
Miſniacâ medicis invigilavit agris.
Plaſmatos finxit tibi mores providus autor
Japetionides de meliore luto.
Ægiale Pithóque inſpiravêre medullam,
Osque Pericléo Nectare tinxit Ora:
Mulciber in te illos exercuit arte labores,
Quos in Pandoræ protulit effigie.
O decus, ô hujus laus admirabilis ævi!
O Naturarum Nobile depoſitum!
Sicut ubi pelago ſuboles Hyperionis exit,
Obvelat reliquas lampadis igne faces:
Sic quaſcunque abeat tua laus, tua Fama per oras
Exſuperet medicos proprio honore viros.

Parci-

Parcite vos Parcæ digitis evolvere tanti
Dæmonii fuſos, Phœbus Apollo rogat.
Parcite, nil Hecates decedet cenſibus, etſi
Pulveris Euboici ſecula noſter agit.
Ergo novis illi calathis expromite denſa
Vellera, ſors quorum ſplendida fila regat;
Atropos intento nolit diſcindere ferro
Licia fortunæ conglomerata manu:
Trux excſto Charon non gaulo ſufficit iſti
Præda tuo, vulgi dona celoce mere.
Salve, ter ſalve Doctor, clariſſime Doctor,
Natali nobis ſic celebrate die.
Talia vibrabant dulci modulamine vocum
Sed quid ego? Muſæ blandula juſſa ſequor.
Sæpia furva notas, nodos Gnidiósque rotundo
Solertis ductu pingere docta manûs,
Miletíque habitu genitæ Cadmeïdes atro
Viſæ ſub digitis ſunt mihi ſponte ſequi.
Corripui ſubitas nova per compendia voces
Dictáque Theſpiadum ſedulus aure bibi,
Dextra peregit opus, quum nondum lingua loquentis,
Vel ſupero, videor vel ſuperare ſonum.
Atque adeò verbum quodvis vix littera viſum
Pennæ quàm mentis ocyor ala fuit:
Hæc tibi, Pœonias ſuboles cui Cœidos artes
Indulſit, mitto candidiore die.
Scilicet ut gratæ cognoſcas munera mentis
Propter opis magnæ commemoranda bona.
Namque ſalutiferi poſtquam mihi pocla ſaporis
Ex Panaces cellis fudit Apollo tuus,
Languor abit, fugit Saturni filia rurſus
Acceſſit lateri Comus ut ante Comes,

Digitized by Google

Per te ſuſtinuit Lacheſis ſicelicis acumen,
Et leviore Charon cogitur ire rate.
Hæc celebrabo lubens quantum celebrare poteſ-
Dum celebrat feſtos mitis Hygeja dies. (ſum

(174) *Boni ominis, honoris, & amoris ergò*

ILLIBATO HYMENÆO,

CASTÓQUE AMORI

GEORGII HAMMERI,

ET

CHRISTINÆ MüNCH.

Hic ubi procedens ſuboles Hyperionis altis
Hoſpitiis Nerei Vulcania munera, currus
Advehit, auricomûm mannorum luce coruſcos,
Conſitus eſt redolens generoſis floribus hortus,
Qualis in Heſperiis fert campis Fama fuiſſe.
Nullus ibi curvo populatur germina roſtro
Ex volucrum cœtu, ſed crebrò Thracia mater
Intus Itym plorat, tremulo dans gutture carmen
Cum reliquis avium pendentibus aëre turmis.
In medio fontes Hyblæo Nectare currunt,
A quibus æterno flores ceu rore madeſcunt.
Gignit Apollineam, victorum præmia, Daphnen,
Gignit Acidaliam Veneris geſtamina Myrtum.
Parturit innumeros fructus, quos Theſſala tem-
pe,
Quos tener Alcinoi præſtantis protulit hortus.
Qualibus

Qualibus Hippomenes olim Schænëida cepit,
Talia largitur proventu divite mala.
Nuper in hoc ſolus ſummo cum manè ſederem
In verſus Latias tentans deducere Muſas,
En ut in Idæas, pulchrarum Triga Dearum
Progreditur valles, magnâ comitante catervâ.
Priamides rutilo judex ſpectabilis auro
Præcedit, ſequitur ſoror & matrona Tonantis
Juno, purpureis humeros protecta capillis,
Hinc agiles infert Pallas Tritonia greſſus,
Gorgone depoſitâ portans Heliconia ſerta.
Ad latus incedit Cytherëia mater amoris.
Idalium ſpirans niveo de vertice odorem.
Hæ dum de formâ linguas ad jurgia ſolvunt,
Ecce puer Paphius jaculis oneratus & arcu,
Non ſecus ac cœlos luſtrans Neptunius ales
Nunc huc, nunc illuc celer æthere ducitur alto,
Donec Mulciberis Venerillam cernit in horto:
Deſcendit ſubitò, dat ſignum numen adeſſe,
Nunc illi aſſultat, nunc oſcula muſtea libat,
Nunc it in amplexus circumdans brachia collo,
Miratur mater formoſæ gaudia prolis,
Mirantur Divæ, miratur tota corona. (eſt,
Sed velut alma Venus rerum ſtudioſa novarum
Lætantem ſubolem dictis compellat amicis.
Blande puer, mellite puer, puer auree, quæſo
Quare tam læto diffundis gaudia vultu;
Tango meos oculos, non te mihi charior alter,
Dicito cur gaudes, ſi ſum tibi cara viciſſim.
Forſan Jo rurſus decepit, forſan oloris
In ſpecie Ledam, vel Taurus Agenore natam,
Jupiter? aut iterum noſtro Mars uritur igne?
Riſit Amor, variæ fraudis non inſcius autor
In matriſque hærens teneris cervice lacertis

Digitized by Google

Dulciloquo tales fundebat ab ore loquelas:
Nulla Panomphæos Aphrodiſia ſpicula Divos
Miſſa petunt arcu de noſtro, Mater amanda,
Vulnus alit nullum forti ſub corde Gradivus.
Hammerum tetigi (ſcis quem volo) cuſpide, quali
Invida ſectantem Phœbum connubia Daphnes,
Non quid Hymen, quid amor, voluit curare gerendis
Implicitus rebus, nunc verò plenus amore
Læta Dionæo ſubmittit colla capiſtro,
Præſtantem nactus præſtanti corpore Nimpham:
Huic igitur, genitrix, mittamus munera noſtra.
Dixerat, & ſubitò rixis hac luce relictis,
Priamides inquit; Divæ divina parate
Sponſis dona piis, & donis addite verſus,
Quæ ſuperat verſu, formâ, ſuperare putetur.
Conticuêre omnes, Juno Saturnia cepit,
Hæcque repercuſſis ſubjunxit carmina nervis,
Hanc ſequitur Pallas, Venus ultima cogitur eſſe.

JUNO.

Harmoniam Cadmus ſacras dum duxit ad aras,
Urbs ubi de Solis nomine dicta jacet.
Concelebraverunt præſentes, Dique, Deæque
Illius læto feſta parata toro.
Nec ſolùm ſponſis ſunt proſpera cuncta precati,
Sed quoque regali dona dedêre modo:
*J*upiter inſignem gemmis auróque coronam,
Ipſamet Attalicas Pygmalionis opes,
Gradivus frameam, fulvum Venus alma monile,
Arcum cum pharetrâ Phœbus Apollo gravi,
Pallas velamen Mileti vellere textum,
Mercurius ſceptrum, Muſa novena melos.

Non

Non homini cuivis contingit tale, Georgi
  Sponſe, tuo ſemper gaudia conde ſinu.
Nos quoque de quorum forma ſub judice lis eſt,
  Hic volumus thalamum concelebrare tuum.
Nec tamen idcircò ſolùm gaudere decebit,
  Sed quia donatur talis amica tibi:
In qua conſumſit vires Natura, cuique
  Munera certatim contribuêre Deæ:
Cypria dulce dedit ridere Virago, comáſque
  Quas capiti vellet Nais ineſſe ſuo.
Ipſa dedi mammas & brachia, lumina Pallas,
  Leucothoe digitos, Tethys aquoſa pedes,
Adſpice purpureum, qui pronitet ore, colorem,
  Nónne vides niveo lacte natare roſas?
Talis erat quam olim decepit *Jupiter* auro,
  Talis amor Phœbi, virgo Penéis, erat.
Adſpice cervicem nitidam, collúmque decorum,
  Nónne vides clarum, quale habet Indus, Ebur?
Talis erat quondam mea pellex, pulchra Caliſto;
  Talis erat Bacchi, candida Gnoſis, amor,
Cætera quid referam? ceu flos ſic forma peribit:
  Hoc opus, hic labor eſt; moribus eſſe bonis.
Eſt formoſa ſatis, ſatis eſt virtute polita
  Sponſa tibi, qualem quiſquis habere velit.
Propterea faciles gaudenti pectore vultus
  Indue, lethæis triſtia merge vadis.
Sed tua quo donem connubia munere, quod tu
  Non rigidâ placidus ſumere fronte velis.
Hanc impone comis, pulchram quam dono coro-
  O juvenis, patrii laúſque decuſque ſoli. (nam
Aureus eſt orbis, eſt gemmea tænia ſplendens
  Rore maris, Veneris flore, nitore pari?
Eſt aurum *pietas*, *virtutes* ſunt tibi gemmæ,
  Eſt *amor in Clarias*, tænia bella, *Deas*.

Cultor, amator, *honos*; *Jova*, virtutis, *Athena*,
Templa, probrum, *ludos*; *dilige*; mitte, *fove*.
Sic ceu flos Veneris, ceu ros maris omne beatum
In thalamo vigeat, flore virente, tuo.

PALLAS.

Pallas ego Thetidi, tædis felicibus auctæ
Præclari Peleî, quale monile dedi,
Tale tibi dono ter feliciſſima Sponſa,
O cape non animi ſigna aliena pii!
Ambitus ex auro, fulget radiante Smaragdo,
Donum funda decens, ex Adamante nitet.
Pura fides aurum, cœlíque Solíque Smaragdus
Eſt *Pietas*: Adamas eſt *Pudor* abſque dolo.
Sis fidei cultrix, pia ſis, & amica pudoris,
Ut fulgére queas integritate vide.
Dilige nupta virum, formâ, virtute valentem
Qui te ſincero cordis amore fovet.
Pulchra erat Evadne, ſed famâ pulchrior ipsâ,
Quod voluit Capanêi læta ſubire rogum.
Sic ſi deſponſi flagrabis amore mariti,
Perpetuò clarum nomen habere potes.
Ocia vitabis deducens pollice fila
Vel ſimili, quando poſtulat uſus, ope.
Regia Penelope, Lavinia regia conjunx
Et tamen haud fuſos depoſuêre ſuos.
Hoc fac: & dius veſtras Amor occupet ædes,
Obſervétque pii cum prece jura tori.
Seu Dea Præneſtis blando vos lumine luſtrat,
Seu jacit horrificas ore tonante minas,
Non Bellona tamen tali ſub præſtite cæco
Opprimet exſiliis vos prohibente Deo.

Ve-

Digitized by Google

Verùm, ut ut hoc eritis ſub directore, manebit
Pax divina, pedes horrida vertet Eris.
Prole ſecundabit NixIs ſuccincta miniſtris
Amplexus veſtros uxor amica *Jovis*.
Mox ſtudioſa ſuam præſtabit Eduſa cibando
Et Potina fidem, ſedulitatis ope.
Donec Mnemoſynes dè cella divite promti
Nectaris, à Muſis, Ambroſiæque capax
Culta Heliconiadum celebret convivia menſis,
Et ſaturet Clariis pectora docta favis.
Quid moneam, voveam melius, meliora profecto
Nemo monere poteſt, nemo vovere poteſt.

VENUS.

Annulus ecce datur vobis teſtamen amoris,
Accipite, & Veneris verba notate rogo.
Jaſpis, Onyx, Adamas, Amethiſtus in articulo
Egregiè fulgent egregiore typo. (uno
Pacifluos animos, ſinceri pignora Amoris,
Lætitias, thalami vincla fidémque notant.
Non ſatis eſt Paphio duplicari corpora nexu,
Sed potiùs mentes jungere ritè decet.
In ſocio regnet felix concordia lecto,
Et nullo ceſſet tempore verus amor.
Una caro vobis velut eſt, erit una duobus
Cum pietate fides, cum probitate volup.
Talis amor, talis vos jungat & uniat ardor,
Halcyones qualis Luciferóque ſati.
Conjugium felix, ſit cura domeſtica felix,
Felices maneant, quas cumuletis, opes,
Ut cum magnanimo Pompejo *Julia* vixit,
Ut cum Suadela Gracchus & ipſe ſua:

Sic cum Nicoleo vivas Chriſtina pudica,
Sic cum Chriſtinâ, mi Nicolae, tuâ.
Vivite, quod ſupereſt, longævi Neſtoris annos
Atque Sibyllinas juncti in amore dies,
Et, vitæ tandem curſu feliciter acto,
Scandite cœleſtis gemmea tecta plagæ.
Vivite convivæ, Cereris non ſpernite dona
Nec Bacchi, mentes exhilarate precor.
CHRISTJANI dicet ſua quiſque ad pocla ſalutem
Qui rex Danorum regia ſceptra gerit.
Hoc ego florentes Hymenæo carmine nuptos
Excipio. moneam cætera, ſola domi.

Sic fatæ, Paridem rurſus petiêre relictum,
De ſpecie vultus ſpargentes jurgia multa.
At Nymphæ, ſociæque novem Charitéſque ſacratis
Ominibus, plauſúque bono precibuſque ſecutæ
Per ſylvas, valles, per compita cuncta viarum,
Sponſus cum ſponsâ vivat valeátque, ſonabant.

FINIS.

Digitized by Google

HEINRICI ALBERTI
HAFNIA-DANI
AMICA MNEME.

Digitized by Google

(175) *VIRO CL.*

FRIDERICO TAUBMANNO.

O Princeps vatum, quâ Muſam fronte videbis
Hanc patrocinii jura ſubire tui?
Cyprigenæ Veneris Golgo demiſſa Columba
Remigii flabris nubila ſigna fuget.
Oſtia ſinceri placata Faventia Cordis
Cardine vertat, Honor Fanus Amoris eat.
O Princeps vatum ſic hanc admitte clientam,
Tutor Ariſtarchi fertile munus obi.

---

(176)

JANO GRUTERO, J. C.

Dimidiata dies fulgit, Pyroeisque ſuprema
Fert Hyperioniden per tabulata poli:
Quis novus hic claror? quos ſentio pectore mo-
Mercurius venit, Magne Grutere, tuus. (tus?
O quot ſermonis de te dat edulia! quanti
Promus honoris adeſt, promus amoris adeſt!
Quàm cupidè guſto tam dulcis mattia ſucci,
Qualia vix Juno miſcet honora *Jovi*!
Vos Heliconiades jam veſtri claudite rivos
Nectaris: hoc Nectar dulciùs amne venit.

(177) EIDEM.

Aurea metra tuo conflavit in igne Moneta;
Et Zephyrum Sophiæ folle Minerva tulit.
Plum&

Plumbea metra meo carbone notavit hiulcus
  Mulciber, & fumo ſepſit olente Cyclops.
Cur mea quæſo tuis igitur præferre labores?
  O Grutere animi nobilioris here?
Aurea ſunt Helice mihi, quæ ſub flore juventæ
  Hebes delicium fecit Apollo tuus.
Illius incudi diſtortos reddere verſus
  Si licet, Aoniæ plus bonitatis alant.
Ergo nec confer, nec præfer, corrige quæſo,
  Quintilius Muſis alter adeſto meis.

---

(178)

CONRADO BACHMANNO,

Poëſeos & Hiſtor. Prof.

GIESSÆ.

Noſtra Thalia tuo luſtrari baccare gaudens,
  Docte Poëta, venit, docte Poëta cape.
Fac mihi gemmiferis redeat baccata coronis,
  Fac rata ſub cupidi præla Tryphonis eat,
Grande Sophos nolo, nec adultera puncta peteſ-
  Ambio Muſæi libera ſenſa fori. (ſo,
Sæpiculè annoſi Phœbus dormitat Homeri:
  Floret adhuc Muſæ ver geniale meæ.
Sæpè Helicen linquit, dextrâ Pan eſto fideli,
  Dirige quando errat, dilige quando viat.
Non ſubleſta fides meritum ſuppilet Amico.
  Gratus ero, Lacheſis donec elenchus erit.

Digitized by Google

(179) EIDEM.

DE EDITIONE

AUSONII POPMAE.

Nunc iterum terræ gremium chryſtallino amictu
  Sol ſpoliat propior veris honore novo.
Succedit Boreæ Zephyrus rorantibus alis,
  Móxque halent Paphiis Chloridos arva roſis.
O ita Barbariæ Latios ſtribligine campos
  Exuat Aonii docta caterva chori,
Ut fuget æternâ tot flabra Favonius aurâ,
  Et Suadæ niteant flore docente juga.
Hoc, BACHMANNE novi Libethri prime Poëta,
  Ingenium ingenii curat amatque tui.
Quàm vigilis ſentit ſtudii molimina Popma,
  Popma Meduſæi Friſia Pompa vadi!
Scilicet haud tanto Muſcli iret ad ora nitore,
  Si tua liquiſſet ſedula cura typos.
Ecquid ad hæc Phœbus? POPMÆ laus prima, ſecunda
  MUSCLO, BACHMANNO tertia, quarta mihi.

---

(180) IN EFFIGIEM

FRID. TAUBMANNI.

Ecquid agis pictor? Taubmannum pingere ten-(tas?
  Ecquid agis vates? quid tua metra paras?

Anne

Anne illum tabulis, anne illum carmine claudas,
Claudere quem nullo limite Fama poteſt;

AD (181)

CASPARUM FINCKIUM,

Log. & Metaph. Prof. acut. in Acad.

GIESSENA.

PRO DEDICATIONE SCHEDIASMATUM.

Enthea ſicne ſolo me tollet Apollinis aura
FINCKI Philoſopho mens in agone ſagax?
Sicne tuis pennis fultus volitabo per ora,
Quà ſpicum dextrâ fulgurat Erigones?
Quæ tibi mens animi? nondum rigat amnis E-
Prima puellares gutta madore genas, (quini
Sed Charis extremâ reptantem Heliconis arenâ
Ridet adhuc digiti futiliore notâ. (voris,
Hoc trutinâ haud pendis, dum largior imbre fa-
Perpluit in pectus Sancus Amórque tuum?
Fallor? an id cauſæ mea tangat opinio centrum?
Fallor? an huc plura vota cadiſcus agat?
Quidquid erit cordis theſauro promet ab imo
Grates pro tanto noſtra Thalia bono.

AD (182)

CHRISTOPH. HELVICUM,

Heb. & Græcæ linguæ Profeſ. ibidem de
Theatro ſuo Hiſtorico.

Quicquid in hiſtorico Phœbus vidiſſe theatro
Creditur, Helvici culta theatra docent;

Priſca

Priſca, novella ſimul, ſimul & medioxuma; per-
Perfica erit Pietas, Adjuva Pallas erit. (gat
Et Famæ tectus thorace adamantino ad omnes
Ictus invidiæ fortior Hector eat.

---

(183) *Pro diſceſſu Illuſtr. Baronum*

GUILHELMI LUD. JOHANNIS JACOBI, ET MICHAELIS à FREIBERG, in Juſtinge, Ophinge, commenſalium GIESSÆ.

AD CYLLENIUM.

Majâ nate, nepos Atlantis Plejonésque,
Cui viret obtortis aurea virga Nepis,
Sic tibi ſit furto facilis genuina Laverna,
Seu Paphien ardes, ſeu Ganymede cales.
Sic niteant denſis maternæ frondibus Idus,
Sic leviore ſenex mole prematur avus:
Illuſtrem Trigam generoſâ ſtirpe parenti
Trade, ſuum SALVE ſalva ſonabit age.
Ecce ſacris ſolitum lac & mel deſtinat aris
Ut faciat vitulo, mater amica, tibi.
Feſcennina valet cum more licentia, Panum
Numina dum celebrant numen honore tuum.
Fallor an his motus *J*uſtinge & Ophinge colu-
mnas
Supponas ternas? Mons ita Liber havet.

IN

IN ALBUM (184)
GUILHEL. LUDOVICI
L. B. à Freiberg, &c.

Multa quidem multi, prælustris Amice videntur
Huc ſcripſiſſe tibi; ſint mihi pauca ſatis:
Ætatis roſeum ſpiras ſub flore Phaonem,
Prudentem ſuperas Neſtora mente catâ.

LIBERTAS, PAX. (185)

Mygdonias alius gazas Hermúmque Tagúmque
Sectetur, Martem qui colit, uſque colat:
Tu mihi miſſa polo libertas gaza ſuprema,
Tu mihi Mars Martis, Pacis honeſta quies.

AMICO MOESTO. (186)

Ecce Nicri faciem glaciali marmore tandem
Unius incruſtat noctis, Amice, gelu.
Ecce tenebroſis tibi nubibus omnia velat
Gaudia tam ſubito vulnere ſortis acor.
Sis animo forti, Titan diffringat elenchis
Cruſta Nicri, nec te deſerat ipſe Deus.

SUO (187)
CLAUDIO PLUMIO,
Comm. & Cont. in die Natali 1608.

Qui vernante vires calyce ex virtutis, & Hebes
Floſculus Idalio plenus odore fragras:

Qui

Digitized by Google

Qui ſtudioſorum flos illibatus, honorâ
Ingenii & Genii floriditate nites: (trimæ.
Qui flos es Suadæ, Themidos, Nymphæque Pa-
Eurynomes, Charitum, Cyprigenæque Deæ:
Qui flos in bifido Parnaſſi vertice montis
Caſtalidum, Phœbi, Mnemoſynésque cluis,
Qui flos Danorum, Myrtillenæque Paleſtræ
Myrtus amicitiæ ſerta decore polis.
Quíque ſodalitii pulvillis inſitus horti
Creſcis ut Actæâ Pallados arbor humo;
Accipe flos florum, flores de floribus: unde?
An ab Acidaliis Najadúmve jugis?
Nequaquam, ſed quos genialis luce diei,
Edidit ex proprio nominis omen agro.
Tempora relliquias non conceſsêre relictas,
Ut fieret lætis digna corona comis,
Nec mihi Nimpharum grex tantæ cognitus artis,
Bellipuellipará nec datur urbe frui.
Ergo flos florum flores hoc ſuſcipe voto,
Flos vigeáſque ſoli, flos vigeáſque poli.

(188) In ejuſdem Album.

En tibi cum dextra cor offero; quod fuit olim
Pirithoo Theſeus, hoc tibi certus ero.

---

(189) *SUO*

FRIDERICO SEVERINIO.

Quid, Friderice, geris rerum? Friderice voluptas
Semper-Amicitiæ Mnemoſidúmque jubar?
An

An calor in Pindo tuus, aut acclive decori?
An in agris Panaces quas Meditrina colit?
In medicis melicíſque ſimul ſtat Apolline dextro
Optimi ad exemplar indiciúmque Patris.
O quoties nautam naulo fruſtrabis Averni,
Et prædam Mortæ fortis ab ungue trahas.
Me rapit alterius tempeſtas indolis illinc,
Diverſâque animâ velificare jubet, (ſtris,
Non tamen adverſis in amore feremur ab au-
Hîc eadem Panace vela Themíſque tenent.

EIDEM. (190)

PRO DISPUTATIONE MISSA.

Et ſic cum Muſis ad Hyantiæ cruſmata ſaltas,
Sic greſſus geſtu conveniente regis!
Sic, Friderice, placet Phœbo, quem ſpargis amanter,
Floridus expromti cordis & oris honor,
Vix Nicrum guſtas, te tangit & angit amore
Libethri cœtus, Suada, Minerva, Charis.
Barbariæ contra Centauros, Marte favente,
Pro Nymphis portas arma polita tuis.
Vincis, jo vincis, Sophiæ ſeptemplice parmâ
Protectus, Loſſi Perſica culta juvat.
O *Repete*, ô repete, ô miles, fortiſſime miles,
Et repetes Argis culmina laudis equis.

(191)

Digitized by Google

(191) IN INSIGNIA

SANDTBERGORUM

AD TYCHONEM SANDTBERG,

Nob. Danum.

Ut placidum caſtâ morum dulcedine Cygnum
Sic candore pari cordis & oris agis.
Hæc duo perpetuo viridantem rore Smaragdum
Anello portant laudis ab arce tibi,
Illa tripartiti re ſpéque ſub æquore campi,
Trina coloratæ ſemina ſortis alat.
Pactoli rubras fœcundo fœnore gazas,
Candidulam famam, cæruleúmque polum.
Hà quàm culta tibi tam culto meſſis ab agro!
Hà quis te præter falcis acumen habet?
Scilicet hinc patriæ clathrata repagula geſtas
Caſſidis in clipei vertice, Tycho, tui.

---

(192) In Album

ACCILII AB ARENFELDT.

Nob. Dani ad picturam quandam.

Fallor an es Caſtor? quò te fert Cyllarus audax?
Quæ vehitur tecum? forſan Amica fides?

Digitized by Google

(193)

CHRISTIANO ANSORGIO,

P. L. C.

Cur tua Muſa ſilet Chriſtjani por optime vatum,
Nec venit ad noſtros ſæpe vocata lares.
Me Lanias ad aquas Ludovicia ſervat Oréas,
Magna tuam nutrit Cæſaris aula Themin.
Murrhina te ſaturat, quam dia Polymnia miſcet,
Vix Sardoa meam Pallada mella cibant.
Hoc fortaſſe facit, quòd tantâ tantus ab orâ
Filiolam Cadmi non mihi adeſſe velis?

IN ALBUM (194)

JANI HENRICI Von der Lühe /

Nob. Megap.

Ergò plumigero conceſſum vomere nobis
Hoc in charteolo nomen arare ſolo?
Inter tot violas, lemniſcatásque corollas,
Quas propriâ fecit Pallas Athena manu.
Inter tot Phœbi myſtas, tot avésque dicatas
Gradivo Veneri pennipedíque Deo.
Hortule pulcher ave, Heſperio formoſior horto,
Hortule, cui ſervat aurea mala Fides.
An libabo tui quoque honoris aromata? cur hoc
Jane mei vultus dexter ocelle petis?
Forſan Amicitiæ niveo me flore corones?
Et ponam teſtes hoc in amore notas?
Obſequor

Obſequor exque imâ ſinceri pectoris arcâ
  Hæc Fidei promo ſyngrapha vera tibi.
Mens regat una duos, Lacheſis regat una duorum
  Stamina, ſicut idem nomen uterque gerit.
Eſto mihi Pollux, ſi non ero Caſtor, agendus
  Mox Fidii & Themidos ante tribunal ero.

ANNO.

paCe Manet pIetas & DeVs Ipſe regIt.

---

(195) IN ALBUM

JOHANNIS à RACHEL,

Nob. Luſat.

Ecce Fidem dextrâ tibi do, do mente fideli;
  Quid reſtat? fidus ſis, ego fidus ero.

---

(196)

Αετὸς οὐ θηρεύει τὰς μυίας.

Imbellis jaculum Diomedes ſpernit homulli:
  Hipclides gnatam Cliſthenis ecquid amat?
Miſſa Lycaonidæ Menelaus ſpicla ſagittæ
  Súſque & déque thripas ut Jovis ales, habet.
Æneus in ſummâ cute pendula baltheus arcet,
  Propugnant cordis lamina denſa domum.
Et quis PomarI velit Herculis arma timere;
  Quod venit è pelvi fulgur inane venit.

(197)

ECHO. (197)

AD M. JOHANNEM CRUGERIUM, in itinere Dantiſcano.

Sic Vallonia amet te Echo reſonato: *ſonato*,
Hinc CRUGERUS iter nónne parabit? *abit*,
Num via fauſta carens Aquilone favebit? *avebit*,
Scilicet ad Spartæ munia vadit? *adit*.
Salvus & incolumis Gieſſam repetétne? *petet ne*,
Dona ferens Muſis intemerata, *rata*.
Si rata, Nais ais linguam reparabo; *parabo*.
Et tibi ſit nomen Palladi quale; *vale*.

Ad eundem feliciter reverſum. (198)

Salvus ades: veluti venturum dixerat Echo,
O Hippocrenes Mercuriale jubar.
Ecce Boruſſiaci Tilieti germina bina,
Lætitiæ frondes te redeunte ferunt.
Ipſa Charis gaudet, gaudet Parnaſia Pitho
Adventúque mihi cor ſalit omne tuo.
Fallor? an hîc adſit comitata Lubentia tecum,
Pectora quæ Venerum reddit onuſta ſale.

IN SENEM MAGNILOQUUM & avarum. (199)

Defloccate ſenex dictis es dapſilis, in re
Virtutis ſuperat guttula nulla tibi?
Cur corradis opes, clavóque cupidinis hæret
Intrà ciſtarum mens tua fixa ſeris.
Et tamen inventis uti, ceu Tantalus, horres,
Forcillans propriam corde tremente fidem.
Cur ſpe longus ovas? ſpem decollabit Alecto,
Sic occiſa perit ſemper-amata ſalus.

Quin potius naulum Phlegetontis, Porthmeo ad-
Et fac ut in fidei vox ſit avara lucro. (orna,

(200) EX GRÆCO

D*ivitiis animæ* nullius Habentia præſtat,
Hæc tenet ærarI nobilioris opes.
Illum jure ſuo titulus locupletis honeſtat,
Cui non Plutus oclos pectoris exterebrat.
Si quis enim in nummis nimiùm conſumitur ar-
Compilare novas inſipienter opes: (dens
Hic ut in alveolis Taurina propago laborat
Dum rapiunt alii, quem premit ipſa, favum.

(201) EX GRÆCO EJUSDEM INSCRIPTIONIS.

Te vocitant omnes Crœſum mihi Codrus ha-
Verus enim veras arguit uſus opes, (beris,
Utere divitiis, tuæ erunt: heredibus illas
Serva, & in alterius jura repente cadant.

(202) AD

SIGUARDUM Pogwiſch/
Nob. Holſ. comm. Heidelb.

En venit aureolis humeros velata capillis
Eunomie Themidos irreprehenſa ſoror;
Illa tui celebrat genialis feſta diei
Pogwiſchi patriæ Spes animoſa domûs.
Illa jubet triſti laqueum mandare dolori,
Vult Themis, ut Tethys triſtia cuncta voret,
Si virides herbas Zephyritidis hortus haberet,

Si

Si Paphiæ flores ferret amicta frutex.
Pulchra tibi pulchrè decoraret tempora ſertis
Gratia Pierii fida miniſtra chori.
At quia tellurem vellus jam texit aquaï
Lætitiæ flores fac ferat orta dies.
Inde paret Clio ſertam, quam non ſine libo
Mnemoſynæ & Sophiæ Melpomeneja ſacret.

EIDEM. (203)

Ecce venit Tyrio Semeleïus altor in oſtro
Non gerit ad rigidas cornua ſæva comas.
Florida Getulæ non vectant eſſeda lynces,
Nec ſtreperas ducunt Caſpia monſtra rotas:
Non obſcœna pater monſtrantes inguina Fau-
Non tremulos Satyros ad latus ire ſinit. (nos.
Quónam tendit iter? forſan *Sigfride Lyæus*
Natalem donis vult animare diem?
Pande, age, pande fores, magni cape dona datoris
Et nos participes muneris eſſe ſine.
Sic quæ jam claro lux fulſit ab ætheris axe
Clarior huc redeat lucidiórque tibi.

JOCUS (204)
AD SOCIENNUM ONOMASTERIA celebrantem.

Ecce venit Venus alma choro comitante lepo-
rum,
Ecce venit volitans cum genitrice puer:
Cur rubor ora notat? *quid vult?* fert ſerta Cupi-
Vincula pro collo fert Cytheréa tuo. (do,
Solvite: quis clamor? *quid vincula nectitis?* Eja
Serica ſunt Veneris vincula; clamor amor.

Cur Regina ligas? Regina ligare jubebat,
Anne ſolutus ero? Si velit Anna potes.
Anna veni! Venio vinclis fero vincula digno,
Te ligo, qui victor pace tropæa meres.
Anne ligatus eram? cur amplius Anna ligabis?
Poſtulat orta dies, poſtulat arctus Amor.
Solvite: vos ſolvam menti Regina regatur,
Ac in pacificis Anna perennet agris.

---

(205) AD

JOH. LAURENT. BLIX.

J*anipor* Aoniam mihi quem cis Lanidos urbem
Hoſpite conjungit Jupiter orbe cibæ.
Cartheolo cujus procedat ab æquore Muſa,
Quidque velit, faſtos conſule, certus eris.
Scilicet æripedes agili temone jugales
Titanis referunt jam geniale jubar,
Quo tibi naturæ laxato carcere primùm
Æthereos hauſtus Nixia Juno dedit;
Quo tenerum Clario luſtravit Cynthius imbre,
Hippocreniſatas lavit & inter aquas.
Eja igitur curas animi proſcribe tyrannas,
Et, ne triſtities ſit mora môra, vide.
Inter amicitiæ Veneres & Pallados herbas,
Pirithoo prægnans pectore pectus habe.
Theséi pariter ſocii lætentur & optent,
Neſtore te, tales ſæpe redire dies.
O votum felix! omen felicius! ecce
Signa polo claro dat manifeſta Deus.

(206)

AD SUUM (206)
JOHANNEM BURCHARTI.

Non ita cor animo ſpoliavit querquera febris,
Vſſit in Ætnæis quæ mea membra pyris;
Ut ſoror Enceladi ferali cincta Cupreſſu
Ingeminans ſortis te cecidiſſe rotâ.
Sed mox quum Musâ ſcirem narrante diſertâ
Te fortunatum proſperitate novâ,
Gaudia magna tuli; gaudentem ut vidit Hygeja,
Reſtituit vires, gaudia magna fero.

AD (207)
JOHAN. JACOBUM REITERUM
Styrum Græcenſem.

Dum Dea Præneſtis menſa nos junxit eâdem,
Sincerè fidus Candide *Reiter* eras.
Dum Clariis ambos Phœbus jam nutrit in hortis;
Fœdus amicitiæ cum pietate tenes.
O Fidio juvenis perchare fidelior ipſo,
Diſpeream, niſi te Fratris amore colo.

MAGNIS NON GRATIA PARVA. (208)

Ductilibus nervis & celſo verticis orbe,
Non vitium eſt alios exſuperare viros,
Clarior eſt longo fulgens è corpore virtus,
Et radio illuſtrat ſplendidiore decus.
Aſt tredecim cubitos murgiſo murcidus explens,
Qui lacerat, jugulat, deſide more dies,
Corporis infamat magis alti grandia membra,
Juréque fit parvis fabula trita viris.

(209) IN ALBUM

M. PETRI GÆDICCI.

Si mihi mens animi Muſæo numine ſtaret,
Limphata in liquidâ Bellerophontis aquâ ;
O Sophiæ virtus, quot in hac candentis amoris
Orcheſtrâ cordis carmine ſigna darem.
Nunc ea diſceſsûs veſtri damnata dolore,
Triſtis ſub triſti gutture triſte gemit.
Hanc tamen interea ſinceri pectoris arrham
Pono aris Fidii; perſpice Sance fidem.
Non illam claudat nigris oblivio clathris,
Sive aras Nereî ſeu colo ſortis haras,
Et fremat ante ſuper mea tempora forfice Clotho
Summanique petat navita naula Charon;
Quam mel amicitiæ ſubmixto felle venenem
Mnemoſynénve tuæ frontis abire ſinam:
Hoc age, pignus habe, quod grata Faventia ponit,
Et me, ſi merear, docte Magiſter, ama.

---

(210) *In Diſſertationes Phyſiologicas*

M. JOHANNIS ARNOLDI DE FINE,
Muſarum numerum adæquantes.

Non ego jam miror cerebro prægnante Minervam
Quod peperit cœli Jupiter ante gregem,
Majus opus miror! Phœbéas miror in auras
Synciput humanum parturiiſſe Deas,
Miror, amice, novem *Phyſicas* è vertice *Muſas*
Quod cerebri fudit vis generoſa tui.

Te

Te patre, jam Clariis famæ clangoribus implent
In laudis curru Solis utramque domum,
Te duce Pieridum jam templa ſacerrima ſurgunt,
Et novus eſt Helicon, qui nova ſacra feret.
Jam Lanias Nimphæ potant præ Nectare lymphas,
Et magis Ambroſiâ Danica mella placent.
Miror mira magis! Naturæ tramite verſo
Gignens ex genito naſcier anne poteſt?
Quid video, vir Magne, novi? Muſæa propago
Tu, Muſas iterum gignis in orbe novas.
Zoilus hinc plorat Pſyllúsque, Paventia fœtum
Cingens, invidiæ tela cruenta cavet.
At te ſancta ſalus patrem complectitur ulnis,
Atque novum Phœbum Fama ſecunda vocat.

IN OBTRECTATOREM. (211)

Quid tua lingua facit lethali tincta veneno,
O obtrectator peſſime, dic quid agit?
Prodit, adulatur, rixatur, crimina fingit,
Hem! quæ relligio dicere vera tibi!?

(212)

ΕΝΚΩΜΙΑΣΤΙΚΟΝ

AD M. MOMUM INVIDIUM
Aſinienſem in Doctorem promoventem.

Salve ſeptenâ præclare Magiſter in arte,
Mome ſagax, laudis carbaſa pando tuæ.

Grammaticam noſti? quam? quam fornacibus orci
Ad ſtygios coxit fraus violenta canes.
Scis Logicas omnes, quas? quas injuria fraudis
Falſa ſoror NixIs vique dolóque genit.
Es bonus orator, quum Proditionis ad urnam,
Peſtifero famam detrahis ore bonis.
Es bonus Aſtrologus, quum fulget ſtella Lavernæ,
Tu facis, ut furto fulgeat apta tuo.
Muſicus inſignis cluis, obtrectatio quando
Perfacili linguam dexteritate vibrat.
Metiris, tibi ſit menſura calumnia fœda,
Cum qua mentiris, quicquid ab ore crepas;
Quum tantis igitur præcellas artibus omnes,
Quis dignum ſummo te neget eſſe gradu?

---

(213) NIL CURO VERBA MALORUM.

Me quoque viroſis inſana calumnia flabris
Adflat Erichtoniis mox rapienda Notis.
Balſama non deſunt; faciam bona, nílque timebo.
His unctus tantâ tutus abibo lue.

---

(214) AD JACOBUM FINCKIUM.

Quum, *Jacobe*, mihi magnetica retia primùm
Tenderet ex oculis ipſe Cupido tuis.
Mox adſpirabat Sancus lætante ſuſurro:
Talis amicitiæ vincula lætus ini.
Hic facies morum faciei congruit oris,
Hic habitat nivea cum probitate fides,

Vidi

Vidi, ſed parvo, dulciſſime, tempore vidi,
Abſens ut videam, dextera fida dabit.
Sera quies oculos, & aheneus urgeat ora
Somnus, quando tuum non meus urget amor.

AD (215)

JOH. ROSTORPIUM.

O quoties Eratûs Muſæo percitus œſtro,
Olim ſcripſiſti carmina Jane mihi,
Carmina, quæ blandâ docuit te voce Dione,
Carmina, quæ Charitum rore rigavit Amor.
Verſus in Harpocratem Bacchæ jam more videris,
Dum nullum mittit Nectar ob ore manus.
Cur hoc? an Argi cenſes me colle latere?
Anné gerit Cattos Danica terra pedes.

OMNIA VINCIT AMOR. (216)

Fortis erat Simſon, fortis Mars, fortis Apollo,
Fortior eſt veri verus Amoris amor.

MUSÆ NOSTER AMOR. (217)

Quiſquis amat Venerem rarò redamatur ab ipsâ,
Fit ſociis crebrò fabula nota viris.
Quiſquis amat Muſas, Muſis redamatur ab ipſis,
Et ſibi perpetuum nomen in orbe parit.

Digitized by Google

Qui ſapit, is Veneris Muſæ poſtponit amorem,
Stultus amat Cypron, ac ex Helicone fugit.

(218) AD CALLIOPEJAM.

Carmine quo celebrem te mellitiſſima Muſa,
Cujus amor creſcit nocte diéque mihi?
Omen habet nomen, quod cordatiſſima mater
Permeſſi dulces indidit inter aquas.
Nam quum reſpicio totum; quid amiciùs illo!
Quum partes; cunctis omen ineſſe liquet.
Condo caput ventrem conſidero, cor tibi puris
Candidius nivibus Nimpha Ericina dedit:
Oſculor inde pedes; hà diam ſentio te eſſe.
Hà ſubolem divûm vilis homullus amat!
Regnat in arce tui Gravitas clariſſima frontis,
In ſpeculis vultus Gratia trina ſalit.
Do tibi cor, mihi das, tu diva es, ſim quoque divus,
Divus honore tuo, divus amore tuo.
Jubila diffundo gaudenti maxima mente,
Jubila da ſemper fundere Muſa precor.
Ante feræ ſilvas, & piſces flumina linquant,
Quàm te ego, quàm curas deliciáſque tuas.

(219) AD PHOEBUM PRO AMICO.

Phœbe pater vatum, Daphnen qui primus amaſti,
Quíque ſinis ſervos præſes amare tuos.
Ecce tenebroſis Auſtros emittit ab antris
Æolus, & pluviis Jupiter altus adeſt.
Tota ſonant ſubito cœli convexa fragore,
Horrida tempeſtas turbine cuncta ciet,
Jámque mei nuper cordis dulciſſima cura
Chloridos areolas exſpatiata petit,

Cur,

Digitized by Google

Cur, ſuperi, immiſſis furor haud frenatur habe-
Donec eam liceat rurſus adeſſe domi. (nis,
Forte animos veſtros hoc mordet, macerat, angit,
Quod fidei tanto fas ſit honore frui.
Sed tu, Phœbe, mei miſerere meíque ſodalis,
Cygnéumque precor mitte ſatellitium,
Ut ſupra pendens depellat grandibus alis,
Cum tonitru pluvias, cum pluviíſque Notos.
Fallor? an hîc auris ſtrepitu mihi tinnit olorum?
Euge! finis precibus, Phœbe rogate, locum.

AD AMICUM A. M. (220)

CHLORIS ET CUPIDINES.

Florida Flora fores florentes tegmine florum
Horti florentis cardine verte precor.
En, ut Acidaliæ lepidiſſima pignora matris
Ante tuos veniant, matre jubente, lares.
Quid cupitis? cupimus flores, qui crinibus addant
Aureolis bellæ virginis omne decus.
Dicite quæ virgo? Miſenæ ſplendida Daphne,
Cujus in externos Phœbus abivit agros.
Phœbus an Ardalidum? non, ſed quem viſit a-
more
Ardalidum Phœbus quo remoratus abeſt.
Ite citi Paphias pueri genitricis ad arces,
Hîc flos nullus eâ virgine dignus adeſt.
Fortè ſuo dignos quia non reperivit in horto,
Irata iratam me cupit eſſe Venus.
Non ita, ceu ſuperat nos formâ Miſnica Daphne,
Sic dignos flores utraque neſcit eâ.

Digitized by Google

(221) DE SERTO ROSACEO.

Et cur, quæſo, mihi feciſti, care, coronam,
Quem roſei ſolum floris honorat odor?
Omen habet, dicis: forſan velut aliger infans
Harpocratem, vis me condecorare roſis?
Eſt Roſa flos Veneris, rerúmque ſilentia tuta,
Præſtet honeſtus amor ſignificare cupis.
O mea vita! meum cor! ô mea pupula dextra!
Hoc ſi non ſemper fecero, Battus ero.

---

(222) AD CASPARUM STERNBECIUM.

Pignus amoris haues? cape pignus amoris, amice,
Sum ut tu ego, id, ô jam age, habe, ac tu hîc me ama, ut, hem, & te ego amo hîc.

FINIS.

HEIN-

HEINRICI ALBERTI
HAFNIA-DANI
ODARUM
ET
PARODIARUM PUGILLUS.

Digitized by Google

(223)

DE FAMA NARRANTE ELECTIONEM

CHRISTIANI V.

CHRISTIANI IV.

Danorum &c. Regis filii.

Quid novi tradux dicat ad Themiſtos
 Aures Fama? quid inſolentiori
Denotat pompâ? quid Honoris ædes
 Verberat croceis decenter alis;
Herclè Rumoris ſtudioſus auceps
 Furabor tacitè legámque verba.
Dixeram, quum mox Dea cœpit, & ſic
 Ad limen ſubito canebat orſu:
O Honor Sortis probitate macte,
 Sic, ſic, perpetuam per auctionem
Creſcis, & cenſus tuus in virenti
 Vigeſcit magis, & magis vigeſcit
Flore virtutis; quis at ille cenſus
 Magnus, Jupiter, atque fructuoſus!
Quo replet Regum tibi ſtirps Danorum
 Horreum prælustre Perennitatis.
Ecce jam rurſus dabitur PARENTI
 SUCCESSOR SUBOLES; in ejus ille
Neſtor annoſus gremio quieſcat
 Achillis, Sophiæ cor intus aurâ
Atque ſtricturis animans, ut omne
 Dices, juxta Helicen regat gubernum.
O Honor Sortis probitate macte,
 Hæc in Mnemoſynes nota tabellis,

O Ho-

Digitized by Google

O Honor Sortis probitate macte,
Hæc in laudifluis nota labellis.
Finiit, nec quid moræ; Honor ſiniſtrâ
Fauſtam ſternuit approbationem;
Quin & auris dextera tintinabat
Antea augurio faventiori.
O Boni gratam auſpicii actionem!
O factam bene nunciationem!

AD (224)

ILLUSTREM COLLEG. ET CONSAL.

GUIL. LUD. L. B. à FREIBERG.

De remediis contra corrup. Rerump. diſputantem.

Qui ferre ſcit medelam
Regnis, conſilio graves repellens
Corruptiones, Muſa Conſus
Vel Apollo ſitne?
Quòd, Magne Baro; noſti
Hoc teſtatur Apollinare ſcriptum.
O Macte! mactus ſic ſonato
Reſonante Pindo.
Muſa labore vigil ſub duri luceo lite,
Egregii pius in fine beante rego.
Quis omen auſpicatum
Obſcœno ore coinquinabit unquam?
Te quiſque dignâ fronde Daphnes
Potius coronet.
Te matre cum Novenſilum,
Dignitatibus æviternitatis.

Vivace

Vivace crenâ conſecrabit
Sacroſancta virtus.

(225)

IN ABITUM EJUSDEM CUM FRATRIBUS.

AD HIPPOTADEN.

NUNC eſt eundum: patria ad Eſſeda
Lubentiori quadrijugas terunt
Lupata morſu: Suevicáſque
Ungulæ havent repetiſſe terras.
Obſtringe fratres Æolios nigris
Ætnæ ſub antris, præter Eteſias,
O qui furentes forte turbas
Imperio Hippotade gubernas.
Sic Liber alſo tegmine pampini
Avertet æſtûs tormina LIBERIS,
Laſſisque divini propinet
Nectaris Ambroſiæque pocla.
Matuta frigus leniet aſperum,
Flammæ Phlegontis naribus editæ
Rores liquabunt congelatos,
Juno Jovis cohibebit imbres?
Ipſus Cyclopum fulmina contrahet,
Felicitatis muneribus beans.
Sic proſit auſus, qui Deorum
Conſiliis, hominumque initur.

(226) Ad Phœbum.

EXIT umbroſis Heliconis oris
Triſtis Caſtalidum ſonor Dearum,

Trudit

Trudit effuſo Themis alma fletu
Lanum, Laniades dolent ſorores.
Cauſa quæ luctûs mihi dic Apollo?
Sed nec præ lacrymis potes miſelle:
Fortè quod noſtris abeunt Lycéis
Freibergûm ſuboles, doletis omnes?
Si dolor cauſâ hac, etiam dolendum
Eſt cuivis meritò dolore magno.

AD (227)

JANUM GRUTERUM,

GRUTERE pulchritatis
Qua Roma culta Suadæ
Interpolavit ora
Præluſtris architecte;
Præluſtris inter omnes
Atlas Critici Senatûs,
Cui credidit ſupremum
Doctrina terſioris
Antiquitatis axem,
Quid mirer? & quid, inquam,
Tua ſcripta mirer unquam?
Linenda ſcripta cedro;
Miranda ſcripta Muſis;
Servanda ſcripta Laudi;
O ſat gerunt Laboris!
O ſat gerunt Honoris!
Laboris æviterni?
Honoris æviterni.
Periculis juventæ
Vernante flore factis,

Docu-

Digitized by Google

Documenta dignitatis
Tam clara prodidiſti;
Documenta claritatis
Tam digna protuliſti.
Hà quid *periculorum*
Phraſi, ſtylo diſerto
Diſertius videtur?
Ha quid *periculorum*
Inventione pulchra
Pulchralius videtur?
Nectar periculorum,
Mulſum periculorum,
Odor periculorum,
Semper replete mentem
Meam replete mentem.
Et tu periculorum
GRUTERE dulcis autor,
Faventiæ ſapores,
Lubentiæ liquores,
Cornu mihi propina
Doctrinæ Apollinari?
Quod exhibes, quod offers
Fidii tui miniſtris.
Fidii tui miniſter
Gaudebo ſemper eſſe;
Gaudebo ſemper illi
Litare thure mulſo;
Gaudebo ſemper illum
Laudare pumilillis
Anacreonticillis.

Digitized by Google

AD (228)

WOLF. HEIN. à WEINGARTEN,

De verborum obligationibus diſputantem.

Wolfgange, blando quem Zephyro Dices
Tepentiori de Sophiæ ſinu
Adflat Jovis proles Minervâ,
Quid tibi plauſtra ligationum
Quas Entheatam per Themidos domum
Fers? ánne malo nectere te cupis
Conſtantiæ prudentiæque
Dulichium referens Ulyſſem?
Sic quâ moveris Mens Bona poſtulat.
Ne te trahentis voce Glycyrrhoæ
Orcina Sirenes tremendi
In loca præcipitent Averni:
Vertumnus abſit pectore candido,
Hinc alligat te Juſtitiæ Fides:
Servent Honores hæc in arce
Vincula candidiora Famæ.

AD (229)

FRID. SEVERINUM

Onomaſteria celebrantem 1607.

Miteſcat Boreas atque ſerenior
Cœli temperies nubila differat;
Ut claro Phaëtonte lux
Hæc innubila fulgeat:

Opta-

Digitized by Google

Optatiſſima lux, gratior omnibus
Anni curriculo quotquot eunt novâ
Quam Phœbus celebrans fide
Creſsâ condecorat, notâ.
Hac, Fridrice, tuum Nixia primitùs
Cuninæ ligulis Juno dedit latus:
Hoc nomen tibi regium
Plutus paciſluus tulit.
O bellè tibi ſit bella precor dies,
Et nunc & quoties fulſeris; at tuam
Dilectiſſime gloriam
Quo pingam alite carminis?
Aut quæ munera nataliciis feram
Horis? ſerta? roſam terra negat. Tagi
Gemmam vel pateras? neque
Hæc mî vis neque talium
Mens eſt deliciarum, aut tibi res egens.
Præ donis igitur quid voveam? preces.
Hæ vincunt pateras, ut &
Quicquid ripa parit Tagi.
Faxit temporis autor Deus, hæc dieî
Natalis peragas gaudia ſæpiùs
Felici auſpicio; hoc eſt caput
Et pes voti erit unici.

---

(230) PARODIÆ

Ex Hor. Od. 5. lib. 1.

AD POTENT. DANIÆ, &c. REGEM

CHRISTIANUM IV.

Quis dextræ facilis Pallados adjuvâ
Te condit meritæ laudis odoribus

Prin-

Digitized by Google

Princeps ſumme ſub Arcto ?
Cui monſtras calycem roſis
Vernantem Charitum ? prô quoties fidem
Regalémque animum laudet, & inclutas
Curas Martis & artis
Admirabitur inſolens,
Qui tantâ fruitur laudis adoreâ,
Qui nunquam vacuum, nunquam inamabilem
Regni cernit habenas
Pertractare ? ſacros quibus
Tanta laude præes ! me patriæ ſalus
Devotis precibus regia commonet
Commendare potenti
Ornamenta poli Deo.

Ex Od. 19. (231)

AD
CHRISTIANUM ANSORGIUM.

MATER ſacra Novenſilum
Miſnæique jubet me Philii Themis,
Et jucunda ſodalitas
Abjectis animum reddere verſibus:
Urit me ſocii nitor
Splendentis Pyrois fulgure clariùs,
Urit grata polities,
Et vatis facies gratior adſpici,
In quem tota ruens Daphne
Phœbum deſeruit; nec patitur Linum
Et dulcem reliquis ita
Suadam ferre viris, quæ decus advehunt.
O Parcis citò ceſpitem, ô
Verbenas Charites ponite turáque,

Lactis

Digitized by Google

Lactis cum patera novi:
    Mactatâ vigeat longiùs hoſtiâ.

---

(232) *Ex Od.* 21.

IN GIESSENAM ET LUDOVICUM HASSIÆ Landgravium.

Gieſſenam Clariæ dicite virgines:
  Ludvicum Charites dicite principem,
      Doctrinámque ſacrato
    Inductam penitùs die.
Vos mactam Pietate & Sophiæ bonis,
Quæcunque aut Themidos prominet arcibus
      Lætis aut Meditrinæ
    Silvis, aut domibus poli:
Vos magnum totidem tollite laudibus
Ludvicum Charites, lumen Apollinis,
      Inſignémque Gradivo
    Subjectúmque Faventia.
Hic ludos celebres hic Academiam,
Rudolpho populi Cæſare conſcio ad
      Omnes Pieridum cœtûs
    Nutu conſtituit Dei.

---

(233) *Ex Od.* 26.

IN ALBUM TYCHONIS SANDTBERG.

Fidis amicus perfidiæ reos
  Tradam lituris in mare mittere

Obli-

Digitized by Google

Oblivionis, quid per artes
Cum Chariſin jubeant Camenæ,
Quid Caſtorem non polluat, unicè
Securus: ô qui pectoris integri
Candore gaudes nomen adfer,
Adfer in hanc fidei tabellam.
Pollux adeſto: nil ſine te mihi
Fortuna prodeſt: hîc animi notas,
Hîc candidum ſacrare pectus,
Te ſimiléſque tui decebit.

Ex Od. 29. (234)

AD

C L A U D. P L U M.

In Colleg. Treutl. Ant. Gothof. reſpond.

Plumi beatas nunc Themidos petis
Gazas & acrem militiam paras
Umbone vincendis Sophiſtis
Palladio; Liparéſque Momo
Nectis catenas; quæ Charitum tibi
Falſis necatis præmia deferet?
Quæ Muſa de Pindo capillis
Gemmea ſerta tuis viebit.
Callens canoro dicere barbito,
Laudes honoras; quis neget aridis
Vocem teneri poſſe Phœbi
Faucibus, Aonidáſque mutas;
Quum tu pererrans undique gnaviter
Libros Themiſtæ, & Socraticas ſcholas
Mutare Pactoli metallis
Divitias Sophiæ ſtudebis.

(235)

(235) *Ex Od.* 30.

AD SALUTEM Cal. Jan. 1608.

O Salus regina Sacri Bonique
Linque jam tempus vetus, & petentis
Luce nos læta Pyrois recentem
Transfer in annum.
Aëris tecum nitor, & quietis
Gratiæ donis: properéntque fruges
Et vigor Muſis, ſine quo juventus
Noſtra peribit.

---

(236) *Ex Od.* 20. *lib.* 2.

AD GREGORIUM KRABBE, Nob. Dan.

Non indecorâ nec fragili ferar
Ignavus alâ per loca Murciæ
Hoſpes, neque in virgis manebo
Longiùs, Aphroſynáque major
Fontes relinquam: non ego deſidis
Semen Vacuni: non ego quem vocat
Præſtantior Phœbus putreſcam,
Nec Scholicâ retinebor Ætnâ,
Jam jam niteſçunt mente Novenſilum
Faces, & arcis cerno Heliconiæ
Prærupta, naſcuntúrque morum
Membra per exteriora plumæ.
Jam diligenti promtior Hercule
Viſam petitæ caſtra Themiſtyos,
Et ſigna Suadelæ peracer
Veles Alethoſynæque agonas.

Me

Me Teuto, ut & qui commoda ſentiet
Cura fidelis Danus, & ultimæ
Norvegiæ gentes amabunt,
Danubií celebrétque potor.
Abſint inanis ſomnia Morpheí,
Luxúsque turpes, futilis alea?
Sic ponet æternos, ſepulchrum
Fama ſupervolitans, honores.

Ex Mart. lib. 7. Ep. 73. (237)

IN ALBUM

JOH. JACOBI, L. B. à FREIBERG.

Tantus es & talis Lanii *Jacobe* Lycæi,
Ut te mirari poſſit & ipſa Themis,
Sed nec Apollo minùs, quod ſi ſacra dona duorum
Junxeris, alterius mox honor alter erit.

Ex lib. 12. Epig. 11. (238)

FRIDERICO TAUBMANNO.

Taubmanno dic, Muſa, tuo cum laude ſalutem:
Nam quis Gorgoneis plus madefactus aquis?
Cujus Pimpléâ lyra dulcior exit ab arce?
Quem plus Caſtalio de grege Pallas amat?
Quòd ſi fortè queat magnis pauliſper abeſſe
Fac Clariâ luſtret metra puſilla face:

Et tribus exigui puerile meliſma valoris
Condecoret verbis; Francus Apollo probat.

AD CONTUBERNALEM ET SYMPATRIOTAM EXOPTATISSIMUM

DE PRINCIPIIS RERUM NATURALIUM EXTRINSECIS DISPUTANTEM.

HENRICUS ALBERTIUS.

Αναγραμ.

HîC ARS VIRET LUBENS.

Nullus ut invitâ quicquam tentare Minervâ
Poſſit, ni bobus littus arare velit:
Sic animi docilis florenti promitur agro
Uberior fructus, fertiliórque ſeges.
Ergo ritè facis, quod dum tibi cuncta lubenter
Ars, ætas, ardor, mens, animúſque virent;
Nocturnis valeas ſolidè impalleſcere chartis
Atque Cleantheâ quærere fruge decus;
Quin examinibus tua ſubdere colla virorum
Nec dubites, quorum pectora Phœbus alit;
Præſidis auxilio culti, cui culta cerebrum
Mnemoſyne finxit, cui Venus ora regit.
Huc huc quiſquis erit de hircoſa centurionum
Gente, ſolens tales ore referre logos:
Hafniadum ſoboles, ſoboles virtutis avitæ
Lippa manet: ſemper treſſis agaſo manet.
Limina quod proavum gnatis frigeſcere fas ſit,
Atque peregrinis jura paterna dare.

Palleat

Palleat infelix, oculos licet unctus aceto
Mordaci, cernat crimina falſa dari,
En exempla notat Pallas contraria nugis,
Et Themidos plantas proluit imbre ſuo,
Hafniadum ſoboles, ſoboles virtutis avitæ
Plena manet, patriæ lauſque decúſque ſuæ.
Limina cui proavum fas non frigeſcere, jura
Linquere & ignotis velle paterna viris.
Hoc eſt quod ſtudeat, quod & utraque palleat hoc eſt
Hafniadum proles Palladis arva colens.
Perge Heliconiadum decus, & nova gloria perge,
Dum *viret hîc* ætas *ars* animúsque *lubens*
Socratico inque ſinu Sophiæ te nectare paſce,
Quo facilem captet te Themis inde ſibi,
Ac per te tandem veri Dea fulgeat alma,
Sæpiùs hinc doctum dis *Aleberte*, puta.

Deproperabat Claudius Plumius
Haf. J. U. St.

F I N I S.

Digitized by Google

15.6

Digitized by Google

157

JOHANNIS HOPNERI

HAFNIENSIS

Juris Utriuſque Licentiati

CARMINA;

Digitized by Google

Digitized by Google

VITA
HOPNERI.

Quoniam, benevole Lector, quicquid ad vitam cujuſque Poëtæ delineandam publica ſuppeditarent monumenta, tecum communicare promiſerim, injuriam certè non minorem tibi, quàm ipſis JOHANNIS HOPNERI *cineribus, facerem, ni publicum Hafnienſis Academiæ Programma, virtutum ipſius æternitati conſecratum, in hunc quaſi proprium locum transferrem, & , quam hucuſque cives præcipuè mei mirati ſunt, eam exteris quoque Beati noſtri imaginem inſpiciendam darem. Dictum verò Programma ſub Rectoris Magnifici nomine promulgatum, ut apud nos obtinuit, Academiæ Secretarius, qui & ipſe Profeſſorii ordinis eſt, conſcripſit; Is eo anno fuit* WILHELMUS WORMIUS, *qui hodie in Supremo Juſtitiæ Tribunali Juſtitiarii, & Sacræ Regiæ Majeſtatis Daniæ & Norvegiæ Conſiliarii Statûs, Juſtitiæ & Cancellariæ, Hiſtoriographi & Bibliothecarii illuſtribus muniis fungitur.*

Totum hic legas:

RECTOR
REGIÆ ACADEMIÆ HAUNIENSIS
D. OLAUS BORRICHIUS
Medicinæ ac Philologiæ Profeſſor Regius
L. S.

Cum & actioni, & contemplationi rerum genuerit nos natura, atque ab utrâque æſtimetur homo, utra præſtantior ſit qui quærunt utrique ſua decora eſſe comperient. Eſt enim magnifica, quæ in actione conſiſtit, vita, &, in tuendis mortalium cum occupetur commodis, maximi uſus ac neceſſaria. Sed & illa, quam ſola commendat contemplatio, quamvis umbras amet magis, & non æque in publicâ ſe luce oſtendat, non tamen ideo minus ex ſe illuſtris eſt. Tenet enim, cum magnâ jucunditate, occupatam præſtantiſſimam hominis partem, quæ mens eſt, efficitque ut turbarum neſcii, ſeque ipſis contenti placidiſſimè & degant mortales, & ſuis tacitè fruantur bonis. Maximus ſcilicet ex ſecretis ſtudiis fructus eſt, & pura literarum exiſtit voluptas, quando ſola rei, cujus ſtudium habent, intellectu contentæ ſui contemplatione fruuntur. Hâc illecta dulcedine magna nomina, abdicatis, quos inter maxima felicitatis habere argumenta ſolemus, honorum dignitatumque ſplendoribus à purpurâ ad pallium aliquando reverti, manuſque, publicis aſſuetas habenis, inter doctas conſeneſcere chartas voluerunt. Nec ſola jucunditas huic vitæ generi

generi precium ſtatuit, cum utilitas quoque maxima commendatum faciat. Sæpe enim, qui nihil agere videntur, majora agunt, dum ſuâ contemplatione ea fructuoſè detegunt, quibus ad actionem alii ritè præparentur. Qui igitur, faſtiditis irrequietis lubriciſque virtutibus, ſuavi hâc ſaturari quiete maluerunt, quàm publicis ſe rebus operoſè impendere, non minus inter magna proponi exempla meruerunt, quàm qui clariſſimis operibus orbem illuſtrarunt. Eô jure, hâc hodie ſcriptione, Civem proſequimur, qui, cum animo valeret maximé, iiſque inſtructus eſſet & ſcientiis & fortunæ bonis, quæ ad claritudinem promovendam multum juvare potuiſſent, maluit tamen, in ſuavi Muſarum contubernio, ita ætatem agere, ut ſibi ipſe non ignotus viveret, quàm inter publicorum munerum impeditas exercitationes, famæ celebritate, aliis innoteſcere. Is erat

JOHANNES HOPNERUS

J. U. Licentiatus, qui honeſto prognatus genere cum primùm in hâc urbe die VI. Martij Anni MDCXLII vitalem adſpexiſſet lucem, à Religioſſiſſimis Parentibus vitæ luciſque Auctori conſecratus mox membris veræ, fruentiſque Chriſto capite, Eccleſiæ inſertus eſt. Ille, poſtquam corporis tenelli partes paulatim fungi officio adſueviſſent, & animus in ſuis ſe functionibus oſtendere, ut rectâ educatione in ſpes amplas ſuccreſceret, nil prius antiquiuſque habuit eâ curâ ſollicitus Parens, quâ filiolus ad ſinceram Dei cognitionem, grateſque Creatori ſuo ſolven-

das poſſet informari. Ideoque puerulum primis literarum, & mox fidei Chriſtianæ elementis imbui fecit, cumque non vana felicis ingenii memoriæque documenta oſtendiſſet, Præceptorum ſtudio commendavit, ut Latinæ linguæ uſum, eóque ſi quæ pertinerent alia, poſſet acquirere. Inter hæc, decennis admodum, Patre de ſe optimè merito orbatur, ſed &, proximè ſequentibus annis, Materterâ ſui amantiſſimâ, & ſorore, quam habuit, unicâ. Cum verò anno MDCLII, fati jamjam inſtantis præſcius Parens amico ſuo ſingulari, urbiſque hujus Senatori præcipuo, HERMANNO THURONIO, ad lectum decumbentis ſtanti, filiolum commendaſſet, accidit ut is ipſe, intet paucarum ſeptimanarum ſpacium morti proximus, tutelam, quam ipſe nondum per valetudinem adminiſtrare potuerat, fraternæ fidei FRIDERICI THURONII, cohortium Urbanarum Præfecti, committere opus habuerit. Ejus igitur recipitur ædibus, nactus Præceptorem, quem poſteà per totam vitam diligere potuit, PETRUM LAURENTII SCHEVIUM, jam tum pietate, eruditione & probitate morum commendabilem, nunc Paſtorem Eccleſiæ, quæ eſt in inſulâ Cimbriæ Föur dictâ, digniſſimum. Cujus ſub ductu, quamvis Linguæ latinæ, Græcæ, & Ebreæ eam imbibiſſet cognitionem, quæ ſufficeret iis qui in Regiâ hâc Academiâ nomina profiteri vo unt, placuit tamen aliis, & præcipuè Tutori, ut Scholæ publicæ, & in eâ æqualium certamini committeretur. Anno igitur M.DC. LVII, locus ipſi in ſupremâ claſſe contigit, ubi, moderante Viro Clariſſimo, M. GEORGIO HILA-

HILARIO, tunc temporis Scholæ Rectore, nunc autem Mathematum Profeſſore Celeberrimo, plenam in ſtudiis & dignam Academiâ maturitatem attigit. In illam receptus Anno M. DC. LX. omnia oſtendere ac præ ſe ferre decora viſus eſt, quæ civibus noſtris optare ſolemus, iiſque toto biennio, quo nobiſcum vixit, conſpiciendum ſe præbuit, donec, inito conſilio exteras viſendi Academias, Anno M. DC. LXII. die XXX Januarij Patriâ exceſſit, captoque per Germaniam itinere, & viſis præcipuis urbibus ac aulis, Luneburgo ſcilicet, Cellâ, Hannoverâ, Hildeſiâ, Caſſellis, Marpurgo, Gieſſâ, Francofurto ad Mœnum, Heidelbergâ, aliiſque rectà Argentoratum contendit. Pertraxerat illum in eam urbem, qui ibi ſedem fixerat, famigeratiſſimus JOHANNES BOECLERUS, quem ut ingenii in monumentis amare jam dudum cœperat, ita præſentem venerari voluit, ut ejus auſpiciis felicia caperet incrementa, communia cum ipſo ſectatus ſtudia. Ceſſit ex voto res, humaniter quippe exceptus in contubernium, & ad intimam admiſſus eſt familiaritatem. Cum enim animadverteret Vir famâ ſuâ major nactum ſe eſſe convictorem, ad politiores literas natum factumque; & qui prætereà magnâ aſſiduitate ſemel cœptis ita inſiſteret, ut nunquam ab opere, niſi jam perfecto, manum removeret, captus ingenti voluptate exemplum ſuæ dexteritatis ſtatuendi omnem in docendo adhibuit candorem & induſtriam, ut aliquando, in hoc diſcipulo, quantus ipſe Magiſter eſſet, oſtendere poſſet. Nec minus ſibi gratulabatur Beatus noſter, quod profectus ſui incrementa

cum ipſis diebus augeri animadverteret, ſibique aperiri quicquid reconditi Latinæ grajæque Muſæ & ipſa Aſtreæ ſacra habebant, cum ordine progredienti omnia ſimul cederent, quorum, variis in locis, tumultuariè conquiſitam poſſeſſionem alii vix unquam ſperare nedum plenè occupare poſſunt. Hic igitur ſesquiannum ſubſtitit, quod breve ipſi viſum fuit tempus, utpote quod maximorum Virorum convictu & pulcherrimarum occupationum dulcedine totum conſtabat. Et jam ita exhauſiſſe videbatur omnes politioris literaturæ fontes, ut cum ipſo Magiſtro ſi non paria facere poſſet, certé ab ejus magnitudine propè abeſſet. Quocirca ulterius progredi conſtituit, & ad vicinos divertere Helvetos. Celebre Muſarum emporium, multis retró annis, & etiamnum hodie, Baſilea eſt, in illâ urbe, cum magna literarum inveniſſet decora, ferè annum exegit, variæque eruditionis documenta dando majora quoque accepit incrementa, ſemper memor ſe Patrium non vertiſſe ſolum, ut peregrinas ſectaretur voluptates, ſed veram ſapientiam, quâ & meliorem ſe faceret ipſe, & aliis prodeſſet. Eum circumtulit animum, retinuitque in quâcunque orbis parte, etiam in mediâ Galliâ, quæ, ſi ulla alia Regio, ſeveritatem excutere, & mille lenociniis ad aliud agendum pellicere juniorum animos ſolet. Sed ille conſtans tenaxque propoſiti jucundiſſimæ, inter ſuas delicias, genti oſtendit eſſe aliam veram animi voluptatem, quæ dedignatur mollitiem, &, tanquam cibo, honeſtis paſcitur occupationibus. Venit Lutetiam die VI. Auguſti Anni M. DC. LXIV. bienniumque inte-

integrum inter ſtudia & honeſta corporis ita divi-ſit exercitia, ut potior tamen illis pars temporis cederet. Excuſſit enim, quotquot in magnâ illâ urbe tunc erant, Biblothecas illuſtres omnes, ſapientum Collegiis, quæ ſingulæ ferè dies aperiunt, frequens attentuſque interfuit, Doctos omnes familiariter convenit, & nihil omnino præterire ſe voluit, unde animo cultus accedere poſſet. Excurſione interim factâ, Aurelianos adiit Doctores, qui eruditionem profundam, & multiplicem variarum rerum admirati ſcientiam, cum accuratâ utriuſque Juris peritiâ conjunctam, ſummos ipſi honores, & utramque obtulerunt lauream. Sed ille, ab ambitione omni remotiſſimus, ut ſolâ licentiâ accipiendi tanta decora contentus eſſet à ſuâ obtinere modeſtiâ potuit. Eâ, die XV. Maji Anni M. DC. LXVI, ipſi collatâ Italos quoque adire ſapientes voluit, cum inſperatò amici monent turbari in Patriâ res ejus, &, ni ocius advolaverit, magnum fortunis metuendum eſſe detrimentum. Differre igitur conſilium ulterioris peregrinationis coactus, per Flandriam, Brabantiam & Belgium in Patriam eodem anno die XXIII. Octobris rediit. Quò temporì advectus, poſtquam magnâ dexteritate omnia ita compoſuiſſet, ut minus ſentiret Patrimonii levem diminutionem, caviſſetque ne poſthac quod metueret magnum haberet, Italos, & quotquot exterarum gentium inviſæ hactenus ſibi fuerant, iterum animo volvere cœpit. Sed penulatum jam admonuit valetudo, declinaret fatum, quod iis ferè imminet omnibus, qui ita toti excolendo ſtudent animo, ut valetudinis curam ſeponant.

Digitized by Google

Adſpiceret corpus ſuum, tenerum illud, nec facile longiores laturum vectitationes, cœlique ardentioris intemperiem, honeſtâ ideoque in Patriâ, inter ſuos gauderet in poſterum tranquillitate, & ingenii meditamentis, gratâque eorum, quæ exteri hactenus indulſerant, recordatione paſceret animum, beatoque ſe conderet otio. Parendum ille ſibi quidem intellexit, ſi vivere vellet, non tamen ita in totum paruit, quin Genio, ſuo more, indulgeret. Erat autem ille non alius quàm literarum amor. Eas ita deperiiſſe eum norunt qui familiarius ipſi convixerunt, ut vix ullum temporis momentum elabi ſit paſſus, quo non aliquid præclari vel legeret, vel commentaretur. Nec ſufficiebant dies avido ſciendi animo, ipſas invaſit noctes, & nunc medias, nunc totas lucubrando conſumpſit. Ne igitur credant qui raRò ipſum in publico viderunt, nunquam autem cum eis agentem, qui, toto die diſcurſando, in quo occupentur anxiè quærunt, domi ipſum pectinatim inſinuatis conſediſſe manibus, & profundo ſegnique in otio meliores effluere horas paſſum fuiſſe. Nemo enim eorum qui multa agere videri volunt ipſo negotioſior vixit. Sciret id orbis univerſus, ſi ipſe ſibi famam non invidiſſet. Teſtantur autem ſchedæ, fato ſuperſtites, & juſtis ſuffecturæ operibus nulli eum rei magis quàm tempori providiſſe, ejuſque tam parcum fuiſſe diſpenſatorem, ut quamcunque vel minimam ejus jacturam ægerrimè ferret. Plurima ille congeſſit, publica ſi fiant, magnam hiſtoriæ Patriæ lucem datura. Poëtarum, Oratorum, Hiſtoricorum, Græcorum pariter ac Latino-

tinorum accuratiſſimè obſervavit, & gemmas, & nævos, obſervatoſque in chartas conjecit. Varios quoqne ingenii luſus poſteritati reliquit, quorum nonnulli publici facti jam dudum niveos doctorum meruerunt calculos. Utinam ſua ſic collocarent tempora omnes, quibus ea indulſit præſidia mitior fortuna, quæ vitæ tolerandæ ſufficientia omnem ab animo ſollicitudinem longè arcere poſſunt. Sed & ſuſpici meretur niveus animus & à recto nunquam deflectens, hoc ſuperos ſibi propitiavit, hoc bonorum conciliavit affectum. Singularem pietatem, ſine fuco probitatem, incorruptamque fidem, & quicquid in homine laudamus totum ipſe vitâ ac moribus expreſſit, dignus profectò qui orbi in exemplum diutiſſimè ſupereſſet. Sed magnæ virtutes terris ſaltem ſolent oſtendi, vulgaria ingenia ætatem ferunt, ſæpeque productiora emetiuntur ævi ſpatia, quàm ex publicis votis. Diu eſt quod debile pectus uberius ex capite fluentes recipere acrioris lymphæ rivos cœpit, quâ quidem totum ſcatuiſſe ſanguinem non obſcurè macilentior corporis habitus oſtendit. Hinc frequentiores tuſſes, & alia quæ tam noxiæ cauſæ ſolent eſſe moleſta effecta, quibus, per aliquot annos, iis obviam itum eſt præſidiis, quæ præſtantiſſima experiundo cognovimus, donec, mediâ hyeme, quæ proximè præteriit, ingraveſcere malum, & violentius agere cœpit, unde Generoſiſſimis quibuſque ex arte in id laboratum eſt Pharmacis, ut ferus humor mitiorem indueret naturam. Sed utut, fideliſſimè id mecum curante Viro Clariſſimo & Experientiſſimo D. CASPARO KöLIKEN, Regiæ hujus urbis

Medico

Medico Celeberrimo, nihil non & circumſpectè, & temporì, & magno affectu ac juvandi animo actum ſit, votis potiri non licuit, longo enim temporis tractu, & ab ipſis formationis ſi dixerim initiis, non aberravero, ita ſuas involverat partes humor, ut nullam mitioris liquoris in ſe admitteret ingreſſum. Cum igitur animadverteret & ipſe, & non obſcurè indicarent adſtantes labi in deterius brevi debere quæ in melius mutari nullo poſſent ingenio, maturè proſpiciendum ſuæ putavit animæ ad alias migraturæ ſedes, poſtquam quaſſo corporis domicilio contineri amplius non poſſet, advocato Religioſiſſimo Sacrorum Antiſtite precibus ejus id ex ſuo commendavit, quod tumulus non accipit, petiitque ut ſacri epuli virtute certum ſe redderet promiſſi Chriſtianis inter æterna gaudii. His ritè peractis, ne ullæ ipſum poſthac mortales inquietarent curæ, bona ſua omnia, piâ & inſigni liberalitate, in Academiam, Templa, & Pauperes ita diviſit, ut nihil ſupereſſet amplius quàm quod ſepulchri impenderetur honoribus, quos tamen ita moderari juſſit ne in funere pompam agere videretur, qui ſine pompâ vixerat. Tanta munificentia, quâ Principes æquavit, æternum monumentum erit, in quo leget poſteritas quicquid de Viro probo ac verè Chriſtiano magnificè dici poteſt, qui, donec ſuperfuit, ſibi non niſi neceſſaria indulſit, ut lautius agerent poſt ſua fata pauperes, beneque precarentur animæ, quæ divinitati nunc proxima aſſidet, poſtquam die vigeſimo Junii horâ poſt meridiem ſecundâ, mortalibus liberata ſarcinis emigravit. Gratulamur illi gloriam ſuam, famam-

que

que ſpondemus æternam, ſi tamdiu literis duratio erit. Corpus, mortis ſpolium, hodie circa veſperam efferetur, in æde Virgini ſacrâ, ex teſtamento, cum Paternis condendum oſſibus. Multâ frequentiâ funus deducere pietas jubet, ad præſtandum id officium invitati convenite cives, & agite, ut prolixâ commemoratione nomen maximè benefici inveniat, qui omnes liberalitate vicit. Hauniæ die XXX. Junii Anno M. DC. LXXV. Sub Officii noſtri Sigillo.

Et ſic ſplendidè deſcriptam habes HOPNERI *noſtri vitam, qui, ut in reliquis ſcientiis, ita vel maximè in Poëſi fuit verſatiſſimus; quod ipſe, erudite Lector, ſi carmina ipſius inſpexeris, non minus ratum habebis, quàm id pridem doctiſſimo* OLAO BORRICHIO, *Poëtarum vero cenſori, viſum fuit, qui in Diſſertatione* de Poëtis Danis *Muſam Hopnerianam digno elogio, quod ſuo loco vide, exornavit.*

Sed nec diſplicebunt, credo, binæ inſcriptiones ex erecto ſupra tumulum ejus in templo divæ Virginis Mariæ, quod Hafniæ eſt, æneo Epitaphio deſcriptæ: Brevior quidem Effigiei ipſius ſubjuncta erat, altera verò averſum monumenti latus decorabat.

I.

JOHANNES HOPNERUS
Haunienſis
Andreæ F. Johannis Clari Mathematici N.
J. U. Licentiatus, Philologus & Poëta excellens,
Vitæ integer, liberalitate in averſo hujus tabulæ latere deſcripta inclytus
Infra hoc æneum monumentum quieſcit.
N. D. VI. Mar. A. cIↄ DC XLII.
O. D. XXII. Jun. A. cIↄ DCLXXV.

II.

II.

JOHANNES HOPNERUS,
Cum nullos ex ſe natos hæredes haberet,
Et, ſi habuiſſet, brevi potuiſſent deficere,
Pio gratoque in Deum ac Patriam animo,
Hæredes ſcripſit cum mundo duraturos:
Deducto enim cum funeris impenſis ære alieno,
Bona fide diſſolvendo legavit
Regiæ Academiæ Bibliothecam $\overline{II}$ numm. uncial.
Emptam;
Bibliothecæ ordinandæ ac conſervandæ ſortem
cIↄ Iↄ numm. uncial.
Profeſſorum duorum habitationi ædes $\overline{V}$ numm.
Uncial: æſtimatas;
Studioſo Philologiæ & Theologiæ ſortem $\overline{V}$
Numm: Uncial:
Studioſis pauperibus ſortem cIↄ numm: Uncial:
Huic ſacræ ædi ſortem cIↄcc numm: Uncial:
Aliis quibus bene voluit, præter ſupellectilem,
ſortem IIC numm. Uncial:
Egentibus honeſtis, quos oſtiatim mendicare
Pudet, & R. trototropheo quicquid
Bonorum ſupereſſet.
Quæ,
Sic in tabulis teſtamenti perſcripta,
Ut omnes ſciant,
Huic tabulæ in exemplum
Inſcribi juſſit
T. E. E. V.
Vos, quibus bene fecit, beatis manibus bene
Precamini, & Viri benefici memoriam ſancte
Ac perenni laude colite.

Quis fuerit HOPNERUS, ubi hæc legeris, neſcire, Lector, non potes.

JOH.

JOH. HOPNERI CARMINA VARIA.

DOMINO (1) THOMÆ BARTHOLINO.

Cui totus, BARTHLINE, libens adſurgit & Orbis,
Quivis & in reliquo parvulus Orbis, Homo:
Ille peragratus, ſive illuſtratus, & ille
Verſus in integrum ſedulitate Tua; (las,
Dum quidquid Latium quidquid ſuffecerit Hel-
Jamdudum promis pectoris omne ſinu:
Sive ſacris totam ſiccas Permeſſida labris,
Seu juga denudas vellere cuncta ſuo:
Atque adeò palmam Phœbi prævertis utramque,
Viribus ingenii promtus & arte manûs;
Sive velis contra flumen, medicamina, Lethes
Carpere & ægrotos eripere ore Stygis;
Seu, quod adhuc præſtat, ipſos revocare pera-
Et vitam extinctis conciliare novam. (ctos,
Illa ſalutatum quæ Te modò carmina tendunt
Excipe quâ cunctos fronte nitente ſoles.
Nec quod ab Auctoris veniat non divite celliâ
Idcircò ſpernes quod leve munus adeſt.
Labra Caballinis ſi qui immerſêre fluentis,
Non illos inter nitor habere locum:
Nec licet haud odit Muſam Themis alma, Sacer-
Sufficit, ut par ſit, quivis utrique Deæ: (dos
Hoc proprium, *Barthline*, tibi eſt & Apolline di-
Pluſque unâ vires arte probare ſuas: (gnum
Ergo

Ergo te ſublime vehunt ad ſidera Vates,
Et quotquot carmen doctius ora ſonant;
Quos merito cunctos ſupereminet illa Beringi
Muſa, fuit cunctis quæ tibi promta locis.
Sufficiet, voluiſſe, mihi. Conamina vires
Si proba, quid potui, deſtituere pares?

---

(2)

Excellentiſſimo omnigena Eruditione Viro
D. D. THOMÆ BARTHOLINO
Demandatam ſibi Haunienſis Athenæi Bibliothecam aliquot ſuis Lampadibus illuſtranti, totaque de re Literaria doctiſſimè diſſerenti.

Quis Deus Hauniaci reſerat Penetralia Pindi?
Unde Latex tam dulce ſonat? quæ Diva Periclem
Concitat & doctas ad plauſum cogit Athenas?
Magnum equidem Numen! Charitum ſeu dixeris unam,
Seu, Veneri cujus ſacrata refulſit Imago
Praxitelis decorata manu, venerandaque Thebis,
Doctrinæ ingenuæ Subolem, Verique Sororem,
Illuſtrem Suadendo Deam. Nec, qualis Achivos
Bellatrix ruit unda Duces, torrentibus ipſis
Par ſtrepitu, ſed, qualis erat Pylii Senis ora
Qui ſolvit, theſaurus Apum ſeſe explicat, & jam
Pondere mellito devictas poſſidet aures;

Ceu

Ceu rapit ad ſeſe, ſed mox quoque detinet ipſas,
Nedum homines mulcet, crebro cum flumine Silvas
Silvicolaſque feras cantatus Vatibus Orpheus.
Nos quoque Numen habet. Patriæ doctiſſime noſtræ
Te, BARTHLINE, cano: quod enim vel Roma (vel Hellas
Lampadibus, Vir ſumme, tuis fœcundius auſit
Splendidiuſve ſuis ſeclis oſtendere Lumen?
Huc ades ô frugi quæcunqne audire Juventus
Nec ſerò ſapuiſſe velis! te munda Supellex
Exſpectat lucenſque focus. Te tanta diſerto
Adpoſita invitant convivia feſta paratu.
Te vocat en promiſſa Dies, Voxque aurea Magni
Non pretio ducti, non ambitione, Magiſtri,
Ingenito ſed Amore tui; jamque offeret ultrò
(: Da patulam, Auditor, nec fœtam ſordibus aurem:)
Circulus unius, ſed non delebilis, Horæ
Quæ transacta diu magnoque coëmerit Ætas.
Non Marathon Salamiſve diem notæve Platææ
Diffindent, Magnuſve Cecrops, ſimiliſve Catenæ
Siquid Olympiacos valuit ſuſpendere Ludos.
Non per inexplicitos nodos & Sueta Sophiſtis
Retia, flexiloquoſque modos, &, quidquid inanem
Fluctibus in mediis rellinquit ſerò carinam,
Propoſitum patefiet iter. Melioribus orſis
Hæc præfert Aurora facem; qua concidet omnis,
Si qua moræ juſtæ volitet vel neſcia limæ
Aut melioris egens langveſcit Pagina ſucci
Nec ſolidas oſtentat opes. Hic ſola ſonabunt
Immenſum quantum quæ diſtant æra Lupinis,
Æraque communi quæ non percuſſa monetâ.

Non

Non pilam adpenſis ſatis eſt nudaſſe libellis
Venaleſque domum totas retuliſſe tabernas;
Nec ſatis eſt, ipſis quæ dulcia ſomnia Fabris
Concedunt, vigili producere tempora nocte,
Cumque oleo, vitæ ſuccum impendiſſe Lucernæ;
Tu præfers, BARTHLINE, modum. Tu certa levatis
Præſcribens ſtudiis & donans otia Muſis
Vis multùm non multa legi, ſelectaque chartæ
Pondera mandari, memori vel mente reponi
Lance prius librata ſua. Tu Scripta vetuſti
Eruis è latebris, conferſque ſequentibus annis,
Inventiſque novis, ſinuoſa volumina ſecli;
Teque nihil Cenſore latet. Te Vindice, quævis
Proſtratum Fucum calcante incedere greſſu
Geſtit, & illimi decorata Scientia cultu
Liberius proferre caput. Non, pectora centum
Oraque ſi totidem mihi det cui Feſta dicamus
Hæc merito Suadamque, Deus, jam laudibus æquem
Tot dotes Vir celſe tuas; quem priſca tuliſſent
Tempora ſi Romæ, te propter protinus omnem
Liquiſſet Scenam Magni ſapientia Læli
Scipiadæque tuum, Populo ſubducta Foroque,
Ad latus hæſiſſet Superis contermina Virtus.
Nos, queis Carneadem non extera protulit ora
Sed Patriæ natale ſolum, bona noſtra vetabit
Candidus hic neſcire Dies, quo tanta tueri
Ora datur, coramque tuos haurire profatus
Danorum, BARTHLINE, decor; quem ſæpè renaſci
Auſpiciis, Vir docte, tuis, ſemperque ſerenum
Ore tuo proferre jubar concedat Olympus!

Det-

Detque tibi, quos jure meres, quem dotibus æ-
Eloquio ſuperas, longævi Neſtoris annos! (quas,

Euchariſticon hoc
d. d.
JOH. HOPNERUS.

Viro (3)

Nobiliſſimo & Ampliſſimo

VITO BERING

Poſt Filium natu tertium vita defun-
ctum Fœmineæ Prolis Parenti.

Vicit jo! tandem vicit tua Nupta, BERINGI,
Dum Pueri ſupplet nata Puella vices;
Vicit jo! duplicemque cupit ſibi præmia, lau-
Hinc Fati Victrix, Conjugis inde ſui. (rum
Da faciles da ſponte manus, doctiſſime Vates,
Dentur ut Uxori juſta tropæa tuæ.
Illa bis antè domum Veſtram quæ Dia Virili
Robore ſuffulſit Mater & Aſtra ſemel.
Non ſatis hoc putat eſſe ſibi. Sed nititur ultrà,
Jamque ſuis rebus Virginis addit opem.
Non ſecus ac Helene ſed quæ caſtiſſima Fratres
Æquabit ſtudio conveniente duos.
Moxque ſequuturas ut natu Prima Sorores
Euphroſyne Ingenii ſic præitura bonis.
Scilicet haud uno conſtat Reſpublica Sexu
Nec ſine utroque valet pignore pura Domus.
Dumque ſuos ducit ſua per veſtigia Conjux;
Uxoris refert ducere poſſe ſuas.

Con-

Digitized by Google

Contigit hoc; & plaudit utrique Puerpera voto
  Tam faciles licuit cui reperiſſe Deos.
Salve optata dies, Cœlique ſimillima dono,
  Æternâ Patris mox celebranda tubâ.
Fac eat Urbanas feſtina Ancilla per ædes
  Lætitiæ & lucis Nuncia grata tuæ.
Naſcimur haud Domui privatæ, naſcimur omni,
  Et tendunt quæ non gaudia noſtra foras.
Quin eat &, quarum tenet index Nomina, Ma-
  Edoceat Dominæ vota ſoluta ſuæ. (tres
Officii memores ut Partus mole levatam
  Gratantum ſolito viſere more queant.
Et jubeant multa Niobes æquare refertos
  Prole, ſed eventu proſperiore, Lares.
Interea mihi Parca refer; ſua penſa Puellæ
  Dum trahis huic, dotes quas tribuere Dii.
Ut ſuperet formâ Italiam, Genetricis ad inſtar
  Illa geret vultus & geret ora ſuæ.
Palladis ut vincat titulos, imitabitur artes,
  Collectas eadem quas tenet Alma Parens.
Denique quas jactant partitæ munera Divæ
  Materno junctas nomine habebit opes.
Si quid & in ſexu poſſit leviore Paternum,
  Quod dubitare nefas, ſemen habere loci.
Unà equidem cunctas docto modulamine Muſas
  Geſtiet & variis antevenire modis
Aſt ubi pubertas & nubilis accidit ætas
  Non uni tantum ſollicitanda Proco.
Inde pari ut ſatagat fœcunda Nepote Parentem
  Inde pari Matrem Nepte referre ſuam.
Talibus hæc quondam meritiſſima dotibus illi
  Nubere gaudebit, cui licitum eſſe, Pari.

TITAN ARCTOUS

Purpureo illi diei menſis ſeptimo Junii

Quo

Auguſtiſſimus & Hæreditarius Danorum Norvegorum, Vandalorum Gothorumque

MONARCHA

CHRISTIANUS QUINTUS

Omnibus Abſoluti Imperii Inſignibus

Decoratus & Armatus

Sacroque Perunctus Olivo

FREDERICIBURGENSE

Regali illuſtrabat Splendore

PALATIUM

Dicata Silva

J. H.

1671.

Digitized by Google

Phoſphore prome diem, rogat Arctos anhela, morari
Dum putat & ſolito te lentius ire, querelaſque
Has miſcet precibus: citò Phoſphore prome pa-
Ornatu meliore ſequi, faciemque ſereni (ratum
Ad Boreum compone decus, quemque eminus Aulæ
Codanæ ſplendere vides, imitare nitorem,
Aut jubar hinc adſume decens: Citò Phoſphore fauſtum (Phlegonne,
Prome diem. quæ cauſa moræ eſt? Æthonne,
Ignipedùmve alius non ſuetá territus oſtri
Luce retrocedit? vel dum ſua lumina Phœbus
Obſcuraturos ſentit Diadematis ignes
Regalemque apicem, juga ferre recuſat Eous?
Horarumne ſimul juſſis parere jugales
Detrectant roſei, conſpiranteſque recedunt?
Phoſphore prome diem: nec enim tibi cauſa morandi.
Jam dudum poſuere minas, iramque ferocem
Cœleſtes minuere feræ, nimiumque rigorem
Flexerunt, poſtquam PIETAS ASTRÆAQUE terram
Supremo univêre polo, Divumque benignum
Prodigiis certis commonſtravere favorem.

Talia dum dictat Spes, impatienſque mora-
Arctos tota refert, tantos ſpectare paratus (rum
Exſpectans avidè ſed fruſtra prævia Phœbe (tûm
Tandem lenta viam linquit, ceditque ſequen-
Auroræ Phœbique rotis. jamque Ætheris almi
Expandêre fores, nebuloſaque clauſtra recluſi
Cuſtodes movêre Poli. Jamque altus Olympo

Et

Digitized by Google

Et ſolito majore infert ſe lumine Titan,
Quali Cæſareos quondam, radiantibus auro
Veſtibus & ſoleis, intonſiſque ora capillis, (tus,
Atque humeros circum rutilans conſpexerit or-
Aut Veteres orbis luſtraverit ore triumphos;
Hoc unum obſervans, juſtis ut paſſibus æquet
Obſequium populi Borei, feſtoſque labores
Queis colit albatum tota Aula albata Monar-
cham.
Ecce tamen, non viſa cano, velut ille decorem
Et cunctas ſplendore faces ſupereminet Æthræ,
Sic iterum CHRISTIANE tuo ſubmittit honori
Lumen, & alternans quaſi tecum munia gaudet
Partiri, interdumque tuo ceſſiſſe nitori? (dens
Haud equidem fauſtum caput inter nubila con-
Nubila namque fugam procul hinc disjecta ca-
peſſunt
Æolia pellente manu; ſed ut ipſe ſecundus
Diviſis tecum vicibus nova ſecla gubernet.

Eſt in Codana memorabilis Inſula terra,
Arx auguſta, ingens, Regali ſplendida gazâ
Auſpiciis FREDERICE tuis & nomine nota,
At quam marmoream CHRISTIANUS deinde
Sæpe viatorum viſus adſueta morari (reliquit
Theſauris opulenta ſuis, Danoſque futura
Ungendi Reges poſthac celeberrima ritu.
Vidimus huc equitumque globos peditumque
catervas
Et ſuper aptatis paſſim contendere rhedis
Agmina cum chara ſubole denſata Parentum
Optatum viſura diem, feſtivaque ſacra
Quæ queat intentis memorare Nepotibus olim
Garrulitas jucunda Senum. quin vidimus ipſum

Digitized by Google

Nubibus ætheriis pergrato huc nuper in imbre
Deſcendiſſe Jovem; non qualis ahenea mundi
Clauſtra movet rigidus, tempeſtateſque tonitru
Fulminibuſque ciet, proſternendiſque Potentum
Turribus iratus minitatur, & ardua Regum
Trajicit infenſus vibratis culmina telis:
Qualis at humanis accitus ab Æthere votis
Supplicibus precibuſque piis, Telluris hiantem
Tendit in amplexum, tunc cum ſata læta boumque
Compenſat placidus fruge exundante labores
Atque hominum bonus auget opes: ſic vidimus ipſum
Pulvereas terſiſſe vias, ſordeſque viarum, (tum
Atque omnem demſiſſe ſitum, quacunque bea-
Ingredereris iter, circumfuſoſque benigne
Subſtratoſque tibi mitem foviſſe colores.
Sic Sacrum, Rex, ceſſit iter. jamque arcis apertâ
Regalis ſpectare licet miracula pompâ,
Perque tot Auguſti vaga circumferre palatî
Lumina circuitus; quæque illuc Solis utrâque
Congeſſit Natura domo, percurrere viſu.

O mihi ſi tales Helicon concederet amnes,
Qualibus imbutus quondam ſua carmina fudit
Statius exiguo condenſans tempore ſilvas,
Cæſareum ſeu laudet equum, ſeu ſuave Vopiſci
Depingat Tibur, ſeu ſcandat Tibridis arces
Cum Venere Iliacas, ſeu gemmea cantet Etruſci
Balnea, ſive modis æquet loca ditia Pollî
Pieriis, ſive Alciden Felicis adoret,
Vindicis aut referat Lyſippo nobile ſignum,
Sive tuas præſens celebret, Germanice, cœnas
Teſtis, & ad cœlum fulgentia culmina tollat;

Hic

Hic ego quid Pallas, quid cum Cytherea Marito
Quid pollens Natura dedit, ſcripſitve Voluptas,
Concinerem, numeroque pari ſimilare ſtuderem
Ornamenta, ſituſque loci nitidoſque receſſus,
Aurataſque Trabes, picturataſque columnas
Vivaque Semideum referentes corpora ductu
Effigies, ſtatuaſque Deûm, ſimulacraque Regum,
Geſtaque Magnanimûm dignis expreſſa figuris
Heroum, ſeu ſaxo inciſa, aut fuſa metallis,
Sive per extenſos variè depicta tapetas
Sive pavimentis ipſis inſcripta: ſupraque
Agmina per nitidi ſpatium volitantia tecti
Virtutum, Dominoque loci pôrgentia lauros.
Hic formoſa lacûs facies, calamoque diſerti
Auſonii condigna, ſinûs prægreſſa Moſellam
Circuitu placido, piſcoſoque æmula fundo,
Frugifero præcincta ſolo, ſtipataque ſilva,
Edita quadratis nitidâ circumfluit unda
Amplexuque fovet madido fundamina ſaxis.
Hic ſuperimpoſiti pontes, hic turribus altis
Hinc illinc diſtincta nitent Prætoria, & intus
Atria longa domûs: & quæ pretioſa ſupellex
Exornat Proavûm vario penetralia Regum
Selecto fulgore ſuo; menſæque, cathedræque
Et ſpecula, & lychni, & thalami, queis æmula nunquam
Aut Ars aut Natura dedit conamina rebus,
Quæ centum laſſare queant oculoſque tuentum,
Scribentumque manus collaudantumque loquelas;
Uſque adeò hic largâ diſpenſat munera mundi
Copia magna penu, nulla non prodiga pompâ.

Me tamen hinc majora vocant; modò Muſa faveto.
Ipſe Deus Geniusque loci Boreique Monarcha
Imperii dicendus erit, qui luce nitorem
Non minus exſuperat reliquum, quàm Regia ſo-
Phœbeo cedit circumſtellata decori, (lis
Cum Patrem in ſolio latè lucente ſedentem,
Inde atque inde opera promptâ famulantibus an-
Et benè diſtincti ſtipatum temporis Horis, (nô
Conſiſtens procul adſpiciat Clymeneia proles.
Concilio ſic ipſe tonans præſente Deorum,
Atque ſimul venerante polo, terraque, marique
Fingitur è ſolio ſublimis flectere nutu (inde
Semideûmque hominumque actus, & providus
Conſiliis totum moderare ſalubribus orbem.
Talis & inſigni de ſede, hanc plurimus ornat
Monoceros, eboriſque locum pretioſior explet
Materies, æquanda auro Thetidoſque lapillis,
Dum Celſus, CHRISTIANE, manu venerabile ſceptrum,
Quale per illuſtres dextras ſibi traditum Atrides
Mulciberi geſtavit opus, donumque Tonantis,
Juſtitiæque tuæ pôrgis pernobile ſignum,
Ante pedes, AUGUSTE, tuos ſervire Leones
Herculeæ monimenta manus, & ſpargere flores
Naturamque Artemque vides, circum undique turbis
Cum numero comitum lecto famulantibus aulæ:
Et quocunque oculos flectis, tibi purpura ſervit,
Purpura per totum tua Regna, ſolumque ſalumque
Phoſphoreâ diſpanſa manu, Veriſque miniſtro
Suppeditata ſinu, meritos dum præſtat honores
Ipſa tibi rerum Genitrix, & Gurgite tollens
Oceanus

Oceanus capita alta ſuo, applaudente Deorum
Undique Cœrulea turbâ, deferre paratum
Obſequium geſtitque tuo parere tridenti.

Quis modo cedentis miretur Orionis arma
Cingula ſi ſpectet, quique hinc dependeat, enſem
Ornantem Regale latus terraſque tuentem?
Non opus hoc Steropis, non hæc geſtamina
Bronti
Seſe accepta ferunt, Siculiſve animata caminis
Arma laborantes delaſſavêre Cyclopas; (giſter
Eſt opera hæc miranda magis, quodque ipſe Ma-
Ignipotens doceatur habet, Conjuxqe Magiſtri
Quem quondam attulerat Genito non reſpicit
Fatiferum gladium, deſudataſque Marito (ipſa
Tergeminas flammas, tot ſuffectura Tonanti
Fulmina, tot rigido fabricataque tela Gradivo,
Cuncta libens modò CHRISTIANI poſtpo-
nit honori,
Quem vidit fulgere, Venus. Jam prome, Lycaon,
Confer & Euryali lateris decus, anne vel ipſa
Lamina cum noſtra poterit contendere? eburna
Anne Adamanteas ſuperat vagina figuras? (gentē
Ne memorem capulum gemmiſque auroque ri-
Vincentemque poli radios: quid munus Juli
Hunc contra quod monſtret habet? nec curo
machæræ
Pelea jactantem fulgur; nec te moror, Harpe
In falcis curvata modum, quam dextera Perſei
Verſat adhuc monſtratque procul. Non major
Hotheri
Armavit tutela manum, licet inclyta faſtis
Emicet in Patriis & adhuc ſpectanda ſuperſit
Mimringi prærepta antris. non Biarco vel Uffo

Huic ſimili Pugilum diſſolvit acumine truncos
Aut ſtravit mucrone pari. non enſis uterque
Haldani, inſignes toties nudatus in hoſtes
Et nunquam vano deceptus & irritus ictu,
Tot licet everſos ferventi extendit arenâ,
Huic poterit tanto decori prævertere palmam.
Illa fuêre quidem rigidi inſtrumenta duelli,
Sive ſales nimios inconcinnoſque lepores
Ulta accumbentum, ſeu Corrivalibus aſtum
Tentatum repulere manu vibrata potenti,
Seu, nece dum penſant annis illata Parentum
Probra, Athletarum debellavêre furores:
Aſt alia hæc acies, pro libertate ſociſque
Atque aris Patriæ quondam pugnare parata,
Reddidit incolumes inconcuſſoſque Penates
Regales, privoſque Lares: nec Sanguine plebis
Innocuo, nec cæde Patrum polluta Potentum,
Expandit fatiſque viam capitique Coronam;
Jam verò pacata micat, contenta ſuperbos
Deprimere, & miſeros imploranteſque tueri,
Juſtitiæ devota ſacris. Hæc illa poteſtas
Imperio ſuffulta mero, juriſque ſupremi
Plena Majeſtate valens, obnoxia ſoli, (ctis,
Quo genita eſt Auctore, Deo, tamen obvia cun-
Et nulli non prompta inopi, tutela relictis,
Solamen viduis, atque ara Parentibus ipſis,
Et toti Cynoſura orbi; quam nolo per omnem
Ferre pedes, cum plura vacent, diadema, togæ-
Pompaque vel junctas delaſſatura Camenas:(que
Tota triumphantis ſpecies Auguſta Monarchæ.

Quis capitis laudare tui, Rex maxime, tegmen,
Quis potis ardentes circum tua tempora flammas
Excipere adſpectu, nedum comprêndere verſu?

Illa

Digitized by Google

Illa quater geminis radiis diſtincta Corona
Et radiis unita iiſdem ; quam lamina fronde
Inferior gemmante ambit, quam vertice raro
Effulgens extollit apex, cruxque æmula rerum
Principiis impôſta globo, longeque coruſcâ
Luce repercuſſo ſurgens inducit Olympo.
Illa procul quemcunque facit conſiſtere, & ignes
Undique Divinam faciem ſplendore tuentes
Eminus atque hebeti vix ſat diſcernere viſu :
Si latus adſpiciat, Carbunculus ardet utrinque,
Si frontem, frontis decorat Sapphirus honores;
Utraque vel cœlum vel cœli continet ignes
Gemma, nec aut fulgore ſuo nec pondere cui-
quam
Concedit, quam Sol unquam conſpexit Eous.
Temperat aſt Adamas geminum majore nito-
rem
Luce ſua, varioque refert ſplendore colorum
Miſto Irin, gratumque facit diadematis orbem.
Jam rupes diſrumpe tuas, jam Tethyos, Inde,
Gemmiferum vacua gremium, loculoſque pro-
fundi,
Quicquid & antiquis habitum mirabile, quidquid
Vel fuit antiquis nondum penetrabile ſeclis,
Divite Naturæ totum deprome receſſu,
Vix tamen inde trahes majora hac munera gazâ.
Tu refer Arctophylax, vel tu Tirynthie flexo
Nixe genu, numne illa, polo quā infixit Iacchus,
Gnoſſia fax, ſtelliſq; novem ſignata Corona (ris?
Fulget adhuc remanente loco, num reddita ter-
Illa novem ſtellis, ſed & hæc quæ gemmea crines
Lux cingit CHRISTIANE tuos, ſi jungitur octo
Nonus apex ramis, numero cenſetur eodem.
Sed quid ego Alciden, quid teſtem poſco Booten?

Quis neget Ætherio CHRISTJANUM munere cingi?
Munere, ſed cujus tibi non debetur origo,
Blanda Venus; Deus ipſe, Deus qui cuncta coronat,
Ille Deus tanti ſoluſque eſt muneris Auctor;
Quod quoties aliquis cernet Diadema, ſtupebit
Et ſimul agnoſcet rigidi monimenta Gradivi
Devicti, & gemini ſervati præmia Regni.
Hinc Quercûs contendit honos formatus in auro
Inter Erythræas paſſim conſurgere gemmas;
Non ſimplex civile decus, vel partus ob unum
Defenſum titulus, totius at indicat Arcto
Suppoſitæ Gentis cum libertate ſalutem
Plus quam mortali defenſam vindice dextrâ.
Quis mihi jam fictos apices de vertice Julî,
Quis ſpecimen ſolis radians, inſigne Latini,
At, ſi rellinquenda ſuæ figmenta Poëſi,
Quis mihi ſerpentes circum tua Tempora Tulli,
Aut tua circum, Auguſte, vagos nunc objicit ignes?
Hiſtoriæ non damno fidem; præſentia præſens
Intueor potius, conſpectaque præfero ſcriptis.
Hic cœlo cognatus apex accerſit Olympo
Nomina, quæ Arctois indulgeat aurea terris.
Hic ferrugineâ vacuuſque & purus ab umbrâ
Atque omni ſine nube nitor, perfecta ſerenæ
Et non fucatæ veriſſima mentis imago.
Hic ſolidum, nec miſtum aurum, flammaque probatum
Sortis & adverſæ pridem aſperitate politum,
Per rigidum virtutis iter virgultaque tandem
Evectum Regale caput circum undique munit.
Hic radiis diviſa ſuis ſociataque flammis

Regalis

Regalis miſtura animi, pergrataque morum
Temperies, concorſque ſuæ diſcordia ſedis,
Continuo fœcunda bono, ſe ſpargit & unit,
Et nunquan non larga ſui, ſed noxia nunquam,
Et Thaumantiados ſplendentis ad inſtar, inanes
Tollit aquas, nebulaſque fugat, redditque ſerenũ.
Conditur gravitate lepos, arctatur honeſto
Utile, Juſtitiæque rigor ſe terminat æquo.
Regia Majeſtas nunquam ſe laxa profanat, (ſtas.
Et licitum nunquam tranſcendit ſumma pote-
Quis tantas non ſentit opes, fruiturque beatus
Excelſi bonitate Ducis, qui ſolis ad inſtar
Spargit inocciduoque jubar de lumine fundit?
Culmen habet Pietatis apex, atque obtinet arcem
Supremam ſummi flagrans reverentia Cœli;
Illa quoque agnatis communicat ignibus ignem,
Et toti Exemplum venerandum ſufficit Aulæ.
Pullulat hinc vario ſub nomine plurima Virtus,
Laudandoſque ferax ſeſe diffundit in actus
Vulgares prægreſſa modos, Heroaque ſemper
Rite premens omni numero & veſtigia greſſu.
Hinc juſti ſplendeſcit amor, qui protegat ædes
Magnatum, plebiſque caſas. Hinc flamma Pudo-
Emicat & blande perfuſa repercutit ora. (ris
Hinc Titulis innexa Deum Clementia grato
Allicit adſpectu, & cunctorum accendit amorem
Par referens propenſa pari. nec luce minore
Effulget Germana Fides imitata Sororem,
Atque adamanteo confirmat vincula nexu.
Hinc animus contemptor opum, licet aureus, aurum
Vile tamen reputat, nedum præponit honeſto:
Hic idem donator opum ſua munera largè
Dividit ex æquo, & nunquam non ditat egenos.

Digitized by Google

Hinc conſtans ſemperque ſibi quæ conſcia recti
Adverſas ridet mens diſpellitque procellas:
Illa voluntatis, juſti præcingit & æqui (ceps
Cancellis, campum, & nunquam conamine præ-
Nil niſi conſultum rigidoque examine tutum
Eligit Electumve facit: ſemperque Magiſtra
Compeſcit ratione vices, momentaque rerum
Ponderat, imperiique regit Prudentia clavum.
Nec minor eſt illâ qua flagrant ſingula, flammâ
Unitum radiis ſidus ſpectare voluptas.
At quæ prima canam? dum me hinc Diadema moratur,
Inde meum poſcit calamum Regalis amictus:
A capite ad calcem quid enim niſi fulgor & aurum,
Quicquid & intentum poſſit confundere viſum?

Illane Sacratum circumdans florida corpus
Et vero antiquam gaudens æquare colore
Purpura, qualis honos pretioſo vellere nunquam
Emicuit, Polypheme, tua frondente ſub aula:
Quale nec, Alcandres donum, colus aurea The-
Miſſa Mycenarum Reginæ geſſerat olim (bis
Nobile lanarum genus, atque Amethyſtina reddens
Fila manu ductum violaſve imitantia fuco:
Vellera ſed ſaturata roſâ, Herculeique cruento
Rore canis tinctos ſuperantia myrtea rictus.
Vellera queis nunquam foliis mage mollia Seres
Æthiopeſve ſuis poterant depectere ſilvis: (rum
Purpura, cui nil miſcet hiems pelagusve mina-
Nullaque conchylî ſpecies contendere poſſit;
Tota ſed à Roſeo quæ lucida flore nigreſcit.
Cui par nîl Melibœa tulit, nil Phocidos ora,
Nil

Nil Spartæ tenuêre foci, vel ahena Tarenti:
Cui cedit Cadmea Tyros, opulentaque Sidon
Phœniciæ vicina Tyro, concedit & omnis
Longinquis advecta locis ſtlataria merces.
Purpura, quam nitido variè intertexta rigore
Multa Coronarum Series exornat, & ardet
Commendare hominum curis Divûmque favori;
Exſuperans longè, quo ſplenduit Attalus, aurum,
Queiſque Phrygum regio miranda excelluit, artes.
Illáne Mæonium, vel quem fert Mantua, Vatem
Sola fatigatum daret, atque, ubi linqueret orſa,
Redderet incertum? nec enim quæ Fabula fingit,
Aut mentitur Anus dum non ſibi viſa vetuſtas
Edit, & à ſerâ vult poſteritate probari
Pro certis incerta, queant contendere veris,
Et quorum tentata fides pro teſte tuentum
Innumeros oculos adducit & ora frequentis
In re præſenti populi. Jam cedite Vatum
Somnia priſcorum: Quid enim tua condidit arca
Muneris huic æquale, Thetis, quam Mater Achilli
Iliadum contra dederas munimina ituro?
Quid Priami thalamos, atque hinc pro funere Nati
Argolico donanda Duci geſtamina jactas
Fama prior? I, Penelopes nunc excute capſas,
Aut his ſi meliora tenes. I, confer in unum
Huc cumulum tunicas Veterum, chlamydeſque! togaſque & ...
Quidquid acus pinxit, quidquid diſtinxerit aurum;
Sive humeros priſci trabeali inſigne metallo
Conſulis arctet onus; ſeu picturata triumphi
Ornent indumenta Ducem; ſeu corpora Regum
Ebria Sarranis cingant velamina ſuccis;
Nil ſimile eſt. Quid Nauſicaes Helenæve labores,

Andromacheſve extollis opus? Quid munera Le-
Quid Didûs diſcreta auro Tyrioque ſuperba (dæ,
Murice mirantem reddunt? majora vel ipſe
Immemori tibi ſufficiam; nil tela Calypsûs
Nil radii Circes operæ huic fecere ſecundum,
Nil Veneris Charitumve agiles pretioſius un-
Perfecêre manus. Ipſa ingenioſa Minervæ (quam
Mens ſtupet, & proprias operâ hac quas præve-
nit artes
Non tanti putat eſſe ſuas. Vos dicite Muſæ
Cœleſtes luſtrare domos rutiloſque receſſus
Sæpius adſuetæ, num ſplendidiore vel unquam
Cephea veſtitu cinctum, ſimilive nitore
Perſea velatum rutilæ ſpectâſtis ab Æthræ
Aſtriferis fulſiſſe globis: modo neuter ibidem
Conſpicitur nam fulgenti obſcuratus uterque
Ceſſit Hyperborei ſplendore & lumine Solis.
Anne humeris, Aſtræa, tuis qui pendet amictûs,
Sidereum quoties habitas illuſtris Olympum,
CHRISTIANUM nunc ambit honos, Borea-
lia poſtquam
Regna colis, delapſa polo domibuſque ſupernis,
Ut meliore iterum formentur ſecla metallo?
Anne celebrandi ſpecies antiqua triumphi,
Aut Capitolinum quondam quæ palma Tonan-
Plurima velavit, Cimbrorum venit in oras (tem
Arctoum cinctura Jovem, vetereſque figuras
Mutavit meliore togâ & diademate multo.
Hunc etenim non ſola decet modo palma Mo-
narcham, (nis,
Sed laurus, quercuſque ſimul, myrtuſque peren-
Semper & integræ vigor immortalis olivæ
Contendunt Heroa pium florente fovere
Amplexu, & ſociis teſtari frondibus artes,

Queis

Queis pollet, ſeu Martis eunt ſeu tempora Pacis:
Nec poterit varii meliore emblemate pingi
Ornatus folii, quam ſi radiante coronæ
Conveniant diverſa bona & cumulata figurâ.

Jure triumphales merito jam ſumis honores
Qui calcas, Auguſte, feras, tot monſtra, catervas,
Ante pedes confoſſa tuos. Hinc vincta catenis
Hiſcit Avarities, foribuſque adſueta Potentûm
Cerbereo miſeros inopeſque avertere rictu
Mordet humum, potumque vomit temulenta
cruorem,
Quæque alias ipſi porrexerat ubera Nutrix
Ambitio, ſiccata dolet, tumidaſque feroci
Subreptis aliunde bonis tabeſcere mammas
Sentit, & haud vel merce locat, vel tentat ho-
norum (mis.
Spem pretio, vitaſve hominum divendere num-
Hinc Proavûm ſoli confiſa Superbia fumo,
Aut opibus non nixa ſuis, meliore ſed omni
Parte vacans animique bono, ſubmittere diſcit
Colla jugo, retrahitque ſinus & turgida vela,
Virtutique inopi, quâ quondam Roma Magiſtrâ
Floruit, egregioſque Duces accerſit aratro,
Cedere conſueſcit, juſto ſub Judice morum
Dum nimio exuta eſt funeſta Pecunia cultu.
Occidit effrenæ laſciva Licentia turbæ,
Quæ ſolet aularum ſeſe defendere ritu, (pæ,
Atque patrocinium Procerum prætendere cul-
Nil vitii ſibi turpe putans, quodcunque frequenti
Exemplo excuſare ſciat communior uſus.
Exſulat hinc odioſa bonis, & peſtifera aulis,
Principibus blande caudam jactare ſuëta
Natio Adulantum, Delatorumque poteſtas
Facto-

Digitized by Google

Factorum perdocta in candida vertere nigra,
Curvaque de rectis facere, & malè parcere vero
Adprimè facilis, cui commoda publica privis
Tempore captato furtim poſtponere lucris
Ars habita excellens, Harpyarumque profano
Cuncta ſimul non diripere & disperdere more
Simplicitas miſeranda audit vel inopia mentis.
Ipſaque luxuries Regnorum ſumma Celæno,
Illa peregrini ſemper ſtudioſa paratûs
Ex proprio nunquam fundo contenta Charybdis.
Dum videt antiquos Danorum ſurgere mores,
Et priſcos remeare habitus, & quicquid honeſti
Strenua Majorum voluit præſtare Vetuſtas,
Sponte fugit, linquitque locum melioribus annis,
Vana reformatis ſubducens nomina ſeclis.

Talia dum calcas, Auguſte, oſtenta barathri
Tartarei, Stygiiſque iterum ſe involvere vinclis
Atque laboriferis ſpectas adſveſcere pœnis,
Antea veſtibula & Procerum quæ ſæpè rigentes
Obſedêre fores, atque ipſas ſæpius aures
Magnatumque oculos infectos tabe dederunt,
Captaque communis fœdarunt limina ſensûs,
Quis non clamet io! quis non celebrare triumphum
Geſtiat, & meritos Victori cantet honores?
Oſtendant alii quæſitas ſanguine pompas,
Oſtendant famuloſque Duces, ſimulacraque rerum
Victarum vario nitidè fabrefacta metallo
Oppidaque & Montes, & Caſtra, Sinuſque, Lacuſque,
Atque Catenatos & fractis cornibus Amnes
Ante ſuos duci curent à milite currus;
Et titulos magnis ingentes cladibus emtos

Militiæ

Militiæ certent decori præferre togatæ:
Eſt citius reperire hoſtem ſuperare peritos,
Quam cives tractare ſuos moderamine doctum
Neſtoreo, Regnoque frui cum pace valentem.
Hæc te jure manet laus, hæc, Rex maxime, ſorti
Gloria nil commune vagæ turmiſve relinquens
Uni tota tibi decernit ſponte triumphum,
Sed ſine vi partum, nec habentem flagra, nolaſve
Quas timeat, nec pone ſui Monitoris egenum.
Herculeos jactent Veterum figmenta labores,
Et ſua bis ſenis tribuantur robora geſtis;
Non eſt Geryoniſque boves, volucreſque rapaces,
Stymphali excrementa lacûs, hydramque paludis
(dum
Lerneæ, Cretæque ferum, Nemeeſque tremen-
Prodigium, & Diomedis Equos, & Phocidos Aprum,
Et genitæ cetum bipatenti fauce minantem
Laomedonteæ, reliquorum & monſtra locorum
Dimoviſſe labor major, geminiſve columnis
Dignior, impuris vacuum quàm reddere Regnum
Sordibus, & fœdas vitiorum expellere turbas.
Nec minor Auguſtis ſteterat victoria, Romæ
Pacatæ meliore ſtatu revocare juventam,
Et duratura renovatam in ſede locare,
Quàm tot in Imperii Latii concludere circo
Diverſos fuerat, linguiſque ſituque locorum
Diſtinctos latè populos, genteſque feroces.
Et quid in Imperii complecti finibus Orbem,
Si corraſa domi devictæ opulentia gentis
Victoris laceret vel vexet viſcera regni?
Quid prodeſt, Pellæe, tibi, tot partibus Orbis
Devictis, penetrare Indos, quoſque ante feruntur
Cyrus

Cyrus & invictis famoſa Semiramis armis
Prætrepidè liquiſſe, locos ſuperare labore
Indomito ingentique animo, Bacchique trophæa
Exſtruere æquantes in mundi limite metas;
Si te Perſa domi corruptis moribus urget,
Et Macetum Veteres peregrina licentia vires
Enervet, ſenſimque ipſos emolliat artus?
Quid Pœni caſtella ſoli, aut quas nautica moles
Impoſuit Carthago mari, quid viribus hoſtes
Immanes, Alpeſque ſuas cœlique rigorem
Corporis indomito ſuperantes robore Gentes,
Intima quid Macetûm perrumpere clauſtra; quid armis
Atque opibus Syriam pollentem involvere bello,
Europæque, Aſiæque, & quas tenet Africa, terras
Morigeras feciſſe juvat, geminoque ſub axe
Partiri cum Sole vices? ſi præda triumphis
Continuis invecta Ducum, ſi munera Regum
Atque Orientis opes, & mundi grande tributum,
Materiemque dabunt inopum cauſamque rapi-
Si Proavûm gazas conſumet dira Nepotum (næ;
Ingluvies; ſi poſt Siculos adlata ſubactos
Signa Syracuſis & ſplendida vaſa Corintho,
Græcorumque Artes, atque accerſitus Athenis
Artificum numerus, pergræcandique Miniſtri,
Et Latii Regum ſuperantia fercula cenſus,
Victorem populum capient, & ſicca Quiritum
Exhauſtis penitus rellinquent oſſa medullis,
Ipſaque nudatæ lacerabunt ilia Romæ?
Scilicet hæc ſolida eſt & quâ Reſpublica ſummè
Indiget una ſalus, civem regere atque maligno
Luxuriæque & Avaritiæ defendere ab ictu:
Hac inſtas, Auguſte, viâ, longeque minori,
Quam fuit Alcidi præſcriptus, temporis orbe,
Mon-

Monſtrifero Arctoas purgas à ſemine terras,
Imperii & quodcunque tui corrumpere poſſit
Commoda, deprênſum dum tollis inutile pondus
Aut ſucco meliore facis mutare venenum;
Quos titulos optare velint poſſintve mereri
Terrarum Domini, tu, nomina rite Parentis
Indutus Patriæ, longè poſt terga relinquis,
Jamque Atlanteum ſuſtentas fortior orbem,
Poſtquam humeros ſacro, Chriſtiano more, per-
Regales oleo voluiſti, & ſumere vires (ungi
Inde, unde & dudum Cœleſtia nomina duxti.
At quo me mea vela ferunt? ſit ſcribere vitam
Hiſtoriæ, Rex Magne, tuam; me ſola diei
Gaudia detineant unius & auſpice Cœlo
Quæ peragenda dies, limes mihi Carmini ſeſto.
Adſpice jam quacunque intrat, CHRISTIANE, feneſtras
Aureus auratas, illuſtratque intima Phœbus,
Exteriora tui pateant ut jugera Regni;
Adſpice quos fœcunda tibi fert Copia fructus,
Quæque colonorum diſrumpent horrea meſſes,
Adſpice quæ tibi flava Ceres, quæ mille colorum
Flora Parens totidemque ferax & Mater odorum,
Producant Domino Codanæ munera terræ;
Dum tibi ridet ager, grato dum murmure Rivi
Lætitiæ dant ſigna ſuæ, dum ſtagna lacuſque
Reſpondent non voce ſuâ, & circumflua Tellus
Teſtatur commune bonum, dataque otia Regi
Fert gaudens accepta ſuo, lapidumque remota
A Lare, quem reddis præſens, Auguſte, beatum
Pæne trium ſpatio, geminum qua vindicat æquor
Helleſpontiacos ſimilans Orſunda meatus,
Provocat Agnatam ad ſolennia gaudia Balthen,
Dumque repercuſſo ſonitu & clangore tubarum
Ipſe

Ipſe tuas laudes, & nomina concinit Aër
Auguſta, & multa jactat ſe taurus in herba
Inque tua exſultat ſilvâ fera, piſcis in unda,
Plurimaque hæc circum volucris, Rex maxime, tantam
Lætitiam metire oculis atque auribus hauri
Quam terris Regniſque tuis Deus ipſe dediſti.
Mox at ad Hafniacam quà te via deferet urbem,
Hinc Paſtor calamis hinc cultor Ruris avenâ,
Ille ſub umbroſæ conſiſtens tegmine fagi,
Ille viam propter gradiens in gramine campi,
Dicere te laudeſque tuas actuſque ſtudebunt.
Tunc Veteres Scialdros imitans tibi carmen opaca,
Qua præterveheris, frondator ab arbore ſparget,
Quod capita attinget meritorum ſumma tuorum
Perque tuos levibus modulis volitabit honores.
Tunc ſimul accurrent Iuveneſque, Senesque Patreſque
Geſtanteſque uterum Matres, & ab ubere natas
Pendentens pueroſque manu non paſſibus æquis
Ducentes Comites, illius ut ora tueri
Et ſpeciem poſſint, quo ſuſtentata juventæ
Robore Codani revireſcit gloria Regni.
Hi ſibi quod tuto liceat, quacunque lubebit,
Ire redire viâ, quod rura habitare quietè,
Jamque foris ſaturare greges, jam pellere paſtos
Securè potoſque domum, jam vertere aratro
Pingue ſolum, jam ſparſa ſolo committere verſo
Semina, jam tectos maturis meſſibus agros
Exonerare, graveſque imponere fruge maniplos
Extenſis Plauſtris, & in horrea ferre ligatos,
Jam Lare ſub proprio Cerealia dona labore
Culta ſuo, frugi & læta conſumere cœnâ
Quæque ſuperfuerint dimenſo alimenta neceſſo
Ruricolis

Ruricolis parcis, urbi advectare propinquæ,
Atque ibi permutare ſuas vel vendere merces;
Denique quod vivant, valeantque, & pace fruantur,
Cuncta ferent accepta tibi, longamque vovebunt,
Quæ Jovis ætati poſſit certare, juventam.
Tunc ager, & Pratum, nutanſque cacumine Silva,
Tardius & ſolito labentia flumina motu,
Grata Colonorum Domino præconia dicta
Excipient patulo gremio, & referente ſuſurros
Agreſtes aurâ repetet reſonabilis Eccho,
Ipſaque CHRISTIANI titulos arbuſta ſonabunt.

---

(5)

Sereniſſimo Celſiſſimoque Principi

DN. CAROLO LUDOVICO

Principi Palatino & Bavariæ Utriuſque Duci Electori S. R. I. & Architheſaurario &c:

CAROLE Teutonici Septemvir Maxime Regni,
Cui famulas gaudet ſubdere Rhenus aquas.
Fortunæ Melioris Apex Domitorque Siniſtræ
Sortis, & Adverſi Bellipotentis Obex.
Cui Mentem Doctrina regit, Prudentia vires
Suggerit, & Virtus pandit Amica vias.
Suſcipe, quâ totum præfulgens allicis Orbem,
Fronte Serenata, quod Tibi ſe dat Epos.

Quod

Digitized by Google

Quod licet haud tantis dignum ſe Vultibus offert
Doteque Doctrinæ nobiliore caret,
Sæpe tamen parvo ſuperatis Munere Divis,
Poſſe Tibi credit Velle placere ſuum.
Quin igitur tenui deductum ſuſcipe filo
Obſequii fultum ſed Pietate Melos.
Sic Tibi quæ Nati thalamis ſua Fata Sorores
Deducunt, Vitæ candida Fila trahant!
Sic dent Te, Dio qui Neſtora pectore vincis,
Hunc annis ipſum vincere poſſe Senem!
Mox Titulos implere Novos, Grataque Nepotum
Prole auctum Patrio jungere Nomen Avi!
Et Genus Antiquo dimanans Stemmate Regum,
Unde fluit, Fonti reddere ſæpe Suo?
Nec Tua quæ decorent, deſiſtant, Culmina, Myr-
Litore Codano ritè diuque frui! (ti

Feliciſſimam Imperii vitæque
perennitatem
p.
JOH. HOPNERUS.

---

(6)

Sereniſſimo Celſiſſimoque Principi

DN. CAROLO

Principi Electorali Palatino,
Bavariæ utriuſque Duci &c:

CAROLE, Magnanimi Soboles Patris Æmula, Celſæ
Progeniem Stirpi mox genitura Novam.
Magne

Magne Palatinæ Decor & Dux Inclyte Terræ,
Electoralis Spes benè fida Domus.
Dum Tibi Subjecto reſonant è Monte Camenæ
Et Patriæ referunt vota ſoluta ſuæ,
Ipſeque Nectareis exſurgens Collibus Evan
Cum ſibi Vicino dat bona verba Deo.
Feſtus & Agnatos ciet ad Solennia Rivos
Undique Gratantis Murmura Rhenus Agri.
Excipe, quo Phœbum geſtis æquare, Sereno
Et Vultu Luci conveniente Sacræ
Trans Mare ab Arctois veniunt quæ Carmina Re-
Adque Tui tendunt Gaudia Sancta Tori. (gnis
Carmina quæ juſſit provolvier Amphitrite
Baltica Lætitiæ Fons & Origo Tuæ.
Jamque piè Boreæ, Clemens ignoſce, ſequenti
Cum plauſu ſidus per Tua Regna ſuum.
Et fac Hyperboreum fauſto modulamine Vatem
Inter Apollineas concinuiſſe Lyras.
Sic Tibi perpetuum pergant ridere Benigni
Devincti Thalamis Dîque Deæque Tuis!
Exemplumque aliis præeat, ſua Nomina Sponſo
Quæ Tibi jactari hic diſcupit, Alma VENUS!
Sic Tibi inocciduis Radiis dotata Marita
His ſimili ſtudeat Prole beare Lares!
Primus & expletis naſcatur Menſibus Infans
Qui Patris & qui ſit Nomine Dignus Avi!
Mille ſuo Thetidi jam fas dare baſia Rheno,
Et, totidem hinc illinc reddere nolle, nefas.

Æquam Celſiſſimo Conjugio
Venerem
o.
JOH. HOPNERUS.

Digitized by Google

(7)

VENUS PALATINA

Ob Sereniſſimam Danorum, Norv. Vand. Goth. &c: Principem hæredem

VILHELMINAM ERNESTINAM

Sereniſſimo & Celſiſſimo

PRINCIPI ELECTORALI PALATINO

CAROLO

Duci Bavariæ &c:

Connubiali fœdere conciliatam Literario donata proxenetico

a

J. H.

1671. Diva

Digitized by Google

Diva ſali terræque potens, dum forte citatis
Huc illuc Paphiis perluſtrat oloribus orbis
Circuitum, quacunque patet, Nataſque Regentum
Percenſet Regina Cypri, formaſque Dearum
Et decora Aularum quæcunque pererrat ocellis,
Viderat Arctoi cœleſtia pignora mundi,
Progeniem, FRIDERICE tuam: Quin ſiſtimus, inquit,
Hic oculos greſſuſque ſimul; quid tendimus ultra
Arctoas ſudare plagas, fruſtraque diuque
Quærere, Codana quæ repperiemus in Aula,
Et decus & numerum, bona queis præſtantior inter
Terrarum Dominos non eſt qui floreat. O Te
Felicem, FREDERICE, nimis, plus terque beatum,
Qui collecta tenes reliquum exſpectanda per orbem
Munera, pergratis & cœlo debita votis!
,, Quin furias Bellona ſuas, quin ſæva jugales
,, Martis agat quocunque volet, tua prole beata,
,, Perſtabit, Rex Magne, Domus, numeroſaque poſtquam
,, Torpentes ſtimulos Dea dira ejecerit iræ,
,, Sibila jactati ridebit vana flagelli.
Hæc, memini, quondam ſummi decreta Tonantis,
Perpetuum manſura ſimul tibi ſtamina nentes
Tunc triplices cecinêre Deæ, cum rite Maritum
Te SOPHIÆ feſtivus Hymen clararet in illo,
Cui valido fortuna dedit ſua nomina, Caſtro;
Jamque dies prædictus adeſt, qui vellere fuſi
Deductus niveo ſolvet promiſſa Sororum.
Jam ſocerum te Saxo cupit; jam natus eadem
Qui tecum de ſtirpe præeſt confinibus Albis,

Ex Genitis, Auguſte, tuis optare ſecundam
Geſtit & agnato de ſanguine poſcere Sponſam.

Hæc Venus, atque utriuſque ſagax quos Principis æſtus
Ante inflammârat, tandem ſpondente Parentis
Connubia & Genitas Auguſti voce, ſuiſque
Pacârat thalamis, aliaſque relegerat oras;
Cum rurſum nova cura ſubit per nubila vectam:
Sic geminæ nupsêre Deæ; ſed nobile reſtat
Par, ait, & nullâ virtute prioribus impar;
Huc igitur concede Puer, cui pectora Regum
Atque ipſos toties Divos læſiſſe voluptas
Summa fuit, jam chare, faces accende, tuiſque
Regali Sponſa condignum Heroa, ſagittis,
Nate, feri, quocunque potes tetigiſſe morantem,
Aut dabitur reperiſſe loco. Vix iſta loquutam
Aggreditur tali Genitus ſermone Dionem:
Non neſcis veneranda Parens, quam ſponte paratus
Sim monitis parere tuis, nova namque ſuperſunt
Obſequii documenta mei; nec Dreſda ſilebit,
Me reticente, ſui quæ vidit Principis ictu
Vulnera facta meo; ſimiles neque dicere flammas
Scleſvicenſis ager Gottorpenſeſque penates
Ceſſabunt; mihi nec manibus conſidere mos eſt
Compreſſis, mihi nec, binos viciſſe, triumphus.
Ergò novos, qui me poterunt ditare trophæis,
Verſo dolos; noſcisne Ducem quem Rhenus adorat
Atque Palatini venerantur culmine montes?
Sic ait & volucri diverberat aera pennâ,
Electoralis donec faſtigia ſedis
Occupat & fauſto ſubitum conamine curſum
Heidel-

Heidelbergiaca ſiſtit tener hoſpes in Aula.
Jamque ſuum permenſus iter, loca cuncta pererrat,
Auguſti penetrans penetralia quæque Palatî,
Externoſque aditus, cuſtoditoſque receſſus.
Jamque ubi ferventi ſeſe exercere Palæſtrâ
Suetus erat forti juvenis certamine Princeps,
Arma ſub attonitis vibrans diverſa Magiſtris;
Jamque ubi ſaltandi, creſcentes corporis artus,
Præſcriptis vegetare modis, & membra ſolebat,
Ad numeros agilis, motu firmare decoro;
Jamque ubi, concomitante manus oculoſque pedeſque
Mobilitate pari, ſeſe amplexante, volantem
Ludus erat jactare pilam, lapſumque minantem
Tollere humo, rurſumque fugæ committere, nervo:
Jamque ubi bellatoris equi conſcendere dorſum
Moxque manu, moxque inde genu, nutuque rotandum
Cornipedem verſare levi, mollique ferocem
Doctus erat tactu, atque umbrâ compeſcere virgæ;
Denique per ſaltus, per rura, per æqua, per arces,
Veſtigare Ducem ſtudet, & ſi forte vacantem
Momentum ſineret flammante ferire ſagittâ
Matris ad imperium: verùm ille laboribus ictus
Non ſemel aſſiduis ſubterfugiſſe paratos
Fertur & intentum luſiſſe Cupidinis arcum.
Tunc ſecum Puer Idalius; fruſtrante ſagittas
Apto meas? ſic vibro faces? hocne illud opimum
Quod mihi promiſi ſpolium præpoſterus Augur
Venturique nimis ſecurus præco triumphi?
Sic verò egregios referam Genitricis ad aures

Victoris titulos, me morigerumque probabo,
Poſtquam me reducem Mater perſpexit inanem:
Quin ego: ſed præſtat, paulum ceſſiſſe labori,
Temporaque his noſtris mage commoda quærere technis.
Jam me detineas, mox ipſe tenebere, Princeps.
Nec mora, ſermones varios cum Patre ſerentem,
Sermones Macetum quales habuiſſet uterque,
Forte videt, viſumque ferit. Subitò ille calorem
Sentit, inexpertaſque ſibi ſub pectore flammas
Miratur. Sed neſcit adhuc vel quid ſit amare,
Quæve placet; placet illa tamen, nec diſplicet illud:
Et veluti Conjux, tunc cum turgeſcere cœpit
Atque uterum fœcunda gerit, res anxia quærit,
Antè ea quas temſit, vel faſtidivit, & optat
Ignorata diu tandem ſibi nomina tradi:
Et velut ille lapis, per quem miracula mundi
Naturæque occulta patent, licet abdita, & alto
Condita Telluris gremio quæ pondera nunquam
Attigit ad ſeſe, tamen attrahit. atque latebris
Extrahit arcano devinctum fœdere ferrum:
Sic cupit haud viſam, ſic quam non attigit unquam
Ducitur à Gemma, ſic illum deperit ignem,
Cui ſua ceu Domino ceſſit præcordia, Princeps;
Moxque Patrem linquit, repetitque cubicula,
Et dulci promtus ſe commendare quieti: (lectò
At fruſtra lecto, fruſtra mandare quieti
Se tentat, quem verſat Amor: nec lumina proſunt
Nunc exſtincta iterumque accenſa, ut fallere tempus
More queat ſolito, & Majorum volvere geſta,
Nocturnoque ipſam depellere Apolline noctem.

Denique

Denique in hæc tacito ſe effundit murmure verba:
Quid ſibi vult hæc cura recens, quæ ſenſa perer-
Et mea non ſolitâ vexat præcordia flammâ: (rat
Non animum torquet quæ ſollicitudo regendi
Dividit in partes hos queîs obtemperat Orbis:
Vivit enim, vivatque precor! Pater optimus, illo
Non mihi jus faſve eſt tetigiſſe ſuperſtite Regna.
Non ſuperimpendet noſtris ceruicibus enſis
Hoſtilis, non caſtra rego, non tento coronis
Non urbes circumdo dolis, non agmina duco,
Non aciem pugnamve paro, licet has quoque nunquam
Quantum ſuſpenſis licitum decernere ſignis,
Artes deſerui, tamen haud hic pectora noſtra
Et tamen urit Amor, qui neſcio qualis anhelum
Occupat & totum victore Cupidine ductat.

Dixerat iſta; vocatus adeſt & talibus infit:
Ille ego jam dictus necdum tibi cognitus adſum
Pronus Amor. cui concedes ſupereminet hoſtis,
Hoſtis at incutiens placidos ſine cæde furores.
Ne metuas tenteſve fugam fuga nulla patebit
Cui fuga non unquam placuit; quem non metus unquam
Commovit, ne turbet Amor. Ne viribus obſtes,
Viribus immenſus queis dudum ſubditur orbis;
Huic potius concede libens, cui cedere nunquam
Erubuere Dii, cui Jupiter ipſe volenti
Non renuit veteres habitus poſuiſſe, novaſque
Morigerus, ſed quantus jo! ſumſiſſe figuras;
Cui paret quacunque patet Natura, ſolumque
Cum pelagi cœlique plagis, & machina mundi
Tota gerit morem, ſed non invita, nec alti

Digitized by Google

Immemor antiquique chaûs, me vindice, pulſi;
Huic quoque ne dubites te dedere, ſenſaque noſtro
Submiſiſſe jugo, ſed quod mage libera mollit
Pectora quàm frangit, niſi cum violentius urat,
Si quod habet robur circum præcordia, monſtrum.
Rideo, quas dixti, Mavortia ludicra, pugnas,
Hæc decorant, non tutantur, ſi tela Cupido
Strinxerit, & nunquam fruſtrantem intenderit arcum:
Et licet interdum, nunc hoc nunc temporis illud
Cedendo ſpatium, ſoleo differre paratos,
Non intendo tamen, ſi contendo, irritus ictus,
Majoreſque accendo, fero quos lentior, ignes.
Tu quoque teſtis eris; tibi nec quòd fortè peperci,
Atque tuos ſivi præterfluxiſſe labores,
Quoſque Maritales nondum Majoribus annos,
Cæſare teſte, tuis habitos fert alta Vetuſtas,
Arguit imbellem memet tua ſerior ætas.
Quin age, qui fulges aliis exemplar, ab annis
Sume tuis, Patriæ quod debes, fœnus, & almæ,
Quàm cupias ſeram, commonſtra pignore Genti.
Quin tua quàm tenui pendet Domus, adſpice filo;
Hæc licet immenſo per centum brachia nexu
Continet Europam totidemque amplexibus Aulas,
Ecce tamen, quà recta ſubit, quàm linea rara eſt,
In ſolo te ſpemque locans, longumque perennis
Stemmatis exſpectans a te & durabile ſyrma,
Ne tibi forte, tuos quæ manſit, gloria deſit,
Gloria prognatos quoque permanſura Nepotum,
Ni culpâ immatura tuâ ſefiniat in te:
Cumque Virûm populus non ultra tendere fines
Unius

Unius ætatis valeat, fuge cœlibis actus,
Naturamque imitare Ducem, Dux ipſe futurus
Inde aliis, populiſque tuis oſtende, juventus
Quam tibi diſpliceat ſterilis, quam deinde ſeque-
Humano generi nimium damnoſa Senectus. (tur
Ergo tuos annis age des venientibus annos,
Et tibi propoſitum ſit & immutabile centrum,
Quam metam poſuere Dii mortalibus unam,
Poſteritas; hanc, nonne vides, ut propter & undæ
Sulcantur, coliturque ſolum, nulluſque labori
Parcit ut heredi poſſit prodeſſe futuro
Quo ſine res non ſalva diu ſtat publica, & uno,
Non ſine naturæ gemitu, ſe terminat ævo.
Adde quod imperium ſtabilit tranſmiſſa poteſtas
Ordine in Heredes directo, & prævenit omne
Agnatorum inter Cognatorumque tenaces
Propoſiti cujuſque ſui indelebile mentes
Diſſidium. Ne te per longa exordia ducam,
Neve externa tibi conquiram exempla, loquantur
Annales Patrii, quantas Patrimonia Ditis
Landshuti quondam Domini procudere lites,
Verbaque poſt rixaſque datas, valuere nefando
Atque inteſtino Rhenum turbare tumultu,
Inque Palatinas de toto accerſere ſedes
Circuitu Imperii, metuendas nomine turmas
Cæſareo, excitoſque Duces infundere terris
Vicinis, Bavaraſque unà diſcerpere vires.
Bella Peruſino quondam celeberrima vati; (lus
At quorum memor & nimis heu! ſtat conſcia tel-
Patria, nec perſenſit adhuc oblivia cladis,
Uſque adeo ſeſe veteris veſtigia flammæ
Rhenano impreſſere ſolo: nec deinde ſequuta,
Per ſex luſtra, vagi cinis hic incendia belli
Neglexit priſco redeunte fovere calore,

Scintilliſque novis, ſuperingeſtaque recenti
Materie reparare faces, & ſæpe renatum
Lernæâ objectare caput pollentius hydra,
Et ſata Cadmea fatalia ſemina dextra
Armato ſimulare ſinu. Te, Maxime Princeps,
Ergo Palatinus Populus ſine vulnere vulnus
Obducat, præeunte, altum. tu pande ſalubrem
Et cupidis oſtende viam, qua creſcere poſſit
Cultor agro, Paſtorque gregi, rurique Colonus
Plebſque urbi, Patriæ populus, populoque Re-
gentum
Stirps & non mortale genus. Non cæde paranda
Priſca ſalus, non enſe iterum reſecanda cicatrix
Ut cöeat; ſed baſiolis &, baſiolis qui
Eſſe ſolent comites, amplexibus: illa medendi
Si cupias præſcripta ſequi, quam protinus ipſe
Oſtendi faciam, oſtenſam ſtet ducere Nympham,
Illa Vilhelminæ, mea nec præſagia fallent,
Nomen & omen habet: Genitos dabit illa Nepo-
Hactenus & rami foliis cognominis arva (teſque,
Tecta, ſuis referet Dominis, & prole ſuperſtes
Fœderibus titulos vacuis extrudet inanes.

Vix ea fatus Amor; cum ſe ſuaviſſimus infert
Somnus, at inſomni ſimilis, nec amara ſopori
Altiùs imbuto langvore papavera ſpargit,
Sed nimis obſcuro paulum nudatus amictu
Effingit ſimulacra ſuas imitantia formas,
Oſtentatque ſimul mores, ſenſuſque jacentis
Ante Ducis ſiſtit gratiſſima Virginis ora,
Virginis at, qualis coeuntibus aurea Phœbe
Cornibus effulgere ſolet, cum littora Ponti
Linquit; & aſtriferos ſupereminet ætheris orbes;
Huic ſimilem Oceani vix ſurgere Carolus un-
dis
Vide-

Viderat, inſigni radiantem lumine Nympham,
Cum ſimul amplecti cupit, amplexaque potiri;
Jamque ter extendit, ſed ter quoque decipit ul-
Se tamen oblatâ vix ſentit imagine luſum: (nas
Mox quoque, ſomniferis ubi ſe ſubtraxerat undis,
Proſilit è ſtratis, necdum ſe credit inani
Deceptum nebulâ, nec ſpem deſiſtit hiantem
Conſpectâ lactare umbrâ. Jamque inde ſalutat,
Mane Patrem, narratque ipſi toto ordine totam,
Quæ vigilata ſibi rapuere, inſomnia, noctem.
Ille Deûm ſuetus monitis. gnaruſque futuri,
Quin, ait, ô dilecte Diis, quin fata ſequamur
Quo nos cunque trahant; nec enim dubitanda be-
Signa olim fulſêre poli. documenta favoris (nigni
Ætherii, ne quis dubitet, majora ſuperſunt
Fortunæ incrementa tuæ. Sat grandinis arces
In noſtras miſêre Dii; pacata rogantem
Numina reſpexêre Domum: meliora Sororum
Promittunt jam fila coli; nec vana per umbram
Luminibus monſtrata tuis effulſit imago,
Nec nihili quæ dixit Amor præſagia. noſco,
Noſco Deam, quæ fluctivago dum ſurgit ab alto,
Exſuperat formâ Phœben, cuniſque Dionen.
Eſt hæc Arctoi Proles veneranda Monarchæ,
Cujus ad imperium moderatur Nereus undas:
Hinc viſa eſt prodire Salo. Sic denique fiant,
Quæ fieri placuêre Diis! ſic denique noſtram
Cimbrica Progeniem rurſum amplectatur origo,
Unde ſuum Proavi duxerunt ſtemma genuſque
Cimberni Comites, ipſo quoque nomine faſſi
Antiquum remanente decus! quin ergo decenter
Mittimus à Magno Natam Genitore petitum
Legatos, qui connubii tibi vincula nectant,
Æternoque ligent affines fœdere Gentes.

Talia dum ſe inter Princeps commiſcet uterque (que
Et magis atque magis rata vult conſulta, probat-
Quæ ſuperi decreta velint; Cytherea peractæ
A Genito jam gnara rei, jam certa futuri
Fœderis, atque ſpei conceptæ plena, Penates
Codanæ repetit rurſum venerabilis Aulæ:
Dumque VILHELMINAM cernit Dea blanda ſedentem
Implentemque ſuæ vario ſubtemine telæ
Stamina, diverſis nitidè ſociata figuris
Inſertoque auro, condenſantemque parato
Pectine, ne pateant poſt fila obducta, meatus;
Inde adſtans propiùs fœcundæ jugera Terræ
Texta videt, Cereriſque vagis undantia donis,
Aſt illinc ſilvas velatâ fronde virenti
Caſtaneâ aut juglande graves; hinc vitibus altos
Veſtitos montes, vites turgentibus uvis;
Et, ſuperimpoſitas, fulgentia culmina, moles
Regali ſtructuræ, infra ſpectantia Fluctus
Lene ſuſurrantes, tumidas aut Civibus Ædes.
Illa ſtupet, licet haud, ſtupeat quas æmula primas
Corporis ingeniine, valet diſcernere, dotes.
Inde micat roſeo faciei miſta rubore
Virgineæ nix. inde patent geſtuſque, laborque,
Et picturatâ viventes arte colores.
Nec jam vel ſe ipſam, vel cui contendit Arachne
Pallada miratur, poſtquam præſentit utramque,
Seque ſimul, meliore manu & conamine vinci;
Et licet, aſſiduo cingi quæ ſuevit amore,
Immodicâ nec bile tumet, nec pectoris æſtu,
Haud tamen invidiæ ſtimulos ignorat, at inter
Attonita hæc volvit tacite præcordia:, quid jam
Quid ſupereſt Cytherea tibi? jam deſine formæ
Oſten-

Digitized by Google

Oſtentare decus, jam deſine colla manuſque
Et digitos monſtrare leves, manuumque labores:
Hic ſuperata tace. nec te Natalis origo
Tota manet Ponti, bona ſunt communia, ſoli
Non poſthac tribuenda Tibi. Cum talia quondam
Conſpiceret Pallas, Pallas mutabat Arachnen;
Talia cum quondam Phrygio ſub judice victa
Spectaret Juno, jam tunc fera bella minaſque
Verſabat pelagi, tempeſtatumque furores:
At Venerem, in Superos ipſos cui Summa Poteſtas
Nedum homines, ſupereſt, ſuperari impune licebit?
Sunt Veneri ſua tela, ſagittiferæque cohortes
Ad nutum parere pares; quin proferat arma
Arma Cupidinibus geſtari ſueta; nec illis
Difficile eſt alias aliis mutare figuras,
Inque novas formas hominum convertere mores.
Illa V I L H E L M I N Æ transforment pectora, & ipſos
Virgineos mutent habitus roſeumque ruborem
Pallidiore genâ, ſectoque ligamine zonæ,
Artibus occultis, reddant de Virgine Matrem.
Sic quanto Veneris præit æmula ſanguine Arachnen,
Tantò nobilior fiat mutatio Nymphæ
Haud media de plebe ſatæ. nec plura ſilenti
Ore premens, labiis reſeratis cætera profert:
Quid juvat, ô Soboles Regum, æmula Virgo Dearum,
Quid juvat his tempus ſtudiis conſumere, & orbem
Optatis privare bonis? veſtigia quæ jam
Rite premas, majora vacant; exempla Sororum
Prælucent imitanda tibi. Quin pectinis artes
Cerne tui, textuſque manus quos inſcia fecit.

Digitized by Google

Hæc fati ſimulacra tui. Spectaſne paratos
Hinc Cererem Bacchumque tibi, hinc Fluvioſque Deoſque (meatus
Montanos, quoſque inde Nicer, quoſque inde Rhenus amant? Tibi cuncta patent, tibi cuncta, Serenam
Ut Dominam venerentur, amant ridere ſerenâ
Et qualem exſpectant, facie. Quin talia dudum
Fata tibi duxere Deæ, poteriſque videri
In telam induxiſſe tuam data fila Sororum.
Namque, ut aperta loquar, rerum iſtarum unicus Heres
Amplexus cupit ipſe tuos, & ſanguine Princeps
Cæſareo prognatus, & Heros inclytus altis
Corporis ingeniique bonis, utque omnia paucis
Complectar, te dignus. eum dignare merentem
Adfectu propiore tuo, qui quærit id unum,
Ut ſponſus dicique tuus fierique Maritus,
Atque tua poſſit Genitor de prole vocari.
Quin cupidum amplexare Ducem, Heredemque ſequentes
Sponſa Palatinas Dominæ ſub nomine terras
Ingredere, & præſens oculis metire receſſus,
Quos manibus ſimulaſſe juvat, contentaque (tela
Et ſpatia & tot rura tuâ, propiore beata
Numine redde tuo, Genioque tuere benigno.

Dixerat iſta Venus; vix hæc repreſſa pudore
Verba VILHELMINA, & ſaltem, exquirenda voluntas
Eſt Genitoris, ait, cujus ſententia nunquam
Non ſanctè obſervata mihi, ſemperque probanda eſt.
Tunc iterum Cytherea: Patris tibi jure voluntas
Sancta

Sancta venit ſervanda, ſed hæc jam flexa decenti
Interceſſorum Legatorumque rogatu,
Et votis ſuperata proci; tua vota requirit
Conſenſumque. at plura Venus cum vellet, en ipſe
Magnus adeſt FRIDERICUS & his componit utramque:
En ſuperum tibi, Nata, fero decreta, Duciſque
Vota Palatini, noſtros poſcentia nutus
Amplexuſque tuos, & connubialia vincla
Fœdere connectenda novo. ſed talia poſtquam
Numinibus placuere, tibi parere relictum eſt.
Me cœli cum poſcit amor, nunc accipe voti
Summa mei: Sint fauſta tibi, ſemperque perennent
Candida, Fatales implent quæ ſtamina Divæ:
I felix quò fata trahunt, Rhenique peragra
Fœcundum fœcunda ſolum, populiſque regendis
Suffice Rectores, totidemque accreſcere ſeclis
Stemma Palatinum fac, quot deſcendit ab annis.
Sic mihi jam, ſponſo te deſpondiſſe petenti,
Sit colophon operum, ſupremaque meta laborum:
Hæc ubi divino dederat præſagia Magnus
Ore ſenex, tandem cumulis auguſtus honorum,
Regnandi vitæque ſatur, conſcendit Olympum;
Inde ſequuturos, luctu cedente, ſuorum
Viſurus plauſus feſtivaque ſacra Nepotum,
Morigerumque ſua de ſtirpe Regentibus orbem.

Sponſus at interea gemino jam ſaucius ictu
Hinc obitu Magni Regis, rituque Parentis
Lugendi exequiis, hinc ſponſæ captus amore,
Ut ſaltem minuiſſe velit ſibi mentis edaces,
Tollere cum nequeat, fluctus, & pectoris æſtus
Diverſos animi placido componere freno,

Digitized by Google

Externam ſibi quærit opem, terraſque calentes
Sole peregrino peragrat, ſimul inde Penates
In Patrios iterum, varias collecta per Aulas,
Summa relaturus pretioſaque pondera rerum,
Queis Martis, quêis Pacis honos accreſcat, & olim
Et tumidæ lauri, & gravidæ reddantur olivæ.
His animum recreare ſtudet dum nobilis Exſul,
Exſilium non novit Amor, non unda, nec Aer,
Nec regio mutata valet Sociumque fidelem
Aſſiduumque viæ comitem mutare calorem;
Quin quoties magnis ſtupeat ſpectator in Aulis
Virgineos vultus, ſcintillanteſque Dearum
Miretur formas, mox amplectatur ocellis
Dulce VILHELMINÆ decus, abſentiſque nitorem
Conferat anteferatque ſimul præſentibus aſtris.
Hinc quoties videt amplexus amplexibus addi,
Baſia baſiolis, & connubialia geſtu
Gaudia miſceri licito; perrumpit in illos
Sæpe ſonos: O quando dies erit illa, beatos
Lætitia ſimili quæ nos quoque reddet, & altis
Delitiis tandem cupidos ſaturabit Amantes!
At veluti cuſpis, navem quæ dirigit alto,
Huc illuc agitata licet moveatur ab undis
Inſidiiſque ſali, nunquam non reſpicit Arcton,
Si ſemel altricis libaverit oſcula Gemmæ;
CAROLUS haud aliter, quaſcunque objecerit artes,
Quaſcunque induerit circum dederitque figuras,
Et gnaros tardare modos, peregrina Voluptas,
Ille VILHELMINÆ ſolius reſpicit ora.
Hæc videt in ſomnis, vigil hæc noctuque diuque
Circumdat geſtatque ſinu, nec preſſius hæret
Ulla maritato vitis conjuncta corymbo
Quàm

Quàm Sponſo ſua Sponſa. Sed intervalla locorum
Quò diſtenſa magis, magis invidioſa crepantur.
Hæc igitur removenda mora eſt. Jamque extera linquens
Exteriora petit, ſemper proclivis in Arcton,
Dux, ut ibi propior præſenſque fruatur amatæ
Alloquio adſpectuque Deæ. Jamque orbe peracto
Temporis atrati, Domini redeunte Sacrati
Auſpiciis Boreæ facie meliore, nitorem
Exacturus adeſt noti jam nominis Hoſpes.

Dic, mea ſi Patria es, dic Hafnia conſcia rerum
Iſtarum, dic ſumma Ducis, dic maxima Sponſæ
Gaudia, Regali convivia feſta paratu,
Mutatoſque Deûm commutatoſque Dearum
Dic habitus. Seu Reginæ Genitricis in Aula
Sponſus adeſt gremioque cupit deducere Matris
Deſponſam, jam jamque ſuam; dic ora petentis.
Sive iterum reperit Regales inde penates
Hoſpitiique lares, Sponſamque a Matre petitam
Ad Regem Fratremque vehit, dic Hafnia ludos
Nomine ab Hoſpitii notos, jamque Hoſpitis ergò
Inſtructos, dic &, Princeps ut, more ſueto
Principibus ſolitoque joco, dum mutat amictus
Perſonamque, Ducem novit, non novit Amantem
Diſſimulare, ſuo ſubito quin proditur igne.
Ne memores alios, quorum ſtas teſtis, aperti
Principis, Heroi ſed qui ſunt roboris, actus.
Sive tui perluſtrat Eques munimina valli,
Et tantum miratur opus tam temporis arcto
Productum ſpatio, tituloſque explorat amuſſim
Portarum foſſæque ſinus, tectoſque meatus

Lene

Lene fluentis aquæ, & ſurgentia collibus altis
Et diſtincta legit pede propugnacula certo.
Sivè tuas claſſes videt æquoreoſque paratus;
Principis adventum longè reſonante tonitru,
Qua globus excuſſus creber cum murmure pon-
Tranſilit altiſono, tormentorumque boatu. (tum
Sive Eques haſtatus fervente in pulvere Circi
Verſat equum, curſumque citat, volitatque citato
Ad medium, quem mox, ſonitu clangente tu-
barum
Et populi plauſum referente, intercipit orbem.
Sive Suburbanos geſtit luſtrare receſſus,
Dum rapido Regis ſatagit veſtigia curſu
Pone ſequi, longe ventoſque feraſque volatu
Præcelerans, Regique uni ceſſiſſe paratus.
Sive alias pandit mentiſque & corporis artes,
Unde ſui pateat Generis decus, altaque retro
Nobilitas, priſco merito & virtute recenti,
Et geminâ ſic laude virens & ubique decora.
Illa tace quæcunque tubas Mavortia poſcunt
Ludicra majoreſque ſonos. Tu principe miſſo,
Hic Sponſo Sponſæque vaca. placet iſte Dione
Qui Venerem levitate refert, riſumque jocum-
que
Aſſimulat numerus, neſcitque aptare cothurnos.
Præcipue amplexus memora, & refer oſcula
mille
Supremo finita vale, nondumque ſupremo
Quæ finita vale; ſed dein mandata ſigillis
Literuliſque & muneribus comitata decoris,
Tanta brevi ſpatio ſpatia evicêre, ſuæque,
A Domini abſentis ſuaviſſima nuntia labris,
In Dominæ crebro rediere manuſque ſinuſque.
Dic & eum Galeata diem, quo Regis in aula,
Hinc

Digitized by Google

Hinc fratrum illuſtri, Reginarumque Sororisque,
Unà accumbentum circùm ſtellante nitore,
Hinc Procerum & Comitum circumſtipante co-
ronâ
Atque omni famulante Aulâ, prandebat, & inde
Vota ſalutantum ſponſa excipiebat, & Arcis
Totius lacrymas, ſuſpiranteſque voventum
Linquebat gemitus: cum Civibus ordine longo
Diſpoſitis per utrumque latus, quacunque plateas
Tranſiret Regale Genus, tot pone ſequentum
Tot præcedentum Procerum multo agmine du-
ctis
Curribus, & turbis famulis comitata, per urbem
Regali mediam pilento invecta, videret
Undique Matronis Matronarumque refertas
Prole domus, domuumque imas parteſque ſu-
premas
Cerneret innumeris ſpectantum undare catervis;
Ante oculos ipſum Regem Fratremque Mini-
ſtroſque
Et Fratrum Comites alacreſque, ad tympana pulſa
Clangenteſque tubas, capita inceſſumq; moven-
Alipedes, & quemque ſuo Seſſore ſuperbum. (tes

Hic fuit ille dies, pluvio quo plurimus ore
Jupiter ætheriis iterum deſcendit ab aſtris,
Dia Vilhelminæ, Danäes oblitus, ut ora
Omine fœcundo luſtraret, cætera Magno
Intemerata Duci linquens, atque omnia Sponſo
Commendans. Iter at reliquum thalamoſque ju-
gales
Conſperſaſque nuces, & tædiferos Hymenæos,
Et vacua epoto cava dolia nectare Nicri,
Heidelbergiacis fas ſit celebrare Camenis.

(8)

Digitized by Google

(8)

Magnificum Patriæ Academiæ Rectorem Illuſtre Totius Literarii Orbis Decus

D. THOMAM BARTHOLINUM

I dextro, mea Muſa, gradu, pete prona Lycei
Rectorem Patrii Præſidiumque ſui. (cingit
Hoc ſatis eſt, nam noſcis Eum, quem Purpura
Et quem, non primum nunc data, ſceptra manent.
Tempus erit, cum Scripta viri memorabis & Acta
Et quantum meritis Patria debet iis.
Et, ſua ſi novit bona Patria, Patria tecum
Tota dabit mentis debita ſigna piæ.
Nunc, quantum valeas, orna tua munera verbis,
Res tibi cum magno ſed facilique Viro eſt.
Hoc & age, ut, poſtquam te non nihil eſſe putavit,
Deceptus nimio ne ſit Amore tui.
Inde tibi gratare, nec unquam poſtea neſci,
Quid ſit, non tanto diſplicuiſſe Viro.

adituro Atlantiadi ſuo
JOH. HOPNERUS.

Digitized by Google

ATLANTIADES

Sereniſſimi Danorum Norvegorum Vandalorum Gothorumque Principis Hæredis

FREDERICI NATALIS

Primus in Octobri poſt decimum orbe dies
Feſtivos inter quosvis
Hominum Rerumque
Applauſus & Strepitus
Celebratus
à
JOH: HOPNERO
Anno M. DC. LXXI.

Quo
Chriſtiano Quinto Quinquennia Quinque peracta
Magna celebrari ſibi Quinquennalia poſcunt.

Digitized by Google

Quiſqvis adHafniacum, (namque hæc commercia poſcit
Dis ſacranda dies) laſſatis pondere bigis
Ruris opes fœtuſque Forum, vel merce vel ære
Inde domum rurſus rediturus ditior, adfers;
Ut primum ad clauſam, (nec enim munimina portæ
Miles adhuc pandit) propius perveneris Urbem,
Siſte tuos greſſus, & contrahe cautus habenas,
Ne, dum non, ſolitum micat undique & undique fulgur,
Et reſonant Urbana alterno Valla tonitru
Regiaque altiſono reſpondet murmure claſſis.
Fortè tui bijugi perculſi aut lumine capti
Mox juga diſcutiant, laceratique impete facto,
Tale nihil, linquant, ſperanti, fragmina currus
Et maculent privo data publica gaudia damno.
Cætera ſecurus, tua libera ad Æthera tolle
Lumina, & Arctoæ Statorem ſupplice Gentis
Corde cole, ex toto diffundens pectore grates.
Audiit omnipotens cœtu quæ verba frequenti
Et prece ſolenni Septem trans aſtra Trionum
Miſſa, recluſerunt ſummi penetralia Cœli.
Illa dies nam Fauſta venit, quam Dania votis
Optavit toties, toties quoque Nerigon aſtris
Proxima Sidereo precibus deduxit olympo.
Illa dies, cujus ſimilis Majoribus ulla
Non viſa ex illo quo primum tempore Dani
Conditor Imperii regnandi ſumſit habenas.
Illa dies nunc inſtat, & illud nobile nomen
Quod patrios olim ſignabit murice Faſtos,
Immiſtoſque ſui, Feſtis, Natalis, Avitis
Regali roſeaque nota decorabit honores.

Ne

Ne mirêre ſuis ſubductis ipſa quod aſtris
Æthra laboranti ſimilis modò cernitur, hæc eſt
Cauſa rei; quod Hyperborei dum parturit Orbis
Regina, ingenti ſimul effingatur Alumno
Cœleſti niſu Secli melioris Origo, (bis,
Quæ, ſplendens melioris amor dum gignitur Or-
Quicquid adhuc ſupereſſe Chaus queat, omne
Ergò, ubi vitali donandas ocius aurâ (repellat.
Enixa eſt famulas Natura puerpera vires,
Mox nitidum adſpicies patefacto limine cœlum,
Et ſimul urbani reſerato omni objice clauſtri,
Ipſum ſpectabis roſeæ majore decorum
Luce ſalutiferum pompæ procedere Phœbum.
Interea exſultans bona mecum verba profare,
Menſibus exactis Princeps dum naſcitur infans,
Spes ingens Patriæ, Magnum Patris Incremen-
(tum.

Naſcere parve puex: Suboles optata Parentum
Naſcere parve puer: Gemini lux altera Regni
Naſcere Dux Patriæ, Patriæ dum naſceris Hæres,
Et Princeps audi quam primum audiris, & illum
Ore refer, quocum profers gratiſſimus ortus!
Ipſe olim qui Phœbus eris, dextraque jugales
Felici Moderator ages, nunc alter ab ipſo
Diſce poteſtatis merita & Majoris honores.
Naſcere parve puer, quo cum Genitricis in alvo
Creſcente, Arctoæ creverunt munera terræ,
Et fœta innumeras produxit Copia dotes
Quas ſecum in ſua tecta Ceres cellaſque recepit.
Naſcere & ut quondam Genitor tuus auxit amo-
rem
Veris, ut ad votum Patriæ contingeret Æſtas,
Sic ortus comitanſque tuos Autumnus, & anni
Dimidium reliqui certet duxiſſe ſecundum,

Et

Et placidas hiemes, & tempeſtate carentes;
Totus ut Annus eat nullâ non parte beatus!
Naſcere parve puer, qui ſi quis computet illos
Qui te certarunt perfectum reddere menſes,
Ipſe novi Secli & Donum memoraberis Anni.
Naſcere parve puer. Quis eò proceſſerit audax,
Ut neget in Magni Divino Nomine Patris
Numen ineſſe tui? Num quis felicius unquam
Auſpiciove pari Patribus Populoque Quirini
Pacificus ſua templa Deus reſeravit? Honores
Anne tuæ merito poterit ſuperaſſe videri,
Jane, poteſtatis, ſua dum ſacraria pandit,
CHRISTIANUS, reddatque ſuos ut Pace beatos,
Te Pacis, FREDERICE, creat memorabile No-
Et pignus cœleſte parat, quò tuta procellas (men,
Patria ſurgentes primo proſternat in ortu?
Quid priſci jactant adeò cunabula Divum
Atque fidem referunt vix invenientia Vates (ſtas
Quin volvant huc, quicquid avet finxiſſe Vetu-
Cum Jove naſcentes Fluvios, cum lumine Phœbi
Exorto auratam Delum, Bacchoque Paternum
Cum rumpente femur rutilantem protinus Her-
mum,
Et quicquid Superum mirandos efficit ortus,
Heroum aut geneſin ſecernit origine plebis: (tæ
Cuncta tamen, FREDERICE, tuæ concedere vi-
Principio, debentque uni tibi linquere palmam.
Ecquis enim dubitet, Naſcentem ut prona beni-
gno
Te excepit Natura ſinu, modò noverit, ut te
Inſolitis fœcunda bonis adfecerit alvo (tem?
Matris adhuc clauſum, nec dum orbis luce fruen-

Vix cutis induerat perlucida tegmina corpus
Molle

Digitized by Google

Molle tuum, teneroque ſuas velamine partes
Cinxerat, inque utero ſeſe Genitricis adeſſe
Signa levi motu dederat; jamque ipſe Tonanti
Sic reſupinârat dilectus *Aqvarius* urnam,
Nectareoſque manu nitidâ diffuderat imbres;
Sic ſua, conjunctâ fulgentes luce, Gemelli
Pergrata fuerant moderati frigora *Piſces* (mam;
Temperie, pluviaſque hiemis glaciemque ſupre-
Ut ſimul Herculeo firmatas robore venas
Lene tuas currens aleret non noxius Humor:
Ecce novos *Aries* Phœbo Phrixeus honores
Pandit, & indulget ſplendentia vellera Veri;
Quem nitidâ inſequitur *Major* dum *Victima* fronte,
Omniparens adſurgit Humus, ſimilemq; ſerenæ
Conjugis ætherii gaudet ſumſiſſe figuram.
Mox *Gemini fratres*, nimbos pellentia cœlo
Sidera; præmonſtrant communia gaudia Fratrum (terna
Hinc Patris, hinc Patrui, ſubolem exceptura, Pa-
Ora relaturam pacataque Nomina Avorum.
Et jam quinque tui Menſes feliciter Orbis
Implêras, Auguſte puer, ſubitò ecce Mariti
Omnipotens Germana ſui, dum tenſa rubeſcunt
Igne ſed innocuo Lernæi brachia *Cancri*
Immemor Alcidæ, melioris præſcia dextræ,
Cumque ſuo nunc orbe videns augeſcere tanta
Quæ totum implerent Borealem protinus orbem
Lumina, Purpurei ſic pandit limina Menſis,
Ut niſi quod Regale foret, nîl cerneret Arctos;
Et ſecum tacitè: Quin Dani hæc tempora Faſti
Semideo Clauſo non jure minore dicabunt (runt
Quam quondam hæc eadem *Fidio* ſacrata dede-
Romulei. Iamque illa inſtat, ſex Solibus actis

Septeno

Septeno inſignis numero, Lux alma, *Reverſa*
Quæ *menti* delubra refert. hæc proſpera Genti
Reddet Hyperboreæ, finito in tempore luctu
Funere ab Auguſto, ſenſuſq; animoſq; Viriles,
Quicquid & atra dies, & inexorabile Divæ
Impediit Fatalis opus; *Fortunaque* Menſis
Quæ partem haud minimam Melior ſibi vendicat hujus
Accedet votis Populi cœptiſque ſecundas
Adferet immutata auras. rata Lucifer ortu
Dicta Deæ roſeo reddebat, & inde ſecutus
Ore nitens omni Titan ſine Nube ſereno.
Tunc verò ingenti perfuſa eſt ſumma Dearum
Lætitiâ, cum rore tuus cœleſte madeſcens
Et modò Regali, Genitor veſtitus amictu,
Reginæ Matrique tuæ, FREDERICE, coronam
Obvius impoſuit, diadematuſque beatam
Eſſe una juſſit. Cui, quod tibi, contigit ante
Infanti, Puer alme, decus, Genitricis in alvo
Tectus ut exciperet Patre imponente tiaram?
Talis odoriferum, quacunque incedit, Apollo
Purpureus cupidæ Telluri inſtillat olivum
Atque, ubi procedens vires indulſit opimas,
Mox Sacer attactus cuncta immortalia reddit
Attactus Phrygii ſuperans miracula Regis.
Talis & excelſi Conjux pulcherrima Cœli,
Divino æterni ſucco donata Mariti
Et latè fulgente comas redimita Coronâ
Veſta domos refovet, Servatrix Maxima, Divûm.
Sic Genitor, FRIDERICE, tuus, ſic Optima Mater,
Sic utriuſque una ſtudium ſolenne parabat,
Et Domus & Tellus, quâ Patria poſſet & Arctos
Cimbrica perpetuo viridi florere, juventam.

Vide-

Viderat hoc Juno,&,fauſtũ,quod contigit,Omen
Cedat, ait, dignoſque rei creſcentia fructus
Ipſius excipiant Gemini faſtigia Regni (rem!
Continuum à propriis Dominis ſumtura vigo-
Iſta quidem Regina Deûm. mox omne, To-
nantis,
Concilium, ad nutum, firmaverat omnia plauſu.

Eſtis Jo Superi! nec enim præſagia fallunt
Veſtra, nec à veſtro diſcedunt Fila Sororum
Decreto, æterno quodcunq; adamante notatum
Vidimus, ô Divi, certiſſima tempore ab illo (eſt.
Signa poteſtatis veſtræ; patefactaque cœlo
Aſſiduè precibus ſonuerunt templa profuſis:
Nec noſtra in ventos abierunt vota, ſed aſtra
Aſtra ſuper Superum tetigere altiſſima ſenſus.
Interea reliquos duxerunt proſpera curſu
Signa pari Menſes: Juba nec criſpata *Leonis*
Flammiferi radiis ſurgentes læſit ariſtas:
Nec gravidæ telluris opes & culmina frugum,
Igne *Dea incerta* facies torrente peruſſit:
Cuncta ſed ad votum fulſerunt fauſta Coloni,
Donec & in cellas & in horrea Ruris amator
Iret agens, Autumne, tuam, ditiſſime, meſſem.
Tu mihi nunc, Auguſte, refer gratiſſime Menſum,
Cunctorum, tu namque *Spei*, tu namque *ſalutis*
Sacra ſoles aperire, refer gratiſſime ſolem,
Celſa triumphali quo ſedit Amalia, curru,
Utq; duplex præfert nomen celebranda Virago,
Pallada veſtitu, Jovis at fœcunda Maritam
Cætera præſentans Populo, talemque tuentum
Vultibus exhibuit ſe unam Regina videndam,
Qualis de cunctis formari poſſet imago,
Si Junonis apex, Veneris decor, arma Minervæ,

Donaque quæ reliquis ceſſit Natura Deabus,
Antè quidem ſejuncta, uni collecta darentur:
Talis in aurato cum ſpectatiſſima curru
Propoſitum CHARLOTTA ſedens certamen ini-
Quod viridis Rex ipſe ſui pro laude coloris (ret,
Juſſerat inſtitui; qua dexteritate gerebat
Ipſa manus, oculoſq; & quam vibraverat haſtam,
Impete cum bijugum volucri raperetur ad illum
Quem ſubito in ſumma referebat cuſpide Victrix
Orbiculum, & quamvis ſuperaret Amazona ge-
ſtu? (Matris
At quis erat, FREDERICE, tibi, tunc Sarcina
Haud oneroſa tuæ, quis erat tibi, Parvule, ſenſus,
Tympana te quoties inter ſonituſque tubarum
Inter & aſſiduo ſpectacla frementia plauſu,
Pulvereâ fervente viâ, curſuque citato
Et nunquam titubante, ſinu Genitricis in ipſo
Gaudentem ad crebram veheret Victoria pal-
mam?
Tunc aliquis, vulgo ſed plus catus: adſpice, dixit,
Quam benè præludunt venturis cuncta trium-
phis, (tum,
Quos Patris auſpicio, veneranda ſub ora Paren-
In viridi quondam Patriæ Dux ille Juventæ
Flore aget ætatis, cujus nunc fingitur ætas,
Prima ſed incipiet Faſtis ſignanda, prius quam
Orbe bis exacto repararit cornua Phœbe.
Dixit; &, elapſis aliquot poſt ſolibus, illa
Augurium aſſeruit majus præſagia Vatis, (pôſta
Commeruitque fidem. quis enim non mente re-
Illa tenet memori, medio quæ plurima turba
Intuita eſt oſtenta die: cum murmure multo
Hafniacæ circum ſtrepitans exercitus arcis,
Fortunatum examen Apum, faſtigia, dotes
Prin-

Digitized by Google

Principis Arctoi præſignificaret, ovanſque
Mella, ſalutiferum teneris Heroibus omen,
Mella Jovi quondam data nutrimenta ſub Ida
Monte, brevi orturo poſſet jam velle videri
Apportaſſe Jovis celſa de ſtirpe Puello?

Jamque tibi fauſtis avibus curſuque ſecundo
Abſque mora tempus reliquum, FREDERI-
CE, fluebat
Quod tibi degendum Matris reſtabat in alvo;
Jamque Jovis juſſu Fatalia vellera *Lance*
Phœbus inaurata libraverat, unde Sorores
Fila tuæ jamjam traherent proſperrima lucis:
En procedit jo! dextram impoſiturus opellæ
Cœleſti extremam, ſummumque *October* hono-
Cæſaris October nomen qui triſte recuſat, (rem:
(: Nomen & Heroo quod non fas tangere metro,
Et vix illuſtris recipit gens Flavia geſtis:) (ultrò:
Hic nomen, FREDERICE, tuum complectitur
Primaque ab undecimâ ſtat nocte Aurora parata
Ut Matrem, Puer alme, tuam queat alma levatam
Regali Partu, madido ipſa levata cubili
More prius ſolito, totum cantare per orbem.
Prodi parve Puer. Prodi puer optime, prodi.

Favit jo! Lucina: & prodit Regius infans.
Salve parve Puer. Salve Puer Optime. Salve.
Salve Auguſte Puer. Pueris cynoſura coævis.
Arctoæ Exemplarq; aulæ Princepſq; Juventæ.
Salve utriuſque tui veriſſima imago Parentis,
En tibi ſunt præſto, quæcunque objecta beare
Grata tuos poterunt vario certamine ſenſus;
Et partes mulcere omnes. Tu namque rubenti
Quam primum ex utero dimitteris, ecce Dearum

Exciperis gremio, roſeiſque illaberis ulnis,
Et, niſi purpureo, non ullo tangeris artu.
Mox Pater accepto, meritas præfatus Olympo
Pro dono Ætherio grates, dat Nomen Avitum,
Quaque licet, ſpeciem ſibi reddit & ora Parentis.
Quocunque adſpicias, oculos Cœleſte moratur
Atque tuum, FREDERICE, Genus. Stat utrinque parata (men.
Quam noſcas aviam. SOPHIÆ gerit utraq; no-
Scilicet, ut, Diæ quæ ſunt tibi ſemina vitæ
Sint quoq; virtutis; dumq, altera porrigit hauſtus
Nectaris Ætherii, tibi porrigat altera Morum
Ambroſiam, nullaque ſua SAPIENTIA ſpectet
In primo introitu lucis te parte carentem.
Naribus at ſua tura tuis dat Prima Dearum
Regalis Pietas. hæc dum quo jure Deorum
Sacra colas, vitæque tuæ venerêre Satores,
Ritè aperit; non grata minus volat altera nubes
Urbis ab Hafniacæ rutilo progreſſa fragore
Civilique accenſa manu, clangore tubarum,
Templorum & ſonitu alterno comitante volantem. (res,
Iſte fragor, Puer alme, tuas dum perſonat au-
Et ſtudium Patriæ & Patris teſtatur amorem,
Illa quidem, veterum niſi ſint mera ſomnia Va-
Illa Jovi quondam fuerant exordia vitæ: (tum,
Haud tamen omnimodis. Nullâ tu namq; Dea-
Naſceris invitâ, nullo ringente Deorum, (rum,
Aſt ope communi cunctorum, & utrinq; parata.

Salve Auguſte puer. Salve puer Optime Salve.
Hinc Patruus ſalvere jubet. Stat Avunculus illinc
Hæc eadem ingeminans. Amitæ nec omittitur in-
Adſtantes optans omnem vox fauſta ſalutem. (ter
Illa

Illa quidem referens unâ plus dote Minervam
Virgo, laboratos Divino pectine cinctus,
Atque illo netos auro, quo ſplendida promto
Lance Jovis Lacheſis ducit tibi Tempora vitæ,
Porrigit. hos habitant Veneri quæ cingula quondam
Finxerunt Charites, parteſque amicire tenellas,
Accelerant FREDERICE, tuas, & corporis artus.
Mox aderunt Proceres, Equitumque noviſſimus Ordo,
Ordo tua ſumens radios ab origine primos,
Palladii Antiqui, *Crucis*, hic ſanctiſſima ſigna
Palladio oſtentare novo, tibi geſtiet, inde ut
Prima tuæ ducas tibi fundamenta ſalutis,
Unde ſalus olim Patrii certiſſima Regni
Contigit, hoſtili latè occumbente paratu.

Jamq; Deum interpres, ſumtis Cyllenius alis,
Huic ſacer eſt hic ipſe dies nec charior alter,
Spargit Atlantiades totum feſtiva per orbem!
Gaudia Regaliſque domus diſſeminat Auctus;
Utque magis poſſit celeri properare volatu,
Ipſe citis Boreas agiles accommodat alis
Submittitque leves pennis ſtridentibus auras.
Et merito. quis enim Boreâ felicior omni
Ventorum ex numero? Boreas fumantis amomi
Et ſuper impoſiti Divum Aris turis acervi
Participes geſtit bene olenti flamine Fratres
Reddere, & occurſu grato inſpirare remotis
Ignibus è feſtis ſurgentia munera Ventis:
Excipiunt illata, & qui hinc adſurgit Eous
Eurus, & oppoſita Zephyrus qui regnat in ora,
Et medius quicunque capit bona ſibila mitis
Germani, placidiſque una gratantur eunti

Digitized by Google

Auſpiciis. Jamque omnis jo! ſonat Angulus Orbis,
Omnis IO FREDERICE! ſonat, tantiq; Parenti
Infantis, CHRISTIANE, tibi ſua vota remittit.
Cœlicolæ aſt ipſi, queis illa patentq; placentque,
Natalem, Puer alme, tuum quibus ilicet ornent,
Unanimes ſua dona parant. Te bellica virtus
Gradivo donante teget; tibi Robur & Ætas
Quæque poteſtatis currus armare Tonantis
Vis ſolet, à Superum Rectore dabuntur. Apollo
Ingenium, docilemque animum, lumenque per omnes
Regnandiq; artes arcanaque quæque Regentum
Concedet penetrare valens. Nulluſque Deorum
Digna tuo Genio non promptus munera mittet.
Jamque tuos Caſtor votis amplectitur annos,
Ut tibi percupido gyros præmonſtret Equeſtres,
Quæque decent Regem rigidi præludia Martis.
Ante alios omnes exempla domeſtica magnus
Præbebit tibi crebra Parens. Dabit ille regendæ
Ipſe tibi præcepta, dedit qui exordia, vitæ.
Dumque alius diſperſa foris tibi ſemina quærit
Tu diſces collecta domi. Seu Bellica mavis
Argumenta, tubaſque, atque exornata trophæis
Limina, ſeu placidæ gratiſſima Symbola Pacis;
Cuncta tuis oculis imitanda tuendaque Virtus
Objiciet cognata tibi; Dîs cognita Virtus.

At tu, quæ pridem caput inter nubila profers
Hafnia, quem toties meritò ſervata vocâſti
Majori nunc jure voca, gratata, Parentem.
Quis neget? Eſt Geſtis Superûm contermina Virtus,
Pro Patria voluiſſe mori vitaque Parentum,
Et Gentes ſervaſſe duas. Hinc Civica quanquam
Præmia jam dudum rutilant, tamen hiſce ſuperſunt
Ma-

Majora. hæc nunquam benefacta Oblivio nube
Ulla ſua tanget. Divos nam reddere ademtos,
Et fati invidiæ cedentia Numina terris
Reſtituiſſe ſuis, Orbique oſtendere, Reges
Cimbrorum non poſſe mori; ſunt geſta perenni
Non niſi Cœlicolûm manibus penſanda Coronâ.
Hafnia, ne tantos actus patiare ſileri,
Et, vel me præeunte licet non paſſibus æquis,
Lætitiæ des ſigna tuæ. Ne portio nulla
Sim tibi, jam poſtquam Dio præluſtris Alumno
Contingis Superum cognato vertice ſedes.
Nec Genius tuus ipſe negat, lic et ille Maronis
Jure tubam poſcat Natalis, cujus adorat
Pone ſequens par luce ſuâ cunabula Vates;
Non Genius tamen ille tuus, data tura minoris
Deſpicit, aut renuit, dum ſint pia, munera, tur-
Sume triumphales iterum, mea Patria, Veſtes (bæ.
Sume refulgentes hoſtili ſanguine cinctus
Et lauris redimita comas, te confer ad Aulam
Unde novi totam radii ſparguntur in Urbem.
En tibi quem poſſis Genium præferre Deorum
Natali cuicunque loco. reptabere Alumno, (lus,
Tu modò ſparge roſas, qualem nec tangere De-
Nec potuit, toties licet effert, Creta Tonantem
Et ſtudet Arcadiæ magnum ſubducere Partum.
Hinc, tibi quos Eos tranſmiſit Danica odores,
Et quæ multa tuæ ſudârunt ſuccina Foſſæ,
Collige, & impoſitis, præſagæ munere Terræ,
His, aras accende Deum; demiſſaque cœlo
Cœlicolis accepta refer. Jam rure receptos
Cæde Boves. hæc digna dies cui tota ſacrentur
Armenta & quot non numeraſſet Bucera Paſtor
Theſſalicus, pluresq; olim quam Divitis unquam
Japetionidæ tondebant paſcua latè

Tenſa, Greges. Jam quæ vigiles Capitolia quondam
Servarunt volucres, Vigili convivia donent;
Sat Civis perſpecta tui eſt, nec egena volucris,
Excubiis adſueta, Fides, tu Fercula Feſto
Digna para, cumuloſque dapum. Quin ſpumet Iacchus.
Namque decent pleni Jovis incunabula rivi,
Aridaque Arcadiæ jucundis Prata fluentis,
Ut placeant, mergenda, Deo, percuſſaq; eburno
Enixæ montana Rheæ fundamina ſceptro
Omina præbebunt tenero fœcunda Tonanti.
Et mox Fama feret totam pennata per Urbem,
Inde Metalliferas latè exundaſſe cavernas
Viſcera proclivis quâ Nerigon infima ſpectat;
Inde cavam feſtis colluxiſſe ignibus Heclam
Qua veteris ſecli ſuperat miracula Thule:
Danica jam nimiæ dirumpunt horrea meſſes.

---

(10)

ΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ
Auguſtiſſimo Regi
CHRISTIANO QUINTO
Ex itinere Cimbrico reduci.

1672.

Pande tuos Urbs Celſa aditus, quaſque explicat amplo
Flora ſinu tot Veris opes, per compita, vicos,
Augu-

Auguſtum quacunque ſuam via ducit ad Aulam,
Eja agili conſperge manu. quin plauſibus Æthram,
Thure focos, feſtiſque vias concentibus imple,
Atque ſuo dignos Domino tua pulpita latè
Fac certent reſonare modos, votivaque geſtis
Plectra pari moviſſe lyrâ: Vice ritè Parentis
Defungens redit ille tuus, redit, Hafnia, Stator,
Optatumque abſolvit iter venerabile Regni
Sidus, Hyperborei Magnuſque Salutifer Orbis.
Ipſe ſuos vegeto Titan molimine curſus
Dum peragit, Juvenis ſtupet æmulus ore quadrigas
Principis, & tanto ſubmittens lumina Regi,
Sic vinci ſe poſſe cupit, moderamine uterque
Dum ſatagit fauſto, non intolerabilis orbi
Luce licet geminâ, gratum certamen inire,
Quis melior terris valeat reparâſſe decorem,
Humanumque ſitu Genus abſolviſſe vieto.

Ergò habeat ſibi Perſa ſuas Orienſq; latebras,
Per quas ſubductus Populi langueſcit ocellis
Atque gravi Aſſyriæ diſcit torpere veterno
Majeſtatis apex, privo dum pariete clauſus
Fœmineas inter ſolum lucere cathedras
Novit & anguſtis radios adſtringere clauſtris.
Non manet Ætherias Superûm hæc ſententia Mentes
Deſertum incertis ut linquant caſibus orbem
Humanumque Genus; quorum mortalia pœnis,
Si ſubjecta forent, furerent ſine lege modoque
Atque in ſe ruerent tererentq; Elementa gementem
Et demum æternâ tegerent caligine mundum.

Non ita non Paſtor, niſi ſit maleſanus & ultrò
Interitum Gregis ipſe ſui protrudere tentat,
Fungitur officio. Soli ſi fidat opellæ,
Cui res ampla ſubeſt, alienæ, ſentiet antè,
Cernere quam ſerò ſapiens incœperit, illas
Quas regimen nequeat Servile rependere noxas.
Scilicet & vitulis & lac ſubducier agnis.
Hinc morbum vexare pecus Dextram inde rapa-
Jamq; ſuis nuper turgentia pondera ramis (cem.
Non gremium petiiſſe ſuum. jam vitibus uvas
Non ſibi ſat fidâ decerptas, dolia cellaſque
Impleviſſe aliena, manu. jamque horrea rumpi
Fruge externa ſuâ; paleamque ſibi eſſe relictam.
Talia quiſquis avet ſubterfugiſſe peculî
Damna ſui, non hic fugiat tardetve ſagaci
Metiri adſpectu quæ dein ſine lite tenebit.
Sic neque furtivis audebunt horrea Mures
Aut, ſibi non cœci, complere cubilia talpæ
Aſtutè occultata bonis; nec inania culpâ
Infidæ ſtabula alta manûs vacuâſſe feretur
Aut lupus aut Serpens, aut noxius ungue volucris
Et quidquid ſolet eſſe rapax: Sed ovilia longè
Denſior extendet ſoboles, majoraque preſſis
Sub Domini intuitu lactis manantia mammis
Ubertim implebunt ſpumantes flumina mulctras.

At quis eum laudet ſi quem torpedo Magiſtrum
Et tantus tenet uſq; ſopor, modò fluctibus alnum
Ut quam committet, vilis committere nautæ
Contentus ſtudio, non carbaſa vela ſinumque
Et latus & fundum & quidquid ſervare carinam
Sufficiat, curet, nec ubi jam ventus in altum
Evocat, & terræ portuſque urbeſque recedunt
Et vaſtum navem æquor habet, nec, ut aura ſe-
cundet Com-

Digitized by Google

Commutetve vices, nec, ut uncta male antè Carina
Contrahat aut laxet rimas pontive reſiſtat,
Concedatve minis nec ut inde vel inde petatur
Viteturve maris ſcopulus vertexve profundi,
Sollicitus, curas quaſvis dimittat & artes
E manibus deſes, vel ei rellinquat habenas
Qui rudis alterius ſpernit flexiſſe carinam.
Anne hic exitium quæritque ſubitque profanus
Sponte ſuum, immeritoq; Deos accuſat & undas?
Anne, ubi nox & hiems tonitruque & aquoſus Orion
Inſurgunt, rapiuntq; diem cœlumq; recondunt,
Se videat cuivis vendi toleretque Charybdi?

Jam quis eum frugi dignetur nomine Patris,
Cui genitos ingens eſt expoſuiſſe voluptas,
Cui deſolatos eſt deſeruiſſe Penates
Ludus, &, hinc Superum, Naturæ hinc temnere leges,
Quas etiam ſervent, rationis egentia quamvis
Nec niſi ducta vago cœcoque animalia motu.
Quos tandem hic, Diræ jam percutiente flagello,
Quos, ubi res anguſta ferit, curvæque Senectæ
Urget hiems, ubi membra Tremor Macieſque Rigorque
Officio fungi prohibent, vinctumq; triumphans
Morbus agit, quos inveniet, queis fidat, Amicos
Qui ſprevit fidiſſe ſuis? quos ille vocare
Auſit in auxilium propriæ qui proditor Aulæ?
Tunc, cujus Faber ipſe fuit, Sors improba, & illa,
Viribus intentis ultro quam accivit, Egeſtas
Ludibrio exponent populi vulgique cachinnis,
Traductumque per ora hominum ſannaſque Jocoſque
Omnimodis miſerum, nullo miſerante, tenebunt.

O maneant meliora animos conſulta Poten-
Et pereat potius Genus exitiale, ſalutem (tum!
Regnorum quodcunque ſtudet ſubducere curis,
Mentibus & fœtus ſpurios ſupponere Regum,
Quam perimat Terræ Dominos lethale venenum
Et pateant diris adcò Serpentibus Aulæ!

Notum eſt, in cunis ipſis geſtata Poteſtas
Regia quid valeat, Majeſtatiſque tenellæ
Non temnendus honos Populi patefactus ocellis
Pectoribus quantos infigat & augeat altis
Non exſtirpandos ſtimulos. Patet illud Amoris
Fortius innumero bellatorum agmine Caſtrum,
Quod fovet unanimes interni corporis artus
Externoſque arcet motus à limite Regni;
Scilicet egregii, maneat quem ſumma Poteſtas,
Alloquium adſpectuſq; Ducis. Satis illa ſuperq;
Fulget in hiſtoriis, & quovis notior exſtat
Palladio, toties quæ compreſſitque rebelles,
Submovitque reos, animoſque labantibus inde
Subdidit, hinc ultro curſum currentibus auxit,
Opportuna ſui frons & præſentia Regis.
Talibus exemplis cum ſit veneranda Vetuſtas
Plena, quis inviſos velit his præferre receſſus
Otiaque infeſtis magis evitanda colubris.
Nos facilè hîc, aliæ quæ jactant maxima Gentes,
Linquimus, & potiùs vel in ipſo limine Faſti
Nomina quæ laudant Regum veneramur Aviti.
Nondum torpet enim, nec adhuc defeſſa remittit
Officium *Skioldi* nulli ſubducta roganti
Et cuivis expanſa manus; tamq; ampla, benignæ
Virtutis Geniique ſui teſtata decores,
Ritè premunt Succedentum veſtigia greſſus.

Te

Te Patriæ, ô Auguſte, Gubernatorq; Parenſq;,
Et Deus, & Paſtor, ſeu quicquid convenit amplæ,
Quam latè Ætherii CHRISTIANUS Nominis imples,
Menſuræ, dum Vernus agit vigor ille Juventæ,
Qui per inexhauſtum neſcit flacceſcere motum,
Quis potis eſt celebrare ſatis? Tu, ne qua Maleæ
Aut rabies Scyllæa voret, bene proſpicis, orbem,
Ereptamque feris monſtrorum faucibus alnum
In fida ſtatione locas. Tu Numinis inſtar
Non modò pacatos cupidis offerre rogatus
Et placidos vultus, ſed & indulgere benignam,
Suprà quàm poſcatur, opem. Tu Caſtore majus
Et Fratre Oebalio, quoties in vota vocaris
Annuere & proferre jubar. Tu viſere tractus
Imperii quoſcunque tui, munimina, portus,
Litora, rura, urbes, ipſoſque inviſere Cives
Privatoſque Lares, humileſque ſubire Penates
Et ſimul exaudire preces. Tu fortè Colonum
Si grave preſſet onus, ſubitò erexiſſe ferentem,
Atque ita mox Pacis moderari & pondera Belli
Nullius ut Laſſata jugo aut labet obruta cervix.
Huc quoque, dum fortis jam tractat Miles aratrum,
Inq; vicem dum cultor agri rotet arma lacertus,
Quod gemino induret manus adſuefacta labore,
Pertinet, & binas eadem quòd calleat artes
Queis quondam inconcuſſa ſtetit totieſq; triumpho
Roma peregrinis acto caput intulit aſtris.
Omnia ſic ductu ſic non abſente reguntur
Auſpicio CHRISTIANE tuo; nec, ut impleat annum,
Orbe licet Titan in utroque affulgeat Orbi,
Se tamen arctato vult circumſcribere gyro,

Ulterius ſed tendere avet, perque omne meatu
Diſcupit haud laſſo Signum Cœleſte vagari.
Sic, licet, Hafniacam cum clementiſſimus Arcem
Rector habes, radii reliquas ſpargantur in oras
Inde tui, cunctiſque ſuum decus explicet Aula,
Non ſedes tamen una capit vel continet illum
Fructiferum cunctis ſatagis quem pergere cur-
Jamq; foràs moliris iter; non quale Neronis (ſum:
Illud erat Tiberî, ſua cum procul ora ſequentem
Rejiceret Populum, Capreas quærentis & um-
bram
Quâ tegeret mentis tot diſſimulata profanæ
Hactenus, at deinceps unà fera monſtra latebris
Eruptura ſuis; nec Cajus quale peregit,
(Cui dedit in caſtris Caligæ cognomina Miles)
Æterna ingentis daret ut veſtigia luxûs
Urbibus excitâ late ſibi plebe viarum
Pulvereum verrente ſitum; ſed quale Vetuſtas
Docta Poëtarum venienti fingit Amori
Tunc ubi, jam longè Squalore Metuq; fugatis,
Quà vehitur, decore ipſe ſuo lætatur, & unà
Attrahit arcano mortalia pectora vinclo.
Nuper enim, cupidum cum ſe proferret ad Albim
Splendor, inocciduâ decorans ſua climata luce,
Regius, ô quantum fudit, CHRISTIANE,
nitorem
Ipſa ſinu Mater, cunctarum Maxima rerum!
Sive quod exortum, poſtquam ſic juſſit Aprilis
Cui ſacer ille Dies, voluit celebrare Tui, Rex,
Natalis, venerande, jubar; ſeu, Vere caniſtros
Narciſſis violiſque & purpureis Hyacinthis
Et reliquo Pratique Hortique implente paratu
Excitos cinxit vario, ſua Numina, flore
Ornavitque Deos, vultumque effinxit ad illum
Cujus

Digitized by Google

Cujus ab arbitrio viridantique ore Juventæ
Cunctorum demiſſa Salus tot ſpirat odores, (tem
Ut digno exciperet Dominum ſua Regna tuen-
Luſtrantemq; choro: quid enim non illa meretur
Quæ duo Regna fovet Genii Cœleſtis Imago?
Præſentiſque Dei nullos mentita colores
Effigies, quid non decoris? non Numinis adfert?

Cimbria ſummorum Genitrix fortiſſima Re-
gum (Alumnum
Quo quondam hunc ipſum, Cybele par Mater,
Foviſti cultu gremii, nunc excipe Regem
EtDominum devota tuum: ſimul adſpice Florem
Cui victas dare priſca manus non Roma negaret,
Adſpice, cui vellent Marii ceſſiſſe, Juventam;
Cujus & in fulvo vultus ſimulacra metallo
Antè tui coluêre Lares, jam cerne micantes
Te coram radios, Majeſtatemque, reclivi
Culmine dum tua tecta ſubit privoſque Penates
Elevat attactu, merito venerare profatu.

Fallor? an ipſe Parens Zephyrus, Regale Mini-
Et comes hoc ſectatus iter qui læta benigno (ſter
Prata pererravit circumfuditque meatu, (crum-
Veris adeſt, cantuſq; refert quibus omne Volu-
Gaviſum eſt certare genus, quà vidit euntem
Cunctaque præſenti moderantem Numine Re-
gem?
Tunc ubi fœcundæ diſpergens ſemina terræ
Cultor agri, longè ſolito jam certior Augur
Omina concepit ſuetis majoraque vota;
Et, veluti Delphos cum præſens luſtrat Apollo,
Mox horrore Sacro Silvæq; Amneſq; replentur,
Certaque dant ipſæ doctæ præſagia Rupes,
Adfla-

Adflatu propiore Dei ſic percitus ille
Inter Agri curas, menſes & totius Anni
Arſit inoffenſum Vates prædicere curſum,
Arboribuſque ſatiſque ferax promittere cornu.

Felix quæ frueris tam fauſto, Cimbria, Phœbo!
O tibi perpetuum, ſola hæc nam vota ſuperſunt,
Præſit! &, occiduo dum non lavat aſtra profundo
Arctos, & excelſo, quos Nerigos incolit, alti
Æthera non ceſſant pertingere culmine montes,
Dumque tua adlambens non litora deſerit illa
Maxima quæ Danos amplectitur æquore Tethys,
Non tibi, non Boreæ, CHRSTIANI, & origine ab illa
Sanguinis orturi Regalis copia deſit!

(II)

PROPEMPTICON

Reverendiſſimo Clariſſimoque Viro

DN. J. PICARTO

Relictâ Hafniâ

Poſt ibi impenſam Aſtronomicis, in iiſque noviſſimi Cometæ, obſervationibus hiemem Lutetiam revertenti.

1672.

Dique Deæq; omnes, quibus eſt pelagiq; ſoliq;
Temperiem curare labos, atque äeris alti

Jam

Digitized by Google

Jam cohibere minas, jam dilatare frementum
Ventorum rabiem, conſpirantumque procellas:
Si vos thura movent, Pietas nec nomen inane eſt,
Huc promtas adhibete manus, vicibuſq; parati
Concordes certare ſtatis, conferte ſecundas,
Quantis quiſq; valet, placido moderamine vires.
Scilicet, Arctoas Patriis commutet ut oras,
Et jubeat Boream ſeptemque valere Triones,
Ille plagis cœli vobiſque vacare PICARTUS
Suetus, Hyperborei poſt tergum climata Regni
Linquit, & Hafniacas ſenſim decreſcere cernit,
Non ſemel ante ſuo ſuperatas lumine, turres.
Hoc fauſtum procedat iter! ſatis ampla favendi
Materies & cauſa data eſt. oſtendite tandem,
Quid bene de vobis poſſint ſperare merentes.
Sic, caput hoc poſtquam dignè ſervâſtis Amici,
Rite Pariſiaci veſtris altaria flammis
Collucere Lares videant, permiſtaque votis
Munera partiri nitidos ſine fine vapores!

Tu quoq;, qui profugis intercipis otia Muſis,
Qui cum vere novo venturis triſtior annis
Per mare telluremque & littora nuncius erras,
Europamque omnem fatalibus induis armis,
Miles habe tua tela tibi. Cui mitis Orion,
At cœli pars quanta! ſtudet; cui parcere Mavors
Ipſe cupit; cui ſponte favens Tritonia Pallas
Commodat inſignem, ſibi quam prætendat, olivam;
Denique, cui ſi ſancta poteſt quid gratia Regum,
Principis Arctoi radiante adamante notatum
Nomen, inocciduæque nitens lux alma coronæ,
Pectora condecorat, ſortemque avertit iniquam,
Ne noceas, periture, cave. Non ille Sinonis
Inſen-

Infenſos in corde dolos, technaſve volutat
Queis ſibi fidentes ſtudeat perrumpere muros.
Fallaci non ille ſinu læſura recondit
Incautos mandata Ducum. Non ille, Magiſtro
Arte Syracoſio licet haud cœleſte ſecundus,
Pro patria haud vetito ſatagit pollentior aſtu
Marcelli luſiſſe minas. procul horrida leni
Ingenio ſunt bella Viri. procul arma rigorque
Quidquid & inſonti reſecat commercia mundo.
Si tamen, unde & quo? ſolito de more requiras,
Advenit ex iſtis Hoſpes venerabilis oris,
Quas ſibi natales habuit de Gente Brahea
Cœlicolis ipſis pridem peramabile Sidus.
Cauſa viæ, non illa lucri veſana libido,
Haud ſine naufragio toties quæ cogit avaros
Aſtra quidem peregrina ſequi, ſed ſæpe profanam
Figere humi totam luteo cum corpore mentem.
Longè alia excelſos ad ſe rapit ignea Virtus
Suſtentatque animos & tollit ad aſtra capaces,
Hæc quæ Pythagoram olim Diumque Platona,
Hiſque pares alios Heroas linquere glebam
Compulerat Patriam, præclara cupido ſciendi.
Hic Cœli indefeſſus amor, hic ardor Olympi,
Gemma velut tacito ſuevit Magnetica niſu,
Ad radios cognata ſuos præcordia traxit.
Si dubites, noſtris firmaverit Hafnia dictis,
Teſtis ad indubitata, fidem: nec conſcia rerum
Atque ibi Doctorum coram tranſacta Lyceo
Ipſa tacebit Hiems, quoties ſua frigora temſit,
Poſſet ut Ætheriis pernox recaleſcere flammis,
Qualis & aſtriferum gaudet Jovis armiger axem
Et Superûm tentare vias, ſic lumine dio
Sidereos propius radios haurire, faceſque
Seu totum per inane vagas ſeu denique fixas,
Ingenio

Ingenio fervente ſequi, ſtudiove morari.
At quoties curis intentum Phoſphorus iſtis
Repperit, & quoties iterum ad majora paratum
Heſperus offendit molimina, & occiduus Sol,
Illaque Tychoni quondam gratiſſima ſedes,
Jam vero Uranie poſtquam relliquit inanem
Cui nimiùm quantùm vultus mutatus, Huëna
Ad ſua vix priſci ruta cæſa relicta decoris
Inſtar Abydeni vidit contendere Amantis,
Conſtabit melius, cum magna Lutecia civem
Ceperit amplexu reducem, reduciſque labores,
Et vigiles noctes ſubductaque tempora Somno,
Æterna & nunquam periturâ luce bearit. (ræ
Tunc properæ inq; vices concedent dulcibus ho-
Colloquiis hinc inde ſatis; ſeu forte Satelles
Ipſe jovis mileſque Poli luſtratus utrique
Præbuerit parti doctis ſermonibus anſam;
Sive animo ſteterit Divino haud vana futuri
Æthere ab inſolito deducere pondera belli.
Dumque ita Primores Druidas, claroſq; Penates
Regalis tripliciſque Arcis, Socioſque ſuorum
Sacrorum Myſtaſq; Æthræ, velut alter Achoreus,
Non tantum Patrias ſed qui tamen hauſerit au-
Sole ſub externo ſibi viſa notataque, mente (ras,
Edoceat memori cupidos miracula rerum,
Detineatque lubens vario ſermone volentes;
Hinc aliquis, faciles dederint cui carmina Muſæ,
Votivo Magni reditum celebrare PICARTI
Geſtiet, & Socium ſtudiorum extollere plectro.

Ut veniat tam fauſta dies, jungatque locorum
Longo intervallo jam nunc dirimente remotos,
Si ſapis, ô Miles, tantum violare caveto, (iram,
Per ſe equidem placidum, ſed ſi commoveris

Fulmine

Fulmine munitum Jovis & vibrante Deorum
Armatum terrore Virum. Ne forte cruenti,
Cujus habet ſecum fumantem ſulphure crinem,
In caput ipſe tuum cieas portenta Cometæ.

(12) EPICEDION IN CATHARINAM NANZENIAM DN. PETRI GRIFFENFELD Dilectiſſimam Conjugem

Decimo ſeptimo Puerperii ſui Menſiſque Maji Die, Proximè Feſtum Aſcenſionis Chriſti ſequuto, Primævo in Ætatis Vernique temporis Flore defunctam. 1672.

Cernitis ô Proceres fragilis divortia vitæ
Gaudiaque ut ſubitò maxima quæque labent.
Quid juvat in ſummos apices adſcendere rerum
Et loca terrarum proxima quæque Diis?
Quid juvat illuſtris ſpecioſo in corpore Virtus,
Illaque diverſis Fors cumulata bonis?
Quæ GRIFFENFELDî modò feliciſſima Conjux
Viſa fuit celſi ſpes diuturna tori;
Nominis umbra ſui frigenti impôſta feretro
Heroæ en linquit munera tanta Domûs;
Atque tribus totis condigna Puerpera ſeclis
Ante diem effertur, poſt tria luſtra, ſuum.
Exequias quotquot, Proceres, ut eatis adeſtis
Cernite Fortunæ quæ ſit habenda fides.

Ni manet æqualis meritis poſt funera Famæ
Et gratæ functos Poſteritatis honos;
Quàm brevis & nihili eſt, magni licet eſſe pute-
Aura & gloriolæ bulla caduca vagæ! (tur,
Dum reſerare ſuos geſtit Natura paratus,
Quàm ſubitò infenſis ſternitur illa Notis!
Dumque avidos naſci protrudit Flora decores,
Quàm facilè in niſu frangitur illa ſuo!
Quod ſumus, ah miſeri! fas ſit rem dicere, flos
Tam leve vel prodens gleba ſoluta decus. (eſt,
Nullaque in humanis ſolida eſt conſtantia rebus
Hanc præter dubias quæ rotat ipſa vices.
Heus, ubi candentis Violæ gratiſſima pompa,
Illeque primævi Veris odorus Apex?
Heus, ubi nunc ille eſt mediis pulcherrimus hortis
Qui modò Narciſſi luxuriabat honos?
Quive Juventutis tenerâ moribundus in herba
Ceſſit Amyclide, Flos, Hyacinthe, tuus?
Anne, ubi jam veſtros, Proceres, voluiſtis ocellos
Paſcere, vidiſtis nil & inane ſolum?
Anne ubi quæsîſtis fluxæ veſtigia Plantæ,
Vidiſtis Plantæ vix ſupereſſe locum?
Ut, niſi donâſſet pereuntis ſemina Formæ,
Tam foret ignotum nobile Veris opus.
Sic quoque mortalis quoniam fallacior undâ
Spes, Proceres, Vitæ, nullaque certa mora eſt
Tendite, Fatali dum parent omnia ludo,
Tendite præſenti temporis orbe frui.
Dum nitor eſt ſummus, nitido ne fidite fuco,
Purpura, neſcitur, quàm citò veſtra cadet.
Quàm citò, neſcitur, triſtiſſima Noctis imago
Tam lætos claudet ſubripietve dies.
Ipſa hæc inviſis circumdata Veſpera flammis
Heu! nimiam dictis fert gemebunda facem.

Quos

Digitized by Google

Quos modò pullato tectos ſpectatis amictu
 Undique funereo pæne rigere gelu,
Intrarat nuper niveos Lucina Penates
 Exciperet reducem ut Prole benigna Patrem.
Quàm tunc longè aliis fulsêre illæ ignibus Ædes,
 Et quæ ſe induerant fronde virente Fores!
Quos non ſenſerunt dulces ea tecta tumultus
 Dum pia turicremis conſonuêre focis!
Quas non gratantum cepêre ea limina voces!
 Quæ non votivis carmina fuſa lyris!
Ipſe ego quantumvis pars exiguiſſima tanti,
 Neſcio quæ volui plectra movere, chori.
Sed nimis hei! noſtri titubantia vota dederunt
 Fallaceſque nimis concinuêre modi.
Atropos albatos quid quod deponere cultus
 Juſſit, & exutam fronde ſilere chelyn.
Jamque fere excuſſo Vatum præſagia naſo
 Suſpendit Populus ludibriumque vocat.
Scilicet eventu qui comprobat omnia ſolo,
 Nec meminit Fatis cuncta ſubeſſe ſuis.
Eſt tribus, eſt pridem, quid enim vetat illa fateri
 Momento quovis quæ docet ipſe Dies?
Eſt tribus & durat Germanis tanta poteſtas,
 Mutari ut nequeat quod ſemel hiſce ratum eſt.
Sæpeque Cumæum dum ſe protendit in ævum
 Spes noſtra, hanc ipſam de tribus una ſecat.
Dumq; ſuos meritis bene diſpenſamus honores,
 Quæ dare deberet, præmia Parca negat.
Accidit hinc toties, quòd fallat opinio luſos
 Ante diem ſeſe præcipitante colo.
Culpa tamen Vatum nulla eſt, quos credulus Er-
 Decipit, & juſto non bene fultus Amor. (ror
At nimium eſt quantum reliqui ceſsêre, Sorores,
 Eſt nimium vobis quod tribuêre Dii.

Munera

Munera dent Superi quæcunq;, & Jupiter annos,
Summa equidem Mors eſt linea, ſera licet.
Et tamen eſt aliquid ſaturatum denique vitæ
Tædia & exuvias depoſuiſſe ſuæ.
Quis verò arboreas tentat ſuccidere ſtirpes
Germina cum ſucci prima dedere ſui?
Sit nomen tacuiſſe nefas. Secat Atropos omne,
Nec curat, quod fas ſit ſupereſſe, decus.
Illa modo ſine fila ſecans & Pharmaca Phœbi
Ridet & omnigenam trux medicantis opem.
Hoc volupe eſt, Libitina, tibi. tibi creditur ingens,
Rebus in humanis ludere poſſe, jocus.
Tu, metitur quodcunque, rapis. tu funere gaudes
Innumero umbriferam poſſe replere ratem.
Proh! Superi tantum cur conceſſiſtis aventi
Crimine perpetuo ſe maculâſſe Deæ? (dem
Cætera mortales maneant quæ incommoda tan-
Conſilio aut vinci tempore poſſe datum eſt.
At quoties Dea ſæva furit, non temporis ullâ
Se patitur flecti conſiliive morâ.
Quaque ruit vitrix, ſexus cadit omnis & Ætas,
Haud genus, haud Virtus effugere ulla valet.
Nec bona quæ ſuperant, ſortis monimenta ſe-
cundæ,
Immitem quidquam quo remorentur habent.
Nec libet huicci tiusplebis ſpoliare tabernas
Primorum excelſas quàm vacuare Domos.
Omnis huic flocci eſt nullius & ordinis ordo
Omnis in extremo Rexque Clienſque loco.
Vidimus excubiæ quam nil valuêre Potentum
Quæque ſtudent Procerum protegere arma
Lares.
Ille etenim à cujus dependent Agmina nutu
Quo Duce Cimbrorum Gens ſua caſtra movet,
Ille

Ille ſua ante oculos vigilante ſatellite fruſtrà
Non ſemel addidicit pignora poſſe rapi.
Vidimus ipſorum quàm non penetralia Divûm
Eſſe queant tantis intemerata malis.
Ille etenim arbitrio cujus, ſic Rege jubente,
Se & ſua committunt Phœbus & ipſa Themis,
Nonne ſuæ tantum dilectæ Conjugis oſſa
Extulit atrato ſquallidus antè ſitu?
Et cui poſt Patriæ Patrem Dominumq; Trionum
Parceret abreptum Parca cruenta Lari?
Te, GRIFFENFELDI, tandem quoque noxia te-
Impetit & credit jam ſuperâſſe ſuis; (lis
Dum tibi divellit ſociatos Conjugis artus
Dimidiumque animæ rumpit acerba tuæ.
Non tua te Virtus, Magni non ille tuetur
Regis inoffenſus, quo fovearis, Amor.
Quo minus & Sortis vires patiaris iniquæ
Læſus & humanas experiare vices.
At quis ſis, Vir, Celſe, doce, nec cede dolori,
Fortunamque animo perfer utramque pari.
Hoc te ſumma rogat mentem Doctrina capacem
Quæ ſupra vulgus tollit in aſtra tuam.
Illa animo te te caſum hunc tolerare virili
Pectore & invicto diſſimulare jubet,
Ne, fruſtrà Uxorem nil proficientibus optes
Si reducem votis, litus inane ſeces,
Aut dicta effundas quæ cedant irrita ventis
Merſave Letheis diſſolüantur aquis.
Eſt, fateor, magnum quod alis modò pectore vul-
Major at eſt tantò, non cecidiſſe, decor. (nus,
Ampla ſatis quam Fors verſat documenta dediſti
Surgentis Rector quàm potis eſſe rotæ.
Reſtat ut infragilis dubiæ molimine perſtes,
Totius ut Dominus ſis Domitorque Deæ.

Culmine

Digitized by Google

Culmine donavit quo Te Prudentia Regum
Nôſti, ſecretum plebe tuere gradum.
Plebis enim ſors eſt, ubi perſonat Æthra fragore,
Jamque ſuum Pontus ferre recuſat onus
Spem poſuiſſe omnem, moxque inſurgentibus
Mobile ceu lignum ſe tolerare trahi. (undis
Ille, gubernandi ſed cui commiſſa poteſtas,
Qualemcunque fovet ſpem, retinetque ratem,
Fortuituſque licet rapiat ſua pignora fluctus,
Non artem idcirco aut deſerit ipſe locum,
Publica privatis ſed præfert commoda curis
Fortiter & luctus fert reprimitque ſuos.
Quid quòd id exempli eſt, quodcunq; hic incipis,
Præſcriptique ferè creditur eſſe tenor. (inſtar
Quisquis enim huic ſimili poſthac de fulminis
Tactus erit, mores induet ille tuos. (ictu
Utque refers proferſue pedem ſic vincere tete
Auctore aut vinci quiſque paratus erit.
Hac fuerit ratione tibi, Vir ſumme, decorum,
Ne noceant, planctus attenuâſſe tuos.
Non nego, difficile eſt, rapidas quibus innatat un-
Tota domus ſiccis ſuſtinuiſſe genis. (das
Dumque ſuis Matrem ingeminat vagitibus In-
Ad teneros adeò conticuiſſe ſonos. fans
Utque Maritales vellet quis ponere luctus,
Hìc tamen eſſet opus depoſuiſſe Patrem.
Ipſa ſed en Pietas niveo velamine præſto eſt
Cincta, tuis lacrimis impoſitura modum.
Illa refert: quæ cura tibi, mœſtiſſime, ſenſus
Pectus & in partes funditùs omne trahit?
Quid quereris cœlebs quem Dii fecêre Parentem?
Cui defuncta Uxor parte ſuperſtes adeſt?
Funereæ myrtos ſed dem ceſſiſſe cupreſſo,
Dem meliore ſui parte vacare torum;

Si tibi depoſitum repetat quod credidit Æther,
Quo ſua poſcenti jure negare queas?
Quam gemis, Ætheriam tua ſponte hoc orbe re-
Non invita tenet Nupta reducta domum. (licto
Utque fuit toto vitæ celeberrima curſu,
Sic quoque ſupremâ commemoranda die.
Namque Salutiferum, in terris cui ſemper adhæ-
Suſceptum in cœlos ponè ſequuta Deum; (ſit,
Cœlicolas inter Chriſti venerante triumphos
Proxima conſpectu concinit ore ſui.
Non, queis turbinibus tellus, obnoxia rerum,
Sed ſtabili æternùm ſalva locata polo.
Hæc bona nè invideas poſt cœtera ſumma fruenti
Quæ maneant animas non peritura pias;
Te quoque, ſed vitæ poſt ſtamina longa, Nepotes
Cùm fueris juſſus linquere ſerò tuos.
Quin igitur caveas illos onerare querelis,
Queis ſedet haud te unquam deſtituiſſe, Deos.
Hæc, Vir Summe, comas vittata ab eaq; profecta,
Quam luges, Pietas cominus ipſa refert.
Et laudata ſimul lacrimanti lumina tergens
Lugentis fletus parcius ire jubet.
Adde quòd illa Salus Patriæ hoc Regnique Boreî
Vult, tibi quam Patriæ credidit ipſe Pater.
Quique ſtatus rerum, dum perſtrepit undiq; Ma-
Pro Domino poſcit te vigilare ſuo. (vors,
Nos etenim reliqui tibi quæ ſolatia demus,
Qui cupimus vultu vivere poſſe tuo?
Non tibi lugendi tentamus ſcribere leges,
Non lacrimis metam conſtituiſſe tuis.
Jamque ut in antiquos cuncti penetrare receſſus
Indeque vellemus protrahere omne Sophon;
Quid tamen inde tui non pridem pectoris hau-
Poſſemus memores accumulare ſinu? (ſtum
Quin

Quin tibi te, nam cui melius? permittimus ipſi,
Extra quem ſcimus par ſupereſſe nihil.
Hoc tantùm, Vir Magne, modò concede roge-
Tam benè perceptis te patiare regi. (mus.

---

(13)

Illuſtri Fugientium Muſarum Statori Patriæque Academiæ Rectori Magnifico

DN. D. THOMÆ BARTHOLINO.

Poſt doctiſſimos ſuos in CELSUM Commentarios à Mulcibero interceptos,

Sententiam Romani ejuſdem Hippocratis de ACIA à RHODIO defenſam & denuo illuſtratam edenti.

1672.

CELSUS, Apollineâ celeberrimus arte Machaon,
Romanâ Grajos auſus prævertere palmâ,
Cœperat infenſis Morborum opponere technis
Conſilia, & læſæ ſolatia commoda plebi
Et faciles adhibere manus, & quicquid inanes
Vulneris adverſi compingere poſſet hiatus:
Ipſaque, quò poſſent melius ſuccedere, *Pallas*
Præbuerat fomenta, & hianti *linea* plagæ
Fila. nec eventu poterant caruiſſe ſecundo,
Quæ dextro fuerant incœpta peractaque Phœbo.

Rem ſed agi *Libitina* ſuam rata, colligit iras
Et tandem maleſana, ſuum quò virus in unum
Evomat, Auctorem benefacti corripit ipſum;
Nondum gnara ſatis,nec non poſt funera *Celſum*
Doctrinam proferre caput; fruſtraque moveri
Inſidias illis, dudum quos Fama per orbem
Vexit ad Ætherias tuto molimine ſedes. (vum,
Quin potuiſſet & hoc, valeant quid Numina Di-
Diſcere ab Exemplo, mala nî caligine lævâ (ne
Mens,ſi mentis habet quidquam,gauderet in om-
Præcipitem ſe inferre nefas,hominumq; perenne
Commeruiſſe odium. Rabidæ ſed plena veneno
Invidiæ, atque urgente ſimul ſtipata catervâ
Morborum, numero quorum non ſufficit orcus,
Concilio infauſto, ſtrepitu non abſque querelæ,
Quo ſua res ſtet adacta loco, furibunda fatetur.
Et jam Celse, tuum quoties audire coacti
Nomen,ad infernas Pallorque Metuſque cruorq;
Et macie quotquot diuturno aut vulnere gau-
Ilicet adſueti fuerant remeare latebras. (dent,
Ergò adeo Stygiæ Nomen Fatale Paludi,
Si non evertiſſe licet, ſtat tingere probro,
Quodque ſibi ſupereſt, mendaci involvere fuco:
Unus & è mediis *Error* mox proſilit umbris
Arbitrioque ſuo rem tradi, diſcupit. inde,
Ut facile incautum capere eſt & mobile vulgus,
Horrenda invadens mortalia pectora fraude
Quid dubitatis ait, tantaque ambage, remotis,
Vos extra, attrahitis longinqua Oracula Delphis,
Hic propior, quum ſenſus adeſt,quo verba Magi-
Sunt veſtri capienda? mihi confidite: *Ferrum*, (ſtri
Ferrum vult feſtina Salus. Medicina nec ulla
Efficit ut melius coëat diſpanſa Cicatrix.
Nec rudia hic Chalybis rigidi nec fragmina ferri

Ægrotis

Ægrotis adhibenda reor. *Subtilia* laudo
Atque laborati tenuiſſima *fila Metalli*
Hiſce cicatricum divulſa reducere labra,
Et penitus veteres obducere poſſe receſſus,
Quam facile eſt! ſaltem redeat ſua gloria Celso,
Arſq;vetus, nec inepta manus,quæ cuncta guber-
Vera ſed ah! *Acia* cur ſe ſubduxit egenti (net.
Materies ſolumque orbi relliquit inane.
Nomen & indicium decoris delebile priſci?

Talibus his prima Specie illudentibus auſis,
Eloquio ficto ſimulato & callidus ore,
Implicitas hinc inde Scholas abduxerat *Error*
Per ſua fallaci veſtigia lubrica filo
Et propè funeſto Mandati armaverat uſu,
Humani generis cum cura ſubiret Olympum
Præque aliis tangens inprimis *Pallada* Divis
Cogeret hæc miſerantem indignantemq; profari,
Heu præceps *Erroris* Amor quo pectora Suades
Proruere Humana & proprias accerſere clades?
Tuque Genus Mortale nimis miſerandaq; Turba
Præcipites, vel te abſq;,colos celerare quid audes,
Et vix credibili Fatum prævertere niſu,
Atque ubi non opus eſt, ferro dirumpere vitam
Quod potius velles Magico vel demere cantu?
Dura quid increpitas Parcarum vellera, nondum
Ferrea ſi traxere tuos hæ *fila* per artus?
Tu fati Faber ipſe tui, quò dira voluntas
Et Genio ſeducta malo deducit, eundum
Dum tibi proponis, nulla revocabilis arte,
I, quod te ſibi captet, iter, poſt terga ſaluti
Præcludens aditus. vel, adhuc dum forte ſuperſit
Spes, alias inſiſte vias, monitiſque ſupernis,
Cætera ſi temnas, cave ne parere recuſes.

 Dixe-

Dixerat hæc offenſa Dea, & mox plura, diſertis
Doctorum repetenda choris; èque omnibus uni,
At quo nec melior nec erat tunc doctior Alter,
Commendat cauſamq; ſuam, præſcriptaq; *Celſi*,
Atque ſalutiferi decus inſuperabile *Lini*.

(ſpes,
Par erat his, Latio pergratus, RHODIUS, Ho-
Dania ſed quo ſe nunquam non jactet Alumno,
Non oneri non monſtro ulli ſuccumbere ſuetus
Alcides, dignuſque, ſui quo nomina CELSI
Vindice ab injectis ſtarent immunia telis.
Hic opus aggreſſus nulli violabile *ferro*,
Dum *leni* inſontem reparat medicamine turbam,
Et ſtudet *Errorum* divellere funditus *hamos*
Viribus & totis CELSI defendere famam,
Quot ſibi doctorum hinc meruit bona verba, tot
Strenuus indoctæ ſtimulos confecit inanes (illinc
Invidiæ, preſſitque retro impenetrabilis ictus;
Donec ad extremum Diis immortuus auſis
Præclaro Priſcis obitu nullique timendo,
Nil niſi depoſitas victæ concederet hoſti
Corporis exuvias; meliori parte ſuperſtes.

Inde tamen CELSUS Latio emigrare coactus,
Nec dum perfecto donatus munere dextræ,
Quas potius peteret Patrias quàm Vindicis oras
Atque ſolum natale ſui? quoſve inde Penates
Præferret, BARTHLINE, tuis, cui Nomen utrumque
A teneris junctum fuit irreſolubile nexu,
Et ſtudii communis amor, decreta Latino
Priſca nec obſcuro Medicorum efferre profatu?
Hoſpitio tanti dignè ſuſceptus Amici
Satque expertus erat, benè quid latuiſſe ſub iſtis,

Quæ

Quæ Muſæ unanimes habitant penetralia, tectis;
Venturæ ſortis nimium cum neſcius, illos
Jam ſibi gauderet rurſum ſuccreſcere vultus,
Quos Tiberi quondam ſpectarant Regna geren-
Quo ſimul illuſtris viguit Scribonius ævo. (tem,
(: Hanc tulerat BARTHLINUS opem ſordeſque ſupremæ
Tollere quas RHODI manui per Fata negatum,
Depulerat Veteres, virideſque reduxerat annos :)
Ecce novos caſus & non ſanabile vulnus!
Mulciber, inſtinctune ſuo cauſaque Metalli
An ſuaſu, *Libitina*, tuo? commotus, acerbâ
Eque animis nunquam periturâ clade Nepotum,
Irruit, heu pergrande ſcelus! non hoſtis aperti
More, ſed occultò profugi Latronis in ædes
BARTHLINI abſentis; diffuſoque ocius igne
Occupat incluſos CELSI RHODIQUE labores;
Et velut, hoſpitii ne quos jus texerat unà
Secernat commune Malum diſcrimine facto,
Sollicitus, ſimul involvit ſanctiſſima fumo (dro
Scrinia BARTHLINI, & condigna volumina ce-
Æternâ in rapidis ſatagit glomerata favillis
Tollere ad Ætherias doctâ caligine nubes.

Hic ego flagitium dirum *Ignipotentis* iniqui,
Ni BARTHLINE, tibi vulnus reſecare puderet
Obductum, exciperem diris, Minöe vel ipſo
Judice, commeritis. Nec te, *Libitina*, vererer
Condignis agitare modis; quæ criminis hujus
Auctor & Hortatrix, tua ne tibi funera deeſſent,
Hei nimium ſiccis, mundo pereunte Medelas
Tollier intuita es, careas niſi lumine, ocellis.
Ecce tamen, rumpare licet, Stygis atra Caterva
Et fœde polluta cohors; conamine tanto

Digitized by Google

Quàm nihil effectum! quàm non periêre perenni,
Quæ calamo ſubnixa volant per docta Virorum
Ora, nec à veſtris metuunt incendia flammis,
Vindice BARTHLINO. quem, nî, *Libitina*, pudorem
Excuſſiſti omnem, tandem irreverenter habere
Devicta abſtineas, caveaſque attingere noxâ
Candida Parcarum longævaque fila merentem.

Lenia quiſquis amat Prudens medicamina, RHODÎ
Decreto facilis vota manuſque dabit.
Linea ſed ſi quis Rigidus, ſeu mollia temnat,
Poſcat is Ætnæos *ferrea* vincla Fabros.
Vos placidè interea Manes requieſcite Amici,
Vindice BARTHLINO, haud, quod metuatis, erit.
Ille ſupra ſortiſque vices Fatique locatus
Ter data *Rectoris* munia ritè gerit.
Illius in niveum, privatæ incendia paſſi,
Publica confugit Bibliotheca ſinum.
Quique tenet Latium totumque Helicona capaci
Mente, tuas ridet *Celſior*, Ætna faces.

---

(14)

Regiæ Hafnienſis Academiæ
Magnifico Rectori & Profeſſori
Honorario
DN. D. THOMÆ BARTHOLINO
Commentarium ſuum de Morbis Biblicis edenti. 1672.

Ante Soporiferæ ſi quem medicamine Virgæ
Perculit injectus Somnus, & ala potens,

Adami hic altam ſcrutetur mente quietem,
Fictaque miretur prodigioſa Dei.
Si veterum luctaſque catenataſque Palæſtras,
Si ſtupet unctorum membra retorta Virûm,
Angelico Jacobum proſtratum robore cernat
Herculeâ pluſquàm diriguiſſe manu.
Miratur Daphnen Phaëtonteaſve Sorores
Aut propero Aglauron diriguiſſe gelu?
Uxorem Lothi potius miretur, &, illam
Quæ abſumſit, ſtatuam congeriemque Salis;
Inque ſinu Moſis cunctâ ſine labe repôſtas
Extractas ſubitâ tabe nitere manus;
Miretur radios diffuſaque lumina Vatis,
Ut jubar his cedat vile, Latine, tuum.
Cœtera quid memorem docto miracula Libro
Paſſa, meis longè nobiliora modis? (pum,
Terra vale nimis arcta. petit BARTHLINUS Olym-
Indigetem ut referat hac quoque parte Patrem.
Ille ubi te vigili luſtrarat lumine totam
Quæque amplo edideras pignora fœta ſinu;
Ut tibi perpetuum prodeſſet, in Æthera ſcandit
Geſta piè penetrans ſenſaque quæque Deum;
Quoſque olim acceptus, nec tunc novus, Incola
Mature cœpit Sanctus adire locos. (haberet
Æmula non aliter, ſummi Genitoris Imago,
A Patre tentatum Filius inſtat iter,
Poſtque exantlatos puerili ætate labores,
Qui juvenes poſſent quique tenere viros;
Poſtque pari deinceps ſuperata ſequentia niſu
Luſtra nec annorum ſe revocante morâ,
Pergit, &, æterna ut Patriæ ſua ſecula ducat,
Summa ſenex nondum, præcipit orſa Senum.
Jamq; animo ſublimis humum rellinquit, & inter
Sidera Divinis inſerit ora choris;

Quoque beet Mortale Genus Cœleſte refertus
Nectare dat noſtræ pocula plena ſiti;
Sic quoque præveniens ſanctè, quæ penſa Sorores
O Utinam cano non niſi lenta trahant!
Deſine jam Majâ Genitos jactare, Vetuſtas,
Barthlinis Pietas pandit ubique viam.

---

(15) AD DOMINUM PETRUM COMITEM DE GRIFFENFELD

Panegyricus 1673.

Poſt Superûm cultus revocataque nomina O-
lympo, (terras
Proximaque his famulas moderantia Numina
Stat Comites Regum Regumq; extollere Amicos!
Et prius his quem plectra ſonent, decreta Paren-
Quos Patriæ juſſere coli; quos ardua Famæ (tum
Gloria jam pridem turbam linquentibus alis
Secretos provexit humo; quoſque intulit Aſtris
Ambitione carens & cæcâ ſpretor honoris
Sorte dati Virtutis apex? meritone frequentis
Evehitur populi radians per compita plauſu,
Poſt data, ab inſtanti terras ſervantia clade,
Fidaque communi Gentis conſulta ſaluti,
Cui digitos gemmis, humeros Ægyptius oſtro,
Pectoraque inſigni Princeps circumdedit auro
Subjecitque ſuos, Regalia munera, currus
Iſacidum hæc curante Deo? non ampſior ulla
Materies, non cauſa dari, vel judice Momo,
Juſtior ulla queat tituliſve decentior iſtis,
Per quos ire juvat. Faveas modo grande Borei
Præſidium ſiduſque ſoli, quodque ante dediſti,

Si

Si cervix, ſi forte labet, cedatque tuarum
Virtutum laudumque ſtrui, dignere volenti
Dexter & optatum bonus indulgere favorem.
Non mihi Pierios ſine te fas tangere currus,
Ætheriaſque vias rutilo quas tramite ſulcas, (ſto
Quodq; tibi jus pandit iter, poſtquam omine fau-
Æquus & haud temere tibi credidit aurea Phœ-
Impoſuitque ſuo prudens tua frena jugali; (bus
Ergò veni, qui carmen eris, & cardine ab alto,
Celſus ubi ſuetum moderaris Grypha, ſerenus
Reſpice, & innocuis radiis admitte tueri
Ardentem propius molimina maxima Vatem.
Sive etenim per prima tuæ fert limina vitæ
Mens dubium, quæ prima canam? Charitumne paratos
Te excepiſſe ſinus & adhuc de Matre rubentem
Certantes laviſſe manus? triplicine Sororum
Pollice candentis fatalia vellera lanæ
Ducta, nec adtactus metuentia fila ſiniſtros
Clariſonis ſociata modis? an neſcia vinclis
Membra diu latitare ſuis & aventia geſtu
Liberiore frui, pauciſque imitanda ſequentes
Ante horas promtos veſtigia figere greſſus?
Seu pueri teretes & maxima ſcire capaces
Percurriſſe juvet, meritoque ſtupentibus ipſis
Tranſactos propere ſub Præceptoribus annos;
Quis non a teneris Patriæ te prodidit urbi
Unguiculis virtutis honos, rumore ſecundo
Diffuſum Genitis ſeriſque Nepotibus olim
Credula quem poſſent, ſpe ſe gaudentia falli,
Oſtentare ſuis imitandum vota Parentum?
Jam tunc ludus erat, nullo non parta labore
Quæ ſteterit reliquis, fandi miranda facultas
Scribendique penus, tibi ſive effrena placeret,

Digitized by Google

Aoniis ſeu vincta modis: jam voce diſertas
Par Platanos moviſſe tuâ Frontonis & hortos
Stellarumq; domos, & quidquid publica Regum
Nobilius dein cura dedit; jam roſtra Quirini
Par ſteteras ductâſſe Fori, magnumve Senatum
Traxiſſe, aut dubii ſuffragia flectere campi:
Eloquii vis illa tui. Sed latiùs ingens
Ingenii ſe extendit honos, nec paſſa locorum
Limite ſe claudi Cœleſtis Adorea mentis.
Illa Remi ſe infra longè jam plebe relictâ,
Altum ſurgere ovans, nil non comprêndere cap-
Ipſa ignara capi, jamque ardua quæq; ſubire (tu
Aularum & veterum penetrare palatia Regum,
Quidquid & antiqui molitur pagina ſecli.
Illa per Aſſyrio deperdita culmina luxu,
Medorumque vices, &, poſt ſua ſecula, Cyri
Tradita ſub ductu Perſis moderamina Regni,
Lumine conſtanti vigilantique impete ferri.
Illa per internis concuſſas motibus urbes
Grajugenûm, intenti ſeſe immiſcere Philippi
Artibus, & magni mirari præmia cœpti.
Jamq;, duæ ſummi dum ſe inter pondera jactant
Imperii Gentes, rapidi veſtigia Regis
Illa ſequi Macetum curſu non impare, & altâ
Vincere, ſed victis quoque parcere, mente parati
Regis adhuc Dominique ſui; fugiſſe ſed auro
Hoſtili cultus & iniquâ cæde ſuorum
Fœdatos probriſque Deûm. Babylone relictâ,
Paſtorum è limo provectos ſcandere colles
Martigenûm, legiſſe Duces, formaſſe Senatum,
Poſtque Italas gentes & lata indagine clauſum,
Quidquid Alexandri cædes diſſolverat, orbem,
Ipſam, ſub vario Dominam moderamine rerum,
Cæſaris unius lauris ſubmittere Romam.

Inte-

Interea alterno ſeu ſe Mavorte fatigant,
Seu, rata Legatis mandantes fœdera, fixæ
Regnorum invigilant per juſſa ſalubria curæ,
Pacatoque domi flectunt conamine Cives;
Mens, primæva licet, Magnorum compita Re-
Ire redire Comes, iſtique adſueſcere primis (gum
Temporibus, ſtabili cui dein maturior ævo
Concreta hæreret penitus radice, Favori.
Illa ſagax Clito jam tunc tumidoque Philotæ
Vellere præcluſas, loquerentur parcius, auras,
Oraq; adhortari, magis ut reverenter haberent,
Anceps unde necis flueret vitæque poteſtas.
Illa Togæ decora ampla & firmæ robora Pacis
Seligere, &, quantum Labeo jam diſtet Atejis,
Jam Mæcenati quid ſit quod jungat Agrippas,
Rimari; jam quæ vitam commendet Aſinî,
Quæve probet mores Meſſalæ, intendere nor-
mam.
Jamque inter dubios partiri tempora Burrhos
Inter & Annæos, vigileſque impendere noctes
Conſiliis, Aulæ queis ſterni lubrica poſſint
Ne ſubito incautos evertant Atria caſu.
Sic pueri in tenera, quos vinceret indole & auctu
Floridior, canis vis primitus hæſerat herbâ
Arcaniſque ſenum; nec adhuc impuberis anni
Deſierant, doctâ quateres cum publica voce
Pulpita, ſubtili priſcos ratione Magiſtros
Exſuperare potens, & veri ſolvere nodos,
Inque tuas quævis raperes ſubſellia laudes, (tro
Seu numeros Vatum, vel adhuc concluſa ſub An-
Paupere commenta, aut ſapientum effata Prio-
Queis fuit antiquo Sophien deducere curæ (rum
Sæpe neceſſe tamen medio rellinquere cœlo,
Seu data diverſis paulatim Nomina ſectis

Et ſignis mandata novis præcepta parabas
Ad veri explorare modos, nullius ab ore
Dependens, ſed ubique tuus, dignoſcere cautus
Quid ſolidum fractumq; crepet,quid protulit al-
Publica cura rei,vel quid per compita ſparſit (tæ
Ambitio ramoſa ſcholæ nec nobilis umbra:
Non te ſtoa gravis, non ſuſtinuiſſet abundans
Fronde nemus, barbaque cohors ſociata Lycei:
Omnis at attonito poſt fixam lumine terram,
Poſt ſolitos riſus, poſt tempora longa ſilentî,
Turba manum unanimis tibi porrexiſſet & her-
bam.
O quoties tantum, quem dein cultura Patronum
Iret ovans, meritis Academia Patria alumnum
Plauſibus amplexans, dimiſit & inclyta voce
Divina inſtantis ſonuit præſagia ſecli
Quo memorandi inſtar te Mæcenatis haberet!
Sed Patria ignoſces, Boreæ ſi rite relictâ
Sede, ſub externo jam ſole calentibus ardet
Seſe inferre plagis, quem demirabitur orbis
Totus & haud tantum genitum ſibi ſentiet Ar-
Scilicet, inſigni ſi patria Velleris auro (ctos;
Donanda eſt, linquenda parum eſt, nec ſemper
in Antro
Dilecto quamvis, quamvis non mente repôſto
Immemori, Magnus teneatur, oportet, Jaſon.
Tu quoque, Flos juvenum, ſed quem ſibi vindi-
cet aula
Non metuat Reducem, non invidioſa propago
Principibuſve odioſa tuis, cui gratia Regum,
Gratia cum ventis non mutatura tenorem,
Magnum pandit iter, vario ſub ſidere mores(di,
Perluſtrando hominum & melioris rudera mun-
Quas non Europæ peragrâſti providus urbes?
Non

Digitized by Google

Non equidem infenſos, & juſtâ lege Laconum
Arcendos, Patriæ præceps inducere ritus,
Qui nimis heu! quantum mos occæcaverit iſtos,
Queis nihil Ætherii circum præcordia limi,
Queiſque prius Phœbus ſed mox ſua vita pudori;
At tibi, cui melior formavit corda Prometheus,
Ornavitque favens large indulgentia Divûm,
Non placuit, ſtolidi quod habet veſtigia vulgi
Perdita, iter, ſed rara Viros quæ ſemita ducit,
Per virgulta licet centumque pericula rerum,
Heroas, poſitaſque facit ſuper ora profanæ
Plebis adorandos dextrè contingere metas.
Qualis & Ægypti quondam bene Legifer oras
Ipſe Laco fertur prudens peragrâſſe Lycurgus,
Sollicituſve Solon, vel ſi quis inutile tempus
Neſcivit triviſſe Plato, quo dignior unquam
Non fuit auditu Mundique capacior hoſpes,
Cæſaribus ſi danda fides; vel qualis in horum
Confluxit patriam ſepteno colle relicto,
Quæ regeret rerum Dominam, vel in æra referret
Sculpta reportatas tabulas, Romana propago.
Sic quoque de Nili non tantum fonte vel imis
Si quid habet rerum tectum penetralibus, alma
Cunctarum natura parens, præclara ſciendi
Intentum te duxit amor, ſed & ardua quoſvis
(Artis adhuc majoris opus, multiſque negatum,
Unde ſed in Patriam melior remeaverit unda)
Luſtrandi mores pernoſcendique lubido
Trans mare trans terras clarum te protulit orbi
O patriæ præluſtre decus, quoſque illa recepit,
Summe Virum! Jamq; ipſa cito prævecta volatu
Fama, licet nondum reducem, monſtraverat Ar-
Dignaque proſpiciens radiis convexa futuris(cto,
Magnamini Regis te commendaverat Aulæ.

Vix

Vix etenim Hauniacæ ſoſpes bene redditus urbi
Adtigeras natale ſolum, cum maximus orbis
Arctoi Patriæque Parens, contingere dextram
Sponte daret lateriq; favens, clementius unquam
Quo nil terra tulit, gaudentem hærere juberet.
Jam pridem Auguſti donârat ſumma Palatî
Palladiis Rex ipſe ſacris, & celſa dicârat
Rite ſuæ Muſis Dominus faſtigia ſedis;
Huc ſatagens magno Regis conſcendere juſſu,
Et tanto comes ire Duci, quam læta ſecundo
Omine prima tuæ tetigiſti limina Sortis!
Huc, velut antra Jovis nono memorabilis anno
Fertur adîſſe regens centenas Arbiter urbes,
Regia mens, conſorſque poli, ſe ſæpe ſolebat
Conferre, & Diæ promſiſſe oracula Sedis,
Hinc populis reddenda ſuis. Tu Myſta ſacratis
Præficeris Laribus, per te cortina receſſus
Expandit, Vir magne, ſuos fauſtumq; remugit.
Seu Super humanas animus, comitante Magiſtrâ
Relligione, vices poſitiſque aſcendere turbis
Altius immuni labis circum aëre ſeptus,
Vellet, & unius triplici ſub nomine Numen,
Cui mare, cui tellus, cui vaſtus ſerviat Æther,
Mirari ſublime Dei, veroque profanis
Diſſidiis longè ſemotum agnoſcere cultu,
Amplectiq; omnem quod dudum amplectitur or-
Sive creatarum per tot miracula rerum, (bem;
Aſtriferoſque globos & ab his pendentia tectâ
Æquora vi, gravidæque ſinum per viſcera terræ
Iret, & abſtruſo quidquid natura receſſu,
Abdidit, ætheriâ proferret luce recluſum,
Donaretque ſuis naſcentia ſingula cauſis,
Quâ Regi penetraſſe datum eſt Sapientia cunctas
Cui reſerat ſternitque vias; ſeu denique magnæ

Queis

Queis teneant cœtus hominum ſub legibus urbes,
Unanimos placentve feros, domitentve rebelles,
Perſpiceret, ſenſimque ſuis mutabile formis
Diſcuteret, reliquiſque Deo conforme regendi
Præferret priſcumque genus, Ferrique, Togæq;,
Reddere quæ cives valeant cum Rege beatos,
Carperet e longis prudens Annalibus artes;
Tu Comes aſſiduus ſacer interpreſque Deorum
Colloquiis Auguſta tuis mulcere paratus
Pectora, tu curas niveæ ſubducere Menti
Sollicitæque Ducis requiem præbere ſenectæ.
Tu quoque, præſentis ſi ſecli poſceret Acta,
Confirmat quæ cuncta, manus, tibi credita ſolers
Excutere Archiva & Tabularia quæque repôſtæ,
Optata ut Regi referas volviſſe papyri,
Tantarum o longe cuſtos meritiſſime rerum!
Hic quanquam haud tua cura ſtetit majora merendi,
Nec ſtetit hic Regalis amor. reſponſa per ora
Hinc tua legati capere, hinc ſolatia cives
Supplicibus quæſita libris; tibique intima credi
Auguſti, tua tanta fides, Arcana ſacrari
Et Domini ſecreta tui, ſeu fidus adhæres
Cultor in urbe Duci, peregre ſeu juſſus euntem
Subſequeris lectuſq; Comes. Tibi limina pandi,
Quamtumvis juveni, cani veneranda Senatûs,
Inque gravi, ſummo quo nil ſub Rege Boreo
Majus in orbe cluet, Superûm vel gratius ulli,
Concilio loca digna dari. Sed quanta malignæ
Cerno Deæ infenſâ turbari gaudia dextrâ!
Scilicet exaucti toties jam muneris Auctor
Tollitur, & lata miſeras caligine terras
Involvunt ſævæ, quæ volvunt penſa, ſorores,
Nec dubitant tantum Frederico orbare Miniſtrum?

Heu

Heu Scelus! heu diræ tentamina noxia Parcæ!
Ipſe ſatur vitæ nî Rex & abire paratus
Antè tuos Genito, cum cuncta relinqueret uni
Mandaretque vices, quoq; tranſmiſiſſet honores,
O meritò dilecte Aulis! Nec fallitur Hæres
Proximus e cœlo qui Nomina ducit, & ipſis
Implet jo! cognata Diis, Cenſore probatum
Dum refovet tanto commendatumque tuetur
Immemor haud Genitoris apex. O quanta gra-
Ille tuis nitens humeris ſolamina curæ (vatæ
Senſit, & in tete dum fixum haud mutat amor
Paulatim in melius mutari cuncta renident (rem;
Miratur gaudetque ſuis hæc otia naſci
Auſpiciis ductuque tuo! Tu, cognitus ante
Devotuſque licet, juratæ pignore vocis
Manſuram obſignare fidem, teſtemque vocare
Cernentem pia ſenſa Deum; ſed & inde præire
Exemplum reliquis, & te præſtare, futuri
Quem ſecura duûm fovit fiducia Regum
Et finxit præſaga, Virum. Tu nocte dieque
Pectore anhelanti collectum evolvere robur,
Et gemini quidquid valeat prodeſſe ſaluti
Imperii, Dominoque unà, cui juncta duorum
Regnorum indiviſa ſalus. Tu, blanda profatum
Cui dedit omnigenæ proles Cyllenia Linguæ,
Gratari Arctoo miſſos vel fœdera Regum
Continuare Duci, nova vel ſancire rogantes,
Sic Ducis exceptos prudens dimittere ab Aula,
Ne quid amicitiæ Regum, Dominive decori
Decreſcat, fideive tuæ, quodque expetis unum
Communi patriæque bono. Tu pondera rerum
Præcipuos inter Proceres librare, tuique
Non ſoli ſenſus præſenti pandere Regi
Conatuſque animi, ſed lecto teſte Senatu,
Sub-

Digitized by Google

Subnixos ratione, tuos proferre labores. (gnæ,
Hinc tibi major honos. hinc omnis ademta mali-
Maxima quæq; ſequi quæ ſuevit iniqua, poteſtas
Invidiæ. Quid enim, vecors quod carpere poſſit,
Livor habet, melius cum nil producere poſſit
Dirumpat licet uſque ſinus? cum judice cauſa
Acta æquo damnatus abit? quin ſæva laceſſant
Murmura pejoris metuendaque ſibila linguæ,
Si qua Tigellinos Ars deteſtanda Neroni
Inſinuet; Tiberî Flaccos ſi dira palato
Commendet pernoxq; fames; ſi Principis aulam
Conterat, infernis ſubito quem truſit ab oris
Non caſtigata præceps audacia fronte,
Ambitiove procax ſpeciem mentita decori,
Quæve ſitit, medium licet immergatur in Her-
Torrida avarities & lucri inſana cupido. (mum,
Hos ruat Alecto, ruat hos quæ prima Megæra
Ubera fomentumque dedit. Te, cura Deorum;
Ducit amor recti circumcingitque frequentum
Virtutum ſociata cohors. Tibi blanda ſeveros
Perfundit, fuci non gnara, Modeſtia vultus
Et vitiis intactus honos. Tibi munit honeſti
Conſcia firmato Conſtantia pectora vallo
Et preciis invicta Fides. Tibi roborat artus
Derivatq; animi maturum in membra vigorem
Temperies, ſuctumque facit Patientia corpus
Regali par ſtare ſtrui. Sed lumine multo,
Dedita ceu Delubra, tenet præcordia pollens
Intima, quæ cunctos Prudentia dirigit actus,
Mirandoque omnem tibi digerit ordine vitam.
Hinc quoque denſa Deum, queis, vir lectiſſime, cordi es
In te dona fluunt, meritorumque undique gratos
Condecorat creberque ſinus replet imber honorum.
Hinc

Hinc tibi quod ridente Jovis venerabile vultu,
Cum tibi ſerta Venus, tibi cum Socialia Divûm
Nexuerat Genetrix pulcherrima vincula Juno,
Gratia dona ferens adpendit pectoris aurum.
Hinc tibi cœleſtes impendens Mulciber artes
Quæ GRIFFENFELDÎ (ſic longùm fauſta perennent)
Finxit ad Auctoris faciles Inſignia nutus
Protenditque tuo cognomina maxima Phœbo.
Hinc tibi, quâ Pietas ſuccurrit ab Æthere Danis,
Crux bicolor (ſtat priſca rei Valdmaria teſtis)
Nunc Equitum ſancte ſummo cognata gerenti
Nomina ſtatori devincit pectora Regi.
Sunt duo quæ gemini ſuſtentant Numina molem
Imperii, vireſque Ducis qui temperat Arcton,
Hinc Pietas, hinc alma Themis. dedit utraque munus
Diva tibi, dedit illa Crucem, dedit altera clarum,
Grande, Elephanta, decus, decus at quod ſola merentum
Rectorum ora ſubit; variæ pernobile ſignum
Virtutis Geniique tui, cui digna paravit,
Quæ dat cuiq; ſuum, perſolvere præmia morum.
Namque hoc ſeu patriæ, ſeu juſti nomine tanto
Comprêndatur amor, Decoris ſeu caſta cupido,
Seu cultùs Superum, & reverentia debita Terræ
Numinibus, Gratamq; decent quæ munia mentem,
Quem petat hoc potius quàm te geſtamen honoris?
Seu velit, adverſus virus lethale Draconum,
Taurorumque truces & ſævæ Tigridis iras,
Quoſq; immane æſtus Vitiorum projicit agmen,
Immortale odium conjunctaque pugna notari,
Hic tibi conceſſus debetur jure triumphus.

Vidit

Vidit & hæc, qui cuncta videt, quique inſpicit omne
Compenſans meritum, nullumq; relinquit inane,
Arbiter imperii, & Borealis ſignifer Aulæ;
Ille manu, latas Boreæ quâ flectit habenas,
Quos propriis pendebat onus (quæ gloria major?)
Detraxitque humeris gemmati inſigne decoris
Impoſuitque tuis, &, quæ ſibi proxima florent,
Conſtituit tecum communia nomina Regni;
Æquatumque iſtis, queis primis cingitur aſtris
Ipſe ſua Sol luce nitens, Comitumque ſuorum
Præcipuo & Celſê-Natorum inſcripſit honori.
Et, velut ingenti, quâ concutit omnia, palmâ
Cœlicolum Rector, quoties ſibi grata tuetur,
Spargentem radios demittit ab Æthere flammam;
Sic, quem Regna manent longumque Arctoa (manebunt,
Tot tibi quæ dudum fixere in pectore ſedes
Dona Deum læto, ſibi ceu cariſſima, nutu
Auxit, & illuſtri rata præſtitit omina Signo.
Et jam quæ Regio, quà late extenditur Arctos,
Ad Domini non rite ſui contendere nutus
Adproperat? quæ juſta tibi præconia ceſſat
Solvere & Auguſti gratari munera Regis?
Hinc populi communis amor, raroque probantis
Succeſſus Procerum, Procerum tamen æmula (votis
In decus omne tuum ſuffragia didita vulgi.
Hinc ea, quam toties exceptas fronte ſerenâ
Invitaſque etiam circumcurſaſque, benigni
Ut pateas cunctis laudabile ſideris inſtar,
Turba cliens, tibique alta uni ceſſiſſe parata
Nobilitas, quæ miſta tuam concurrit ad Aram,
Quæq; tuos ſupplex non fruſtra prenſat amictus
Lætior inde meáns diverſi nominis ætas,

Jam

Digitized by Google

Jam vero unanimi prædicit gaudia voce
Quæ dabit hæc (ò detq; precor tecumq; ſeneſcat
Candidior!) tam fauſta dies, qua ſurgit adaucta
In commune bonum meritis tua fulta poteſtas.
Macte bonis tantis! quem non levis impete cæco
Inſtabilis Fortuna rotæ protruſit in altum,
Sopitumque ſinu vexit gliſcente, cacumen,
Verum emenſa moras paſſu non deſide juſtas
Et cunctos permenſa gradus, dedit ordine virtus
Regali propius propiusque accedere dextræ,
Continuoq;frui geminum propeNumen amore,
Et dabit ulterius. Pylii ſic Principis ævo
Orbi CHRISTIANUS præſit redeunte Boreo!
Interſiſq; unà, qui cum Duce ſecula condis
Tanto, Celſe Comes, &, quanquam maxima jam nunc
Stas meritus, tamen uſque velis majora mereri!

---

(16)

Experientiſſimo Excellentiſſimoque
Omnigenâ Eruditione Viro
DN. D. OLAO BORRICHIO
de Hermetis Sapientia
Elegantiſſime doctiſſimeque diſſerenti.
1674.

Quæ via, quæ tandem BORRICHÎ impervia curæ,
Quà rapitur docti Mens generoſa Viri,
Quave Virum ducit ſolers Induſtria totum
Orbis inoffenſum per melioris iter?

Aſtro-

Digitized by Google

Aſtrorum patuêre ignes. patuere receſſus
Oceani, & quidquid ſervat Amica Sali.
Nec latuit, quidquid Genitrix ampliſſima rerum
Aut tegit aut vario prodit aperta Solo. (bores,
Adde quod Herculeos poſt, Monſtraq; victa, la-
Agminaq; è Patriis Morbida pulſa plagis,
Se levat, & Latio gaudet Romana Vetuſtas,
Ipſeque, ſi ſapiat, Barbarus, ore loqui.
Ne, Lector, mirêre. novem cui ſponte Camenæ
Ceſſere, & Dii culmina celſa jugi;
Se dedit, en! reſerare data eſt cui cuncta pote-
Arbiter Eloquii, Progenieſque Jovis. (ſtas,

---

(17)

Incomparabili ANATOMICO & AR-
CHIATRO Regio

DN. D. THOMÆ BARTHOLINO,

Rectori Academiæ Hafnienſis Magni-
fico & Profeſſori Honorario, ANA-
TOMIAM ſuam quartâ jam cu-
ra auctam edenti.

1674.

Sic capit Oceanus nec reddere ſegnis, eaſdem
Gurgite continuo fundit & haurit aquas.
Sic indefeſſus Titan Luſtrator Olympi
Perpetuum Ætherias itque reditque vias.
Sic rerum Natura Parens non deficit ullam
Qua beet Humanum dote benigna Genus.
Tu tantos, BARTHLINE, Duces imitaris & Orbi
Sufficis æterna luce perenne decus.

Quaſ-

Digitized by Google

Quaſque recepiſti fœcundo pectoris alveo
Non niſi cum grandi fœnore reddis opes.
Et citius ſeſe Natura, unaque relinquent
Gramina Humum, Oceanum Fluctus, & Aſtra Polum;
Quam tua deſtitui Mundum patietur hiantem
Mentis inexhauſtæ prodigioſa Penus.
At juſtas, Vir ſumme, tibi quis ſolvere grates
Et vel pro meritis verba referre potis?
Poſt Donatoris miracula prima ſupremi
Atque creatricis Munera Dia Manus,
Cui nulla in noſtro non ſe pars corpore debet
Compagemque refert Machina tota ſuam.
Huc ades ô quiſquis propius te nôſſe laboras,
Et quidquid Pectus ſubtus & intus alit!
Turpe, alio ſub ſole ſitas percurrere terras
In Patria degas ſi peregrinus Humo.
Quid juvat extremas immenſi inviſere metas
Orbis & haud proprium viſere velle ſinum?
Collige Regales ſumptus, Miracula Mundi,
Piſcinas, thermas, templa, theatra, vias,
Et quæ cinxerunt ſeptem Palatia Montes
Roſtra, Fora, & ductos per loca mille Lacus.
Quidquid & externis accitæ latius oris
Artificum innumeræ compoſuere Manus.
Cuncta diu cum contuleris, concedite Moles
Quas minima immenſas vincit opella, feres.
Non ebore, aut ſaxo, variove expreſſa Metallo,
Non ceræ & digito debita Forma levi.
Effigies ſed Cœleſti quæ Pollice facta,
Quæque Creatorem monſtret imago Deum.
Nil ſibi Phryx, nil inde Libys, nil Dalmata poſſit,
Nil queat inde Lacon dicere jure ſuum.

Nec

Nec Polycleteos huc Phidiacoſve labores,
Lyſippive vocem Praxiteliſve Decus. (ve
Nil unde Antipater, Calamiſve, Acragaſve, prior-
Mentor habent laudis, nil trahit unde Myron.
Sive quis Auctoris mirari diſcupit artes,
Materie ſeu quis nobile cenſet opus.
Senſibus hîc longe laſſatis, denique captum
Complecti diſcat nil potuiſſe ſuum.
Attamen ætheria ut monſtretur origine, ſummâ
BARTHLINI hîc Curâ Fabrica tota patet.
Hoc reſerante ſuos aperit Natura receſſus,
Naturæ & reliquæ totius inſtar, Homo.
Quidquid & arcanum fuit ignotumve Priorum
Ingenijs, præſens explicat omne Liber.
Quin Rivos ſequor ipſe meos & mille meatus,
Memet ut ex ipſo noſcere Fonte queam.
In cute quis lateam, doceant hæ rite Tabellæ,
Et, quas progenuit quæque Tabella, Notæ.
Cedite Apelleo ductu formata Deorum
Oraque mendaci reddita clara Manu.
Quos Venus & Mavors, quos Ira, Metuſq;, Dolor-
Cernimus hîc amplos incoluêre Lares. (que,
At ſimul inſpicimus, Pietas ſociataque Virtus
Purgatas poſſent quas habitare caſas.

---

(18)

Ampliſſimo Celeberrimoque Viro

DN. D. THOMÆ BARTHOLINO,

Dilectiſſimos Nepotem Oligerum Jacobæum, *Genitoſque* Caſparum & Chriſtophorum, *in exteras Regio-*

nes dimittenti gratiſſimos Reducum Amplexus vovens.
1674.

Hactenus æternum victuris Fama libellis
  BARTHLINI excelſas ſtravit ad aſtra vias;
Illa Patris docti Genitique legenda per orbem
  Quæ laudaturum tot monimenta tulit:
Nunc aliud molitur iter; quæque antè diſertæ,
  Jam dat fœcundæ pignora certa Domus,
Ardua magnanimæ dum per veſtigia ſtirpis
  Sanguinis Agnati dux rapit ipſa gradus,
Dumq; ſinus, toties quos ſcripta habuere ſatorum,
  Hoſpitibus pandit conſociatque novis,
Non jam depictis ſed vivis vultibus implens,
  BARTHLINI intrârit quotquot imago, Lares.
Macte bonis, BARTHLINE, tuis! qui vivere per te
  Poſt te victurum das memorande Genus!
At tu, Magnorum Soboles Generoſa Parentum,
  Unde ſata es, nunquam dememiniſſe velis,
Utque per externos Alphëi provida ritu
  Tot pelagi fluctus, nec temeranda, mees,
A Patrio nunquam deflectas ſidere vultus,
  Vix alia huic lumen par Cynoſura dabit.

---

(19)

Excellentiſſimo illuſtriſſimoque Heroi
DN. PETRO Comiti de GRIFFENFELD. &c:
MAGNO Sacr: Reg: Maj: Dan: Norv:
CANCELLARIO &c:
Bonum Felix Fauſtumq; quod in ſe recepit
Muſarum Themidoſque Patrocinium!
1674.

En,

En, tibi quas Comites, Comes acceptiſſime Regum,
Candida jam pridem Fata dedêre Deas,
Præſide nunc tutas, quo quondam ſcimus Alu-
Venturi certas exſeruiſſe caput, (mno
Tunc Tibi cum primos formarent protinus an-
Et cupido altrices ubera pôcla darent. (nos,
En Tibi, quæ tenero Fatorum conſcia Phœbo
Nectareos hauſtus Ambroſiamque tulit,
Quæq; prius, quàm Phœbe dares Oracula Delphis,
Sorte tulit ſacrâ Gentibus Auctor opem
Nata potens Cœli, Solio dignata Tonantis,
Natarum Genitrix ipſa verenda trium,
Quas tibi nunc ſecum, Cuſtos ſanctiſſime Legum,
Commendat, ſociâ Nomina nexa fide.
Illa per os Reſponſa Tuum Regalia pandens
Pandet in Arctois ſecula priſca plagis,
Qualia tunc fluxiſſe ferunt, cum libera Virtus
Iret, & in terris huic Comes iret Honos.
Illa aderit, Juſti cum tu moderator & æqui
Huc ſatagens ſummi flectere vota Fori,
Jus dices, victor quod cum laudaverit inſons
Carpere convictus neſciet ipſe reus.
Quin age, Magne Comes, ultro amplexare vo-
Et quo cœpiſti perge fovere ſinu; (lentes
Sic illæ invicto certent te vincere nexu
Nec Patriæ tentent deſeruiſſe ſolum!
Nec ſola eſt cum Prole Themis. Ter terna Soro-
Pallade cum decimâ Numina juncta vides(rum
Hæ tibi ſe Teteq; Duci, Comes Alme, Trionum
Perpetuâ exoptant jungere lege Deæ.
Hæ, bene ne deſint Actis ſua præmia, promtæ
In laudes plenis Artibus ire tuas.

Jamque harum juſſu tua ſignant Floribus Horæ
  Nomina, manſuris commemoranda notis;
Illa dabunt veris hominum ſolennia votis
  In Pylios fundi Mygdonioſque dies.
Illa dabunt, olim cum te revocaverit Æther,
  Æternum à grata Poſteritate coli.

---

(20) Nuptiis

Nobiliſſimi Ampliſſimique Viri

DN. GERHARDI SCHRÖDERI

Lectiſſimæque Virginis

SOSTRATÆ SVANINGIÆ.

Stat ſua meta Moræ. Liquidò ſociantur Amantum
  Vota, nec ulterius diſſociatur Hymen.
At tu Sectator nimis importune ſecundæ
  Fortunæ, ô quantum, Livor, inane tenes!
Sic eſt; ſi certes Livor (rumpare vel ultro
  Ringere) Dii ſuperant. Cedere diſce Diis.
En meliore comâ tandem ſe Phoſphorus effert,
  Dumque parem votis tendit inire viam;
It comes illa dies niveis impoſta quadrigis
  Quæ ſua virtuti præmia digna vehit.
Subſequiturque Soror, Soror exſpectata Diei,
  Mox Summam optatis impoſitura manum.
Et Facibus jam cuncta patent, quas ventilet inde
  Heſperus & præpes ventilet inde Puer.
Quin fuge Livor iners. Vincat quem prævia Virtus
  Ducit, & à Superis, qui bene pendet, Amor.

His

His titulis SCHRÖDERUS ovat, nitidumq; popelli
Invida fluctivagi fert ſuper ora caput;
Dum, poſt ſub vario ſuperatos Sole calentes
Tot tractus, ſolo gaudet Amore trahi,
Hinc Patriæ hinc ſocio præluſtris Amore Puellæ;
Jamque potens voti geſtit utroque frui.
Dumq; prius cunctata licet luctataque multum,
Paulatim adſuevit jam dare, Virgo, manus;
Quoſque ante inviſos à ſe procul arcuit, ignes
Victa verecundo cominus ore pati.
Dicite Jo! meritoque Duci bona verba Sodales;
Dicite, nam Feſto hoc Sole triumphat Amor;
Subque jugum Domitorque hominum Domitorque Volucrum
Mittit OLORINI pectoris omne decus.
Hæc erit, hæc SCHRÖDERE tibi vectura, nec ulli
Hac mage contigerit pompa venuſta Deo.
Neu tibi quis jactet tot ficta Animantia Vatum
Seu Jove ſeu reliquis nobilitata Diis;
Quæ Venerem te blanda rapit, SCHRÖDERE, Volucris,
Sed quâ nec fingi pulchrior ulla queat
Luſtretur licet omne decus, quod ſtagna Cayſtri
Quodque vehant reſoni limpida Stagna Padi,
Tum quidquid Tanais tum quidquid jactitat Iſter
Et celebris quidquid Strymonis unda tenet.
Digna equidem, conferta petant quam vota Procorum,
Junctaque prætenſis carmina crebra plagis:
Sed tantum ut pateat, quanti mox unus habendus
Et quo ſe voluit præda cupita capi.
Hoc ſoli SCHRÖDERE tibi contingere, Phœbo
Jam dedit & Muſæ Parca benigna tuæ;
Quæ longæva tuæ ut deducat ſtamina vitæ
In tua tam fauſtam retia ducit Avem.

Digitized by Google

Augurium te extra non eſt tibi, Sponſe, petendū,
Namq; ſinum volucris tam petit alma tuum;
Amplexuſque tuos ulnaſque foventibus alis,
Sic tibi fœcundos diſcupit ire dies;
Ergò age tam pulchrâ digniſſime Conjuge Myrto
Sat lauro adſuetum, cinge, Marite, caput,
Jamq; triumphales ſatagens conſcendere currus,
Dum tacito condis gaudia tanta ſinu,
Dum populi plauſus, varii dum frondis honores
Excipis, & Floræ verſicoloris opes,
Hoſce tui fuſos ſtudioſo è pectore, feſtæ
Conſimili luci ſuſcipe fronte modos;
Quique tuis non rara ſoles dare tempora Muſis,
His quoque Momentum da breve, quæſo, locis;
Sic male ſit cunctis, ter Sponſe beate, Maritam
Qui tibi non propriam hanc perpetuamque velint!

---

(21)

Ampliſſ: Conſultiſſimoque Viro
DN. ERASMO VINDINGIO
Nuptias Dilectiſſ: Filiæ Generique
ANNÆ VINDINGIÆ &
DN. PETRI HIORT
in vicinis
Conjunctiſſimi & Amicitia & Adfinitate
ſecum Viri Nobiliſſ: & Excellentiſſ:
D. THOMÆ BARTHOLINI
Ædibus Die IV. Cal: Novembr:
Celebranti.

Unde

Unde Barthlini novus hic Penates
Occupat fervor, fidiumque gratis
Cum modis certans Chorus is, frequens qui
Verberat aures;

Quid ſibi curſus celer & recurſus
Vult adornantum Charitum paratu
Dona tam Lecto? vario quid auctæ
Pondere menſæ.

Quid Lucernarum feriente flamma
Major Argenti decor, & nitenti,
Simplici pluſquam rutilans colore
Fulgor in auro.

Anne mutantes Helicona Muſas
Cernere eſt duci meliore pompâ
Præſidem Phœbum cithara vocantem
Sponte ſecutas?

O Domus Finchi Generoſa Proles
Perge firmato pede, perge crebro,
Et vireſcenti ſine Lege, ramo
Spargere florem.

Sola tu tantis radiis, nec extra
Te quid accerſens, potis es perennem
Hac tua Inſigni populoſa Gente
Fundere lucem.

Noſco, nam noſco celebris Diei
Feſta ſolenni cumulata luxu
Et maritandâ modo gloriantes
Virgine flammas.

Heſpere ô felix niveis notande
Inter albentes merito lapillis!
Quos enim non hoc ſuperas ſuperbus
Lumine ſoles?

Lacteo felix mage ſed Soror quæ
Fratre nox greſſu ſequitur procaci
Imbui poſcens roſeo tuoque,
Sponſa colore.

Sponſa, Matronas numeranda jamjam
Inter, î fauſtum cupidis ave dic,
At vale innuptis, hodie & ſupremum
Dicere Virgo.

Quid times? Daphnis patulas in aures
Non, ait, luctus gemitus nec adfert,
Sed dat inſontes & amat Choreas
Tæda Jugalis.

Si metum quondam poſuitque Virgo
Celſa Phœnicum, placidique amore
Capta mugitus tulit ambientis
Oſcula Tauri,

Juſtior tete moveat Cupido
Quem ſuus Menſis ſtimulat procantem
Perciti ut cedas ſocianda Cervi
Ritè cubili.

Illius, quo non fuit olim amari
Dignior Thirrhi Genitæ ferus, qui
Præbuit belli titulum ſagittâ
Ictus Juli.

Quid times? ſunt, ſi cupias doceri
Quæ tibi monſtrent, temerè hic Pudori
Jam locum reddi, id doceant tibi alto
Sanguine junctæ.

Illa, quæ haud pridem fuit his iiſdem
Margaris, nôſti, Patriis relictis
Uxor abducta ad proprios Penates
Prole beandos.

Ecce

Ecce Materno decorata cultu
In ſinu gaudet tibi poſſe leges,
Quas tibi poſthac violare non fas,
Ferre Maritas.

Sunt & hinc Conſulta Aviæ tuæque
Matris, utramvis rogites, negabit
Neutra ponendum ſimul exſolutâ
Veſte timorem.

Ipſa, quâ major Cybele Deorum
Non poteſt fingi Genitrix, ſequendum
Præbet exemplum, Generis tuique
Nominis, ANNA.

Hæc, licet multâ ſubole coruſcans,
Spe tamen creſcentem inhians tueri
Matre te factâ cupit Abnepotem am-
plectier ulnis.

Hujus unius titulos fac æques,
Queis tibi major ſtimulus nec extat,
Sic dehinc longâ ſerie Nepotum
ANNA perennes!

Nunc age ô Liber venerande Thyrſo
Huc ades. non terrigenæ domandi,
Sunt tibi, non ſunt fera jubjuganda
Colla Gigantum.

Sed tuos ne Socratici liquores
Diluant, inſta, Sapientiamque
Tetricam rerum Dominam benigno
Subde triumpho.

Hic dies poſcit bonus hoſce mores,
Æquori rugis Boreæ & relictis
Ne Cato quidquam vereatur incon-
ſultus haberi.

Inde BARTHLINI niveum patebit
Pectus abs omni vacuum rigore,
Inde VINDINGI Gravitas avebit
Dia reſolvi.

Non eum ſuetis ſtudiis tenebit
Quæ ſolet totum ſibi vindicare
Deditum noctes comitans dieſque
Ampla Vetuſtas,

Hunc nec ambages Themidos morari
Audeant jam longe alio obligatum,
Nupta quod poſcit ſibi jure Nata
Munere fungi.

Scilicet cunctas cupit hic fugari
Heſperus curas, ſibi ſoli & optat
Per tuum munus venerande Liber
Quemque vacare;

Ergo VINDINGI dubias Reorum
Voce defenſas moderante cauſas
Sive convivis volupe eſt & udæ au-
dire Coronæ

Sive BARTHLINI celebri quid oſtro
Contigit rari, tua pocula inter
Incidit ſermo, ſtimulatque fervor
Corda ſciendi;

Mox tuum Lenæe, erit id cavere
Talibus ne ſolliciti retardent
Debitas tantum tibi tranſvolantis
Temporis Horas;

Nec quid in Grajis geritur, Philippi
Dum Leo Magni metuit, Superbus
Faſcibus quondam, domituſque nondum
Suſtinet iras;

Dum-

Dumque Libertas animam trahendo
Colligit rurſum reficitque vires
Exteras contra inſidias, ſit ulla
Quærere curæ.
Una ſit, ſuavi Genio vacare
Et tibi junctæ Veneri jocoque
Temporis partes dare ſingulas, &
Sola voluptas.
Vos ſed illuſtris nitidæ columnæ
Gentis, haud ullâ nece ſeparandæ
Par gerens Tellus Pylios in annos
Jactet Amicum!

---

(22)

De Obitu Reverendiſſimi Doctiſſimique Senis JOANNIS DALLÆI ad Clariſſ: DN: JO: DALLÆUM F. Elegia.

Heu! mihi quos DALLÆE refers triſtiſſime caſus
Quæ memoras Magni Funera acerba Patris!
Nuper ubi demtis tetigi tua munera vinclis
Divini vultus Effigiemque Viri,
Credideram, ſed enim quoties Spes fallit Aman-
Illa mihi vivum ſiſtere Dona ſenem. (tes?
Tunc ego: Sic DALLÆUS agit. Sic ora genaſq;
Sic decus ingenui pectoris omne gerit.

Seu ſpuria à veris & ficta volumina Libris
Diſcernit, Veterum qua legit orſa Patrum;
Seu modò facundos demittit ab ore profatus
Queis Populi, valeat ducere corda ſui;
Sic oculos frontemque gerit, ſic mellea labra,
Quidquid agit ſic hoc denique totus agit.
Hæc ego. Sed preſens quis neſcio Phœbus in aures
Attoniti tacito murmure, *geſſit*, ait,
Geſſit, ait, poſuitque iſtos quos conſpicis artus,
Et ſibi ſat vitæ jam ſatur, *egit*, ait:
Egit, ait, quæcunque viden? doctiſſimus Index
Additaque extincti poſthuma Vita refert.
Nec mora. Tranſmiſſas avido dum lumine char-
Perluſtro, heu! video verba Suprema cani; (tas
Qualia Mæonius, Fatis urgentibus, Ales
Funeris effundit carmina Præco ſui.
O mihi quàm vellem non hæc DALLÆE dediſſes
Dona, licet nequeant his meliora dari.
Illane vox, vox illa ſilet, quâ Sidera tangi
Quâ flecti irati ſe voluêre Dii?
Illane Lingua riget, toties quam magna ſonan-
Pacatis ſtupuit Matrona raptus aquis? (tem
Reginam toties quæ excitam ſedibus urbem,
Milleque ſuſtinuit paſcere melle Lares?
Ah! quoties licuit, ſpatioſa Lutetia, plenas
Egrediente tuas cernere plebe vias!
Ah! quoties ſpectare rotis hinc, Sequana, ripas
Hinc tua tot ratibus tota fluenta tegi.
Ad modulos ſed cuncta tuos, DALLÆE, cieri
Threicii Vatis ceu præeunte Lyra.
Non mage liquerunt properi tentoria Graji
Non ita veloces deſeruêre rates,
Neſtoreas quoties cupidiſſima Concio voces
Et peteret Dii dulcia verba Senis;

Tunc

Digitized by Google

Tunc cum Pergameæ capienda ad mœnia Trojæ
Turba Decennales ferret Achiva moras.
At poſtquam elinguis languentia deſerit Orpheus
Culmina Silvarum, concidit omne nemus.
Ipſaque, ſi qua fides, tua flumina, Sequana, Fonte
Hoc tibi ſublato, torpor inanis habet;
Oeagri qualis Muſis adſtantibus Hebri
Cum gemitu, languens protinus unda ſtetit.
Nil igitur, nil priſca Fides, nil candida Morum
Temperies, animi nil valuere pii.
Quin jaceas nimium quantum mutatus ab illo
Qui poteras nutu cuncta movere tuo?
O ſemper venerande Senex, Doctiſſime Calchas,
Et populi Vates commemorande tui!
Heus ubi nunc illa eſt quæ me Facundia nunquam
A ſeſe exceptum ſivit abire rudem
Seu tu Mœonium, me defendente Maronem
Contrà tollebas acer ad aſtra Senem,
Et docti adverſus quondam nudata diſertos
Vibrabas alacer Cæſaris arma ſonos;
Seu, Cyrrhæ interea rellicto colle, petebas
Aoniis gravior Scripta ſoluta modis;
Jamque Oratorum Veterum plenè ipſus Achivi
Eloquii intrabas abdita Sacra potens;
Donec ad adſuetos ferres veſtigia Rivos
Sæpeque Priſcorum pota Fluenta Patrum;
Hîc mihi tu gratum placidus diſpergere rorem
Hic mihi nimborum fundere major aquas.
Hæc ipſis Superum Menſis æquare, ſuperque
Efferre ætatis pabula ſancta tuæ.
Hic ſua diſtinctis per luſtra æqualia Scriptis
Nulli non meritas adtribuiſſe notas.
Jam Baſili laudare genus ſubtile profandi,
Miſtaque ſuaviloquis Regia verba ſonis.

Ambroſii jam dulce Sophon; Sapienſq; cothurnos
Os Hilarî, & noti prima Metalla Senis;
Cœteraque elapſi conferre undantia Secli
Flumina, & ad Fontes cuncta referre ſuos.
Quà mihi non notas te dignabare ſequenti
Semper honorandus Dux aperire vias;
Perque vetuſtatis quoſvis penetrando Receſſus
Et raris panſum ſedulitatis Iter,
Talibus haud rarò totas ſermonibus horas,
Interdum medios exſuperare dies;
Et dare primævo tunc delibanda palato
Paſcere quæ poſſent olim alimenta Virum.
Illa tui at poſthac quoties occurret Imago
Tam bene de nobis commeriti, Alme Senex;
Quis, mihi ſolvendi ſi debita adempta facultas
Cuncta ſit, obſtricto conteget ora Pudor?
Nî, tibi pro tantis meritis æqualia nulla
Quum longè his impar dona referre queam;
Pro parte ut poſſint cupidi jam reddere grates
Hoſce ſinas fungi munere ritè levi,
Qui modo dejectis paſſim, DALLÆE, capillis
Ad buſtum ſatagunt adproperare tuum,
Mœrentes Elegos. qui ſi non digna tuliſſe
At pia dicantur juſta paraſſe tibi.
Hæc quoque jam Pictura, Manûs quam munus
Amplector, vultus relliquiaſque tui, (Amicæ
Muſæi Simulacra mei venerabilis inter
Semper honorato more coletur Apex,
Excipietque iſtas, tumulum queis Fata negârunt
Heu! nimis amotum ſpargere poſſe, roſas,
Hîc ubi noſtra tuos Cœlo ſuppoſta Boreo
Hoc præ aliis jactat Bibliotheca libros,
Quantum vera ſciat, quod diſtent æra Lupinis
Et ſuperent ſapidæ mucida fruſta Dapes.

At

At tu, dilecti clariſſime Muneris Auctor
Effigies Magni certior ipſe Patris:
Deſine fruſtrato gemitu lugere peractum
Quem, quod jure potes & facis, ore refers.
Sit lacrimis curiſque modus, ſit meta querelis
Ne nimiâ offendas relligione Deos.
Crede mihi non illa volunt ſuſpiria Manes,
Non ea jam Divus, quem gemis, ipſe Parens.
Qui manet in memori nam poſteritate Superſtes,
Defleri elatum ſe, vocat ille nefas.

---

(23)

De Effigie plurimum reverendi Clariſſimique Senis

JOANNIS DALLÆI.

Quiſquis in antiqui defixus imagine Secli
Mirator Veterum colligis ora Patrum;
Dallæi hos annos venerandoſq; adſpice vultus
Et circumſperſas per caput omne nives (ſtas
Luminaq; hæc, cuncta eſt quibus illuſtrata Vetu-
Labraque Cecropiis tota referta favis.
Exactæ ingenuos vitæ teſtantia mores
Nec niſi Supremi munera rara Dei.
Ætheria humanos ſibi ſi mens ſuaſerit artus
Induere & cupidi tecta ſubire ſoli
Dic mihi, Siderio ſic circumfuſa Sereno
Quo queat ornatu ſplendidiore coli?
Attamen in ſola hac ne ſpiret Imago tabella,
Eminet in Scriptis clarior illa ſuis:
Hic ſtudet Artificum vis ſiſtere poſſe, ſed iſtis
Dallæus ſeſe præſtitit ipſe Senem.

CHRISTIANUS AUGUSTUS.

Potentiſſimo

Danorum Norvegorum Vandalorum Gothorumque

MONARCHÆ

CHRISTIANO QUINTO

Avitum & Merum

Hæreditariâ auſpicanti ſucceſſione

Imperium

dicata panegyris

JOHANNIS HOPNERI

1670.

Quid veteres præferre cupis præſentibus annos
Roma? quid à Jano, ſua quod conſortia Regni
Saturno dederit, labentia ſecula laudas? (uno
Hic JANUM ſibi CHRISTUS habet ſociataque in
Nomine bina ſuos oſténtant Omina fructus.

CHRISTUS jo regnat. nec ineluctabile Fatum
Multiplicem feriens geminato verbere culpam
Grande licet vulnus peccanti intenderit Orbi,
Omnia disjecit. Sua ſeu conamina Mavors
Explicat adverſus, ſua ſeu Mors ſpicula torquet
Contra utriuſq; ictus ſtat inexpugnabile fulcrum
Gentis Hyperboreæ. nec Bellipotentis iniquæ
Nec, Libitina, tuæ, ſtantem evertere columnam
Imperii fauces, poſtquam exorata Poteſtas
Ætheria avertit cuneos clavoſque trabales
Fortunæque minas. Sic ſurgit ad Æthera rurſum
Dania, ſic Superi Borealia vota ſecundant:
Dum Deus è cœlis Arctoaque ſceptra tuetur,
Ducentemque Heroa ſuo de nomine nomen,
Auctorem reliquis ſuperaturumque priores
Regali variaque ornat Patriaque Corona.
Siſte tuas igitur, Pia Patria ſiſte fluentes
Luminibus lacrimas, ſqualenteſque exue luctus
Atratoſque habitus, ſumtoſq; in funere ſummo,
Queis tuus inceſſit Populus pullatus, amictus.
En meliora parant, poſt nubila, fila Sorores,
Velleris & nivei promittunt ſtamina Parcæ:
Sume Pares cultus Cœloque animoſa faventi
Pande fores, gratiſque Deûm penetralia donis
Accumula, ornataſque frequens provolvere ad aras
Cœlicolum; procul hinc ſontes, porcul eſte profani,
Vos at adeſte pii, quotquot de nomine CHRISTI
Gaudetis, Patriæque boni fidique vocari
Magnanimi Regis cives, & dicite grates.

Gratia ſit CHRISTO! Deus eſt qui gaudia nobis
Hæc fecit, Deus eſt. quid jactat Oſirin & Iſin

Nu-

Numina Niliacus? quid præ ſe extranea ſpernens
Inde tamen mendax mendicat Græcia Divos,
Et ſibi ſtatores deducit turba Quirini? (thenis
Nos colimus te, CHRISTE, Deum. nec notus A-
Romulidis nec certus eras, quo Vindice ſtamus.

A CHRISTO mihi principium, mihi finis in ip-
Ille ſalutifero diſpellit Numine nubes, (ſo.
Ille pium Patriæ ſolatur ſidere luctum
Optatis votiſque pari. Deus ille gemellum
CHRISTIANO ſummi menſuram nominis actu
Implenti dum tradit ebur, ſimul omine firmat.
Omina tanta ſequi fas eſt: diſcedere ab illis
Grande nefas,& crimen atrox,& morte piandum:
Et jam quemque pius cœleſti in nomine dignas
Ardor agit laudes. namq; eſt hæc civis honeſti
Debita ſors, pro Rege ſuo perſolvere vota,
Obſequii dare ſigna pii. vel ſola voluntas
Sufficit in tantis. vitium ſed turpe ſilentî,
Cum ſe cunctorum certent diffundere voces,
Rectoris Patriæ merita in præconia. cumque
Omnigenum Regale decus dispandere ſermo
Omnis amet, ſive ille merus, ſeu ritè ligatus,
Difficile eſt non velle loqui. Si tanta facultas,
Quanta recenſendis Regis virtutibus eſſet
Et generi par Divino, modo deſit aventi
Conamen proferre pium; tu Maxime Regum,
Qui mihi carmen eris, talem dignare favore
Defectum ſupplere tuo; dignare ſerenâ
Fronte pii cœptis Auguſtos addere nutus.
Non tua dedecorant Vatum diademata lauri;
Nec tibi Regales deturpant ſerta tiaras
Parnaſſi decerpta jugis; queis tempora florent
Heroum ſemperque vigent: ſeu veſcitur aurâ
Vitalis

Vitalis compago ſua, ſeu cedere fatis
Jam reſoluta parat, manet iſta fronde perenne
Inque dies cunctos decus indelebile Regum.
Majorem hac fateor, poſcunt tua robora Muſam
Haud tenui tentanda lyrâ, nec carmen in unum
Confido me poſſe tuas conquirere laudes,
Totque meas longè ſuperantia pondera vires:
At quis eò ſpirare auſit, licet entheus, actus
Ut credat ſe poſſe tuos æquare canendo?
Non ille effigie quondam decoratus ahenâ
Claudius, & queis Smyrna viret, queis Mantua, Vatum,
Judicio ſummi votum firmante Senatûs
Cæſareo, æquatus Geniis, ſi poſſet eundem,
Quidquid habet Stilico, vel quicquid Honorius ambit,
In cumulum conferre, tuos ſimilaret honores.
Non, cujus toties Romam dulcedine cepit
Thebais, ingentis magnus laudator Achillis;
Non qui Piſonum fudit præconia; non qui
Meſſalæ ſtuduit titulos intexere chartis;
Aut quos Auguſti concivit gloria, Vates;
Non hymnis celebrare Deos adſueta Vetuſtas
Semideumve Sacras per grati idyllia cantus
Docta cohors augere faces, revocata ſub auras
His tua ſufficeret, quas poſcit ſplendida Virtus,
Jure ſuo laudes: nam quantum Regia major
Conſule Majeſtas & quantum fabula vera
Diſtat ab Hiſtoria, tantum ſupereminet omnes
Priſcorum genios fulgens tua gloria, Vatum
Et ſuperat captûs: nec quæ Suprema Poteſtas
Legibus haud ſubjecta jacet, numeriſve modiſve
Carminis includi ſe fert pedibuſve teneri.
Me tamen audacem Pietas facit illa, timentem
Erigit

Erigit & pergit dubitanti in carmina vires,
Perque tuos titulos ſtudioſo pectore euntem
Ad ſibi præpoſitam perducit prævia metam.
His, Auguſte, tui cœptis clementia vultus
Si velit annuere atque auram præſtare faventem,
Quæque dedit Pietas albeſcere tempora vittis,
Si radii luſtrare tui dignentur Apollo
Certus adeſt, qui me tacita producet ab umbra
Ad loca quæ pandent mihi per tua nomina fa-
(mam.

Qualis ab Oceani ſurgens Sol aureus undis
Extendit ſpargitq; jubar, mox dimovet umbram
Sedibus Ætheriis radianti luce, tenebriſque
Implicitam clare perluſtrat lumine terram:
Inde repercuſſis radiis ſplendeſcere montes
Inde pruinoſæ ſenſim revireſcere valles
Totaq; mox tellus madidum dimittere fumum
Cedere cunctarum juſſa caligine rerum:
Talis ab exceſſu Patrio, Rex maxime, Divis
Et ſummo cognate polo, conſurgis & aſtris
Ore pari Superis radians longeque coruſcans
Nubila deterges Patriæ luctumque reſolvis
Atque madeſcentem lacrimis manantibus orbem
Arctoum reficis venerando lucidus oſtro.
Progeniem tantam voluit Cœleſtis origo
Prodigiis monſtrare ſuis, quaſi diceret; Hic eſt,
Quem terris genuere Dii; quo gaudet Olympus
Præſide demiſſo Borealia ſceptra benignis
Confirmare aſtris & Danica Regna fovere.
Vix etenim Patrias tangebas juſtus habenas
Hæres, cum ſubito triſtes decreſcere noctes
Et læti rurſum ſeſe producere Soles;
Dumque tuos fauſtus Titan ſuperingeris ortus,
Acris hiems noſtræ memorandaque poſteritati
Sæva

Sæva nimis ſolvi; glaciem collidere rivi,
Flumina concretas bruma diſrumpere cruſtas;
Oceanuſque induratos mollire capillos
Omnis & adſtrictâ reſolutus labier undâ;
Nec durare mage hoc proſpecto Sole pruinæ,
Sed fugere, & ſparſim variæ ſe prodere gemmæ,
Diverſique ſolum veſtire coloribus herbæ,
Tota parens Natura ſitum deponere & omnem
In melius mutare ſinum: primordia Regni
Ne tibi læta minus fierent, cunabula vitæ
Quam fuerant; atque ut gemini Natalis origo,
Regis, & Imperii, ſibi reſponderet iiſdem
Auſpiciis. Namque illa dies quæ protulit orbi
Te primùm quam fauſta fuit, quam fœta ſecundis
Ominibus, cum clara Jovis ſplenderet Imago
Taurus, &, ut quondam ſibi conciliarat amorem
Europæ, nec Luminibus nec fronte minarum
Signa gerens; ſic Regalis tunc præſcius ortus
Compulerat Titana ſuo conſidere tergo.
Gaudia tanta ſui cernens Latonia Fratris
Juſtitiæ præſaga tuæ, Regum optime, Libram
Cum peteret; gaudebit ait, ſic lancibus æquis
Qui modò naſcetur, rectoq; examine juſti
Tutor erit. Qualis facies fulſiſſe putanda
Virginis Aſtreæ, cum proxima ſigna faventi
Firmaret nutu? fertur tunc Scorpius omni
Cuſpide depoſita caudam jactaſſe benignè
Et lances ſubiiſſe tuas. nec gaudia Cancer
Celaviſſe diu, tendens ſua brachia cœlo.
Grata Jovi Nutrix diſtentis lacte recenti
Uberibus placuiſſe Jovi conata tenello
Luſit Amaltheo cornu; ne copia deeſſet
Imperio, Rex, ulla tuo: mox æmula, Piſces,
Sidera cujuſvis tutum Typhonis ab armis

Te

Te fore nictarunt. Operam nec ſegnior ipſe
Obtulit hinc Aries qui quondam ex fraude Novercæ
Ereptum tulerat ſalvumq;in Colchida Phryxum.
Herculeum rurſus venerata eſt ira Leonis
Victa Ducem, exuviaſque libens inſigne futuro
Conceſſit geſtamen Hero. concordia Fratrum
Tyndaridum bona ſigna dedit,Regnoq; Poloque
Infenſas hiemes tempeſtateſque malignas
Dulce fugaturum tandem ſtipulata ſerenum
Semifer adſpecto redivivo lætus Achilli
Spicula porrexit non fruſtratura tenentem,
Sive feras contra præludia Martis opacos
Per ſaltus tentanda forent, ſeu vera cohortes
Vellet in hoſtiles in campo prælia Movors.
Nec Puer Idæus tanta inter gaudia Cœli
Tardior obſequium tibi præbuit atque paratum
Obtulit Ætherium dapibus Regalibus imbrem.

Sic tibi ſigniferæ facies micuere paratæ
Sedibus ex altis referentes tempora nati
Jam deſignati Regis Dominique Trionum
Cum ſimul annuerent certantia ſidera menſes
Exſuperaturos præeuntia vota Coloni:
Hoc Phœbo mandante, dies qui format & horas
Perque ſuas partes integros temperat annos.
Senſerat Ætherii concordia ſigna Mariti
Magna Parens rerum; Superis ſi tanta voluntas
Commendare ſuum terriſque oſtendere Alumnum;
Cauſa magis nobis ſupereſt, ait, illud amandi
Palladium,quod adhuc noſtris amplectimur ulnis,
Utque diu proprium maneat, tot vota ſacramus.
Eſte igitur celeres, celeres, mea Numina, Divi,
Seu

Seu colitis juga miſta cavis, ſeu plana locorum,
Sive rubos ſaltuſve ſuis venatibus aptos,
Aut magis erectas habitatis ad Æthera Silvas,
Sive his hortorum varios præfertis odores,
Arbuteos fœtus & cultæ germina terræ;
Seu mage diligitis ſtrepitantis fluminis undas,
Aut fugientis aquæ ſinuoſa volumina rivos
Lene ſuſurrantes; veſtros properate colores
Arboribuſq;, ſoloq;, atq; ipſis indere rivis:
Sic poſthac vernabit humus, qua tantus Alumnus
Expediet greſſus, ſua vel veſtigia figet,
Sic quidquid calcabit erit. Tunc lætus Aprilis
Juſſa capeſſentes inter modo proximus adſtans
Dicitur è gremio ſparſiſſe nitentia dona
Et Veneres fudiſſe ſuas. Sed maxima circum
Flenopolitanum * fulſerunt gaudia caſtrum.
Hic ſua tunc viſi proferre cacumina montes
Ætherias verſus ſedes; ſua pandere colles
Hic juga graminei; circum reſonantibus ipſis
Christiani geniti nomen venerabile ſilvis
Hic liquidi fontes lympha ſaliente per urbis
Contiguos vicos feſtivo ſponte paratu
Teſtari meritum tanti Natalis honorem.
Inde Saholmus agros recreans, hinc Treenus, adundans
Piſce, ſolum genitale ſuis amplectier ulnis,
Mox & ad Oceanum Cimbrorum gratus uterque
Nuncius ire Patrem, tanti quem Balthicus udo
Nereus ipſe ſinu lætus refovebat Alumni
Declaraturus cunas; ſub cujus habenis
Hinc famulaturas atque inde revolveret olim
Æquor utrumque undas, Dominumque agnoſceret unum.
Tunc vaga Monticolæ, Silvani, & Ruſtica, Fauni,

* *Flensborg.*

Nu-

Numina, tunc junctæ Dryades, Nymphæque Sorores
Nereidumque leves circumque infraque rotati
Culmina plena Dei, tantæ dare plurima ſigna
Lætitiæ cœpere greges. O tempus amore
Condignum nitidaq; notâ! celebranda quotannis
Illa redit merito noſtriſque Nepotibus olim
Sæpe colenda dies, & qui naſcentur ab illis.
Deſinat ô utinam ſerè ſemperque recurrens
Fertilis ominibuſque novis cumulatior, addat
Munera muneribus ſeclis ſuper induat annos,
Atque omni Patriæ votis reſpondeat horâ!

I nunc Fama prior & tolle vel Herculis ortus,
Vel quæ ſuſtinuit Delus cunabula Phœbi,
Vel Jovis ipſius genitales confer honores;
Non tamen invenies quos indulgentia tanta
Deque ſoli Cœlique ſinu profuſa beavit.
Vix enixa ſuam fuerat SAPIENTIA prolem
Exceptamque ſinus luſtrârat Gratia nexu,
Cum Pater adſpiciens quot ſigna tot omina partus,
Jamque tenens Patriis, fauſtis amplexibus, ulnis
Infantem, meritum Cœlo præfatus honorem,
Quis dubitabit ait, num ſit ſententia, vel ſit
Indubitata fides, quod partem legimus olim
Traditum ab Hiſtoriis partem nunc vidimus ipſi;
Heroum ſolitas reliquis præcellere cunas
Partubus, auſpiciis: non eſt Exempla neceſſe
Trojadas Grajoſve Duces committere, vel quos
Extera terra tulit, queis turgeat alta Vetuſtas;
Tu mihi Nate tuis omnem Natalibus aufers
Cunctandi veniam; ſic ſis vitalis & inter
Mortales verſêre diu; te deſtinat Æther
Culminibus, nunquam quæ exſpectavêre Parentum
Vota

Vota, nec è noſtris potuit Majoribus ullus
Scandere. Sed maneat Superum decreta voluntas
Et rata vis Cœli, noſtræ quæ providet aulæ!

Hæc ubi dicta Parens dederat præſagia, præſto
Se Pieſtas ſiſtens, Regni Firmamen Aviti,
Da veneranda Parens fatur Dîs grata poteſtas
Uberibus lactanda meis, has tempore primo
Ritè ſalutares poſſit ſiccare mamillas:
Me ſine carpit iter quævis fœtura ſiniſtrum,
Me ſine nec veræ patet ardua ſemita vitæ,
Nec modus apparet juſti, nec terminus æqui.
Si naſcens ſolidandus erit, ſi ſanguine puro
Et ſucco firmandus erit; has ſugere primas
Debebit mammas, ſimul hoc cum lacte tenebit
Quidquid ad Imperii dextrum moderamen abundè
Sufficiet, ſeu bella geret, ſeu pace fruetur.
Dixit, & accepto Pietas dedit ubera Nato.

Virtutes aderant variæ, totamque frequentes
Jam fulgore ſui complebant agminis aulam,
Officio vigiles multo, & certamine facto,
Quæ tantum propiore Ducem contingere nexu
Poſſet, & in tali fieri certamine victrix:
Cum reliquas inter gradiens Prudentia lances
Arripit è Cœlo lapſas, ancilia Regni,
Nectare Cœlicolum perfundit & admovet ori
Infantis; bibit ille libens, atque attrahit hauſtus
Divinos; O quanta dabas mox, Regia Proles,
Ingenii documenta tui! tunc faſcia tolli
Tunc Genio tanto minus apta ligamina ſolvi
Velle videbantur. Vix hæc ablata; repente
Infantum ſolitas cunas pertæſus & alveos

Non exſpectatis animo majoribus annis
Excelſo, nec inutilibus parere parata
Mente moris, firmare pedes greſſuq; coruſcum
Non titubante ſolum premere & procedere ave-
Indigus haud ullius opis. Sed & ille docebat (bas
Greſſus ad Imperii tete contendere culmen
Summaque venturum mox ad faſtigia rerum
Inceſſus dabat ipſe notas, totuſque decori
Corporis excellens vultuſque habituſque ferebat
Indubitata ſatis ſummi præſagia Regni.
Seu tua flectebas radiantia lumina, ſive
Auguſtos vultus Regaliaque ora movebas,
Ipſa ſimul tecum Gravitas ſummuſque micabat
Majeſtatis apex, ſed qui moderamine miſtus
Pectoris ingenui, mentiſque colore benignæ
Perfuſus: quæ grata magis quàm juncta fre-
quenter
Copula, magnanimum ſtirpem ſpirabat Avorum.
Illud enim Gentile decus, quod ſemper adhæſit
Oldenburgiacæ domui miſtura perennis
Nec ſe par, illiſne genis dubitaſſet ineſſe
Quas duraturo decorarant flore decori
Unanimes Charites? illine inſidere formæ
Quam merito cuivis poterat præferre Deorum
Judicium Paridis? Sed & hic ſe dogma Sopho-
Explicuit, quod certa peti veſtigia mentis (rum
Ex facie non poſſe negat. dubitatio cuncta
Tollitur exemplo, quo nulla exceptio major.
Namque infans tam certa dabas documenta fu-
Ætatis, tam fauſta tuis exordia ſeclis, (turæ
Totus ut Arctous jam tunc præcerneret Orbis
Dîs capiti charo dignum Diadema parari.
Jamque orbata ſuo Borealia Præſide Regna
CHRISTIANO, quò ducebat Natura, ſequuta;
FRID-

FRIDRICO Divi Genito moderamina Regis
Obtulerant, dederantque tuo, CHRISTIANE, Parenti.
Ille Dei curis, has qui tradebat habenas,
Seq; ſuamq;domum mandans,poſt vota preceſq;
Atque actas cœlo grates, per lenta morarum
Tædia ne traheret ſuſpiria crebra vocantum
Ad ſeſe Procerum, neve exſpectata frequenti
Gaudia differret Populo, feſtinus in Orbæ
Amplexum Patriæ contendit & unica ſecum
Sceptriferæ ſtirpis ſolatia duxit Julum.

O ſi de Latio reparabilis Ales adeſſet
Conditor Æneidos! non linqueret ille Creuſam,
Quæque diu multis habita eſt mera fabula, Trojam?
Inſignem pietate virum, ſi quæreret, ecce
Magnanimum RegemSuperis cognata gerentem
Pectora, nec dubiis minus hæc exercita rebus
Quàm fuit Æneæ toties mens mentio Vati.
Hic nova Regnorum ſeries ſuperataque Regi
Maxima Fatorum moles celebranda Poëtæ:
Hic ſolidus Pietatis apex; hic certus Julus
Spes Patriæ, Patriæq; domus miranda propago
Argumenta darent ſublimi digna Poëſi.
Non opus hic fictis, nec res hæc indiga longæ
Ambagis, pleno quæ geſta eſt tota theatro.
Tu CHRISTIANE decus Patriæ, comes ire Parenti
Ad ſua tendenti geminataque Regna paratus
Vix tua Regali dederas veſtigia ſedi,
Cum totam variis luſtrares dotibus aulam;
Quique adeò cinctus Virtute ſatellite multa
Reddideras nuperPopulum Proceresq;ſtupentes,

Digitized by Google

Jam quoque gauderes capere in conſortia Muſas,
Artibus Imperio dignis infundere mentem
Cœleſtis memorem ſtirpis, rerumque capacem
Summarum genium paribus ſupponere curis.
Non tibi ludus erat varios jactare lapillos,
Non celeres verſare trochos, aptove flagello
More puellorum torquere volubile buxum,
Non laxo portare ſinu loculoſve, nuceſve,
Damnoſoſve nimis talos vetitoſve fritillos;
Quæ tamen haud rarò privata crepundia magnæ
Eſſe ſolent aulæ & Natis communia Regum:
At ſi forte tibi ſediſſet ludere, ludus
Qui tibi conveniens eſſet propriuſque placebat,
Quo poſſes recte faciendo oſtendere Regem,
Præque aliis dignum te commonſtrare corona.

Sic quoties ſumma ludentem vidimus arce
Nobilium aulai contractâ forte juventa
In varias agmen ſignis diſcernere partes,
Diſcretaſque ſuis Ducibus committere ſpiras!
Inde vel inde accîre globos, glomerare catervas,
Hinc illinc alas extendere, & inter utrumque
Cornu præcipuas pugnæ diſponere vires!
Ordinibus nunc expanſis, nunc multiplicatis
Nunc duplicem nunc æquatam componere frontem;
Nunc tormentorum diffundere faucibus ignes,
Nunc ſimul exploſis ſimulare tonitrua bombis.
Scilicet Heroum ſunt hæc præſagia, ſunt hæ
Semideûmq; Deûmq; notæ. Sic Jupiter ipſe
Parvus in Idæis fertur didiciſſe ſalebris
Fulmineas torquere faces tonitruque ciere;
Sic Liber Mavorſque tener præludia pugnæ
Et belli quondam ſimulacra dediſſe futuri.

Lau-

Laudantur. Sic Alcides, ſic Hector, ut ipſos
Præteream Divos primævo flore virentes,
Aſcaniuſque puer ſoliti ſe oſtendere in armis
Cum populi plauſu, & lætorum ante ora Paren-
Agmine diviſo pueriles ducere turmas. (tum

Hæc inter Pallas fertur comitata Sorores
Succinctâ veteris tete docuiſſe tabellâ
Militiæ, quidquid quondam Spartanus ab ipſa
Traxerat Ægypto, quidquid ſolertia Romæ
Hauſerat ex Grajis, quæve ipſa noviſſima priſcis
Addiderat monitis inventa ſalubria belli:
Jam pediti ſueto, jam pleno pergere greſſu,
Jam properante magis curſu contendere in ho-
Et ſaltu foſſas, fluvios ſuperare natatu: (ſtem,
Jam, quos armatura docet, perdiſcere geſtus
Et cunctos implere modos; ſeu vulnera flexo
Corpore declinanda forent, ſeu tela valenti
Hoſtis in adverſas partes torquenda lacerto:
Jam quacunque opus eſt parte inſultare caballo
Nec leviore minus facto deſcendere ſaltu:
Nunc in equo nunc in terra cum mente manuq;
Concordi poſitas ictu pertingere metas.

Agmen iter ſi carpere habet, genioſq; locorum
Et varios præſcire ſitus, prænôſſe viarum
Anfractus, ramos, fauces, compendia, & illo
Ordine & armorum promtè ſuperare paratu,
Qui poterit tectæ cohibere pericula fraudis.
Si reddant arbuſta moras, removente ſecuri
Difficiles aperire vias & opaca locorum;
Flumen iter ſi tardet aquis, tentare profundum
Si patitur tranſire viros, deducere primum
Paulatimq; equitum duplici diſtinguere turmas

Parte pedes per utramque aciem quà tranſeat
Altius at fluctus ſi non patiatur equeſtri (undas.
Aggere compeſci, plures diducere rivum
In foſſas atque inde vadum tranſire reſidens,
Aut varia pontis ſpecie pertingere ripam.

Jam loca figendis perquirere commoda caſtris,
Quæ poſitis paſtus & aquas & ligna Stativis
Suppeditare queant, nec ſint obnoxia damno
Diluvii, nec aperta jugis diriſve novercis,
Et nullo præcincta loco, qui commodet hoſti.
Qui prope ſi vicinus adeſt metuique meretur,
Ante opus armatas equitum diſponere turmas
Immuneſq; operis peditum glomerare cohortes,
Quæ reliqui tutum poſſint præſtare laborem
Agminis, & dum fervet opus, prohibere tumul-
Interea vallum juſtis præcingere foſſis, (tum.
Cumque viis totidem laterales undique portas
Præductis hoſtem titulis arcere paratas
Dirigere ad mediam quò ducit linea gromam,
Diſpoſitæ totum legioni credere vallum,
Ut laterum tutetur opus, ſed in interiori
Parte pedaturam externæ dare & auxiliari
Militiæ, via qua circum ſagularia ducat;
Nocte vices certas vigilataque circumeundo
Munia, quæ vallis quæ ſit cuſtodia clauſtris
Explorare ſuis, nec perluſtrare diurnas
Excubias vigilante minus tentamine curæ;
Et quidquid caſtrenſis habet prudentia, quidquid
Convenit obſervare Duci, perpendere, donec
Signa velint vaſis collectis caſtra moveri.

Præcipuè quali bellum cum gente geratur
Noſſe prius, quibus auxiliis, quo fœdere nixa eſt.

Quæ

Digitized by Google

Quæ natura Ducum, quæve experientia belli,
Audaces ſoliti promptique capeſſere pugnam,
An cauti timidine nimis audire merentur.
Quis miles, num tyro novus, veteranus an hoſtis
Et qui continuo geſtaverit arma labore
Jamque induratus, num qui deſueverit arti.
Quo genere armorum valeat; num fidat equeſtri
Militiæ, peditumne magis ſe robore jactet
Ipſe ferox. aptuſne locus reſpondeat armis.
Planities num deſit equo. num ſilva pedeſtre
Deſerat & montana procul fiducia linquat
Agmen in adverſis infauſto gramina campis
Calce terens. juſtone dolo, num præſtet aperto
Marte ſuas tentare vices. Si prævalet aſtus,
Jam minus accinctos, fluvii dum tranſitus hæret,
Sive paludoſis ſubito infeſtare ſalebris
Implicitos, jam laſſatos nimioque labore
Sternere defeſſos, luxuve ferire ſepultos.
Jam nemorum obſcuras perveſtigare latebras
Et ſtruere inſidias loca per ſubſidere juſſas
Commoda, ſubſeſſaſq; emittere protinus hoſtes
In minus armatos & fundere prætereuntes
Incautoſque globos; plenove erumpere curſu
Palanteſque viis totiſque exſcindere campis.
Jam differre parum jam diſſimulare futura
Prælia, tantiſper donec dilatio tutum (ſtem;
Reddiderit nimium vel ab ordine ſolverit ho-
Jam magis inſtructis loca per ſat idonea pugnam
Ordinibus tentare levem, primordia juſtæ,
Paulatimque manus hoſtili adſueſcere cædi:
Æolias Phœbique ſuis adjungere vires,
Et dextrè in partes ſociatos pulveris hauſtus
Vertere in ora adverſa virûm; ſituique locorum
Et quibus utetur variis exercitus armis

Pugnandique aptare modum. quem Velitis urget
Sparſa manus, quem ſubſidii ſuccincta requirit,
Quem gravis armatura locum, diſcernere, poſcit.
Et mox pro ratione manus quâ conſeret hoſtis,
Jam denſare ſuas, jam dilatare cohortes,
Jam plures formare acies de ſimplice, frontem
Hinc æquare iterum, quadratoq; agmine Martem
Cernere directum, mox obliquare phalangem,
Aut dare gibboſam, ſive incurvare retracto
Tubere, quæ frontis forma eſt contraria gibbo.
Hinc ſolido infenſas cuneo perrumpere turmas,
Porcinumque caput medios propellere in hoſtes,
Hinc patula adverſum circumdare forcipe roſtrum,
Et quibus aut Siculi, Perſæ, Parthive, Scythæve,
Romani, Grajive modis certaminis olim
Formarunt acies, varias committere pugnas.

Jam ſubitâ hoſtiles indagine cingere muros
Mœniaque oppoſitâ circumvallare coronâ:
Inde per adductam tutam teſtudine turbam
Obſeſſos tectâ tacitè virtute ſubire
Atque inopinantes ſtatione repellere cives,
Sique moras adverſa trahant munimina, crudo
Arctatove ſolo ramis producere vallum:
Neve opus infeſtet ſubitis incurſibus hoſtis,
Ante opus inque aditu ſparſim defigere cervos,
Et quidquid poterit veſtigia fallere hianti
Et nimis incautè loca per cœcata ruenti
Hoſti, condenſare. magis mox ire propinquus
Partibus adverſis, & qua tutetur euntes
Vinea præcedens, lapides, virgulta ſtruiſque
Materiem reliquam valido compingere nexu,
Unde in ſubjectas ſua fulmina mittere partes
Machina

Machina crebra queat, formidantemque repente
Nudare excubiis & defenſoribus urbem.

Jam verò obſeſſos multis defendere cives
Artibus, & variis tumulis diſtinguere vallum
Altius exſtructis, & poſt munimina valli
Aſſignare caſas peditique & equilia turmis;
Ante, ſinus varios foſſarum cingere vallis,
Et cornuta ſuis dare propugnacula clauſtris:
Hinc prohibere aditus ſtraturâ ſubtus acuta
Fataleſque hoſti venienti reddere greſſus:
Hinc erumpenti faciles præbere recurſus
Præſidio, obliquis anfractibus arte paratis;
Illinc, qua tectus patefacta cuniculus antra
Reddidit, hoſtiles moles evertere flammis,
Et latitante dolo ſubita quaſſare ruinâ;
Imminet adſultus? vario detrudere niſu,
Admotas ſcalas, reſupinaque corpora, & ipſas
Oppoſitas technas, labente repellere mole
Et dejectarum confringere pondere rerum;
Denique quicquid alit flammas vel conterit artus
Tormentis torquere ſuis, vel fundere ciſtis,
Donec ab adſultu reliquus diſcedat inani
Saucius, aut feſſus repetat tentoria miles.

Nec minus æquoreis pernôſſe quid uſibus artis
Inſervire queat, vaſto ſi forte duelli
Alea committenda mari: quæ claſſibus arbos
Proſit condendis, & quod navalibus anni
Structuris tempus: quo nauta, milite, victu,
Queis armamentis inſtructa repellere claſſis
Hoſtiles valeat vires; ſive oſtia mole
Sunt varia complenda maris, caſtrove ſuperba
Oppugnanda ſali navali littora luna:

Seu vaga ſpumantes claſſis moderanda per un-
Et contra adverſas vario molimine puppes (das,
Nunc huc nunc illuc veniat flectenda Magiſtris.
Jam nondum apprenſas contra reſonare tonitru
Ordinibus totis excuſſo, hinc prêndere naves
Injectis ferri manibus, retinere catenis,
Et velut in ſolido decernere Marte propinquo;
Jam radios ſolis, jam venti flamen acerbi
Hoſtiles contra facies, poſt terga ſuorum,
Vertere in auxilium, conſpiranteſque ſecundos
Æquoreos fluxus, auſumque omittere nullum,
Quod celeres curſus, agileſve accommodet or-
(bes.
His aliiſque olim fertur Dea virgo tenellum
Artibus inſtruxiſſe animum, nec præteriiſſe
Quidquid Alexander, Pyrrhuſve, vel Annibal, aut quis
Perſeus, aut ſimili Philopœmen clarus honore
Militiæ, contra ſummos exercuit hoſtes;
Aut quod ab adverſa tentatum parte refregit
Tantorum commenta Ducum: ſed & inde patentem
Sæpius in campum clypeoque haſtaque remotis
Gaviſa eſt tete docilem duxiſſe Virago,
Hinc imitanda docens illinc fugienda recenſens:
Queis Aſiamque Ninus Conjuxque Semiramis Indos
Obtinuit geſtis; contra qua Natus in umbra
Conſenuit, faſtuque ſimul ſubduxit amori
Se Patriæ atque oculis; queis Sardanapalus habe-
Obrutus amiſit vitiis, Medoque feneſtram (nas
Imperio, Regnoque ſuo patefecit hiatum:
Aſtyagi quæ damna tulit vehementia morum
Et bilis commota nimis, læſoque poteſtas
Incaute

Incaute commiſſa Duci. moderatio Cyri
Victoris, generique ſuo ſubmiſſa Nepotis
Bellica vis ferrique rigor, Lydoque Tyranno
Regnandi ſpecies rellicta quod attulit ipſi
Victori pondus, quantùm ſedare tumultus
Accenſos, valuitque urbes compeſcere Grajas.

Hinc ſi quid Siculi rectè fecere Tyranni
Seligere & medios inter decerpere vepres
Si quid ſvave viret; quæ vexit Amilcare victo
Virtus Magnanimum ad faſtigia ſumma Gelo-
num;
Aut quid ad Heroum Theronem duxit honores:
Aut ut Anaxilao Patriæ ſervavit amorem
Pronus amor recti; ſummoque Hierona beavit
Adplauſu Siculæ gentis moderatio prudens
Regalique caput meritum diademate cinxit.

Inde inter Reges Macetum queis terra ſuperbit,
Præcipuè ſpectare duos, Natumque, Patremq;,
Hic quibus ingentis fundamen jecerit auſis
Imperii, quibus ille Patris compleverit orſa,
Terrarumq; Orbem Patrios tranſgreſſus honores
Vicerit arctaritque modis; tam nobile Regnum
Donec in adverſas divulſum cedere partes
Cœperit, & totâ Rectoris ſtirpe peremti
Funditus everſâ, ſibi dum diadema decuſque
Quiſq; Ducum Regale capit, Ducibuſq; cruentus
Proque his, proq; illis miſcet certamina Mavors,
Quatuor inprimis demum confecerit alas,
Unde ſibi pennas caperet Romana volucris.
Tantorum interea Regum cognoſcere mores,
Queis Aſiam, quibus Ægyptum, Syriamve, vel
Antiquas Macetum ſedes rexêre; ſubinde (ipſas

Romulidum queis crevit apex virtutibus & queis
Artibus ad tantum pervenit culmen ab imis
Principiis, ipſique animos æquavit Olympo
Gens, paſtorali quæ traxit origine Stirpem.

Sic quoties veteres volupe eſſet volvere faſtos,
Non ſecus, & melius, quàm quondam Troïus He-
Romanos vidit Proceres in valle remota; ros
Cum Pater Anchiſes Natoque ſimulque Sibyllæ
E tumulo adverſas Itala de Gente Nepotum
Monſtraret facies; ſic Clio nona Sororum
Et tibi cum decima comes indefeſſa Minerva
Romulidum priſcos ſatagebat fingere vultus:
Hic Sator Imperii præfulgens Romulus armis,
Hic Numa Dîs gratus, Tullus bellator, & Ancus
Creſcentem validis extendens mœnibus urbem,
Hic tibi Tarquinius, dein Servius ordine cives
Diſtinguens Cenſor; tibi commonſtrare parati,
Quantæ molis opus fundamen ponere Regni.
Hic tibi Cæſareo fulgentes nomine Divi
Julius, Auguſtuſque, Titique & Veſpaſiani,
Nervaque, Trajanuſque, Hadrianus & Antonini,
Poſt & Alexandros, Flavios, Caroſque, Proboſq;
Et Conſtantinos impleto nomine Magnos, (mer,
De Jove qui geſtant, quibus aut dat Gratia no-
Theodoſii, quiq; hinc gemini moderamina Re-
In partes diviſa duas tenuere Regentum, (gni
Explicuére tibi varias moderaminis artes,
Regnandique modos: jam belli quidquid in uſu
Poſſet habere locum, deberetve ante parari:
Jam quidquid poſſent occluſo limine Jani
Grata reportatæ perquirere tempora Pacis.
Sive augendus erat per ſupplementa Senatus,
Seu nimius turbæ numerus redigendus in arctū,
Et

Et circumſcribenda modo collegia certo;
Seu Populi fieret vicatim rite recenſus,
Perve equitum turmas priſci transvectio moris;
Sive peregrini de colluvione veneni
Urbs purganda foret: Seu res tractanda forenſis;
Quo jus dicundum ritu, quo more roganda
Quæque Senatorum ſententia; Litibus actus
Qui concedendi, quodve actibus utile tempus.
Et quid communi poſſet ſervire ſaluti,
Sive retractandæ leges, aliæve ferendæ,
Quæ nimios mulctis ſumtus, quæ crimina juſtis
Adficerent pœnis: ſeu Judex ritè legendus,
Sive Magiſtratus, variis qui partibus urbis
Proſpicerent, & ne caperet Reſpublica damni
Quidquam curarent: Ut publica cura viarum,
Ut nocturna quies, res frumentaria, cultus
Agreſtis, cumque externis commercia Regnis,
Atque peregrinis portoria mercibus æqua
Inſtituenda forent: & quæque Provincia turmis
Adſignanda ſuis: adquirendumque tributum,
Quod grave non poſſet levis increpitare popellus.

Sic belli formare Ducem, ſic pacis in artes
Derivare tuam decima cum Pallade Muſæ
Certabant Mentem. Sed cuncta Authore Parente
Geſta tuo: cujus nutum reverenter habere
Non Heliconiadum grex unquam temſerat: Ille
Sæpe per antiquos Danorum ducere faſtos
Te tenerum, Veterumq; tibi ſplendentia Regum
Ante oculos ſolers proponere geſta ſolebat.
Ille tuæ Skioldos Gramoſque exempla juventæ
Ille tibi Haddingos, primæque ætatis Hotheros,
Maturos tamen eximiæ virtutis Alumnos,
Claraque Frothonum diducta in flore virenti

Geſta recenſebat ſimilandaque facta docebat;
Ille tibi Haldanos; optataque ſidera Haraldos
Diſcerptis Patriæ Regnis, ſpoliiſque Gotricos
Externis claros, ſummoque foriſque domique
Egregiè geſtis quæſito nomine notos
Regneros, atque adverſis ex rebus Ericos
Altius evectos, diverſorumque Canutos
Regnorum Dominos, condendarumq; Magiſtros
Legum Valdmaros, & germina plura refertis
Ex hortis Patriæ florentia promere Regum;
Donec in illuſtres Majorum ſcanderet actus,
Et propiore ſuo prognatas ſemine laudes
Traderet excerptas exempla domeſtica vitæ.
Sic tibi ſic dedit ipſe Parens exempla regendi,
Nec ſolum, ut Peleus quondam ſecurus Achillem
Semifero laterive ſenis Phœnicis Alumnum
Linquebat, ſic tete aliis monitoribus ille
Credere contentus: ſimul at Præceptor & Altor
Et Pater officium varium dum rite peregit,
Præſtitit, ut merito jure anteferaris Achilli.
Interea quam fida tui præcepta Parentis
Sedulus auditor fidâ quoque mente repôſtâ
Servabas, memorique animo percepta tenebas!
Jam pridem Jovis excelsâ quid diſtet ab arce
Æmula Typhonis ſedes aſt æmula fruſtra,
Non per Majugenam quæ gloria manſerat olim
Alcmena genitum, Jove ſed perdoctus ab ipſo.
Qualis ab hoc ipſo Rectore Deûmq; hominumq;
Legifer accepit Minos arcana regendi.
Qualis in Aſſyrios olim cum tenderet hoſtes,
Poſtquam cognati rogitârat Avunculus arma,
Carpebat Comitis Cyrus Genitoris ab ore
Quæ dabat accincto præclara viatica Nato.
Qualis & Emathius ſumebat ab ore Philippi

Quæ-

Quæſitæ, atque apto reſponſo objecta Parentis
Dicta reſumebat, multo ſermone recenſens
Ille Stagiritæ ſtudio formatus Ephœbus
Quæ faciant Regem, quæ deturbentq;, beatum.

Talibus edoctum ſtupuit Bellona Magiſtris
Tunc cum præcipites rueret truculenta per ho-
Hafniacos circum vallos, rapidoſque jugales (ſtes
Diva ſuburbanos ageret furibunda per agros
In nive ferventi pugna calidoque ſoluta
Sanguine luxurians, contemtoreſque pericli
Exitio tradens cuneos: Tunc, Maxime Princeps,
Tunc tua juncta Patris lateri præſentia cives
Firmavit, Sociumque ſibi ſociavit amores,
Et ſuper extensâ Gradivum compulit ipſum
Majeſtate feros proſtratum ſiſtere greſſus.
Jactitet inſoliti miratrix priſca Vetuſtas
Caſtoridas geminos, felicia Numina belli,
Hoſtiles contra toties præſentia turmas:
Jactitet inſigni ſervata ancilia ritu,
Et quæ plura pie venerata eſt pignora quondam
Imperii ſecreta ſui Romana propago.
Senſimus auſpiciis quid ſit pugnâſſe Deorum
Et quorum Dîs cura ſedet. Tunc irrita, quotquot
Vota tuis inimica bonis, & vana cadebant,
Cum ferrent elementa tuis ſucceſſibus auras,
Reppulſoſque globos revolutaque tela referrent
Auctorum in facies, illi qui commoda venti
In tua ſpirabant: tunc impetus, ira, furorque,
Et quidquid volucrum præceſſit inane Pavorum
Bellantum fremitus, proprio rubuêre cruore
Et telis periêre ſuis, pugnantibus ipſis
Pro nobis Superis. O nubila digna relatu,
Quæ nobis fulgere diem, fulgere ſerenum,
Fece-

Fecerunt, reducemque novum poſt triſtia Phœ-
(bum!
Ante aures verſatur adhuc vox illa Parentis
In nido ſe velle mori, ſimiliſque Paternæ
Vox Geniti, ſe nolle Patrem, ſe linquere cives
Nolle ſuos; præſtare ipſam rellinquere vitam,
Quàm Patriam. Fuit hic ſermo fuit auctor a-
moris (ris
Nunquam rumpendi poſt hac, fuit auctor hono-
Nunquam mutanti, tibi quem, CHRISTIANE,
Te propter Pietas deferri juſſit, ut inter (Patriq;
Tot Danæ Gentis, prælustria nomina, Reges
Vos primos Dominos Regniq; utriuſq; vocare
Hæredes pia poſteritas deberet, & inde
Inde novos titulos ſeriemque revolvere Regum.
Juſſerat hæc Pietas, cum non ſine Numine tan-
tum (lo
Cedere opus potuit; nam quis neget auſpice Cœ-
Hoc veniſſe, ſibi merito quod vindicat Æther,
Immortale decus? cujus ſententia poſtquam
Conſtiterat Patriæ, ſubito collecta dederunt
Unanimis vobis Populi ſuffragia, quidquid
Ante quidem meriti, nondum fueratis adepti.

Non primus tamen ille tuos Sol vidit honores,
Non ea prima dies Populi ſuffragia quanti
Te fecere dedit, cumulus fuit ille priorum
Et ſupplementi fuit extremi inſtar honorum.
Scilicet à cunctis cunctos rectura Poteſtas
Digna legi viſa eſt Superis; utque aptus ab omni
Declarareris Populo, moderamen in omnes
Et plenum deinceps regimen qui rite teneres.
Vix etenim quadrimus eras, cum Curia talem
Tete cenſeret, ſucceſſoremque vocaret

Regis

Regis, & Imperii tibi deſignaret habenas
Sumendas, ſi fortè ſuas ſubd uceret olim
Laſſus cervices oneri grandævior Atlas.
Sic Regni Auguſtus Princeps electus, ut inde
Dux verè extiteris Patriæ Princepſque Juventæ,
Nemo licet poſſet neſcire, patente theatro
In quo te ſtiteras; tamen hoc à voce frequenti
Altius elatum poſt quinquennale peractum,
Cum tibi ſub dio præſtaret more vetuſto
Quiſque ſacramentum fidei tunc ante dicatæ:
Creſcenti tunc Fama tuæ ſolennibus actis
Virtuti prius addictos patefecit honores,
Præmiaque ætati jam deſignata tenellæ
Clarius extendit, totique inſigne tuendum
Principis exemplar imitandumque obtulit orbi.

Summa fuere quidem, quæ ſic conceſſerat Æ-
Nec licet in priſcis Danorum cernere faſtis (ther,
Majores iſtis titulos; majora ſed inde
Gloria cum Virtute tua certamina inivit;
Et prior hæc veluti grato contendere niſu
Perrexit, propero ſe ſiſtere neſcia curſu,
Sic comes illa pari greſſu non deſiit antè
Pergere, quàm ſummo vidit te culmine rerum,
Quo cuiquam veniſſe datum, ſed jure potitum,
Et veluti ſumma reſpexit in arce locatum.
Quis ſatis illius poterit celebrare diei
Gaudia condignè, quo te cum Patre ſedentem
Rite ſalutabant Proceres Dominumq; vocabant
Ætatiſque ſtatûſque omnis longo ordine Cives:
Cum tibi deferrent ultro pro ſeque ſuiſque
Hoc jusjurandum, quod deinceps obligat omnes
Imperii partes, quo ſe ſuaque omnia pro te
Atque tuis devoverunt, propriumque dicârunt
Omne

Digitized by Google

Omne poteſtatis tibi nomen, eoque ſolutum
Te declararunt vinclo, longiſſima retro
Quo fuerat Regum ſeries devincta priorum.
Quantus erat ſexus ætatis & ordinis omnis
Adplauſus! non tecta modò ſpectare licebat
Spectantum completa globis, multaq; feneſtras
Mole laborantes, ſed nil vacuum eſſe locorum
Inſtabileſve gradus, vel qui ſuſpenſa ferebant
Atque adſcenſuro veſtigia plena periclis.
Sive vias, ſeu quos pontes habet ambitus arcis
Reſpiceres, & ſtrata ſuis & tigna referta
Cernere erat cuneis; ipſa hæc quæ brachia pontes
Extendunt, & quæ cohibent tabulata catenis
Vidimus innumeris oppreſſa fatiſcere turbis.
Quid memorem plenos trabibus portuſq; ſinuſq;
Venaleſque rates, pretio pecibuſve, repletas?
Quid memorem ratium non ſufficientibus alvis,
Scandentum proras puppeſque & pondere malos
Sæpe vacillantes nimio caſumque minantes?
Talis erat quaqua poterat ſpes ulla videndi
Eſſe Tui, facies; ſpectantibus omnia plena
Gratantumque globis. Mox cum Patre ut inde redibas
Ad Patrios iterum, poſt jura accepta Penates,
Quam fuit obſtructus trames, qui duxit in arcem,
Circumcurſantum cuneis & pone ſequentum!
Quæ fuit illius, cui menſæ accumbere veſtræ
Vicinaque ſuos Dominos de ſede tueri
Conceſſum fuerat, ſpecies jucunda coronæ! (ſus
Quis fuit adſtantum grato cum murmure plau-
Cum non ſe exundans caperet feſtiva voluptas,
Adſpectu'que exaucta tuo prodire ſtuderet
Pectoris anguſtas jam dedignata latebras!

Aſt

Aſt hiemis veluti conſurgens maxima moles
Temperiemque probat pelagi, cœliq; ſerenum
Commendat, ſic augendo Regumque decori
Imperiique bono præmigravêre procellæ.
Clarior ex ipſis namque incorrupta tenebris
Emicat & fulget Virtus, & preſſa parumper
Altior exſurgit, rebuſque probatur, ut aurum
Igne ſolet, duris, & purior inde relucet.
Quin prius excipienda Jovi Titania bella,
Et periturorum licet irrita tela Gigantum
Majori ut poſſet cum jure capeſcere regnum
Et Genitor Rectorq; hominum Divumq; vocari.
Nec ſine permagno venalia magna labore
Conceſſit cuiquam eſſe Deus. nec vellus Jaſon
Hoc ſine Phryxeum potuiſſet habere petitum,
Ipſe nec in faſtis Patriis cepiſſet Hotherus (coni
Armillamq; enſemq; ſine hoc: nec Frotho Dra-
Servatum implicito dextrè eripuiſſet acervum.
Non aliter majuſque decus majore labore
Conſtantique animo dudum, CHRISTIANE, parâſtis
Tuque Parenſque tuus: rigidum felicius autem
Non Ariadneum Labyrintho Theſea filum
Explicuit, quàm vos vario diſcrimine rerum
Abſolvit Pietas ſociataque ſtrenua Virtus.
Sic ſatis eſt experta tuas, celſiſſime Princeps,
Ambiguis anceps vicibus Fors utraque vires,
Dum licet inculpatus eras, nec tela Novercæ
Ulla merebaris, tamen hanc ſubſternere arenam
Materiemque tuæ voluit ſupponere laudi,
Ut cum te invictum cunctis monſtrâſſet apertè
Caſibus adverſis, majorem deinde ſecundis
Præberet rebus: nam quæ perſæpe procellis
Mens infracta ſtetit, nonnunquam victa ſereno

Ceſſit

Ceſſit, nec valuit Zephyrum tolerare faventem,
Quæ contra rapidos erat inviolabilis Auſtros.
Sic, alios taceam, mens, imperterrita contra
Quæ fuerat gladios & tela minantia Martis,
Pellæi Juvenis, quàm dein reſoluta ſuperbè
Se geſſit, quemq; haud poterant tot bella movere,
Nonne hunc evertit diſcincta licentia Regni?
Ne referam è Capreis Tiberi malefacta Neronis,
Quem tamen extulerat ſumma experientia re-
Nonne & qui voluit Romani dicier alter (rum:
Conditor Imperii, primuſq; ſequentibus Auctor
Cæſareos titulos Auguſtaque nomina pandit,
Poſt Pompejanas, tot maxima prælia, clades,
Concuſſoſque Patres, everſaque jura Senatus,
Et ſibi ſubjectos debellatoſque Quirites,
Antea totius qua late tenditur orbis
Terrarum Dominos, anne expugnatus ab illa,
Viribus in propriis quam credebatur habere,
Fortunâ, humanis ſatiatus honoribus, ultra
Dum cupit admiſſum mortali ſcandere culmen?
Utque hanc quis potuit reverenter habere Ma-
giſtram,
Ipſa tamen quoties titubantes reddidit ætas
Scipiadis ipſis, dum fervet lubrica, greſſus?
Nec Catulos Fabioſque niſi maturius ævum
In melius vidit mutatos. Attamen iſtos,
Eſt prægreſſa tuæ, morum ſibi dicere legem
Jam dudum adſuetæ, longè excellentia mentis,
Maxime Rex, Proceres; vicitq; modeſtia cunctos
Neſcia Fortunæ minitantis turbine frangi,
Neſcia ridenti ludentis imagine falli,
Neſciaque annorum ſeſe excuſare favore.

Tu ſummis Princeps decoratus honoribus illo
Nil

Digitized by Google

Nil prius aut potius tibi dexteriuſve putâſti
Incœpto, quo te dignum diademate tanto
Atque parem poſſes oneri monſtrare ferendo.
Ergo tua placuit luce illuſtrare Boréum
Et Patrii regere auſpicio moderaminis orbem.
Primus at Oceanus tunc teſtaturus honorem
Vectori meritum tanto, juſtoque profundi
Obſequium hæredi, fertur poſuiſſe procellas,
Adque tuum motus placitum jactâſſe benignos,
Marginibus donec favor adſignâſſet euntem
Æolius navemque illæſaque carbaſa terræ.
Quantus at occurſus fuit hic juvenumq;Senumq;
Ut primum fauſto Borealis littora ponti
Adſcenſu dignatus eras, iſtumque benigno
Adfatu, & vultu Titana æquante beâras
Optatum Numen certuſque ſalutifer orbem?
Vix credo Auſoniam ſic exſultaſſe Cybelle
Cum Phrygia Divum Genitrix advecta veniret
Sede, modum adverſis finemq; datura periclis;
Sive Coronidem cum Tybridis inſula primum
Cerneret, auxilium præſens, certamq,medelam
Adflicto miſerè funeſta tabe popello.
Tu miſerumque audire preces, & ferre roganti
Pronus opem populo: tu litibus addere finem,
Has æquo componere, eas decernere juſto,
Adfectu nimio nunquam laxante tenorem
Aut cohibente modum. tu ſolem mittere nullum
Qui benefactorum non conſcius eſſe tuorum
Et teſtis poſſet; ſpatium nec temporis ullum
Ire pati, ſecum plebis quod ferre querelas
Poſſet inauditæ, gemituſve relinquere cauſam.
His ibi te ſtudiis noctuque diuque vacantem
Quàm tua dimiſit ægrè Norvegia! noctes
Perpetuas metuens, ſi ſe ſubducere vellet
Phœ-

Phœbus, & expoſitas tenebris rellinquere terras.
Aſt hinc te rurſus repetebat Dania. qui tunc
Arctoi gemitus & quæ ſuſpiria Regni!
Talis ab excelsâ (licet omine nupta ſiniſtro
A titulis juſtis ſociata Conjuge differt)
Arce tuebatur ferventia littora nautis,
Et Libyæ è ſpeculis contemplabatur in altum
Provectum Æneam vacuato littore Dido.
Mitte tuos planctus, Norvegia, mitte querelas,
Non ſi natales Phœbus converſus in oras
Maternam repetat Delum, rellicta putandus
Immemor hibernæ Lyciæ ſpreviſſe fluenta.
Regia cum Superis habet hoc commune Poteſtas,
Diverſis ut ineſſe locis, & Numine poſſit
Per mare per montes per & invia & avia vulſas
Et regere Imperii & dextrè defendere partes.

Inde redux, poſtquam Patriamq; Lareſq; Pa-
Ritè ſalutâras, quæ nomine geſta Parentis (ternos
Quantum inter plauſum recitâſti, maxime Princeps,
Hæc verò addebas, Poſtquam me novit utrumq;
Chare parens Regnum, nec ego jam neſcio quanto (more,
Nos noſtramque domum ſimul amplectatur a-
Hoc, quæſo, permitte mihi, queis creſcat amoris
Flamma accenſa, foris tibi nutrimenta requiram
Et velut inter apes quæ preſtantiſſima flores
Pervolitat varios, ut ſi ſibi repperit aptos,
Quidquid ineſt ſucci melioris carpat, & inde
Uſibus humanis famulantia commoda reddat.
Sic ſine, quæ poſint Patriæ ſervire ſaluti,
Moribus ex variis Populorum auliſq; Regentum
Conveniente legam curâ & collecta reportem:

Ut

Ut, pro qua voluiſſe mori laudabimur olim,
Hac quoque pro Patria dici poſſimus uterque
Per mare, per terras nec frigora dura niveſque
Nec magis externos unquam fugiſſe calores.
Quin ſi exempla juvent, non his caret alma Ve-
tuſtas,
Ne referam priſcos hoc notos nomine Reges,
Patris in Exemplum mihi ſufficit ire Juventæque
Et peregrinandi de te mihi ſumere leges.
Hæc tua te, Princeps, Virtus tunc addere fecit
Arctato indocilis ſe circumſcribere gyro:
Aſt Amor ipſe tui majora pericula veris
Fingebat, jam quidquid habet mutabilis ætas,
Jam quidquid capiens multos peregrina volu-
ptas,
Jam quidquid varius confert diſcriminis aër,
Hinc Patriæ retrahenti atq; inde Parentibus ipſis
Objiciens, donec tandem detraxerat omnem
Prætextumque moramque metus, tua cognita
Virtus.
Nec quidquam de te Virtus præſaga futuri
Pollicita eſt, quod non ſolviſti fœnore multo.
Tu miſtam Libyæ prolem monſtrumq; biforme
Pectora Virginea & pucherrima colla papillaſque
At ſerpentinos morſus dirumque venenum
Atque necem captis certam referentia membra
Evitare ſciens. non te promiſſa morata
Blanda Voluptatis, non ſcintillantia flammis
Lumina tardârunt, aut alludentis imago
Quem ſemel ingreſſus fueras, vel detulit unguem
Tramite de recto: Sed mens ſublimis odores
Sprevit Achæmenios dependenteſque comarum
Ambroſios luxus, & miſtum veſtibus aurum (ſit.
Atque animum quidquid vitiat dum ſenſa laceſ-
Sic

Sic Heros quondam Latius quoque prætulit hir-
Scipio Virtutis frontem fragrantis amomi (tam
Deliciis, & ſaxoſis recte otia clivis
Poſt habuit, nec pollicitis ſeductus ab æquo
Imperturbati deceſſit temporis horis:
Amphitryoniadis veſtigia ritè ſecutus
Quem Xenophonteis in ſcriptis dulce relatu,
Socraticus memorat Prodicus Virtutis eandem
Ingreſſum triviſſe viam. Sic magnus Ulyſſes,
Dux habitus priſcis vitæque exemplar honeſtæ,
Non modo ſollicitus, quo ſe conamine contra
Antiphaten, Ciconaſque, immanſvetumque Cyclopa,
Et gemini rictus barathri defendere poſſet,
Præcipue ſtuduit ſe contra armare malignos
Lotophagæ gentis fructus, & pocula Circes
Sirenumque modos, Patriamq; reviſere prudens.
Talem te Batavi, talem videre Britanni,
Germani, Gallique Ducem, celſiſſime Princeps,
Et ſtupuêre tuæ tantas in flore juventæ
Intuiti fruges, quantas Prudentia longæ
Conciliare ſolet vitæ & maturior ætas.
Sed quid iter magni calamo Colophonis Alumni
Adgredior dignum deſcribere, viribus impar
Materiæ illuſtri, nec juſtis paſſibus æquans
Splendoremve Ducis peragratarumve viarum
Diverſos tractus; nec poſt data tot documenta
Publica privatas curat Tua Gloria voces.
Namque alios ſileam, teſtis qui Carolus Anglis
Poſt varios caſus exantlatoſque labores
Imperat, & triplicis fulgens diademate Regni
Concordes majore regit ſplendore Britannos:
Ille Periſcelidis dum ſe tibi jungere nodo
Gaudet, & Heroi cognato è Sanguine creto
Pignus

Pignus amicitiæ titulos commendat equeſtres,
Hoc ſtudet indicio teſtari ſummus amorem
Præco tuæ laudis, quo totum corripis orbem,
Devinciſque tibi velut irreſolubile nexu.
Teſtis & æternis redimitus tempora lauris
Ille peragrando regionum victor, & hoſtis
Terror Iberiaci, Ludovici inſigne trophæis
Nomen ab undecimo qui geſtat tertius inter
Francorum Reges, qui dum tibi baltea donat
Gemmatique latus gladii circumdat honore,
Quale vel Euryalus munus donarat Ulyſſi,
Quale vel Ajaci donum conceſſerat Hector,
Te ſatis inſigni gemmæ geſtamine Divæ
Oſtendit, res ſive domi bellive gerenda,
Juſtitiæ rigidum & veræ Virtutis Alumnum.
Quid memorem tot ab his, queis nunc Germania paret,
Principibus delata Viris documenta parati
Officii genus omne tibi adfectuſque benigni?
Haud aliter reliqui venienti adſurgere Phœbo
Dicuntur Superi, perque æthera ritè meanti
Undique multiplices Divum, ſi credere Vati
Fas eſt Antiquo, præſtat chorus omnis honores.
Nam, licet ignoto cuperes tranſire per orbem
Nomine, clara tamen facies morumque ſerenus
Ille tuus fulgor, non ullis nubibus indi
Uſque adeo potuit, quin noſceret ocyus omnis
Te mediis etiam immiſtum comitatibus Orbis.
Sic ævo veteri ſi Jupiter induat artus
Mortales, Superumve aliquis deſcendat ab auris
Ætheriis, licet ille ſuos conamine vultus
Diſſimulet vario, vario velamine formam
Cœleſtem inducat, fictoque obducat amictu,
Ut primum tamen ignotæ ſermone vel ullo

Oſtenſa eſt alio formæ præſentia geſtu,
Ilicet externo celari neſcia cultu
Majeſtas hinc inde micat, Divumque latentem
Corpore in adſumto mortali major imago
Prodit & humana ſpecies auguſtior oris.
Sic ego te vidi, quamvis circumdatus eſſes
Et ſtudio immiſtus turbæ, tamen undique multo
Monſtrari digito, voce alternante tuentum:
Hic eſt ille ſuæ Patriæ decor, illa Parente
Digna ſuo Proles, hominum ſpes, cura Deorum,
Civibus immenſum quantum dilecta Poteſtas,
Quam propter veteris tanta eſt mutatio Regni
Facta, per annales ut ſi mens ambulet omnes
Atque vices rerum primis perluſtret ab annis,
Nil ſimile inveniat nil quod conferre vel ulla
Parte, queat, cernat Regis quæ pulchrior eſſe
Quæ venerabilior formari poſſet imago
Principis effigie tanti? qui gratus Olympo
Civibus acceptus peregrinis charus & ipſi
Invidiæ magnus ringenti, humaniter omnes
Exceptat, licet ipſe homines ſupereminet omnes,
Quem procul humana de conditione removit
A Superis ortus, & Dîs æquata poteſtas
Secrevit populo. viden' ut micat inter euntes
Una tot comites, viden' ut ſupereminet omnem
Illuſtri vultus morumque nitore catervam!
Quantum præcellit reliquis præſtantior aſtris
Lucifer atque alios ſuperemicat Heſperus ignes.
Talia jactabant aliæ præconia gentes,
Dumque tui placido paſcebant lumina vultus
Intuitu, meritas certabant ſpargere laudes.
Interea quàm longa tuis abſentia Regnis
Viſa tua eſt! quot vota tui pro ſoſpite Cives
Fundebant reditu! non Laodameia Maritum

Sæ-

Digitized by Google

Sæpius optârat; pia nec revocârat Ulyſſem
Penelope toties. Quoties ſuſpiria votis
Miſcebant timidi, ne quid contingeret illi
Unde ſalus dependeret communis, & unde
Pars animæ major caderet ſtaretve Boréi
Imperii! quoties Dominum pelagique ſolique
Poſcebant precibus crebris in vota ſecundum,
Seu ſolida in tellure tuos proferre placeret
Tranſcurſus, ſeu tete undis committere velles,
Ne quid depoſito tanto telluſve ſalumve
Humani adferret, quin ſartus tectus ab omni
Incolumiſque malo tua Regna reviſere poſſes.

Audiit ipſe preces, gratoſque exaudiit orbis
Arctoi gemitus, totum qui temperat orbem
Imperio nutuque ſuo, ſalvumque remiſit
In patulum Patriæ gremium, quem totus anheli
Ambitus imperii toties revocârat ab oris
Externis reducem. Quæ tunc nova gaudia mentes
Invaſere hominum, cum nil temerata viderent
Principis ora ſui peregrino aut ſenſa calore
Sed firmata leves contra præcordia mores
Spectarent ardore magis poſſeſſa decori (ſtrís
Quam fuerant unquam variiſque inſtructa mini-
Artibus, Imperii quas olim Rector in uſum
Explanare ſui poſſet! quot grata Penates
Jubila lætantem Patrii celebrata per aulam
Excepêre ſinu, Genii pro ſoſpite tanti
Et ſalvo adventu! quantas Materque Sororeſque
Atque minor Frater certârunt fundere grates
Pro reditu CHRISTIANE tuo! ſed cuncta tuorum
Gaudia, grandævi ſuperavit læta Parentis
Mens, præſaga diu ſolvendæ corporis umbræ,

Ætheriæque iterum repetendæ conſcia ſedis,
At jam certa ſuæ ſubituri pondera molis
Herculis, & Patrio cineri buſtoque daturi
Alitis æternum vires floremque juventæ. (tam
Ille ubi Cæſareo CHARLOTTAM ſtemmate na-
Connubio junctam tibi viderat, atque reſultans
Cum Witikindeo Carlinum ſanguine ſemen
Commiſtum, tacita ſpe præconceperat aulam
Codanam digna facturum prole beatam;
Jam Regni vitæque ſatur totuſque ſupernis
Sedibus addictus, cupidoque paratus olympo
Seſe inferre, tibi ſua cum mandata dediſſet,
Qualia Theudoſius fertur ſuprema dediſſe
Mox deceſſurus monita & Præcepta relicto
Hæredi, tandem ſecurus in æthera ſcandit,
Jam Superis certus ſe poſſe vacare triumphis.
Hac à parte etenim longe felicior ipſo
Theodoſio FRIDRICUS erat, quod linqueret uni
Imperii regimen gemini, populoſque remotos
Aſt individuo conjunctos jure regendos
Legitimo Hæredi & Genito conferret adulto,
Qui non tutorum malefido obnoxius eſſet
Præſidio, ſed poſt annos cum laude peractos
Quos non majoris momenti rebus agendis
Jura pares cenſent, patrimonia juſtior Hæres
Ritè gubernaret, tituloque capacior omni
Commiſſas ſumma cum lege teneret habenas,
Maturoque ſuas regeret moderamine gentes.

Macte bonis tantis fortunatiſſime Regum
Et titulis CHRISTIANE tuis modo Regna capeſſens
Scande relicta tibi tandem faſtigia, quæ tot
Optarunt Reges, multi molimine vano
Affe-

Digitized by Google

Affectaverunt, pauci ſine cæde cruenta
Tentarunt, ſed in hoc tempus contingere nulli
Hac qua tu potuêre via regnare rogati.
Adverſis alius ſtudiis aliuſque ſiniſtro
Omine, & auſpicio nullo ſibi ſumpſit habenas;
Illis imperium venalia caſtra dederunt,
Corruptuſque auro impoſuit diademata miles;
His irretitæ donis ſuffragia plebis
Emtaque muneribus popularia vota tiaras:
Sunt quos in partes compago ſoluta Senatus,
Et diſcors Procerum fecit ſententia Reges:
Sunt quoq;, queis titulo majeſtas contigit æquo
Regia, at hæredes non permanſura Nepotes;
Vel ſi continuus regnandi ceſſerit ordo,
Non tamen, humano quæ jure ſoluta, Poteſtas.
Te fauſto & ſimili nullo exiſtente per orbem
Exemplo, meriti geminatus & auctus honoris
Cingit apex, ornatq; tibi caput; ambitus omnis
Quem populi concors Danorum elegerat olim
Imperio ſucceſſorem, mox deinde ſupremis,
Sic voluit rectrix hominum Divina poteſtas,
Non adfectantem donavit juribus ultro.
Queis modo ſuffultus regimen dum ſuſcipis, in te
Nil miles, nihil ambitio, popularis & aura,
Nil Procerum faſtus rerumve cupido novarum
Juris habent quidquam. tua ſunt quæ cernis ab aſſe
Regna Hæres, legeſque ſuper juriſque tenorem
Humani poſitus ſoli parere teneris,
Cujus in his terris cenſeri tendis imago.
Haud aliâ ratione tamen quam legibus olim
Paruimus, tibi jam paremus, & inter utrumque
Imperium diſcrimen adhuc non novimus ullum,
Hoc præter, quod in unius dum cuncta poteſtas

Delata arbitrium eſt; ſe lex animata tueri
Hoc poſſit melius contra ambitioſa Potentum
Vota, nec adfectûs ulla jam peſte laboret.
Uſque adeo ſummæ cum libertatis amore
Convenit Imperii data quæ tibi ſumma Poteſtas.

Reſpicit è Cœlo Genitor modo Divus, ut ipſe,
Quem terris & quo terras & Regna beavit,
Jam ſua quæ nuper dederat præcepta ſequaris,
Nominaque tituloſque tuos & mente modeſta
Suſcipis, & nunquam ceſſante labore rependis;
Et licet ad ſummum longè poſt terga relicta
Creſcendi remorâ, veniſti culmen honorum,
Haud intermittas tamen iſtæc cuncta patrare
Quæ poſſent unquam faſtigia tanta mereri.
Orditur Regnum, conſolaturque Propinquos
Regalis Pietas, & diſpenſata per omnes
Rite modos actuſque haud obliviſcitur inter
Tot circumfuſos aulæ miſtoſque ululatu
Plangores Regni: & nec pompæ parca decoræ
Nec nimis effuſi pro tempore prodiga luxus
Cœlicolum Patriæque ſimul pergrata favorem
Obtinet & laudem. Comes eſt Aſtræa, nec orbum
Funeſtas inter taxos mœſtaſque cupreſſos
Se ſentit, Geniove vacat Regale Tribunal.
Hoc fuit Auguſti quondam memorabile votum
Cujus non quenquam caperent faſtidia Regni
Illius ut poſſet dici moderator & auctor.
Tu paſſu CHRISTIANE pari contendis, id unum
A Superis optas, atque id pro viribus unum
Juſtitia & Pietate tua, qua præcipis omnes
Longe Auguſtorum titulos, conaris, honore,
Quem tribuêre Dii, in quem juravêre tributum
Arctoæ Gentes, ut poſſis dignior eſſe,

Atque

Digitized by Google

Atque novis titulos meritis ſuperare priores.
A tete incipiens, reliquis exempla daturus
Ne graviora tuo prætexas nomina fiſco,
Frugalis quanquam, dimenſum contrahis aulæ,
Munificuſque licet, tamen ipſe impendia, ſolda
Ut conſtet ratio, rectâ ratione gubernas; (una
Et licet haud unquam quidquid manus erogat
Altera reſpiciat, tamen utraque computat æqua
Imperii reditus libra, ne deſit ab una (quum
Parte, quod in reliqua ſupereſt, & pondus ini-
Degravet alternam lancem.. Sic denique diſcant
Quotquot inutilibus diſperdunt ſumtibus aſſem,
Et benè, ſed falſo ſuaſu, tranſacta loquuntur
Tempora, quæ molli fluxerunt marcida luxu,
Regis ad exemplum cujus tenet omne receſſus
Pectoris eximium, proprios componere mores,
Deque Palatino diſperſos vertice latè
Virtutis radios privis inducere tectis.

Pro lubitu Fortuna ſuas nunc dirigat alas,
Nec modò quas Regis cameras habet aula priores
Atriaque ante illas, ſed & ipſa cubicula ſcandat
Quidquid & interiora tenent penetralia, famæ
Proferat, in medium ut proclamet, & offerat Or-
Nil tectum, nihil occulto ſine teſte receſſu (bi:
Celatum ex geſtis optat CHRISTIANUS haberi,
Virtutis nec limen habet documenta minora
Interius, quàm tota foris ſpectacula, quare
Nil magis affectat penitus quàm poſſe patere
Et velut expoſitus communi ſtare Theatro.
(laudes
Quis memorare tuas potis eſt, Rex maxime,
Cum varias variis impendis temporis horas
Rebus & haud quidquam patiaris inutile labi;

Digitized by Google

Sive in Regali das Majeſtate verendus
Legatis ſolio reſponſa ſtupentibus Heros:
Seu tua proponis coram interiore Senatu
Conſilia, & Patriæ quæ noxia quæque ſaluti
Commoda perquiris, vel per collegia tractas:
Sive ſalutantum turbæ abſentumve medelam
Fers votis & pronus opem, querulamq; papyrum
Perlegis intentus, ſubſignandoſque libellos
A capite ad calcem percurris ſedulus, ante
Quàm tua ſubſcribis Regali Nomina dextrâ,
Præſidia adflictis, & formidanda ſuperbis
Quos malefactorum mala culpa redarguit ipſa:
Seu tua perluſtras armamentaria, ſolers
Militiæque tuæ quæ ſunt data nomina luſtras,
Atque Tribunorum rapido defendis ab aſtu.

At quoties Patrio conſcendis more Tribunal
Legibus accinctus, qua libertate Senatus
Te coram, profert reſecantia vota querelas!
Diſceſſiſſe licet, nec diſſentire negatum
Aut ſenſus animi depromere, tuta rogandi
Libertas, & quæ ratio vult copia fandi,
Nec cedit melior primo ſententia voto,
Dum non quis dicat ſed quam conformia legi
Spectatur. Tunc nulla tibi cunctatio longa eſt,
Cum des judiciis majorem ſæpe diei
Partem, nec credas melius te temporis horas
Poſſe locare tui, quàm ſi delicta reſcindis
Et rectè revocas facta, inſonteſque tueris,
Caſtigaſque reos, & jura cuique miniſtras.
Seu rigidum lenis jus, & deflectis ad æquum
Juſtitiæ normam, jam res jam tempora rerum
Exacte trutinans: ſeu ſpem præcidis avaris
Auri Judicibus: ſive intercedis iniquis

Sæpe

Sæpe Magiſtratus actis, infectaque reddis
Quæ fieri minimè decuit. Quæ turba tumultuſq;
Atque irrumpentis Populi feſtina cupido
Cernendi tanti vultuſque atque ora Monarchæ!
Qualia ſpectavit quondam Tirynthius Heros
Ora Jovis Genitæ circumſtipata Deabus
Hinc illinc variis, quæ dictaque factaque recta
Dirigerent ratione Deæ. Quam creber ad ipſos
Cancellos ſtantis percunctantiſque coronæ
Adplauſus, quoties ſententia lata ſuſurros
Efficit arrecti Populique & ſenſa pererrat!

Hæc ſi cepiſſet quiſquam primordia Regni
Trojadum Grajumve Ducum, radioſq; coronaſq;
Inter & ipſorum ſellam meruiſſet eburnam
Divorum ſtatuas. Sed tu non talia captas
Humanè licitos quæ tranſgrediuntur honores.
Non Tibi cum Perſa mos eſt interprete niti
Et Majeſtatem de vano accerſere faſtu: (bram
Non per honorandam ſimilantis imaginis um-
Aut fragiles ſtatuas Romano more ſuperbus
Poſcis adorari nimio tua Nomina cultu.
Numinis aſt inſtar cujus vice fungeris, audis
Præſentes Præſens, & jam ſolamen egenis (quam
Jam protendis opem: tua nec patientia quen-
Linquit inauditum, cui juſta eſt cauſa querendi.
Sæpè vocas ultrò timidos, ſermonis honore
Nec dedignaris meritos. Ne tranſigat annos
Mens in ſeceſſu vel amet generoſa latebras;
Prodeat in lucem, ſi quis latet, appetat aulam;
Et decori Aulai Domino ſeſe offerat ipſi,
Tunc diſcet me vera loqui, cum viderit ipſum
Alloquio Regem quàm libera turba Clientum
Adgreditur, quamq; ille iterum gravitate ſerena

Excipit adſtantum quas promunt ordine voces.
Hic loca prima tenet Meritum; propiorq; mere-
Eſſe ſuo Regi, qui ſe probat eſſe priorem (tur
Inſigni virtute aliis. Stat Regis in uno
Gratia cum probitate loco; gradus unus & idem
Ducit ad utrumvis ſic culmen, ut inter amorem
Principis ac famæ viridis faſtigia nullum
Linquatur ſpatium, tam firmis nexibus hæret
Regis amicitiæ Virtus conjuncta, nec ulla
Se retrahi patitur techna; nec Stemma vel extra
Quæſitum decus atque alio de lumine lumen
Interceſſoriſve auri vox illita fuco
Debita virtuti ſibi poſcere præmia tentat
Alteriuſve ſatos operâ ſuſtollere fructus.
(gum,
Hæc bona ſunt animi, queis, auguſtiſſime Re-
Jam tua cum tanto fauſti primordia Regni
Condecoras plauſu, quantum meruiſſe peractis
Vix potuêre alii longi moderaminis annis.
Nec minus excellis quoties bona cætera profers
Corporis aut ſortis, quæ ſunt tibi ſumma, ſed
Rectoris dotes Genii, mentiq; miniſtrant.(infra
Præter enim ſummam Regali à ſtemmate ſtir-
Cujus cum Nili celatur origine vena, (pem,
Sic oculos, ſic ora refers, ut ſplendida ſedes
In te Virtutis pateat, genteſque, decora
Corporis à Specie ſuetas ſibi ſumere Reges,
Auguſto poſſis merito devincere vultu.
Nec pateris bona tanta ſitu ſqualere, ſed omnes
Quæ Regem deceant artes; & Tullius olim
Dejotaro laudi duxit, ſic excolis, ipſi
Ut tete ſtupeant, qua pollent arte Magiſtri:
Nam quis te Caſtor, quis te ſuperaret Achilles;
Quis tibi Bucephalus vel quis licet unius olim
Cæſaris

Cæſaris inceſſum tolerans, parere negaret,
Cum facis alipedem rigidis ſervire lupatis
Regali moderante manu, Dominumque vereri;
Sive jubes totum circumvolitare rotato
Curſu orbem, ſeu vis medium diffindere gyrum,
Inque vices poſtquam latus in verſatus utrumq;
Diſſecto in circo gyros formare minores. (eſt,
Seu prope cancellos Xantho jam rite rotato,
Calcari ſtimulante, effuſis pronus habenis
Et ſude diſpoſitâ appenſum decurris ad orbem;
Quis tunc de Comitum turba genibuſve ferocem
Flectit equum melius dextrave decentius haſtam
Vibrat & aptata pendentem promptius orbem
Cuſpide per medium trajectum detrahit? aut
In medio curſu potiori ſiſtit hiantem (quis
Cornipedem geſtu; tormenta quis ocyus inde
Pendula depromit, figitve volatile plumbum
Certius excuſſum reboanti pulvere metæ?
Quis femori abducto citior ferit alite telo
Oppoſitum pectus? dextrave paratior enſem
Nudat, & è ſparſa magis inclinatus arena
Excipit, exceptumq; caput conſpectior aufert?

Prædicet ipſa tuos toties quos conſcia vidit
Et toties ſtupuit venatus Delia Virgo,
Alipedi inſidens rapidi cum fulminis inſtar
Per juga, per valles, per plana, per avia luſtra
Antevenire ſoles Zephyroſq;, Notoſq;, ſagittaſq;
Et ſi quid celeri poſſit ſuperare volatu
Æoliaſve fugas, excuſſi aut ſibila teli.
Hæc ſummos ſemper delectavere Monarchas
Ludicra, & hoſtiles contra Mavortia pugnas
Pectora maturè præmunivêre Potentum.
Sic ipſum quondam vidit Latonia Cyrum

Cum Comitum turba luſtrantem teſqua priuſquam
Magnanimus Medis metuendos vinceret hoſtes;
His quoque perſpexit Mithridaten luſibus annos
Primævos, vireſque induraviſſe, priuſquam
Tenderet intrepidus contra Syllaſque Duceſque
De Latio reliquos, quos luſtra per octo laceſſit.
Nec numerare vacat tot qui incrementa laborum
Hinc voluere ſibi & primordia ſumere laudum:
Nec caret exemplis paribus veneranda Vetuſtas
Patria, quæ ſimili ſpecie Virtutis Hotheros,
Frothones, Skioldoſque,alioſque hoc nomine Reges
Commendat, quos ſæpe ſuos errâſſe per agros
Dania ſpectavit, nemorumque intrâſſe receſſus.
Tu quantum gaudes veſtigia grata tuorum (gum,
Hac quoque parte ſequi Majorum, maxime Re-
Teſtantur tot in Iegersburg ſuſpenſa ferarum
Cornua, Sialandæ ſacrataque dona Dianæ,
Debita Regali monimenta perennia dextræ,
Quæ quoties multus cernit tua munera Civis
Auctori pluſquam cervinos expetit annos.
Nec tamen hæc alias minuit præpoſtera curas;
Aſt ut Trajanum ſucceſſoremq; voluptas (quam
Sæpius illa quidem tenuit, ſed non tamen un-
Detinuit prægreſſa modum, quin rebus agendis
Imperiique bono cura majore vacarent;
Sic tibi nec minuit graviora negotia Regni;
Sed ſolùm ſi forte vices Natura requirat
Atque à continuis ſibi laxamenta laborum
Mens poſcat vinclis, placet illa remiſſio, forti
Quæ ſemper placuiſſe Duci laudatur; & ipſi
Ex Regni gremio Regi ſeſe utilis offert.

Nec

Digitized by Google

Nec quoties ceſſant majorum pondera rerum
Occupat hæc totum te ſola atque una cupido
Luſtra pererrandi: Sed qui Venator Apollo eſt
Ille Camœnarum Præſes quoq; maximus audit;
Sic noſter quoq; Phœbus amas tua lumina Muſis
Haud minimam partem dare, & hinc qui commodus orbi
Eſſe tuo poſſit, meliorem reddere florem;(num
Non Hecubæ Matri quæ nomina, inepta Nero-
Quæſita expendens, ſed quæ præcepta regendi
Privatamque aulam totumq;per omnia Regnum
Auguſtus fertur quondam legiſſe legendo.
Atque ut Alexander non cuncta poëmata ſorte
Poſthabitâ evolvit, ſolam ſed Rege poëſin(ſtum
Hanc ſtatuit dignam, Regi quæ quid ſit hone-
Explicet, & quid ſit Regali culmine dignum.
Sic quoque delectum ſolitus prudenter habere
His ſolum invigilans ſtudiis tua tempora donas,
Quæ regere imperio populos & Regna tueri
Parta docent, ſive infenſus Gradivus ad arma
Provocat inſontem, poſitis ſeu Martia pugnis
Signa reconduntur ſopitaque bella quieſcunt
Paxque iterum placido complectitur otia nexu.
Jam Patriæ portus luſtrare, ſituſque locorum
Ante oculos verſare placet; quæque inde benignè
Commoda ſubjectis Regnis Natura miniſtrat.
Jamque per annales iterumq; iterumq; tuorum
Ire juvat Proavûm, quoties vel fœdera pangunt,
Bellave juſta gerunt, pacatave Regna gubernant,
Conciliis pugniſque cupis ſociatus adeſſe
Et tua præteritis connectere tempora ſeclis.
Qualis Alexander Cæſar cognominis olim
Regis in hiſtoria ſedit defixus, &, inde
Sepoſito vitio, collegit ſemina laudum.

Digitized by Google

Hæc inter, dum nec tibi ſubciſiva perire
Tempora permittis, quàm frugi eſt copia victus!
Quam brevis eſt requies, cui non ingratior ulla
Particula eſt quàm quæ Regni non dedita curis?
Si tamen eſſe queat Regni quod neſcit amorem
Momenti ſpatium, cum te noctuque diuque
Publica cura tenet, tibi nec tranſcurrere ſoli
Exoptas alboſve dies, horamve ſerenam.
O vigor æternus Superiſque ſimillima Virtus!
Quam non tanta premit moles, non cura fatigat,
Gloria non perdit, mollitve potentia Regni!
Quam facis incertum conantem reddere tantis
Pro meritis laudes, quid primum quidve ſecun-
dum (tes
Commemorare decet; tot ſunt quæ pectora do-
In tua migrârunt, & jam me plura volentem
Tot ſimulacra tui confundunt fulgure Regni.

Hinc tibi prima cupit tua Dania ſolvere grates,
Dania navigero variè intercincta profundo;
Illa ſinu geſtat quos pleno Copia cornu (ſcunt,
Exhibet omne genus fœtus, queis arva tume-
Prata micant, undæque ſcatent, ſilvæque reni-
dent,
Atque horti fragrant. humero dependet amictus,
Subtemen Cereris, picturatuſque bonorum
Diverſis ſplendet cumulis. hic multus ariſtis
Flavet ager variis atque ubere mole laborans
Delectat ſpicis redimitam tempora Divam.
Hic ſua Triptolemus ſolers, quam nuper adunco
Sulcârat raſtro, committit ſemina terræ.
Erigit hic lupulum pendentem Thyrſiger Evan.
Hic armenta boum per prata virentia ludunt;
Et ſub Pane greges tondent cuſtode minores
Gra-

Digitized by Google

Gramina per lætos latè florentia campos.
Hic caper hirſutus ſalicem populatur amaram.
Hic domitat Neptunus equos. hic luſtra pererrat
Cum Phœbo Diana Soror, nemorumq; latebras.
Hic denſas ſpargit Silvanus ab arbore glandes
Chaonis. hic cervos inter damaſque fugaces
Alterno pede pulſat humum, ducenſque choreas
Exſultat Satyrus, liquido reſonante volucrum
Concentu ſilvâ. colit hic Pomona benignos
Hortorum fructus. hic corniger emicat Amnis,
Limoſuſque Lacus, & cinctus arundine Rivus,
Et Domino plaudunt plaudentes flumina Cygni.
Hic fluviatilibus venatur Nais in undis
Squamiferumque pecus fallacibus objicit hamis;
Hic Thetis immenſa projectat ab æquoris urna
Pinnigeras gentes, & retia complet hiulca.
Hac tua ſeſe offert circumdata Dania palla
Nativa ſpecie naturalique colore,
Exculta, at fraudis, peregrinique inſcia fuci.
Hæc eadem fortes, Mavortia pectora, Cimbros
Horrida Romanis & formidata tot orbis
Nomina Principibus tibi devovet atque paratos
In nutus tenet alma tuos, ſeu bella gerenda
Sunt tibi, ſeu multæ ſunt munimenta labore
Conficienda manus, tutandaque mœnia Civi.

Illinc ſe obſequio certans Norvegia ſiſtit
Ætherias nubes & cœlum vertice tangens,
Prærupti montes altaque è rupe fluentes
Exornant Rivi gemmiſque auroque rigentem
Ingenitis opibus, tunicam, varieq; figurant
Mille ſinus, &, crebra vada, & tutantia Regnum
Tot brevia, & circum ſtipantes littora linguæ,

Pul-

Pulvinique Maris & promontoria Terræ.
Aſt intra chelas portuſque atque oſtia Ponti
Silva hirſuta comas, fulgenſque Fodina metallis
Argenti, ferrique, & fulvo nobilis ære;
Immiſtæque inter Fluviorum brachia Valles
Armentiſque ſatiſque & plena fruge refertæ.
Inde Molæ rapido verſatur machina fluctu
Adpoſitæ ſerra diſcindens ſtamina pulpæ;
Stat prope Perdices Genitus miratur & artis
Incrementa ſuæ modici compendia ſumtus.
Inde volatilium varium genus appetit Auceps,
Inde feras Venator agit, jam jamque ferarum
Summa premit Victor celeri veſtigia curſu.
Inde ſuas multo Piſcator piſce carinas
Implet & in terram mox dirigit; inde caverna
Sub patula rupis Salmonem percutit audax
Improbuloque parit ſibi nutrimenta labore.
Talibus inſignis diſtincta veſte figuris
Naturæque manu factâ venit obvia Gentis
Normannæ Genitrix, populoſque ſuoque paratu
Inſtructas offert famulanti nomine claſſes.

Inter utramq; Deam ſe infert Pater ipſe tridenti
Æquoreo pollens, ante illum Protea geſtat
Munoceros animal pretioſo nobile cornu
Tradentem pelagi claves, genteſque profundi, &
Quidquid habet Pontus. comitatur multa potentem
Inſula, diverſiſque bonis ſe jactat abundans
Ferroa, cumque illa certat non ultima Thule
Terra tui Regni; ſed quà Sol ſurgit Eous,
Quà cadit Heſperius, qua multa parte moratur
Nocte dieq; rubens, dum non immergitur Axis
Æquore inocciduus, tua Nomina luſtrat; & illinc
Tecta

Tecta diu rurſum jam ſe Gronlandia prodens
Agnoſcit Regem Dominumq;. Hinc adnatat, an-
Credet poſteritas? extremis Agnus ab Indis (ne
Ornamenta habitus & condimenta ciborum
Apportans, fauſtum auſpiciis Regalibus omen;
Jamque novus Patrio Titanius ales ab igne
Promtus ad Eoos Domini mandata Tyrannos
Ferre abiit panſis ſtellaſque ſequentibus alis.
(quenter
Sic ſua dum certant tibi ſubdita Regna fre-
Gaudia teſtari, feſtivaque murmura ripæ
Commiſcent ſociæ, ſibique oſcula mutua reddit,
Qua latè extenſum tumidus circumſonat undis
Imperium, Nereus; de toto confluit orbe
Huc Regum adplauſus, Legatorumq; cohortes
Heroum pandunt tibi ſanguine cognatorum
Vota, & digna tuis meritis præconia poſtquam
Fuderunt, tecum renovantq; & fœdera pangunt.

Jamq; reſultantum reſonat tota Hafnia turbis,
Hafnia ſceptrifero quæ nubila culmine tranſit,
Atque Palatino ſuper aſtra cacumine pergit.
Hafnia, quæ nulli portuve ſituve ſecunda
Urbibus ex orbis, cunctas pietate fideque
Exſuperat, pugnaque ipſam victrice Sagunthum
Obſcurat, nec capta hoſti capitolia Romæ
Vincit in extremos ſerptura laude Nepotes.
Illa ſui meritò Clypei cælamina jactat,
Obſidionalis fecit quæ inſignia Virtus,
Tympanaq;, lituoſq;, tubaſq; omnemq; paratum
Martis & in porta vigilantis pectora Civis;
Illius haud rigidæ cedent certamina Spartæ,
Illius haud unquam concedent pulpita Athenis,
Dum Genium Christiane tuum nomenque
tueri
Poſ-

Poſſit, & è tanto venturos ſtemmate Reges.

Ergo alternantum ſtudia inter perſonat aures
Vox ea crebra meas, mea cui nunc ipſemet addo
Pectore vota pio: Vincat CHRISTIANUS & annis
Mygdonios Pylioſque Senes, & prole beata
Nubis & ignarâ celebratos ſorte Metellos,
Et tantum ſuperet Veterum quoſcunque Senectâ
Et ſobole Heroum, quantum manſura Poteſtas
Infra ſe linquit finitos tempore faſces,
Depoſitaſque brevi diadema perenne ſecures!
Æterna ut maneant quæ nobis dona dediſti
CHRISTE Deus noſtræ Conſervatorque Salutis!
Sic tibi perpetuas laudes dicemus & omni (mus,
Tempore continuas; iterumq; iterum que cane-
Gratia ſit ſummo, ſummo ſit Gloria CHRISTO.

F I N I S.

Digitized by Google

CHRISTIANI AAGAARDI

Regiæ Communitatis Hafnienſis Præpoſiti, poſtea Ripenſis Gymnaſii Rectoris, & ibidem S. S. Theologiæ Lectoris

CARMINA.

Digitized by Google

Digitized by Google

VITA AAGAARDI.

CHRISTIANUS LAURENTII AAGAARDUS Patriam habuit Cimbricam Cherſoneſum, & natale in ea oppidum Viburgum; quod celebre eſt inibi emporium, diœceſeoſque cognominis caput. Pater ipſi fuit Reverendus, Doctiſſimus, & religioſiſſimus vir Dn. LAURENTIUS JOHANNIS AAGAARD ad ædem, quæ fratrum Griſeorum (vernaculâ Graabrødre) dicitur, Paſtor primarius: Mater lectiſſima, pientiſſima omnique virtutum laude condecoratiſſima matrona MARIA SCHYTTENIA ANDREÆ filia, quæ proavum maternum habuit Mag. CHILIANUM JULIUM ſecundum diœceſeos Viburgenſis à reformatione Epiſcopum ex nobiliſſima apud Danos JULIORUM ſtirpe prognatum. His parentibus lucem primam aſpexit Ao. 1616. d. 27. Januarii, & mox ab iiſdem SS. Baptiſmatis Sacramento Servatori ſuo ſolenniter initiatus eſt, ut nova & cœleſti luce mens tenera & tenebris jamdum obnoxia colluſtraretur. Cum autem in ipſo ſtatim infante admodum non levia vivacioris ingenii indicia animadverterent B. Parentes; non-

nondum Sexennis Ao: ſc. 1621. Muſis conſecratus eſt, introductus in Scholam patriam Viburgenſem Rectore Scholæ Clariſſimo & eruditiſſimo viro Mag. OTTHONE BLICKFELDIO ſub cujus & ſuccedentium ipſi ordine Mag: NICOLAI PAULINI poſtea SS. Theol. Doctor: & Profeſſoris in celeberrimo Haffnienſium Lyceo, Mag: CHRISTOPHORI JOHANNIS Haffnienſis, item Mag: JOHANNIS JOHANNIS ductu & moderamine tyrocinia ſtudiorum poſuit, & in artibus ac linguis egregie profecit, cum indefeſſo diſcendi ſtudio mores honeſtos vitæq; innocentiã ſedulò jungens. Ao: 1635. ad feſtum Paſchatos è Schola dimiſſus eſt, & teſtimonio Clariſſimi Rectoris Mag: JOHANNIS JOHANNIS munitus Lyceum Haffnienſe Celeberrimum adiit civitatẽ inibi Academicam ambiens; ubi, poſt probatum ſatis ſuperque Muſarum Antiſtitibus profectum ſuum civibus Academicis adſcriptus fuit die 14. Maii, Rectore Magnifico Dno: Mag: CHRISTIANO LONGOMONTANO, & Decano ſpectabili Mag: JACOBO MATTHIÆ Eloquentiæ tum temporis Profeſſore Regio, poſtmodum SS. Theolog: Doctore & Epiſcopo Arhuſienſi; privatumque ſtudiorum ſuorum moderatorem Virum Excellentiſſ: Conſultiſſimumque Dn. Doct. CLAUDIUM PLUMIUM J. U. D. & Profeſſorem Regium elegit.

Ibi vero per integrum triennium ſtudia ſua continuavit, lectiones DD: Profeſſorum diligenter frequentando, privatumque Præceptorem ſuum de ratione ſtudiorum ſuorum ſæpius conſulendo, dum interim biennio primo menſa Regia & hoſpitio Regentziano fruebatur; ſcilicet ad feſtum

feſtum Paſchatos Anni 1637. quo tempore Nobiliſſ: Conſultiſſimuſque vir NICOLAUS EGGEBRECHT t. t. Secretarius Regius in Cancellaria (quam vocant) Germanica, eum de meliori ſibi nota commendatum inſtitutioni liberorum ſuorum admovit. Anno 1638. circa Feſtum Paſchatos Examen Theologicum ſubiit, & ab Examinatoribus B: D: CASPARO BROCHMANNO & Dno: D: JOHANNE RESENIO utroque Theolog: Doctore & Profeſſore celeberrimo, item Mag: JOHANNE SVANINGIO t: t: Linguar: Oriental: Profeſſore, poſtmodum autem Doctore & Profeſſore Theologiæ Selandiæque Archiepiſcopo, egregium profectus ſui in Articulis fidei & S: literis meruit teſtimonium. Et ne ſtudia Philoſophiæ vel omnino neglexiſſe, vel negligenter ſaltem tractaſſe videretur, paucis interjectis menſibus examini philoſophico ſe ſubjecit, & poſt promeritos in hac etiam palæſtra niveos lapillos prima Philoſophiæ laurea condecoratus eſt; Decano M: THOMA BANGIO t: t: Linguæ Hebrææ Profeſſore poſtea Doctore & Profeſſore Theologiæ celeberrimo. Ao: 1639. ipſo Circumciſionis Jeſu Chriſti feſto pro impetranda, quam vocant, dimiſſione Academica ſpecimen concionatorium dedit, præſente Dno: D: CASPARO BROCHMANNO, ſtatimque rude Academica donatus eſt, dimiſſus cum inſigni tum privato privati Præceptoris ſui, tum publico cæterorum Profeſſorum encomio, comprobantibus id, quæ adhuc ſuperſunt, teſtimoniis eorundem luculentis. Miſſione igitur à Nobiliſſimo Dno: EGGEBRECHT bona cum venia impetrata in Cimbriam reverſus eſt, &, quod reſtabat hyemis, apud fratrem

fratrem ſuum natu maximum Virum Reverendum & doctiſſimum Dnum: ANDREAM AAGAARDUM trium Eccleſiarum Hrum/Wiſſom/ Weirom, t: t: Paſtorem tranſegit. Ad feſtum Paſchatos ejuſdem anni a Venerabili Exedra Viburgenſi ad munus ſubdiaconatus in Eccleſia Cathedrali extra ordinem obeundum vocatus eſt, quod etiam, licet valde laborioſum, in tertium annum uſque ſuſtinuit, cum interea quater ſingulis ſeptimanis orationes ſacras ad populum habere teneretur. Anno igitur 1641. circa feſtum Michaelis abdicato hocce munere Haffniam rurſum petiit, neque tamen diu ibi ſubſtitit. Etenim ad Regiam & Equeſtrem Scholam Soranam evocatus eſt, & ſupremus in eadem Collega conſtitutus labente eodem anno. Quam ſpartam pro virili ornavit ad menſem uſque Auguſtum Ai: 1646, quo tempore à plurimum Veneranda Facultate Theologica Academiæ Haffnienſis ad præpoſituram Regiæ Communitatis Haffnienſis, & Profeſſionem Poëſeos extra ordinem ſuſcipiendam invitatus conditionem accepit, & in Communitatem quidem introductus eſt d. 14. Octobris à Plurimum Venerando, Ampliſſimo Doctiſſimoque Viro Dno: D: CASPARO BROCHMANNO, præſente Dno: D: JOHANNE SUANINGIO, t: t: Theologiæ Profeſſore Celeberrimo, Profeſſionem autem Poëſeos demum Ao: 1647. ineunte orſus eſt; quo ipſo & ſummi in Philoſophia honores ipſi ſunt collati, Rectore Magnifico Dno: Mag: THOMA BANGIO, Decano autem & Brabeuta Dno: M: PETRO SPORMANNO Hiſtoriarum Profeſſore Publico, quem actum ipſe metrica gratiarum actione concluſit.

An-

Digitized by Google

Anno 1651. cum per obitum viri Clariſſimi Dni: Mag: CHRISTIANI BROD vacaret Rectoratus Scholæ Cathedralis Ripenſis, miſſus ipſi commendatione Magnificentiſſ: Dn: Cancellarii CHRISTIANI THOMÆI SEHESTED ſucceſſor fuit AAGAARDUS noſter, traditique ipſi faſces Scholares a Viro Max. Reverendo, Ampliſſimo & eruditiſſimo Dno: D: PETRO JANI KRAGLUNDIO, Epiſcopo t: t: Diœceſeos Ripenſis d: 14. Aprilis. Quanta cum laude provinciam hanc adminiſtravit, quanta cum induſtria diſcipulorum fidei ſuæ concreditorum profectum promotum ivit; exinde conjicere licet, quod tum temporis Ripas, tanquam Athenas alteras, confluerent ex unoquoque Cherſoneſi noſtræ angulo magno numero diſcipuli.

Hic, cum ſibi jam ſtabilem rerum ac fortunarum ſuarum ſedem paratam videret, de fideli thori ſocia ſibi proſpiciendum ratus, animum applicuit ad elegantiſſimam, pientiſſimam omnibuſque corporis & animi dotibus ornatiſſimam Virginem MEDEAM VELLEJAM Pl: Reverendi & clariſſimi Viri Dni: Mag. SEVERINI ANDREÆ VELLEJI Paſtoris Primarii & Canonici Eccleſiæ Cathedralis Ripenſis (νῦν ἐν ἁγίοις) filiam natu minimam; quæ ipſi quoque conjugio juncta fuit Ao. 1653. die 28. Auguſti, & quacum conjugium ſuave, amicabile & jucundum exegit, ſed, proh dolor! breve admodum, utpote decem ſaltem annorum cum dimidio. Liberos autem ex conjuge hâc ſuâ ſuſcepit quinq;, filios quatuor & filiam unicam, ex quibus ſuperſtites duo ſaltem ſunt; Mag: LAURENTIUS AAGAARDUS Vice-Paſtor Regius ad arcem Frideríci-

dericiburgum, & SEVERINUS AAGAARDUS Paſtor Eccleſiæ in inſula Römœ, quæ Jutiæ Auſtrali prope Tunderam adjacet; Cæteri in Dno. dudum piè obdormivere. Anno 1658. à Venerabili Exedra Ripenſi SSæ: Theologiæ Lector & Paſtor Eccleſiæ Weſter-Wedſted deſignatus eſt, in qua ſtatione ad mortem uſque permanſit, ubique partes officii etiam ultra, quàm paterentur fractæ corporis vires, explens, nullique parcens labori & induſtriæ, ſicubi pro ratione officii cuiquam præſto eſſe deberet. Ultimis ſex vitæ annis minus firma uſus eſt valetudine, cum catharris & Scorbuticis Symptomatibus crebro conflictatus, & licet ex conſilio affinis ſui conjunctiſſimi, Medicique experientiſſimi Dni: D: LUDOVICI POUCHII, ſalutaria remedia diligenter adhiberet, tolli tamen radix mali nunquam potuit, quapropter vires illum paulatim deficere cœperunt, & languor diuturnus in morbum tandem exiit periculoſum; Ex quo cum ſe moriturum animadverteret, adverſus mortem firma in meritum Servatoris ſui fide & indubitata melioris vitæ ſpe fortiter ſeſe armavit; pieque ac placidè Deo Creatori ſuo animam reddidit ipſis Nonis Februarii Ao. 1664. relictô omnibus bonis, maximè autem Dilectiſſimæ Conjugi (quæ etiamnum ſupereſt vidua, mortem præmaturam deſideratiſſimi Mariti acerbè lugens) & liberis chariſſimis maximô ſui deſideriô. Vixit annos 48. dies novem, adeoque magnum climactericum ſuum attigit; quem ſibi ipſe emortualem non ſemel eſt ominatus.

Fuit Beatus AAGAARDUS feliciſſimi ingenii & memoriæ, nec non ſagaciſſimi judicii lectionisque

Digitized by Google

que indefeſſæ, quibus mediis ſolidam ſibi in omni ſcibili acquiſivit eruditionem, quam abundè teſtantur non ſolum poëtica ejus ſcripta, ſed etiam Theologica & philoſophica; quæ tamen interveniens fatum perficere non ſivit. In moribus elucebat candor ingenuus, ſummaque integritas, quæ & ipſi inſignem Nobiliſſimorum doctiſſimorumque Virorum favorem conciliavit; conſtantia verò animi tanta fuit, ut adverſis, quæ plurima ſenſit, nunquam dejectus, proſperis nunquam elatus fuerit; quæ etiam tædium morborum, quibus perpetim affligebatur, non parum levavit. Denique in converſatione civili illa, quam ſemper præ ſe ferebat, venuſtas & feſtivitas omnium illexit animos, ut adeo ipſum ſibi omnes expeterent, & ex ore narrantis non ſine admiratione penderent. Poſtremò abſolutam tanti Viri Icona Orbi literato ſiſtere non poterit, niſi qui ipſum intimius noverit, quam ſibi infelicitatem à Fatis inviſam non immeritò dolet, qui has lineas rudi penicillô duxit.

S. C. AAGAARD.

Quàm ſe probaverit OLAO BORRICHIO Aagaardiana *Muſa*, *ſi Diſſertationem ipſius* de Poëtis Danis *inſpexeris*, *patebit*.

Digitized by Google

CHRIST. AAGAARDI
CARMINA VARIA.

Nuptiis (1)

LAURENTII CANUTII

Ædium a S. R. M. Juventutis in artibus Mechanicis inſtitutioni deſtinatarum Scribæ Regii, & Virginis

GERTRUDÆ SEVERINI ERASMI
Filiæ. 1636.

Mens avet ad caſtos divertere Turturis ignes:
 Inceptis veniat mollior aura precor.
Eſt nemus auguſtum, prærupta quod undique claudit
 Sylva, ſoporiferas ſylva coronat aquas:
Frondibus ut velo Phœbeos ſubmovet ignes,
 Frigora dant rami, flore ſuperbit humus:
Dulce ſecant ſylvam reſonanti murmure rivi,
 Qui varia terram fertilitate beant.
Hæc domus, hæc ſedes, hæc ſunt penetralia caſtæ
 Turturis, hic vitæ tempora ſola terit.
Non dolus has ſedes ulla formidine terret;
 Deliciis floret ſylva beata ſuis:
Carmina cygnorum vicinis audit in undis:
 Et latere ex omni dulce queruntur aves:
Heic quia non ullæ pariunt res tædia vitæ
 Perpetua gaudet virginitate frui.
Hæc ubi diverſum fama celebrata per orbem
 Turtur, ab innumeris eſt adamata procis:

Digitized by Google

Illa velut crimen tædas exoſa jugales
Intactas tenuit virginitatis opes.
Audiit hæc auceps nemoroſa in valle moratus
Caſſibus incautas ut malè fallat aves:
Turturis, & dixit, cingam fallacibus arces
Retibus, hic prædam forte agitabo bonam:
Facta minis quantùm diſtent malè credula diſcet,
Cum cadat in noſtras compede vincta manus:
Dixerat, & volucrem dulcedine detinet oris
Mollia dum celat retia fronde levi.
Fertur at illa cito per inhoſpita luſtra volatu,
Deliciis viſet quo loca nata ſuis:
Dumque vagabundo laſcivit in aëre motu;
Vincula nodoſa compede crura ligant:
Plangitur & trepidans adducit retia motu,
Et tremit, ac viſis agna novella lupis.
Victor at optatâ referens nova præmia prædâ
Cincta triumphali tempora fronde gerit.
Hæc eſt præcipuo victoria digna triumpho
In qua qüæcunque eſt ſanguine præda caret.
Ergo age LAURENTI tua non te oracula fallunt,
Incidit in caſſes Turtur amata tuos:
Dulcia nam ſociat Neonympha cubilia tecum,
Tranſit in amplexus virgo pudica tuos.
Non ita ſplendenti gemma Indica fulget in auro,
Dotibus ut virgo hæc nobilitata ſuis,
Nam velut irriguos decorant regaliter hortos
Puniceis violæ & lilia miſta roſis:
Perpetuo ſponſam celebrat ſic nomine virtus
Atque verecundis ora pudica notis:
Virginei vultus maternæ inſignia formæ,
Vita refert mores ingenioſa pios:
Hanc igitur cupidis adducito colla lacertis,
Detulit in portus quod tua vota ſuos.

Digitized by Google

Et tu ſponſa tuis virtutibus inclyta, ſponſum
Excipe blanditiis officioſa tuum:
Miſtaque blanditiis levioribus oſcula junge:
Mollibus eſt verbis veſter alendus amor;
Hunc genus & pietas concinnaq; forma venuſtat,
Et virtus veræ relligionis amans
Hic cautâ ratione vias ingreſſus agendi
Carus amore domi, clarus honore foris:
Ergo tuum cupidis complexibus excipe Nym-
Ille tibi pariles reddet amore vices. (phum;
Quod ſupereſt Sponſis gratabimur omine fauſto,
In ſacros dantes thura merumque focos:
„ Quot lepores in Atho, quot apes paſcuntur in Hybla,
„ Cœrula quot Bacchas Palladis arbor habet;
Proſpera tot thalamo voveo, tot commoda ve-
Deliciis totidem veſter abundet amor: (ſtro,
Aſpiret veſtris conatibus aura benigna,
Sponſo mella fluant & pia Sponſa tibi:
Augeat & veſtros opulentia larga penates,
Prodeat è veſtro gens numeroſa thoro:
Eſte procul lites & amaræ prælia linguæ;
Lite vir uxorem nupta virumque fugat:
Triſte lupus ſtabulis, maturis frugibus imber,
Arboribus venti, jurgia vana thoro:
Et per felicis Venus aurea ſtamina vitæ
Concordi nexu pectora veſtra ligat.

Hic avis hic auceps inſidiaque leves.

Digitized by Google

(2)

Elegia Diis manibus conſecrata

MARIÆ VINSTRUPIÆ D.N. CLAUDII PLUMII

J. U. D. & in Academia Hafnienſi Profeſſoris in puerperio deſunctæ Conjugis. 1636.

Quid vita eſt hominum ? quid homo ? quæ commoda vitæ?
Quamque diu vitæ ducere fila datum eſt ?
Tempora ſunt hominis rigidi certamina belli
Finem ad ſupremos primum habitura rogos.
Illius atque dies animoſi ut militis anni,
Qui proprio optatas ſanguine quærit opes.
Icon vita necis, vitæ mors cauſa perennis
Divite quæ fundet gaudia multa manu. (ſum
Quidnam homo? vas nitidum vili de pulvere fu-
Quod ſubito medium ſolvitur inter opus,
Spiritus eſt fugiens homo flos atque herba caduca eſt
Quæ ſubito incurva falce reſecta cadit.
Commoda quæ memorem ? memorem quæ gaudia vitæ
Sincera, & nullis gaudia mixta malis ?
Cui vultu ridet ſemper fortuna ſereno
Irato ut nullas evomat ore minas ?
Quis numero contra potis eſt mala claudere cer-
Vitæ ad ſupremum ſæpe rotata gradum. (to
Non ita concuſſæ mutantur in arbore frondes
Cum gravis adverſum verberat aura nemus.

Tur-

Turbida quam variis agitatur vita procellis,
 Neſcia ſe in tuto ſiſtere certa loco.
Littora quot conchas quot amœna roſaria flores
 Quotque ſoporiferum grana papaver habet,
Vita tot immitis ſentit diſpendia fati
 Vita per alternas continuanda vices:
Qui mala, quæ patimur, ſperat ſe dicere poſſe
 Icariæ fluctus dicere geſtit aquæ.
O humanarum facies triſtiſſima rerum
 O dura & quovis ſors miſeranda modo!
Navis ut irato cui turgent carbaſa vento
 Fluctibus excelſum fertur aduſque polum
Impete majori veſtigia preſſa deorſum
 Nunc legit inſanas quum citat eurus aquas,
Nunc ob naufragii ventura pericula pallet
 Ne cadat in mediis naufraga Cymba vadis:
Sic properam alterno vitam ſors aggravat æſtu,
 Quæ manet in nullo certa tenaxque loco;
Nam modo nobilibus nos allevat incrementis
 Lætitiæ ſpargens ſemina grata novæ.
Et modo mutato nos deſerit improba vultu
 Inficiens luctu tempora læta gravi;
Et modo venturi tremimus diſcrimina fati
 Ne nimio frangat pectora mole dolor.
Ævi quis ſpacium breve menſuraverit? aut quis,
 Parcæ reſciderint an ſua penſa videt.
Ocyus ecce dies abeunt volitante ſagitta,
 Prætereunt anni more fluentis aquæ,
Nam neque prolabens curſu revocabitur unda
 Nec quæ præteriit, hora redire poteſt.
Luſtra bis octona aut decies ſe ſervat in annos
 Septenos miſeri ſumma ſenecta viri.
Hanc tamen ætatis queis ſummam attingere me-
 Contigit, hi certè rarius agmen erunt: (tam
 Q 5 Sunt

Sunt quos vernantis dum floret temporis ætas
Optima, ſub leges mors vocet atra ſuas.
Nunc alvus puero matris miſerabile buſtum eſt.
Nunc tener in vitæ limine fœtus obit.
Nunc ubi vitales optata capeſſeret auras
Progenies, vitæ flaccida linquit iter.
Nunc animæ occludit matri naſcenſque meatus
Vitam exorſurus matre cadente puer.
Ecce puerperii laſſata gravamine mater
Morte maritales expiat illa faces.
Quæ tamen eſt placidè tantos perpeſſa labores
Hocce ſui luctus dulce levamen habet,
Scilicet exacto ſalvata puerpera partu eſt
Et ſtetit immota pondere preſſa fide.
Sed quorſum remis veheris mea Muſa citatis?
Ad propiora vocor, heic age ſiſte pedem.
Hei mihi nulla meo mœrori verba ſuperſunt,
Officio vix par lingua manuſque ſuo eſt.
Ad tumulum tantæ quia thura adolebo maritæ
Pro qua conciperem per pia vota preces:
Eminet ætherios ut Cynthius inter honores,
Et Dea nocturnos quæ moderatur equos.
Inter honoratas ſic fulſerat illa maritas,
Quas tulerat vaſtô Portua magna ſinu,
Haud ſecus atque rubrô circumdata colla metallô
Dotibus innumeris conſpicienda fuit;
Stemma habuit clarum, ſed ſtemmate clarior ipſo,
Laude pudicitiæ, relligione, fide.
Stemmate clara ſuo, celebri mage clara marito,
Quamque dedit mundo ubere prole domus.
Utque viro vixit docto celeberrima, ſic &
Illa maritalis gloria prima thori,
Matronale decus pietatis norma MARIA,
Dotibus invidit mors truculenta tuis.

En

En uteri tolerata decem faſtidia menſes
 Deſierant, partus dura pericla ſubis.
Pectora ſed nimii molimina victa laboris
 Paulatim vires deſtituere ſuæ.
Atropos hocce videns fatalia ſtamina rumpit,
 Et cadis in medio floris honore tui.
Heu verè adverſis probitas exercita rebus
 Materiam triſti tempore laudis habet.
Et veluti fulvum ſpectatur in ignibus aurum,
 Tempore ſic duro eſt inſpicienda fides.
Fonte quid hauſta ſacro referam ſolatia, cordi
 Exanimi vires, queis animoſa fuit?
Aut inconcuſſo gemitus de pectore fuſos,
 Aut quid votivas optima thura preces?
Illa ſuum clara Dominum modò voce rogabat
 Ne miſeras, dicens, reſpue Chriſte preces.
Cum cedant alii lacerataque vela relinquant,
 Tu fractæ remanes anchora ſola rati,
Circumſtant famulæ, nati, pius atque maritus,
 Fletibus & mœſtis quilibet ora rigat.
Hei mihi quod nunquam fortuna benigna tuliſſet
 Pro vobis ſacra vota litare prece.
Sed modò cum veſtro ſocians ſuſpiria fletu
 Deflebo veſtræ fata ſiniſtra domus.
Quid lacrimæ proſunt? nulla eſt revocabilis arte
 Cum ſemel extincto lumine vita fugit.
Fletibus ergo oculos nimiis prohibete tenellos,
 Tundite nec vana pectora mœſta manu;
Nam nullis ſurget rediviva MARIA querelis
 Ivit ad æternas non reditura domos.
Illius ante diem crudeli funere rapta
 Oſſa tegit viridi terra beata ſinu.
Ætherias animus dudum tranſlatus in oras
 Æterna gaudet proſperitale frui.

(3) TUMULUS

MARIÆ LAURENTIJ

Uxoris

DN. ANDREÆ AAGAARDI,

In Qârum &c. apud Cimbros Paſtoris fideliſſimi, fratris ætatem piè colendi. 1643.

Perpetuant luctus & pullæ Syrmata veſtis,
  Excipiuntque novos juſta renata rogos.
Ecce recrudeſcunt antiquo vulnere planctus,
  Udaque conſueto lumina fonte madent.
Nondum ſopierat ferales Cimbria leſſus,
  Non lacrimis poſuit gratior hora modum:
Et diris iterum fuſcantur limina taxis,
  Atratoſque refert trux Libitina dies.
Terret adhuc mœſtos tranſacti temporis horror,
  Et conſanguineæ fata ſiniſtra domus; (preſſo,
Quadrupliciq; angunt monumenta umbrata cu-
  Queîs animi tegitur portio prima mei.
Annuus ambuſtas convellit ſæpius ædes
  Orbis, & ancipiti tempora clade rotat.
Tertius auſpiciis nunc volvitur annus adultis,
  Et noſtros quaſſat quinta ruina lares:
Scilicet augeſcunt pariter cum tempore queſtus,
  Infeſtatque redux proximiora dolor.
Sic paſſim in noſtram conjurant omnia gentem
  Numina, & ad cædes claſſica fata canunt?
Sic nos Parcarum ſceptris emancipat ortus,
  Et teritur duræ turbida vita neci?
Exhaurit cunas tumulus mollemque Juventam,
  Et matura decus fata virile legunt;
Seraque ſuppilant imbelles funera canos,
  Nec pretii quicquam ruga ſenilis habet;

Æquali

Æquali cunctos licitatur perfida cenſu
Atropos, hamatæ præſes avara coli.
Divini Mariæ manes tuque umbra beata,
Nuper Agaardinæ gloria magna domus,
Non tibi ferratis obnoxia ſtamina penſis
Feſtinâ rupit mors malè promta manu;
Sed Lunæ transgreſſa globos auguſta frequentas
Atria, & æternis gaudia nata locis;
Atque maritali ſerò licet addita trigæ
Perpete ſopitas adſtruis igne faces;
Lætaque præreptis diſpenſas oſcula natis,
Ingeminat ſanctas fervida cura vices.
Non mors hæc mors eſt, ſed veræ copia vitæ,
Deque indefeſſo grata labore quies.
Diſcite mortales, quos pondus inutile terræ
Vexat, & invisâ ſarcina mole gravat,
Diſcite, quo pietas precio ſincera laborat,
Lactea quâ cœli ſemita lege patet: (gentis
Non dabit hoc cenſus, non ſceptra, nec inclyta
Nomina, vel forti parta trophæa manu;
Sed calidi gemitus, ſaturataque pectora cœlo,
Et mens, quam propriæ tædia labis habent,
Fortiter illecebris ſe ſubtraxiſſe profanis,
Et ſoli mentem contribuiſſe Deo,
Ire per adverſos infracto pectore caſus,
Nec votum cupidi deſtituiſſe poli:
Hic nos tranſcribit ſummo conatus Olympo,
Hoc nos æterno ſydere donat opus.
Nec contenta polo ſtellantes fama penates
Deſerit, & reſidem celſa fatigat humum;
Ingredienſque auras ſpacioſas explicat alas,
Secula ſublimi poſthuma laude trahens,
Virtutique meret. Stat virtus neſcia fati,
Et formidatos deſpicit uſque rogos.

Q 7 Hinc

Hinc tua venturis ſcribentur nomina faſtis
Et probitas ſemper digna Maria legi,
Et fraudis ſecura fides, rectique miniſtra
Mens, & ſinceri maſcula flamma tori.
Poſſedit totum cœli reverentia pectus,
Candidaque optavit corda habitare Deus;
Sub tanto morum bene caſtigata magiſtro
Gratia, & ætatis ſuavis inarſit honor.
Effinxit teneros ſolers prudentia ſenſus,
Præludens curâ pondera vera levi;
Exegitque omnem ſtudio meliore juventam
Ingenuâ tutus præſide mente pudor.
At matura faces quartum eſt experta jugales:
Floruit optato pignore fœtus amor.
Quaſque novas proles ſolata eſt primula curas,
Grandævas mulſit nata nepote ſeges.
Non obit, aut triſti mulctatur funere, quiſquis
Tam clarâ effertur poſteritate ſenex.
At tu, cui luctus diſtringunt viſcera, frater,
Deſine Parcarum regna ſevera queri:
Veſter amor, tenerique joci, caſtique lepores,
Et placidus vitæ cum pietate tenor,
Par animus, diſpar ætas, thalamuſque fidelis,
Æternum ſeclis inſeruere decus:
Nam pietas, nam priſca fides ſua fœdera ſervant,
Et ſolitum virtus enthea robur habet.
Et tu defunctæ ſoboles præclara parentis
Parce tibi, ignorant aſpera jura preces:
Non tibi deceſſit genetrix, diuturnior extat
In te, & maternis elevat ora notis.
Marmora corpus habent, animus ſuper aſtra (triumphans,
Elyſijs ſociat jubila læta choris.

(4)

Digitized by Google

LAURUS CIMBRICA

Seu

De Victoria

Sereniſſimi atque Potentiſſimi Principis

CHRISTIANI IV.

Daniæ Norvegiæque &c:

Regis ſemper Auguſti

Adverſus claſſem Sueco-Batavam,

Quam in Sinu illò Oceani Occidentalis,

Qui nobis dicitur Liſterdyb/

ad 16. Maj 1644.

gloriosè reportavit.

Digitized by Google

Illuſtri ac Generoſo Viro

D. HENRICO RAMELL

Domino de Beckeſkow
Regiæ & Equeſtris Academiæ, quæ Soræ eſt, Præſidi Magnifico & in arce Bölum Præfecto Regio.

S.

Illuſtris Heros.

Diſcrimen animoſius ſubire, cum patriæ ſalus dubio jactetur vento, Principibus ſemper ad immortalem nominis famam maximè profuit: non enim altera laus eſt, in qua ipſorum virtus magis triumphare poteſt, quam in pietate erga Deum, & amore in publicum bonum. Nec eodem modo æſtimanda venit privata clades & publica calamitas: nam qui privatas ædes affligit triſtior caſus, patriæ ſtatum non convellit: ſed eodem ictu omnium fortunæ concidunt, quo Reſpublica exſcinditur. Eò propterea majori cum laude conjunctum eſt, ingruenti tempeſtati obviam ire, quò plurium ſalus agitur. Speciosius titulis imaginum ſervata patria, quam dilatata aſſcribitur. Majoris pretii ducitur laudatiſſima Camilli opera in profligandis Gallorum copiis & reparanda patria, quam Scipionis triumphus gemina victoria inſignis, quo ſubactis opulentiſſimis Africæ & Hiſpaniæ regnis maxima imperii acceſſio facta eſt. Idem Marius plus amplitudinis & gloriæ ex Cimbrorum ruina, quam Jugurthæ vinculis acquiſivit; quia illos

intra

intra Italiæ terminos certum excidium Romæ minitantes ad internecionem uſque cecidit; hunc verò fratrum parricidam in proprio regno perſecutus Romam captivum duxit. In more apud Romanos poſitum fuiſſe memoriæ proditum eſt, ut qui ciuem in bello ſervaſſet, coronâ ex querna fronde, quæ Civica appellabatur, donaretur. Sed qui patriæ graviter laboranti ſubvenerit, non vili quernæ frondis honore ornari meretur, ſed ſertis dignus eſt ex floribus contextis,

Quos neque frigoribus Boreas, nec Seirius urit
Æſtibus, æterno ſed veris honore rubentes
Fons Aganippeâ Permeſſidos educat undâ.
Unde piæ paſcuntur apes, & prata legentes
Tranſmittunt ſeclis Heliconia mella futuris.

Non enim heic unius civis periclitatur caput, ſed totius regni in diſcrimen ſalus adducitur. Dulce eſt pro patria mori & egregium ad poſteros communi bono proprio ſanguine parentare. Nec minus decorum ejuſdem cervicibus impendens malum fortiter propulſare. Si vel patriæ animam impendere non contingat. Namque in ambiguo poſitum eſt, utiliuſne tam infracti ſpiritus Heroas habeant regna, an amittant. nam ipſorum vita ne vincantur efficit, mors etiam ut vincant aliquando præſtat. Quod ſi autem iis, qui civium ſaluti proprii ſanguinis hauſtu litant, prima immortalitatis laus aſſignanda ſit, utique quæ proxima eſt, illis debetur, qui idem decus affectant, quorum vita ſæpiusculè civibus ſuis fructuoſior exiſtit, quam illorum obitus. Nullo verò in argumento laudabilius Doctorum occupatur induſtria, quam ſi Principum nomina, qui

qui patriæ interitum propriæ vitæ impendio redimere non detrectant, meritæ immortalitati conſecraverint. Uti enim poſterorum memoriâ digna geſſiſſe glorioſum, ita eadem ſcriptis ſuis proſequi honorum. Solo literarum interventu res Principum præclarè geſtæ ab interitu vindicantur. nam

Carmine ſit vivax virtus, expersq; ſepulchri
Notitiam ſeræ poſteritatis habet.

Hùc accedit, quod laudum ſuarum ſtimulis admodum afficiantur Heroës & ad fortiter audendum atq; agendum impellantur. Excitatur enim encomiis animus,

- - - - laudataque virtus
Creſcit, & immenſum gloria calcar habet.

Quæ res non ignorata ſuperioris ævi hominibus, arctiſſimæ amicitiæ inter Principes & viros in politiori literatura cum laude verſatos cauſa exſtitit.

Gaudet enim virtus teſtes ſibi jungere Muſas,
Carmen amat quiſquis carmine digna gerit.

Nec parum ad nominis immortalitatem refert, placuiſſe doctis. Non tamen promiſcuè ex vulgo doctorum quilibet ad amicitias Principum admittebantur, nec à quolibet ſuas res literarum monumentis commendari paſſi ſunt; ſed ab illis potiſſimum, qui in illorum celebrandis rebus geſtis etiam ipſi propriam ingenii laudem conſequerentur. Nec enim (verba ſunt Ciceronis) Alexander ille gratiæ cauſa ab Apelle potiſſimum pingi & à Lyſippo fingi volebat, ſed quod illorum operam cum ipſis tum etiam ſibi gloriæ fore putabat. Et hujus rei conſiderationem animum ejus verſaſſe veritati conſentaneum videtur, cum Achillem, ad cujus ſepulchrum in Sigæo venerat,

rat, in quem etiam genus ſuum materna lineâ referebat, beatum prædicaret, quod laudum ſuarum præconem Homerum inveniſſet. Hinc Cicero, placet, *inquit*, ille Hector mihi Nævianus, qui ſe laudari lætatur, *ſed addit* a laudato viro. Scilicet autoritatem clarorum virorum ambibant, & ſpectatorum téſtimonia impertiri ſibi deſiderabant, ut quod magnitudine rerum deerat, ipſorum ingenium ſuppeditaretur.

Cum itaque Rex noſter clementiſſimus triplici ab hoſtibus noſtris reportatâ victoriâ affectum ſuum in patriam & ſtudium in medendo Reipubl. incommodo toti Chriſtiano orbi abundè teſtatus ſit, omnibus omnium ſeculorum Principibus virtutis & Pietatis palmam meritò ambiguam facit. Cujus in pace integritas, in armis robur toties ſpectata ſunt; cui ut ex antiquioribus, quem anteferam, neminem, ita, quos comparem paucos invenio. De Themiſtocle memoratur, quod, cum Perſarum Rex Xerxes, excitâ ſedibus ſuis barbararum gentium, quæ ipſius ditioni ſuberant, mole, expeditionem in Athenienſes decerneret, urbſque illa fluctum totius barbariæ ſufferre non poſſet, patriæ ancipiti malo confli- ctanti fortiter adfuerit. Cum enim ab Apolline reſponſum retuliſſent, quo ligneis muris ſe tueri jubebantur, hæſitantibus cæteris, ſolus oraculi mentem dextrè interpretatus eſt, & interpretationis ſuæ veritatem gemina hoſtilis claſſis ruinâ ad Salamina & Artimiſium felici eventu comprobavit. Regis noſtri Auguſtiſſimi in dubiis ſemper infractus animus melior Apolline Vates tam afflictis patriæ temporibus nobis extitit, &

po-

potiora quam quæ Delphis petebantur, oracula reddidit, quæque ore juſſit, ſtrenuè manu exſecutus eſt, eò majori encomio ornandus, quo præ cæteris patriæ utilior apparuit. Nam ſuperiorum plerique, qui rerum præclarè geſtarum ſempiterna gloria eminuerunt, pacis artium fuere rudes, ac ea propter cœco quodam impetu in patriæ exitium, quam armis defenderant, pace ferebantur: impatiens enim quietis animus odia & ſimultates fovebat, quæ non raró in apertam vim erumpebant, quæ procella maximè Reſpublicas concuſſit, ut Marii, Sullæ, Cæſaris exempla ſatis demonſtrant, notiora ſunt, quam ut fuſius deduci indigeant. Sed hic noſter Auguſtus non minus pace bonus, quam armis fortis viſus eſt, qui etiam hoc ſingulare præ omnibus habet reliquis, quod illi florentis ætatis momenta ad arma contulerint; hic verò nec in ſenium vergentes annos, qui magis otia, quam arma deſiderabant, belli laboribus ſubduxerit. Cujus indefeſſæ curæ & excubiis vigilantia lumina regni (ut cum Poëta loqui mihi liceat) penes Deum nos ab incurſu & vi hoſtium adhuc tutos præſtiterunt. In quo verè aquilæ ſenectutem admirari licet. Ejus in patriam, præſertim hoc tam turbulento rerum ſtatu, merita dignè celebrari nequeunt, ſi vel ad partes redivivus Cicero vel alter Homerus adfuerit, modò rerum majeſtas pari verborum ornatu ſit amplianda.

Quandoquidem igitur levi hoc & pingui Minerva condito carmine primam Regis Clementiſſimi victoriam adverſus claſſem Sueco-Batavam proſecutus ſim; meritò Veſtræ Magnificentiæ & cæteræ Doctiorum turbæ maximam admira-

mirationem moverit, cur ego potiſſimum, qui Divinum illud poëſeos ſtudium vix à limine ſalutavi, è media quaſi doctorum plebe proſiluerim, qui hoc tanti ponderis opus in me derivarem. Idem mihi uſu venit quod olim Orpheo (ut matribus hœdos ſimiles olim Poëta novit, & parvis componere magna ſæpe ſolemus)

Nam patriæ feſto lætatus tempore Vates
Deſuetæ repetit fila canora lyræ
Et reſides leni modulatus pectine nervos
Pollice feſtivo nobile duxit ebur.

Lamentabar olim commune patriæ exitium, cum elabendi è manibus hoſtium ſpes omnis miſeris præciſa videretur; nunc vero ſingulari Dei favore & ſumma Regis virtute mutata in melius ejuſdem ſorte in communi lætitia affectum diſſimulare nequeo. Nunquam me fefellit, nec adhuc fallit, quam plurimos eſſe intra patriæ pomœria excellentioris ingenii homines & in hac arte ſolidius eruditi, qui felicius multo hoc ipſum tentarent, ſed inde a propoſito abſterreri mihi æquum non fuit. Nec Æacidæ propterea arma projicere conveniebat, quod Hercules robore illi præſtaret.

Sed Phryges attoniti, quamvis Nemeæa videbant
Arma Cleoneuſque acies impelleret arcus
Pugnante Alcide, tamen & Telamona timebant.

Si apud bonos hoc obtinuero, ut hoſce conatus amori in patriam imputare, eoſque ab affectu & non rei præſtitæ vilitate æſtimare velint, pretium voto uberius me conſecutum exiſtimabo.

Quod

Digitized by Google

Quod ſupereſt, Illuſtris Ramelli, Veſtram Magnificentiam humillimè oro, velit pro ſuo in literarum ſtudia favore hunc fatiſcentis ingenii qualemcunque fœtum patrocinio ſuo dignari, ut intra privatos parietes craſſiori vena excuſum opus ſub nominis ipſius tutela in lucem prodire mereatur, quo quod ingenii imbecillitas operi detraxit, nominis veſtri ſplendor compenſet. Summus ille rerum noſtrarum arbiter Deus Veſtram Magnificentiam cum tota illuſtri familia Patriæ & Reipublicæ huic noſtræ literariæ ipſius curis quotidie ſpecioſius augeſcenti, nobiſque ipſius patrocinio ſubjectis quam diutiſſimè ſanam & ſuperſtitem ſervet. Quod mihi in votis antiquiſſimum erit. Vale Magnifice Heros, & me in illorum numerum, quorum conatibus ex animo faves, aſſciſcito.

Veſtræ Magnificentiæ
humillimus cliens

CHRISTIANUS AAGAARD.

Horri-

Digitized by Google

HOrrificos titulos & formidata profundo (cis
Claſſica Hyperboreo, tumidiſque infeſta Süe-
Prælia perpetuis attollat fama quadrigis,
Et populis rerum inſinuat documenta remotis.
Dediſcat priſcum decus Arſacidumque ruinas
Græcia. nunc omni tempeſtas Perſide major
Atque alter rigidis Xerxes numeroſus in armis.
Heic melior Vates, rurſumque oracula ſurgunt,
Et patriæ dubitata ſalus interprete dextro
Robore fulta levi dubiâ defenditur alno.
Negligat antiquas clades ſtupeatque ſiniſtros
Oceani caſus Salamin præſenſq; duellum.
Martem credo equidem bellum deterruit impar
Diſcrimenque audax; proprios exoſa furores
Bellona incertô tractabat prælia votô.
Ad ſonitus omni Neptunus inhorruit aulâ,
Cœruleoſque axes conſcendit, & arduus undis
Correptos paſſu juſſit citiore jugales
Ire per adverſas ſtrages revolutaque totis
Savcia tranſtra fretis, & pugnæ damna recenſet.
Purpureos ſtagnare lacus, æſtuque cruentô
Nereidum maduiſſe domos ut vidit, anhela
Surgit & undanti Tethys hinc excita cubili
Claſſibus affrangit famulum victricibus æquor;
Et Regem venerāta ſuum caput inſerit alto.
Excedunt tranſacta fidem teſteſque refellet
Poſteritas ſequior chartas, majoraque veris
Credet, & autores gravior cenſura ſequetur,
Uſque adeo viciſſe fide fruſtrabitur omni.

(cœptum
Quid primum memorare juvat? quo limine
Surget opus? Gentiſne canam furtiva profanæ
Conſilia, & parili proſtratos ſtrage Batavos?
Iam tuus, o Auguſte Senex, animoſus in hoſtes
Im-

Impetus, & multæ vis inconcuſſa Senectæ,
Et patriæ ſpectatus amor mihi carminis hujus
Limes erit? ſacrum quocunq; vocaverit œſtrum,
Materiâ ſuperante premor, molemque recuſant
Vires, nec tantos ſpero exæquare triumphos.
Exiſtat ſylvis comitatus & amnibus Augur,
Et mirata Deis quondam pallentis Averni
Plectra ferat, tumidamque lyram averſabitur an-
Tentatus toties Clariis, ſua filaque rumpet, (tris
Et multum ſuprema rei trepidabit ad auſa.
Exſuperant decora iſta modum, cognataq; cœlo
Deſpectat virtus humili clareſcere cantu,
Atque tuis paria eſſe negat præconia geſtis.

Diſcite mortales, cautaſque advertite mentes,
Et mundi ſpectate vices, ut totus in armis
Sudet, & ancipiti jam dudum Marte laboret.
Hoc opus infidi princepſque induſtria Sveci
Moliri bella, & ſocias committere gentes,
Firmataſque olim pacis diſrumpere leges.
Nec propriis ſatiata malis gens improba ceſſat
Indulgere odiis, rebuſque inferre quietis
Diſſidium, & mundi trahere incrementa ruinis.
Sit tandem ſceleri modus, atque inviſa faceſſant
Bella, nec hoſtiles cœlo intentate paratus.
Eſt Deus, eſt cœlo ſua vis, atque arma Tonanti,
Innectitque moras pœnæ, ſpatioque graveſcit
Ultio, & immenſum lucratur tempore pondus.
Ite, hominum vexate genus, ſpolioque perenni
Exhauſtus manibus vix ſuppetat orbis avaris;
Si tam ſæva Deo ſedit ſententia, ſi ſic
Ferratæ juſſere colus; tamen angit Olympum
Pernicies obituſque hominum, prædataque terras
Gens alias diſcet ſimili impalleſcere fato.

Ut

Ut conclamatos crudeliter acta per agros
Bellua, ſollicitos nemorum ſcrutata receſſus
Et populata caſas, poſtremo indagine cincta
Corruit; hoſtili depaſta mapalia tabô
Stagnant, & triſti formidine rura levantur.

Tertia Parcarum ſurgebant ſtamine luſtra,
Plenaque ſupremo fluitabat licia fuſo,
Ex quo Teutonici peregrino Marte coloni
Quaſſati exhauſta Suecum cervice ferebant;
Quemnam tanta mali ſeries, quem incommoda gentis
Summa latent? turbantur agris, laribuſq; paternis
Expulſi rigidos mittuntur aduſque Gelonos.
Exiliis miſerum vix alter ſufficit orbis.
Nec tituli deſunt, ſanctè jurata Tonantis
Majeſtas aptum ſceleratis commodat actis
Prætextum, & multo bellum inveſtitur Olympo.
Interea propriis inſudans Cimber aratris
Sub Jove verſat humum cautus, ditemq; precatur
Autumnum, & plenâ diſtendit meſſe penates,
Largius afflatus diuturnæ munere pacis.
Vidit at Alecto fœcunda ſilentia Dani,
Invidiæque ardens ſtimulis ſtyga oberrat anhelâm,
Crinales reſoluta hydras, queis lambere terga
Perque ſinus errare dedit, variaſque volutans
Inſidias, rigida compellat voce Sorores:
Siccine tranquillo propellere ſecula curſu
Fas eſt indulgere Gothis? En nube carentes
Delicias gentis, ſolique vacantia cœlo
Otia, & ex omni ceſſantes limine motus!
Ubertate tumet jugi, nimioque ſuperbit
Succeſſu noſtrique ſedet modo fulminis expers
Dania, & infernos neſcit ſecura furores.

Unde animis novus iſte pudor? quæ noſtra mo-
Arma quies? ideone faces attollere triſtes (ratur
Et furias agitare datum eſt, ut ſolus inerti
Perfuſus ſomno declinet in otia Cimber?
Omnibus audimur populis, plerique calore
Intepuere meo, atq; avidè modo bella capeſſunt.
His inimica locis tantum admoviſſe vetamur
Signa, atque in placidum quicquam delinquere
Danum!
Excutienda quies, Cimbrisque ad caſtra vocatis
Ad lituos trepidare dabo; mihi militet omnis
Arctos, ſique ſinant æternæ fœdera legis,
Antiquum tentabo chaos transfundere rebus.
Bellona eſt imitanda mihi, quæ plurima Suecum
Poſſidet, & multa dementat pectora fraude.
Expedient mihi fata viam, cœloque magiſtro
Hoc fortaſſe opus aggredior. Sic fata cruentum
Mugit, & ingenti correptam robore pinum
Vibrans infernæ ſtagna intemerata paludis
Tartaraque & nigri pallentia tecta Tyranni
Teſtatur, dictiſque fidem ſua numina poſcit.

Jamque ſecuturæ nimium portenta ruinæ
Erumpunt, Erebique imis effuſa tenebris
Diva ſtudet vario confundere bella tumultu.
Inferniſque diu meditata ſedilibus aſtus
Exilit, & tacito Sueci ſubterlegit oras
Allapſu, atque intrat loca ſydere preſſa nivoſo;
Bellonæque habitus ſumit, rigidaſque Ceraſtas
Arctat, & errantes impreſſa caſſide frænat.
Effulget ſimulatus apex, galeæque coruſcat
Mentitus crudele nitor; multo ora furore
Aſperat, & rabie ſufflammat lumina triſti.
Dextra haſtam fingit, clypeoque gravatur inani
Læva;

Læva, & Amazonio ſuſpendit ſyrmata cinctu
Fibula, & à dextro deducit pectore veſtes.
Hoc ornata modô proceres ipſumque ſenatum
Aggreditur, ſenſumque aperit ſic fata profanum:
Illa ego ſum veſtri, Primores, Martis Enyo
Tutela & jurata comes; umbonis ad iſtud
Fulgur multoties flavis cecidere Sicambri
Crinibus, adque ictus toto Germania Rheno
Intremuit noſtros; ſemper me ſigna ferente
Vicimus, & ſociis hoſtem proſtravimus armis,
Et decora ampla tholis ſuſpendimus. undiq; no-
Paruit imperiis & frenum Teuto momordit. (ſtris
Noſtrum eſt quicquid Rhenus alit, quam gur-
gite flavo
Alluit Albis humum; quaſſavimus ora fugacis
Danubii, nihil uſque meo impenetrabile Marti eſt.
Solus inexhauſti depaſtus Teutonis arva
Vidit inanitos longævi ruris honores
Suecus, & attonitos ad acerba ſilentia Faunos.
Ipſe quidem aſſidua devictus clade fatiſcit
Cattus, & afflictæ ſtupet ad jejunia vitæ.
Quid juvat in vacuis hærere diutius oris,
Heic ubi victores victoſque affliget eâdem
Peſte fames, qua nulla magis damnoſa timetur?
Spes in vicino eſt opulentæ maxima prædæ:
Otia Cimber agit, propriiſque penatibus hærens
Divite luxuriat ſorte, æternamque quietem
Sperat; at enervi mens dudum marcida luxu
Dedidicit pugnas, & cunctis inclyta terris
Exceſſit virtus & formidabilis ardor.
Inſpectate habitus animorum, & ad omnia belli
Obſurdeſcentes curas hebetataque ſenſa.
Exedit caries haſtas, galeæque coruſcum
Poſſedit fulgur nimio ſqualore vetuſtas.

Tela ſtupor fregit, pharetriſque æterna ſagittas
Pax texit: nulli mens eſt educere ferrum,
Nemoque vicinum ſtudet evitare duellum.
Arma inferte citi, taciteque movete catervas,
Et famam certate rei prævertere curſu,
Impetus in lucro eſt, poſcitque ſilentia cœptum.
Excutiet vires timor, & languentia præceps
Pectora diſcrimen franget, lymphataque paſſim
Agmina diſcurrent rationis egentia certæ.
Materiem ſors quæq; dabit, larvamque decoram
Inveniet ferro. Quis Marti dicere leges
Suſtinet, adque æqui bella emendare rigorem?
Armis jura favent, juſteque egiſſe videtur
Qui ſuperat, parteſq; adeo quoq; fata ſequentur.
Quid memorem ſocios, quos talia vota fatigant,
Et dudum ſpes certa angit, pretiumque laboris
Indubium? Veſtrum eſt tantis aſſiſtere rebus,
Et fatis aperire vias. date ſemina belli.
Ipſa ego cunctantes immani animabo furore,
Et Gallos Batavoſque pari in diſcrimina ducam
Conſenſu, refugaſq; adigam ad ſuffragia gentes:
Æthiopumq; domos ſubeam, vicinaque Turcis
Regna, atque à quovis ardeſcent limite pugnæ.
Non ego Pangæos apices, Iſtrique fluenta
Anteferam Moſæ, Rhodopen mea Belgica vincit.
Et Thraces multum Batavos excedere juro,
Sic gens hæc jugi bellorum induruit uſu.
Hæc precium ceu Numen habet, ſpe concita lucri
Militat, & titulo ſibi prælia ſumit honeſto. (quor
Armorum hinc augenda ſeges, ſeu claſſibus æ-
Obſcurare placet, ſeu Martem accendere terrâ.
Hæc ubi dicta dedit, ſubitâ dilabitur aurâ,
Et ſceleris nimium cunctis inſpirat amorem.
Pars hærent, alii partes aſſenſibus implent,

Digitized by Google

Et dubios captant dictis: Quidnam ire moramur,
Quò cœlum, quò fata vocant? pia ſuadet Olympus
Prælia, & affatus ſequimur ſine crimine Divum.
Antiquum ſubeat vulnus. disjectaque caſtris
Funera, & undantes Suecorum ſanguine campi.
Pernicies geminare datas autoribus æquum eſt,
Ut propriis diſcant metiri noſtra ruinis
Damna. rudes quondam belli pepulere Suëcos,
Sed nunc noſtra ferè ſub ſignis canuit ætas.
Sic animos firmant, atque ad ſuffragia cogunt
Obliquantque preces. parilis ſententia cunctos
Devinxit, placidi turbare ſilentia Cimbri,
Ancipitique agros paſſim anguſtare quietos
Incurſu, ferroque omnem tranſire per Arcton.

Jam Cimber, jam Scane tuos poſſederat amplo
Suecus Marte lares, auſuque elatus in iſto
Grande tonat, Regemq; ipſum ſecretaque regni
Exturbare parat, voto lactatus inani.
Quanta ſeneſcentes tunc, Rex mitiſſime, vires
Cura laceſſebat; quantis tibi ſerior ætas
Incaluit ſtimulis? medios prorumpere in hoſtes
Mens avet, & denſas umbone impellere turmas,
Et patriæ proprios impendere ſanguinis hauſtus.
Ut leo, quem timidis cædem intentaſſe juvencis
Agricolæ meminere prius, nunc luridus annis
Exuit immanem rabiem, ſe contra ruentem
Forte videns urſum, totis effunditur antris,
Et memor antiquæ virtutis languida firmat
Corpora, & imbelles horrendum mugit ad iras.
Te patriæ exercet præceps juvenile ruinæ,
Hoſtileſque doli, properique injuria caſus.
Incertumque ratus alienæ fidere curæ,

Digitized by Google

Ipſe metum præſens omnem & ſuſpecta locorum
Inſpicis, objectoque intactum milite munis
Limen, & anfractus dubios male tutaque clauſtra
Præſtruis. heic juſta turmas ſtatione locatas
Partirique vices, tacitaſque ediſcere fraudes
Hoſtis, & inſidias cautè evitare latentes
Præcipis, & rerum quoſvis attendere motus.
Ipſa ſuæ fidei certant documenta probare
Agmina. depoſcunt ſibi prima pericla laboris
Quiſquis; Riphæas galeâ potare pruinas,
Et vigiles noctes quamvis humentibus aſtris
Ducere, & algenti poſuiſſe cubilia campo,
Atque Ducum trabeata cohors vulgique corona
Suſtinet, ipſam animam volupe eſt impendere (juſſis.
Nec tua caſtrenſi vallum prætoria ſepto
Ambit, nec vigilum ſubeuntes ordine certo
Excubiæ trepidum tibi diſſuaſere timorem;
Sed qua decreſcens breviore Fionia ripâ
Deſpectat Cimbros, ſummis in finibus hæres,
Vix corpus ſolito (tanti eſt fiducia recti
Et mens fulta polo) Regale ſatellite cinctus,
Et paſtorali non amplo culmine tectus,
Unde queas armis poſſeſſa hoſtilibus arva
Cernere, & eventus animo indagare futuros.
Nunc turbæ miſtus, Ducibus nunc additus ipſis
Omnia conſiliis, & multo dirigis uſu.

Hoc dudum intuitus diræ penetralia mentis
Concuſſit Suecus, miſtâ formidine votum
Intremuit, tardeque ſuis accedere cœptis
Eventum, tantoſque dolet lenteſcere motus.
Diffidenſque ſibi raptim peregrina fatigat
Auxilia, & nimium pronos in bella Batavos,
Atque iſtis gentem trahit ad conſortia dictis:

In-

Inclyta Gradivi ſoboles, & maximus orbis,
Belga, timor, bellis quem dudum maſcula virtus
Deſtinat, & mundi ſpoliis fera ditat Erinnys:
Nos Martis diſcrimen idem ſociique labores
Conciliant olim, dedimus documenta viciſſim
Mutua, & amborum ſpectatum eſt robur in armis.
Jam nos fata urgent, & lis cœpta omine lævo.
Obruimus Danos, & deſidis otia vitæ
Præcipiti dudum turbavimus impete, noſtro
Marte fatigatus jam longum Cimber anhelat.
Caſus in arbitrio cœli. namque invida votum
Impedit, & jugi conatus frigore tardat
Natura. audacter progreſſi utrumque tenemus
Limen, & ulterius non fas procedere terrâ.
Hæret iners bellum, dudumq; parata moratur
Claſſica hyems, horrentque gelu ſolidata perenni
Æquora, & optatos ſerò laxantur in uſus.
Nunc ſocii cœptis ſuccurrite. mitior oras
Temperat has aura, & favet his clementior annus
Portubus, & facili deſævit frigore bruma.
Claſſibus impugnate Danum, (quid robore fracto
Audeat?) & ſubito bellum accelerate paratu,
Atque ipſum librate caput. modò limine primo
Stamus, & ingentis nos prædæ ſæpe moratur
Ubertas, ſpoliiſque manus laſſantur opimis.
Quid regni interiora ferant, quò maxima traxit
Et rerum pretioſa timor? Vos ſydere dextro
Ite & exuviis gentis diteſcite vanæ.
Namque metu veſtrum nomen percellit hiantes,
Et miſeras animas prece mercabuntur & auro.
Si quos iſta juvant bellique arrideat ardor,
His quoque nos operam grandi penſabimus ære.
Quid non pollicitis agitur? meruere profanis

Digitized by Google

Aſſenſum verbis, iturque ad claſſica paſſim,
Et conjuratis infeſtant æquora remis.

Dumque indefeſſo diſpenſas cuncta labore,
Et regni inviolata tui, Rex, undique firmas
Providus, en nigras ſuccincta pavoribus alas
Fama refert Belgas numeroſâ erumpere claſſe,
Adductos pretio ſpoliique cupidine noſtri,
Terrificumque fretis atque exitiale minari
Terris. ſe belli molem ingeminare paratos,
Et narrata diu moliri claſſica, & ipſos
In propriis Danos citò debellare profundis.
Et licet augeſcant interprete quæque timore,
Non tamen à veris abluſimus uſque periclis,
Nec caruit ratione timor. confuderat omnes
Nuncius, infractoſque animi pallere coëgit,
Abjurant auctô priſcum diſcrimine paſſim
Robur, & in miſeros ſolvuntur pectora queſtus:
Quid demum ſperare juvat? jam Scania Sueco
Paret, & exhauſtus diuturna clade fatiſcit
Cimber, ab utrovis minitatur cardine Mavors.
Jam pater Oceanus proprios in prælia fluctus
Armat. jam Auſtrali graviora pericula portu
Exiſtent miſeris, vix puppibus æquora tantis
Balthica ſufficient. laſſabunt carbaſa ventos,
Caurorumq; cohors vacuis immurmuret antris.
In nos infeſtis conjurat viribus orbis,
Nec patet effugium, à terris truculentior arcet
Suecus, perque fretum prohibent evadere Belgæ,
Scilicet in pecudum morem cædemur inulti.
Diſrumpant elementa fidem; & compage ſolutâ
Obruat Arctoas effreni gurgite terras
Oceanus, populiſque reducat ſecula Pyrrhæ,
Nam vaſto miſeros aliquando ſub æquore mergi
Præſtat

Præſtat, quam tumido ludibria vivere mundo.
Has paſſim voces & ſingultantia mittunt
Verba, nec eſt animis ſolatia quærere mœſtis.
Solus at ad caſus Rex ipſe interritus omnes
Obſtat, & Orcheſtræ luctum populiq; timorem
Solatur, meliuſque jubet ſperare jacentes.
Caniciemque ciens ſanctam plenoſque verendâ
Majeſtate dies, ſic dignum Principe fatur:
Nunc, nunc, o Proceres, animos firmate, ſaluti
Rerum attendentes, non uſquam emoveris hoſtem
Fletibus. haud emitur gemitu ſperata perenni
Palma, ſed audendo. modò participate labores
Diviſis mecum curis. avertite terrâ
Vos hoſtem, & vobis triſtes defendite clades.
Hoc mihi demandate nefas; emtos ego frangam
In bellum fremitus Batavi faſtuſque protervos:
Et ſolitum dubiâ tractare negotia ſorte
In mores faciam vultuſque redire priores.
Si vel Olympiferum denſis Atlanta maniplis
Cinxerit, & medios Lybiæ toleraverit æſtus:
Vel modò diverſo raptus ſub cardine, terræ
Conſcia naſcenti & primo pallentia ſole
Regna ferus rigidâ miles concuſſerit haſtâ,
Occidet, & ſanctè indutis ſuperabitur armis.
Turpe emitur virtus, mendicatique calores
Ampullas redolent, & ſemper in impete primo
Exſpirat robur pretio mercabile certo.
Fortiter orditur bellum, Martemque laceſſit
Mens patriæ devota ſuæ, juſtoque tenore
Pergit, & exhauſto jam demum pulvere neſcit
Laſſari, mortique animos in ſpicula firmos
Objicit, & volupe eſt illuſtri occumbere letho.
Sunt & bella Diis curæ, nec juſtius unquam

Cogitur in partes æther. inſontibus armis
Subvenit, & juſtas in prælia commodat iras.
Non trahimur ſpoliis maſſæque libidine fulvæ;
Sed nos bella docet Pietas, patriæque ruentis
Tempora, & immani ſudantes pondere cives.
Cum primum audaces freta ſollicitare carinæ
Incipiant, Batavis vanum cecidiſſe tumorem,
Bellarique auſos victoſque renunciet idem
Rumor. nam cœptis arridet juſque bonumque.
Erigit his animos dictis, & mentibus ægris
Inſpirat robur. Diræ ſic Gorgonis ultor
Andromedæ lacrymas vinctæ luctumque paren-
Mulcet, & ingenti propellens æquora flatu (tum
Invadens monſtrum volucris, per viſcera ferrum
Egit, & inviſo turpavit cœrula tabo.

Mitior aſtrictum Zephyris laxaverat æquor
Annus, & horrentes hyemali ſydere luces
Cœperunt multum verno miteſcere Phœbo.
Irrumpunt pelagus claſſes, ventoſque faventes
Expertæ canos ſulcant lento agmine fluctus.
Ipſa tuum præſens, Rex Auguſtiſſime, Numen
Alta reformidant, tantoque Arctoa ſuperbit
Pondere, & exacto tranquillat ſtagna tumultu,
Et proris humili Nereis adæſtuat unda.
Jam freta ſcrutato Gottenburgique receſſus
Nuncius advenit Liſtæ navalia ſtare
Belgæ, & Cimbriaco ſolidatas littore puppes
Jam ſpes maturare ſuas, prædæque petitæ
Audaces aptare manus, & funditus urbes
Se ſpoliaturos multo jactare furore;
Protinus acceptis rumoribus impete ſummo
Æſtuat, & lentum nimis ad molimina pontum
Queſtus & ignavas iter accelerare carinas,

Rex

Rex curſum citat, & rerum diſcrimina primus
Attentare parat, rigidoſque agnoſcere mores
Et trepidata diu pugnacis robora Belgæ.
Ad partes properant nautæ, tardoſque meatus
Præcipitare ſtudent. modò ventos lintea toto
Admittunt effuſa ſinu, modò ſuppara velis
Addita majori convectant ſyrmate flatus;
Languenteſque alni inſtigant appendice curſus.
Ut verò hoſtili poſſeſſum remige littus
Aſpexere procul, avidis in prælia votis
Exarſere animi, ſed Dux audentior ipſe
Arma crepat longè, Martem orditurq; tuendo.
Ut leo terribiles ad pugnas erudit armos
Amphitheatrali jam pulvere bellaturus,
Erectatque jubas, viſoque rugitibus hoſte
Intonat, & Caveæ percellit voce coronam.
Ergo animos leviter prætentat, & inter eundum
Irritat dictis, calcarque volentibus addit:
Hæc Sueci eſt jurata manus, ſentinaque Belgæ
Atque orbis feces proprii, queis improba bellum
Suaſit avarities, alienæque indiga ſtipis
Paupertas, & mens noſtris lactata rapinis,
Pollicitiſque Sueci. audacter diſcrimen inite
Primum, & venales citò deſævire furores
Et ſpes eventu falli aſpicietis iniquas.
Mentibus occurrat, quonam conſorte duellum
Hocce capeſſendum, quis & hæc præcepta mi-
niſtret;
Non heic jam, cives, Rex ſed commilito veſter.
Sumite in exemplum noſtri documenta laboris,
Nive prior ſubeam, vos planè abſiſtite cœptis.
Danorum laudata fides jurataque quondam
Majeſtas cœli veſtris eluceat auſis.
Hauſerat attentâ grandævi Principis aure

Hortatus ſtipata cohors, regeritque viciſſim:
Nec fas eſt cœlum; nec tantum fallere Regem
Atque datam violare fidem. miſcebitur Orco
Axis, & umbroſo palleſcet Olympus Averno,
Cum noſtra ambiguo nutarint pectora ſenſu.
O patriæ venerande parens, atque unica noſtri
Speſque ſaluſque orbis, dum priſci vena tenoris
Aſſuetum retractet iter, tua juſſa ſequemur,
Atq; fidem proprio teſtabimur uſque cruore. (tis
Excipit hæc Princeps: favor hoc pietaſq; Tonan-
Summa rependet opus, ſique unquam affulſerit
Exoptata quies patriis, ſtatuemus honores (arvis
Præmiaque egregios pretio æquatura labores,
Si qua poteſt operam merces penſare fidelem.
Dixit, & aſſuetâ cunctos ſtatione repoſtos
Feſtinare vetat, cauteque accendere pugnam
Mandat, & acceſſus attendere gnaviter hoſtis,
Ne qua modò incaſſum tormenta exploderet
ardor.
Aſt Batavus ſolam curſu adproperare citato
Aſpiciens navem, non pugnæ accomodat alnos;
Sed prædam de more parat, ſimul impete in ipſo
Cogitat actutum tam grande abſumere lucrum.
Dumque ruunt propius ſtipatæ in prælia claſſes
Danorum didicere artes, queis bella capeſſant.
Non tutò ignotos aliquando ſpreveris hoſtes.
Tormentis librata ratis ſubeuntis acervos
Exhorreſcit aquæ, poſſeſſumque æquore fundum
Sidit & ingenti turbat diſcrimine pugnam.
Fluxæ ſolvuntur ceræ, tabulataque coſtas
Denudant excuſſa imas, ac pervia navis
Gliſcit & acceptum manifeſtat ſaucia damnum.
Sic ſolidata latus cœnoſâ pinus arenâ
Regia Battavicæ diſpenſat ſpicula claſſi,

Et

Digitized by Google

Et propiora ferit. terrent exempla remotos,
Digreſſique procul fruſtrata tonitrua vibrant,
Diſperduntque minas ad tanta pericula cauti.
Sic hoſtis quondam Calydonius obvia rupit
Ilia, & inſtantes disjecit dente moloſſos:
Aufugêre metu reliqui & latratibus auras
Implentes trepidis exhalant vocibus iras.
Cœtera jam claſſis ſucceſſit & impigra pugnam
Orditur. cœnoque alnus relevata vadoſo
Principis à tantis animoſa revertitur actis,
Conſcia perpetui decoris. ceu funera quondam
Quinquagena virûm numerans Oenëius Heros,
Quos letho dederat ſolus, jactantior Argos
Regreditur Tyriæ perfuſus imagine palmæ.
Jam Martis fervebat opus, repetitaque tela
釐 Alternâ paſſim manantia cæde ruebant,
Cum Batavus pugnæ tandem diſcrimine feſſus,
Conſilio properat mutato abducere claſſem,
Relliquiaſque ſui in portum deferre laborat.
Noxque ſoporiferis jam tum provecta quadrigis
Accenſum requieſcit opus, poſtque ardua belli
Tædia languentes animare quiete carinas
Præcipit, exhauſtaſque ſopore reſumere vires.

Poſtera nocturnos aurora fugaverat ignes,
Impuleratque vagos naſcenti ſydere fluctus
Cynthius. infauſtumque redintegrare duellum
Detrectat Batavus. ſolitæque affuſus arenæ
Heſternæ multum deflet diſpendia pugnæ.
Nec fas eſt noſtris ſuperare vadoſa carinis
Littora, ceſſantemque laceſſere cominus hoſtem.
Uſque adeo immenſæ tardantur pondere naves,
In queis deciſis ſolidantur robora ramis.
Ergo moræ impatiens Princeps victricia Coris

Lintea permittit, ſulcataque ſtagna triumphans
Auguſtè ingreditur, maribuſque ſilentia vultu
Imperat & ventis. admurmurat æquor eunti,
Et longè placidis æther aſſibilat auris.
Sic poſt Phlægræas pugnas atque arma Gigantum
Jupiter æthercam victor remeabat ad aulam
Cœlicolum ſeptus pompâ, lauroque recenti
Evinctus crines, venienti aperitur Olympus,
Atque triumphantem venerantur ſydera Regem.
Ut ceſſiſſe Ducem & vacuum ſtationibus æquor
Perſpexere hoſtes, properis ſe hortatibus urgent:
Nunc ſocii accelerate fugam, ſuſpendite vela,
Et ſciſſos laxate ſinus, incumbite remis,
Si quà Battavicis liceat transferre profundis
Naufragii fragmenta hujus truncataque tranſtra,
Afflictaſque animas laribus mulcere paternis.
Quod ſi nos hoſtis ſpatio ſortitur aperto,
Et malè tentatis rurſum inſudabimus armis,
Actum eſt. profuerit laceras retuliſſe triremes
Quoque modo, & miſeræ lucrari munera lucis.
Cum dicto trepidas anguſto tramite naves
Educunt, ineuntque fugam. comitantur euntes
Horror, & afflicto titubantia tædia greſſu,
Nec toleranda lues morbi, fruſtrataque vota,
Et malè tuta fides, & deſperatio vecors,
Atque aliæ peſtes & inanis monſtra Barathri.
Æquoris iratum murmur nova claſſica credunt,
Et ventos ceu tela timent, omnemque per auram
Ingruere horreſcunt graviori turbine Danum.
Ut ſaltus & luſtra petit veſtigia retro
Triſte lupus referens, medio quem rura mapali
Arctatum gravibus mulctarant fuſtibus, & poſt
Unguibus & ſæva exarmatum dentibus ora
Propulerant, magnoq; procul clamore fatigant.
Ille

Ille viis inhians, & lumina ſæpe retrorſum
Torquens à tergis ululantis ſibila vulgi
Horret, & incertis metitur paſſibus agros.

At pater Oceanus caſu turbatus iniquo
Danorum, rerumque vices & fata recenſens
Sollicito varias volvebat pectore curas:
Anne orbis ſuprema Deus diſcrimina ſciret?
Anne uno regna & populos exſcindere lapſu,
Seculaque ad pecudum ritus damnare pararet?
An ſic præcipiti quaſſaret turbine mundum
Inſidioſa quies, pacemque agitare noceret?
An ſuperis Batavi perjuria tanta placerent,
Et foret in lucro teſtatos fallere Divos?
Hæc Deus abſtruſis ſecum referebat in antris,
Cum ſubito fuſæ trepidantia murmura claſſis
Accipit, exſertatque caput. non alga capillos
Incingit vitreos. naſcentia littore rubro
Germina frontis honos. madidis ſtagnantia barbis
Flumina diſtillant. diffuſoque æquor amictu
Poſſidet, atque humeris dependent pallia totis.
Hoc habitu effulgens ipſiſque erectior undis
Extat, & affatur fugientem tálibus hoſtem:
Cur adeo trepidas? quæ tantos, Belga, timores
Suadet cauſa? hæcne eſt ſuperantis gloria claſſis?
Dic ubi ſupremo nutantes vertice laurus,
Et pompoſus apex, umbrataque lintea ſertis?
Hæc geſtanda refers bone matribus ornamenta
Battavicis erepta Gotho? numeroſior hic eſt
Gemmarum cenſus, prædæque argentea moles,
Atque laboratum feſſis incudibus aurum.
O Erebi pœnis & ſtigmate digne perenni
Opprobriiſq; hominum, juſtis vix ſufficit armis
Robur hebes, belliſque (nefas!) inceſſis amicos.
Sic

Sic prædæ penſatur amor probroſaque lucra,
Eventuque caret pretium Mars pactus avarum.
Dextera tormentis quatitur modò promta rapi-
Et queîs Cimbriacas calcares victor arenas, (nis,
Crura excuſſa labant, & cœpti ſuaſor iniqui
Pulſatur caput inceſtans aſpergine fluctus.
Vires diſce Gothi priſcoſque in prælia mores,
Atque quieſcentem noli irritare vigorem,
Vivet & arreptâ ruet impetuoſior anſâ.
Ne vexato Senem, quem turmis ambit Olympus
Ætheriis, pro quo ſtudioſius excubat æther.
Si monitis locus eſt, injuſto parce duello,
Et fati reputato vices, ſi juſtus Iberos
Veſtri terror agit, cœlumque allabitur auſis,
Et ſi libertas patriæ pia ſuadeat arma,
Queîs ruis heic tandem titulis in prælia, quæ te
Induxit ratio, niſi prædæ ſacra cupido?
Juſtis Jova favet bellis, injuſta peroſus.
Sed ſcio nec fatis ſic inflectere ſiniſtris,
Altera bella move, rurſumque fugabere Dano.
Commune exitium terræ jurataque peſtis,
Qui gentes licitare alias famoſior orbis
Inſtitor, en unquam rabies ſtygia iſta fatiſcet?
O mihi ſi liceat totum laxare profundum,
Atque hyemes inferre graves, nec fata vetarent,
In profugum cunctas concirem quaque ſorores,
Atq; malum terris properarem avertere tantum.
Cum dicto liquidæ frendens immergitur aulæ,
Extremoſq; ſonos ſummis immurmurat undis.
Scilicet eſt voti modus, & reverentia cœli
Prævalet optatis, hac fas eſt ſiſtere metâ.
Exturbaſſe fretis hoſtem lætabile nobis
Munus, at æterni variat ſententia Jovæ.
I potius fractus vires, noſtrumque tropæum
Vive,

Vive, & perpetuo tua regna afflige pudore.
Gentibus eſto omen reliquis. nimiumq; profani
Pollicitis Sueci ne fidito. mobile fatum eſt,
Et vota ex nutu pendent incerta Tonantis.

Fortunate Heros noſtrique immenſior ævi
Gloria Danorumque ſalus, cui bella ſecundat
Aſſociatque agmen toties cœleſte Jehova,
Auſpiciis procede bonis, & victor honores
Scande triumphales, alios tibi ſufficit annos
Jova, & inexhauſto renovantur vellere fuſi,
Et Dea tam ſanctâ laſſari mole recuſat.
Aſpice ſuffultos meliori robore cives, (num.
Atque exſangue caput nunc auſum attollere Da-
Perge nefas hoſtis victrici exſcindere dextrâ,
Et conjurato diſpellere gurgite Suecum,
Venalique armis confundere vota Batavo.
En erit illa dies, ſolitâ qua pace decorus
Victor Hyperboreas dominaberis inclytus orbi.
Maxime perge Ducum, vires tibi Jupiter addet,
Fauſtaque portendet conatibus omina cœlum.

---

(5)

DN. STEPHANO JOHANNI STEPHANIO Saxonem Grammaticum edenti. 1644.

Magnis magna placent, animoſus ad ardua ten-
Spiritus, in gravibus ſudor anhelus ovat. (dit
Laus in ſublimi proſtat, veſtigia retro
Ferre pudet, refugos maximus error habet:
Im-

Impetus in lucro eſt, nullum tentaſſe pigebit,
Aſperat egregium palma ſevera decus.
Eſt honor ingenio trahere in ſuffragia Divos,
Et merita arbitrio ferre brabia poli.
Ecce tuis, STEPHANI, crevit reverentia chartis,
Divinumque Helicon totus inumbrat opus.
SAXONEM Latiæ commendant ſyrmata Suadæ,
Sublimemque decet pompa decora ſtylum.
Ante quidem galeis Tyberim victricibus hauſit
Cimber, & invaſit roſtra diſerta Gothus:
Heic Marti certant Muſæ, nam maxima grandis
Æquiparat tumido SAXO trophæa ſono.
Duplex noſter honor, dominas pepuliſſe phalan-
Terribileſque aliis hic tremuiſſe globos; (ges,
Et Latiæ ancipitem linguæ feciſſe Quirino
Palmam, & convelli munere roſtra ſuo.
Carpit at ignavum facunda volumina tempus,
Atque rudes metuit pagina docta manus.
SAXONI hæc peperit triſtes incuria nævos,
Indignas patitur dictio pura notas.
Emendat tantæ STEPHANUS diſpendia cladis:
Dediſcitque apices fida litura nothos:
Attollunt numeros rediviva emblemata priſcos,
Atque gravis ſolito dictio more tumet.
Et ne difficilem involvat facundia ſenſum,
Interpres totum cura recenſet opus.
Negligit obſcuros jam lucida pompa cothurnos,
Lectorique patent verba rotunda ſuo.
Hæc duplicem STEPHANO molitur adorea lau-
Perpetuoque caput flore corona ligat. (rum,
Sis igitur Στέφανος, ſobolique merere futuræ,
Agnoſcent ſtudium ſecula grata tuum.

Digitized by Google

CINERES (61

Nobiliſſimæ Infantis BIRGITTÆ SOPHIÆ RAMEL, Filiolæ illuſtris & Generoſi Herois HENRICI RAMEL Academiæ Regiæ, quæ Soræ eſt, Præſidis Magnifici. 1645.

Lactentes Veneres & amatæ gaudia prolis
  Et modò pacta DEO pignora fata legunt;
Nec molles proſunt riſus aut balbula linguæ
  Murmura & in primo gratia flore micans.
In cunas ſævire libet, cœptaſque peroſa
  Parca colus tenerum feſſa retexit opus.
Quid demum ſperare juvat, cum purior ætas
  Occidat & nullo gens temerata malo.
An vagire nefas ſit, vel lactantia fletu
  Ubera, & effuſo poſcere rore cibos?
Deliciaſque leves querulo conſciſcere riſu,
  Atque imperfectos ore ciere ſonos?
Aut matri blandis crebra extorquere querelis
  Oſcula, & elingues congeminare jocos?
Innocuum rapido tumulatur funere vulgus,
  Morſque citat paucos antecipare dies;
Ut miſeræ augeſcat geminata moleſtia matri,
  Atque abſens diſcat vulnera tanta Pater.
Quantumcunque moræ fuit indulſiſſe parenti
  Languida materno membra levare ſinu,
Pallenteſque genas mulcere oculoſque cadentes,
  Atque animæ tepidam detinuiſſe fugam?

Sic

Sic campi primam Boreâ populante juventam
Exſpirat tenero purpura vere rubens.
Sollicitè deflent ſtellata cubilia Nymphæ,
Et damnat virides horrida Veſta toros.
Sed neque ſic ſine laude jaces, properantius æquo
Rapta infans, ævi transgrediere modum:
Nam ſi majorum virtus æquataque cœlo
Nomina perpetuum poſtera ſecla manent,
Pars bene magna tui tumulis æternior ibit,
Penſabuntque ævum priſca decora domus.
Hoc quoddam Pylium eſt ſenium, ſic portio vitæ
Creſcit & extincti perpetuatur honos.
Mirandum qui fata meant. hic luridus annis
Vivit & exhauſtum rumpere neſcit iter?
Hic prius abripitur letho, quam vivere novit,
Anguſtoſque dies nox diuturna premit.
Præſidium columenq; meum generoſe RAMEL-
An fraudi dabitur juſque bonumque ſequi? (LI
Hoc ne inſtaurato peccavit Sora Lyceo,
Ut quateret veſtros tanta ruina lares?
Anne erit in fatis, lento incrementa dolori
Sufficere & ſenſim proximiora rapi?
Sic viſum Superis, nec contrà tendere fas eſt;
Adverſis emitur velle placere Deo.
Hic pietatis honos, his inſudare juvabit?
Exercet ſanctos ſed ſine felle labor.
Nec periit, quem fata vocant, ſuper aſtra trium-
Gaudia participat deliciaſque poli. (phans
Quare, ô Heroina, parens deſiſte querelis:
Sæva emolliri fletibus urna nequit.
Mortale eſt quodcunq; ſumus; perq; aſpera rerum
Et per mille vices flebilis hora fugit.
Felices vitâ functi, nos crudior æſtus
Enecat, hos vitæ mulcet amica quies.

Non

Digitized by Google

Non tibi præcipiti deceſſit filia morte,
 Sed transgreſſa polum cum Jove perpes agit.
Atque ignara loqui modulos meditatur amœnos,
 Angelicumque ardet inſonuiſſe melos.
Implexuque hærens ſponſi ſincera propinat
 Oſcula, & alternas percipit igne vices.
Non hæc ſancta parens mors eſt, verùm ocia cer-
 Sic genuiſſe juvat, ſic cecidiſſe libet. (ta;

VOTIS (7)

Reverendi, Clariſſimi & Præſtantiſſimi Viri

DN. M. NICOLAI AAGAARDI,

Parochiæ FAXØENSIS Paſtoris,
Fratris dilectiſſimi,

BARBARAM PETRI

matrimonio ſibi jungentis, fauſta quæque reſpondeant.

1645.

Barbariem ſuavem tenebraſque Cupido beatas
Mentibus obfundat, tetricæq; operata Miner-
Pectora deſiſtant artes laſſare priores, (væ
Palladiumque urgere ſophos, nunc altera lex eſt,
Et nova Pirenen moderantur Numina ſacram.
Sceptra recens orditur Amor, Clarijque penates
Idaliæ parent Matri, præruptaque Pindi
Saxa cohors pharetrata tenet. ſibi Delius arcus
Aptat & inſolitis armatur dextera tædis
Auratam moderata chelyn, ceſtoque potentes
Pie-

Pierides rerum molimina grandia damnant,
Atque laboratis indicunt ocia curis.
Longè omnis doctrina fugit. quæ tempora Muſis
Acta priùs, Regina Venus diſperdere luſu
Imperat, atque jocis fœtos impendere ſoles.
In lucro ſtupor eſt, & mentis nobile pondus
Ignoraſſe juvat. penſant oblivia rerum
Amplexus tenerique ſales caſtique lepores,
Quæque maritalem commendat gratia Cyprin.

Vidit Hyperboreas trangreſſus Phœbus ad aras
Caſtalio medium moliri bella Senatu
Formoſæ puerum Veneris, cornuque minari
Sueta coruſcantem haud puerili ſpicula dextrâ;
Atque Cupidineâ deceptus lampade quondam
Impete præcipitat veſtigia, & eminus inquit:
Ætherii domitor populi, gentiſque profanæ
Pernicies & dulce malum, quid noſtra frequentas
Rura atque Aoniis ſudantia limina ſacris,
Obſequioque paras cunctas torquere ſorores;
Idalias remeato domus famoſaque Cypri
Regna teneto. hic jura tui metuenda caloris
Exſere, & in reliquum deſæviat impetus orbem.
Nos ſacrum genus & rerum ſub pondere feſſi
Delicias molles enervatumque Diones
Deſpicimus vulgus, quos læna effœminat ætas.
Riſit amor Phœbique minas & jurgia vultu
Diſcuſſit facili, pariterque adducta relaxans
Cornua præcipitem ſedavit amicior iram: (rum
Sic te Magne Heros Tymbræ indetonſa coma-
Gloria condeceat, tumidæ nec cedat alumno
Thebes, ut veſtram triſti disrumpere pacem
Bello, vel placidis turbare ſilentia Muſis
Non paro. ſcis iſtis miſceri gaudia telis,

Atque

Atque animos hominum geniali lege jugari.
Nec tibi nec doctis ſcelus eſt, aut turpe Camœnis
Vulnera noſtra pati. ſi Calliopea calores
Spreviſſet Paphios, & Apollo cupidinis arcus,
Orphea non unquam ſtupuiſſent rura canentem,
Nec Regum ambirent victrices tempora laurus.
Quæ mala nos igitur torquet diſcordia Divos,
Imbelleſque ad bella vocat? ni gaudia Marti
Hæc præcepta forent, Phœbo nupſiſſe Dionen
Notior extaret ſtellanti rumor Olympo.
Nec mihi Tymbræum Clariaſve ferire ſorores
Jam libet. AAGAARDI librentur ſpicula fibris,
Indomituſq;ſciat quæ quondam Numina temſit.
Dixerat. emiſſæ ſtrident per inane ſagittæ,
Imaque conceptum depaſcit pectora telum.
Et velut Oetæo congeſta in vertice buſta
Sulphure ſi tangas, tacitis animata favillis
Concipient flammas & latè incendia fundent.
Sic dolor ardeſcens lento per viſcera morſu
Serpit. at ille faces vix tiro edoctus anhelas
Inſolitos æſtus miratur alitque fovetque.
Nunc juvat amplecti cupideque innectere collo
Brachia, nunc menti blanditur vocibus ægræ,
Mordaceſque docet verbis miteſcere curas.
Aſtrorumque moras & inertia ſydera ſecum
Accuſans tenebras lætas noctemque beatam
Cogitat, atque annum pro luce paciſcitur illa,
Segniaque ingenti licitatur tempora voto.

Ut verò ex alto bellantis murmura nati
Senſit Amyclæis Cytherea invecta quadrigis,
Accelerat, tantoſque auſus & prælia geſtit
Diſcere & exhauſtæ non irrita tela pharetræ.
Ille recens ſpolium ſubitique decora triumphi
Celſior

Digitized by Google

Celſior enumerat, curruque exceptus eburneo;
Vicimus, ingeminat, noſtri eſt acceſſio regni,
Noſter AGAARDUS amat, modoque ultro frena momordit,
Quem priùs illecebras plane ejuraſſe putabant.
Scilicet, alma parens, proſcribant noſtra feroces
Imperia, & ſurdo decedat corde cupido;
Illicibus pugnabo oculis, præreptaque labris
Oſcula purpureis animis mea jura refundent,
Atque reluctantes ſenſim ſub vincula cogent.
Aſt Ericyna Deum blandè venerata comantem
Curruque invitans volucres effundit habenas,
Ingrediturque auras. clareſcit Amoribus omnis
Semita. poſſedit fulvum vaga terga metallum.
Obſcurant refugum peregrina ad lumina ſolem,
Stipatique greges inducunt nubila terræ.
At Venus amplexu Phœbum dignata ſuperbo
Excuſat nati pueriles comiter auſus.
Quid mea regna velint, quid vires, Delie, noſti.
Deliciis præſum nexuſque faceſque miniſtro:
Muneris hæc noſtri vis eſt, hoc limite cogor.
Nec Veneri accedet Phœbei transfuga cœtus;
Artibus oblector veſtris, me maxima captat
Ambitio Vatum, laſcivi ego carminis autor.
Heroas generant, rerum qui frena capeſſunt,
Plebejos fex ima hominum. Quæ fata morantur
Doctorum parili genus increbeſcere lucro?
Occidat Aſcræus, pendebit ab ubere Vates
Alter, & in cunis nobis Maro vagiet infans.
Tuque adeò qui noſtra novus modò prælia miles
Aggrederis, ſtadiique modum jam conficis omnem
Auſpiciis AAGAARDE meis, ſibi veſtra mereri
Fœdera depoſcunt Permeſſidos inclyta Divæ

Nu-

Numina, & exſpectant formoſam ſecula prolem:
Tu numerum tranſcende patris. vobiſq; fideles
Commodet excubias concordia, & undiq; triſtis
Proſcribat lites. Sic te tua Barbara molli
Excipiens gremio vernos ſpirantia flores
Baſia congeminet, quot noſtras tela pharetras
Armant; expenſaſque vices cum fœnore ſumat.
Hæc Dea ſubridens memorat, libandaque fratri
Plenius ora tulit cœleſti afflata lepore.
Aſt ille intonſo promiſſum vertice crinem
Excutiens manſura jubet ſic fœdera pangi,
Et doctos rurſum rurſumque ad caſtra vocari:
Parcarumque novat meliori vellere fuſos,
Et mandat placido deſcendere ſecula curſu.

IN OBITUM (8)

MAGDALENÆ JOHANNIS,

Ampliſſimi & Prudentiſſimi Viri

LAURENTII CHRISTIANI,

apud Holbecenſes conſulis primarii defunctæ uxoris. 1645.

Ingeminant leſſus miſeris inimica moleſtos
Fata. omnis paſſim, quod dolet, orbis habet.
Quis modus ô ſuperi? buſto mactamur & armis.
Parcite, ſat nobis altera tela nocent.
Plectitur imbellis ſexus, nos crudior ætas
In bella & vetitum tendimus uſque nefas;
Participant culpam reliqui. Si perdere mens eſt,
Diſpereat triſti gens ſcelerata nece:
Aut ſi ſublato Lacheſis diſcrimine ſævit,
Et juvat infeſtâ fila ſecare manu,

S Inva-

Invaleat peſtis, ſi uſquam lacrymabile non ſit
Lethum, nec fatis ingemat orba domus.
Publicus hic dolor eſt, quia latè gliſcit adactum
Vulnus, & innumeros tanta ruina ferit.
Vir thalamos luget viduos, pupillaque matrem
Pignora, & afflictus commoda priſca gener
In commune dolent. fuſcantur nocte curules,
Ignoratque ſuum curia tota decus.
Non ita quis moritur, ſed cunctæ triſtia plebi
Imperat, & cives mœſta ciere docet.
Fœmineæ virtutis apex, modò funus acerbum
MAGDALIS & propriæ flebilis urna domus,
Præcipites tibi Parca colus exhauſtaque rumpit
Stamina, nec flecti jura ſevera ſinit; (ctum
Non ſobolem teneram nec caſſum conjuge le-
Reſpicit, hæc fruſtra quis memorare parat.
Heu illa anticipans annos prudentia tardos,
Et vigor, & roſeis purpura mixta genis.
Facundumque oris decus, auguſtique lepores,
Clauſaque tam tenui dos numeroſa lare.
Hæc illa invidia eſt fati, livere ſecundis,
Et quanquam rari, parcere nolle bonis.
Quam miſeri, quos iſta gravant, queis tem-
pora nondum
Permittunt damnis indoluiſſe ſuis.
Ah ſoboles primas gemitu exorſura loquelas
Cui nunc blanditiis es placitura tuis?
Exceſſit mater, cui murmura priſca movebas,
Non datur hinc ſolitos dulce gravare ſinus.
Succedat curis Deus, atque exordia vitæ
Dirigat, & clemens ad meliora vocet.
Et planctus moderare precor, mœſtiſſime con-
Hoc ſæpe exercent Numina more ſuos. (jux,
Velle

Velle tuum ſit velle Dei, te ſiſtere metâ
  Hac decet, & votis impoſuiſſe modum.
Naſcimur in raptus; nos primæ copia lucis
  Tranſcribit diræ proſtituitque neci.
Exſpirantque pii, ne pravæ aſpergine labis
  Vileſcant, ipſi quæ placuere polo.
MAGDALIS in portu eſt, fatuæq; pericula ſortis
  Ridet, & incertis fata rotata notis.
Aſtra videt circum, totoque extantia cœlo
  Gaudia, & æthereos dinumerare juvat.
Angelicæque melos turbæ miratur, & ipſa
  Conatur paribus ſoſtra beata metris.
Hic noſtri modus eſt curſus; huc tendimus umbræ;
  Felices, quibus hæc hora benigna ferat.
Illa quis extinctis ſapiens invidit amicis?
  Invidiæ gravior lacrima crimen habet.
Proſpera quæque tulit, natalibus inclita claris,
  Clarum nacta virum dextraque jura tori,
Formoſæ genetrix ſobolis. Quid MAGDALIS ultra
  Sollicitare Deum, aut poſcere vota queunt?
Conditur invisâ corpus tellure, ſuperſtes
  Deſpectat crudo ceſpite fama tegi.

Ad (9)

Reverendum & Clariſſimum Virum

DN. M. MARCUM CHRISTIANI HUMBLETT

πληροφορίαν fidei edentem

1646.

Vivimus infidum genus, atque ignara doceri
  Et ſolidæ paſſim gens inimica ſpei.

Digitized by Google

Credis homo Cœlum Chriſti virtute parari,
Sed nutat dubiis fluctibus acta fides.
Peccatis oras veniam ſcelerique priori,
Sed dubitas velle hoc vel potuiſſe Deum.
Fidere ni diſcas, dediſces velle precari;
Eſt ſcelus ambiguo quicquid ab ore ſonat.
Scire cupis quid ſit dubitare, refellere Chriſtum
Inque ſua, ætherio ſceptra negare ſeni. (eſt,
Fidito, conſtanti concedit adorea voto,
Certæque expugnant aſtra Deumque preces.
Intereant Cœli & ſpatioſum exareat æquor,
Inque prius redeat machina tota chaos;
Spes, ſibi quæ conſtat, cœlis æternior ibit,
Atque quod eſt ultra geſtit abire fides,
Et metas egreſſa ævi ſecreta Tonantis
Concipit, atque orbis ſi qua futurus habet.
Hæc HUMBLETTE doces, fideique arcana revelas,
Et monſtras, quæ ſit ſpes placitura Deo.
Quæ quod ſperat avet, nec inani fluctuat æſtu,
Quæque animis ſiſtit, quod procul eſſe putant.
Quam modò ſi demas, pereunt ſolatia vitæ
Omnia, & afflictas quæ levat aura vices.
Spes fundata Deo Satanæ indignantia tela
Deſpicit, & mundi quod creat atra lues.
Dum ſpe ſincera lactantur corda piorum,
Dumque placent ſummo vota preceſq; Patri,
Semper honos HUMBLETTE tuus tantique laboris
Gloria durabit famaque digna legi.

Digitized by Google

(10)

VIRIS
Admodum Reverendis, Clariſſimis, Excellentiſſimis

DN. ERICO MONRADO
Ripenſis Diœceſeos Epiſcopo vigilantiſſimo,

D. M. JOHANNI SVANINGIO
S. S. Theologiæ in Regia Hafnienſi Academia Profeſſori Ordinario,

D. GEORGIO WITZLEBIO
S. S. Theolog. in Regia & Equeſtri Academia, quæ Soræ eſt, Prof. P. Paſtorique fideliſs.

Fautoribus & Euergetis multum honorandis

Fauſta honorum incrementa ſummaque in Theologia Laurea eveniant. 1646.

Splendida Pegaſeæ ſumunt exordia laurus;
Et doctis geminatur honos, titulique priores
Augeſcunt meliore gradu. modò judice cœlo

Læta triumphatas agnoſcunt pectora curas,
Et tanti tetuliſſe putant. ſua præmia virtus
Suſcipit, & multo penſantur honore labores.
Mygdoniis elata toris jactantior exi,
Et roſeis, Aurora, comis palatia latè
Poſſideas, creperum donec pater igneus orbem
Intret & ignivomi ſpument ſub frena jugales;
Nec fugitiva tuo concedas limite, Phœbi
Majori confuſa die, nec pallida turbent
Sydera lucis equi, totum ad ſpectacula cœlum
Prodeat & ſtudii diſcat momenta ſeveri,
Virtutiſque juvet intellexiſſe decora.
Ipſe venenoſo metuendam flumine Lernam, &
Tergemina nece Geryonem domet, atque ruen-
Suſtentet cervice polos, & ſydera portet (tes
Amphitryoniades, monſtroſis diſſona geſtis
Heic didiciſſe libet multo gravidata Tonante
Pondera, & afflatas æterno Numine mentes,
Præmiaque arbitrio modò diſpenſata Jehovæ.

Vix dum ſopierat feralem mœſta tumultum
Cimbria, & ex omni ceſſarat limite terror,
Cum paſſim ingenti conſtratum limen acervo
Undanteſque domus hoſtili ſanguine cernens
Indoluit ſceleri, & triſtis ſolatia caſus
Diſcupiens Ripe cœlo interiore potitur.
Utque erat aſſiduo multum enervata timore,
Pallenteſque exhauſta genas atque horrida vultu
Incipit, ac æquis immiſcet vota querelis:
Si libet excidio peccata exſcindere terræ,
Atque Arctus abolere nefas, Sator optime mundi,
En patriæ ſcelus omne lui. truncata virorum
Corpora, & abruptis ſqualentes artubus arces
Sæpius aſpexi Martem indignata nefandum;

Nunc

Nunc armis indicta quies, nec rauca cruentum
Buccina mugitum novit, da maxime Rector,
Quod cupiam vidiſſe, decus, ſic damna reſarci.
MONRADUM, cui ſceptra mei ſunt credita coetus,
Inſignem titulis & multo nomine clarum
Doctoris videam, miſerè mihi pectora fervent
Illi aſſurrexiſſe viro, cui ſumma ſalutis
Debeo & ætherii ſincera oracula verbi.
Ah quoties memini, fureret cum Martius ardor,
Ingemuiſſe malis, & mentes vocibus ægras
Solari, afflictos melius ſperare jubentem.
Hæc RIPE. cum præcipiti ſuper æthera greſſu
Ardua cœruleo proceſſit PORTUA vultu,
Et ſolium venerata Jovis ſic protinus infit;
Exhauſtas quererer cathedras confuſaque morte
Atria Doctorum, tibi ni ſententia ruptas
Inſtauraſſe vices ſedit, nunc præmia tantis
Accedant meritis. Muſas SVANINGIUS orbas
Erexit, ſolitoque dedit loca fervere coetu.
Scis pater ipſe Viri ſtudium. ſcrutatus Hydaſpen
Et gentis ſecreta ſacræ, quæ contudit urbes
Iſacidum, populumque tuum ſub vincula duxit,
Jam dudum placitis ſe totum emancipat æthræ.
Augeſcat cum mole decus, & tempora circum
Fulgeat immenſo reſplendens laurea faſtu.
Adfuit & fluido ſylvoſas vertice quercus
Excutiens SORA, & facilem ſibi poſcit Olympum:
Quid mihi profuerit latè inclareſcere Muſis,
Heroumque ſuis genus excoluiſſe palæſtris,
Si pretium fuerit toties mutare Docentes,
Atque fatiſcentes fatorum ad Sceptra Camoenas,
Et mutos ſenſiſſe lares. quot tempora noſtri, (rū.
Tot quoque Doctorum numerabunt buſta viro-

Sed quia WITZLEBIUS priſcæ diſpendia ſortis
Penſet, & æterno damnata palatia luctu
Cœleſtes rurſum faciat reſonare loquelas,
Hacce placent mercede vices, hoc triſtia lucro:
Sit meritis honor, & titulo excellentior omni
WITSLEBIUS Doctor noſtris affulgeat aris.

Ut dixit, precibus Pater immutabile juſtis
Pondus ineſſe dedit ſolio ſic fatus ab alto:
Doctorum curas ſtudiiſque exercita ſanctis
Pectora perpetuis libet exornare tropæis;
Non quæ mundus amet titulo lactatus inani,
Qualia ſed virtus pietaſque inſignia ferre
Geſtit, & ætheriis inſcribi nomina faſtis.
Laurea MONRADUM cingat, tamen altior eſt laus
Faſcibus inſignem ſacris dominarier aris
Et populo dare jura DEI, vitæque beatæ
Commoda & æternæ bona diſpenſaſſe ſalutis.
Te quoque SVANINGI titulis lauruque decorum
Secula mirentur, ſtupeatque Cathedra docentem
Scrutantemque ævi nævos, dum dogmata prava
Caſtigas, verumque paras ſecernere falſo;
Hoc geminatus honor ſtudium non anteit unquam.
Et tibi WITSLEBI felici ſydere tanti
Incrementa gradus veniant & adorea laudum.
Hoc foeti meruere dies conſumptaque Muſis
Momenta aſſiduam non detrectantia molem.
Perge greges animare tuos, multumq; Tonanti
Lucrari, gentiſque nefas jugulare profanæ;
Et tuus auſpiciis labor efflorescet Olympi.
At BROCHMANNE ſenex ſanctum conſcende tribunal
Arbitrioque poli ſummos moderator honores

Et

Et tales mactato viros. ſua pignora patres
Enumerent, laurus tu percenſeto ſuperbas.
Felix vive diu & vegetam experiare ſenectam.
Sæpius & Doctis ſic compenſato labores.
Dixerat, at verbis duxerunt conſona Parcæ
Stamina, ſinceroque colos rutilare metallo
Juſſerunt placidoſque dies cum foenore labi.

NOVIS NUPTIS (11)

DANIELI Weinholdt/ & ANNÆ VILHADI,

faußta quæque eveniant.

1647.

Dum verſant terras hyemali ſydere piſces,
Anguſtumque ſinunt latius ire diem;
Dux tener in pharetris mollique potentior igne
Imminet inſidiis & ſua bella movet.
Exertatque faces, brumæque inſultat inerti
Impellens ipſum vi meliore gelu.
Vicinaſque, inquit, quid nobis objicis undas,
Aut mea ſopiri ſpicula poſſe mari?
Prima dedit noſtræ pontus cunabula matri,
Cœruleique ſinus, quæ genuere, timent:
Ipſe parens pelagi gremio refovetur amicæ
Tethyos, & noſtro ſæpius igne calet.
Sit locus hic *Crucis ora* piæ, ratione decuſſes
Nunc alia ſtatuam, quos iteraſſe juvet;
Amplexus ſimili ſurgent ſub imagine crebri,
Et quicunque decent gaudia noſtra ſales.
ANNA ſatis ſterilem ſit jam coluiſſe pudorem,
Diſce maritales obſequioſa jocos,

Et matris quàm ſuavis honos, dum pignora cir-
In tenera ludant reptile vulgus humo, (cùm
Et dum tot clamata domus hæredibus audit
Ora imperfectos balba ciere ſonos,
Oſcula profuerit teneris fixiſſe labellis,
Gentis & innocuas lene inhibere minas.
Hæc meminiſſe velis: poſthac tibi gratior omni
Delicio Sponſi lux DANIELIS erit.
Dixit at intento ſonuerunt ſpicula nervo,
Pectoraque æterno fœdere bina ligant.

---

(12)

MANES CIMBRICI,

Sive Epicedium in obitum Illuſtriſſimi & Celſiſſimi Principis

CHRISTIANI QUINTI

Electi Daniæ, Norvegiæ &c. Regis 1647. defuncti.

Semideos manes, magnoque agnata Tonanti
Funera & ingentes extincti PRINCIPIS umbras
Tollimus ô Dani; deſolatumque Trionum
Vulgus & immenſis exhauſtam luctibus Arcton
Adſpicimus; qua latè undis dominatur avitis
Balthica Divorum ſoboles, quà littora verrit
Oceanus terriſque hyemes affrangit inertes
Cimbriacis, nimio ſordet gens lurida planctu,
Magnatumque trahunt atratum ſyrma catervæ;
Et plebem ſuus angor habet, tumuliſq; perennes
Affundit lacrimas & lamentabile murmur.

Omni-

Omnibus antevenit Genitor, miſereque ruentes
Præcipitat queſtus; lacrimis turbatur amaris,
Quem fleviſſe vetant anni; plenuſque verenda
Majeſtate Senex conſuetæ inſignia veſtis
Abjicit; inviſo mutatur purpura panno,
Et Tarteſſiacæ latitant ſub ſindone gemmæ,
Ingemit Aula procul; qua picturata recluſit
Atria flammantes imitata nitore pyropos,
Et qua pendebant Pariis aulæa columnis,
Publicus inſerpit triſti ferrugine mœror,
Feralique habitu radiantes circuit ædes.
Sic Patris amplexu quondam diſtractus Evandri
Cum caderes, Palla, viridi miſerande juventa
Intellexerunt longè infelicia fata
Principis Arcadii ſolidata palatia crudo
Ceſpite; Tarpejoque frequens in vertice ſylva
Triſtibus infauſtis vicinas Tybridis undas
Perculit & populos fama turbavit iniqua.

Non canimus vates vulgari more peremptum
Vulgus iners, aut plebejo mactata feretro
Pectora; Sed Manes Divos, ſed grande cadaver
Et cineres, *Dux* magne, tuos; tu proxima Danis
Spes & cura tuis, dederant dum vivere Parcæ,
Nunc delamentandus obis, & limite funus
Clauderis anguſto, Majeſtatique futuræ
Eriperis præceps, velut attenuatus in auras.
Quaque jaces urna probitas tumulatur & omnis
Magnanimæ virtutis apex, ſpectataque duris
Maſcula vis animi, & pietas ratus ætheris hæres.
Et velut, excelſo cœli cum tramite Titan
Præcipites agitat currus, veſtigia lucis
Arripit & vitrea mentitur imagine Phœbum
Pontus, nonque ſuis minitantur cœrula flammis;

Sic manifeſta tuis patrii ſimulacra vigoris
Vultibus exſeruit Heroibus addita Magnis
Forma & proceris affudit robora membris.
Optimus ille tuus Genitor quem poſidet Arctos
Egregiè regnum geſſit, ſoloque minorem
Numine ſe faſſus veræ pietatis adhæſit
Cultibus, atque uni ſe credidit uſque Jehovæ.
Quaque ſolum boreale patet, qua cardine pigro
Volvitur & vetito ſeſe abſtinet æquore plauſtrū,
Cœlitis increbuit Divina potentia verbi,
Et ſummi cultura Dei vel Rege Magiſtro.
Inſtitit & placitis legum moderatus habenas
Juſtitiæ, monitiſque docens concedere pœnas
Miſcuit extremo placidiſſima juſſa rigori
Sanguinis humani parcus, nec deſtitit unquam
Legitimam multo cauſam defendere zelo.
Nec ſceleri ſuus horror abeſt; quæ noxia terris
Exigit, & culpas exterminat undique legum
Tutelaris honor; ſic Omnipotentis Olympi
Expedit ille vices, animoſque hoc ære ſuorum
Obligat, & meritis populi licitatur amorem.
Sis felix, Grandæve Heros, ſit ſerior ævo
Illa dies noſtro, qua tu lacrimabere raptus,
Sufficiat, Superi, buſto vaſtarier uno,
Nec geminata premant miſeros lugubria Cim-
(bros.
Quos vero occeptabo modos? quo carmine tantas
(quodvis
Perſequar exſequias: magnum & laudabile
Vidimus, & priſcos decora æquatura tribules,
Nec Patre inferiora ſuo, cum rebus agendis
Argumenta daret pronæ indulgentia ſortis.
Impete ſed celeri naſcentia nomina, PRINCEPS,
Deſtituis, magnâque ſui Te ſubtrahit orbi
In-

Invidiâ, quæ lenta trahit Dea Licia fuſis.
Si vati tamen ulla tuo favet Aonis, aut ſi
Carmina quid poterint crudâ exſudata Minervâ,
Eloquar & Sobolem tua facta docebo futuram.
Vos ego Nereidas & aquarum Numina, vos quæ
Colbergæ ſinus amplus habet, qua Falſtria ponto
Incubat, & gemino ſe geſtit ab æquore tundi;
Vos teſtor populumque tuum, Lollande, tuique
Principis egregios ſpeculata Nycopia mores;
Vos meminiſtis adhuc, & mente tenaciter hæret
Gentibus ut placidus vixit, ut pectore ſedem
Fixerat, & miti fulſit Clementia vultu
Omnibus arridens, majeſtatemque ſerenis
Miſcuit alloquiis, non dedignata Clientum
Prolixas cognoſſe preces, aut debile vulgus
Defenſare manu, miſeriſque avertere noxas.
Derivantur enim inSobolem documenta paternæ
Virtutis, majorumque oblectamur honeſtis
Actibus, & ſimili juvat inclareſcere famâ.
Intellexiſti, Princeps, Te protinus ipſas
Exæquaſſe Deis cunas, & luminis hauſtum
Munia cum ſceptris tibi delegaſſe Jehovæ.
Ergo velut ſecli Genitor miſereſcere culpæ
Aſſolet, erratiſque etiam vegrandibus iram
Abſtinet, & noſtros cupit ignorare reatus:
Sic, ubi quid poteras monitis parceve minando
Emendare nefas, rigidos diſtringere faſces
Horror erat; verum ultrices vibrare ſecures;
Si ſceleris neſciret amor concedere juſſis,
Sancta paternarum ſuaſit reverentia legum.
Hæc cognata Deo eſt Pietas Regaleque mentis
Delitium texiſſe bonos frænaſſe protervos.
Nil par Cœlitibus dominatio noverat unquam
Pulchrius, aut ubi majori cum laude triumphet,

Lucida quàm propriæ revereri culmina ſortis,
Seque hominem ſciviſſe homini imperitare, nec
ultra
Humanum quid poſſe, nec ulli incognita terræ
Hæc fore, quæ geſſit, quia lux altiſſima fati eſt.
Sic Heros Te fama vehet, mundoque ſequenti
Se rigido dicent tutata ſatellite jura,
Sollicitque ſuum Pietas celebrabit alumnum;
Et tumulis infuſa tuis, ſpirante fovebit
Membra croco, & jugi donabit vere ſepulchrum.

Nunc Ducis armatas amor eſt agnoſcere lau-
Atq; decus Bellona tuum, quàm fortiter olim (des
Suſtinuit pugnas intempeſtoſque tumultus.
Imbelles ſileant Divæ, nam claſſica Vati
Oggerit inſolito Mars impavidiſſimus œſtro,
Turmaliq; fremunt trepido mihi pectora motu.
Viderat auguſto ſurgentem flore juventam
Principis & ſanctos ætatem oſtendere mores;
Conjuratque ſtatim trabeato tota Senatu
Dania & hæredem ſceptris deſignat avitis,
Aſſenſumque legit populi & gentilia vota.
Vix ea finierat. cum fato excitus iniquo
Occipit ingenti moliri bella tumultu
Suecus, & ignotas trahere ad certamina gentes
Lappionas Finnoſque & robora Dalecharli;
Jamque laceſſitæ abſiliunt commercia pacis,
Martiaque ancipiti decernitur alea luſu;
Quis mentem tum fervor habet? quantumq; pa-
Sollicitas, indulgeret conſortia belli (rentem
Imbueretque rudimentis Pater ipſe cruentis,
Ut quondam extorſit tumidas inviſere gentes
Hannibal, indomitos votis complexus Iberos,
Romaniſque procul diras minitatur ad aras.

Sed

Sed Pater oranti juveniles mitigat auſus,
Spemque facit, pharetram ſpondens detractaque Sueco
Cingula & excuſſo vacuum Rectore caballum.
Jam debellatus diſceſſerat hoſtis ab armis,
Expuleratque fatigatum Pax aurea Martem;
Tum Pater ut rediit reſperſus pulvere belli
Atque triumphali ſpectandus vertice lauru,
Te vocat amplexuque fovens ſic ore precatur:
Da mihi, ſumme Parens, ut ſeſe natus in haſta
Menſuret Patria, devictoque hoſte ſuperbus
Egregiam referat laudem crebrumq; Trophæum
Et Patris & Proavûm longè antegreſſus honorem;
Sic ait & rutilas ſubmittit ad oſcula criſtas.
Hinc ubi maturis ætas adoleverat annis
Plenior, & multo cumulatior impete virtus
Tempora fœcundis aptarat idonea geſtis;
Mox funeſta ruit rurſum inclementia fati
Auſtriacæque domus perquam furiata poteſtas
Teutonas & quicquid Germani nominis uſquam
Subjugat, inviſos populis inducere cultus
Dum ſtudet, & ſceleris mens eſt complere nefandi
est.
Jamque ſed infeſto tentatum eſt ſydere tantum
Ulciſci pugnando nefas; veræque ſaluti
Sanguinis impendiſſe hauſtum, ſed fortibus auſis
Defuit eventus. Tunc Rex commune volutans
Pectore naufragium fidei, cœtuſque ruinam
Divini, tota ingentes regione paratus
Molitur, juſtæque ſedet ſuccurrere cauſæ;
Teque profecturus præceptis inſtruit iſtis:
Seu nos fata vocent, ſeu ſummi gloria cœli
Arma amet, & noſtro cupiat clareſcere Marte,
Certum eſt nequitiam modò debellare profanam
Au-

Auſtriacæque minas gentis, tu ſceptra tuetor
Danica, & in noſtras promtus ſuccedito curas,
Conſilioque juva ; ſit miſta ſcientia paci
Armorum, & patulis ludant tibi prælia campis
Indigenæ, doctaque manu ſua mittere diſcant
Spicula, & hoſtiles cautè evitare ſagittas ;
Et cave langueſcat cultûs reverentia ſacri,
Ne ſacra conculcata Deus ultricibus iris
Vindicet, ac renuat noſtris aſſiſtere cœptis,
Et cincinnato veniemus præda Sicambro.
Hæc ille ut dixit, rapidas effudit habenas,
Feralique tuba pugnacem terruit Albim.
Aſt ubi digreſſu Regis mœrere Senatum
Atque vides animis cecidiſſe, novoque tumultu
Confundi Patriam, prudens ita pectora mulces:
Quid juvat ô Proceres longo ſegneſcere luctu,
Conſiliis opus eſt & firmæ robore mentis,
Ut dubia emendare queas ; deſudat in armis
Rex procul à Patria, nudoque ſub æthere noctes
Exigit inſomnes effultus ceſpite corpus:
Ut ſint tuta domi, cunctique ignara furoris
Limina, quæ trepidis nondum turbavit Erinnys
Motibus, hæc, Proceres, eſt portio prima laboris,
Ne Patris accuſet noſtras induſtria curas.
Sed, quæ voce jubes, promptu tibi perficit auſu
Dextera, & exemplo trahis ad ſua munia Cives.
Vidimus, ô Heros, miſcentem imitantia verum
Prælia conflictum, & ſtrictis concurrere telis
Agmina, Cimbriacis verſas dum vulgus in agris,
Sic tibi dum pereunt per crebra negotia ſoles,
Haud gravis eſt Patriæ diuturna abſentia Regis.
Ultima Regalis reſtant momenta decoris,
Queis ſpectata ſuo virtus ſe PRINCIPIS orbi
Prodidit, & cunctis meruit præconia terris,

Quâ

Digitized by Google

Quà Pater Oceanus Boreales alluit oras.
Jam nova ſancierant gentiles fœdera dextræ;
Jam belli ſepelitur amor, & Marte fugato
Grata fatigatos tranquillant otia Danos:
Jamque Dionææ feſtivo lumine tædæ
Illuxêre toris, & PRINCIPE Conjuge felix
MAGDALIS auguſto cumulavit munere pacem;
Cum ſubito incautos violenta duellio Cimbros
Obrueret, terrâque potens & ab æquore Suecus
Inſtaret, geminoque ſimul à limite bellum
Ancipiti nimium traheret diſcrimine mentes:
Tum te, Magne Heros, in publica commoda natum
Senſimus, & propriæ ſtudium ejuraſſe ſalutis
Ut patriæ tueare bonum; tanto obſide tuti
Fregimus invicto ſuprema pericula corde.
Interea toto disjecerat æquore Suecum
Rex Pater, & gemina vittatus tempora lauru
Ut rediit, tua te Lollandia læta recepit.
Tunc ſeſe excelſæ matura ſcientia mentis
Extulit, & patriæ caſus attendit acerbos.
Præſidio firmat loca, qua mare ſpectat apertum
Falſtria, & acceſſus declivia littora pronos
Expediunt; qua munit agros impervius humor
Limen inacceſſum excubiis levioribus ambit
Et jubet alternare vices; dehinc intima terræ
Ordinat, & multo quævis diſponit ab uſu;
Diruta caſtra novat, foſſisque capacibus urbes
Circuit, ipſa ſuis viſa eſt juveneſcere vallis
Et procul infeſtos aperire Nycopia campos.
Interea victor per littora Suecus oberrat
Exploratque aditus, levibuſque aſſultibus inſtat,
Sed procul armatas formidat ab æquore turmas.
Ipſe ſuos PRINCEPS Dux & commilito juſſis

Urget,

Urget, partiturque ſibi diſcrimina vulgi;
Laudibus incendit promptos, hortamine feſſos
Erigit, hoſtileſque monet contemnere luſus.
Quid non tanta Ducis poterit conſtantia? quid
Efficit intrepidæ teſtis facundia mentis? (non
Frendent cuncti animis certumq; eſt littora ſaltu
Vincere, ceſſantemque armis impellere claſſem,
Atque triumphatas vinclis ductare triremes.
Conſiliis ſic tuta tuis Lollandia Sueci
Deſpicit infeſto victricem à littore claſſem.

Aſt ubi jam patriis ſecura refulſerat arvis
Pax, atque inviſo gemuit ſub carcere Mavors,
Spes miſeris ſtabiles viſum eſt oſtendere fatum,
Principeque egregio jactantior extitit orbis
Arcticus, & tanto lætati munere cives.
Sed votis momenta ferox abrupit anhelis
Parca, & hyperboreis invidit commoda terris.
Ire jubet morbus, proprioque expulſus ab orbe
Abriperis, nec triſte vale Tibi patria dicit
Grandævuſque parens, aut unica nomina Frater.
Sola haurit tanti Conjux cruciamina luctus
Magdalis indefeſſa tuis amplexibus hærens.
Defectumque notat vitæ, tepidoſque per artus
Veſtigat fugientem animam; ſimul ubere fletu
Abluit exſangues vultus, miſeraſque mariti
Relliquias, & labra truci liventia letho
Adſpicit & toto morientes corpore ſenſus;
Mutarique vices cupit, & vel Principe vivo
Fine ſuo tantam velit anticipare ruinam,
Nec ſupereſſe viro, aut tymbâ componier unâ;
Hinc patrios agros juſtas exorſa querelas
Incuſat, quod fata Ducis mortemque mariti
Adſpexiſſe queant: peregrina beatior, inquit,
Regna

Regna habui, timuit multum mea Falſtria tale
Admiſiſſe nefas, faciemve videre labantis
PRINCIPIS, atque meos cumulari in funere (luctus.
Saxoniæ ferale ſolum, quid poſcere tentas
Non tua? quamque animam non unquam miſeris orbi
Confeciſſe audes? mihi, tellus perfida, raptum
Redde virum Daniſq; DUCEM. Quo lumine Re-
Aſpectare meum potero trabeataque regni (gem
Pectora, mœrenteſque indigno vulnere cives.
O ſi rapta forem, legerem cum fluminis oras
Inclyte Varne tui, vel cum veſtigia terræ
Inferrem patriæ, non ſic viduata rediſſem.
O viſum natale ſolum mihi ſydere lævo
Terra tuis inimica nimis. Sic aſperat ægram
Mœſta dies animi, lacrimiſque ulciſcitur æſtum
Mentis, & immenſo vox eſt medicina dolori. (tes,
Sit modus ô PRINCEPS fletuſque inhibeto ruen-
Et conſternatum tranquillent pharmaca pectus;
Naſcimur arbitrio cœli, curſumque dierum
Menſurat manus ipſa Dei, nec tenditur ultra
Terminus, aſt metis homines concludimur iſtis,
Et PRINCEPS & turba minor; hic circulus omne
Deſpicit imperium fati, nutuque Tonantis
Volvitur & leges ſequitur, quas juſſit Olympus.
Sideream Regum gentem jurataque ſceptris
Nomina dividuo ſapiens accommodat orbi
Largiturque ſibi cognata vocabula cœlum;
Hac ſunt parte Dei, ſapiunt mortalia quæque
Cætera, & inviſo gens ſunt obnoxia letho. (ctis;
Verùm ſceptra neget Ducibus mors invida ſan-
Aſtra ſuper regnum occipiunt, Jehovæque Mo-
Conſiliis adſunt, & quicquid curia cœli (narchæ

Oc-

Occulit abſtruſum, æthereique oracla Senatus
Mentibus inſpiciunt, & juſſa aſſenſibus æquant.
His tuus immixtus PRINCEPS numeroſa recen-
Ornamenta poli, proavoſq; ex ordine Reges, (ſet
MAGDALI, Saxonioſque inter Danoſq; beatos
Conatur modulos, fidibus quos presbyter olim
Aut Divinus Aſaph aut vatum gloria David
Edidit, & Moſis juvat æquiparare melodos,
Ridetque infidum mundi de vertice mundum.
Et tibi qui vixit geniali fœdere junctus
Regalis decus omne tori, cui unicus ardor
Semper eras, & quem te plus dilexeris ipſa,
Heroina, polo poſt fata ſuprema locatus
Adſpicit & pectus ſibi demiratur amatum,
Teque optat ſerus locupletet terminus ævi.

Grande tuis columen, Genitor mœſtiſſime, ne
Diſcruciet properata necis violentia; noſti (Te
Mortalem generari hominem, quo ſtemmate
tandem
Surgat, & autores quantumvis linea Reges
Utraque Semideoſque Patrem natalia donent.
Noverat hoc Princeps non inficianda Parenti
Progenies, quæ ſceptra manu moderanda potenti
Sumeret, innumeris ſortem exercere procellis
Et fato proſtare omni. Si tempora lentis
Nexibus ambiret Regalis purpura, tum ſe
Vertice ſublimi vegrandem tollere molem,
Atque animo ſtabulare una curaſque metuſque
Et regni Regiſque decus, tutandaque plebis
Commoda & in miſeros jura exæquanda clien-
Aurea ſi quando trabeatæ ornamina veſtis (tes;
Penderent humeris, cinctuſque imitata Gabinos
Pallia magnifico fluerent holoſerica cultu,
Quan-

Digitized by Google

Quantum exundantis ſpecies amethyſtina luxus
Monſtri aleret; nimiæ quam crebra moleſtia pompæ
Cogitat, & priſci redeunt in corda reatus, (ctum:
Quos notat auratum quæ fimbria lambit ami-
Tunc attollit humi ſenſus, orbeſque micantes
Evehitur ſupra, ſupplexque advolvitur ipſi
Cœlicolûm Regi, votiſque exambit anhelis,
Si quid habet cœli ſecretior aula beati
Et ſceptra & multo ſaturatas ſanguine pallas
Optime Chriſte tuo, haud marceſcentemq;coro-
Publica pro Regis fierent cum vota ſalute (nam
Adjeciſſe preces & ſingultantia verba
Suſtinet, ac faciem validè exorare Jehovæ,
Ut ſuus inconcuſſa Parens moderamina tractet
Marte potens & pace bonus, ut ſecula vitæ
Exigat ad Pylias jam decreſcentia metas.
Sic animo dolus omnis abeſt, & tetra libido,
Ac regni ſceleratus amor, quæque optima curis
Pectora damnoſis ſpes inſidioſa profanat.
Scilicet hoc pietatis habet, cœloque receptus
Interiore ſuum miratur ab æthere Regem
Et gaudet ſupereſſe ſibi, priſcumque vigorem
Optat & effœtis juvenilia robora membris;
ULDRICIQUE piis refovens amplexibus umbras
Gaudia delitiaſque ſerit, vicibuſque recurrunt
Innumeris luſis, nec fidos tædia nexus
Nec potis eſt ſanctos mors ſæva avellere manes.
Sic placitis fruitur, nec lamentabile quicquam
Veſter habet PRINCEPS,nec ſpes exhauſta Paren-
Definit aut ſceptris hæres juratus avitis. (tis
Auctior aſſurgit FRIDERICUS prole gemella,
Fraternoſque obitus fauſta Tibi ſorte ſuperſtes
Mitigat & Danis ſuadet deponere luctum.

Et

Digitized by Google

Et tibi depellant teneri lamenta Nepotes,
Magne Senex; tuus hic oritur melioribus annis
CHRISTIANUS, patruumque facit revireſcere carum
Atque redonat Avo, penſatq; impubere ſtemma
Fœnore, quod triſti concuſſit funere PRINCEPS.

Defenſato pios animoſo pectore luctus,
Mœſte Heros FRIDERICE, tuis ſpes unica Danis,
Non fas eſt lacrimis placitum reſcindere cœli.
Sanguinis abrumpit nexus, cognataque Regum
Gaudia & unius pretioſa vocabula Fratris
Expiat, atque nefas mors atra triumphat ad iſtud.
Ferre decet, quæ fata Deo moderante tulerunt.
Ætheris ille quidem ſtellantes poſſidet ædes,
Quas habitant Heroum animæ, quo fortibus auſis
Eſt iter, & ſedes ſola virtute parantur.
ULDRICOQUE ſuo junctus proſperrima Fratri
Omina portendit, velque hac mercede periſſe
Dulce fuit, dum Te patriis ſuccedere regnis
Cernat, & Arctoi ſuffragia ferre ſenatus.
Sed tibi non tanti eſt ſolio ſediſſe ſuperbo,
Ut fratrem amiſiſſe velis, cunctaſque Tiaras
Permutare cupis ſi triſte avertere fatum
Fas foret, agnatique lucrari pectoris uſum.
Dum cœli aſſueto torquebitur orbita lapſu,
Regales animorum habitus & mentis amicæ
Grande ſodalitium, fideique potentia veſtræ
Fœdera, cum Phœbi manſura laboribus orbis
Diſcet, & exemplar cupidè inſpectabit amoris.

Dum tumulis ſuprema loquor, Regalibus In-(fans
Effulget cunis, mollique cupidine vultus
Purpurat, & patrio tener ille ſuperbit in oſtro,

An-

Digitized by Google

Annorumque moras lepidoque crepundia niſu
Prævertiſſe ſtudet primiſque inſiſtere metis.
Hic ille eſt Heros, cujus mandata capeſſent
Secula, quæ poſt nos ſunt ſurrectura minorum;
Qui Proavûm ſeros transmittet aduſque nepotes
Sceptra, nec hæredes deerunt Tibi Maxime
PRINCEPS
Balthica Daniacos dum lambent æquora fines.

---

(13)

Beatis manibus

METTÆ ROSEKRANTZ,

DN. Cancellarii

CHRISTIANI THOMÆI

defunctæ uxoris, ac Magni illius
ROSEKRANTZII ὁμόφρονος
filiæ. 1647.

Ver in urnis perpetuum precatur.

Exhauſtos obitu thalamos, populataq; lectum
Funera, confuſoſque lares viduumque cubile
Dum THOMÆE doles, oculiſque uxorius inſtat
Imber, feralem meditatur Portua pompam,
Oceanique ſinus & pars immenſior Arctûs.
Augeſcit ſenſim luctus. Procerumque theatra
Concutit, & triſtes fumant in limine taxi
Primatum. Mars morſq; ferox ſua Spicula vibrant,
Alternantque neces. Non uno vulnere mœror
Deſævit. Patriæ privata moleſtia caſus

Inge-

Ingeminat, fatiſque adeo communibus ædes
Quaſſatæ accedunt. Rurſum maleſana cicatrix
Gliſcit, & antiqui redeunt cum tempore planctus.
Exuimur cum pace bonis, Morbique rapina (lis
Prompta ſumus, dubiiſque ſalus jactata procel-
Nutat & ingentem minitatur ſæpe ruinam.
Nec lethi ſat tuta fides, trabeata feretrum
Pectora convellit. Leſſuſque & flebile carmen
Orcheſtræ indicit; tam claris Præfica buſtis
Ingemit, & pullo Primores ſyrmate damnat.
Majorum quid grande decus, magnique tribules, (guis
Quid domus & multâ numeroſus imagine San-
Profuerint? Quid amor cœli perſpectaq; mundo
Vera fides, ſi corde Deum ſique æthera mente
Accipimus, gaudentque pii tanto hoſpite ſenſus,
Et tamen ad mortis rigidas pallere ſecures
Cogimur, & mediis exſpirant licia fuſis?
Quod pretium pietatis erit, quo militat ære,
Si vitæ melioris iter fruſtratur, & æqui
Orbita honore caret? quo diſtant juſta ſceleſtis
Cenſu? jam piget eſſe bonum, cœlique favorem
Ejurare placet, ſi ſic confundimur urnæ
Arbitrio, pretiique nihil defertur honeſto.
Scilicet eſt voti non ultima portio noſtri
Vivere poſſe diu, mentem incrementa tenellæ
Afficiunt ſobolis diteſcenteſque penates,
Et genus & quicquid ſortis ferat aura benignæ.
Sed nos deſtituunt vitæ contractior uſus,
Præcipiteſque colus nimis, interruptaque fila;
Quæ tamen afflictæ miſeris menſura diei
Linquitur, aſſiduo turbat diſcrimine fatum.
Spargimur in caſus dubios, & gratior hora
Afful-

Digitized by Google

Affulget rarò ſolidis perfuſa ſecundis;
Omnis in ancipiti curſus, varioſque per-æſtus
Provehimur, bullæque dies æquanda fugaci.
Sic Deus & natura jubent. Eſt altera brutis
Vita, & inexhauſtis deſcendunt ſecula penſis;
Stat ſine labe vigor nec iniquo frangitur ævo.
Nos vexant morbi, & ſenſim contagia carpunt,
Inque dies morimur. Facili diſpenditur aurâ (las.
Corpus, & ad minimas horret compago procel-
Aſt ſenium veneraris homo, delubraque quævis
Id poſcis, ſupplexque advolveris omnibus aris,
Quod ſentina malorum audit numeroſaq; tabes.
Cum canis creſcunt curæ, revolutaque fatis
Tædia longævam infeſtant plerumque ſenectam.
Contrahe vela oro & paulò ſapientius opta;
Sique locum votis detrectet providus æther,
Invidiam Divis fieri cave, qui bene vixit,
Ipſe diu vixit, vitæ non ampliat annus
Tempora, nec ſpatio conſtat diuturnius ævum.
Suſpicimus decora ipſa animi, quia nulla piorum
Poſthumus obfundet meritis oblivia livor.
Hinc ſine morte jaces ROSEKRANTZIA, majus ab urnis
Laus tua pondus habet, tumuloq; æternior extat
Fama, & perpetuo donat te vere ſepulchrum.
Exſerit alta caput pietas, & judice cœlo
Jam pretium ſortita decens ſublimis adorat
Lumen in acceſſum modò, Divinumq; Jehovæ
Concilium & trinæ Monadis arcana recenſet.
Hæc aſtris digreſſa ſuis penetralia gentis
Inſedit veſtræ, ſtudiiſque operata beatis
Præcepit vigilare Deo, veneranda parentum
Pectora ceu delubra tenens, animataque jugi
Fœnoren eglexit ſedes remeare ſupernas.

T Hæc

Hæc ortus & prima tibi cunabula ſtravit
Et cœlum cum luce dedit, cumq; uberis hauſtu
Combibis uſq; Deũ, tibi murmur amabile linguæ
Chriſtus erat, Sancto ſomnos modulamine nutrix
Suaſit, & ad Divûm docuit reptare penates.
Crevit amor, metaſque ævi diffuſa per omnes
Eduxit ſimili Pietas fervore juventam,
Adq; patrum mores conſurgere tempora juſſit.
In ſobolem dextrè manant exempla parentum
Et vitæ documenta piæ. Cum facta monentis
Concordent dictis, plus atq; hortamina poſſunt.
Inſignis pietate pater, decertat eidem
Et Divûm genetrix ſtudet æquiparare timorem.
His afflata prior ſtimulis adoleverat ætas
Jam matura thoro, legitur tibi ſponſus iiſdem
Lactatus ſtudiis THOMÆUS, cujus ab ævi
Uſque rudimentis ſibi te devinxerat ardor.
Ut dilectam ulmum jam pubeſcentibus ambit
Crinibus amplexu ſociatæ robora ſylvæ
Auguſtans vitis, corpuſque & brachia ſenſim
Innectit. foliis naſcens interviret uva.
Jam geminata fides thalamoq; laceſſit olympum,
Et quæ ſancta Deum coluit, quæ grata parentes,
Caſta maritales amplectitur ignibus ignes,
Inque ſuos defert portus. ſub corde maritus
Excubat, inſomneſque vices varioſque fidele
Imperat obſequium pallores. angitur abſens,
Lætatur præſente viro. ſi juſſa vocarent
Principis, & tumidos Thomæus adiret Iberos;
Illa per extremos Garamantas & ultima Thules
Indeſeſſa viro comes iret, nulla viarum
Tædia, nec pelagi diſcrimina certa vetarent;
Tanti eſt fidus amor multuſq; in pectore conjux.
Uxori fidæ certat ſibi ſedula mater,

Ad-

Adq; ea, quæ didicit præcepta parente magiſtro
Lactentes cunas & primæ gaudia prolis
Fingit, & infirmo timidè nitentia greſſu
Pignora ſydereæ leviora elementa paleſtræ
Edocet, adque uſus accommodat æthera vocis.
Sic campi matura fides concredita terræ
Semina depoſitum ruris cum fœnore profert,
Priſcoſque exſolvit fœcunda meſſe labores.
Par decus affectat ſubmiſſa modeſtia mentis
Pauperibus famulata piis, ignara tumoris,
Omnibus arridens, ſuaſor ſibi demere vires,
Dignarique manus humiles. Sic itur in ipſa
Pectora, ſtellanteſque domus ſedeſque parantur.
Nobilitet vatum Pandoram fabula priſcam,
Et dotes memoret fictas, heic altera morum
Gratia, & innato numeroſior ordine virtus.
Quod ſi vel pretio foret exorabile fatum,
Vel precibus, gemitu crebro revocata bonorum,
Deſpiceres lethi diras ROSEKRANTZIA leges.
Sed quid triſte juvat gemere, aut ſingultibus ora
Laſſare, & duris impingere crimina Divis
Illuſtris THOMÆ Heros? deſpectat iniquâ
Aure preces multoſque odit mors improba queſtus,
Devenerare Dei nutum, non impete cœco
Volvimur ad placitum fati, diſponimur æthræ
Arbitrio, caſuſque omnes moderatur olympus.
Eſt nulli ſperanda quies, ſibi mutua Divæ
Bella movent, ſævâq; dolor pia gaudia dextrâ
Turbat & invisâ confundit ſorte penates.
Et ſolet hæcce Deus placiti documenta miniſtri
Sumere, & in proprium pœnas immittere vulgus.
Hoc cœli indicio conſtat favor atque Jehovæ
Gratior affectus. Patienter ferre memento.
Stat vitæ menſura polo, mihi vivere, Chriſtus,

Lucrum grande mori;rumpantur ſtamina Parcis,
Impavidum properata ferent me fata ſub umbras.
Quis timor ô homines? morimur, mors copia vi-
Vivimus aſſerti Chriſto, quid plura moramur? (tæ,
Nec letho obruimur, vivit ROSEKRANTZIA vi-
Et cœlo tranſcripta ſuo meliore meatu (vit,
Orditur vero redivivum tempus in auro,
Perpetuoſque dies, quos non invectus Eoâ
Phœbus agit portâ, nec limite claudit anhelo.
Elyſium ſine Sole jubar ſincerius aſtris
Lumen habet, lucemq; miniſtrat ſyderis expers.
Eſt Deus ipſe dies, pro ſtellis grandibus Agnus
Clarius uſque micans æternos purpurat orbes.
Nullas interſtincta vices ſpatioſior ætas
Exigitur nec læſa æſtu nec frigore triſtis.
Gratia ver ſpirat ſuave, autumnumque beatum
Copia, ſic annum manet inconcuſſa voluptas,
Nullus amor rerum, mens exſatiata Jehovæ
Intuitu nihil ultra ardet, nil majus anhelat;
Angelicoſque ſonos meditata palatia latè
Perſonat, & mundi volupe eſt neſcire dolores.
Deliciis iſtis fruitur, claréque triumphum
Concinit, atq; umbras magni complexa parentis
Subſultat ſociatq; melos ROSEKRANTZIA, & ipſos
Æterni proceres regni Regemque Tonantem
Aſpicit, oblectantque piam ſpectacula mentem,
Explerique nequit; non heic faſtidia ſenſus
Afficiunt, totieſque placet quod viderat ante.
Ætheriique fidem Patris prece captat & ambit
THOMÆI ſoboliſque ſuæ mortalibus annis
Incrementa rogans Pyliaſque accedere metas,
Ut pater implacidos ſoletur pignore luctus,
Quos præmaturo contraxit funere conjux.
Annuit Omnipotens, & nutum fata ſequuntur.

THRENI HYPERBOREI
Sive
EXSEQUIÆ
SERENISSIMI ET POTENTISSIMI PRINCIPIS

CHRISTIANI IV.

Daniæ, Norvegiæ, Gothorum Vandalorumque

REGIS,

Sleſviciæ, Holſatiæ, Stormariæ, Dithmarſiæ

DUCIS,

Oldenburgi & Delmenhorſt

COMITIS.

1648.

Digitized by Google

SERENISSIMO ET POTENTISSIMO
PRINCIPI,

FRIDERICO III.

DANIÆ, NORVEGIÆ,
VANDALORUM GOTHORUMQUE REGI, DUCI SLESVICIÆ, HOLSATIÆ, STORMARIÆ, DYTHMARSIÆ,
COMITI IN OLDENBURG ET DELMENHORST,

REGI AC DOMINO
MEO CLEMENTISSIMO,
HASCE PARENTIS MAXIMI EXSEQUIAS HUMILLIMO ANIMO OFFERO, INSCRIBO, DEDICO.

CHRIST. AAGAARDUS.

Digitized by Google

Excedit ſors læva modum;geminantia Regum
Funera conſpicimus miſeri, viduumq; tiaræ
Culmen & exſangui pallens Rectore tribunal:
Nec titulis parcunt Superi, nec grandia quicquam
Nomina profuerint, apices depaſcitur orbis
Impia vis lethi, formidataſque ſecures
Exturbat, ſummoque metit vicina Tonanti.
Augeſcit cum ſole labor, menſura dierum
Atque ſeneſcentes numerantur cladibus horæ,
Nec didicit jactura modum; cum tempore luctus
Sævior aſſurgit venientemque exit in annum.
Detrahitur ſceptris facies, maculiſque renidens
Infuſcatur ebur, dum ſe Dominator inermem
Aſtupet, & Tyrio color intervertitur oſtro,
Ignoratque ſuos regnatrix purpura vultus.
Inſpectate vices rerum, cui littore nuper
Paruit extremo Thule, quemque ultimus orbis
Limes Hyperborei brumalibus horruit Arctis,
Jam metui neſcit, vultus reverentia cani
Ceſſit, & invisâ Majeſtas clauditur urnâ.
Quem cives in pace bonum,quem miles in armis
Senſerat intrepidum, pectus miratur inane
Atque laboratas vitæ ſegneſcere curas,
Et ſeſe nil poſſe ſtupet, Mavortius ardor
Interiit, non dextra minis, non enſe coruſcat
Fulmineo Regale latus non publica ſentit
Otia, & innocuæ, quæ regnant, jura quietis;
Cuncta tulit feſtina dies, geſtiſque ſuperbis
Abrupit curſum, grandeſcentique ſenectæ
Robur & illuſtres invidit fortiter auſus.
Sic ubi ſanguineo facies operitur amictu
Solis, & ætherei fuſcantur nubibus ignes,
Ereptum gemit æthra diem, ſegeteſque ſolumq;

Fœcundum ſitiunt jubar, & languentibus herbis
Jam flaveſcentes metuunt ſua funera campi.
Iſte Paleſtinæ fuerat lugubrior aulæ
Aſpectus moriente David, cum fine ſupremo
Tot quæſita togâ, tot forti Marte decora
Clauderet, & trepidum bellis abſolveret ortum.
Indoluit fatis Zion, Solymaſque per arces
Magnus iit planctus. ſylvoſis flebile cedris
Inſonuit Libanus, debellatuſque Damaſci
Vulgus & Euphrates toto ſubmiſſior amne
Flevit, & edomitas docuit diſpendia ripas.
Hoc deploratis queritur modò Dania ſceptris,
Et leſſus ferit atra dies, quâ funus arenâ
Conditur, hac ſeſe credunt occumbere cives.
Sic quà lenteſcens breviori cardine plauſtrum
Fertur, & egelidi zonis hyemalibus axes
Inſurgunt, noſtri ſparguntur ſemina luctus.
Prima nefas Divûm & triſtis Selandia caſus
Percipit auſpicium, contemplatrixque jacentis
Hafnia cœruleum cupit immerſiſſe profundo
Et caput & vultus, ne conclamata videret
Atria & infauſtæ vulnus lugubre diei.
Prodigioſa nimis conſpexit ſigna ruinæ
Fridrichsburgiacus populus, ſed præſcia fati
Regia, quæ tanti vagitum expavit alumni,
Occaſum timuit vitæ inſpectare labantis,
Ne quam natales dederant, laus morte periret.
Tunc, æquæva Duci quæ tollit ad æthera tecta,
Croneburga domus dubiis tremefacta pependit
Mœnibus, & totas concuſſit vertice turres;
Tranſque fretum lugens populis ſua damna propinquis
Nunciat, & triſti pelago ſubmurmurat acta
Helſenburga tibi, turbatis Scania villis

Mœ-

Mœret, & extremis perculſa Blekingia Gyngis;
Lundia ſuſpenſas mira teſtudine Divûm
Faſtidit ſedes, crudas Malmogia Suecum
Inſtaurare tubas credit; quæ magna ſuperbi
Nomina Fundatoris habet, Chriſtiania rurſum
Optat inexhauſtis ſtagnare paludibus arva,
Autorique ſuis exſolvere juſta ruinis.
Haurit damna procul fatumque moleſtius illud
Marte meus credit Cimber, ſopitaque mallet
Arma pati, totiſque horrere incendia pagis,
Quam Regem cecidiſſe ſuum, vicinaque multis
Oppida cum lacrymis vulnus in morte peractum
Edocet; exhauſtis mœres Holſatia paſſim
Civibus, & largis humectas fletibus urbes.
Mœnia Luchſtadii dubiæ cognomina Divæ
Nîl valuiſſe dolent, fervet ſingultibus Albis
Agnatæque domus, reboat Sleſvicia forti
Murmure & extremo miſcet ſuſpiria Travo.
Dumque ruit venas caligânteſque profundæ
Telluris rimatur opus, livere metalla
Adſpicit & crudas foſſor palleſcere maſſas
Norvagus, noſcitque ſui veſtigia luctus,
Dum videt excelſis ſtillantes cautibus imbres
Laxataſque hyemes medio Finmarchia brumæ
Tempore; & algentes qui ſorbet Nidrus arenas
Lappionas circum fati diſpendia ſpargit,
Et quà deſcendit cœlum ſua triſtia ſignat.
Accipit immenſam præceps Islandia cladem
Heclæoſque apices ſontiſque incendia rupis
Jam leviora putat. Vaſtis aſperrima cetis
Retia & ignavos Grönlandia projicit hamos,
Augerique ſtupet alienis imbribus æquor.
Conſociat terris lacrymas Pater ipſe remiſſo
Oceanus modò fonte cadens, fluidoſq; ſororum

Confundens thalamos, Dominum deſiderat un-
Omnibus, & ſociæ miſcens fluvialia Balthæ (dis.
Numina famoſis leſſus ſimul intonat antris,
Horrendumque ciet ſonitum, nec ſegnius illa
Mugit, & objectos ululatibus impetit agros,
Ardua quà pando ſurgit ſuper æquora dorſo
Falſtria, Lollandoſque levi diſcrimine campos
Submovet, hic veteres renovant lamenta querelas.
Balthica; funereas rurſum palatia taxos
Principis inſtaurant calidaſque à cæde favillas.
Nec Fionis ceſſare licet, quæ fertilis olim
Terra fuit Cereris, gemitu commutat ariſtas,
Et turbata ſuis lenteſcunt meſſibus arva.
Nec ſatis eſt luxiſſe domi, cum tramite ponti
Transfretat, & nexas venerando fœdere gentes
Ancipitis ferit aura mali. Luneburgica Divis
Cimbriacis ſociata domus, pertæſa nitorem
Ferali properè ſua pulpita veſtit amictu.
Saxonicique lares, magni quos Principis ante
Perculit exceſſus, geminari funera cernunt,
Participantque vices. Sic latè Teutonas urget
Cæſareamque ſacer perrumpit rumor ad aulam.
Nunc odii Suecum, nunc pœnituiſſe Batavum
Aſſiduæ poterit cladis, nunc Cimbrica Boeti
Et mediatori doluiſſe incommoda Gallo.
Audierit Moſchus, pelles damnabit & oſtrum
Nuper adoratos lugens marceſcere vultus.
Scilicet haud ſoli fatis urgemur iniquis,
Sed ſocios gens quæq; metus partemque doloris
Sentit, & Europam feriunt commercia luctus.
Cur mihi Palladii Proceres decernere tanti
Funeris exſequias libuit, cùm viribus impar
Officio ſuperante premar? cur flere caducum
Sceptrorum jubeor columen, cùm copia fandi
De-

Deſtituat vatem, facileſque in metra querelæ?
Nam ſi Regalis fletu irrorabitur urna,
Non me Pimplei latices, non unda ſalacis
Permeſſi ſaturare valent, mihi pôcla miniſtret
Phœbus, & innumeræ veniant ad munia Divæ,
Vix tantilla ferent. quò demum vertimur ægri,
Invidiam fieri Pareis, vitæque miniſtras
Paſſim amor eſt culpare Deas; cum milite cives,
Civibus admiſtus Clerus, Cleroque ſenatus,
Cuncti, quod lacrimentur, habent. inglorius haſtas
Obnubit miles, bambardarumque cruentis
Vocibus admiſcet leſſus; fremituſque minaſque
Magnanimus dediſcit eques, in buſta ſecures
Ingerit, & torvas baliſtas Martia monſtra.
Nec Marti ſua forma placet, non illa minacis
Trux facies coni triſteſque à vertice plumæ:
Miteſcit clypei fulgur, & ſindone totus
Inveſtitur apex, abeunt in pulla furores,
Et belli ſegneſcit amor, dum cernit inertem,
Quem toties alacrem crudis colludere campis,
Bellaque ſpirantem vidit, cui pulvere fuſcus
Vultus, & hoſtili rubuerunt ſanguine dextræ.
Ipſa ſuas Bellona tubas plangoribus opplet,
Et lituos ululare docet, funeſtaque damnat
Claſſica, & exactis cantat lugubria pugnis.
Lemnius indignatur Herus fornacibus ignes
Æoliis maſſamque rapi, nec ahena virorum
Arma, nec in ſolitas liquefacta coïre figuras
Æra, aut è ſolido conſurgere tegmina ferro.
Regis ad occaſum Steropes operoſa remittit
Brachia, & ignavus Brontes incudibus aſtat,
Nec rotat immanis nunc tela triſulca Pyracmon.
Quæq; prius trepidam ſævis mugitibus æthram

Terrebant, mœſtoque nimis tormenta boatu
Intonuêre Duci, ſeu pugnatura per agros
Agmina raptaret, ſeu cum ceſſantibus armis
Delicias ſereret, vel ſcinderet æquora tranſtris,
Mutatos in buſta ſonos & fulmina nitri
Transabiiſſe dolent vaſtæque tonitrua faucis.
Inſuetum Sonipes mundum demiſſaque tergo
Pallia dum ſentit fluitare, & Martia ferri
Tegmina & æratas membris abſcedere lances
Aſpicit, ornatuſque dolet periiſſe priores;
Nec jam laſcivire gradu, terramque ſuperbo
Novit faſtidire pede, aut ſuſpendere greſſus
Alcide moderante ſuo, ſed colla jubaſque
Inclinat, pannoque levi ſibi crura pedeſque
Impedit, & tardo ſimulat lugere meatu.
Non tamen hic umbras Vari, non funera Craſſi
Cernis, & in medio ſitientem ſanguine Cyrum.
Trajani tumulos fletu Auguſtæaque buſta
Proſequimur, Regemq; alta modò pace ſolutum;
Tollitur hoc magnus Joſua Gedeonque feretro,
Et Joſaphate tui Regum mitiſſime Manes.
Ingemit attonito multum lacrimoſa ſenatu
Curia, laſſatoque inducunt ocia juri,
Crebraque famoſas frenant ſuſpiria leges.
Juſtitium Themis ipſa facit; non ſontibus auſis
Imminet, aut pœnas infameque ſtigma tabella
Nunciat, aut miſeros ulciſcitur urna reatus.
Exſtincto Rectore forum liteſque quieſcunt,
Et formidatæ damnant ſua munera ſortes.
Orcheſtram ſors læva angit, quæ judice quondam
Chriſtiano cauſas didicit, tantoque furentes
Præſide diſſolvit motus, nunc mœſta priores
Dediſcit ritus: pronos in vulnera faſces
Lictor & ultrices hebetat mœrore ſecures.

Sic Lacedæmonias inopinus rumor Amyclas
Perculit audita ſanctoris morte Lycurgi.
Sic totis tremuêre tibi Capitolia templis
Tulli, clamoſiſque abiit facundia roſtris
Cum Generi patuêre minæ, ſcelerataque Natæ
Auſa atque exſtincti temeratæ turpiter umbræ.
Hoc ritu Moſen deploravêre jacentem
Plebs jurata Deo, totis miſerabile caſtris
Murmur inexhauſto opplevit penetralia planctu:
Auditos timuêre ſonos, convulſaque mœſtum
Galgala muſſabant, ſtagnantes turbidus urnas
Impulit, & trepidis Jordan horrebat abyſſis.
Sufficito Tymbræe mihi, ſi flebile quicquam
Cyrrha fovet; ſi quos Parnaſſia Numina threnos
Vatibus indulſêre prius, nil carmina priſcis
Uſurpata viris poterunt vetereſque melodi.
In luctum chorus omnis eat, pro flumine fletus,
Pro modulis gemitus, & doctæ ſibila cannæ
Queſtibus immutent Eurotæ littora veſtræ:
Occubuit Rex ille tuus, tutela Sororum,
Materieſq; lyræ, & Clarii grave cymbalon orbis;
Otia qui ſtudiis fecit, qui præmia doctis
Inſtituit, patriæque omnes admiſerat artes,
Et Muſis viguiſſe dedit: ſuſtollite vocem
Ordinis Aonii proceres, turbata verendis
Ora ruant lacrimis, totiſque piacula templis
Inſtaurate Duci. Tuque ô flos integer ævi
Incipe me dictante queri. Regalia menti
Occurrant benefacta tuæ: ſubſellia, ſtoas,
Sacra aditis ſociata ſuis, araſque focoſque,
Defuncti monumenta vides, hic illius eſto
Pulvis & auguſtis ſanctiſſima manibus urna.
Vos quoq; quos melior aditis admovit olympus,
Eloquiiſque dedit ſtupefactos flectere cœtus,

Ingeminate preces & læſo vota Tonanti!
Numinis ira patet, cecidit Pietatis & omnis
Juſtitiæ columen. iſto ſub Præſide certum
Invenit pretium, & latè ſua ſemina miſit
Relligio ſummique potens reverentia cœli.
Horreat in pullis ædes, præſenſque miniſtris
Nubilus annus eat, delubris gaudia ceſſent,
Purpureique patrum velentur ſyrmate cinctus.
Haud ſecus ac moriente Numa convulſa recentis
Sanctio divini cultus, reſponſaque nullis
Innoteſcebant extis, lymphata ſacerdos
Antra Deûm ſtupuit mutoſque ſilere receſſus.
Tum quæ ſecretos nemoralis Aricia luſus
Senſerat Ægeriæ, flenti ſua vulnera Nymphæ
Triſtius admugit, frondoſo ſtridula lucu.
Aut veluti Solymæ totis radicibus arces
Joſia occumbente foras tremuêre, nec ipſis
Priſca ſacris manſit facies, purgataque templi
Atria neglexêre fidem rituſque Jehovæ,
Et clamata tholis ceſſêre oracula ſummis.
Sed ſi quid miſeris ſociato nænia leſſu
Proderit, ipſa etiam lugubres ſydera vultus
Oſtendunt, acuuntque truces in funera crines.
Credo equidem Phœbum, dum concamerata
Atria, perque ruit cœlos, nil triſtius illo (volutat
Perſpexiſſe die; ſed ne ſævire nefaſtas
Adſpiceret Divas, nebulas immiſit opacas.
Indignabantur lævo diſpendia lapſu,
Quæ tacitè algentem ſubterlabuntur in orbem
Sydera, & oppoſitum vulgarunt fata per axem.
Invidiæ ferit illud onus glacialia piſces (anni
Aſtra, quòd hybernis peragunt dum menſibus
Jam jam exſpirantis ſenium, fatale propinquent
Tempus, & Arctoo celerent extrema Monarchæ.

Tum-

Tumque adeò occubuiſſe optant; ſed portitor
Helles,
Qui dedit auſpicium vitæ, naſcentia cœlo
Ora procul verno traxit. ſic Maxime Rector,
Qui quondam propriis anni natalibus ortum
Irradias, anno pereunte exhauſta recondis
Secula, ſigniferique modo tibi deſinit ætas.
Obruit humentes vultus, & in æquora totus
Mergier appetiit Cepheus, qui ſceptra ferenti
Adſtiterat toties, ſociumque abducit ab aſtris
Perſea magnanimum; Regis dum funera cernit
Engonaſis ferale rubet. meminiſſe favillas
Heic ſubit Oeteas, crudiſque ambuſta jacentis
Membra pyris. laxis trepidans Ophiuchus anhelat
Ignibus, elabique ſinit, quem preſſerat, anguem.
Andromedæ redeunt ſua vincla, putatq; jacere
Perſea & antiquis contriſtat ſydera fatis.
Arctophylax ſine luce ſedet, ſervataq; quondam
Limina faſtidit Matris, plauſtrumque ſupinat
Temoneſque ſuos, & hiulco ceſpitat aſtro.
Nunc Arcti cuſtode carent, patuloque revelli
Cardine & antiquis malunt latitare ſub antris.
Sic Divos ſuus angor habet, hominumq; querelis
Immiſcent gemitus & fata nocentia lugent.
Illuſtres tumuli magnique cadaveris urna,
Quis decet exequias ritus? quo thure litandum
Manibus, & quînam tumulentur ſanctius umbræ?
Non illud violæ marmor, non diſcolor ornet
Pæſtani fœtura ſoli, nec cinnama ruri
Lecta peregrino, caſiæ neque mollis ariſtæ,
Aut quæ Panchæis manant opobalſama ſylvis.
Conveniunt iſthæc animis imbellibus, aut quos
Effœtos lurcoſa quies & inertia vitæ

Fi-

Fixit humi. tales ſibi Sardanapalus honores
Appetat, & Phrygius procus, atq; natator Abydi,
Semimarumq; chorus; nos heic Movortia ſanctæ
Munera Relliquiæ, nos Mauſolæa beati
Maſcula depoſcunt cineres, ſed quanta columnis
Conſurgant pariis aut montibus edita Grajis.
Artificum coëat labor, & liquefacta caminis
Æra fluant habitus præſentatura jacentis,
Laminaque argento diti ductetur, & auro
Nobile vernet opus, veterum textura labores
Exeat, & vivos exæquent ſtamina vultus.
Ipſe ego Palladiis tenue extorquebo Camœnis
Carmen, & ingentes leviore poëmate Manes
Eloquar, atque rudi modulabor pectine Regem:
Nam mihi ſi populi nequit impetrare favorem
Carminis ingenium, meritis & nomine Regis
Invehar, & gratas dabit hoc impenſius aures.
Vos modò Pimplæo ſaturatas Numine vires
Impertite Deæ, perque omnia ducite vitæ
Tempora, & Heroem primo evolvamus ab ævo.
Pro violis moduli fuerint, & lilia metris
Penſatote Duci, ſacrum hoc vivacia ſaxa
Vincit & æterno ſuſpenſas fornice moles.
Cum primum noſtro natura benignior orbi
Annueret tam grande decus, partuſque verendi
Moliretur onus, arcanæ ſemina maſſæ
Pallados & crudum ſociavit prodiga Martem
Et Jovis è cerebro quiddam: nempe æthera fas eſt
Sceptrigeris miſceri animis, ubi grandia Divûm
Munia, & abſtruſi latitat perſona Tonantis.
Utque Ducem genuiſſe putes, cunabula ſignis
Nunciat, & pavidum compellit in omina mun-
Conſcia fatorum crinitos æthra Cometas (dum.
Parturit, Oceanuſque ſuis oracula monſtris
Extor-

Extorquet, populiſq; aperit, quid deſtinet æther
Partubus, & qualem ſperent ſibi ſecula prolem.
Quid Jove prognatum mendax mihi fabula Vatum
Objicis Alciden, pluvioque è ſemine cretum
Perſea, & Indigetem Cytherea è matre recantas
Æneam; magis ille meret ab origine cœlos
Et magnum numerare Jovem, cui plurima retro
Nomina, cumque ipſis certant exordia ſeclis:
Ductaque per magnos excurrit utróque tribules
Linea, & antiquo ſeries ligat ordine Dive
Progeniem Gormere tuam, Vitikindiaq; arma,
Valpertos, Theodoricos, & Martia gentis
Nomina Mauritios, ipſique affinia cœlo
Pignora Chriſtianos, & amica vocabula paci
Fridricos, totumque refert ab origine Danem.
Cui genus Anthyrii dederint, æquæva Grateris
Nomina Lyſimachiſq;, & quorum robora norat
Pellæus Macetum Princeps; hinc ſancta Nicloti
Imperia, Henricique truces, & grandia Magni
Fulmina, Johanneſq; pii, tum proximus autor
Sanguinis Uldricus, quotq; Obotritia quondam
Regna tulêre Duces, factoſque ad ſceptra Buthones;
Auroræ quos per thalamos, per inhoſpita Thra-(cum
Littora, per Druidum ſaltus, Tarpeiaq; regna,
Trans freta, trans populos, Soliſque cubilia Gades
Traxit fama viros, & inerti exemit ab ævo.
Hos inter titulos oreris, ſpemque evehis Arcti,
Et Cimbros ſua vota doces, lætataque fauſto
Regna puerperio. Latè borealia mundi
Limina & egelidi ſubſultavêre Triones,
Et tardi micuêre poli; quà terra nivoſo
Sydere perpetuum fervet, dum pendet ab udo

Pi-

Piſcator ſcopulo, canas præſagia cautes
Oſtentare videt, priſcaſque exterritus artes
Excutit, aſtrictiſque Deos rimatur in undis,
Et turbat ſolitas Divinus Lappio ſortes.
Finnoque veloces dum verſat in omina cervos
Alituumque vias, nil non lætabile cernit,
Auguſtumque aliquid tacitos ſpondere volatus.
Tum Sueco minui furor, & Dalekarlia cepit
Agmina torpor iners, queis quondam claſſica feſtus
Ludus erant, galeas crudoſque à cædibus enſes
Abjiciunt; tum venturas Germania clades
Sentit, & audacem percellunt fata Viſurgim.
Sic ubi vitales haurit leo parvulus auras,
Naſcentem ſua luſtra tremunt, armentaq; longè
Creſcentem metuunt hoſtem; ſtat torva tenellam
Progeniem ſupra genetrix, cumq; unguibus ora
In ſpem lambit ovans, referunt ſetoſa parentem
Colla jubis, ſervatque iras non mitior infans.
Simplice decantet geminata crepundia nixu
Latonæ miſerata vices circumflua Delos,
Et tumidas tollat criſtas reptata Tonante
Creta Panomphæo: Tegeæa ſuperbiat ora
Mercurio, Bromioque ſuo Mavortia Thebe;
Has laudes Boreas & fœta potentibus Arctos
Pignoribus ſupra ponit, protrudere terris
Ordine ſceptriferam gentem, ſubque axe rigenti
Tot Dominos rerum genuiſſe; nec altius ire
Sors auguſta valet, quam ſi dominantia ſummo
Pectora ſemideoſque Duces connectat olympo.
Adſtitit ad cunas, & dum lactentis alumni
Intuitur Pater ipſe habitus, vultumq; ſeverum
Æſtimat in tenero, tantæ veſtigia ſecum
Indolis expendit, curaſque & anhela profundi
Vota

Vota animi ſeroſque ſciens ediſſerit annos:
Creſces parve puer ſydus venerabile ſceptris,
Orbis delicium Borei, quo ſoſpite Danus
Auctior exſurget, non arcto tramite ferri
Mens ſpatioſa volet, nec quæ nos geſſimus armis
Infra eris, aut propriis Dithmarſica prælia bellis
Anteiiſſe ſines: en membris quantus inerrat
Terror, & in parvo torvum quid fata minantur.
Hæc Sueonum ſpirat clades, hæc dextera Rheno
Parturit ingentes ſequiori Marte ruinas,
Et magnum ſibi ſternet iter; cum ſole recenti
Surget fama tibi, & prono temone calentes
Evolet ad terras, ac quo ſe limine condit
Phœbus, Cimbriacæ virtutis conſcius horror
Stabit, & occaſum magnis enaviget auſis.
Sic ait, & parvo properè circumdat amictus
Et trabeas proavûm, lateriq; accommodat enſem;
Imbelleſque manus robuſtæ conſerit haſtæ,
Et ligat ærata vernantes caſſide vultus.
Sic tener in cunis ludebat Martius infans
Amphitryoniades, geminos cum fortiter angues
Prenderet, & propriis eliderct ora venenis.
Sic levibus Pangæa rotis proſcindere Marti
Jam parvo ſolenne fuit, & pulvere pulchrum
Imberbes turpare genas, dum cæde ferarum
Inſtrueret vires crudumque ad prælia corpus.
Creverat interea ſpatiis majoribus ætas
Jam ſtudiis matura ſuis, elementaque ſuper
Mens ſapuiſſe parat, nec quantum diſcere geſtit,
Sufficit aſſiduus Doctor, præcepta modumque
Anteit, & fidum prævertit cura magiſtrum.
Irruit in ſenium mundi, Patrumque vetuſtas
Evolvit vitas, ſeroque exquirit ab ævo,
Qua ſerie ſua ſceptra ruant, quot nomina retro

Per-

Percenſere queat, quantis hæredibus erret
Sanguis, & antiquos quot donent ſtemmata Reges.
Heic videt exhauſtas gentes meliore renaſci
Fœdere, ſopitumque genus de ſtipite parvo
In crebras abiiſſe tribus, dubitataque ſenſim
Robora & amiſſas reſtauraviſſe tiaras:
Seq; ſuoſque ſtupet toties nunquamque revulſos
Stirpe Patrum penitus, miriſq;ambagibus ortum
Defluxiſſe ſibi & regni tutamen aviti:
Nempe libet fatis increbreſcentia lento
Carpere defectu, rurſumque cadentibus ingens
Ferre incrementum, numerumque attollere priſcum.
Hinc fata imperii diſcit, quis proſpera regnis
Fundamenta locet genius, quæ ſydera ſceptris
Fortunata cadant; contrà quis lævus ab aſtris
Ingruat aſpectus; quæ per compendia rerum
Creſcat, & æternum perſtet fortuna regentis;
Queis ſolidare licet tranquillæ tempora vitæ
Conſiliis, ut tuta gerant commercia cives,
Externiſque queant miſcere negotia terris.
Quas artes pax alma decet, quo limine claudi
Bella volunt, & queis ſumenda duellio cauſis.
Penſitat hæc animis, Patrumq; exempla recenſet
Per Tritavos gradiens, perque Oldenburgica Regum
Facta legens trahitur, nihil his divinius unquam
Arcticus agnovit cuſtos: in Patre recentes
Enumerat laurus, geminiſque aſſerta trophæis
Ocia, ſed primas fervens cuſtodia cultus
Cœleſtis meret & fidei tutela beatæ.
Arma Deumque viris araſque focoſque retenta
Jactat grandis Avus, qui portentoſa nefandi
Do-

Dogmata Pontificis ſtygias legavit ad undas,
Et cœlum Cimbris pacemque reduxit in arva.
Et Proavus, quæ donet, habet, laudabile quam ſit
Cautè preſſa malis exſolvere regna tyrannis,
Et demoliri dire Baalitica Papæ
Sacra, nec aut vires, aut arma timere minantis,
Ut mage tutus amor, quàm circumſtantia pila,
Et quàm tenſa levi pendent diademata filo,
Tu Chriſtierne doces, quæ laus in pace ſecures
Stringere, & imbelli gladios temerare cruore?
Parcere qui didicit, & ab omnibus optat amari.
In Johanne videt, quid ſumptis conferat armis
Sorſque favorque Dei, nil te vexilla ſupremo
Æthere lapſa juvant, ni bella ſecundet Olympus.
Magne triumphator ſortis Chriſtiane perenni
Te cantu ſublime ferent ſuper æthera cygni,
Qui prior Arctoum ſtabili diadema ligaſti
Semine, & ingentes miſiſti in ſceptra tribules:
Te grandæve Parens magni didicêre nepotes
Reſtituuntque ſibi, ſed nos pro munere tali
Florea ſerta damus, & per Parnaſſia tempe
Naſcentem ſobolem Clariis modulamur in an-
Sic faſtos terit, & pluviis ultricibus udos (tris.
Indigenas, atque inde ſuos remeare ſub ortus
Gaudet, & in mores inquiſiviſſe priores.
Non opus Auſonios his immiſcere Superbos,
Pompilios, Tullos, vel Grajos Marte valentes,
Atque triumphatum Pellæo milite Gangem;
Nempe domi ſuperat, quod præmonuiſſe legen-
Evalet, & titulis jam præformare futuris. (tem
Mens tamen & tales non dedignata labores
Evolvit veterem Romam, quæ robore parvo
Crevit in immenſum, & latè dominantibus armis
Cum Phœbo permenſa ſolum, faſtigia Grajis
Jam

Digitized by Google

Jam poſſeſſa diu Tarpejo in culmine fixit;
Publicolaſque tulit, Fabios, parvoque potentes
Fabricios, ſtanteſque in curribus Æmilianos,
Atq; equitum crebro cum Dictatore Magiſtros.
Tum bellatrices præceps irrumpit Amyclas
Pellæoſque lares Regis, qui paupere terra
Ivit in Imperium mundi, mixtoſque Crateris
Antigonos rapidis docuit prævertere caſtris
Languentes Darii curſus, auroque micantes
Maſſagetas ferro pepulit; hinc ipſe Frotonem
Contra vel ingentem Valdmarum ponit, & armis
Arma Ducum confert, ac res in Marte peractas.
Tum Xenophontæo formatum fornice Cyrum
Excutit, & Perſas, quos ſceptra Monarchica longè
Suſtulerant, tum quot Babylonia terra potentes
Inſtituit rerum, raris cum civibus ingens
Patria conſumptos viſa eſt lugere colonos. (do
Semiramimq; Ninumq; & quorum gloria mun-
Surgit ab infanti, creperumq; ſupermeat orbem.
Legibus his pectus verſat juvenile, nec ipſum
Abſterrent tremulo vigilatæ lumine noctes.
Dumque parat rerum majora capeſſere juſſa,
Vix jam tum juvenis, confundit cuncta Parentis
Exceſſus, Parciſque nimis properata ſiniſtris
Funera, ferventemque animis ſtudiiſq; ſuperbis
Gnaviter inſtantem mediis fomenta palæſtris
Deſtituunt, cœptoque perit tutela labori.
Sed ſua fata Pater doctus prius augure cœlo,
Hunc vocat, atq; jacens monitis informat amicis:
Noſtræ Nate modum vitæ, mandataque ſummi
Numinis iſta vides, umbris ſociabor avorum,
Te linquam terris, te ſucceſſore tuebor
Regna polum ſcandens, tu, nobis ſi qua negavit
Feſtinata dies fatis, modò pectore fido

Per-

Perfice, & immenſam ſapienter digere molem.
Jam jam tempus erit, ſed cùm te vota Quiritum
Impoſuêre thronis, animos ne tolle, nec illos
Deſpectare velis, te quos auguſta remotis
Sors infra gradibus poſuit, mutabile nil ſic
Mundus habet, quam regnantis fortuna tiaræ eſt.
Dilige Rex cives, non te ſic ferrea Martis
Defenſare ſeges poterit, quam civis inermis,
Dum ſit Regis amans. hic murus aheneus omni
Imperio placuiſſe ſuis. his deme tumorem
Faſcibus, ad cives odioſa ſuperbia regni eſt.
Ne peccare velis, quò tu ſublimior exſtas
Elatus fati ſpatiis, hoc certius orbis
Te peccaſſe ſciet, latebras fortuna potentum
Abſtulit erratis; civis exempla regentis
Et mores fingit populus, quos vidit in illo,
Quem timuiſſe volunt. expers ſit dextera cædis,
Nec ſinito vitium recti ſentire tenorem.
Sis vigil, & geminas peragat mens provida curas,
Et patrium tutare Deum, laus maxima Regis
Hæc eſt, ætherei ſacris præſtare Jehovæ
Juge patrocinium; vix tantum lingua peregit,
Cum ſacer infirmos exoſus ſpiritus artus,
Tranſque orbem raptus numeroſæ aſſcribitur æ-
Audiit hortatus, monitiſq;ſalubribus aures (thræ.
Laxavit dociles vitam cum voce labantem
Aſpiciens Princeps, animoque recentia magno
Vulnera ſuſtinuit, atque ægreſcentia cœptis
Corpora verſavit ſtudiis, modoque ora lupatis
Spumantis contundit equi, modò cuſpide ludit
Martia bellorum ſimulacra, aut ſemet in haſta
Menſurat patria, vel curſu pernice velox
Abſolvit ſtadium, tremulæque inſultat arenæ.
Si per rura meat, diſcurrens æſtimat arva,

Quis

Digitized by Google

Quis locus inſidiis, quâ ſint ſtatione locanda
Agmina, rectáne hinc aciem raptaret in hoſtem,
An foret utilius curſum obliquare ſiniſtrum
In cornu, aut dextrum vexare, aut prælia turmas
Ferre per extremas; quid cœptis commodet illis
Arbutus, & patulo quis tutus ab aggere limes.
Nil habet abjectum, Reges & prælia Regum
Factaque percenſet, paribuſque ediſſerit acta
Danis & Humbleti, qui primi Danica forti (orbis
Sceptra tulêre manu, Macetum vel regna, vel
Terrorem Tyberim, nil non facundia grande
Fingit, & in minimis reperit ſibi pondera ſermo.
His pupillaris teritur conatibus ætas
Prætextæque moræ; non præceptoribus auſter,
Non flecti indocilis, per ſacra preceſque diei
Orditur naſcentis iter, cum veſpere vota
Fundit, & exactos ſepelit modulamine ſoles.
Ante oculos Deus eſt, præſenſq; in pectore Chri-
Senſa ligat devota ſibi, verſare diurna (ſtus
Biblia ſancta manu volupe eſt, noctuque ſuperni
Volvere jura poli; teſtantur ſymbola mentem
Spemque animi tacitam; Pietas ubi regna gubernat,
Inconcuſſa manent. hominem ſe perſpicit, & nil
Humanum ſe poſſe ultra; ſediſſe paternis
Contingat ſoliis, homines ſunt, quos videt infra,
Lege pari natos & eodem ſemine ſecum.
Excolit officiis redimitque merendo favorem,
Nec crepat elatum quicquam, cum civibus inſtar
Civis agit placidi, nec menti ruſtica ſordet
Turba, nec innocuos caſtigat in Iride mores,
Omnibus arridens. hæc vera eſt forma regentis,
Imperiis populos, meritis innectere cives,
Obſequio Proceres, & recta ſequendo Senatum.

Emicet

Digitized by Google

Emicet auguſtum cœli jubar, atque perenni
Semper inardeſcat lux irradiata ſereno,
Quâ te ſublimem ſolio ſceptriſque potitum,
Atque coronato geſtantem vertice mitram
Cimbricus aſpexit populus; cum milite lictor
Roſtraque cum caſtris coïerunt, cumque togatis
Haſtati venêre Duces, ſua vota ſuas ſpes
Non ſatis eſt vidiſſe ſemel; ſatiata recurrit
Turba foro, repetitque avidè ſpectacula plebes.
Tunc adytis horror crevit conſuetus, & aris
Relligio ſacroſancta ſtetit, cortinaque Phœbi
Mugiit, & Clarii modulis ſonuêre penates.
Extulit æthereum Pietas caput, atque theatris
Jam ſediſſe parat. grandes animoſa curules
Ambiit & rigidas Themis introſpexit in urnas.
Tunc poſſeſſa diu boreali prodidit orbi
Nomina libertas; mentem conſtantia vinxit,
Nec levius quid velle ſinit, vel lumine fati
Expetere indignum; grandæva modeſtia mores
Comſerat, & juveni fulſit reverentia vultu.
Tum ſtudium pacis radices altius egit,
Tum patrocinium, tum pignus ſimplicis æqui
Juſtitiæ legumque intellexêre ſecures
Adventare foro; roſtris injuria ceſſit,
Exilioque abiens ſcelus & damnoſa libido
Aſpexit profugum procul exceſſiſſe furorem
Immodicum, prædæq; ſitim;conſueta potentum
Poſtibus improbitas effrons & grandibus error
Infeſtus titulis olido ſub carcere clauſa.
Nec jam paſſa moras odiis flammata tyrannis
Aſſiduis Perſas ſubiit Thracaſque feroces,
Et Diomedeis laceras præſepibus urbes.
Sola per Orcheſtram latè clementia regnat,
Conſiliiſque præeſt, & regni exordia ſanctis

Evehit auſpiciis, conſultaque triſtia multum
Temperat, & rigidas exorat provida leges.
Nunciat aula Deam, manſuetos undique mores
Oſtentans ſimileſque Duci. non Regia faſtu
Clauditur, aut humiles fugit averſata clientes;
Unanimis totum nectit concordia vulgus.
Ipſa aditus ſibi fama parat, genteſque remotas
Permeat, & cunctis feſtiva illabitur oris;
Tarteſſique Duces dominatoreſque Philippos
Fœdere conſociat: non noſtram Sequana pacem
Abnuit, aut alio ſudatas vomere meſſes
Qui redimit pugnax Batavus, ſua muneraRhenus
Spondet, & Auſtriacæ captatur curia terræ.
Gaudet, Hyperboreas qui proximus aſpicit urſas,
Moſchus amicitia, & pelles pretioſaque rerum
Quæ legit, Arctoo citat impendiſſe favori.
Antevenit ſtudiis Anglus, qui lege vetuſta
Cimbrorum favet imperiis. hic vincula regnis
Fœdere congeminat lecti, jurataque quondam
Sanguine pacta ligat. ſoli fiducia Sueco
Decreſcit, metuitque vices, quas fecerat ante.
Permeat Europam borealis buccina famæ,
Nec ferit abſurdi quicquam, te plena vigoris
Regem forma probat, & celſa fronte coruſcans
Ardua majeſtas, proceros ſurgit in artus
Corpus, & antiquos exæquat imagine Divos.
Æquiparas patrios vultus, & avita refulgent
Signa per auguſtam faciem;non magna Tonantis
Grandius ora micant, aliter neque Martia lucet
Effigies cœli, cum formidantia terret
Sydera, & hybernis exaſperat ignibus æthram.
Sed dum fama foras ſpatioſam remigat auram,
Excubat ipſe domi, perque intervalla recurſans
Regnorum relegitque vices impuberis ævi
Acta-
Digitized by Google

Actaque Primorum. Propriam dehinc ſedulus aulam
Ordinat. agnoſcit primum mandata ſatelles,
Atque miniſteriis format palatia juſtis.
Tum curas aliò partitur, & ardua rerum
Fortiter aggreditur. jam totus corda ſenatus
Poſſidet, indigenûm cauſis patronus & idem
Serius ultor adeſt. turbam tutatur egenam,
Nec patitur cecidiſſe bonum, fiducia paſſim
Creſcit in innocuis, ſed deſperatio ſontes
Exanimat, jugulatque malos vis plurima recti.
Informat civile forum, quo tramite lites
Explicet, & quales peragat cenſura reatus,
Ne juris titubare tenor vel fallere poſſit.
Et quæ ſancierat vetus indulgentia Patrum,
Seu trabeas ſpectent Procerum Phœbeáve caſtra,
Ampliat, & priſcis adicit ſtipendia donis,
Munificum Regale putans. ſit fama potentum,
Lucra penes cives. nunquam deceſſerit ulli
Imperio, ſi lauta ferant compendia vulgus.
Et ne quid fatis deſit, jam pronuba Juno
Molitur flammas animis, Regemque procari
Addocet, & rigidis inducit flammea mitris.
Brandenburgiaci venêre in fœdera Patres
Brennorumq; domus; thalamis Regalibus Anna
Incubat, & placitis hæret Dominator in ulnis;
Auguſtoque unâ recubat ſpes anxia lecto
Orbis Hyperborei. Regina puerpera votis
Sufficit, & patriam non vult fruſtrarier aulam.
Exieras Chriſtiane toro, Germanicus Arcto
Marcelluſque tuæ, quem tantum oſtendere terris
Cenſuerant ſuperi. ſuccedis in omina tanti
Magne hæres fati Friderice, ortuque penates
Evehis Holſatum, & noſtri confinia Cimbri.

Digitized by Google

Vix norant tum vota modum, per templa per a-
Funduntur plebes, & per convivia paſſim (ras
Cum fœtu teneræ dicunt bona verba Parenti,
Atque iterat tantam repetita diota ſalutem.
Qualiter impregnata Thetis, cum pignore magno
Claruit, & fauſtos ſolvit Lucina labores;
Audiit Oſſa modos, gaviſaque partubus Othrys
Antiquas dedit ire nives, & vertice nudo
In cunis parvum ſupplex aſpexit Achillem.
Provehitur cum mole labor, vix Delphica cœ-
Numina ſufficient iſtis, ſi carmine totum (ptis
Expediam regnantis opus, quid pace ſub alta
Egerit, & quantis turritas ſumptibus urbes
Excierit; ſi templa loquar habitataque ſummo
Limina crebra Deo; non quicquam opulen-
tius orbis
Vidit Hyperboreus, quam cum ſurgentia Divûm
Atria conſpiceret. ſic ſummæ prodigus æthræ
Erogat impenſa, ut pietas numeroſior ædes
Incolat, & ſancti crebreſcens copia verbi.
Militet, & canos ſub caſſide tranſigat annos
Alter, & ad toſtos extendat regna Moluccas;
Occubuit, laus iſta perit, monumentaque famæ
Convellit ſenium, magnoſque obliterat auſus;
Quas pietas molitur opes, quos rectius ævo
Tranſcribit titulos, rutilo cum ſole perennant,
Annorumque moras ſuperant, dum templa
frequentet
Et fundatori bene dicet turba Monarchæ.
Hafnia delubris regione potentior ampla
Mille dabit teſtes, quot verſat ſignifer orbes,
Tot potis eſt magno numerare altaria faſtu.
Antiquam quantum ſuperant Tarpeïa Romam
Mœnia, & excedit modò priſcam Portua for-
mam.
Aſpi-

Digitized by Google

Aſpice, muratum deducto limite vallum
Surgit, & infeſtis aditus campoſque patentes
Liberat inſidiis; Tethys quà ſegnibus olim
Stagnabat reſupina vadis, non paſſa coïre
Anguſto nimium ruptas diſcrimine terras;
Nunc expugnatum conſterni pontibus æquor
Et Chriſtianenſem lautè conſurgere Portum
Aſpicit, & nautis tutos aperire receſſus
Tædia poſt pelagi; quibus æſtivare ſub undis
Sueverat æquoreum Nereï pecus, ardua cernit
Atria, & auguſtis ſpatiis conſurgere Burſam,
Auctaque continuis Granaria meſſibus, & quæ
Fulgebant ſpoliis Armamentaria Martis.
Sed quam vix anates querulo ſtridore volantes
Incolerent quondam, famoſis Holmia tectis
Vix proprium modò novit onus, penetralia cre-
Perpetuant ſeries. cumulatur acervus acervo (bræ
Multipliceſque trabes. incudibus æra reſultant
Formatura rates. operoſa laboribus ora
Fervet inexhauſtis. hic fundamenta futuræ
Inſtituit navi, vel ſaucia tranſtra reſarcit;
Ille ſupinatæ reparat tabulata carinæ;
Ordinat antennas alter, numeroſaque ſolvit
Vincula, & ad curſus abituras præparat alnos.
Nulla quies operi, nec cum glacialibus annus
Horreſcit ſignis. hæc unius eſſe recuſant
Spectantes Regis, cum vix conatibus iſtis
Sufficeret ſeclum, ſecloque anguſtior ætas.
Sed quod ſat famæ eſt, ſoli non ſufficit illi,
Quem laus tanta vehit, ſpatiis quem promovet amplis
Nominis augmentum. cautes & inertia ſaxa
Mitigat, & trepidæ ſcrutatur viſcera terræ,
Intactum nihil eſſe ſinens, ſuperinduit arces

Rupibus, & patulis ſuſpendit Martia petris
Culmina Varbergæ; denſis Halmſtadia munit
Littora præſidiis, totumque obit aggere limen.
Sed Chriſtianſtadii depreſſa paludibus imis
Fundamenta locat, mediaque voragine glebas
In molem cumulat, ſtagnis exhauſta profundis
Vallum format humus, tollitq; crepidine labrum
Celſius, & lentâ radices circinat undâ.
Occinat edomitam Lernæ ſtagnantis abyſſum
Et formidatum virus celebrata Poëtis
Fabula. Parrhaſiis eadem cernuntur in arvis,
Herculeoſque æquat ſimilis fortuna labores.
Sed Chriſtianopolis propriis ſe ſaltibus abdit,
Tuta ſitu, defenſa loco, gremioque reſedit
Naturæ, pauciſque jacet metuenda colonis.
Non potis eſt ceſſare animus, vel ſumtibus ullis
Parcere, ſed pariter partes diviſus in omnes,
Quà procul algentes excurrit limes ad arctos,
Quaque peregrinus Cimbros diſterminat Albis;
Oppida, caſtra, domus, turres, delubra, palæſtras,
Temporis & ſi quid vitium peccaverit, aut quid
Hauſit inexſpectata dies, fatique reatus,
Inſtruit, inſtaurat, damnumq; obliterat ævi.
Asloviam ſubitis rapuêre incendia flammis,
Et profugos egêre homines, Rex protinus ingens
Sublevat excidium miſeris, civeſque palantes
Convocat, atque novæ jubet aſſociarier urbi,
Et Chriſtianenſes ſecurum habitare penates.
Te quoq;, Croneburga domus, Vulcanius æſtus
Hauſerat, & ſonti lambens prætoria fumo
Splendida perpetuis ſepelivit tecta favillis.
Tum proprias miſeratus opes, diſpendia lautè
Sarcit, & exuſtas reparat pompoſius ædes
Ruderibus mediis, multoque palatia cultu

Pan-

Pandit, & auguſto facit elucere nitore.
Sic cineres proprios & iniquas Regia flammas
Dememinit, poteruntque ipſæ placuiſſe ruinæ.
Ut ſolet Aſſyrius reparare crepundia Phœnix,
Et flammis creviſſe ſuis, cumque arſerit ultrò
Splendidior ſolitos fertur revolutus ad ortus.
Creſcit honor Regi vatique poëmata, neuter
Ambitione caret. Regem ſpatioſior angit
Fama, poëtantemque Deus. trans æquora raptus
Tranſque meos Cimbros rapidis veſtigia ſervo
Paſſibus, & necdum laſſam ad molimina men-
Inſpectare libet, ubi nobile mœnia tollit (tem
Lüchſtadium, affinique ferox multum incu-
bat Albi.
Aſpice, qui torvos fluvius per Teutonas exit
Sævior, & nuſquam patitur ſe ponte ligari;
Heic turgeſcentes ſedato gurgite moles
Lambit, & Arctoïs faciles conatibus undas
Commodat, & tanto pudor eſt obſiſtere Regi.
Excrit infeſtos apices, & ab aggere celſo
Ingruit, ac latos inimicat Cremptia campos,
Hoſtiles non paſſa vices, magnique capaces
Explicat autoris raro cum milite muros.
Parte alia Chriſtianpriſium ſuper oſtia Balthes
Amplius exſurgit, trepidoſque tuetur agellos
Indigenæque amnis ripas, vel nomine quoddam
Grande ferens, ſervanſque ſui veſtigia Regis.
Hactenus implevit pectus, ſumtuſque peregit
Commodior patriæ tutela quieſque patentis,
Nunc animum pietas mentiſq; potentius aulam
Occupat, & proprios monet inſtaurare penates,
Nataleſq; domus; parvus quæ limina quondam
Reptavit puer, & tremulo clamaverat ore,
Sumtibus ædificat lautis, prætoria tollens

Fridrichsburgiacis latè incumbentia ſtagnis.
Hic quod demireris habes, ſeu ſplendida cernas
Atria & immenſo radiata palatia faſtu.
Seu tot contempleris opes, compendia regni
Cernere vel priſci credes miracula mundi.
Sed pretio rerum magnum præponit alumnum
Regia, & effulgens cunis Regalibus aurum
Poſthabet, & rubri lutulentas æquoris algas:
Nam pretium fulvæ potis eſt abſcedere maſſæ,
Et gemmis ſuus ille nitor, ſed laudibus iſtis
Annorum nulli parient oblivia curſus.
Sed cur lenta domi creſcunt mihi metra canen-(ti,
Dum Regem, dum facta loquor, cum plurima dixi
Dicere pauca tamen valeo, me fallere credet
Poſteritas, magnoque aliquid donare favori.
Sed ſuperat rerum cumulus, numeroq; diſertam
Pierin & Clarium laſſabunt acta ſenatum.
Jam me bella vocant, pacatæ cedite Muſæ,
Et Tymbræ moderator abi, mihi Martius ardor
Pectora poſſedit, totuſque in prælia Rege
Concomitatus eo, qui bellis jura miniſtras
Implacidis Gradive Pater, mihi pauca furoris
Sufficito fomenta tui, quo verius arma
Perſequar, & crudas perſtringam carmine laudes.
Brunſvici ſeriem orditur fortuna duelli,
Et fatis aditum reſerat, Regemque futuram
Præparat ad famam; quàm juſtas ſumſerat iras,
Quàm fuit auxilio promptus, cum dira rebelles
Tela coruſcarent cives, & Marte ſiniſtro
In caput Auguſtum plebs tota inſurgeret urbe.
Non tulit indignum ſcelus, aut incendia volvi
Affinis per tecta ſui, ſocioque paratu
Dux ad caſtra venit; venientem exhorruit amens
Vul-

Vulgus, & abjectis trepidarunt agmina ſignis;
Supplicibuſq; animis pacem veniamq; precati
Principis oravêre fidem, ne viſcera terræ
Scinderet, aut juſtis vindictam ſumeret armis.
Demeruêre preces animum, culpamq; profeſſis
Promtius ignovit Princeps, nil ſævius orbem
Perſentire putans, quam cum diſcrimina cives
Inteſtina rotent, non alta laude triumphat,
Qui domuit civile nefas, civilibus armis
Abſilit, & tales odit victoria palmas.
In patriam regreſſus erat certamine clarus
Rex Danæ telluris apex, & legibus Arcton
Frænavit placidis, turbas exoſus & arma.
Protinus inſidiis tranquilla ſilentia pacis
Impetit, atque novæ tacitè ſerit impia rixæ
Semina Teſiphone, non paſſa quieſcere gentes.
Pronus in arma ruit Suecus, nec pallia deſunt
Conſiliis, tituloſque leve eſt prætexere cœptis.
Prima pruinoſo damnatas ſydere terras
Norvegicas vexat latè incurſatio, vulgum
Percellitque rudem, priſciſque abſiſtere pactis
Imperat, & Regi jurata remittere verba.
Indignabatur leges ſancitaque retro
Fœdera convelli temerè, ſed lentus ad iras
Triſtia bellorum Rex cunctabatur ad auſa.
Aſt ubi pacificis clauſas hortatibus aures
Cerneret, ingentes tota regione paratus
Occeptat, trepidæque citat prævertere famæ,
Ceſſantemque domi quaſſare valentius hoſtem.
Convenit ad bellum mora, quò bene cocta capeſſas
Acta, nec autorem proprium conamina fallant
Præcipitata nimis; ſed cum maturior æſtus
Impellat, rupto tranſcurrat carcere Mavors.

Impetus in lucro eſt. vix dum moviſſe putabant
Agmina, cum ſubitis ardere domeſtica bellis
Limina conſpicerent, paſſimque incendia villis
Serpere; quemque prius venientem haud ſen-
ſerat hoſtis,
Nunc videt immenſis urgentem cladibus urbes,
Armaque partiri; rapitur Calmaria rupi
Celſius incumbens, terræ mirabile quoddam
Luxuriantis opus. nec jam ſuperarier ultra
Diſpudet; acceptam devicta Ölandia cladem
Ampliat, & ſummo pendens Borcholmia regni
Margine, quodq; rubræ ſurgit cognomine maſſæ
Oppidulum. in partes tandem conceſſit eaſdem
Elsburgum, & tantis venit bona portio geſtis.
Arva ruit circum turmis dominantibus Heros,
Nec cœptum remorantur iter vel ſaxa, vel ignes
Moleſque undarum: trepidos Natura relaxat
Delaſſata ſinus, nec inexpugnabile quicquam
Objicit audenti: quò demum conferat arma,
Omnia pugnanti concedunt ardua Regi.
Non ſitus in tuto eſt, non dependentia ſaxis
Culmina, vel quicquid validum fore credidit ho-
Sed dum ſat dubiis decernitur alea fatis (ſtis.
Martia, torva inter ſævit Libitina tiaras,
Et Regis populata toros, veneranda triumphis
Funera permiſcet commutans laurea taxo.
Anna Cathrina domi moreris, dum militat extra
Rex tuus, & totis inducens nubila caſtris
Dememiniſſe facis victores bella maniplos.
Quæ fuit illa dies, quæ Te Regina jacentem
Aſpexit, quâ Te deploravêre Trionum
Vulgus, & Arctoo triſtata Orcheſtra ſenatu;
Atra fluat, populoq; velut malè fauſta gerendis
Rebus inardeſcat, numero ſocianda nefaſto.

Fœ-

Digitized by Google

Fœminei decus omne chori, quâ conderis urnâ,
Hanc circum excubias pietas & pervigil æther
Alternant. tenebriſq; tuum defendere nomen
Virtutumque diem ſatagunt, dum Balthica Te-
Subjacet Auguſtæ ſoboli, tua fama manebit. (thys
Sed Rex ipſe foras, dum torva caſſide ſeptus,
Sanguineis maculat rutilantes cædibus agros,
Accipit infandum vulnus, rumoreque tali
Perculſus, belli ferme obliviſcitur acta.
Utque erat immenſo reſperſus pulvere campi
Regreditur, propriique videns divortia lecti
Prælia ſuſpendit, magnæ dum ſanctius umbræ
Exequias paret. hinc luctu cumulatus & ira
Ingruit, & ſtrictos crudelius aſperat enſes.
Ut leo, ſi quando venantum concidit uxor
Inſidiis, cognata dolens ob vulnera criſtas
Sævior erectat, & acutis unguibus exit
In turmas, terretque infeſto murmure ſylvas.
Senſerat infauſti Suecus diſcrimina belli,
Jamque præoptabat pacem ſociataque rurſum
Fœdera & exactis coluiſſe ſilentia turbis;
Convenit, Rex pacis amans ſat mitia dixit
Jura, & devictæ tandem miſereſcere gentis
Magnanimum duxit: nam quæ victoria bello
Speratur, ſolidam nequit æquiparare quietem.
Dulce quies populis; ſors arma duellica cæcis
Caſibus exagitat, nec ſemper partibus iiſdem
Aſſilit, aſſiduóve ſinit viciſſe, triumphos
Vertit, & immenſis rotat ampla tropæa ruinis.
Diſcite terrarum Proceres non fidere ſorti;
Quid favor ambiguus Martis, quid proderit armis
Exturbare ſolum? patratur adorea crebris
Cædibus; & multo cumulantur ſanguine laurus.
Pax animat terras, pax viles ampliat urbes,

Pax homines creviſſe facit, pax fœnerat orbi,
Te cupimus, pax alma, frui; te ſenſimus omnes
Implacidos pepuliſſe Deos, & rura colonis
Explicuiſſe ſuis, tumuerunt meſſibus arva,
Et pater autumnus dites indulſerat horas.
Sed velut ignavo recubant ubi littora ſomno,
Frendent Æolii fratres, & clauſtra revellunt,
Atque ſuperjectum luctantur tollere montem,
Temperiemque quieſcentis rupiſſe profundi:
Sic nobis, pax alma, tuos furialis Enyo
Invidit radios, & tanti Numinis uſum
Paçatoſque dies. quis iniquæ crederet aſtus
Hoc potuiſſe Deæ, aut natas ſub origine magni
Danubii rixas, tantis ambagibus actas
Et demolitas Arctois otia terris?
Portentum Bellona parat, veſtitur olympo
Auſpicium ſceleris, conturbatiſque miniſtrat
Relligio cauſas animis. quam prælia ſanctè
Moliris populis Mavors! quis rectius arma
Sumſerit, æthereos quam qui defendere cultus
Præſumat? ſed bella cave, non diſcupit iſtud
Præſidium pietas, ferro robuſtius omni
Ætheris eloquium eſt; quod ſi nutare ſalutis
Fundamenta videt, tum tempeſtivior aura
Numinis afflatu mentes refocillat anhelas.
Hæc cœptis nocuere tuis miſerande Boheme
Fata, & ab inſidiis temet venata rapinis
Proſtituêre lares & ſceptra Bohemica magni
Cæſaris, & totos debellavêre furores.
Nec pateris ſolus, ſerpunt incendia latè,
Teutonicoſq; ruit Mavors prædator in agros.
Victrices aquilas cornutus flumine Rhenus
Horruit, & totis tremefactus fluctibus Albis,
Agnovitque procul ſua detrimenta Viſurgis.

Nec

Nec Danis ſat fida quies, vicinia nobis
Obfuit, & tandem tulit in diſcrimen inertes.
Dicito, naturæ ſi quis miracula callet
Abſtruſaſque vices, quo demum tramite caſus
Decurrant hominum; num ne hos fortunet ab
aſtris
Lætior influxus, vel magni dextra Jehovæ
Dirigat, aut dubiis permiſerit omnia fatis?
Nutat relligio, temerantur dogmata, vulgus
Urbibus exigitur, ſi quos deſiſtere veris
Cultibus abſterret pietas; & robora creſcunt
Hoſtibus, innocuæque perit fidentia cauſæ:
Auſtriaciſque adeo vis ille potentior armis
Exit, & intactos tentat perrumpere fines;
Nec ſatis eſt viciſſe, ſacra ejurare priora
Cogit, & exoſis victos emancipat aris.
Viderat illa domi diſpendia relligionis
Exiliumque Heros, preſſæque aſſiſtere genti
Et debellatis properè ſuccurrere ſacris
Inſtituit, ſed & aura piis allabitur auſis
Pronior, inceptoque favet fortuna labori.
Confligit, vincit, circumſidet oppida, raptim
Expugnat, non caſtra ſuus defendere miles
Sufficit; antiquum damnat ſtratagema peritus
Tyllius, armatoque timet concurrere Regi.
Sed ſortis quam fluxa fides, ut cardine ventus
Non patitur ferri ſtabili, modo ſibilat Eurus,
Nunc Boreas rigidis Aquilonibus aëra turbat.
Luttera fatalis locus eſt, hæc Allia nobis
Canenſiſque dies fuit, & Thraſymenica ſtrages.
Non tamen hic errat quicquam,non agmina Du-
Præcipitat, non difficilis patet area pugnæ.(ctor
Pugnabant pedites jamjam viciſſe putantes,
Cæſareamque retro validè pepulêre phalangem;

Sed cedit malè fidus eques, tergumque rebellis
Vertit, & aufugiens aciem terroribus opplet:
Non prece nec lacrymis dolus hic avertitur ullis,
Nec pretio, fugit, quem vix aſpexerat, hoſtem,
Nec metus in cauſa eſt; ſic denudata fatiſcunt
Prælia, & immenſis cumulantur cædibus arva
Danorum. Tylli quid jactas, parva trophæi
Pars tibi debetur, verè hæc victoria fati eſt,
Infidæque fugæ, noſtrorum fraude triumphas.
Noverit hoc Cæſar, nec terror priſtinus illi
Abſcedit, metuitq; Danum, quem fregerat armis
Succeſſu potior, quamvis Holſatica tempe
Cimbriacaſque inſtar nivis exundaverat oras.
Pax agitur, pacem victis plus victor anhelat,
Elabique cupit. Pax laudatiſſima terris
Sancitur, qualem vix ſi ſuperaverat unquam
Rex potuit voluiſſe ſibi; ſic vincere Cæſar
Noluit, & victus nunquam majora dediſſet.
Vix turbas belli formidatoſque tumultus
Exuerat Cimber, cum rurſum in prælia trudit
Ceſſantes, rutilatque minas, & ab æquore ſævum
Ingruit Hamburgum. tepidus Dominator ab æſtu
Martis adhuc reficitq; animos, & claſſibus Albim
Irrumpit, ſenſêre ſuum vada cœrula Regem,
Et bellaturo ripæ atque fluenta reſultant.
Jam tremefacta dies repetita tonitrua crebrò
Hauſerat, & tantis potuit palleſcere fumis,
Cum delaſſati furioſa negotia belli
Detrectant hoſtes; ſic primæ copia pugnæ
Perculit audentes, noſtræque acceſſio paci
Maluerant fieri, quam lævi præmia Martis.
Sed velut infido coëunt ubi vulnera filo,
Si ſtagnet pus triſte intus, malè ſana cicatrix
Gliſcit, & antiquam ſaniem vomit; ipſa ruentem

Non

Digitized by Google

Non potis eſt vinclis remorari fibula tabem;
Sic malè pacatis animorum motibus iram
Exoraſſe putant illi, ſed mente repoſtus
Offenſæ cumulus maturo in pectore lentum
Æſtuat, & tandem perſuadet claſſica Regi.
Aſt Hamburgenſes pertæſi impendia dudum
Decertare negant armis, precibuſq; frementem
Sollicitant Regem, ſed clementiſſimus ille
Supplicibus pacem promptus dedit, altius illud
Eſſe putans, humilem ſi quando aſpexerit hoſtem,
Quàm ſi ſanguineos liceat geminare triumphos.
Jam, ſed firmus adhuc, incaneſcentibus annis
Famoſas ſenii meliori ſydere metas
Tranſierat Princeps, ſpatiiſque immotus iiſdem
Intrepidus curas regnique gravamina tractat,
Otia creſcenti ſperans ſecura ſenectæ.
Sed fatis quàm dulce ſacras vexare tiaras,
Et furias populis Martemq; admittere terris!
Extulerant Suecum, & longè victribus alis
Invaſiſſe ſolum dederant, populoſaque regni
Oppida Germani; ſic ferme incognitus orbi
Parrhaſio quondam, nunc quà præruptior æther
Occidit, & patulis ſtatuit pomæria terris,
Clareſcit titulis, & formidabile cunctis
Inſurgit nomen Martiſque potentia Sueci.
Hic ſua fata retro lugens acceptaque bello
Damna, parat noſtris cumulata refundere Danis
Vulnera, & antiquis tacitè diſcedere pactis.
Utq; erat egregiis jam tum numeroſus in armis,
Agmina molitur, famaque citatior ille
Obruit infeſtis Holſatica rura maniplis,
Cimbrorumq; domus, quà longè terminus exit,
Teutonicoque jacet confinis patria Travo.

Scano

Scano idem terror, Suecico prorumpit ab Iſthmo
Hornius, & trepidos populatus cladibus agros
Malmogiæ fines turmis minitantibus intrat.
Nec ſatis eſt terrâ Martem celeraſſe nocentem,
Claſſibus inſternit pontum, conductaque ducit
Tranſtra per Oceanum. miſeros bellator ab undis
Exilio prohibet vitare pericula cives.
Conciderant animis omnes, ſed pectore firmus
Rex timidos ſperare jubet, tremulæque ſenectæ
Plenus ad armorum nequiit horreſcere molem.
Bella parat, propriaſque mari ſub vere triremes
Inſtruit, & Batavum mens eſt domuiſſe fremen-
Venaleſq; minas. celeri Rex impete naves (tem
Anticipat ſocias ſubiitque pericula primus.
Pelluntur ſtatione Sueci, trepidatque fugatus
Navita, & exhauſtis repetit ſua littora tranſtris.
Liſta tegit memori cumulata cadavera terrâ,
Et monſtrat tumulos anguſtaq; jugera cæſis.
Illi difugiunt, ſed Rex ſuper æquora victor
Regreditur, laxatque citis victricia coris
Carbaſa, Norvegiciq; legit prærupta profundi.
Interea totis inſtaurat claſſica Suecus
Portubus, èque omni conſcribit limine nautas,
Auſtralemque ruit numeroſo remige Balthen.
Occurrit Princeps, aciemq; informat, & hoſtem
Æquore diſturbat, pulſumque coërcet anhelo
Gurgite Kiliaci tractus, ubi lentus arenâ
Hæret, & adverſæ dolet infortunia pugnæ.
Pugnantem Colberga Ducem glomerataq; vidit
Prælia, & infeſtis diſploſa tonitrua dextris.
Audiit & ſi quis Germanum limen arabat,
Ruraque Selandi. trepidis Lollandia villis
Inſolitis ſtupuit fluctus ardere favillis,
Et ſcintillantes globulos torvoſque boatus.

Ex-

Excubat à pelago victor, ſed territus ille
Reſtat, & audenti trepidat concurrere Regi.
Tandem opportunis adjuti flatibus hoſtes
Exierant, ſed bella negant, laceraſq; triremes
Abduxere domum; ſequitur jactantior Heros,
Atque triumphatas à tergo territat alnos.
Dumque redit tantis Princeps animoſus ab actis;
Hic ubi vicinos diſpandit Amagria campos,
Obvius invehitur Batavus, velut alter ab illo,
Quem prius inviſæ domuerunt prælia Liſtæ.
Sed timidus pugnæ, pelagoque potitus aperto
Rapta propinquanti ſubducit claſſica Dano.
Sic bellatori cumulatur adorea Regi,
Succeſſuque ſenex claret, fortique ſenecta
Æquiparat viridis quæ ſunt decora ampla juven-
Sed favor ancipitis fati mutatur in horas, (tæ.
Inſtabilique gradu raptus laudata retardat
Conſilia, & noſtris vecors conatibus obſtat.
Victores luimus, numero non robore victæ
Funduntur puppes; Salamin Albogia noſtris
Exſtiterat nautis, & verè Cimber Alanus
Mundius intrepidam celeravit perdere lucem.
Arctoæ telluris apex, quo carmine laudes
Fas ceciniſſe tuas? curas, diſcrimina, pugnas,
Vulnera pro nobis pateris, tibi patria ſanctis
Carior eſt oculis, & amati luminis uſum
Amiſiſſe velis, ſi ſic ſervare jacentes
Fas fuerit cives, regniſque avertere Martem.
En tuus ô grandæve parens, quem largius illo
Vulnere fundebas ſanguis, per ſecula manans
Stillabit faſtis, omnique perennior ævo
Stabit par Deciis, Fabiique æquævus honori.
Invidiæ domitor Princeps excelſior exſtas
Fortunâ; non læva tuam non proſpera mentem
Atte-

Attenuant, ſed uti celſa ſublatus ab arce
Errantes infra caſus confuſaque mundi
Gaudia deſpectas, ſummæq; propinquior æthræ
Delicias ſuperum ſentis, affineque pulſas
Limen, & ignavæ properas abſcedere terræ.
Cimbrorum memores faſti, queis omnia retro
Arctoi ſecreta ſoli, quibus ordine gentis
Factaque fortunæque latent, ingentia vobis
Scribimus, & veterum quæ prævertêre decora,
Seu belli ſeu pacis erunt. quæ ſingula priſci
Transfegêre Duces, heic convenêre ſub unum.
Virtutum ſpectate Pharon, ſpectate bonorum
Omnigenum Colophona viri, quæ ſparſa per omnes,
Heic ſibi mixta fluunt. titulis bellator abundat,
Et Proavis majora tulit, paria egit inermis,
Martiaque exæquant laudes momenta togatæ.
Militat incanus Ductor, vitæque fatigat
Puncta labaſcentis; non ſævis ille procellis
Abſtrahitur campo, tetriciſq; abſcedere caſtris
Egelidi faciunt menſes, quâ miles arenâ
Excubat, & tenui ſtraviſſe cubilia ſomno
Imperat, humenti madefiunt ſtragula nocte,
Atque paludato dependet ſtiria lecto.
Cum turmis commune ſolum ſub ſydere cancri,
Atque Cleoneo cum fulgurat axis ab æſtu,
Indecoris latuiſſe putat, veloque calentem
Declinare diem, galeâ potare paludes
Et ſemicrudas non aſpernarier offas
Bellanti ſolenne fuit, tum grata falerni
Pocula ſordebant lautæque obſonia menſæ.
Non alitur Mavors odiis, non invida ſuadet
Materies pugnas, pro relligione ſuiſque
Decernit, bellumque facit, quò tutior arvis
Pax

Pax vigeat patriis; non turpibus arma rapinis
Deſtinat, aut pacem ſpoliis. ediſſere Teuto
Conatus animumq; Ducis, quantiſq; frequenter
Inſtiterit ſtudiis, ut tranquillata videret
Arma fatigatis tandem diſcedere terris.
Thebæ Epaminondam populis per ſecula cantent,
Codrumque Actæi, Decios gens priſca Quirini
Fabricioſque ſuos, tecum Maſſyla domaret
Oppida bellipotens Marius, tua caſtra Catones
Diſcuperent, ſociumque in Celtica bella Metellus
Duceret, & Libycæ flammator Scipio Burſæ.
Sicque Numam Tullo, & placidum miſcebat Achilli
Neſtora, non belli cupiens, nec ſubdola paſſus
Otia, & indomitos, qui vertunt regna, furores.
Sic paci populiſq; ſtudens, plus fœnerat æthræ,
Depoſitumque fovet cœli, tantoque patrono
Inſonuit clarè cœleſtis buccina verbi,
Et pietas ſecura ſtetit; nil hæreſis auſa eſt,
Schiſmaque deliri cœtus; non certior illo
Tempore pax ſteterat fidei, cum priſca Joſias
Sacra repurgatis faceret crebreſcere templis;
Cúmque forum, cum roſtra pius clamoſa Joſaphat
Inſtrueret, cum jura daret, vix ſimplicis æqui
Orbita ſic laudata fuit, non legibus unquam
Abrupit normam, civemque afflixit egenum.
Non Solymos apices, vel regia tecta Zionis
Sumtibus innumeris Salomon & divite cenſu
Lautius exſtruxit, Pario neq; marmore Romam
Sic poliit veterem Auguſtus, quam Danica paſſim
Oppida magnifico fecit conſurgere cultu
Cautus ab impenſis ſed honeſti prodigus æris
Rex meus. hac tandem concluditur area fati
Laude

Laude tui, magniſque venit ſua veſpera geſtis.
Incola magne poli, terrarum gloria quondam
Jam ſuper aſtra meas, & ſi fas credere priſcis,
Sideribus mixtus Phœbum reliquoſque Quirites
Anteis, & magno radias ſpatioſus olympo,
Arctoiſque faves ſpatiis, ubi fræna capeſſit
Atque tribunali reſidet Fridericus avito.
Et licet abſumpta eſt veſtri menſura vigoris,
Plus terris vivis tamen, & poſt fata ſuperſtes
Aſpiceris populis. magno cognominis hæres
Surgit avo juvenis, patriiſque crepundia metis
Devolvit veneranda nepos; hic buſta coërcet,
Et donat toties ſanctos juveneſcere Manes.
Magne parens non auſtralis tibi portio cœli
Algentiſve placet glacialis temo Bootæ:
Interes Orcheſtræ ſuperum, Proaviſq; remixtus
Antiquas Regum ſeries & grandia cœli
Nomina dinumeras, quos vel tua Dania miſit,
Vel Solymi tenuere throni, quo cardine tandem
Exſtiterint genus omne; tui modò Principis umbras
Amplexu ſtringis, vel amato pronus ab ore
Uldrici pendes, vicibus Catharina beatis
Aſſilit, & veteres inſtaurat ſanctius ignes
Æthereoſque ſales. cernis & cerneris omni
Ætheris æterni populo, Jehovæque perenni
Paſceris aſpectu, Regiſque in imagine Chriſti.
Et ſi quando oculos proprio deflectis olympo,
Quæ placeant tuus orbis habet, quo lumina ſancta
Gratius oblectet. Patrio Fridericus in auro
Emicat, & pariles rerum complexus habenas
Conſiliis faſces & legibus inſtruit urbes.

Non

Non moriere, tuis auguſtæ munere vives
Prolis, & Arctoâ ſemper memoraberis aulâ,
Et famæ durabit opus, dum circulus ille
Sanguinis,& grandes redeunt ad ſceptra nepotes.

HOMAGII (15)
Solennem actum

Sereniſſimi & Potentiſſimi Principis

FRIDERICI III.

Daniæ, Norvegiæ &c. Regis, æternùm fortunet παντοκράτωρ

DEUS.

1648. *ipſo die Homagii.*

Erigimur ſenſim miſeri grandeſque ruinas
Expiat Omnipotens cœli favor, undique mœſtis
Induciæ ſurgunt lacrimis, queruloque tumultu
Exſolvi tantiſper amant, dum commoda cives
Obſequiumque Deûm diſcant, laceraſque tiaras
In vultus rediiſſe ſuos; ululataque magnis
Regia funeribus priſcâ diademata cernat
Inflorere domo, Danicique inſignia Regni
Hæredes tetigiſſe manus, conſuetaque Sceptris
Nomina, & auguſta ſerie deſcendere faſces.
Irarum ſuperos tandem piget, atque feroces
Invidiæ parcas, nec iniquo ſecula luctu
Ulterius turbare libet, ſat triſte feretrum
In Danos potuit, ſat bellavêre Sorores.
Nunc Summum tua pax FRIDERICE exorat Olympum

Fer-

Ferrataſque colos, fulvo juveneſcit in auro
Quod Divæ meditantur opus, ac ſecula penſis
Proſpera deducunt nitidis, & fata refingunt (ώτον
Jam poſitis manſueta minis; modoq; igneus Ar-
Mortibus informem Regum terraſque ſerenat
Proſperiore comâ Titan, atque æmula ſolis
Cynthia nocturno pompoſior exit ab axe,
Et conjuratis reſplendent ſydera flammis.
Hic tuus eſt FRIDERICE dies, hoc limine vellet
Surgere & exhauſtis numerari curſibus annus,
Quô Tibi magnanimi Proceres jurataque plebes
Sacramenta ferunt, quo per ſuffragia gentis
Magnus Hyperboreo PRINCEPS imponeris orbi.
Hac pompâ Natura Jovi moderamina rerum
Obtulit, & totus ſolito jactantior æther
Horruit in facibus, ſcintillavere Deorum
Atria, & arcano florentes lumine cœli. (Sorores
Quam vellem Clariæ mihi ſplendida metra
Ingererent, luctuque animus graviore levatus
Partibus inſtaret ſolitis, nec Regia vatem
Fata nec Aonios turbaret præfica cantus;
Non ego grandiſono fugerem certare Maroni,
Sim licet inferior modulis, & plenius ille
Inſonet, ac rerum exæquet momenta canendo:
Sed nec Mœonii genium ſenis, aut mihi plectra
Diſcuperem, quondam Phario celebrata Canopo;
Sat Vati, FRIDERICE, fores, melioraque Phœbo
Robora ſufficeres, fœtaſque in carmina vires.
Namq; cruentatos Regum ſi quando triumphos
Et bellatrices laurus, aut otia pacis
Et miteſcentis creſcentia proſpera ſortis (ni;
Multum aſſurgentes tulerant ſuper aſtra cothur-
Aut populi properatus amor interprete verſu
Effulſit, memoreſque notas tranſmiſerat orbi;
Heîc

Heîc rerum fœcunda ſeges & præmia longè
Per Proavos numeranda retro, tituloſq; Parentis,
Quicquid & auſpiciis meruerunt PRINCIPIS Arcti,
Debita ceſſantes poſcunt encomia Vates:
Sed nocet officiis mœror, pietaſque feretri
Vertitur imperiis, quò nos tua grandia ſecum
Facta vocant, atque Arctois communia terris
Gaudia, Speſque ingens, PRINCEPS, furor avocat urnæ.
Ecce parant TIBI fata dies, quos vellere Parca
Nectit Jaſonio, cum TE manſuetior æther
Suſcitet in ſceptris, ſolioque inſternat avito;
Tum mihi ſollicitos animis diſpellere luctus
Mens erit & lepidas hortari ad metra Camœnas.
Triſte ruina Ducum populis, quâ conditur ur-
Ductor, & inviſo tumulatur funere rerum (nâ
Certa ſalus cœlique fides, hoc obſide Divis
Jungimur æthereis,animumq;paciſcimur æthræ.
Nam vicina Deo ſceptra atque affinia cœlo
Stemmata ſunt Regum, ſoli cenſura Tonanti
Linquitur in trabeas regnatriceſque ſecures.
Tumque adeo favet aula poli, ſortiſque benignæ
Viſitur aura procul, cum Defenſoribus iſtis
Imperii fulcitur apex, tutelaque regni
Creſcit, & in miſeros ſerpunt compendia Cives.
Vivitur ad fatum Regis, hoc ſpiritus ore
Publicus & tantæ trahitur mens anxia molis.
Occiderit, pax dicta perit, fortunaque gentis
Labitur, & triſti occumbit Reſpublica caſu.
Exuit imperium & veteres faſtidit habenas
Neſcia turba regi, placitiſq; ſalubribus obſtat,
Et parat infeſtis convellere motibus orbem.
Nutat ſueta bonis conſtantia, curia Patrum

Con-

Digitized by Google

Conſiliis malè tuta ſuis, ſuſpenſa procellas
Ancipiteſque vices ſpectat; calcata fatiſcit
Priſtina majeſtas legum & reverentia recti.
Rex ſibi quiſquis erit, propriiq; ad juſſa cerebri
Fertur, & indomitos ſequitur pro lege furores,
Et pulchrum eſt quodcunque cupit, ruat impete mundus,
Dum quod vult, poterit, votiq; licentia vincat.
Sic ubi in æquoreas trepida Palinurus ab alno
Præcipitatur aquas, turbant ſua ſymbola nautas,
Nec votis tenor ullus adeſt, dumq; arma carinæ
Et clavum ſibi quiſque rapit, fortuna ſaluſque
Spernitur, at viduæ dominantur flamina navi.
Hos metuens motus Arctoi gloria mundi
Dania, jam bellis nimium jactata ſiniſtris,
Funeribuſque exhauſta Ducum, modò Numina priſcam
Ejuraſſe fidem credens fata inter & urnas
Hæret, & incertas rotat intus pectore curas.
Sidereaſne domos veniat, queſtumque Tonanti
Feſtinet vexata nimis; vel Principis aulam
Juratumque ſuis columen venerabile Cimbris
Ambiat, & propriis recitet ſua triſtia Divis;
An Danica ſat tuta fide, quid publica poſſint
Conſilia & Patriæ tranſcripta electio toti
Spectet, & eventus exoret ad acta ſecundos.
Talia jactanti tandem ſententia ſedit.
Eſt Dea quæ ſolio ſolet advigilare Jehovæ,
Conſultiſque immixta ſacris mandata gubernat
Cœlica, & immenſum compeſcit legibus orbem.
Creditur à populis Pietas, æquæva Tonanti
Antevenit cœlos totis antiquior undis.
Hanc, quia Divini Dea ſervantiſſima juſſi eſt,
Exilii quondam metuentem exceperat omni

Dania

Dania prompta ſinu, templiſq; locarat, & aras
Cultibus ac famulam ſtudiis ſubmiſerat Arcton.
Hanc adit, & luctu multum turpata perenni
Dequeriturque vices & acerbat fata querendo:
Quod nocet afflictæ vitium? quæ crimina damnis
Expiat aſſiduis? anne indulgere rapinis
Apparat & læſo ſcelus eſt miteſcere cœlo?
Sat belli nocuere minæ, nec cladibus illis
Placantur ſuperi, augeſcunt diſpendia Regum.
Mortibus, ac gemino ſceleratur funere creſcens
Annus, & occiduæ pereunt per buſta Calendæ.
Reſpice Diva potens formidatique Tonantis
Delicium, ſciat ira modum, cumq; omnia poſſit,
Sufficiat potuiſſe Deo; non perdere laus eſt,
Quos poteris, aut velle hominum numerare reatus;
Si pœnæ ſatis eſſe queat, vel quicquid ubique eſt
Supplicii, ſtat velle pati, modò deprecer unum.
Sceptra redintegret; quæ truncæ gratia mitræ?
Quis reget informes anima ſine ſpiritus artus
Quis magnos ſine ſole polos? nil ſenſimus unquam
Triſtius interitu Regum; ſpes priſtina rerum
Nutat & attonitis decedunt gaudia regnis.
Ut cum Phœbeæ perit aſtris lampadis uſus,
Limina fuſcantur Divûm, portentaque tellus
Horret, & affligunt trepidantes omina gentes.
Sunt apices rerum Reges, ſua robora civis
PRINCIPE menſurat, nec certius indice quoquam
Æſtimet indigenas vires momentaque regni.
Si qua procelloſæ minitantur prælia ſortes
Iraque fortunæ, Ductore ſuperſtite tantus
Deſævit furor, & triſtes damnatur ad umbras.

Digitized by Google

Hic caput eſt vitamque orbi vireſque miniſtrat,
Atque miniſteriis ſeriem diſponit, & omne
Cogit ad obſequium vulgus, nec ferre recuſant:
Hæc eſt quæ populos felix junctura maritat.
Redde Ducem, nec plura velim, nec plura mora- (bor.
Audierat miſerata vices & fata precantis
Solaturque metus Pietas, moreſque Tonantis
Edocet, affatuque dolorem mitigat ægræ:
Quid fleviſſe juvat, ſi quæ deliberat æther?
Eſt Deus & flecti neſcit, quæ lucra ruinæ
Orbis habent Dominoq;ferant? immota voluntas
Perſtat, & alterius renuit mandata vereri;
Sancit, & in mundi conſultat commoda ſolus
Juppiter, ac partes pariter diviſus in omnes
Proſpicit & nulli curas manifeſtat amico;
Nec patitur cœli peregrinum Orcheſtra ſenatum;
Noſcitur eventu quæ ſit ſententia Jovæ.
Eſt exoratu facilis cum fervere cernat
Vota Deus, pectuſq; humiles agitare querelas;
Quaſque infregit opes ſemper cumulatius auget,
Et deſperatas cupit inſtaurare, nec unquam
Aſſolet occiduis præceps incumbere fatis.
In lucro reputa damnum, cum ſævit Olympus
Dona parat, mediamque ruit clementia ſtragem.
Nil habet æternum mundus, hoc providus ille
Novit, & hanc rebus voluit tranſcribere legem.
Sed cave deſciſcas animo, per ſacra Tonantis
Perque fidem cœli dico, tibi ſceptra perenni
Semine deſcendent, & qui tibi computat annos,
Semideos longo numerabit in ordine Reges.
Oldenburgiacus ſanguis, quo ſanctius orbis
Nil habet, auguſtoque videt gaudentius ortu
Surgere ſceptrigeras animas, celebrata reducit
Secula, & innocui molitur regna Joſaphat,

His-

Hiskiæque Ducis; ſeries numeroſior æthram
Irradiat, ſed Hyperboreis quæ ſtemmata terris
Liquimus, effulgent titulis, vetereſque laceſſunt
Heroas meritiſque ardent contendere cœlo.
Hæc Danæ laus eſt gentis, nec verius ulli
Oſtendunt Regum decora, hinc Tibi proroget æther (avitum.
Nomina, & in ſolium FRIDERICUM mittat
Ipſa ego, quæ veſtros fidiſſima pectora Danos
Poſſideo, fideique dedi documenta per orbem
Cimbriacæ, ſubito cunctos in vota colonos
Ordiar, & pomptos cogam ad ſuffragia cives.
Regalemque animum parili pietate movebo,
Ne velit excuſſiſſe preces, Regnique paterni
Grande patrocinium; fatis effulta ſecundis
Regna geret, populoque dabit reſponſa petenti.
Hic AUGUSTUS erit, non quo malè ſana triumphat
Roma, ſed excelſi quem monſtravere parentes.
Omina portendit nomen, quia pace ſerenus
Regnet,& in miſeros cumulet benefacta clientes.
Tumque adeo feſtiva tuæ ſpectacula genti
Cœlitibuſque meis venient, cum pompa theatris
Emicet, & ſolio PRINCEPS ſublatus eburno
Jurantes cives ſacramentiſque ſonare
Accipiet fora lata ſuis, nil fauſtius æther
Adſpicit, ipſi etiam cupiunt jurare Triones.
Sume animos, tibi Jova favet, damnataq; voti
Rurſus Hyperboreis diſpones jura profundis
PRINCIPE nixa tuo, noxæque oblita prioris.
Vix dum finierat, cum concava tecta coruſco
Fulmine concuſſit dexter, cœlumque triſulca
Terruit omnipotens Genitor face & inclyta terris
Signa dedit patriis manſuraque fata tiaris.

 Dum-

Digitized by Google

Dumque parat reditus ſpe reſtaurata potentī
Dania, ſidereas perrumpens fortiter arces
Aliger, ingenti deſignat nubila gyro;
Impellenſque tubam toto conclamat Olympo:
Naſcere Mygdonio ſat jam ſatiata cubili,
Purpureiſque genis creperas, Aurora, tenebras
Et Phœbo reſerato diem, nec ſydera turbes.
Hocce meo ſacrum eſto Jovi Boreæque rigenti
Luciferi properantis opus, ſoliſque labores
Accelerent REGIS nunc reſplendere ſereno.
Ætheris ad placitum propriis juratur Achivis
Indigetique Patri FRIDERICUS ſcribitur hæres.
Dîs adamate Heros laudes tranſcende Parentis
Et ſenis Auguſti titulos, tibi ſydere fauſto
Auſpicium regnique oritur fortuna recentis.
Sis felix PRINCEPS, dediſcunt priſtina Divi
Prælia, & æternâ tranquillant ſecula pace;
Neſtoreaſque Tibi metas longævaque ſpondent
Tempora & aſſiduis claros ſucceſſibus annos.
O eat auguſtis Regalis adorea fatis,
Ignoretque favor ſummi ſegneſcere cœli.
Hæc ait, & ſuperâ velox ſeſe abdidit aulâ.

---

(16) IN

Rectoratum Academicum Excellentiſſimi & Experientiſſimi Viri

D. D. OLAI VORMII,

Medicinæ in Academia Hafnienſi Profeſſoris ordinarii. 1648.

Sceptra Camœnarum fortunatæque ſecures
Et Phœbi Regale decus, quo limina Cyrrhæ
Diſ-

Diſponit, patriiſque procul dominatur Athenis,
Subjacet Imperio Vormî, tantoque triumphat
Hoſpite, & aſſuetas habitat pompoſius ædes.
Conveniunt manui faſces, quæ dextera currus
Rexerat Aonios notis aptatur habenis
Pieriumque gubernat iter, quò cardine ſurgat
Rectius & totas abſolvat circulus artes.
Stat famulo Doctrina ſinu, Dominumq; veretur
Officioſa ſuum, momentaque grandia rerum
Ad nutum manifeſtat Heri, ſecretaque promit
Dogmata & ex omni diſpandit limine Pindum.
Hic annus Phœbæus erit & nomina faſtis
Altera præſcribet, Coo ſub conſule cœlos
Torqueat, & ſolitos decurrat ſignifer orbes
Menſuretque dies: cum ſummo namq; Tonante
Tempora partitur Phœbus, nec ab æthere ſemper
Imperii pendet majeſtas; & ſua Muſis
Sint regna ac Deli Divos quoque veſtiat oſtrum.
Pallados hic ordo eſt, non quo mundana feruntur
Jura poteſtatum, ſeries ubi ſtemmate longo
Sceptra per innumeros tranſcribit avita Monarchas;
Aut ubi præcipitant deliri vota tribules,
Plebejuſve favor fora perfurit, atque Senatum
Turbat & ad meritos hominum rixatur honores,
Sæpe atque indignis rerum faſtigia credit.
Emeritos heic ſceptra manent & grandibus annos
Æquales curis; accommoda faſcibus hæc eſt
Palladiis ætas; quæ doctæ jurgia plebis
Creſcenteſque ſciat bene tranquillare tumultus,
Et vitiis poſuiſſe modum; quæ plurima caute
Diſſimulet, vultuque Ducem præferre ſevero
Noverit atque leves pœna abſolviſſe reatus.
Mugiat Enceladus fornacibus excitus Ætnæ

Intentetque Jovi bellum cœloque ruinam,
Stabit & infracto ſceleratos fortiter auſus
Pectore disjiciet; trepidum tutata Tonantem
Non orbi nocuiſſe ſinet; ſic provida virtus
Militat & ſubito convelli turbine neſcit
Aut terræ expaviſſe nefas; hac laude, SCAVENI,
Exuis imperium, notæque imponitur aulæ
VORMIUS & ſeriem regni molemque prehendit
Priſcaque continuo locupletat honore decora.
Vicimus ignarum chaos exoſaſque tenebras
Diſcuſſit Phœbea dies, quæ tempora crudis
Acta prius populis Muſis & Apolline nullo
Nobis fœta ruunt; modo formidata Latinis
Deſævit virtus Cimbri, Martemque profanum
Palladiæ pepulere Deæ; qua panditur Arctos
Regna Camœnarum tranquillatoſque penates
Erexit bona ſors, admiratæque prioris
Exuviæ famæ & quæcunque antiquior ætas
Grandia poſſedit, patriis viſuntur in oris.
Et Pandionias Dani æquiparamus Athenas.
Nempe ſubeſt fatis Pallas & regna tyrannis
Quæ rotat, in Muſas exit, clariamque quietem
Subruit & divis fixas negat impia ſedes.
Hæc dites quondam miſerè ſpoliavit Amyclas
Ogygidumq; domos, caroque a littore Phœbum
Expulit & profugum longe ſuper æquora miſit,
Heſperiiſque exul vix tandem conſtitit arvis.
Heic modus exſiliis, conſternatæque Sororum
Affulſit pax alta fugæ; gens aſpera bello
Artibus adſuevit placidis Phœboque magiſtro
Roma triumphato bis victrix extitit orbi
Quantum armis tantum arte potens. Sed fata
Indulſere lares, Italis vexatus in oris (nec illos
Phœbus ad Arctoi conceſſit littora Rheni,
Tranſ-

Tranſque Albim penetrans gelidoque ſub axe rigentes
Permenſus populos, noſtræ novus advena Balthes
Hafniacos ſubiit fines, ſubque æthere craſſo
Afflictas Deus explicuit gaudentius artes.
Heic Tymbræ regimen fingit pacataque Cyrrhæ
Otia, Cimbriacasque effert Helicona per urbes,
Et latè Aoniis partitur regna Deabus.
Heic quæ conſurgit melior Claros, arte viriſque
Pollet & antiquas vix mallet Phocidos arces.
Eſt aliquid Muſas ſerò coluiſſe, ſed ævum
Exæquare patrum jactataque munera priſcis
Hoc opus hic labor eſt, ſic creſcunt robora Phœbo
Et Clariæ cumulantur opes, cum poſtera primis
Secula decertant proavoſque excedere mens eſt.
Iſta fatiſcenti veniunt tum gaudia mundo,
Cum ſtudiis miteſcit ebur, grandeſque tiaræ
Juge patrocinium ſpondent; hæc cura Tribules
Commendat FRIDERICE tuos, nunc circulus ad Te
Et famæ melioris opus magnique favoris
Devenit auſpicium; Te defenſore triumphet
Pallas, & aſſidua cumulata ſcientia fruge
Expiet antiquas fœcunda luce tenebras.
Qui modò Portuacis VORMI dominaris Athenis,
Quis tantum tibi credit onus? num ſceptra recurſans
Ordo vehat? vel ſueta tui tutela favorque
SESTHEDII culmen Pindi Phœbeaque dextræ
Deſtinat arma tuæ dictaturamque priorem?
Sic ne ſub arcano regni dum pectore molem
Diſponit, ſatagitque ſuo vigilare Tonanti.
Muſarum cathedras augeſcentiſque Lycei
Cogitat auſpicia, atque operoſa mente volutat
Quid faſces deceat ſacros Phœbique tribunal?

Aſpice quam pronis Te plebs Academica votis
Suſpicit in trabeis, Rectoratuſque Senatus
Lætior aſſurgit titulis; Te præſide nobis
Annua conſuetos relegat menſura labores
Antiquaſque vices: tum demum fœnore certo
Labitur, atque animis non faſtidita recurrit
Hora, ubi continuæ diſpellunt tædia curæ.
VORMIUS exemplo eſt, qui dum Phœbeia tractet
Fræna, atque imperiis diſpeſcat Pallada Juſtis,
Pæonios urget ritus febreſque malignas
Corpore diſturbat læſo, vicinaque letho
Firmat & inſtantem debellat fortiter urnam.
Hinc cathedræ famulata ſuæ facundia monſtrat,
Quæ caput infeſtet tabes, quæ ducat origo
Perpetuos æſtus, & qua vertigine circum
Tempora deliret morbus; quæ turba cerebrum
Pulſet, & emoto confundat cardine ſenſus.
Hinc aciem quæ vis hebetet oculiſq; profundam
Inducat noctem; quæ ſurdas obſtruat aures
Atque miniſteriis retrahat contagio priſcis.
Hinc uvas collique vias vitiumque laryngis
Explicat & totis regnat Sapientia roſtris.
Sic peccat pulmo, ſtomachique potentia læſi
Infirmata cadit, ſic inteſtina volutant
Tormina & inſanæ depaſcunt viſcera peſtes.
Sic ſævit pituita, ſed expugnare podagram
Pharmaca non poterunt vel amari potio ſucci.
Scilicet obruimur miſeri, luxataque morbis
Robora decreſcunt; non bella ciere neceſſe eſt
Ut pereas, aut ſanguineas accerſere dextras;
Quæ jugulent ipſe intus alis; & ſemina letho
Machina ſuppeditat dubiæque exordia maſſæ.
Quid cum theſaurum Muſæi divitis omnem
Excutit, & mundi ſpoliis ditata recenſet

Atria,

Atria, totius compendia cernere credes
Orbis & abſtruſi naturæ ſi qua receſſus
Omniparentis habent ævo ignorata priori.
Mirantur cathedræ numerum ſecretaq; nunquam
Viſa prius Cimbris, ſtupet admiranda Juventus
Immenſi documenta Dei; vis enthea formis
Emicat in minimis, & quæ quoque vilia, cœlum
Quo teſtentur habent; autorem turba videndo
Haurit & attonitas ducit reverentia mentes.
His teritur fœcunda dies, nec ſimplice lucro
RECTORI labor ille perit, cum limite rerum
Certat, & algentes pervadit fructus ad Arctos.
Heic mundi ſeges eſt, & formatoribus iiſdem
Culta Danûm ſoboles, varios raptatur ad uſus;
Hic ſacris adytiſque Dei dominatur, & ore
Facundo rudibus cœlos inſtillat Achivis.
Orbilii legit ille vices, gentemque tenellam
Primitias Phœbi docet, & titubantia blæſis
Vocibus effingit labra emendatque loquelas.
Hic Hippocraticis curis vacat, ægraque totis
Viribus admoto reparare Machaone diſcit.
Socraticas alter ſectas famoſaque quicquid
Stoa viros docuit ſudore exquirit anhelo.
Auſpiciis animata tuis ſic ordine fauſto
Cuncta meant, ſuaque agnoſcit modo commoda Cimber.
Ecquis enim Clarias Te regnatore ſorores
Abnuat, atq; animos ſpe multa extollere molles?
Qui propriis vivis monitis, quaſque arbiter artes
Dirigis, ipſe doces & primus juſſa capeſſis.
Hæc Procerum dudum penetrarunt acta penates;
Hinc trabeis jurata manus, quam lucis honoræ
Grande rudimentum moderandæ deſtinat aulæ,
Ad tua ſigna venit, placidiſque aſſueſcere Muſis

Optat & imbelles ſtudiis emancipat annos,
Ut ſatis indagare queat, quid conferat orbi
Pallas & effulti Phœbo meliore calores.
Imperiis VORMI bene ſit, faſceſque reducat
Sæpius & manui commendet ſceptra fideli
Juppiter, atque vices geminent pia fata beatas.
Sic quæ Rege novo tibi quartum gloria venit
Incaneſcentes decoret jactantius annos
Dumque redit, fama quoq; dexteriore regentem
Tollat & æternis tranſcribat nomina faſtis.

---

(17)

Novis Conjugibus
MATTHIÆ JOANNIS
Scribæ Sorenſi, &
DOROTHEÆ VOLFIÆ
Cœpta Conjugii auſpicia fortunet
Deus. 1648.

Qui modò fœcundos numerando condere ſoles
Sueverat, & ſcitis advigilare ſuis:
Qui poterat totis expenſa ciere tabellis,
Et memores animis expediiſſe notas;
Partibus abſiſtit ſolitis, conſuetaque neſcit
Munia, & antiquas mutat amore vices,
Æſtuat, & flammas flammis alit: ipſa calenti
Sufficit augmentum mens temerata Deo.
Quos toto repetita die laſſabat ocellos
Pagina, nunc lepidis ducit amica genis:
Quaque prius doctè verſare numiſmata dextra,
Nunc gaudet tepidos exagitare ſinus.

Oſcula

Oſcula pro calamis, & pro bis mille trecentis,
Alternis numerat baſia ſumpta labris.
Nulla quies animo, nec cum molimina tractat
Seria, & aſſuetum fervidus urget onus.
Senſus abeſt operi: mens omnis aberrat in illos,
Quos meminit vultus, quoſq; præivit amor.
Linea nulla placet, niſi Cypria, nulla litura,
Præter quæ placitum nomen amantis habet.
Sed fortè in lucro eſt priſci jactura rigoris,
Atque juvat mores dedidiciſſe ſuos.
Diſpereant numeri, niſi quos Regina Dione
Approbat, & leges Cypria juſſa premant.
Nam numerus numero Paphius caret, & ſibi ſcribi
Non patitur leges ambitioſa Venus.
Qui, quæ fecit amans, numerat, malè parcus amator
Præteriit largæ munera multa Deæ.
Scribe jocos, tranſmitte ſales, miſceto lepores,
Et fieri quicquid læta marita cupit,
Feceris hæc toties, toties repetiſſe licebit;
Diſſimula, non vult noſſe quid ipſa dedit.
Aude aliquid Neonymphe, favet Cythereia votis
Mater, & ad placitum Cypridis aula patet.
Accepti expenſique modum ſi noveris ante,
Nunc diſces licitos quæ decuere toros;
Quæ dici ſibi mandet amans, queis vocibus uxor
Pareat, & quanam baſia lege petas:
Ne ſi crebra nimis, vileſcant ſumta marito,
Et facies tantis pondus abeſſe bonis:
Aut ſi rara nimis, lenteſcat cura maritæ,
Et careat ſtimulis impetus ille ſuis.
Hic modus expenſi eſt, ne quid deſideret uxor,
Sed peragat partes oſque manuſque viro.
Non hoc lineolis diſpoſta numiſmata certis,
Non ſtylus, aut radio facta litura docet.

Utere Dorotheæ monitis, hac tiro magiſtrâ,
Maturo quæ ſit vis in amore ſcies.
Perpetuate jocos, cum Cypris vincula nectit,
Delicias non vult delituiſſe ſuas.

---

(18)

Ad Dn. Cancellarium

CHRISTIANUM THOMÆ SEHESTED.

Hactenus inferias & plena cadavere magno
Mauſolæa Ducis cecini lacerumque tribunal
Regis Hyperborei deploratoſque penates,
Cum cecidit Princeps obituque exterruit iſto
Saxonas & triſti convulſit funere Danos.
Nunc auſu meliore impalleſcentia fatis
Numina feralique obductam ſindone Vatis
Sollicitabo chelyn moduliſque avertere leſſus
Mens erit & lepidas hortari ad metra Camœnas.
Heroaſque viros & ſuſtentantia regni
Grande patrocinium excubiiſque vacantia noſtri
Pectora magna ſoli leviore poëmate dicam.
Fas eſt virtutem proprii incrementa decoris
Noſcere & æternis ſacrata encomia faſtis
Et famæ augeſcentis opus, dum commoda gentis
Ampliat & meritis noſtrum licitatur amorem.
Quem ſumes tibi Muſa virum? Quis carmine cœpto
Decantandus erit? Te noſtræ luſus avenæ
Argumenta cupit *Thomæ*, novoque labori
Materies oneris. Te dictatore ſuperbit
Phœbus & ad partes Permeſſum convocat omnem

Eve-

Evectatque melos. Phariæ Stilicona Camœnæ
Et Mæcenatem facundi Muſa Maronis
Occinat & ſero benefacta recenſeat orbi;
Hic laudum ſeries meritique perennior ordo
Surgit & Arctoo famulantia ſenſa Monarchæ
Grandius oſtentant pondus, ſeclique prioris
Illuſtres pietate Duces decora iſta laceſſunt.
Atlantem Vatum gens mendaciſſima crebro
Occinat exhauſtas humeris requieſcere ſtellas
Et feſſum librare polum; quæ credita ſtultè
Secula percellant ſpiſſis damnata tenebris
Ignarumque genus feriant: Te cernimus omnes
Auguſtas animis curas & pondera regni
Volvere Parrhaſiique Jovis oracula cunctis
Diſpenſare locis. Te Dictatore Trionum
Regna reviviſcunt, ſolitoque valentior orbis
Arcticus exoritur. modo robora priſca Leones
Arripiunt iſtoque animari ſydere gaudent.
Ecce per exſangues juba ſerpit denſior armos
Et priſci redeunt animi, quæ murmura quondam
Dididerant, rictu geminare potentius audent.
Utque ſupertenſi quo vertitur orbita cœli
Spiritus immenſæ miſcet ſeſe undique moli,
Aſtrorumque vices facit & variabile regnum.
Et Terris leges tranſcribit & impete multo
Suſcitat effœtas vires, melioreque donat
Robore naturæ modo decreſcentia puncta;
Sic tuus, ô Heros, per cuncta negotia præceps
Diſtrahitur Genius, nutantem roborat aulam
Atque fatiſcentem ſævæ ad diſcrimina ſortis
Orcheſtram valuiſſe facit, ſua commoda plebi
Servat & infracto diſpenſat juſſa tenore.

Digitized by Google

(19) Ad Heroem

GESTRUPIUM.

Muſa paludatos audens tetigiſſe penates
Diſce verecundo cautius ore loqui.
Non libet ad tumulos Regum geminare cothur-
Aut ſemper grandi detonuiſſe metro. (nos
Geſtrupio tenues poterunt placuiſſe Camœnæ,
Atque Philetex plectra remiſſa lyræ.
Tu modo, magne Heros, Vati aſpirato canenti
Me juvet Heroum poſſe decora loqui
Et mutata meis jam Danis ſecla, nec uſquam
Ingeniis fieri bella minaſque ſacris.

---

(20)

HANNIBAL

Navigans.

Navigat & remis feſtinus ſauciat æquor
Hannibal, ac vitreas vocat ad ſpectacula Divas.
Vos, quibus audaces amor eſt ſervare carinas
Et dubias dare noſſe vias, advertite curas
Dorides ac ſolitos ne detrectate labores;
Quaque patent latè tremulis ſulcanda profundis
Oceani ſenis uda domus componite fluctus,
Et placidis deſpumet aquis non improba Tethys;

Digitized by Google

(21)

Ad XXV. Primæ in Philoſophia Laureæ Candidatos.

Regreditur cum vere Deus, tenerique Juventam
Obſervat Pæan anni, tunc inclyta Pindi
Limina & Aonias aperit pompoſius ædes,
Et titulis diſponit iter. hæc tempora Phœbi
Sunt Clariique dies, tunc oſtentare theatris
Naſcentes hederas primæque crepundia laurus,
Et libet ad palmam ferventia vota ciere.
Progredere o Phœbi cœtus, quantumq; Senatus
Pieriumque forum largitur & area Cyrrhæ,
Id titulis adpone tuis, magnumque putato
Sic potuiſſe ſacras ſibi devincire Camœnas.
Exierant Phœbuſq; parens, Clariæq; ſorores,
Et Linus, & toto celebris Permeſſide pubes,
Perque Eurotei transgreſſi littoris oras
Umbroſis ſecreta locis latebraſque petebant;
Heic ubi Pieriis ſaturæ concentibus undæ
Ingeminant docto acceptum Pæana ſuſurro,
Vicinumque nemus lauru blanditur opaca.
Jam ſol ferventes cœlo produxerat horas,
Declivisque dies portum ſpectabat Iberum.
Frigora tunc creperi ſpondent peramœna receſ-
Tunc umbræ ſomniq; juvant, riſuſq; ſaleſq; (ſus,
Heic procul undanti ſurgentem vertice laurum
Aſpicit, & priſcos tandem reminiſcitur ignes
Dirceaſq; faces Phœbus, cum virgine primùm
Incaluit Daphne, cum poſt Pythona peremtum
Otia diſcuperet tantæque piacula cædis.

Ob-

Obſtupuit, vetereſque animis rediere dolores,
Sopitique diu luctus: ah, cortice, dixit,
Quanta ſub hac noſtri latitat occaſio queſtus.
Ah utinam Daphne nunquam mihi viſa fuiſſes,
Non tibi virgineos tegeret liber improbus artus,
Nec modò dequererer noſtros frondeſcere luſus.
Daphne noſter amor Daphne! Vox faucibus hæ-
Crebraque ruperuntquerulas ſuſpiria voces. (ſit,
Adſtabant triſtes Heliconia turba Camœnæ
Grande ſatellitium Phœbi, jam jamque parabant
In pariles junctim diffundere plectra querelas.
Tunc Erato, [namque hæc lacrimas ſolatur amantum,]
Ulterius non paſſa ſuum mœrere magiſtrum
Aoniaſve Deas: Tymbræ cur maxime Rector
Gaudia diſcutiunt veſtri Parnaſſia luctus?
Credis ne his Daphnem jam poſſe revertier, aut
In vultus rediiſſe ſuos? fecere Dii quem (ſic
Truncum, truncus erit. Phœbo rediviva juge-
Aſpicies ſubitò noſtras marceſcere laurus, (tur,
Et ſacra calcari, pretiumque abſcedere Muſis.
Cum tamen haud alia placeant mercede labores
Et vigiles curæ Clariæque moleſtia chartæ:
Quis nollet ſic poſſe mori? mors munere lucis
Gratior iſta fuit. tot jam rivalibus illa
Ambitur, doctæque petunt hinc præmia frontes.
Hi tua ſunt ſoboles Pæan, quos innuba Daphne
Educat, & noſtræ favet alma puerpera Cyrrhæ.
Vere novo tua virgo parit, cum ſeminat alter
Orbis, & aſſuetos ſic intervertere curſus
Convenit, & Muſis proprias decernere metas.
Quod niſi Caſtalio Peneia virgo Tonanti
Viſa foret, formaque Deum cepiſſet amantem,
Fabula Parnaſſus fieret, nos umbra Camœnæ,
So-

Somnia Pimplei fontes, deliria Pindus,
Cynthius ipſe nihil; viret, æternumq; virebit,
Quam vixit, melius Daphne, lucroſior aulæ
Pieriæ, multaque parens jam prole celebris.
Finierat. riſit Phœbus, riſere ſorores,
Facundamq; humeris cytharam detraxit, &, o ſic
Exarſiſſe juvat, dixit, fallique comantem
Tymbræum. Vireat Daphne, Peneia Daphne
Arbor adoratis multum ambitioſa capillis,
Erectaſque trahat mentes, ſpoliiſque decora
Emicet Aoniis ſoboles Pimplea, nec unquam
Serta neget Pindus, curaſve recuſet ephebus.

---

(22)

Ad XXVIII. Præſtantiſſimos Juvenes Laureæ primæ Philoſophicæ Candidatos. 1649.

Phœbeas laurus Sophiæq; inſignia primæ (helat
Naſcentesq; in honore gradus & quicquid an-
Spes animoſa virûm, tenero cum vere reducit
Signifer, & Clariis partitur tempora Divis.
Jam Phœbi regimen, jam doctæ ſceptra Camœnæ
Exertant cum ſole caput, cum grandibus aſtris
Infloret labor & ſegnem prævertit Olympum.
Et latuiſſe pudet, turpes exoſa tenebras
Exſilit & populis cupit innoteſcere virtus.
Per titulos abeunt menſes, & ſecula verna
Pallas agit numeratque dies, dum Veſta patentes
Exſerit alma ſinus, picturatumque laceſſit
Æthera, Palladiæ coeunt ad præmia dextræ,

At-

Atque coronatis inſerpit Flora capillis. (æſtum
Quid ſudare nocet, Juvenes? cum fregimus
Inſtat hyems, brumæ cum per momenta volutus.
Sudor inardeſcens redeuntis tempus anhelat
Veris, ad antiquas exhauſta moleſtia metas
Et priſcum renovatur onus, hoc ordine fertur
Orbita, & ignaris obreptat ſerior ætas.
In lucro labor eſt, tum demum vivere ſcimus,
Cum vitæ traxiſſe gradus per pondera rerum
Creſcenteſque licet numerare laboribus annos.
Exeſto terris, quem frangunt aſpera, cuncti
Naſcimur in fœnus mundi, vitæque novellum
Limen obit Natura parens, & ab æthere leges
Accipiens ipſis diſpenſat munera cunis.
Transfuga ſit, quem terret onus, ſub pondere per-
Fortis, & emenda ſortem virtute profanam. (ſta
Hic honor eſt rigido longè ſupereſſe labori,
Atque triumphatas terris oſtendere curas.
Tunc tuus eſt orbis, tunc quæ natura receſſu,
Implicat abſtruſo cupidè indaganda propinat,
Tironemque ſuum noſcens ſecreta recondit
Ætheris, & ſummi, quæ poſſidet aula Tonantis,
Imperioque tuo famulum ſubmittit Olympum.
Quid mihi pallidulas demens ignavia chartas
Objicis, & ſtudiis conſumpta crepuſcula multis,
Atque actos ſocia crebros cum Pallade ſoles;
Hæc operis laus prima mei eſt, impendere Muſis
Puncta renaſcentis ac decreſcentia lucis
Tempora, & ignavos turbare poemate ſomnos:
Cum te perpetuis religabunt fata tenebris,
Quæ venit aſſiduo mihi convectata labore
Sola ruinoſo ſapientia grandior ævo
Evolet, ac ſeros implebit laude nepotes.
Vive tui non usque memor, damnataque maſſæ
Pon-

Pondera, quæ geſtas, ignorans, nempe ſupina
Dum tu languentes componis ad otia ſenſus,
Nos antiqua virûm ſcrutamur dogmata, & ætas
Inclyta quæ ſanxit Patrum; quo concitus œſtro
Magnus Ariſtoteles Divini caſtra Platonis
Liquit, & ingenti confudit lite cathedras.
Quidnam Socraticæ dubitantia ſcita catervæ
Intortis quærant ambagibus; unde Cleanthis
Accrevit genius; queis formatoribus hauſit
Pythagoras animæ exſilium, mutataque crebrò
Hoſpitia, ac ſenſim primam ejurantia formam.
Excutimus mundi ſenium, quo ſemine crevit
Orbis, & immenſi quis fundamenta locavit
Ætheris, ac crebro ſuſpendit fornice cœlos.
Quo ſolidata modo medium ſuper aëra tellus
Conſtitit, ac nullas timet inconcuſſa ruinas.
Quid vetet aſpectu temerarier aëra noſtro:
Quem pellunt retrahuntque animæ; quis littore pontum
Cingat & infeſtos concludat carcere fluctus.
Scilicet hoc ſummis miſcet mortalia Divis
Ingenia & mentis facit incunabula prima
Agnoviſſe ſuæ, ne ſint terreſtria tanti
Ut cœlum ſpreviſſe velis; ſi concidat orbis
Mens tamen ad ſuperos redit, & diſpendia rerum
Ridet, & æterna fruitur ſpatioſius aura.
Sic veſter meruit, Juvenes, labor, inde tropæum
Erigit ad primas placido conamine metas.
Auſpiciis veniant tituli melioribus, & quæ
Cynthius ac Clarii donat cenſura Senatus
Accumulet multo Deus ipſe decora favore.
Felix veſter honos eat, & quæ laurea mittit
Præmia venturum diffundat fama per orbem.
Pergite, ſic meritis aberunt oblivia veſtris.

Digitized by Google

(23)

LAUREÆ

Viginti Clariſſimorum Virorum

1649.

Scandit Apollineas plauſu meliore cathedras
Gens Clariis operata ſacris, Phœbiq; tiaras
Sumit, & Aoniâ palam inclamatur in aulâ.
Nymphæ noſter amor Lebetrides, orſa melosque
Tollite tergeminis modulis, totoque receſſu
Perſonet Aoniis rupes peragrata choreis.
Tuq; Hippocrenes rectos Tymbræe cothurnos
Indue, & auratâ chlamydem circumdato pallâ.
Palladiamque intende chelyn & carmina prome,
Carmina phlægræas quibus enarraveris iras.
Veſtra hæc Sicelides, hæc ſunt ſolennia Phœbi
Feſtivo radiata die, quò pulpita ſcandit
Et parat Aonia veſtiri tempora lauru
Ille decus veſtrum, chorus impiger, ille voluptas
Phœbe tua, abſtruſis quem multum nutriit antris
Pieris, & tota Permeſſi laverat undâ.
Scilicet in lucro eſt jam deſervire Camœnis,
Et Pindi leges & juſſa capeſſere Phœbi,
Æthereo ſi ſtat meritis faviſſe parenti,
Atque laboratis pretium decernere curis.
Scandite, Pegaſei ſubſellia ſcandite templi,
Et debellatas populis oſtendite ſortis
Annorumq; moras, veteriſq; incommoda vitæ,
Terrarum pelagique minas, odiumque viarum
Tædiaque & quicquid priſci tulit orbita fati,
Hoc uno penſate die, victricia tandem

Signa

Signa levat virtus, calcataque frigora Rheni
In lucro numerat caneſcenteſque nivoſis
Verticibus moles & opacas nubibus alpes,
Et ſi quid trepidæ formidat inertia mentis.
Celſior aſſurgit generoſi pectoris ardor,
Et cœlo vicina petit, nec ſuſpicit infra
Exſtantes ſcopulos, & acuta cacumine ſaxa
Fatorumque vices· famæque exceptus habenis
Evolat & ſerum meritis enavigat ævum.
Naſcimur exiles, & vix ſua pondera mater
Senſerat, ætherei cum nos orcheſtra ſenatus
Deſtinat auſpiciis, fatumque attemperat annis
Et vitæ diſponit iter, longaſque futuræ
Objicit ambages & tædia mille quieti.
Obfirma mentem, cupit expugnarier æther,
Et votis aperire viam; vitæque labores
Amplior æterna cumulabit adorea laude.
Noverat hos animis pietas ſupereſſe labores,
Et triſtes miſerata vices, properata theatris
Invehitur ſuperûm, & Jovis amplexata tribunal
Orat, & ætherei teſtatur ſceptra parentis:
Ævi magne Sator, qui per commercia rerum
Noſceris & tantos aperis in imagine vultus,
An libet humanas incaſſum perdere curas
Et vitæ properantis iter, cur labilis ævi
Puncta per aſſiduas pateris decurrere turbas,
Si pretium neſcit labor & vigilantia, ſi ſe
Dequeritur ſterilem virtus? Gens noſtra remotis
Diſtrahitur terris, & per diſcrimina mundi
Tranat ad oppoſito diviſos orbe Britannos:
Non Rhodani properantis aquæ, non alveus in-
Eridani, non qui vicinus adæſtuat urbi (gens
Romuleæ Tyberis tardabit mole ruentes,
Non freta nec ſcopuli, accelerant cum tramite
Phœbi Au-

Auroræque thoris, & quà ſol feſſus Ibero
Excipitur portu, poſuiſſe cubilia gaudent
Pars veteris rimatur opes & dogmata ſtoæ,
Quæ crudam rerum faciem & cunabula mundi
Confuſumque ratis diviſit legibus orbem.
Et ſtellas dedit ire polo, brevioreque gyro
Circuit Oceanum terraſque eduxit ab undis.
Hic Clarium conatur epos, Latiosque melodos
Atque cothurnatæ relegit veſtigia Romæ,
Nec patitur Muſis ſolos placuiſſe Pelasgos
Iliadumque genus; coëat famoſa Peligno
Mantua, Mœonioque ſeni ſociato Philetam,
Inveniet Boreas, quem contra ponere ſolum
Audeat, & famæ probet anteiiſſe priori.
Ludimur ô Genitor tamen & perit optima vitæ
Portio, & ad meritos ſeri revocamur honores.
Dixit, & extremis libavit baſia ſceptris.
Aſt pater orantis vultum miratus, ab alto
Fatur, & æratos jubet hoc ediſcere fuſos.
Scis Dea quam lentè feſtinet cura Tonantis,
Velle Dei ſerum eſt: ſtetit hæc ſententia menti
Firma, nec aſſvetum eſt immutatura tenorem;
Virtutis certum eſt pretium, ſed creſcere ſenſim
Aſſolet & ſpatijs maturum acquirere robur:
Perficitur gens veſtra morâ, ſapienter olympus
Palladium texit ſophos, & ſudoribus amplis
Juſſit ad Aoniam contendere ſecula palmam.
Qui cupit arreptâ tandem inclareſcere metâ,
Duret, ab obſequijs merces cumulabitur omnis.
Quæ citò patratur, ſu itis diſpellitur auris
Gloria, & annorum non ſufficit illa ruinis:
In lucro ſpes cuique ſua eſt, ſit lubrica quamvis
Et votis incerta nimis, tamen adjicit auſis
Calcar, & intrepidè ſtimulos ſuperaddit eunti,

Nec

Nec meminiſſe ſinit, qui prævertére labores,
Fatorumque metus, aut quicquid mobile vulgus
Horret, & inſanis cupit evitare querelis.
Nec mens eſt unquam gentis luſiſſe labores
Diva tuæ, ſit ſera licet, quam dixero, merces,
Certa erit, & juſtam non longa morabitur horam.
Hæc Pater, aſt Pietas verbis animata Tonantis
Evolat, & feſtis ambit Hyperiona votis,
Spargat luce polos facilique illuminet ore,
Cum titulis ſacrata dies, cum venerit ille
Circulus, & Clarijs crebreſcet pompa theatris.
Aſt Dominam Genius longè comitatus ovantem
Ut ſenſit faviſſe Deos, conclamat olympo:
Scandite Pegaſei pars laudatiſſima cœtus,
Atque theatrali ſuſpendite tempora lauru:
Non brevis eſt menſura lucri, dum volvitur axis
Noſter, & ad priſcas parat uſque recurrere metas,
Palladius durabit honos, & purpura Phœbi
Dedita per longos clareſcet ſera nepotes.
Hæc ait, & cœptis properè ſe immiſcuit actis.

NUPTIIS (24)

Viri Excellentiſſimi, Clariſſimi

D. M. ERASMI VINDING,

& Præſtantiſſimæ Virginis

MARGARETÆ FINKIÆ.

1649.

Qui pubeſcentem Phœbi moderarier aulam
Sueverat, & docili ſcribere jura gregi;
Nunc patitur leges & juſſa magiſtra Diones,
Et priſcas gaudet ſic variaſſe vices.

Quem

Quem modò Palladiis Muſæ ſtupuere cathedris
Verba per Ogygias devoluiſſe ſonos;
Nunc Hecubæ damnat furias Priameiaque auſa,
Et dementatæ fata cruenta ſtolæ.
Nulla cothurnatæ vis eſt aut gratia Muſæ,
Fabula nec tragicis jam placet ulla modis;
Mutatur ſcenæ facies, grandeſque cothurnos
Vertit Acidaliis Cypria virgo jocis:
Perſonam ſibi fingit Amor, Paphiique juventus
Regis, & antiquis legibus ire negat.
Eventum neſcit Cythereia fabula triſtem,
Attamen & faciles improbat illa faces.
Semper habet quoddam tragicum Venus, & ſua non vult
Proſtitui nimiâ commoditate bona.
Felix, ô nimium felix, Regina Dione,
Portio ſi ſcenæ cui licét eſſe tuæ.
Angitur atque angit, capit & captatur amator,
Et curis pretium mutua cura facit.
Tunc poterit miſeris jucundior eſſe querela,
Anxia cum parilem ſentit amica metum.
Hæc illa eſt merces, quâ deliramus amantes,
Qui ſapuiſſe cupit, deſipuiſſe cupit.
Sit dolor & luctus Paphiis ſuccumbere regnis,
Gaudia cede Venus, & mala tanta feram:
Namque ubi ſopitis deſæviit aura procellis,
Tunc poterunt teneri bis placuiſſe ſales.
Erubuit tandem VINDINGI Erycina labores
Fauſtaque jam cupidè flammea pandit amor.
Scena tibi torus eſt, heic exerceto lepores.
Gaudiaque ambiguis intemerata moris.
Ludite, jam ſpatium lepidus circumſpicit hæres;
Feſtinato parens, ſcena ſat ampla patet.

Digitized by Google

TUMULUS (25)

Nobilis & Generoſæ Heroinæ

SOPHIÆ BRAHE,

Illuſtris & Generoſi Herois

OLIGERI ROSEKRANTZII

deſunctæ Uxoris.

Illuſtres manes lamentandaſque parentis (lugent
Umbras tergeminamque necem Roſekrantzia
Stemmata, fatalemque ſuis rediiſſe Decembrem
Aſpiciunt, multoque annum cum funere claudi.
Creſcunt morte dies, redeuntq;in pulla Calendæ
Syrmata, ſeclorumque ordo per buſta ſeneſcit,
Partiturque ævum ſpatio ſibi præfica juſto.
Nondum ſopiti leſſus, non limine luctus
Exceſſit Procerum, cinereſq; animare tepentes
Mors parat, & calidis buſta ingeſſiſſe favillis.
Fœminei BRAHÆA chori generoſius augmen
An tibi fata nocent & inexorabile pactum
Ferrati penſi? rumpantur corpore nervi
Et carnis compago hujus, cum fœnore lethum
Advenit, & largâ penſat mercede dolores.
Exuitur mundus, caligenteſque tenebræ
Mutantur meliore die, prope cernere Jovam
Et trinum numerare Deum mens enthea geſtit:
Quæque animo ſperata olim volvebat anhelo,
Uberiora videt; in lucro triſtia ponit
Temporaque aſſiduo quondam exantlata labore.
Si foret adverſis cœlum mercabile certis,
Quis vitæ extendi curſum, momentaque quævis

Ingenti cumulata malo ſufferre negaret?
Æterni quam meta procul! nos limite parvo
Cogimur, atque brevi gyro deſcribitur ætas.
Illic certa quies, nullis abrupta procellis
Otia tranquilloſque dies ſpatioſius ævum
Semper habet, neſcitque immenſum tædia tempus,
Horæ inſtar ſanctis eſt millenarius annus.
Hæc animo BRAHÆA tibi ſedere fideli;
Hinc terræ tam vilis amor, cœleſtia cordi
Jugiter arriſere pio. cum pallia latè
Penderent humeris & veſtri ſplendida ſexus
Veſtis, morderetque auratum fibula ſyrma,
Antiqui obverſari oculis documenta reatus,
Impuræque inſigne luis vidiſſe putabas.
Tu magnus pietatis honos, tua limina ſummi
Hoſpita tecta Dei cœlique palæſtra fuere.
Cum matutino pallerent ſydera Phœbo,
Aula replebatur cantu; cum pronus Iberam
Sol portam intraret, magnum reſonare Tonantem
Mens erat, atque diem ſanctis clauſiſſe querelis.
Manibus OLIGERI bene ſit; ſuper aſtra locatus,
Quod ſperabat, habet; placidè BRAHÆA quieſcis
Et ſanctis aſſcripta choris complexibus hæres
Conjugis, & mentem neſcis ſaturare beatam.
Dum ſtellas ſuus error aget, dum littora pontum
Arctabunt, nomen veſtrum pietaſque perennet.

Digitized by Google

NÆNIÆ (26)

In obitum

Ampliſſimi & Conſultiſſimi Viri

JOHANNIS FRISII

Conſulis quondam apud Ripenſes primarii.

Occidit, & late ſpargit ſua fata, nec urnam
FRISIUS unus habet; publicus ille rogus.
Heic trabeæ, faſceſque ſacri, pullæque curules,
Et lepor, & legum non temerata fides,
Atque laboratæ cumulata negotia vitæ
Et patris & magni Conſulis acta jacent.
Quid gemis o ſoboles effœti lenta Parentis
Funera, & emeritos fata morata dies.
Hamatis ne forte putes licuiſſe Deabus
Rumpere laſſata fila voluta colo.
Vivitur ad placitum cœli, non altera lex eſt
Quæ poterit metas accelerare necis.
Hinc auguſta trahunt meliores ſemina mentes
Labuntur vitæ hoc dinumerante vices.
Hinc ſortes hinc fata domus. hinc orbita rerum
Ducitur &, ſtulti queis maçerantur, opes.
Omnia diſpenſant placidi ſuffragia cœli
Et tribuunt cauta munera tanta manu.
Exegit ſtadium Genitor, quod ſanxerat æther,
Altaque propitio numine ſecla videt.
Exhauſit quicquid fati menſura faventis
Contulit, & tali ſors bene fida viro.
Nil habet infelix tumulus, nil præter inanes
Relliquias & quæ contegit oſſa ſolum.

Digitized by Google

Ille calor mentis, ſapidique in pectore ſenſus,
Et quæ rara ſacer ſpiritus intus alit,
Famaque non propriis contenta quieſcere terris
Deſpicit informi marmore velle tegi.
Obruit incautos & totos funere condit
Et penitus crudum comprimit urna genus;
Si gens non ultra præſens ſapit, & ſua neſcit
Aut decora aut quali fomite corda tument.
Innocui cineres, Divumque auctura penates
Qua demum umbra poli ſede beata viges,
Aſpice creſcentes meliori ſorte nepotes
Et toties de te nomina nata viris;
Aſpice jam tumulum violis & vere recenti
Spargit & amiſſum Neptis adorat avum;
Non ultra miſeræ ſentis diſpendia vitæ,
Aut querulos ſubito diſperiiſſe dies;
Mens olim jam pacta Deo melioribus annos
Induit auſpiciis & ſua lucra videt.
Heic ubi purpurei ignorant occumbere ſoles,
Et viget æterna pace beata quies.
Tum vixiſſe juvat, cum te ſuper aſtra locatum
Fama vehit nullo jam temeranda rogo.

---

(27) EXEQUIÆ

Illuſtris & Generoſæ Heroinæ

JUTTÆ GYLDENSTIERN,

Illuſtris & Generoſi Herois

DN. TAGONIS TOTT,

Domini de Erichsholm/

Equitis Aurati Regni Daniæ Senatoris,

& in arce Malmogienſi Præfecti

Regii piè defunctæ Uxoris.

1650.

Ab-

Abripimur miſeri, fatique ruentis in arma
Lis ſumus, & ſubitæ dedita præda neci.
Nec ſenium cani, nec canos meta tuetur
Longior, aut juvenes ſpes animoſa dies.
Labimur, & facili ſolvuntur ſtamina niſu,
Nec tardant fluxas vota iterata colus.
Ne tibi ne ſoles homo polliceare futuros,
Nec cura incertas diſpoſuiſſe vices;
Vitæ quicquid agis, lethi ſua bella parantis
Invidia eſt, jam te jam cecidiſſe velit.
Forſitan innocuis quodcunque inviderat annis,
Apponit fatuo triſtior urna gregi.
Sancta fides non ulla tui reverentia porro
Numinis, aut ſociæ poſt pietatis erit;
Occidimus paſſim, & paribus confundimur urnis,
Seu gens ſancta ſumus, ſeu male ſana cohors.
Nec pretium pietas, nec mens famulata Jehovæ
Invenit, aut ipſi vita probata Deo.
Ecce jacet tua fida comes, nunc portio cœli
Reddita, & è re nunc *aurea ſtella* cluit;
Et propior jam facta tibi miratur Olympi
Atria, & æterno templa coæva Patri.
Inde maritalis percenſet gaudia vitæ,
Gaudia grandævo quæ placuere Seni.
Et ſi fas terras ſanctis ſubiјſſe relictas,
Excubat ad thalami pervigil illa fores;
Et gemitus numerat crebros, & flere Maritum
Ægrè eſt, ac fatis ingemuiſſe ſuis.
Magne ſenex, tremulos luctu quid conficis annos?
Reddita jam cœlo eſt *aurea ſtella* ſuo.
Forte per illunes niteant cum ſydera noctes
Factaque jam damnis ditior æthra tuis,
Illa levi flammâ, vel forſan ſydere toto
Amplexus repetet delitiasque ſuas.

Hoc eſt affini ſociaſſe cubilia cœlo,
Cum ſit ſtella poli, quæ prius uxor erat.

---

(28)

Præſtantiſſimo Juveni Viro

ELIÆ RESENIO,

Cunabula Salvatoris metricè enarranti.

1650.

Dum procul excelſi pignus venerabile cœli
Naſcitur, & proprium mater adorat onus,
Paſtoreſque ſtupent clamata bovilia tanto
Nixu, atque infantis conſcia tecta Dei;
Verſibus argumenta tuis ſit prodigus æther,
Et Deus, atque ultrà ſi qua fuere poli,
Quæ vel virgo parens vidit, vel cœlica cantu
Agmina rurales edocuere caſas.
Reseni ſpes ampla tui columenque Parentis,
Non alios decuit plectra ciere modos,
Quam quibus æterni veracia ſcita Tonantis
Pandis, & afflicto pharmaca miſſa ſolo.
Cernitur in caulis miſeri ſpes anxia mundi,
Depoſitum cœli delitiumque Patris.
Facundum modò tende chelyn, fidibuſq; canoris
Incipe & Angelicis metra refunde choris;
Conveniunt caſtis Divina Poëmata Muſis,
Sic & non aliter ſe cupit æthra cani.

(29)

Digitized by Google

(29)

Viro Excellentiſſimo,

D. M. PETRO J. KRAGLUND,

Diœceſeos Ripenſis Epiſcopo Summa in Theologia Laurea, honorumque ampliſſima incrementa quam feliciſſimè eveniant.

1653.

Hafnia, quæ magnæ properata negotia Balthes,
Et deſudantem circum commercia Mundum
Aſpicis, & feſſas portu meliore carinas
Laſſatosque foves nautas, & lenta viarum
Tædia non uno detergis ſedula lucro,
En tibi dum moritur ſterili decus omne Decembri,
Præcipitemque rapit declivis ſignifer annum,
Et trabeas Doctis & magna vocabula Phœbus
Parturit, ac grandi conſcendit pulpita plauſu;
Egelidamque anni pompâ graviore ſenectam
Penſat, & effœtos facit infloreſcere menſes.
Nil ultra vulgare placet, vocalia Pallas
Atria & Aonias percellit fortiter ædes,
Abſtruſoſque aperit penitus Doctrina receſſus.
Diſcite mortales, quâ ſurgat origine virtus,
Quos numeret proavos, magnosq; à ſtirpe tribules.
Scilicet hanc labor & longus proſeminat uſus.
Et duros tolerare ſciens patientia caſus.
Hos Dea natales, hos ortus maſcula virtus
Novit, & infantis æquat cunabula mundi

Syderaque & ſummos contingit ſanguine cœlos.
Quid juvat inſcribi cinerum cuſtodibus urnis
Majorum titulos, unoque minora Tonante
Nomina & innumeras retro percenſere curules.
Non hoc non pretium famæ impetraverit un-
Si parcas operæ, ſi te ſocordia pigrum (quam;
Affligat terræ, ſi menti nobile deſit
Robur, & imbelles trepident ad pondera ſenſus,
Nec frater nec amicus eris virtutis, at omni
Scriberis populo proprii mala fabula ſecli.
Aſt ſi te mentis generoſior impetus urget,
Et vigilare facit, ſi juſſa magiſtra cerebri
Tota facultatum collegia juncta minorum
Accipiunt, rectique modum limenque decori
Tranſiliiſſe timent, brevior ſi portio vitæ
Fœta bonis fuerit ſtudiis, momentaque ſacris
Partitur curis prægnans menſura dierum;
Jam Therſite licet genitus patre, & tibi mammas
Pauperies ſuxiſſe dedit, te patria civem
Thule, aut exuſtus Garamantum dixerit orbis,
Scriberis famæque hæres lætabileque ipſi
Virtuti pignus, & ſi quæ poſtera mundus
Decrepitus generis venturi ſecla videbit,
Te diſcent nomenque extremum excurret in or-
bem. (cundis

Antiſtes KRAGELUNDE Pater procede ſe-
Cominus auſpiciis clariiſque oſtende theatris,
Unde ea pars oritur noſtri, quæ ſola Parentem
Æthera & altrices reputat pro matre Camœnas;
Et quæ mortales animas commercia Divis
Aſſociant, ſpondentque polo meliore locari
Hæc latet abſtruſis concluſa ſcientia venis
Mentibus inſipidis populoque ignota profano.
Hoc eſt ſcire Deum, qui ſe menſurat, & ipſe
Cun-

Cuncta ſui ſecreta videt ſibi pervia ſoli,
Indigenamque æternum habitat Deus incola lu-
Qui verbo immenſi diffuſa palatia cœli (cem.
Et tantum molitus opus, geminoque ſub axe
Juſſit inexhauſto decurrere tramite ſtellas.
Qui ſolem pleno voluit ſplendeſcere vultu
Nonque ſuis Phœbes reparari cornua flammis
Aſt infanti ignes emendicare nitore.
Et ne vaſta poli ſubjectam machina terram
Opprimeret, propriiſq; involveret æthra ruinis
Quæ mare, quæ gremio tellus ſpatioſior ambit,
Aëre ſuſpenſam tibicine fulſit eodem,
Hic medius pluvias & amicos frugibus imbres
Parturit, ac totos latè rigat ordine campos;
Et tempeſtivo languentes rore maritat.
Hunc omnes trahimus & hianti reddimus ore,
Ille indefeſſos pulmonum infrigidat æſtus,
Atque fatiſcentes reficit ſpiramine folles.
Non cerni facilis, nulli palpabilis unquam.
Naturæque tamen defectas corpore partes
Sufficit, & vacuum toto procul orbe relegat.
Jova parens ævi, cum nos deduxerit ordo
Ad vicina magis, quam te veneramur, & illa
Tam validâ fabricata manu miracula rerum.
Quæ Pater Oceanus fœcundis abdidit antris,
Et diſtincta vagis ambagibus exſerit alma
Terra parens, neſcitque ſuos numerare colonos.
Cuncta tamen ſordent projectâ vilius algâ,
Cum Patris exſculptos ſimiles ab imagine vultus
Ætherii, faciemque illam referentia cernas
Ora, atque ingenii, quas commendaveris artes,
Et memores rerum vires, & preſſa tenebris
Quæ poterit ſecreta intellexiſſe facultas.
Talia dum teneris tecum emeditaris ab annis,

Et Phœbum pariter, pariter juveneſcere Muſas
Aſpicis, atque ingens doctrinæ accedere pondus,
Muſarum clarios juvat irrupiſſe receſſus,
Abſtruſoſque ſinus & docta ſilentia Pindi
Excutere, & cunctas animis admittere Divas.
Otia damnantur quod decurtata diei
Invidet hora tibi, fœtæ fuligine noctes
Attribuunt, & adhuc vicinis fuſca tenebris
Purpura, quâ primi decus interſtinguitur ortus.
Illa quies animi eſt, doctæ impalleſcere chartæ
Cum licet, & multâ tibi condere Pallade ſoles.
Omnis & in lucro labor eſt, ſic itur ad illud
Culmen & his emitur ſacræ reverentia mitræ.
KRAGELUNDE Pater meritam modo ſuſcipe laurum,
Quæq; tuis quondam ſtudiis promiſit Olympus
Aonij decora ampla fori; nil Pieris ultra,
Quod numerabit, habet, nil quo cumulabitur illa
Infula & æterno virtus famulata Jehovæ.
Perge ipſi vigilare Deo, quos Phocidis aula
Ignorat titulos, ſummi domus inclyta Patris
Conferet, atque aliâ vittabit tempora lauru.
Sis felix ſoſpeſque diu, dum ſydera ſtabunt,
Dum maris horreſcent vicini murmura Ripæ
Damnoſaſq; minas, nomen cum ſole perennet,
Famaque poſtremum KRAGELUNDI enaviget ævum.

Digitized by Google

In obitum (30)

Nobiliſſimæ Matronæ
OLIGAARD SEHESTED
Dn. NICOLAI KAAS
defunctæ uxoris
1655.

Vita quid & mors eſt tetricæ niſi portio ſortis,
Et mors vita foret, ſi ſine morte foret;
Nunc vitæ tibi curſus erit ſchqla mortis, & inde
Quod vixiſſe velis, ſit didiciſſe mori.
Nam tantum a letho diſtat, quam tranſigis, hora,
Quàm procul umbra tuo corpore abeſſe ſolet;
Ne canat idcirco de te mors atra triumphum,
Ancipitem vitæ fac meminiſſe modum.
SEHSTEDIAM petiit primâ exturbare juventâ
Et tenerum ætatis mors pepuliſſe decus;
Sed cui damna parat, lucro cumulatius omni
Æternis fecit luxuriare bonis;
Et vitæ dum rumpit iter, nil præter & umbram
Exuviaſque leves ſe retuliſſe videt.
Vita manet, ſummo quæ facta æquæva Parenti
Mortis abætherea deſpicit arce minas.
Sæviat, & cunctos citet in nos Parca tumultus,
Et ſecet infeſtâ ſtamina pauca manu.
Vita per & lethum & per triſtia jura feretri
Occupat æternos, quos habet æthra, dies.

Digitized by Google

(31) Nuptiis

VITI BERINGII & ANNÆ

Dn. Nicolai Petræi S. S. Theologiæ Profeſſoris filiæ.

V*itus* amat, vicere genæ, vicere lepores,
Artibus ô bene ſit, blande Cupido, tuis,
Nec melius quicquam veſtræ potuere ſagittæ
Seu facis iſta puer, ſeu facit illa parens:
Ille decus Phœbi languet, quo pectore Pallas
Conditur, ecce aliæ delituere Deæ.
Nil magnum jam plectra ſciunt grandeſque co-
Aſſuetos quondam dedidicere modos; (thurni
Nulla fides calamo, quicquid dictaverit æſtus
Lætior id totum dextera prompta notat.
Ampullas ſolers & verba ſonantia vitat,
Sola placent dici quæ velit *Anna* ſibi,
Hiſtoriæque omnis ſcribenti invertitur ordo,
Totumque auctoris Virgo reformat opus.
Non grandes animas, non decantata Tonanti
Prælia & irati perfida bella ſoli.
Auguſtaſve iras Regum, Trojamque ruentem
Materiam ſcripti deſtinat ipſe ſui.
Sed Jovis in Ledam furtum mentitaque Cygni
Gaudia & alternis roſtra rotata labris.
Ac quoties tales laudavit Numinis aſtus
Fabula tota placet ſi modo vera foret.
Ah animis nomen quoties occurrit amicum,
Bellaque ſcripturus baſia ſcribit amans.
Et placet ipſe ſibi, quod ſic delinquere poſſit
Nempe aliquid gratum tam ſacer error habet.

Beringi

Beringi mi *Beringi* quid ſuavius omnes
Hiſtoriæ referunt, aut numeroſa Chelys.
Hic labor, hæc virtus, hoc eſt molimen amicæ
Falleris & falli ſic potuiſſe juvat.
Sit labris decus utque ſuum mel ſtillet ab ore
Quæ te fecerunt dememiniſſe tui.
Sponſa veni, quia forte tuo Pimplæa cubili
Invidet & noſtri cultior aula Dei.
Sola tenes, quicquid decima cum Pallade Muſæ
Deſcripſere novem, quodque habuere prius.
Sit mora ſit procul hinc, ſi te lenteſcere ſentit,
Quæ tibi debentur gaudia, Muſa velit.
Et tu ſponſe tuos maturè præcipe luſus,
Et voti urgeto debita penſa tui
Non modulis ultra locus eſt, cito circulus exit,
Nec tibi cunarum diſplicuere ſales.
Si meſſem ſperas, herbas ne ſperne tenellas;
Fallere cultores vix ſolet illa ſeges.

In Congreſſum (32)
Sereniſſimorum & Potentiſſimorum
Orbis Arctoi Imperatorum
FRIDERICI TERTII
Daniæ, Norvegiæ, Wandalorum, Gothorumque Regis, &c.
&
CAROLI GUSTAVI
Sveciæ, Wandalorum, Gothorumque Regis, &c.
qui Friderichsburgi factus eſt 3. 4. & 5. Mart. vertentis Anni 1658.

Digitized by Google

Gentis Hyperboreæ gemini, duo Numina, Reges
Adſunt, pande ſacros Fridriciburga lares;
Et tua fac niteant meliore palatia pompa,
Sedis & auguſtas ingeminato vices;
Et bene dic Dominis, iſti bene dicito luci
Quâ liceat tantos tam prope noſſe Deos:
Quâ coëunt pax alma, ſalus, & maſcula virtus,
Hæc verè eſt niveo vellere nata dies:
Alter habet titulos & amica vocabula pacis,
Nomen at alterius robur & arma ſonat;
Alter pace bonus, belli virtutibus alter,
En belli & fulgor pacis & omne decus.
Enumeret toties duplices modò Roma ſecures,
Nil tamen auguſto hoc compare majus erit.
Vive diu FRIDERICE, ſuperſis CAROLE, vertat
In Moſchum & Turcas bellicus ille tremor.
Sit diuturna quies Regi, qui nomine pacem
Nuntiat, & Cimbris otia tuta ſuis.
Victricem Regi portendat adorea laurum;
Quem vigor atque ipſum nomen ad arma vo-(cat.
Armaque ſic faveant paci, pax militet armis,
Dum CAROLUS ſoſpes, dum FRIDERICUS erit.

---

(33) Ad

CAROLUM GUSTAVUM

Suecorum Regem,

1658.

Sis ſoſpes, fauſtiſque avibus, Guſtave, venito,
Quàm ſunt adventu tempora feſta tuo.

Nam

Digitized by Google

Nam belli princeps modò ſanctæ gaudia pacis
Ingeminas, multum & proſperior a facis,
Dum tam mitis ades, poſitis clementior armis,
Omnemq; Auguſto diſcutis ore metum,
Splendidior titulis pacis, qui prælia tractas,
Sic ut nolueris quid nocuiſſe bonis.
Bellum erat, & noſtros cumulata pericula Cim-
Et cæde & variis diſtinuere malis, (bros
Antiquâque ferè depulſæ ſede Camœnæ,
Plorabant Clariæ damna futura domus.
Sed prohibes timuiſſe Deas, Phoeboque redonas
Otia, & aſſueto pergere more jubes.
Conjuncta hinc Muſis ſua templa & ſacra cole-
Euſebie, veluti tempora pacis erant. (bant
Aſpice quàm multo reſonent delubra Tonante;
Sedulus & proprios formet Apollo lares.
Hoc opus, hæc animi eſt clementia, Carole, ve-
Qui facis innocuas arma fovere Deas. (ſtri,

---

(34)

PAX RUPTA.

1658.

Dum furit, & dubio confundit bella tumultu,
Exhauſtaſque urget gentes Bellona, nec ullam
Arctoi fas eſt partem ſegneſcere mundi,
Jura abeunt multoque olim inveſtita Tonante
Fœdera rumpuntur, pacis tutela decuſque;
Et ſceleri fas omne datur, cædesque protervè
Ingeminat mortale genus, nec triſtibus auſis
Obſtat, at æterni teritur reverentia cœli. (dum.
Arridet modò quodque nefas, quodcunq; nefan-
Laudatur, qui jura terit; plauſumque meretur.
Qui

Qui Divos hominesque animo deſpectat iniquo.
Hac emitur mercede quies, atque ocia ſurgunt.
Et debellatam tranquillant altera ſortem
Tempora, & afflictis redeunt ſolatia rebus.

---

(35)

VICTORIA DANORUM.

1659.

Fauſta renaſcentes ſumunt exordia lauri,
Et Danis reparatur honor, redivivaque ſurgit
Gloria, & antiquas pompoſior explicat alas,
Audirique cupit; quà ſol brevioribus horis
Anguſtatque diem, tacitæque ſilentia noctis
Ampliat, & Boreo citius devolvitur axe,
Arctoas lætis complet rumoribus urbes,
Atque triumfali tranans ſuper æthera cornu
Buccinat, & populos decora edocet iſta rigentes.
Jam didicit vinci Suecus, jam frena momordit
Iſta vagabundæ perjura licentia linguæ,
Fruſtranteſque logi. dubiam jam vindice ferro
Liberat æthra fidem, nonque ultra ſontibus auſis
Miſceri patitur toties juratus Olympus.

---

(36) Ad

SCHACKIUM.

Adjicitur titulis reparata *Fionia* regni,
Fitque ſuo tandem grata rapina Duci.
Jamque placent artes, jam juramenta Suecorum
Atque doli, queis ſeu compede vincta fuit.
Ut ſic ad patriæ reveniret portio corpus
Lætior, utque armis ſic repetenda foret.

Non

Non ultra infeſto disjungimur æquore cives,
Fraudibus aut Gothicis diſſociantur agri.
Sat ſceleri licuit, ſic ſpretum vindicat æther
Numen, & adſcriptum in fœdera rupta Deum.
Macte animis SCHACKI, Te ſecula ſera loquen-
Et tua jam Suecis nomina terror erit. (tur,

(37)

Rupti fœderis Pœna.

Exſuperat tandem juſtæ fiducia cauſæ,
Eluſamque diu vindicat æthra fidem.
Sat ſceleri licuit, non impoſuiſſe Tonanti
Fruſtra erit, aut falſò in pacta vocare Deum.
Namque odioſa Deo eſt perjura licentia linguæ,
Et quæ pacta fide, verbaque mente carent.

(38)

In obitum ELISABETHÆ D. Mag. LAGONIS VELLEII νῦν ἐν ἁγίοις defunctæ uxoris 1659.

Invidit requiem Eliſæ mors atra beatam,
Et feſtas vetuit rumpere fila colus;
Sed dum parcarum percenſet rapta labores
Jamque hoc jamque illud falce retexit opus,
Quæ prius edixit non rumpere ſtamina divis,
Incauta ſecuit præcipitata manu.
Exclamatque ferox? quid jam parſiſſe juvabit,
Quæ amens invidi gaudia, ſponte tuli.

Ad

Ad requiem rediit Domini, nec tendere contra
Fas fuit, o requie fœmina digna poli.
Scilicet ambiguo pietas non militat ære,
Et mortis ſpernit imperioſa minas.
Erret & immenſo ſe crimine mundus onuſtet,
Plus habet hic vitii, plus habet illa Dei.

---

(39)

In obitum
JOHANNIS POUCHII
Pharmacopolæ Ripenſis.
1659.

Pouchius occubuit, communem fleto ruinam,
Et velut ad proprium plangito Napſa rogum.
Namque Machaoniæ ſpes altera concidit aulæ,
Et nutat dubio poplite quaſſa ſalus.
Quaque jacet tymbâ, cumulata ſcientia rerum
Conditur, & medica clarus in arte labor.
Et quæ mille malis totidem medicamina norat
Artificis toties cura probata manus.
Et vigor ille viri, & quæ ſæpe ſtupentibus ægris
Pro doſi centena vox medicantis erat.
Cuncta tulit longæva quidem, tamen ocyor æquo
Hora, & tam miſeras nil miſerata vices.
Crudelis nimium, fatoque injuſtior ipſo
Nox, quæ nolueris hoc licuiſſe tibi.
Amodò te, Phœbe, ſolito ſine tranſiget igne,
Et proprium faciet te doluiſſe nefas.
Vos ſolæ gaudete neces, nam ſpicula veſtra
Immenſum poſt hæc funera robur habent.

(40)

HOMAGII (40)

Solemnem actum, quô

Sereniſſimus & Potentiſſimus Princeps

FRIDERICUS III.

Daniæ, Norvegiæ, Gothorum, Vandalorum Rex, &c.

Hæres Daniæ inauguratur

Ex alto fortunet Benigniſſimus
DEUS.
1660.

REgis Hyperboreï grandeſcit honoribus aula.
Atque hæres patrii ſcribitur ipſe throni;
Et titulis ſtabilitur ebur, cum ſanguine ſceptrum
Naſcitur, & cunas purpura ſacra decet.
Jam Regum eſt Reges gigni, diademata confert
Ortus, cum votis jam tacet urna ſuis.
Hæc ſunt faſtorum memori digniſſima cerâ,
Hæc ſunt Mœonio ſcribier apta Seni.
Mutatur ſeclorum ordo, jam ferrea Divûm
Auratâ incipiunt penſa rubere colô.
Seclaque texuntur fulvô meliora metallô,
Qualia nec Vatum fabula dives habet.
Has Saturne vices, hæc tempora Jupiter optas
Argento prudens antetuliſſe tuo.
Terrarum immortale decus, ſpes maxima cœli,
Atque ſalus Danis Rex FRIDERICE tuis;
Ecce tibi toto populoſa palatia cœtu
Sacramenta ferunt, plebſque Patreſque ſimul.
Non quâ lege tibi jurata dedere priora,
Dedidicit tales pompa ſecunda vices.

Nam

Digitized by Google

Nam mater *Regina* ſuo ſociata *Monarchæ*
Claret, uti ſolo Juno Tonante minor.
Grandia circumſtant Borei decora, inclyta mundi
Pignora, Regalis pignora Diva tori.
Eminet auguſtus *Princeps* interque *Sorores*
Agnoſci geſtit maſculus ille decor. (mni,
Quô modô utrumque latus Tegeæi claudit alu-
Igne minax Cypris, Lunaque Fratre tumens.
Firmatur cunctis Borealis gloria Sceptri,
Portioque Hæredes tot pretioſa manet.
Non ſummo tam læta dies infulſit Olympo,
Nec tot cœlicolis aula repleta Iovis;
Atria cum primùm aſtriferæ conſcenderet æthræ,
Et quateret juvenis tela triſulca Deus.
Aſpice Magne Heros ferventia gaudia vulgi,
Utque ratas læto ſpes canat ore ſuas.
Jam verè in lucro eſt, quicquid trucis orbita fati
Peccarit, jamque id ſic toleraſſe juvat,
Hæredem dum Te patriæ vidiſſe licebit,
Sceptraque Regali perpetuata domo.
Vive diu FRIDERICE, ſuperſit AMALIA,
Ut ſoboli Arctoæ conſolidentur opes. (Divæ
Dum ſolitos Titan curſu referetur ad ortus,
Et creperum noctis Cynthia verret iter,
Non deerit regnis hæres, cum grandibus aſtris
Sceptriferæ finis poſteritatis erit.

---

(41) NUPTIIS.

Clariſſimi Viri,

D. M. LAURENTII TRANII & CHRISTINÆ CHRISTIANI.

QUid juvat ulterius populos meminiſſe remo-
Atque pererrati diſſita regna ſoli? (tos,

Uſ-

Uſque quid arrident Patavinæ gaudia terræ,
Romaque ruderibus ſemiſepulta ſuis,
Nos licet illecebris natura removit ab iſtis,
Arctoique minus luxurientur agri;
Non exhæredes voluit tamen eſſe bonorum;
Invenies & quæ ſunt placitura domi,
Pallada ſeu ſpectes, lauru dignabere Phœbi,
Et referes Clarii jura ſuprema fori.
Seu libet Idaliæ tete addixiſſe magiſtræ,
Eveniet votis pars bene ſerta tuis.
Tunc neque deliciis ultrà illectabere Romæ,
Nec poterunt Paduæ detinuiſſe ſales.
Tunc animo Phœbum, tunc dedignabere Muſas,
Virginibus potior tunc erit una novem.
Gallia delitiis rerum lautiſſima tellus,
Tuque triumphati Roma magiſtra ſoli,
Quid juvat aſſiduis feſſos erroribus annos
Uſque per ambiguas præcipitare vices?
Aut veſtras peragrare domos dubioſque receſſus,
Quos vel fons Rhodani vel Tyberinus obit?
Dum procul Eridani malè lentus obambulat arva
Hoſpes, & Heſperium ſedulus urget iter,
Exierat juvenis, jam jam vergentibus annis
Miratur ſerus tempora cana redux.
Dumque orbem creperus veſtigat in orbe viator,
Orbe caret, nec ſe ſentit obire ſibi.
Jam vigor & potior decedit portio vitæ,
Quæque ſolet Paphios hora decere ſales.
Succedit moroſa dies & ineptior ætas,
Quæ fugit Idalium ſeu furiata jugum.
Ludere conveniens juveni eſt, tunc oſcula ſumat,
Cum ſua maturo flore juventa tumet.
Ver ſerit, aſt æſtas ſata nutrit & educat arva,
Quæ legit autumnus, tarda tuetur hyems.

Ver

Digitized by Google

Ver hoc crede tuum, cum non luſiſſe pigebit,
Tunc tibi tunc poterit tota placere Venus,
Et Charis & quæ ſunt ſocialis gaudia lecti,
Tunc fas eſt patriæ, tunc meminiſſe tui.
Rudera Roma ſuis permitte vetuſta latebris,
Tuque procax faſtus Gallia conde tuos; (eſt,
Non ſunt hæc tanti, nec ob iſta ſeneſcere mens
Et Boreas dotes, quas mihi donet, habet.
Hic meus orbis erit, ubi ſacra jugalia Cypris
Inſtruat & placito det caluiſſe toro;
Macte pererrati, TRANI, poſt tædia mundi,
Nunc alios pandit Cypria mater agros,
Quales non fas eſt Rhodani meminiſſe ſub ortus,
Aut Moſæ ad ripas, aut ubi Rhenus obit.
Dum Venus ad nutus tibi vernas commodat ho-
Utere propitiæ commoditatæ Deæ. (ras,
Qua juvenis ſpargis modò fœta novalia fruge,
Hæc erit effœto meſſis adulta ſeni.

---

(42) NUPTIIS

Illuſtris & Generoſi Viri

JOHANNIS FRIS

Domini de Kraggerup

Et

Nobiliſſimæ Virginis

HEDVIGÆ MARSUIN.

Phœbe parens lucis lentas molire quadrigas,
Exſpectant reducem riſus amorque diem;

Ille

Digitized by Google

Ille Jocis inſtat, tædas parat ille jugales,
Atque maritalis gaudia mille tori.
Si potes humenti tantiſper abeſſe cubili
Tethyos, & veteres dememiniſſe Jocos,
Sparge comâ meliore polos trabeataque circum
Limina purpureas ingeminato faces.
Aut ſi detrectas, Sponſæ exorabimus ortum,
Gratius eſt, tenero quod micat ore, jubar.
Phœbe licet toto fruſtra tibi currere cœlo,
Sufficiunt thalamis labra genæque ſuis;
Lectum ſcande Frisi, rubuerunt aſtra maritæ
Et lepor, & primi pronuba flamma tori
Quod Batavâ quondam docuit te Cypris in um-
Quod te Lutetiæ præmonuere ſcholæ. (bra;
Experiare licet, tua ſacra ſilentia poſcunt;
Et Deus & votis nox genialis adeſt.
Non bellatrici dehinc inſudabis arenæ,
Impia nec pugnax induet arma manus.
Area lectus erit, hunc tu gladiator obibis,
Et cupies priſcas dedidiciſſe vices,
Bellandique artes. non jam decernere ferro
Fas erit, aut tumidas ejaculare minas;
Otia poſcit amor, thalamique modeſtia ſancti,
Non pugnare docet te, ſed amare Venus,
Idaliuſque puer; deſævit in oſcula fervor
Omnis, & amplexu prælia finit amor.
Mille Joci, totidemque ſales, totidemque lepores
Hæc ſunt infantis tela ſudeſque Dei.
Scande Frisi thalamum, ſolitos feſtinat ad ortus
Phœbus, & humenti ſydera turbat equo,
Jam tuus hic rivalis erit; dum tardat amator,
Gaudia naſcentis anticipato tori.

Digitized by Google

(43) HONORI

Illuſtris & Generoſi Herois

ANTONII REDZII

Domini de Bariſſtow

SPONSI

Et

Nobiliſſimæ Virginis

ELISABETHÆ SEHESTED

SPONSÆ

Sacrum.

Altera bella cupit modò REDTZIUS, & ſua Marti
Prælia & undantes tabe relinquit agros.
Non haſtæ, non tela manu criſpata minaci,
Sed jocus & riſus delitiæque juvant;
Iſta decent. hæc tela Deus cum matre Cupido
Vibrat, & alterno vulnere corda ferit.
Non pax certa Jovi, aut Gradivo à cæde calenti,
Sed bellatorem bella timere facit:
Nec tonuiſſe juvat, Genitor, qui fulmina torquet,
Horret ad Idalias, ſi volet ille, faces.
Et dulce eſt tamen iſta pati. mihi commoda cedant
Devicto, en ſervum, blande Cupido, tuum.
Iſti ſunt in amore doli; ſi viceris inſtat
Victus, & in damnis ampla trophæa parat.
Si fugit, à tergo jam certius ille ſagittas
Mittit, & urgentem fortius urget amor.
Si latet, è tenebris facibus deſævit & igni,
Et lentis urit pectora læſa moris.
Et tamen ille preces ac maſcula thura recuſat;
Obſequiis cedit, pareat omnis amans.

Diſce

Digitized by Google

Diſce novas Heros artes, quas flammea dictant,
Queiſque Dionei perſonuêre lares.
Qui neſcit vinci, nec vincere ſurdus amator
Noverit, hac emitur Cyprius arte favor.
Cede manus victas, ELISÆ cedito juſſis,
Et geniale tori devenerare ſacrum.
En tuus infeſtas ſubmittit ad oſcula criſtas
Mars, & privigni vincere bella jubet.
Jupiter & tenero blanditur ſæpe Nepoti;
I nunc, & mores Sponſe imitare Deûm.
En bellam, ſi bella cupis, Tibi ſopiat arma
Uxor, & inviſas temperet ore minas.
Scande Heros thalamum; quâ quondam ſpicula dextrâ,
Nunc agites tepidi tubera bina ſinus.
Virgo cita, non ille tuus dehinc prælia victor,
Pignora ſed geſtit dinumerare pater.

NUPTIIS (44)

NICOLAI VICHMANNI & CATHARINÆ PLUMIÆ

Dni Doctoris & Profeſſoris

CLAUDII PLUMII

Filiæ.

SEnſerat inſolitos VICHMANNUS pectoris æſtus,
Atque faces Paphias tacitoſque Cupidinis aſtus
Ignorans, animum quis demum impelleret ægrum
Languor, & aſſuetâ fraudaret corda quiete
Cogitat, ac flammas nutritque fovetque recentes.
Nulla Machaonii ſecreta potentia ſucci,
Nec medicæ vis nota herbæ, aut quæ pyxide multa

Digitized by Google

Auratis noſcenda latet panacea lituris (ta
Exturbare valet flammato incendia corde.
Faſtidita jacet Cyrrhæi gratia montis,
Et Clariæ ſordent artes, quæ tempora Phœbo
Pœoniiſque indulta ſacris, nunc tædia læſo
Inſpectata creant cerebro; parere recuſat
Senſus, & ad vultus acies diſcedit amatos.
Sæpe characteres optata vocabula ſignant,
Quæ fervens dictavit amor, erroreque dextræ
Charta verecundæ recitat ſua vulnera menti,
Teque ultro CATHARINA notat; tum pectore crebri
Erumpunt gemitus, ſimul & rubor ora colorat
Non ſuus, ac viſo confundit nomine vultus.
Hoc dudum aſpexit Paphio de vertice Princeps
Agminis Idalii, & roſeis jactantior alis
Advolat, ac teneræ blandè libanda parenti
Ora ferens fuſuſque ſinu ſua prælia narrat;
Exertanſque arcus infit: priùs exul ab aſtris
Æthereus cedet genitor, priùs æquora noſtrum
Deſtituent patruum, me quam mea ſpicula fal-
Scis Paphiæ Regina domus, ut pectora certis (lant.
Intempeſtus agam flammis, magis impete recto
Non ferit arva poli ſumma jaculatus ab arce
Cynthius, aut Phœbe creperis evecta quadrigis.
Seu placet occultos vulgo inſpirare calores,
Sive palam libet infeſtis ſævire ſagittis, (ptro.
Cuncta meo parent, penetrant quâ ſpicula, ſce-
Excipit orſa parens, vultum ſpeculata loquentis
Subridenſque animo: Quæ tanto prælia faſtu
Eloqueris? nam ſi telo Pangæa trabali
Atque cruentatis ſuperaſſes Biſtonas armis,
Non mage pompoſo recitares bella profatu.
Tunc ille: hæc noſtra eſt victrìcis gloria dextræ

Ere-

Erectos domuiſſe animos; ſine ſanguine nobis
Palma venit, niſuque levi ſpolia ampla parantur.
VICHMAND inſolito tandem vexatur ab æſtu
Tiro novus, patiturque mea modò lege jugari.
Et cupit implacidas amplexu expellere curas.
Scilicet ut Paphiæ declinent fulmina matris,
Orbe procul toto fugiant, vel inhoſpita terræ
Et ſubeant refugo pallentes ſole Mycenas,
Inſequar & rapido trepidantes igne morabor.
Si foret aut ſtudiis noſtrum evitabile pactum
Terrarumve ſitu, VICHMAND neſciverat ignes;
Conceptoſq; animis dudum exturbarat amores,
Aſt indefeſſo non vincimur uſque labore.
Tu verò ô veneranda parens miſerator amantem,
Atque puellares ducantur ſub juga ſenſus
Obſequioque ſuo doceant manſueſcere curas.
PLUMIAS eſt, quâ ſic miſer æſtuat, & ſibi cœlos
Stare putat cupidiſque moras innectere votis.
Audierat Cytherea preces & prælia nati,
Atque Cupidineis multum oblectata tropæis
Sæpius inſinuat puerilibus ora labellis.
Stellantique erecta toro ſua fræna capillis
Illigat, & laxas ſuſpendit jaſpide veſtes:
Tum flammis onerata manus velocius, inquit:
Ceſſanteſne iterum revocas ad caſtra penates (tis
PLUMIADUMQ; genus? mihi nota modeſtia gen-
VINSTRUPIÆ, pietaſq; ac immortale celebris
Nomen avi, quo nil præſtantius Hafnia vidit
Doctorum fœcunda parens. Sic dixit, & ipſo
Æthere digreditur, PLUMIOQ; in limine greſſus
Feſtinos ſiſtit. Penetrale receſſibus intus
Seſe aperit crebris, ſed quà diſcrimine parvo
Pars ſecreta domo patet interiore, puella
Juncta ſedet matri; verſatque ad munia doctas

Digitized by Google

Ingenioſa manus: campi velut aggere fœto
Lilia bina virent, huic ver maturius amplos
Indulſit laxare ſinus, jam flore parenti
Excipit auroræ radios ſolemque recentem,
Et calidas largis refocillat odoribus horas;
Aſt huic vix tenui natura puerpera rima
Diſrupit tunicas, primique crepuſcula Phœbi
Horret & ardentis ſitientia puncta diei.
Tunc confeſſa Deam, ſic ora potentia ſolvit:
Salve VINSTRUPIÆ ſoboles formoſa parentis
Inſigni prognata domo, paritura nepotes
Te dignos, quonam uſque libet ſervilia penſa
Et teretes agitare colus? accingere mecum
Atque maritales animis præſumito leges
Non humiles paſſura toros: modò Pœone toto
Et Phœbi dotanda ſacris; quæ commoda vitæ
Cœlibis aut ſterilem ſic tranſegiſſe juventam?
Exorimur cupido præda expugnanda marito
Et faciles in amore ſumus; truculenta Sabinas
Virginitas decet; in lucro eſt jactura pudoris,
Et perit ut crebro augeſcant hærede penates.
Hoc ſua VINSTRUPIO quondam EISENBERGIA conjux
Indulſit, materque patri; tu priſca tuorum
Fac poſſis exempla ſequi, non omnibus annis
Ludere conceſſum eſt. Juvenis quæ pignora cunis
Parva foves tremulo mulcebunt cana parenti
Tempora, grandis avo decor & ſolatia matri.
Sic ait, & tepido tetigit præcordia motu.
Dumque columbinis Virgo Cythereia bigis
Cyprum regreditur Paphio ſtipata ſenatu,
Agmine proſiluit medio, perque aëra præceps
Tranat Hymen; calamoſq; ſciens inflare ſonoros
Matris & edoctus modulos, his perſonat auras:
Exue

Exue Sponſe metus, atque augeſcentia lentè
Tædia, non ultrà dubiis jactabere votis,
Spem nunc portus habet, frænos CATHARINA momordit
Atque Dionæis paſſa eſt accedere regnis.
Nunc licet amplexus iterumque iterumque ciere,
Et placitos celebrare jocos. Quæ fortibus armis
Prælia perpetuo vidiſti exhauſta furore,
Nunc ſubeant, Venerique meæ ſub imagine tali
Sæpe move pugnas; ſint oſcuſa crebra ſagittæ,
Nervorumque vices ſinuoſo brachia nexu
Exhibeant, campi pro tempeſtate cruenta
Eſto torus, juvet hoc Paphii certamina Regis
Ingeminare modo; compenſent oſcula mille
Oſcula mille tuis raptim libata labellis.
Sit purus, ſit fœtus amor cum fœnore gentis,
Atque tenellus avi conſidat PLUMIUS ulnis
Æquiparans vultus patris, ſimulacraque matris.
Hæc modulatus Hymen velocibus æthera pennis
Perrumpit celeratque vias, Dominæque volantes
Prætergreſſus aves Paphias delabitur ædes;
Moxque ſoporiferus procedens Veſper olympo
Cantatos thalamo Sponſos ſociavit eodem.

EPIGRAMMA
AD SPONSUM.

IMplumes avium recuſat auceps,
Nec curat querulos adire nidos:
Sed dolis ſimulac ſit apta proles,
Et matris ſolitas relinquit ædes,
Auſa remigiis avita luſtra

Metiri, tenueſque agi per auras;
Tentat inſidias ſtudetque viſco
Et pedes tereti ligare nodo.
Tu matura tibi beatiore
Sponſe tempora ſorte conſecutus
Veros nunc PLUMIÆ prehendis annos:
Nunc præſtet cupido vices marito,
Quas dedit media nec ægra luce
Vati fuſca ſuo Corinnna, ſed quas
Solus ſcribere neſciat Poëta,
Solus audeat expetiſſe Sponſus.

---

(45)

ENEVALDUS PASBERGIUS

Αναγραμμ:

GENUS VALDE SUPERABIS.

Et genus & proavi & longævus ſanguinis ordo,
Sunt claris veluti certa tropæa viris,
Quorum intra metas proavorum ſiſtere virtus
Neſcit, & anguſto limite clauſa premi.
Nam mens plena ſui cœlo contermina quærit,
Sortis & invicta ridet ab arce minas.
Hæc laus terrarum dominos ſuper æthera tollit,
Scande huc, ſat poteris, ſi potuiſſe velis.
Macte animis Heros PASBERG, tibi velleris albi
Licia feſtivo pollice Parca trahit.
Et multo inflammans operoſum ſtamen in auro
Tramite deducit proſperiore dies,
Incipe labentis patriæ fulcire ruinas,
Atque ægras rerum reſtituiſſe vices.
Mars pater & belli furioſa licentia frænum
Audiat, & certos diſcat Enyo modos.

Sic

Digitized by Google

Sic GENUS & titulos VALDE SUPERABIS avitos
  Præmiaque à grata poſteritate feres.

ALITER.

GENUS LAUDE SUPERA BIS.

Dum terras luſtras alieno ſole calentes, (notas,
  PASBERGI, atque hominum ſcita vetuſta
Et mores & multiplicis commercia linguæ,
  Quicquid & ęgregium Gallus & Auſon habet.
Te propriis Rhodanus potiorem dicit alumnis,
  Teque optat Tybris progenuiſſe ſibi.
At Boreas ſolus tam fauſta prole ſuperbit,
  Et proprias Cimber noſcere gaudet opes.
I nunc vince GENUS, SUPERA BIS LAUDE tribu-
  Anteit, ignotis qui placuiſſe poteſt. (les

Ad (46)

GENEROSUM TOTT
ad exteros iter facientem.

Otia torpentes feriant, mens enthea cœlos
  Tranat & abſtruſi magna theatra Jovis;
Dumque alii tacito propellunt ſecula curſu,
  Et reſides annos luxus obumbrat iners.
Perpetuos haurit ſtimulos, atque æmula cœli
  Volvitur & motu ſplendidiore ruit.
Valde indignatur clauſtra, ardeſcitque morando,
  Et tarda immenſum tempora calcar habent.
Spernit humum meliore fuga, gremiumque re-
  Naturæ, & mundi geſtit adire ſitus. (cenſet
Cum ſole exoritur primo paribuſque rotatur
  Curſibus, & Phœbi lenta cubile ſubit.

Digitized by Google

Non illam æterno ſudans Hyperione limes,
Nec terret nimio Zona peruſta gelu.
Oleniique minæ pecoris pluvialeque ſydus,
Aut turgeſcentis flamina dira noti.
Mens inceſſa Deo ventis dominatur & undæ
Arbitrio eludens aſpera quæque ſuo.
Infractoſque odere Dii convellere ſenſus,
Et pudor eſt forti velle nocere viro.
Rumpe moras, Totti, faſtiditamque quietem,
Et fauſta optatas ſorte capeſſe vias.
Laxentur tandem generoſo fræna calori,
Et ſpatio greſſus liberiore ferat.
Explicet auguſtæ præſignia munera mentis,
Ingeniique amplas nobilioris opes.
Te dudum æternis exſpectat fama quadrigis,
Te toto admittit nomina tanta ſinu.
Perge, dies lentos formoſior impetus odit,
Et ruit ignavos mens generoſa lares.
Ipſe favens cœptis famulantia commodet æther
Numina, & ad nutus excubet uſque tuos.
Sive Moſam Rhenique obitus magniq; trophæa
Cæſaris, atque ingens tranſgrediaris opus,
Et Batavos venias, torrenti ſemper Ibero
Et Tarteſſiaco nomina ſacra duci.
Seu Tameſin inſano miſcentem civica fluctu
Prælia, & in proprium ſtagna refuſa caput.
Sive Ararim Rhodaniq; citum ſublegeris æquor,
Aut Sequani luſtres vaſta theatra lacus,
Sit comes, & toto veſtigia ſtipet olympo,
Proſcribatque omni fata nociva ſolo,
Rerum teque uſu multo præclarius auctum
Tranſmittat patriis Jova benignus agris!

(47)

Digitized by Google

(47)

Pro Felici in exteros abitu
Generoſi Juvenis

OVENI TOTTII

Et ipſius ſtudiis adjuncti Moderatoris
Clariſſimi Viri

D. VITI BERINGII

Evergetæ & amici verè Pyladæi.

Te quoque Muſarum ſpes & ſincera, *Beringi*,
  Gaudia conſimili Numina lege vocant,
Atque jubent alio radiatos Sole Britannos
  Viſere, & extremo conſcia regna polo.
Sicne exoptato privabitur hoſpite Sora?
  Atque hoc Pierius exulet orbe lepos?
Jam pulſata ſilent tumido palatia plectro,
  Ignorantque ſacræ nobile murmur aquæ,
Antraque ſublimi toties laſſata Camœnâ
  Et Decus & ſolitum dedidicere melos.
Jamque præſagâ jactaverat arbore ſylvas
  Sora, & vocali laverat amne caput,
Impellet fruſtra ſitientes carmina quercus,
  Mœſtaque dehinc mutis proluet ora vadis.
Jam quo ſopiti fregere ſilentia Dani,
  Alterius vates poſt erit orbis honor.
Sed cur iſta queror? cœlo parere vocanti
  Quis neget, aut fatis, cum meliora ferant?
Tottius & meritis novus hæres inſtat avitis;
  Et patri & magnis Dania debet avis.

Z 5 Tot

Tot divis igitur merces placitura, *Beringi*, es;
Egregium eſt patriæ ſic meruiſſe fidem.
Ergo comes tanto princeps adjunctus alumno
Soſpes age atque pium ſuſcipe lætus onus;
Orcheſtræque ingens patriis amplectere curis
Depoſitum, & ſoli pectora nata Deo.
Seu Batavos redeas tumidos, ſedeſque canori
Barlæi & tali regna ſuperba viro;
Atque cothurnatæ mireris grandia Muſæ
Syrmata, & ingenii luxuriantis opus.
Seu juga vicinas Alpina terentia nubes
Tranſgreſſus Romæ mœnia magna ſubis;
Tota ſatellitio clareſcat ſemita cœli,
Et fluat auſpiciis orbita trita bonis.
Si tibi feſtino peragretur tramite tellus,
Inſternet vaſtos officioſa ſinus,
Sin Amphitriten Nereique invadere regna,
Cœruleaſque pares ſollicitare domus:
Manſueſcet latè placido Saturnius Heros
Æquore, & inſanas pacificabit aquas,
Caurorumque minas trabibus frænabit ahenis,
Civicaque excutiet fratribus arma feris,
Et Zephyros ad ſigna vocans melioribus auris
Æolus, & leni flamine mitis aget.
Ipſe ſerenato formoſior ore nitebit
Jupiter & triſtis victa recedet hyems.
Tu quoque Pimplæos imitatus luce lepores
Phœbe coma ſparges candidiore dies.
I comitate Diis, quibus abſentaveris oris
Beringi placidum Jova ſecundet iter.
Et reducem demum patriis indulgeat arvis
Heic ubi te votis uberiora manent.

Digitized by Google

Ad Virum Excellentiſſimum (48)

Dn. D. CASPARUM ERASMUM BROCHMANNUM

Sielandiæ Epiſcopum vigilantiſſimum, & S. S. Theologiæ in Regia Hafnienſium Academia Profeſſorem.

Quod ſi doctorum laudes jurataque Phœbo
Nomina ceſſantes animare in carmina Vates
Suffecere prius, tanto cur tempore differs
Calliope clariis *Brochmannum* ornare coronis?
Vile putas donum, cantu levioris avenæ
Si tantum moliris opus, cum celſus abundet
Fandi opibus, totaque extet Permeſſide clarus.
Delectant doctos tenues aliquando Camœnæ:
Aſpicis ut pleno ripas everberet alveo
Oceanus, fluvioſque tamen fonteſque minores
Excipit& tenui venientes murmure rivos.
Sic ſolet eſſe bonis venæ conatus amori
Pauperis atque rudi ſudatum incude poëma.
At tu, qui caneris, cœptis *Brochmanne* faveto
Atque comas onerent hederæ pallentis honores.
Quid primum memorem? ſeries immenſior urget
Carminis, atq; ipſos transgreſſa encomia cœlos.
Natalem primum tantique *Coagia* civis
Oſtentat cunas, cinerumque decora priorum
Hos infra ponit titulos & quicquid ubique
Auditur magnum. Sordet reptata Catullo
Verrona & magno ſedes celebrata Marone,
Quæ dedit Arctois *Brochmannum* Patria terris,

Exſerit alta caput tantoque ſuperbit alumno,
Proficimus ſenſim Dani, priſcaſque tenebras
Exuimus meliore die, modòque inclita mundo
Lumina largiti quodcunque laceſſimus ævum.
Ergo age fama prior radiatas omine cunas
Labraque miretur, Clarium ſtillantia nectar,
Et Platonis apes, gentis decus omne prioris,
Et quicquid majus vero ambitioſa vetuſtas
Finxerat, excedit *Brochmanni* gloria noſtri.
Heic juvat æternum ſpirantes æthera voces
Et ſuadam ſtupuiſſe ſacram, cum templa ſereno
Flumine percellit, ſolideque inſtillat olympum.
Tum fœtent Platonis opes atque apta Tonanti
Dictio ſydereaſque imitantia verba loquelas.
Hic Chriſtum cœlumque ipſum ſperataque cœli
Commoda promittit, quo votis itur anhelis.
Quid cum Pieriæ ſubſellia docta paleſtræ
Informans latè facundâ voce cathedram
Perſonat, ex alto ſacrata volumina diſcunt,
Et ſenſus volupe eſt intellexiſſe profundos.
Non alio pravæ plectuntur dogmata ſectæ
Impete, cum verum calamo victrice triumphat,
Eloquiiſque Dei pudor eſt obfundere nubem.
Scilicet is labor eſt, hæc ſcandala devitare,
Naſcentique obſtare malo, ne ſumere vires,
Et vitiare gregem poſſint contagia ſanum,
Ac reprobos primum leni emendare rogatu,
Tum brevibus terrere minis, vultu inde ſevero,
Tandem in perverſos ſanctos diſtringere faſces.
Sic intemperiem membrique pericula læſi
Pæonii tractant ritus. cum pharmaca morbi
Reſpuerint quævis, ferro expugnantur acuto,
Ne mala ſi ſuperent nimium vicina fatigent.
Heic ſumat feſtam victrix prudentia laurum

Æter-

Æterno ſuffulta Deo. ſic impia gaudent
Agmina veſanis ultro depellier auſis.
Aſpicito documenta ſui quam ſplendida ſpargat
Vera fides, adytiſque una ut concordia cunctis
Imperet, unanimi tranquillans omnia nexu,
Utque triumphatum ſub tartara ſchiſma releget.
Aſpice florentes meliori ſorte palæſtras
Muſarumque domus; veris imbuta juventus
Præceptis elementa ſciunt, maturaque rerum
Pondera concipiunt animis, ævoque ſequenti
Iſta inſtillabunt ſoboli momenta futuræ.
Sic modò ſepoſitis quæ deculcantur ariſtis
Grana reconduntur fœto inſpergenda novali,
Ut matura olim ſciat inflaveſcere meſſe.
Auſpiciis *Brochmanne* tuis ſic publica dextro
Ordine vota meant, ſinceraque provenit ætas,
Ætas, quam fulvo radiantia ſecla metallo
Non vincent, quamvis multum cantata poëtis.
    Pergito Magne ſenex operâq; laceſſere cœlum
Et patriæ vigilare bono, nos deſtinat ortus
His ſtudiis, vitæque jubet ſic tempora ſcindi.
Gratior ille labor, precio quem laurea nullo
Æquiparare valet, quique indignantia triſtis
Spicula livoris ſuperans ea ridet ab alto.
Hinc animi fœcunda quies atque ocia ſurgunt,
Ocia, quæ nulli poterunt æquare labores.
Ecce increbreſcunt Parcarum neſcia rumpi
Licia, Neſtoreamque parant tibi figere metam,
Atque dies ſpondent placide ſine nube ruentes.

Digitized by Google

(49) Viro Clariſſimo

D. M. CÆSONI NYSENO

Lauream Poëticam titulorumque augmentum ex animo gratulor.

SAncta Palatini creſcit cenſura ſenatus,
Nominibuſque adicit Caſtalis aula ſuis;
En ſuperinduitur Lauru, Cæsoque priores
Accumulat titulo ſplendidiore gradus.
Ipſa Magiſtralis livent inſignia Mitræ
Et proprium vellent ſat placuiſſe decus.
Sit ſtudiis Nysene modus, nil Pieris ultra
Nil Claros aut Dirce, quod merearis, habent,
Vel ſi plura tibi volupe eſt patrare decora,
Tertia quando velis, myrtea ſerta feres.

---

(50) AD
Clariſſimum Virum

M. VITUM BERINGIUM.

SI tibi pro numeris lauros numerabit Apollo
Veneat Eurotas & Pataræus ager;
Et tibi ſi totidem formabunt ſerta Camœnæ,
Cyrrha gemat nudos deſpoliata ſinus.
Pro lauro titulos, pro ſertis grandia ſpondent
Nomina & Aoniæ lauta decora domus.
Quid facies? non fas ſpoliari culmina Pìndi,
Sedibus aut pelli Numina priſca ſuis.
Quantum erit, in Claria tibi quod debebitur aula,
Si modò quod ſolvat, vix habet illa ſatis.

Aliud.

Digitized by Google

Aliud.

VItus amat Muſas, & ab illis *Vitus* amatur,
Virginibuſque poteſt ille ſat eſſe novem.
Qui tantum Nympha delirat amator in una
Sæpe gemit flammas incaluiſſe nimis.
Uritur & tantos ſuperat *Beringius* æſtus,
Et poterit plures demeruiſſe Deas;
At vos Pierides date gaudia plena marito,
Aut decimæ incipiet mox locus eſſe faci.

---

(51)

AD
Clariſſimum Virum
D. M. SEV: BENTZONIUM.

Scandit Apollineæ cathedras *Bentzonius* aulæ,
Palladiique refert jura decuſque fori.
Sparge Camœna roſas, & nectito tempora lauru,
Et frenat cupidas Purpura ſacra comas,
Atque triumphali digitus reſplendeat auro,
Et variet pretiis ſardonychata manus,
Iſte laboriferos abſolvet terminus annos,
Et fati quicquid hora ſevera tulit.
Phœbe parens Tymbræ, carè tua gloria venit,
Et vix ſunt tantis æqua brabia malis.
Quod non *Moſa* tuæ, non contulit *Adria* laudi
Non Schola *Lutetiæ*, non *Patavina* Claros;
Hoc valet Aoniis exſolvere feſta triumphis
Hafnia, & Europæ ſuſtinuiſſe vices.
Tu licet ingratum meritò incuſaveris orbem,
Abſolviſſe reum, quæ valet, Arctos erit.

(52)

Digitized by Google

(52) Ad

Reverendum & Doctiſſimum Virum

D. ERHARDUM JOHANNIS

Parochiarum Bretofft &c. paſtorem, cum ſacris initiaretur.

Perpetuos tandem rumpit fortuna labores
Atque graves penſat ſpes opulenta moras.
Tædia tempus habet ſerieſque operoſa dierum,
Fortiaque aſſiduum pectora laſſat onus.
Fer modo! nam ponet tumidas inſania criſtas
Et vanas finget turba ſevera minas.
Obfirma vires, animus ſit nolle moveri,
Difficiles aperit ſemita prima vias.
Poſt timidos patulo deducet tramite greſſus,
Tu modò cede homini, ſi graviora jubet.
Obſequio vinces. tonitru qui concutit orbem
Jupiter, emiſſo fulmine lentus agit.
Mugiat Enceladus, trepido malè tutus olympo
Horret. ſic ſummus, quod timet, axis habet.
Proximus ille Deis, quem non deliria frangunt,
Atque ſupercilio frons caperata gravi.
Vincere ſi poteris, feſtâ incingére coronâ
Namque gravi conſtat grande labore decus.
Sollicitas tandem damnas ERHARDE querelas
Et quinquennali tædia feſſa jugo,
Invidaque exſuperas placidâ faſtidia mente
Et tetrici rides tela retuſa Jovis.
Ad meliora veni tituloſque aſſume paternos,
Jam capiti dabitur infula ſancta tuo.
Atque humeris amplo deſcendit ſyrmate veſtis,
Veſtis honoratos ſueta decere viros.

Ipſa

Ipſa patent aditu Divina palatia toto,
Atque in devota plebs ſtatione manet.
Auguſtas invade domus, ſedeſque Tonantis,
Et novus inſolitis Myſta operare ſacris.
Aggreditor cœtus meliori lege docendos,
Et ſacra jam doctâ voce cathedra ſonet.
Abſint infidæ procul impia dogmata ſectæ;
Inſtilletque ipſum ſuada beata Deum.
Grex Helicona bibat, qui de fundamine templi
Proſilit undoſis luxurioſus aquis,
Quæ monuiſſe libet, vita monſtrato magiſtra:
Plus exempla valent, quàm ſine mente ſonus.
Auſpiciis ſurgant fauſtis exordia tanti
Muneris, & ſtudium proſperet omne Deus.
Perge placere bonis, populumq; animare fidelem;
Judice ſic referes digna brabia polo.

In obitum (53)

HELENÆ
Cujuſdam.

Inſanit Libitina ferox, fragilique ſenectæ
Invidet, & feſſas citat abſolviſſe ſorores
Et penſi emorientis opus, Helenamque feretro
Deſtinat, & tantos cupit inceſtare penates.
Sed facto dolet ipſa ſuo, quia præter inanes
Relliquias, tantique umbram memorare reatus
Nil maleſana poteſt. fatis ſupereminet ingens
Nomen, & innumeris diffuſa tribulibus errant
Stemmata, tranſabiitq; polos fama illa nepotum.
Non mors hoc vere eſt, ſed certa infamia mortis,
Exſolviſſe volentem animam, cupidumq; quietis
Corpus, & emeritis bene conſuluiſſe diebus.
Quære alios Manes, ô cæca potentia lethi,
Nil

Nil hic quod jactabis habes, quid ſarcina prodeſt
Corporis & crebris compago exhauſta procellis?
Mens ſuffulta Deo fato dominatur & urnæ
Deſpectatque minas & inexorabile penſum.
O Cæcæ mentes hominum! quid tempora vitæ
Annorumque moras vice menſurare dierum
Profuerit, ſoloſque ſenes celebrare beatos?
Vive tibi viveſque diu, ſi ſenſeris ævi
Supremam accelerare fugam, ſecurus obibis.
Non vitæ modulus ſenium facit; excute Patrum
Tempora & infanti contermina ſecula mundo,
Jam tibi decrepitus puer eſt, modicumq; videtur
Quantumcunque tuis adjecerit hora diebus.
Utere præſenti ſpatio, tibi ſerviat ætas
Tota ſciatque ſuos rediens aurora labores,
Atque laboratas operoſa crepuſcula luces
Excipiant, fugiatque ſuas induſtria metas.
Hæc ea canities eſt, quam moroſa ſenectæ
Portio & effœtum non unquam indulſerit æ-
Et laudi eſt vixiſſe diu, fatiſque nepotum (vum.
Oblectare moras annorum orbemque minorum
Cernere & emeritos trudentia ſecula Patres.

---

(54) TORUS
VULCANI ET VENERIS.

Vulcani thalamos claudique incendia Fabri
 Quæ dudum regnant, ferrea ſecla vident,
In luſus labor omnis abit, modo forpice trita
 Dextera mammarum collibus inſtat ovans.
Oſcula delibant fuſcata nigredine labra,
 Et nitidas radit lurida palma genas.
Torvum oculi radiant, ſcintillanteſque favillas
 Aſpectu referunt orbis uterque truci.

(55)

IN BRASICAM (55)

BERINGII.

Læta ſub umbroſis Soranæ collibus oræ
Virgineo floret *braſica* nata ſatu
Molle augeſcenti minitatur vertice cœlo;
Et brumam ſpondet mitior umbra brevem.
Naſcentes avidis radios Hyperionis ambit
Crinibus & patulo combibit ore Jovem.
Et quà ſupremo diſtenditur area gyro
Surgit & erecto ſtipite ſpernit humum;
Creſcenteſque ſimul deſpectat celſior herbas
Vicino veluti dux foret alter agro.
Attamen ima ligat rupes, ſcopuloque tenetur
Radix & trunco tendine lambit humum.
Et quod mireris crudeli ſaucius ictu
Creſcit & exitio nobilitatur honos.
Sic homini telo rumpuntur ſumma trabali,
Pectora & extremo ſpiritus ore natat:
Aſt ubi Pœoniis côierunt vulnera ſuccis
Pallida reſtaurat priſtinus ora color.
Hanc tibi perpetuo Venus aurea rore *Beringi*
Educat & gremio Naïs amœna fovet.
Non illam calido latravit ſirius aſtro,
Nec læſit gelidis nox inimica rotis.
Sed tibi formoſo viridantem germine frontem
Explicat & dulci diſtrahit arte comas.
Dicito naturæ ſpeculatrix turba profundæ
Quo tanta occulto gratia fonte ruat?
Cum neque deſectos terræ per viſcera nervos
Spargat, nec capitis ſit bene ſartus apex:
An ſic gramineo Floræ ſuccreſcat in antro,
Inſolitumque decus fœta propinet humus?

An

An ſtimulis afflata viri incrementa recuſet
Segnia & ignavum lenta ferire ſolum?
Grandeſcit præcox, caſuſque imitata futuros
Splendida multijugo fata lepore notat.
Naturam prævertit herus, genioque *Beringi*
Pluſquam cognato *braſica* rore tumet.

---

(56) IN CONCHYLIA

Experientiſſimi Viri D. D. LUDOVICI POUCHII.

Concharum facies, deſpumantiſque profundi
Exuviæ, patulo quas vomit ore ſalum,
Naturæ parientis opus geniumque loquuntur
Quæque latet toto vis ſpatioſa ſinu.
Eſt Deus in minimis, & res, quæ vilior alga eſt,
Magna creatoris ſigna potentis habet.
Non opus eſt cœlos tibi menſurare patentes
Aſtraque veloci præcipitata gradu.
Grande poteſtatis ut demirere ſupremæ
Robur & immenſâ facta decora manu.
Æquoreas ſcrutare domus, te littore toto
Sparſa docet fœdo concha ſepulta luto.

---

(57)

GRATIARUM ACTIO

pro honoribus Magiſterii. 1647.

Muſarum trabeas ævoque ignota priori
Præmia Pieridum cernunt geminata minores,
Et tantum creviſſe ſtupent; nunc tempora virtus
Signat & ad laurus metitur Apollinis annos.

Grande

Grande ſui pretium quondam mercede carebat
Ævo culta rudi virtus, cum crimine nondum
Liquerat exoſas Divorum factio terras.
Namque Deis homines intellexere magiſtris,
Gloria quæ ſummi cultu inclareſcere cœli;
Sed poſtquam nitido fluxerunt penſa metallo
Exhauſta meliore colo, tum ſerpere ſenſim
Cœpit & ignavum corrupit inertia vulgus.
Artibus & ſtudiis ſanis indicere bella
Pulchrum erat, & ſanctas pedibus triviſſe Camœ-
Atque ipſi inſultare polo, dignumq; brabeo (nas
Crimen habebatur atque ignorantia recti.
Angebat tum cura Deos, quo ſecula pacto
Emendanda forent, ut deſpectata Tonantis
Majeſtas ſpretumque inſtauraretur honeſtum;
Ac tandem priſcæ revocavit adorea mentis
Robora ſpe pretii. Laudiſque cupidine parvæ
Accenſi didicere Deos didicere decorum
Et laudi fuit eſſe bonum, ſed ſera Camœnis
Gratia & oppreſſis venit reverentia Muſis.
Jamque ſuis pretium ſtudiis invenerat augur
Phœbus, & auguſto reſerati tramite colles
Pierii Secretarum myſteria rerum,
Abſtruſaſque vices vulgoque incognita pleno
Gentibus indulſere ſinu; tunc impete multo
Certatum eſt, cui doctrinæ concederet omnis
Gloria & æternum frondentis copia lauri.
Pugnabant Peluſiaci gens æmula Grajis
Et rerum ſublimis apex, dum Marte potenti
Roma triumfato leges tranſcriberet orbi;
Pone ſequebatur flavo Germania vultu; (dam,
Atq; artes edocta bonas, verum horrida quon-
Cimbria tunc parili cupiens decorarier auſu.
His animus cœli fuit atria ſumma ſubire,

Ut

Ut Jovis arbitrio ſiſti contentio poſſet.
Ut primos tetigere lares, fulgentia latè
Culmina & abſtruſi patuere arcana receſſus.
Illæ intromiſſæ prope ſtellantique locatum
Æthereum ſolio patrem, turbamque minorem
Aſpiciunt trepidantque ſimul, tunc protinus omnem
Cur veniant cauſam ſubmiſſa voce recenſent,
Ægyptuſque prius ſepteno gurgite frontem
Irrorata infit: non divitis oſtia Nili
Jam celebrare libet pluviique ignara liquoris
Indigenis ſemper contenta rigarier undis
Tempe, aut latrati conſpectum Numen Anubis,
Sive quod immenſo fuimus velut horrea mundo
Sudataſque meo tranſmiſi vomere meſſes,
Gentibus atque ſibi poſt ſepoſuere Quirites,
Qua Peluſiaci cumulantur fruge Coloni;
Laus agitur major veſtroque affinia Cœlo
Præmia. Scis pater ipſe Deûm quàm nobile quondam
Barbara Memphis erat Clariis penetrale Deabus.
Prima vagabundas incerto tramite ſtellas
Aſtrorumque vias didici, quo turbine cœlum
Volvitur & quali defectu luna laboret,
Quæq; jubet magnum cauſa impalleſcere ſolem,
Atque poli ſecreta hauſi; mea regna palæſtra
Orbis erant, tyroque ipſis mihi venit Athenis.
Pythagoram teſtor Grajis qui prætulit oris
Ægypti noviſſe ſitus & florida tempe
Niliquc errores noſtrique ſtupenda Canopi
Dogmata, quæ ſanxit ſapientia priſca virorum.
Quid? Platonis apes ſtolidè ſua Græcia credat.
Aſt expleſſe viri ſtudium curaſque ſciendi
Socraticæ nequiit exundantiſſima mentis

Facul-

Digitized by Google

Facultas, atque æqua ipſis prudentia divis:
Sed noſtræ ſcrutatus opes arcanaque gentis
Perculit Ogygias facundis vocibus aures,
Ingeniis certare libet, cunabula vatis
Luſtrabam Pharii, magni qui buſta parentis
Et geminos cecinit fratres Stiliconaque fortem.
Cujus in effigie placuit ſibi Cæſar ahena.
Hic magni æquiparare ſonos affectat Homeri
Aſcræique ſenis tumidæ duo lumina Dirces
Atque Cothurnati carmen ſublime Maronis.
Et cum Pyramidum ſtupeant miracula cuncti
Bibliotheca mei magis admiranda Tyranni eſt,
Cujus tanta fuit ſelectæ copia chartæ (chas.
Littore quot rubro numerat niger accola con-
Jamque laceſſitæ fervebant pectora bile
Hellados indignata ſuæ diſpendia laudis,
Ipſaque ſupremi ſolium venerata parentis
Incipit: haud miror ſua Mauſolæa procacem
Ægyptum laudaſſe minus, monumenta pudendo
Ædificata lucro & putidi patrimonia ſcorti.
Qualia non unquam vidit ludibria Græcus.
Sed mea Pieriis tentari ſæpius antris
Laus fuit & cauſas rerum indagare latentes,
Semine quo mundus crevit, cur terra pependit,
Atque velut gremio nos ambiat Amphitrite,
Cur amat excelſa quodvis leve ſede locari,
Cur grave deſcendat, pluvias quæ ducat origo.
Et mundi tranſgreſſa ſitus, quid noſcitur ultra
Scire mihi libuit, ſedeſque ingreſſa perennes
Spirituum genus & terrenæ neſcia molis
Corpora naturamque omnem ſpeculata Deorum
Inſtitui rerum generales diſcere formas.
Hinc digreſſa ſolum quibus oppida quæq; ſtatutis
Quaque via mores bene formarentur honeſti,
Mon-

Digitized by Google

Monſtrabam legumque parens vitæq; magiſtra.
Si quoque poſt linguis quid honoris habebitur unquam
Græca viget vivetque diu, dum noſſe minores
Natales cupiunt terræ. at Memphitica primas
Occidit ad metas damnata perennibus umbris.
Nempe tot ingenuis effloruit artibus Hellas
Quot numerat Memphis tumidi vada cœrula Ni-
An fraudi nobis erit inviſiſſe remota (li;
Orbis & aſſiduo fuſcatas ſydere gentes,
Atque quid antiquos docuit Divinus Oſiris
Quid magni ſua ſcita ferant tumidique tiaræ
Arſacidum, atq; peregrinus quali indole Phœbus
Percepiſſe ſimul. mundi excutienda theatra,
Ut mundum docuiſſe queam. quid limite quoquam,
Auditur doctum non Grajis fontibus hauſtum?
Ingeniis certare nego, quia ſecula norint (rorum
Quàm dederim populis multum admiranda vi-
Dogmata & æterno poſſeſſas æthere mentes.
Aſſenſum meruit facunda modeſtia vocis
Græcia magna tuæ. Parcè tum Roma Quiritum
Percenſere decus cepit. quàm florida quondam
Itala terra fuit, pariter cum fortibus armis
Et Muſis punctum omne tulit. Sed ſponte fateri
Argivis multum ſe præceptoribus uſam.
Argis ſe ſtudia & legum advectaſſe vetuſta
Momenta & patriæ quicquid foret utile terræ.
Sed ſi certamen ſit, qua tellure Camœnæ
Floruerint melius vigeantq;, haud ultima nobis
Gloria debetur. quia quæ præeuntibus illis
Hauſimus immenſum nos auximus indole divâ.
Et velut eſt cunctis celebris facundia linguæ
Atticæ, & Auſonio pretium non defuit ori;
Nam-

Namque prius noſtris aſſueſcit vocibus uti, (vos
Quàm proprias norit puer. En vos Teutonas, &
Teſtor ego Cimbros, quanta ambitione latinè
Poſſe loqui petitur. Quæ condita pagina Græcis
Quondam habuit, noſtrâ dialecto expoſta leguntur.

Romulea quidnam memorem clariſſima gentis
Lumina? cumque ſuis exſultet Græcia doctis,
Et vidit celebres, & adhuc videt Auſonas orbis.
Adde quod & Grajis depulſus ſedibus exul
Poſſidet Auſonias multa cum pace Cathedras
Phœbus, & antiquis Tybrim præponit Athenis.
Si ſuperare tuas haud fas eſt Græcia laudes,
At ſaltem æquiparare licet. hac ſiſtere meta
Me juvet & placidè nutum exſpectare Tonantis.
Hinc cauſam meditata ſuam Germania geſtit
Audiri. propriiſque timet fruſtrarier orſis
Cimbria. namque illis paria enumerare paratum eſt
Heſperiæ ſtudiiſque ſimul & honoribus amplis
Ordinis Aonii. heic ſoboli noſcenda futuræ
Magnifico paſſim cudi monumenta paratu.
Hinc famulata Deo multum, admirataque terris
Pectora & ætatum decus antegreſſa priorum
Largo provenere ſatu. ſed nobile linguæ
Delitium Latiæ & gentes adamare profanas.
Tum pater æthereâ non altùm ſede levatus
Sic infit: pugnas retro per ſecula vidi
Atque cruentatos hoſtili ſanguine campos,
Hectoreas acies lentumque ad Mœnia Trojæ
Argos, cum incautas blandè populatus Amyclas
Idæus capta frueretur conjuge Paſtor.
Et memini Alcidæ monſtroſa pericula noſtri,
Geryonem cæſum, lernæque exhauſta venena,

Ut quoque ſubjecit laſſato tergora mundo.
Nunc alius populis animus mutataque mens eſt:
Artibus ingenuis ſibi mutua bella movere
Inſtituunt homines, paſſim tua laurea Phœbe
Nunc agitur, captantque tuas Parnaſſe coronas.
Non unquam tanto quæſita eſt civica quercus
Impete, quàm Clariis jam cingi tempora ſertis.
Manſurum juro & nunquam mutabile verum,
Si quæ indefeſſo laus eſt ſudore parata
Temporis intentata ſitu cum ſole perennet.
Dum mare Neptuno parebit & aſtra Tonanti,
Stellarum dicetur iter Memphitica tellus
Monſtraſſe & gentes cœlos docuiſſe patentes,
Barbara ſit quamvis vati appellata Latino.
Tum demum meritis venient oblivia veſtris,
Græcia, cum primos revocabitur orbis ad ortus,
Græcia ſemideis habitata Heroibus olim
Et doctis celebrata viris, te Turcica quamvis
Nunc premat atque truci vexet tortore poteſtas.
Rerum nempe vices & inexoranda ſororum
Stamina ſic ſuadent, nec fas eſt tendere contra.
Aſt Italo longum certet cum Teutone Cimber,
Et decora ampla ferant. furias non inter & arma
Abſtrahitur muſis Auſon; nec Marte propinquo
Terretur Teuto. ſolantur bella Camœnæ
Hoſtileſque juvat fidibus ceciniſſe ruinas.
At tu terrarum non ultima portio mundi,
Dania, felici vernet tibi ſydere Pallas,
Utque Gigantæo viguiſti robore quondam,
Sic modò Pieriis laus eſt clareſcere ſacris.
Eſt aliquid demum cœpiſſe, at vincere priſcos
Grandis honor multumque ſequens mirabitur æ-
Doctorum tibi larga ſeges & præmia tantis (tas.
Digna auſis; modò perge tuis penſare labores.

Eſt

Eſt odio virtus ſterilis, ſed gloria famæ (dit.
Calcar habet ſtimulumq; humanis mentibus ad-
Secula per faſtos malè ſegneſcentibus olim
Tranſierant, cum vere novo Parnaſſia lætè
Exilit & doctis inveſtit tempora laurus.
Hoc tibi perpetuum decurrant ordine menſes.
Sic ait & pondus dedit immutabile verbis.

Summe Deus noſtriq; parens & ſanguinis autor
Sint accepta tuis labiorum ſoſtra piorum
Auribus, atque preces ne dedignere calentes,
Nos de maternæ latebris ſquallentibus alvi
Robore traxiſti valido cumque uberis hauſtu
Imbibere æterni feciſti ſemina verbi.
Tu nos obſcuros cunctiſque ignobile vulgus
Gentibus ad majora vocas & honoribus auges.
O Rerum ſublimis Apex, præconia tantas
Sæpius ingeminata vices ſuperare fatemur.
Simus nos tua turba Deus. nec pectore nobis
Excidat incautis benefacti gratia ſummi.

Gentis Hyperboreæ Rector patriæq; labantis
Speſque ſaluſq; tuæ CHRISTIANE Ducum opti-
me Princeps.
Tum tua facta loqui venturus deſinet orbis
Cum neget oppoſita fratris ſplendeſcere luce
Cynthia & acceptos ingrata remiſerit ignes.
Tu veræ pietatis amans, tua cura Jehovæ
Eſt audire Cliens, quæ dextrè ſceptra vibraſti
Stant ſolidata Deo & pietate effulta perenni,
Te duce relligionis amor crebreſcere cœpit,
Arctoiſque excepta oris tua poſſidet arva
Late, atque inſano corrumpi dogmate neſcit;
Te tenor oblectat recti; rigiduſque ſatelles
Juſtitiæ ſervaſque æquum pravumque coërces.
Tu Clariis amor es Divis, tibi temperat altam

Augur Apollo Chelyn. pretio tibi prævalet omni
Ingenuas coluiſſe artes, tu præmia doctis
Inſtituis, multâ fervent Academica plebe
Limina, muſarumque decus jactantius extat.
Nobile depoſitum terræ, dum Balthica Cimbros
Lambent ſtagna tuos, rerum te fama manebit.
Fortunate ſenex ſenium lucrabere firmum
Deſcendentque diu plenis tibi licia penſis.

Grande meum *Thomæ* decus, columenq; Lycei
Hafniaci, quis digna tuis encomia curis
Percenſere valet? ſecreti tu arbiter omnis
Es regni, tantaque fide ſeſe æſtimat alma
Patria, metiturque tuo ſua commoda nutu.
Scilicet excubiis vigilant tua lumina regni,
Et rerum ſpectata ſalus tibi creditur uni.
Ac licet arbitrio ſtamus cadimuſque Jehovæ
Sunt tamen & veſtro ſopita duella labore,
Paxque fatigatis dominatur florida Cimbris.
Tu Muſis das poſſe loqui. mihi ſiſte Maronem
Jam Mecænatem fugiet.) tua gratia Vatem
Sublevat, exhauſtumq; benigno temperat œſtro.
Vive tuis patriæque ſimul. ſis omine felix
Conſiliiſque potens. te diſcet nubilus Afer
Quique bibit celerem Rhodanum atque accola Rheni.
Sera ſit illa dies, qua te cognata requirant
Sydera, *Seſtediumque* ſuus deſideret orbis.

Qui modò Palladias moderaris Rector habenas
Cimbriacæ, *Bangi*, magnum decus addite famæ,
Te juvat æthereo monumenta recondita flatu
Quæque ipſi quondam fuit uſurpata Tonanti
Dictio ſcrutari, Latiiſque illapſus Athenis
Emendas veteris mendoſa emblemata Muſæ.
Eſto diu ſoſpes teneræque merere juventæ:

Iſta

Iſta ſecuturis ſcribetur gloria faſtis. (cantem.
Quo me cunq; vocat Jehovah ſequar uſq; vo-
Seu placet Eoos me tranſportare ſub ortus,
Seu mandet ſolis luſtrare cubilia, Gades,
Me tuus urget amor meritiſque obnoxia tantis
Mens *Spormanne* tuis: amplæ nos ſiſtimur urbi
Auſpicioque tuo mactamur honoribus amplis.
Mella tibi *Spormanne* fluant, et ſæpius iſtud
Deſtinet officium tibi plenis curia votis.
Voſque *Profeſſores* Patriæ clariſſima noſtræ
Lumina, qui rudibus nos edocuiſtis ab annis,
Ut Clariæ poſſet ſperari inſignecoronæ,
Et modò collato multum applauſiſtis honori,
Merces veſtra Deus defendat noxia vobis
Tempora & effœtum placidè traducat ad ævum.
Hoſpitibus bene ſit, mentis quos traxit amicæ
Impetus, & noſtri ſpectacula læta decoris:
Semper eant vobis felici ſecula curſu,
Veſtriſque aſpiret conatibus uſque Jehova.
Magne Parens ævi, nunc te mea Muſa fatigat:
Sis Danis bonus uſque tuis. Academica multo
Limina proventu vigeant, & honoribus iſtis
Sæpius inſignes ſtudiis decorare laborent.
Fac clemens, titulis cum nos laudemur ab iſtis,
Æthereis animos humiles advertere caſtris
Et ſertis inhiare tuis. non vera corona eſt
Iſta. licet rutilas æquemus vertice ſtellas, (jus
Maſſa tamen peritura ſumus, cum rumpitur hu-
Machina corporeæ molis, ſimul occidit omnis
Gloria & inviſo nos condit ceſpite tellus.
Noſter honor ſit, Chriſte, tuos cenſerier inter,
Et tandem æternæ ſortiri commoda vitæ.

Digitized by Google

(58)

ECLOGA.

D*amonis* queſtus odioque exercita multo
Pectora reſpiciant, ſi quæ ſunt Numina cœlo,
Si qua Diis pietas, miſeros quæ curet amantes.
Muſa refer gemitus Vatis, tibi commodat aures
Jupiter, & quas fers, ſubſcribit vocibus ultro.
Naſcere, prævenienſq; diem tua lumina tolle
Lucifer, indigno dum captus *Phyllidis* igne
Eloquar, & divos, quæ ſum modò triſtia paſſus,
Edoceam, quia nil profeci teſtibus illis.
Incipe, non aliud tibi, fiſtula, convenit œſtrum.
Vos coryli teſtes, nemorumque ſilentia noſtri
Conſcia mœroris, quoties maduere profuſis
Hi lacrimis oculi, quoties mihi turbida jugi
Pectora ſingultu, dum ſic contemnar iniquæ
Phyllidi, & exoſus modulabor flebile carmen.
Incipe, non aliud tibi, fiſtula, convenit œſtrum.
Mopſum Phyllis amat (gryphas modò junge caballis)
Eſt odio *Damon*, & amatæ cantus avenæ,
Formoſumque pecus, & molles ruris honores.
Spargito *Mopſe* nuces; jam *Phillida* ſolus habebis.
Incipe, non aliud tibi, fiſtula, convenit œſtrum.
His primum in ſylvis humilem te, *Phylli*, puellam
Cognovi facilemque viris, cum corpore toto
Langueres, febriſque jecur torreret anhela.
Tunc mollis, tunc apta joco; nunc tigride fœtâ
Sævior, inſtabiliſque magis manantibus undis.
Incipe, non aliud tibi, fiſtula, convenit œſtrum.
Ach quoties & quæ nobiſcum, *Phylli*, locuta es
Cum nemorum ſecreta gravi ſucceſſimus æſtu:
Sæpe auras juſſi Divis hæc ferre beatis.

Tunc

Digitized by Google

Tunc *Damon* tua cura fuit, tunc unicus ardor,
Tunc Jove ſupremo potior; nunc pectore ceſſit
Exul, & ingratæ queritur faſtidia mentis.
Incipe, non aliud tibi, fiſtula, convenit œſtrum.
Fœmineum crudele genus, cui pectora triplex
Inveſtit rupes ferrique aſperrimus horror:
Odit, amat, pellit, revocat, faſtidit, anhelat,
Triſtis, amica, ferox, mitis, inflata, benigna,
Sic verſat miſeros, miſeros ſic vexat amantes.
Incipe, non aliud tibi, fiſtula, convenit œſtrum.
Quænam, *Phylli*, tuos animos ſententia vertit?
Quis mentem error habet? quæ mitto munera ſordent,
Reſpuis amplexus, ſunt ſurdæ vocibus aures.
At *Mopſo* te ſponte offers, gremioque receptum
Blanditiis mulces & libas oſcula furtim.
Incipe, non aliud tibi, fiſtula, convenit œſtrum.
Nunc ſcio quid ſit amor, puer eſt ſed luminis expers,
Surdus, mentis inops, multum ſtillantia virus
Tela gerens, arcu cœcos inſpirat amores,
Auribus imponit, tollitque è cardine mentem,
Nec quid ſit quod amat, patitur perpendere quenquam.
Incipe, non aliud tibi, fiſtula, convenit œſtrum.
Ruſticus es, ſylvaſque ſapis, tibi agreſtia cordi,
Damon, ampullas neſcis magnumque tonare.
Mopſus in urbe ſatus, magnique è Præſidis aula
Digreſſus, ſpiratque Jovem fulmenque minatur.
Hoc placet, hoc animo *Phyllis* complectitur omni.
Grande crepet *Mopſus*, vitæ traducat honeſtæ
Me mea ſimplicitas & mens ſibi conſcia recti.
Incipe, non aliud tibi, fiſtula, convenit œſtrum.
Quem ſpernis, quem *Phylli* fugis? te rura tulerunt,

Urbibus hoſpes ades. quondam tu paſcere capras
Hædorumq; gregem ſueta es compellere hibiſco,
Ruſtica, nec preſſare pudor fuit ubera palmis.
Nunc Jovis eſſe nurum mens eſt, & nubere *Mopſo*.
Uxor eris *Mopſo*, cave ne te oracula fallant.
Incipe, non aliud tibi, fiſtula, convenit œſtrum.
Mopſus Dives opum & ruris poſſeſſor opimi,
Mille ipſi intonſis errant in montibus agnæ
Et totidem matres. numerat bis mille juvencos,
Caprarumque pecus numero caret. illius arcam
Divitiæ rumpunt multoque pecunia cenſu.
Tu patrimonii inops virgo es, tibi reſtis emenda.
Te *Coridon* vel *Thyrſis* amet, vel ruſticus alter
Par tibi, ſed ſponſam quærat ſibi *Mopſus* in urbe.
Incipe, non aliud tibi, fiſtula, convenit œſtrum.
Scire velim quidnam faſtum tibi ſuadeat iſtum,
Majeſtas ne oris vel ſtemma & clarior ortus.
Pulchra es, conſpicuum eſt, perit at tibi gratia (faſtu,
Nataleſque tuos innata ſuperbia fœdat.
Si ſapis, & juſtè noris parere monenti,
Quod ſis eſſe velis, placidamq; aſſumito mentem;
Sic te vel *Mopſus* vel ducat honeſtior illo.
Incipe, non aliud tibi, fiſtula, convenit œſtrum.
Sed mihi quid monitis volui? non flecteris illis,
Nec precibus locus eſt, ſcopulis es ſurdior altis.
Nec prece nec voto contendam falſus inani,
Hoc faciat *Coridon* vel fruſtra quiſquis amari
Diſcupit, atque animis ſteriles admittere flammas.
Incipe, non aliud tibi, fiſtula, convenit œſtrum.
Non orabo Deos, ut te ulciſcantur iniquam,
Ipſa dabis pœnas dignas cum tempore, cum te
Deſpectet *Mopſus*, nec curet vilior illo.
Tunc dictis hominum miſerè vexeris amaris:
Hæc

Hæc eſt, hirſutos quæ ruris ſprevit alumnos,
Scilicet exemplo nunc deridetur eodem.
Incipe, non aliud tibi, fiſtula, convenit œſtrum.
Verum tu, ô *Damon*, veſanas abjice curas,
Diſce puellarum foliis æquanda caducis
Verba, inſtar venti mens eſt mutabilis illis.
Mobile virgo animal. Poſthac ſapienter amato,
Si quid amare libet, veneremque amplectere dignam.
Nullus in obſcuro cenſus. cum ruſtica faſtus
Sumſerit, infra ſe quævis generoſa putabit.
Mens claris melior. Te *Phyllis* ſpernat, agreſtem
Invenies aliam, ſi te faſtidiat illa.
Siſte, aliud poſthac tibi, fiſtula, convenit œſtrum.
Hæc cecinit *Damon*, & molli carmina libro
Condidit, ac platanis lævos inſculpſit amores.

---

(59)

In Ædificationem Urbis

FRIDERICIENSIS.

Littora, quæ crebris poſſeſſa penatibus, & quæ
Cernitis auguſtis emicuiſſe tholis,
Jam pridem umbroſo nemoroſa ſilentia ſaltu
Vix bene nota aliis vix jacuere ſibi,
Naturam ſubitò ſed mutavere priorem,
Et nemora inſolitas addidicere vices.
Atque ubi conſuerant brutæ æſtivare calentes,
Pluribus inſedit civica turba locis.
In tecta acciſis decreſcunt robora truncis,
Et volupe eſt priſcum ſic periiſſe decus.
Nunc ſeges eſt ubi Sylva fuit, ubi lucus & umbra
Latè invitabant ad ſua luſtra feras.

Sæpius inde dabunt oneratæ vela triremes,
Gaudebunt reduces hac ſtatione rates.
Haud ſecus infantis crevere crepundia Romæ,
Colleque non amplo gloria tanta ſtetit.
Securos poſthac jubeas habitare colonos
Cimbria; quod metuat, jam tuus hoſtis habet,
Littora nam magnum referunt cognomine Re-
Tutaq; vel titulis mœnia *pacis* erunt. (gem,
Et diuturna quies. nemo heic bellaverit unquam,
Iſta quod oppugnans littora littus aret.

(60)

Carmen Nuptiale.

Ruſticus eſt, ſua tela puer flammaſque Cupido
Negligit, & partes neſcit Amoris Amor.
Sed ruri quod fervet opus ſtudet improbus ille,
Et ſecat & multo vomere findit humum,
Grandiaque inſpergit ſulcatis hordea terris
Venturæ ſubitò fœnora meſſis avens.
Et ne quæ jugulent naſcentia germina peſtes,
Quæ noceant fœto cuncta relegat agro.
Sed quando tua meſſis erit, mellite Cupido,
Et cui primitias ſtat tetuliſſe Deo?
Poſtquam jam decimæ repararunt cornua flam-
Junoni fas eſt ſolvere vota meæ. (mæ.
Interea lætâ dum vernat meſſis in herba,
Sæpius ad matrem thura preceſque feram.
Aſt ubi matura ſuccrevit adorea fruge,
Et meus extremo meſſor anhelat agró.
Legabo beſſem ſponſæ ſponſoque trientem,
Sic noſtræ æqualis portio meſſis erit.
Dividat ut ſponſæ diſcet patrimonia ſponſus,
Illaque quod ſponſi eſt Additione ſciet.

At

Digitized by Google

At tuus effœto dic cur labor incipit anno,
Cumque metent alii, ſemina ſera jacis?
Non opus eſt noſtros conſueta lege labores
Devolvi aut ruris ſcita vetuſta ſequi.
Nobis ſæpe ſtrepit medius ſatione December,
Sæpe ſub æſtatis fervida puncta meto.
Nec tamen ancipiti proventu ludimus unquam,
Noſtra nec incaſſum eſt his operata manus.
At vos, queis Paphiæ ſperatur portio meſſis,
Queiſq; quod eſt placitum, jam favet alma Ve-
Ludite, ſic citius properato menſe metetis; (nus
Hoc puer hoc vobis præcipit ipſa parens.

In Exequias (61)

WELLEII

Cujuſdam.

Quæ cernis Pietas monumenta locavit alumno,
Et juſſit memores ſaxa tenere notas,
WELLEJUM, gremio quem quondam fovit ami-
Mammiſque infantem nutriit ipſa ſuis, (co,
Sic periiſſe vetat, famæ ſedet impigra cuſtos,
Et recitat curas ad decus omne viri.
Dum Rhodanus nautas habet, & nix alta ſoracten
Veſtit, & Alpinus frigore candet apex.
Evolat, & lentas deſpectat ab axe favillas:
Et refugit crudo ceſpite fama tegi.
Non alio Pietas jactantior extat alumno,
Et potuit totam demeruiſſe Deam.
Hôc cœli voluit favor inclareſcere Myſtâ,
Grandiaque ætherii noſcier acta Senis.
Hoc locuples petiit ſapientia pectore condi,
Nec mage compoſitos noverat illa lares.

Digitized by Google

HuncRhodani, hunc diffuſa Padi ſibi littora civem
Et Rheni & Tameſis ſtagna cruenta volunt.
Sed Ripæ dixere ſuum ; modò condidit urnis
Exuvias ; cœlo mens ſociata ſuo.
Nil hic quod ſperabis, habes, oblivio mendax,
Non quadrat ad vilem laus numeroſa tubam.

---

(62) *EPIGRAMMA IN LAUDEM* ACADEMIÆ SORANÆ.

Læta recognoſcit natales *Sora* priores,
Atque ævi numerum geſtit inire ſui.
Ipſe diem meliore comâ modò ſpargito, Phœbe,
Accedit Clariis portio magna Deis.
Eſt odio Cyrrha & ſaxoſa cubilia Pindi,
Vocaleſque decus dedidicere lacus,
Heic ſibi devotas habitant auguſtius ædes
Muſæ, atque Aoniis perſonat aula ſacris.
Pompoſo latè ſplendeſcant omnia faſtu
Proſcribatque rudem languida bruma ſitum.
Sic reptata Jovi vagitus Creta Tonantis,
Et recolit fœtos luxurioſa toros.
Iſta ſeneſcenti augeſcant ſolennia mundo.
Sæpius & talem fas ſit obire diem.

---

(63) In Hortum Cujuſdam Heroinæ.

Hortule delicium Dominæ, cui mitior æſtas
Intepet & creperi ſpondent alimenta liquores,
Aſpice ludentes circum tua luſtra Napæas
Najadumque Choros; non illis gratius unquam
Peſtani fœtura ſoli, nec odorus Hymetti
Agger

Agger & Heſperii redolent pomaria ruris,
Quàm tua ſi quam auram fundunt topiaria, vel ſi
Arbuteo nutant fœti de vertice rami.
Iſti Veſta ſolo vernantis rara leporis
Gaudia diffudit, mollique crepidine flores
Educat, & patulis variantia lilia labris,
Et violæ ſobolem, & tunicæ non ſimplicis orbes,
Et ſi quod vario blanditur germen amictu.
Flagrantes illic declinat Cynthius horas,
Et ſecum Clarias invitat ad otia Divas
Exercetque jocos, numeriſque indulget amœnis
Faunorumque pecus feſtivis ſedibus arcet,
Hortule, deliciæ Dominæ, dic, ſydera quando
Blandius arrident, & amicior aura Favoni
Sibilat, ac leni perſtringit murmure flores?
Cum placidi meliore dies nituere ſereno?
Aut cum non rigido deſcendit Jupiter imbre,
Languenteſq; animas tenerique crepundia veris
Potat, & aſtrictas vetat indureſcere glebas?
Ventorum aut cum poſt rabiem Boreæq; tumultus
Uſque ſerenato diſpellit ab æthere nubes
Naturæ rediviva quies, iraſque priores
Exuit, ac tepidi favet indulgentia cœli?
Aut cum tu Heroum Vultus veneraris heriles,
Sanctaque proſequeris croceo veſtigia nimbo?
Hæc eſt illa tuæ lux optatiſſima meſſi,
Gramineiſque toris; redimes hanc æthere toto.
Tunc ferus exhauſtâ miteſcit aquarius urnâ
Plejadumque furor, tunc nec nimboſus Orion
Oleniumque pecus pigra torpere quiete
Abnuet, aut cœlo concedere mitibus aſtris.
Tunc tibi mentitum pluvius ſi venit in aurum
Jupiter, auriferi ſorderent ora Tonantis.
Hortule, delicium Dominæ, Phœbeia quando

Digitized by Google

Suavior irradiat lampas? cum rore tepenti
Horrentes crepero refocillat veſpere flores?
Aut tua cum lepidæ decurrunt compita Nymphæ,
Nymphæ vicinum dignatæ habitare profundum,
Et choreis ludunt, aut ſe ſuper aggere molli
Reclinant, ſegetemque anni ſpeculantur adulti;
Aut ſpoliis inhiant, & onuſtos flectere ramos,
Gaudiaque inſtituunt maturæ carpere meſſis,
Atque autumnali nigrantia ſydere vina?
Aut tibi cum Dominæ gravidos aperire receſſus
Prægnanteſque ſinus fas eſt & fœnora coram
Autumni numerare tui, lætabile lucrum,
Ipſaque vel Phœbe major, vel Pallade noſtra
Celſior incedit, ſanctaſque educit alumnas?
Hæc ſunt illa tuis jurata penatibus aſtra;
Numinibus ſeſe his effœta recolligit æſtas,
Atque ſeneſcenti nova pulvinaria Veſtæ
Commodat, & priſcos parat inſtaurare lepores.
Tunc ſi vel charites, ſi vel ſaturnia Virgo
Accelerent lucis tantæ anteiiſſe decora,
Lugebunt Charites, Reginaque ſpreta Tonantis.
Hortule, purpureo ſemper digniſſime Vere,
Jam tibi delicias effœti circulus anni
Terminat, & lepidos pluviali ſydere menſes
Propellit, pigraque operit tua jugera brumâ.
Jam tibi quæ primo violæ naſcuntur Aprili,
In ſuccos abiere ſuos & grata miniſtrant
Pocula, languentiſque abigunt faſtidia ventris.
Jam nec fraga rubent, nec odoro vertice nutat
Flos tunicæ, nec jam vario diſcrimine pictæ
Areolis Tulipæ maculoſa cacumina tollunt.
Exuitur foliis & amœnis fructibus arbor
Libera, jam viduum mœret ſterileſcere truncum

Fœ-

Fœcundoſque prius ramos; jam plura racemis
Corpora non pendent crebrique examinis uvæ:
Cuncta propinquanti concedunt gaudia brumæ:
Sed tu delicias Dominæ ne falle, nec ipſe
Diſplicet October, & hyems ſua commoda norit.
Si faveat Genius Dominæ, manſueſcet Olympi
Hybernus furor, & trux prælia neſciet hœdus.
Si faveas Dominæ Genio, non frigida piſces
Tempora protrudent veri nocitura futuro.
Tunc properata ruent glacialis regna Capellæ,
Æſtivæque tibi modus elongabitur horæ.

---

(64)

De perfidia GRIMMILDÆ erga Fratres, quos illa blandè invitatos ſatellitum ſuorum ferro in Inſula HUENA interemit.

Hiſtoria habetur in notis STEPHANII *ad* SAXONEM *pag 230 ſed hæ ſtrophæ ex tribus Cantilenis Danicis promiſcue excerptæ ſunt.*

I.

Diluerat tepidis GRIMMILDA arviſia teſtis,
Spumabantque novo pocula fœta mero.
Convocat Heroas, ardentis fulmina belli,
Et juvenum toto concitat orbe decus.

2. Pectus

2.

Pectus at Herois præſagum Matris *Haquini*
Exercent trepidis ſomnia dira notis.
Scilicet afflatos inopinâ tabe caballos
Inſtratos pictis occubuiſſe lupis.

3.

Non hic fallaci me ducit imagine ſomnus,
Hunc altâ, fili, mente repone precor.
Ambages vita tacitos fraudeſque ſororis,
Funeſtis armat livida corda dolis.

4.

Flecte gradum curſuſque Heros *Haquine* citatos,
Stat tuus æterno ſydere clarus honor.
Quam placidis princeps terram moderaris habe-(nis,
Turritô cœlos vertice celſa ferit.

5.

Regredere ad proprios fato meliore penates,
Heroum armatis ne ſociare jocis.
Si tibi certa ſedet ſententia adire ſororem,
Te leget in mediis trux libitina roſis.

6.

Sunt tibi turrigeris munitæ mœnibus arces,
Et tua Mygdonias Gaza laceſſit opes.
Perfida *Venuſti* ſi tangas littora regni,
Te cæſo exuvias palma inimica feret.

7.

At vigil, excelſas ubi pinna cacuminat arces
Deſpectat ſummâ littora prima domo:
Feſtino noſtras conſcendunt remige terras
Heroes gemini nobilitate pares.

8. Ac

8.

Accipitrem flavi primus cælamine ſcuti
Lancinat, inque auro triſtis anhelat avis.
Ignavâ alterius nutat teſtudine cetra;
Dux ille egregio de Duce patre ſatus.

9.

Subjicit ingenti reboans *Grimmilda* tumore:
Marte valens Lyricen *Falco*, ſed arte rudis,
Et rigidis Heros famoſus *Haquinus* in armis;
Fraterno junctus ſanguine uterque mihi.

10.

Excipit affatu fratres *Grimmilda* benigno,
Sed tacitâ diros parturit arte dolos.
Felices noſtros fratres celebrate penates,
Vos parili armatus mactat honore labor.

11.

Inſano corpus faſtu *Grimmilda* profanat,
Infidum hirſutâ pelle revincta caput;
Triclinîque ferox medias prorumpit in ædes
Heroas propter, robora lecta, ſuos.

12.

Heic pulchro proceres accumbitis ordine noſtri
Libantes auro priſca falerna cavo.
Morte quis Heroëm forti multabit *Haquinum*?
Quem mihi fraterno copula jure ligat.

13.

In tanta quisnam ſe prodit mole virorum,
Quos albente Ceres munere noſtra cibat,
Egregio fratrem qui cædere ſuſtinet auſu?
Tam grave magnâ auri vi cumulabo nefas.

14. Hoc-

14.

Hocce die validis ipſum tentabimus armis,
Et tumidum noſtro concidet enſe caput.
Hæc nobis celebrem ſudabit adorea laurum,
Diteſcentque auro noſtra brabea tuo.

15.

Auribus hæc hauſit *Falco* Citharœdus iniquis,
Et ſe trans menſas præcipitatus agit,
Utque ferox primos ferrum libravit in ictus
Septenâ maduit fervida cæde manus.

16.

Rumpitur ingenti contortum verbere ferrum,
Dum *Falco* Lyricen perpete ſtrage furit;
Torva ſed ad ſummum convertit lumina poſtem,
Et clavam celeri corripit inde manu.

17.

Suſtulit ut magno ferratam robore clavam,
Armabat rediens pectus inerme vigor:
Ter quinos magnâ ſtravit cum laude Gigantes
Virtute & certâ verbera lege ferens.

18.

Penè quater deni fœdâ cecidere ruinâ;
Victrices nulli ſuſtinuere minas,
Hoſce prius verè robuſtus fuderat Heros,
Quàm duram exſangui fronte feriret humum.

19.

Huc aures adverte, ſoror, *Grimmilda* ſuperbas:
Dilacerant artus tela iterata meos;
Nunquam tu mihi fida ſatis vel amica fuiſti,
Quod nunc ſera nimis me monumenta docent.

20. Tam

Digitized by Google

20.

Tam validos *Falco* Citharœdus duxerat ictus,
Ut fragor impulſa nube boaret iners.
Præclaro potius voluit concedere fato,
Quàm fœdâ eludi priſca decora fugâ.

21.

At tunc vicenos Heros jugulavit *Haquinus*,
Dum ruit in turbas ſeditioſa cohors,
Et prius in proceres nece graſſabatur anhela,
Quàm gladio induxit integumenta ſuo.

22.

Grimmilda pugiles fœdâ ſparguntur arenâ.
Seminecique gravis pondere terra gemit.
Tam claris Heros *Haquinus* claruit auſis,
Et conſors tanti frater honoris erat.

23.

Herois ſpirans faſtus *Grimmilda* procaces
Aſperat inſanis òra profana minis:
Ad propriam potius reſideres marcidus aulam,
Quam ferus in cædes huc votereris eques.

24.

Ante toro centum tabeſcent cœlibe matres,
Quam ſiſtas dirâ prælia mota manu.
Hinc efferveſcens Heros reſpondet *Haquinus*:
Et tuus hæc nobis induit arma furor.

25.

Taurorum domus exuviis conſtrata ſupernè;
Subtus inæqualis piſa rotabat humus; (*num*;
Hæc primum Heroem male fruſtrabantur *Haqui-*
Sternitur hinc caſu præpete adactus humi.

26. Vi-

26.

Viribus aſt Heros priſcis ſuffultus *Haquinus*
Conatur pigro membra levare ſolo.
Ne niti Germane velis chariſſime; noſti
Quâ convenerunt mutua verba fide.

27.

Eniti Germane precor chariſſime noli,
Pollicitis ſed fac pondus ineſſe tuis.
Præcipiti primum rueres cùm vertice, dura
Erectum nolles tollere corpus humo.

28.

Heroëm tantus ſufflaminat ardor *Haquinum*,
Ne fluitent dubiâ verba caduca fide.
Amborum tremulo genuum curvamine nixum
Fatali hoſtilis vulnerat enſe manus.

29.

Tres dehinc infracto proſtravit Marte Gigantes,
Non de plebe illos infima turba tulit.
Hinc citò ferratas *Hammera* ducit ad arces,
Et patrias victor luſtrat anhelus opes.

30.

Auctior effulſit meliori ſorte, potitus
Virginei tædâ dexteriore thori.
Huenilda tulerat ſpecioſa vocabula virgo
Hac illi proles maſcula matre ſata eſt.

31.

Nomine *Rancani* jactantior extitit Heros,
Extulit ultrici juſta paterna manu,
Grimmildam lentâ jeiunia tabe necabant,
Dum ſterilis vacuo corpore onuſtat opes.

32. Hinc

32.

Hinc Longobardos regno digreſſus avito
Veronæque urbis mœnia clara petit,
Heroaſque inter Dani decus incrementi
Virtutis patriæ maſcula ſigna dedit.

33.

Ad regni *Huenilda* parens moderamina manſit;
Hinc bimaris *Huenæ* littora nomen habent.
Inter primores animoſi Martis alumnos
Hæc eadem famâ nobiliore vigent.

---

(65)

De ſacris Biblijs.

Æterni fontes abſtruſaque pagina vatum,
Quos œſtro traxit nobiliore polus,
Gemmas atque aurum pretio meliore laceſſunt,
Sique iſtis quicquam carius orbis habet.
Non hoc Sicelidas Vatum figmenta profanas,
Non hoc Cyrrhæum Numen anhelat opus.
Sed cœlum & quicquid ſtellata palatia jactant,
Divino reſerat littera ſancta penu.
Imbibimus cum voce Deum, ſecretaque ſummi
Ætheris &, mundus quas fovet alter, opes.
Ipſa rudimentis exiſtunt æquora linguæ,
Nataleſque ſoli linea prima docet.
Cum verbis ſenſim naſcuntur ſemina rerum,
Et ſterilem quævis vox locupletat humum.
Exulat hic Pyrrhæ & lapidum monſtroſa propa-
Hiſtoriæ ſanctæ ſtat ſine nube fides. (go
Non heic Phlegræas acies mentitaq; terræ
Auſa, atque attonito prælia mota Jovi,
Sed populi pia bella Dei ſacra Biblia narrant,
Heic veris Pharao trux operitur aquis.

Heic

Heic natat intonſo Samſonis vertice crinis,
Occultèque viri robora cirrus alit.
Heic debellatur parvo Goliathus ab hoſte,
Nec tanti David corporis horret onus.

* * * * *
* * *
* *

(66) Nuptiis

LINDENOVII

Cujuſdam.

Qualiter Odryſio remeans de vertice Mavors
Sanguine reſperſus Thracum, cum Biſtonas armis
Contudit & telo domuit Pangea trabali,
Idalias repetit ſedes, Paphiæque cubili
Conjugis exceptus gaudet miteſcere fervor
Maſculus, amplexuque docet ceſſare calores;
Talis adeſt ſancitque ſacri nova fœdera lecti
Lindenof, eque animo priſcos exterminat æſtus,
Et tolerata diu mordacis pondera curæ.
Ah quoties tacitos ſecum accuſaverat ignes
Indocilis juga tanta pati, dum claſſe remotas
Subjugat audaci gentes ignotaque nobis
Nomina & aſſiduo ſitientes ſydere terras.
Ah quoties fulva dum velat caſſide vultus
Aptaturque armis, occulti ad ſenſa caloris
Irrubuere genæ, Martiſque elanguit ardor,
Et puduit tales ſentiri pectore motus.
Hoc dudum aſpiciens Paphiæ Regina cohortis
Sic infit: pudor eſt noſtra evileſcere ſigna
Et mihi præponi Martem, ſi prælia cordi
Feraleſque tubæ, intrepidas ſi claſſica mentes
Oble-

Oblectant, & nos moliri bella ſolemus
Alteraque Heroas mos eſt ad caſtra vocare.
Sunt nobis Pharetræ, ſunt ſpicula certa faceſque,
Queis noſtræ armantur turmæ: nunquam irrita
Tela, nec incaſſum noſter laxabitur arcus. (mitto
Perpetuis Mavors munitas mœnibus urbes (jux
Clauſtraq; portarum quatiat; quem vincere con-
Non valet, hic noſtro concedere diſcet Amori,
Et victas in vincla manus mihi porriget ultro.
Aſpice jam tumidas volventem pectore curas
Lindenof, impavidumque maris, cum turbidus
Mugit & ingeſto turgeſcunt carbaſa vento, (auſter
Ipſe triumphatas geſtit domuiſſe procellas.
Sat modò virtuti conceſſum eſt, altera diſcet
Imperia atque jugo ſubmittet colla Diones.
Quotque olim medio numeravit flamina ponto
Tot dabit amplexus, tot labris oſcula figet.
Jam licet extorris vivat. ſua tempora fata
Invenient. Sic fata ſuas Cytherea columbas (gat,
Hortatur repetitq; Paphum, & quæ pectora tan-
Quaque virum fas eſt incendi virgine multum
Cogitat atque omnes ſcrutatur mente penates,
Firmaque ſcrutanti tandem ſententia ſedit.
Eſt locus auguſto Pharium quà tramite Nilum
Deſpectat Cyprus, quem poſſedêre Diones
Omne ſatellitium, fulvo radiata metallo (gens.
Tecta nitent tectiſque nemus ſuperimminet in-
Prata pharetrati latè populantur amores
Et ſertis ſua tela ligant. gens floribus omnis
Picturata nitet. nervis poſt terga remiſſis
Exercent variè puerili tempora luſu.

* * * * *

* * * *

* * *

(67) Ad

(67) Ad

JOHANNEM

quendam ipſo JOHANNIS die.

Ecce novus noſtro ſublucet ab æthere Phœbus,
Inſolitumque alta fundit ab arce jubar.
Dum ſolito ſeries anni temone rotatur,
Siſtitur ad Feſti limina prima dies.
Atria templorum ſolennia vota fatigant,
Et poſtes onerant ſerta decora ſacras.
Ducuntur vittis redimiti cornua tauri,
Imbuat ut caſtos victima pura focos.
Florida depromunt infanti munera Nymphæ,
Et pudor eſt juvenum ferre minora decus.
Naſcenti properant puero decerpere flores
Ambiat ut teneras feſta corona comas.
Johannem ſublime ferunt ſuper æthera plauſu;
Nuncius ille bonus, nuncius ille Jovis;
Et tibi ſortito conſortia nomine Tanta
Applauſu ferimus vota benigna pio.
Ito per illuſtres titulos animoſior heros;
Nominis eſt hæres, omina nomen habet.
Johanni non ſerta damus ſed vincula certa
Ni dederit Muſis in ſua vincla manus.
En tua promereat feſtum ſolertia ſacrum,
Et pandet nodos mente ſagace leves:
Fortè per ingentes umbroſa cacumina fagos
Dum vagor in luſtris, *Sora* ſuperba, tuis,
Frugiferoſque levi conamine viſo receſſus,
Herba in deſerto ſola reperta loco eſt.
Suave colorabat tenerum nova gratia fœtum,
Nutabat ſaturum florido odore nemus.

Hæc

Digitized by Google

Hæc ubi diffudit dotes patefacta latentes,
Interiore dedit dona videnda ſinu.
Phœbeos gremio diducto ubi concipit ignes,
Aëra tergemino vertice celſa petit.
Ut vidi, acceſſi; miratus carmine florem
Inſcriptum, & certis verba relata notis:
Ungue mihi tenero formoſum detrahe florem,
Et celebrent prædam digna trophæa tuam,
Non mea vulnifico lædentur membra dolore,
Mancus & ex nulla parte patebit honos.
Sed mea viſetur tali pars ampla ruina
Pondus ab amiſſo flore habitura grave.
Namque ubi per Cœli declivia regna vagatus
Flammivomo accendet Cynthius axe polum.
Amiſſum reddit duplicato fœnore florem
Ver ſacrum, & ex uno flos geminatus erit.
Stringite jam nodos *Johanni* vincla parate,
Venerit in noſtras ni bona præda plagas.

Reverendo & Clariſſimo Viro, (68)

D. Mag. LAURENTIO MARTINI WIDSTEDIO,

Paſtori Primario Nachſchovienſium,
Paraphraſin ſuam Metricam in Canticum
Canticorum Salomonis
publici Juris facienti.

(*Paraphraſis illa concinnata eſt in modum Dialogi inter defunctum CHRISTIANUM V. Daniæ Regem electum, & relictam Viduam Principem MAGDALENAM SIBYLLAM.*)

Magna cothurnatæ tollunt emblemata Muſæ,
Et repetit ſolitum Regia ſuada melos,
Seu querulæ voces ſive anxia murmura mentis
Et quæcunque liber delicioſus habet.
WIDSTEDIO dictante fluunt ſpecioſius, & jam
It Salomon propriis dulcior ipſe metris.
Reges ſcena decet; regnatrix purpura ſoccos
Deſpicit & tenues ſplendida mitra ſonos:
Sive amet, immenſis ſcintillent ignibus orſa,
Seu doleat, luctum grandia verba crepent.
Affectus Regum quis Rege decentius illo
Scribet, & auguſtum quis dolor urat ebur,
Scilicet ex urna loqueris pompoſius HEROS,
Atque SIBYLLINO percipis ore vices.
WIDSTEDII labor eſt, qui Te poſt funera fari
Inſtruit, ut voces æmula verba ferant: (bras.
MAGDALIS hic raptas Sermone exſuſcitat um-
Solumque in placito corpore frigus amat.
Dum veſter durabit amor, dum ſermo fidesque
WIDSTEDII tantum fama rotabit opus.

FINIS.

ADDEN-

Digitized by Google

ADDENDA AD CARMINA JOH. HOPNERI.

Panegyrico, qui inſcribitur
CHRISTIANUS AUGUSTUS
ſub Num. 24. loco dedicationis ſequens carmen inſervit.

Dum titulos, AUGUSTE, tuos tua pulpita pandunt,
Et meritis reſonant tota Lycéa tuis;
Inter adorantis tot publica vota Minervæ
Excipe de privo quod Lare prodit opus.
Clarius à Phœbe licet illuſtretur Olympus,
Non tamen exiguas rejicit ipſe faces:
Et licet electis decorari diſcupit herbis
Non permiſta tamen gramina ſpernit humus;
Sic credo anguſtam non aſpernantur avenam
Altiſonis quanquam Nomina culta tubis.

AD MENAGIUM. (25)

Qui cupit in parva Mundum ſpectare figurâ,
Tendat, ait Rumor, cernere Pariſios.
Aſt ego: docta petat præluſtris tecta MENAGI
Qui cupit in ſpeculo noſcere Pariſios.
Ergo orbis faciem cupidus ſpectare MENAGI
Celſa videnda tibi tecta viator habes?
Sic eſt. huc legatque ſuas Sapientia myſtas,
Et Themis alma ſuos Phœbus & ipſe ſuos.

Cujates? dic Mundanos. ex omnibus orbis
Adveniunt oris adproperantque locis.
Italus Hiſpanus Galluſque Gothuſq; Polonuſque
Æquoreuſque Brito Teutoque cum Batavo.
Sive vices cupias Regnorum ſcire, recentem
Sive ſtatum rerum; quod cupis hîc capies.
Hîc reperire licet ſi quidquam ſcire laboras
Verè, nec ſolo nomine Philoſophos
Philoſophos uſu non ludi pulvere, claros
Nobilitate viros muneribuſque graves.
Et breviter. tectis poteris audire ſub altis (runt.
Quidquid in urbe gerunt, quidquid in orbe ge-

---

(26) Viro Nobiliſſimo & Ampliſſimo

ERASMO VINDINGIO.

Cujus ad effatum conſurrexêre cathedræ
Et toties meritum conſonuêre σοφῶς.
Cujus in eloquium deîn conſenſêre Senatus
Votaque ſupremi non temerata fori,
Cujus & ipſa ſonant nomen delubra Deorum
Vindicis in laudes obſequioſa ſui,
Dum punctum verè omne meret, quà ſe explicat
Doctrinæ & Vitæ, & Relligionis amor, (omnis
Seu Laurenbergi meritos transgreſſus honores
Colligit Argolicas Meurſius alter opes:
Seu poſt Saxonidum revolutaque jura Quiritûm
Hinc patriæ ſupplet jura renata ſuæ.
Seu dextrè excuſsîs triciſque doliſque Reorum
Juſtitiæ coram Rege Patronus agit,
Seu ſquallore Deûm Curator liberat ædes,
Et longo ſolvit Fana vetuſta ſitu,

Hic

Hic eſt, quem Mea Muſa petis, VINDINGIUS, hic eſt,
Pulpita quem junctim Curia Templa ſonant;
Quem Rex, quem Populus, quem divum ſancta poteſtas
Diligit, hunc fas eſt tu quoque Muſa colas.

(27)

D. OLAO BORRICHIO
Cùm ATLANTIADIS exemplar mitteret.

Cernis *Atlandiaden*, quem mittimus, Inclyte Vates?
Cernis, ut haud tremulo te petit ille gradu?
Scilicet, ut rapiat, ſi quod tibi fortè ſuperſit
Quod ſibi non tempus Phœbus uterque capit.
Addit at ingentem ſtimulum, bene notus eunti,
A quo miſſus adeſt, Auctor, & ille Tuus,
Ille tuus, non nunc primùm, ſed totus ab illo
Tempore, quo nugis te ardet adire ſuis.
Excipe *Atlantiaden* quâ nuper fronte legebas
Chriſtjanum, ejuſdem non breve Vatis opus.
Nec tamen indignum, tibi ſi fas credere, vultûs
Oraque doctorum cana ſubire Virûm,
Excipe BORRICHÎ nunc, quod vittata Minori
Auguſto Pietas currere juſſit epos.
Hoc & Amicitiæ da noſtræ, ut quicquid in illo
Peccatum eſt, mutes dexteriore notâ.
Sic tibi perpetuò faveatque ſalutifer ipſe,
Detque Galenus eas, quas merearis, opes.

Digitized by Google

(28)

D. OLAO BORRICHIO, Cùm VENEREM PALATINAM mitteret.

BORRICHI, Veterumque atque Recentium
Scriptorum Genios atque Poëmatum
Quô nemo meliùs ſingula pendulîs
Penſare addidicit κόμματα lancibus;
Sic ſalvus maneam! Te nec amicior
Hic quisquam mihi nec Major habebitur,
Si noſtra hæc rigidâ carmina liberè
Penſaris trutinâ, moxque remiſeris
Auctori, vitii quicquid ab optima
Dicendi ſpecie fortè receſſerit;
Et, ſi quæ canones ſyllaba metricos
Inceſſu titubanti violaverit,
Hanc rurſum in numerum ritè redegeris.
Plus plures oculos cernere ſingulis
Eſt verbum vetus, atque Experientiæ
Corruptâ minimè voce, quòd editum,
Falli difficile eſt: Huic ferè Comicus
Reſpondet ſimili; Quiſque aliena quod
Obſervet melius. Sic quòd utrumque ſit,
Convictus fateor, idque fatebitur
Quiſquis non ſtolidâ voce negaverit
Legi ſeſe hominis vivere ſubditum.
Hoc verè eſt hominis; perficere ut nimis
Ipſum ne teneat lævis opinio,
Et ſic ſit gemino crimine perditus.
Quin ſemper ſoleo laudibus optumum

Morem

Morem Romulidûm tollere debitis,
Quo ſueti fuerant, ſi quis amicior
Atque iiſdem ſtudiis deditus, ilicet
Hunc illum veluti ſumere Judicem &
Scriptorum Canonem. Nos at ab Ethnicis,
Omiſſi ſtudii, turpe redargui eſt.
Ergò jam data ſit vis tibi plenior
BORRICHÎ, Critices non modò Lesbiam
In noſtros numeros tendere regulam,
Sed normam rigidam; ipſiuſque Poëtices
Quas Cenſor maculas mitius excipit,
Has nè prætereas: nam nec ad Arbitrum
Mitem confugio, ſed peto Judicem.

AD FOSSIUM (29) CÙM VENERIS PALATINÆ exemplar ei mitteret.

En tibi, mi FOSSI, leviter dum ſaucius hæres,
Nec ſat adhuc doctus, quam decet ire viam,
En tibi quas offert tibi non incognitus Auctor,
Quas Venus accendit quaſque ſequere faces,
His nec enim veteris tibi convenientius ullum
Poſſe putat mitti pignus Amicitiæ.

JOH. HOPNERUS.

BIBLIOTECA NAZ. ... VITTORIO ... ALE

Digitized by Google

INDEX TRIPLEX

Eorum, de quibus, vel ad quos Carmina, quæ hoc Primo Tomo habentur, ſunt ſcripta.

Numeris non pagina indicatur, ſed carmen.

INDEX I.

In Carmina ALBERTII.

Ἀετὸς οὐ θηρεύει τὰς μυίας. 196.
Albertius (*Albertus*) 149.
Albertius (*Chriſtianus*) 114. ad 117.
Albertius (*Heinricus*) 109.
Amor, 12.
Amor vincit omnia, 216.
Anna Catharina Regina Daniæ, 2.
- - - Ejuſdem Effigies, 20.
Anſorgius (*Chriſtianus*) 193. 231.
Aquila non capit muſcas, 196.
Arctander (*Heinricus*) 161.
Arenfeldt (*Accilius*) 192.
Argos Regia Chriſtiani Quarti, 34.
Armamentarium Regium, 31.
Artium Notitia Chriſtiani IV. 13.
Aſlacus (*Conradus*) 91. ad 93.
Auſonii Popmæ Editio, 183.
Bachendorphius (*Nicolaus*) 131. 171.

Bach-

Bachmannus (*Conradus*) 178. 179.
Bangius (*Johannes*) 112.
Beck (*Sigwardus*) 82. 83.
Below (*Heinricus*) 63.
Belzar (*Georgius*) 128. 173.
Beſche (*Canutus*) 110.
Bibliotheca Univerſitatis Hafnienſis, 26. 27.
Blix (*Johannes Laurentius*) 158. ad 160. 205.
Brahe (*Accilius*) 71. 72.
Brahe (*Steno*) 60.
Brock (*Æſchinus*) 75.
Broitzemius (*Andreas*) 163.
Burchardi (*Johannes*) 152. 206.
Calliopeja, 218.
Canuti (*Chriſtianus*) 166.
Canutius (*Johannes*) 111.
Chariſius (*Jonas*) 96. 97.
Chloris & Cupidines, 220.
Chriſtianus IV. Rex Daniæ, 1. 21. 25. 29. 33. 37. 42. 43. ad 46. 230.
- - - & Regina Anna Catharina unà equitantes, 22.
Chriſtiani IV. Regis Daniæ Effigies, 18. 19.
- - - Ejuſdem Symbolum, 16. 17.
Chriſtianus V. Electus Rex Daniæ, 3. 38. 55. 223.
Chriſtianus Johannis, 103.
Clementia Chriſtiani IV. 5.
à Cloſter (*Hero Mauritius*) 162.
Coccius (*Olaus*) 113.
Collegium Hafnienſe, 24.
Crugerus (*Johannes*) 197. 198.
Cruſe (*Envaldus*) 80. 81.
Cummerus (*Abrahamus*) 127.
Effigies Annæ Catharinæ Reginæ Daniæ, 20.

Effi-

Digitized by Google

Effigies Chriſtiani IV. Regis Daniæ, 18. 19.
- - - Taubmanni (*Friderici*) 184.
Equitantur pariter Rex Chriſtianus IV. & Regina, 22.
Eraſmi (*Johannes*) 101.
Fama Electionem Chriſtiani V. narrat, 223.
Finckius (*Caſparus*) 181.
Finckius (*Jacobus*) 161. 214.
Finckius (*Thomas*) 98.
de Fine (*Johannes Arnoldi*) 157. 210. 161.
a Freiberg (*Guilielmus Ludovicus* Lib. Baro] 129. 183. 184. ſeq. 224. ſequ.
a Freiberg (*Johannes Jacobus* Lib. Baro) 183. 237.
a Freiberg (*Michael*) 183.
Freiſten [*Johannes*] 168.
Friſius [*Chriſtianus*] 57. ad 59.
Friſius [*Georgius*] 70.
Giſſenſis Academia, 236.
Gœdiccus [*Petrus*] 209.
Gratia Magnis non parva. 208.
Gruterus [*Janus*] 130. 169. 170. 176. 177. 227.
Gyldenſtiern [*Prœbernus*] 73.
Hafnia novis vallis circumdata, 23.
Hammer [*Georgius Nicolai*] 134. 174. ad 178.
Haſſus [*Johannes*] 167.
Helvicus [*Chriſtophorus*] 182.
Hentzman [*Chriſtianus*] 164.
Hermannus Nicolai, 107.
Holch [*Chriſtianus*] 79.
Horologium Academiæ Hafnienſis, 28.
Hortus Regius Chriſtiani IV, 35. 36. 37.
Hubnerus [*Joachimus*] 85.
Humanitas Chriſtiani IV. 6.

Integritas Chriſtiani IV. 11.
Joachimus Erneſtus Dux Sleswici & Holſatiæ 40. 41.
Johannes Canutius, 111.
Johannes Georgius Dux Sleswici & Holſatiæ, 39. 41.
Johannis [*Chriſtianus*] 103.
Johannes Eraſmi, 101.
Johannis [*Johannes*] 102.
Juno, 174.
Juſtitia Chriſtiani IV. 8.
Krabbe [*Gregorius*] 236.
Kruſe [*Envaldus*] 80. 81.
Lælius [*Tancredus*] 132.
Laurentius, 158.
Libertas, 189.
Longimontanus [*Chriſtianus*] 104.
Ludovicus Landgravius Haſſiæ, 232.
von der Luhe [*Janus Henricus*] 194.
Lyche [*Heinricus*] 74.
Magnis non gratia parva, 208.
Malorum verba nil curo, 213.
Menius [*Abrahamus*] 151.
Menius [*Daniel*] 118. ad 121.
Menius [*Paulus*] 150.
Metzner [*Leonhardus*] 94. 95.
Meurerus [*Heinricus*] 124. ad 126.
Momus, 212.
Monile Regiarum Virtutum Chriſtiani IV. 4.
Muſæ noſter Amor, 217.
Nicolai [*Hermannus*] 107. ad 109.
Notitia Artium Chriſtiani IV. 13.
Obtrectator, 211.
Onomaſteria 204. 229.

Pas-

Pasberg [*Manderupius*] 61.
Pax, 143.
Petria [*Maria*] 75.
Petrus Petræus, 133.
ad Phœbum pro amico. 219.
Plumius [*Claudius*] 135. ad 147. 187. 188. 234.
Pogwich [*Sigwardus*] 202. 203.
Portus Regius, 32. 33.
Profeſſores Hafnienſes, 86.
a Rachel [*Johannes*] 195.
Rachelman [*Michael*] 122. 123.
Ramelius [*Heinricus*] 67. ſeq.
Rantzovius [*Breido*] 62.
Regiarum Virtutum Monile. 4.
Reiterus [*Joh. Jacobus*] 207.
Religio Chriſtiani IV. 7.
Reſenius [*Iohannes Pauli*] 89. 90.
Rhumannus [*Wolfgangus*] 105. 106.
Rosbachius [*Nicolaus*] 165.
Roſtorpius [*Iohannes*] 215.
Roſenſpar [*Olaus*] 76 ſeq.
Salus, 235.
Sandberg [*Tycho*] 191. 233.
Sapientia Chriſtiani IV. 9.
Saſcerides [*Gellius*] 99. 100.
Senatores Regni Danici. 56.
Senex Magniloquus, 199. 200. 201.
de Serto Roſaceo, 221.
Severinius (*Fridericus*] 148. 189. 190. 229.
Severitas Chriſtiani IV. 15.
Sinclar [*Andreas*) 84.
Sternenbecius [*Caſparus*] 153. 154. 172. 222.
Symbolum Chriſtiani IV. Regis. 16. 17.
Taubmannus [*Fridericus*] 175. 180. 238.

Tem-

Temperantia Chriſtiani IV. 10.
Tormentum æneum à Rege factum. 30.
Udalricus Dux Slesvici & Holſatiæ, 47. ad 54.
a Weingarten (*Wolfgangus Heinricus*) 155. 228.
Veritas Chriſtiani IV. 14.
Winſtrupius (*Petrus*) 87. 88.
Virtutum Regiarum Monile. 4.
Witfeldt (*Aurelius*) 64. ad 66.
Worm (*Georgius Erneſtus*) 156.

INDEX II.

In Carmina

HOPNERI.

Atlantiades. 9.
A Bartholino (*Thomæ*) 1. 2. de Atlantiade. 8. - - - de Acia. 13. de morbis Biblicis. 14. - - - Anatomiam edenti. 17. filios dimittenti. 18.
Bering (*Vitus*) 3.
Borrichius (*Olaus*) 16. 27. & 28. *inter Addenda*.
Carolus Ludovicus Elector Palatinus. 5.
Carolus Princeps Palatinus. 6. 7.
Chriſtianus Auguſtus. 24.
Chriſtianus V. Rex Daniæ. 4. 10. 24. & *inter Addenda*.
Dallæi (*Johannis*) Obitus. 22. Effigies. 23.
Foſſius. 29. *inter Addenda*.

Friderici, Regis Chriſtiani V. Filii primogeniti Natalis. 9.
Griffenfeld (*Petrus*) 15. 19.
Hjort [*Petri*] Nuptiis. 21.
Menagius, 25. *inter Addenda.*
Nanſen [*Catharinæ*] Obitus. 12.
Picartus. 11.
Schröderi [*Gerhardi*] Nuptiis. 20.
Titan Arctous. 4.
Venus Palatina. 7.
Vindingius [*Eraſmus*] 26. *inter Addenda.*

INDEX III.

In Carmina

AAGAARDI.

Aagaardi [*Andreæ*] Uxoris Obitus. 3.
Aagaardi [*Nicolai*] Nuptiis. 7.
Academiæ Soranæ laus. 62.
Baccalaurei XXV. creati. 21.
Baccalaurei XXVIII. Anno 1649. creati. 22.
Bentzonius [*Severinus*] 51.
Beringius [*Vitus*] 50.
- - - Ejuſdem Nuptiis, 31.
- - - Ejuſdem & Oveni Totti in exteros abitus. 47.
- - - Ejuſdem braſſica. 55.
Biblia ſacra. 65.
Brahe [*Sophiæ*] Obitus. 25.
Braſſica Beringii. 55.

Broch-

Brochmannus [*Caſparus*] 48.
Canutii [*Laurentii*] Nuptiis. 1.
Carmen Nuptiale, 60.
Carolus Guſtavus Rex Sueciæ, 33.
- - - Ejuſdem & Friderici Tertii Regis Daniæ Congreſſus. 32.
Chriſtiani Quarti Regis victoria adverſus claſſem Sueco-Batavam. 4.
- - - in Ejuſdem Obitum Panegyricus. 14.
Chriſtiani Quinti, Quarti filii, Electi Regis Obitus, 12.
Conchylia Ludovici Pouchii, 56.
Doctores Tres in Theologia creati. 10.
Ecloga. 58.
Erhardus Johannis, 52.
Fœderis rupti pœna. 37.
Friderici Tertii Regis Homagium Anno 1648. Num. 15.
- - - Ejuſdem Homagium Anno 1660. Num. 40.
- - - Ejuſdem & Caroli Guſtavi Regis Sueciæ Congreſſus, 32.
Fridericienſis Urbis ædificatio, 59.
Friſii [*Johannis*] Obitus, 26.
Friſii [*Johannis*] Nuptiis, 42.
Gerſtorffius [*Joachimus*] 19.
Gratiarum actio pro honoribus Magiſterii. 57.
Grimmildæ perfidia, 64.
Gyldenſtiern [*Jutta*] Obitus. 27.
Hannibal Seheſted, 20.
Helenæ cujuſdam Obitus. 53.
Homagium Regis Friderici Tertii Anno 1648. Num. 15.
- - - Ejuſdem Homagium Anno 1660. Num 40.
Hortus cujusdam Heroinæ, 63.

Humblett [*Marcus Chriſtianus*] 9.
Johanni cuidam ipſo die Johannis. 67.
Kraglund [*Petrus*] Theologiæ Doctor creatur, 29.
Laurentii Canutii Nuptiis. 1.
Laurus Cimbrica, 4.
Lindenovii Cujuſdam Nuptiis, 66.
Magdalenæ Johannis Obitus. 8.
Magiſtri XX. Anno 1649. creati. 23.
Manes Cimbrici, in Obitum Chriſtiani Quinti, 12.
Mariæ Laurentii Obitus. 3.
Matthiæ Johannis Nuptiis. 17.
Monrad [*Ericus*] Doctor Theologiæ creatur, 10.
Nuptiale Carmen, 60.
Nyſeno [*Caſoni*] Lauream Poëticam gratulatur, 49.
Pasbergius [*Enevaldus*] per anagramma. 45.
Pax rupta, 34. 37.
Pouchii [*Iohannis*] Obitus, 39.
Pouchii [*Ludovici*] Conchylia. 56.
Ramel [*Birgittæ Sophiæ*] Obitus. 6.
Redzii [*Antonii*] Nuptiis, 43.
Regum Daniæ & Sueciæ Congreſſus. 32.
Reſenius [*Elias*] 28.
Roſenkrantziæ [*Mettæ*] Obitus, 13.
Schackius, 36.
Seheſted [*Chriſtianus Thomæ* filius] 18.
Seheſted [*Hannibal*] 20.
Seheſted (*Ollegaarda*) Obitus. 30.
Soranæ Academiæ laus, 62.
Stephanio [*Stephano*] Saxonem edenti, 5.
Suaningius [*Iohannes*] Doctor Theologiæ creatur, 10.

Threni

Digitized by Google

Threni Hyperborei i. e. in Obitum Regis Chriſtiani Quarti Panegyricus, 14.
Torus Vulcani & Veneris. 54.
Tottius ad exteros iter faciens, 46.
- - - in Ejuſdem & Viti Beringii abitum, 47.
Tranii [*Laurentii*] Nuptiis, 41.
Weinholdt [*Danielis*] Nuptiis. 11.
Velleii [*Lagonis*] Uxoris Obitus, 38.
Velleii Cujuſdam Obitus, 61.
Veneris & Vulcani Torus, 54,
Vichmanni [*Nicolai*] & Catharinæ Plumiæ Nuptiis, 44.
Victoria Regis Chriſtiani Quarti adverſus claſſem Sueco-Batavam, 4.
Victoria Danorum adverſus Suecos Anno 1659. Num. 35.
Widſtedius [*Laurentius*] 68.
Windingii [*Eraſmi*] Nuptiis, 24.
Winſtrupiæ [*Mariæ*] Obitus, 2.
Witzlebius [*Georgius*] Doctor Theologiæ creatus, 10.
Wormii [*Olai*] Rectoratus, 16.
Vulcani & Veneris Torus, 54.

F I N I S.

EMENDANDA & NOTANDA.

Tomo Primo.

Pagina.	Verſu.	
129.		*in extremitate paginæ* Qui *lege* Quin
138.	13.	tui *lege* tuæ
162.	21. & 22.	po-ſtea *lege* poſt-ea
182.	16.	Monoceros *fortè legendum* Munoceros *nam ſic pag.* 336. *ne peccetur contra ſyllabam* Mo.
196.	18.	Pendentens *lege* Pendentes
203.	5.	*à fine.* fruſtrante *quid ſi* fruſtrane
204.	19.	Attigit ad ſeſe, tamen *lege* Attigit, ad ſeſe tamen
209.	8.	*poſt* ſalutat *deleatur comma*
221.	17.	puex *lege* puer
223.	17.	*poſt* Sidera *pone comma*
253.	17.	*poſt* profari *pone duo puncta*
255.	14.	occultò *lege* occultô
256.	1.	*pone comma poſt* periere, *dele poſt* perenni
257.	22.	Deum *lege* Deûm
261.	10.	auras *lege* aures
265.	1. & 2.	*deleatur comma poſt* urbes *& ponatur poſt* Unanimos,
269.	5.	Quos *lege* Quod
281.	23.	jubjuganda *lege* ſubjuganda
289.	26.	porcul *lege* procul
292.	1.	pergit *lege* pôrgit
ibid.	13.	clare *lege* clarô
294.	14.	Movors *lege* Mavors
311.	2.	*ex meliori exemplari reſtituo :* Dictâ rependebat,
ibid.	13.	Sociumque *lege* Sociûmque
332.	16.	Iegersburg *lege* Egersburg
362.	8.	*vixax* lege *vivax*

Digitized by Google

367. 23. *dele vocem* hinc *quam in Autographo planè non exſtare ſeriùs animadverti.*
369. 7. fluitabat *lege* fluitabant
393. 3. triſtis *lege* triſtes
417. 7. *à fine. lege conjunctim* inacceſſum
ibid. *ultimo.* Fœnoren eglexit *lege* Fœnore neglexit
432. 3. Movortia *lege* Mavortia
455. 19. victribus *lege* victricibus
467. 11. pomptos *lege* promptos
514. 1. *deleatur* (ta
517. 9. oſcuſa *lege* oſcula
ibid. 16. uſnis *lege* ulnis
537. 6. Romulea *lege* Romuleæ
545. 6. *à fine.* conſuerant *lege* conſvêrant
547. 7. ludimus *lege* ludimur

Tomo Secundo.

4. 9. *poſt verba* Conſulari Patre *inſeratur* (*Petro Beringio*)
8. 21. *poſt verba* xx Maji *adde* (*Anni* 1675.)
23. *ultimo.* Quires. *lege* Quiris.
34. Num. (15) *lege* In Centuriam Primam & Secundam Hiſtoriarum
ibid. 7. & 8. *à fine. dele comma poſt* rerum *& pone poſt* Omnis,
43. 16. *poſt* tui *pone comma*
45. 4. *poſt* dies *pone comma*
49. 3. *à fine.* omne ſui. *lege* omne ſuis.
68. 17. Prærogativa *lege* Prærogativâ
72. 8. *à fine.* Atque *fortè legendum* Adque
88. 1. forma ex *lege* forma eſt
94. 13. *poſt* NEPOS *dele punctum*
110. 4. ipſa *vel de* HVITFELDIA *interpretandum, vel* ipſe *legendum*

149. 19. ficcisque *lege* ſiccisque
152. 6. *à fine* & ignitos latè *lege* & latè ignitos
156. 7. Paleſtinis *lege* Palæſtinis
164. 11. *à fine.* mandentes *lege* madentes, *quod tamen mendum in pauciſſimis tantùm exemplaribus invenietur.*
166. 7. exoptabilis, *lege* exoptabitis,
171. *antepenultimo.* Tibine *lege ſeparatim* Ti- bi ne
173. *antepenultimo.* madeſcunt. *lege* madeſcant.
200. 6. Othryx *fortè* Othrys
202. 9. *poſt* annos *pone punctum*
209. 3. HAFNIENSIS *ſcribe* FLENSBURGENSIS *& vide quæ in præfatione noſtra diximus.*
238. Num. 101. PETUS *lege* PETRUS
290. Num. 86. ROSSILLAM. *lege* ROSILLAM.
297. *ultimo.* ſas *lege* fas
351. *penultimo.* carcer isumbras *lege* carceris (umbras
359. 14. *lege* Et pia victricem
386. *penultimo.* ſu-ra *lege* ſu-pra
390. 18. excuſſit tramite *forte legendum* de tramite *ſic ad hiatum recurrere non indigemus.*
403. 4. *à fine.* Hic Heros *lege* Sic Heros
427. 6. decatentur *lege* decantentur
438. 19. quaſſere *lege* quaſſare
471. *ultimo.* læta *lege* lætâ
489. 13. He! alacres *lege* Ite alacres
507. 16. *poſt* agmine facto *dele punctum*
512. 11. peccata *procul dubio legendum* pacata
540. 17. Abradatæ *quid ſi* Abradaræ
575. 4. *à fine.* Vulſejus *fortè rectius* Volſejus
581. 8. ſicca *lege* ſica

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Google

Digitized by Google